

การประกาศโดยสร้างสาวกฉบับปรับปรุงใหม่

48 บทเรียน

ฉบับภาษาไทย

โดย แอนดรู วอมแมค

และ ดอน โครว์

Andrew Wommack & Don W. Krow

Andrew Wommack Ministries
Woodland Park, Colorado

การประกาศโดยสร้างสาวกฉบับปรับปรุงใหม่

48 บทเรียน

เว้นแต่จะระบุเป็นอย่างอื่น พระคัมภีร์ที่ใช้ในที่นี้ นำมาจากพระคัมภีร์

คิงส์เจมส์ ฉบับภาษาไทย

© 2022 Andrew Wommack Ministries Inc
PO Box 3333
Colorado Springs CO 80934-333

ISBN 978-1-948876-27-8

Item Code: TH417

ได้รับอนุญาตให้พิมพ์ซ้ำเพื่อจุดประสงค์ในเงื่อนไขที่จะแจกจ่าย โดยมีค่าใช้จ่าย

การประกาศโดยสร้างสาวกฉบับปรับปรุงใหม่
48 บทเรียน

สารบัญ

ระดับ

1

1. ชีวิตนินเดอร์	1-7
2. ความรอดด้วยพระคุณ	1-11
3. ความชอบธรรมด้วยพระคุณ	1-17
4. ความสัมพันธ์กับพระเจ้า	1-21
5. ธรรมชาติของพระเจ้า	1-26
6. การกลับใจใหม่	1-31
7. ข้อผูกพัน	1-37
8. การรับบัพติศมาในน้ำ	1-41
9. อัครสาวกของเราในพระคริสต์ (ตอนที่ 1)	1-46
10. อัครสาวกของเราในพระคริสต์ (ตอนที่ 2)	1-51
11. จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อคริสเตียนทำบาป	1-54
12. ความสัตย์ซื่อของพระวจนะพระเจ้า	1-58
13. พระเจ้าไม่ผิด	1-62
14. พลังของชีวิตที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์	1-66
15. จะรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้อย่างไร	1-70
16. ประโยชน์ของการพูดภาษาแปลกๆ	1-75

ระดับ

2

1. การเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง	2- 81
2. การใคร่ครวญในพระคำของพระเจ้าต้องทำอะไร	2- 85
3. การเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่	2- 88
4. ความสำคัญของคริสตจักรแห่งพระคริสต์	2- 92
5. การปลดปล่อย	2- 98
6. สิทธิอำนาจของผู้เชื่อ	2-102
7. การรักษาโรคอยู่ในการลบล้างบาปของพระเจ้า	2-108
8. อุปสรรคที่ขวางการหายโรค	2-113
9. การให้อภัยผู้อื่น	2-119
10. การแต่งงาน (ตอนที่ 1)	2-126
11. การแต่งงาน (ตอนที่ 2)	2-131
12. ความรักแบบพระเจ้า (ตอนที่ 1)	2-138
13. ความรักแบบพระเจ้า (ตอนที่ 2)	2-143
14. การเงิน (ตอนที่ 1)	2-148
15. การเงิน (ตอนที่ 2)	2-152
16. ทำอย่างไรเมื่อดูเหมือนพระเจ้าไม่ตอบรับคำอธิษฐาน	2-155

ระดับ

3

1. การเคลื่อนไหวของพระเจ้า	3-161
2. การใช้ของประทานในการรับใช้	3-165
3. การอัศจรรย์ลึกลับเกี่ยวกับพระเจ้า	3-171
4. อานุภาพแห่งความสัมพันธ์อย่างพระเจ้า	3-177
5. การถูกข่มเหง	3-180
6. กษัตริย์และราชอาณาจักรของพระองค์	3-185
7. ตัวตนความเชื่อที่นำไปสู่ความรอด	3-192
8. การนำพระธรรมบัญญัติไปใช้อย่างเหมาะสม	3-196
9. ไม่ใช่ภายใต้พระธรรมบัญญัติ แต่ภายใต้รัศมีพระคุณ	3-202
10. ไม่มีสติอยู่กับบาปอีกต่อไป	3-207
11. จินเป็นเท่รัก จินงคงาม	3-213
12. ผลแห่งความรอด (ตอนที่ 1)	3-219
13. ผลแห่งความรอด (ตอนที่ 2)	3-224
14. เรียกให้เป็นสาวก	3-229
15. วิธี ใช้คำพยานของคุณ	3-235
16. ใช้ของประทานของเราทุกคนในการสร้างสาวก	3-241

- สำหรับนำศึกษาในแต่ละบทให้ไปที่ <https://www.awmi.net/about-us/demo/> เพื่อนำมาลงใน PDF
- แบ่งปันไปให้ได้มากที่สุดเท่าที่ต้องการ
- เอกสารนี้มิใช่เพื่อการค้า

การประกาศโดยสร้างสาวกฉบับปรับปรุงใหม่

ระดับ 1

สารบัญ

1. ชีวิตนิรันดร์	1-7
2. ความรอดด้วยพระคุณ	1-11
3. ความชอบธรรมด้วยพระคุณ	1-17
4. ความสัมพันธ์กับพระเจ้า	1-21
5. ธรรมชาติของพระเจ้า	1-26
6. การกลับใจใหม่	1-31
7. ข้อผูกพัน	1-37
8. การรับบัพติศมาในน้ำ	1-41
9. อัครลักษณะของเราในพระคริสต์ (ตอนที่ 1)	1-46
10. อัครลักษณะของเราในพระคริสต์ (ตอนที่ 2)	1-51
11. จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อคริสเตียนทำบาป	1-54
12. ความสัจซื่อของพระเจ้า	1-58
13. พระเจ้าไม่ผิด	1-62
14. พลังของชีวิตที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์	1-66
15. จะรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้อย่างไร	1-70
16. ประโยชน์ของการพูดภาษาแปลกๆ	1-75

ชีวิตนิรันดร์

ยอห์น 3:16 กล่าวว่า “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระบุตรนั้น จะไม่พินาศแต่มีชีวิตนิรันดร์” แม้ว่าคนส่วนใหญ่มักเข้าใจผิดและนำไปใช้อย่างผิด ๆ ตามธรรมเนียมเดิมแล้ว พระคำข้อนี้สอนว่า พระเยซูคริสต์ ได้เสด็จลงมา และตาย เพื่อไถ่บาป เพื่อเราทั้งหลายจะไม่ต้องพินาศ คำสอนนี้เป็นความจริง พระวจนะข้อนี้ได้บอกถึงจุดประสงค์ที่แท้จริงที่พระเยซูได้เสด็จลงมาในโลกและตายเพื่อให้เราได้มีชีวิตนิรันดร์

เป็นที่รู้กันว่าบาปทั้งหลายนั้นคืออุปสรรคที่ขวางกั้นเรากับชีวิตนิรันดร์ เป็นเรื่องจริงที่พระเยซูสิ้นพระชนม์ เพื่อไถ่บาปเราและก็จริงด้วยว่าถ้าเราเชื่อในพระองค์ เราจะไม่พินาศ แต่ในพระกิตติคุณยังมีมากกว่านั้น ความหมายที่แท้จริงของพระกิตติคุณก็คือ พระเจ้าต้องการประทานชีวิตนิรันดร์ให้กับเรา ผมขออธิบายตรงนั้นนะครับ

คืนก่อนที่พระเยซูจะถูกตรึงกางเขน พระองค์ทรงอธิษฐานและตรัสว่า “นี่คือชีวิตนิรันดร์ คือที่เขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าที่ยิ่งแท้อองค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา” (ยอห์น 17:3) พระคำข้อนี้บอกว่า ชีวิตนิรันดร์ คือ “การได้รู้จักพระบิดา” ผู้ทรงเป็นพระเจ้าที่แท้จริงพระองค์เดียว และ “รู้จักพระเยซูคริสต์” ซึ่งพระบิดาได้ทรงส่งมา นั่นคือความหมายของชีวิตนิรันดร์ คนจำนวนมากคิดว่า การมีชีวิตนิรันดร์นั้น คือ การที่สักวันหนึ่งพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ชั่วนิรันดร์บนสวรรค์ เป็นเรื่องจริงที่ว่าเมื่อคนๆหนึ่งต้อนรับพระเยซูคริสต์ เขาก็จะได้อยู่กับพระเยซูตลอดไป ยังมีความเข้าใจที่ผิดๆ ที่คิดว่า เมื่อคนๆ หนึ่งหมดลมเขาก็สิ้นสลายไป ความจริงคือจิตใจและจิตวิญญาณกลับไปสู่พระเจ้า ร่างกายก็เนาเปื่อยในหลุมศพ และเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาทุกคนก็จะฟื้นขึ้นจากความตาย ผู้ที่ฟื้นขึ้นและมีชีวิตนิรันดร์นั้นจะได้อยู่กับพระเจ้าชั่วนิรันดร์ แต่ผู้ที่ปฏิเสธพระคริสต์จะถูกประณามและพินาศ ชีวิตนิรันดร์ไม่ใช่การมีชีวิตอยู่ตลอดกาลเท่านั้น แต่ยังมีอะไรอื่น อีกมากมาย ยอห์น 3:16 แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนแล้วว่าชีวิตนิรันดร์ก็ได้ให้แก่ทุกคน บางคนบอกว่า “ชีวิตนิรันดร์คือการมีชีวิตอยู่ชั่วนิรันดร์ในสวรรค์สถานสักวันหนึ่ง” แต่ชีวิตนิรันดร์นั้นคือสิ่งที่พระเยซูกล่าวในยอห์น 17:3 นั่นคือการได้รู้จักพระเจ้า และพระเยซูคริสต์ สิ่งนี้สำคัญมากกว่าความรู้ทางปัญญา คำว่า “รู้จักพระองค์” ในพระคัมภีร์ ใช้อธิบายถึงความใกล้ชิด ความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ใกล้ชิดสนิทที่สุดที่เรามีกับพระเจ้า

จุดประสงค์ที่แท้จริงของความรอดนั้น ไม่ใช่เพื่อจะได้มีชีวิตอยู่ในสวรรค์นิรันดร์กาล แม้ว่าสิ่งนี้จะวิเศษสุดก็ตาม แต่จุดประสงค์ที่แท้จริงของการได้รับความรอดนั้นก็คือ การมีความสัมพันธ์สนิทสนมส่วนตัวกับพระเจ้า ผู้คนจำนวนมากพยายามหาศาล ร้องขอการยกโทษบาปจากพระเจ้า แต่ไม่ได้ต้องการมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเจ้าอย่างแท้จริง

การที่เรามิได้อธิบายถึงจุดประสงค์ที่แท้จริงของความรอดนั้น ก็เท่ากับว่าเราไม่ได้สอนความจริงของพระกิตติคุณของพระเจ้า เมื่อเราแบ่งปันเรื่องความรอดจากบาป อันหมายถึงเรื่องจิตวิญญาณที่จะเป็นประโยชน์สำหรับอนาคต ด้วยชีวิตนิรันดร์เท่านั้น ซึ่งไม่เป็นประโยชน์กับผู้คนเลย คนจำนวนหนึ่งมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ราวกับอยู่ในนรกก็ไม่ปาน พวกเขาตกอยู่ในสภาพหูดผู้มีชีวิตอยู่อย่างยากจนข้นแค้น มีแต่การทะเลาะวิวาท ถูกปฏิเสธ จิตใจเต็มไปด้วยความปวดร้าว ล้มเหลวในชีวิตคู่ คนเหล่านี้พยายามกระเสือกกระสนให้ชีวิตรอดไปวัน ๆ เมื่อเขารู้สึกว่าภาพของความรอดจากบาปเป็นเรื่องอนาคต คนส่วนมากจึงเลื่อนการตัดสินใจออกไป เพราะเขามัวสาละวันอยู่กับการมีชีวิตรอดไปวันๆ

ความจริงก็คือพระเยซูมิได้เพียงเสด็จมาเพื่อให้เกิดผลต่อบ้านปลายชีวิตของเราเท่านั้น หรือเพื่อที่เราจะได้รับพระพรและมีชีวิตอยู่ชั่วนิรันดร์กับพระองค์ แทนความพินาศจากการถูกลงโทษ ถูกส่งลงนรก แต่พระองค์เสด็จมาเพื่อปลดปล่อยเราจากโลกแห่งความชั่วร้ายในปัจจุบัน (กาลาเทีย 1:4) พระเยซูเสด็จมาเพื่อให้เรามีความสัมพันธ์สนิทสนมกับองค์พระบิดาในวินาทีนี้

พระเยซูเสด็จมาเพื่อนำเรากลับมามีความสัมพันธ์สนิทแน่นแฟ้นกับพระองค์ เพราะทรงรักเรามาก และต้องการรู้จักเราเป็นการ

ส่วนตัว ทรงปรารถนาให้เรา มีคุณภาพชีวิตที่ดีเหนือกว่าสิ่งอื่นใดทั้งปวง เหนือกว่าที่เราคิดว่าจะแลกเปลี่ยนกับสิ่งใด ๆ ได้

พระเยซูตรัสในยอห์น 10:10 ว่า “ขโมย (หมายถึงซาตาน) มาเพื่อจะลัก ฆ่าและทำลายเสีย เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์” พระเจ้าประสงค์ที่จะให้ชีวิตนิรันดร์กับเรา พระองค์ปรารถนาให้เรา มีชีวิตที่อุดมสมบูรณ์ ผมเชื่อว่าเรา จำเป็นต้องได้รับวันนี้ และเราต้องการเดี๋ยวนี้ พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์ ไม่เพียงเพื่อยกโทษบาปให้กับเราเท่านั้น แต่เพื่อจะนำเรา กลับไปติดสนิทกับพระองค์ หากเราไม่รู้จักพระเจ้า เราก็จำเป็นต้องรู้จักพระองค์ตามพระประสงค์นั้น เมื่อเราบังเกิดใหม่แล้ว เราต้อง ไปให้ไกลเกินกว่าแค่การได้รับการอภัยบาป เราต้องก้าวสู่การมีชีวิตนิรันดร์กับพระบิดาเจ้า

ความจริงเกี่ยวกับชีวิตนิรันดร์

1. วัตถุประสงค์ของพระกิตติคุณคือชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 3:16)
2. ชีวิตนิรันดร์คือการรู้จักพระเจ้า (ยอห์น 17:3)
3. การรู้จักพระเจาก็คือการมีความสัมพันธ์ส่วนตัวอันสนิทสนมกับพระองค์ (1โครินธ์ 6:16-17)
4. ชีวิตนิรันดร์นั้นมีได้ตั้งแต่ตอนนี้ (1 ยอห์น 5:12)
5. พระเจ้าปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับเรา (วิวรณ์ 3:20)

คำถาม

1. อ่าน ยอห์น 3:16 พระเจ้าส่งพระเยซูลงมา เพื่อ

ยอห์น 3:16 - เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระบุตรนั้น จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์

2. อ่าน ยอห์น 17:3 ชีวิตนิรันดร์คืออะไร ตามพระคำข้อนี้

ยอห์น 17:3 - และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือที่เขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียวและรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา

3. อ่าน 1 ยอห์น 5:11-12 ตามพระคำข้อนี้ ชีวิตนิรันดร์เริ่มต้นเมื่อ

1 ยอห์น 5:11-12 - พยานหลักฐานนั้นก็คือว่า พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานชีวิตนิรันดร์แก่เราทั้งหลาย และชีวิตนี้มีอยู่ในพระบุตรของพระองค์ ผู้ที่มีพระบุตรก็มีชีวิต ผู้ที่ไม่มีพระบุตรของพระเจ้าย่อมไม่มีชีวิต

4. อ่าน ยอห์น 10:10 ชีวิตแบบไหนที่พระเยซูทรงเสด็จมาเพื่อประทานให้กับเรา

ยอห์น 10:10 - ขโมยนั้นย่อมมาเพื่อจะลักและฆ่าและทำลาย เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์

5. อธิบายโดยใช้คำพูดตัวเองถึงคุณสมบัติหรือลักษณะของชีวิตที่ครบบริบูรณ์

6. คุณเชื่อไหมว่า พระเจ้าได้ส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มาในโลก เพื่อตายและไถ่บาปให้กับโลก และพระองค์ทรงประทานชีวิตนิรันดร์ให้กับผู้ที่เชื่อ

7. เห็นชัดหรือไม่ว่า ชีวิตนิรันดร์ไม่ได้หมายถึงช่วงเวลา (นิรันดร์) เท่านั้น แต่หมายถึง ปริมาณและคุณภาพของชีวิตด้วย

บทที่ 1 คำตอบ

1. อ่าน ยอห์น 3:16 พระเจ้าส่งพระเยซูลงมา เพื่อ
เพื่อช่วยให้ โลกรอด ประทานชีวิตนิรันดร์ให้กับผู้ที่เชื่อในพระเยซู โดยการลงล้างผลบาป
2. อ่าน ยอห์น 17:3 ชีวิตนิรันดร์คืออะไร ตามพระคำข้อนี้
ชีวิตนิรันดร์ คือการรู้จักพระเจ้า และพระเยซูคริสต์ ซึ่งไม่ใช่แค่ความรู้ทางปัญญาเท่านั้น แต่รู้จักและมีความสัมพันธ์สนิทกับพระองค์
3. อ่าน 1 ยอห์น 5:11--12 ตามพระคำข้อนี้ ชีวิตนิรันดร์เริ่มต้นเมื่อ
เริ่มต้นเมื่อเราได้รับพระบุตร (พระเยซูคริสต์) เข้ามาในชีวิตเรา
4. อ่าน ยอห์น 10:10 ชีวิตแบบไหนที่พระเยซูทรงเสด็จมาเพื่อประทานให้กับเรา
ชีวิตที่อุดมสมบูรณ์
5. อธิบายโดยใช้คำพูดตัวเองถึงคุณสมบัติหรือลักษณะของชีวิตที่ครบบริบูรณ์
ชีวิตที่อุดมสมบูรณ์ คือสิ่งที่ตรงข้ามกับสิ่งที่พระเยซูกล่าวถึงขโมย ที่มาเพื่อลัก ฆ่า และทำลาย
6. คุณเชื่อไหมว่า พระเจ้าได้ส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มาในโลก เพื่อตายและไถ่บาปให้กับโลก และพระองค์ทรง
ประทานชีวิต นิรันดร์ให้กับผู้ที่เชื่อ
เชื่อ
7. เห็นชัดหรือไม่ว่า ชีวิตนิรันดร์ไม่ได้หมายถึงช่วงเวลา (นิรันดร์) เท่านั้น แต่หมายถึง ปริมาณและคุณภาพของชีวิต
ด้วย
เห็นได้ชัด

ความรอดด้วยพระคุณ

หลายครั้งพระเยซูทรงใช้คำอุปมา เป็นเรื่องราวเปรียบเทียบซึ่งทำให้เข้าใจภาพที่เป็นจริงทางจิตวิญญาณ ลูกาบบทที่ 18 ข้อ 9-14 เริ่มต้นว่า “สำหรับบางคนที่ไม่เข้าใจในตัวเองว่าเป็นคนชอบธรรม และได้ดูถูกคนอื่นนั้น” พระเยซูทรงพุ่งไปที่ผู้ฟังประเภทหนึ่ง ที่เชื่อว่าตนเองคือผู้ชอบธรรม และดูหมิ่นผู้อื่น พระองค์ทรงเล่าเรื่องอุปมานี้ให้คนที่วางใจในสิ่งที่ตนได้ปฏิบัติเสมอมา คนเหล่านี้เราเรียกว่า ผู้ชอบธรรมด้วยตนเอง คนเหล่านี้คือคนที่พระเยซูเจ้าทรงกล่าวถึง คือคนที่ดูหมิ่นผู้อื่นด้วยคำพูดและความคิดที่ว่า “ฉันดีกว่าคนอื่น”

พระคำข้อที่ 10 พระองค์ทรงเล่าว่า “มีชายสองคนขึ้นไปทูลขออริษฐาน คนหนึ่งเป็นฟาริสี อีกคนเป็นคนเก็บภาษี” สมัยนี้เราพูดว่า เขาไปที่คริสตจักรเพื่ออริษฐาน คนหนึ่งคือฟาริสี ผู้เคร่งศาสนา ซึ่งอันที่จริงหมายถึง “ผู้ที่แยกตัวออกมา” พวกเขาเคร่งศาสนานั้นปรารถนา “อย่าทำให้ฉันแปดเปื้อน อย่าเข้ามาใกล้ฉัน ฉันไม่เหมือนคนอื่น ๆ ฉันดีกว่าใคร ๆ” อีกคนที่พระเยซูเอ่ยถึง ก็คือพวกพหุสีกัน คือคนเก็บภาษี ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นพวกบาปหนา ขี้โกง ขูดรีดภาษีทุกวิถีทางเท่าที่จะทำได้ เก็บเข้าพกเข้าห่อตัวเอง ส่งรายได้เพียงบางส่วนให้รัฐบาลโรมัน ไม่มีใครชอบหน้าคนเหล่านี้สักเท่าไร

เรื่องราวดำเนินไปในข้อ 11 “คนฟาริสีนั้น ยินดีในใจของตน อริษฐานว่า ‘ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ ที่ข้าพระองค์ไม่เหมือนคนอื่นซึ่งเป็นคนขี้โกง อธรรม ล่วงประเวณี และไม่เหมือนคนเก็บภาษีคนไหน’” ผมอยากให้คุณตั้งข้อสังเกตว่า เขากำลังอริษฐานถึงใคร แท้จริงแล้วเขาอริษฐานถึงตัวเอง แม้ว่าเขาจะพูดถึง “พระเจ้า” และใช้คำพูดที่สวยหรูก็ตาม แต่พระเจ้าไม่รับคำอริษฐานของเขา เราจะเห็นกันต่อไปว่าเพราะเหตุใด สังเกตไหม เขาอริษฐานว่า “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอบพระคุณที่ข้าพระองค์ไม่เหมือนคนอื่น” ฟาริสีผู้เคร่งศาสนานี้พูดว่า “ข้าพระองค์ไม่เหมือนคนอื่น ข้าพระองค์ไม่ใช่คนบาป ข้าพระองค์ไม่ใช่คนขี้โกง คนอธรรมคนล่วงประเวณี และข้าพระองค์ไม่เหมือนคนเก็บภาษีคนไหนที่มาอริษฐานเช่นกัน” เห็นไหมว่าเขาดูหมิ่นผู้อื่น เพราะคิดว่าตัวเองดีกว่าใคร ๆ

พระคำข้อที่ 12 ฟาริสีคนนั้นพูดว่า “ในสัปดาห์หนึ่ง ข้าพระองค์ถืออดอาหารสองหน และของสารพัดซึ่งข้าพระองค์ทำได้ ข้าพระองค์ได้เอาสิบชักหนึ่งมาถวาย” เขากำลังว่า ‘สังเกตเห็นไหมว่าฉันทำอะไร’ เข้าใจนะครับว่าการถือศีลอดคืออะไร โดยทั่วไปหมายถึงการไม่รับประทานอาหารเลย เขายังถวายเงินให้คริสตจักร เขาเป็นคนหนึ่งในงานที่ว่า “อย่ายุ่งกับฉัน ฉันใช้ชีวิตที่ดี ฉันบริจาคเงิน ฉันถวายเงินให้คริสตจักร”

มาถึงเรื่องราวของคนเก็บภาษีในพระคำข้อที่ 13 “ฝ่ายคนเก็บภาษีนั้นยืนอยู่แต่ไกล ไม่แหงนดูฟ้า แต่ตอกของตนว่า ‘ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดเมตตาแก่ข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปเถิด’” โปรดสังเกตภาษากายของเขา “ยืนอยู่แต่ไกล” เขาไม่แม้กระทั่งจะเดินเข้าไปในพระวิหาร เขาละอายชีวิตตัวเอง ละอายสิ่งที่เขาทำ จนทำให้เขาต้องยืนอยู่ห่างๆ ไม่แม้แต่จะเงยหน้าขึ้นมองเบื้องบนสวรรค์ ได้แต่ตอกชกตัว ในพระคัมภีร์เดิม เมื่อกล่าวถึงการตอกชกตัว พวกเขาจะนั่งเสื่อผ้าด้วย อันเป็นการแสดงออกว่า “ข้าพระองค์ขอภัยโทษต่อสิ่งที่ได้กระทำลงไป” มันคือสัญญาณของการสำนึกบาป สำนึกผิดด้วยความเสียใจด้วยจิตวิญญาณที่แตกสลาย ซึ่งพระเจ้าจะไม่ดูหมิ่นเลย นี่คือคนเก็บภาษี คือคนบาปที่ร้องขอต่อพระเจ้า และอริษฐานว่า “ข้าแต่พระเจ้า โปรดทรงเมตตาข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปเถิด”

พระคำข้อที่ 14 กล่าวว่า “เราบอกท่านทั้งหลายว่า คนนี้แหละ เมื่อกลับไปยังบ้านของตน ก็นับว่าชอบธรรมยิ่งกว่าอีกคนหนึ่งนั้น เพราะว่าทุกคนที่ยกตัวขึ้น จะต้องถูกเหยียดลง แต่ทุกคนที่ถ่อมตัวลงจะต้องถูกยกขึ้น” คนเก็บภาษี เมื่อกลับไปยังบ้านของตนก็มีความ ชอบธรรม พระเจ้าทรงประทานความชอบธรรมแก่เขา เขาได้ยืนอยู่ในจุดที่ชอบธรรมกับพระเจ้า ได้รับการยกโทษบาปจากพระเจ้า เหตุใดพระเจ้าจึงยกโทษบาปให้เขา เหตุใดเมื่อเขากลับไปยังบ้านของเขาก็นับว่าชอบธรรมต่อหน้าพระเจ้า แต่ฟาริสีไม่ได้นับว่า

บทที่ 2

ชอบธรรมเพราะพวกเขาเองด้วยคำพูดที่ว่า“ข้าพระองค์ดีกว่าผู้อื่น ข้าพระองค์ไม่ใช่คนบาป ข้าพระองค์ไม่เหมือนคนอื่น” ขณะที่คนเก็บภาษีรู้ว่าตัวว่าเขาไม่มีที่ยืนต่อพระพักตร์พระเจ้า ไม่มีสิ่งใดที่เขาจะถวายพระองค์ได้เลย เขาเป็นคนบาป พระวจนะกล่าวไว้ว่า พระเยซูมิได้มาเพื่อช่วยผู้ชอบธรรม แต่มาเพื่อคนบาป เราทั้งหลายก็ล้วนเป็นคนบาป และเลื่อมจากสง่าราศีของพระเจ้า คนเก็บภาษีคนนี้ถ่อมใจ เขาได้รับการให้อภัย และยกโทษบาป

เรากำลังพูดถึงความรอดโดยพระคุณ พระคุณเป็นคำที่พิเศษยิ่ง ผมขออธิบายความหมายของคำนี้ ซึ่งคนส่วนใหญ่ยอมรับกันก็คือ “ความโปรดปรานที่ให้แบบเปล่า ๆ ของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์ผู้ซึ่งไม่สมควรได้รับ” แต่คำว่า พระคุณ มีความหมายมากกว่านั้น คนเก็บภาษีนี้ไม่สมควรจะได้รับสิ่งใดจากพระเจ้าเลย แต่เขาได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า เพราะเขาถ่อมใจ

โรม 5:17 กล่าวว่า “เพราะว่าถ้าโดยการละเมิดของคนที่หนึ่งคนเดียว เป็นเหตุให้ความตายครอบงำอยู่โดยคนนั้นคนเดียว มากยิ่งกว่านั้นคนทั้งหลายที่รับพระคุณอันไพบูลย์ และรับของประทานแห่งความชอบธรรม ก็จงดำรงชีวิตและครอบครองโดยพระองค์ผู้เดียวคือพระเยซูคริสต์” พระเจ้าทรงเสนอความชอบธรรมต่อพระพักตร์พระองค์ให้คุณกับผมตั้งของขวัญ ตามความในพระคัมภีร์ คนเก็บภาษีได้ค้นพบของประทานแห่งความชอบธรรม และของประทานแห่งความชอบธรรมที่วามัน ได้มาโดยผ่านทางพระเยซูคริสต์เท่านั้น ในยอห์น 1:17 กล่าวว่า “เพราะว่าได้ทรงประทานพระราชบัญญัตินั้นทางโมเสส ส่วนพระคุณและความจริงมาทางพระเยซูคริสต์” พระคุณเช่นนี้เสนอให้กับคนจำพวกเดียวกันเท่านั้นคือ คนถ่อมใจ คนที่รู้ว่าเขาไม่มีจุดยืนต่อพระพักตร์ของพระเจ้า และผู้ที่ร้องขอความเมตตาจากพระเจ้า คนเหล่านี้จะพบพระเมตตาคุณของพระองค์ และได้รับการให้อภัยบาป

พระเจ้าไม่ให้เกียรติฟาริสี เพราะความหยิ่งจองหองของเขา และความชอบธรรมที่เขาสร้างขึ้นด้วยตนเอง เขาไม่เชื่อว่าตัวเองเป็นคนบาปที่ต้องการการอภัยบาปจากพระเจ้า ส่วนคนเก็บภาษีได้รับการอภัยบาปด้วยพระคุณ เพราะเขาถ่อมใจ รู้ตัวดีว่าเป็นคนบาป จึงร้องขอความเมตตาจากพระเจ้า ในยากอบ 4:6 กล่าวว่า “พระเจ้าทรงต่อสู้ผู้ที่หยิ่งจองหอง แต่ทรงประทานพระคุณแก่คนที่ใจถ่อม”

คำถาม

1. อ่าน ลูกา 18:9 อะไรคือคำอุปมา

ลูกา 18:9 สำหรับบางคนที่ไว้ใจในตัวเองว่าเป็นคนชอบธรรมและดูถูกคนอื่นนั้น พระองค์กล่าวคำอุปมา

2. อ่าน ลูกา 18:9 พระเยซูทรงกล่าวคำอุปมานี้แก่ผู้ใดโดยตรง

3. อ่าน ลูกา 18:9 (ช่วงสุดท้ายของพระคำข้อนี้) บุคคลที่ไว้ใจในตัวเองว่าเป็นคนชอบธรรม มักมีความเห็นต่อผู้อื่นเสมอตามลูกา 18:9 ทศนคตินั้นคือ

- ก. พวกเขาชอบผู้อื่น
- ข. พวกเขาดูหมิ่นเหยียดหยามผู้อื่น
- ค. พวกเขารักผู้อื่น

4. อ่าน ลูกา 18:10 คนสองคนที่ไปอธิษฐาน ภาษากันในสมัยนี้ เราเรียกสถานที่ที่พวกเขาไปอธิษฐานนั้นว่าอะไร

ลูกา 18:10 - มีชายสองคนขึ้นไปอธิษฐานในพระวิหาร คนหนึ่งเป็นพวกฟาริสี คนหนึ่งเป็นพวกเก็บภาษี

5. อ่าน ลูกา 18:10 คนเหล่านี้คือ

6. อ่าน ลูกา 18:11 ฟาริสีอธิษฐานว่าอะไร

ลูกา 18:11 - คนฟาริสีนั้นยืนนึกในใจของตนอธิษฐานว่า 'ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ ที่ข้าพระองค์ไม่เหมือนคนอื่นซึ่งเป็นคนนอกรีต คนอธรรม คนล่วงประเวณี และไม่เหมือนคนเก็บภาษีคนนี้'

7. อ่าน ลูกา 18:12 การอธิษฐานอดอาหารหมายความว่า

ลูกา 18:12 - ในสัปดาห์หนึ่งข้าพระองค์ถืออดอาหารสองหน และของสารพัดซึ่งข้าพระองค์ทำได้ ข้าพระองค์ได้เอาสับซึกหนึ่งมาถวาย

8. อ่าน ลูกา 18:12 การถวายสับซึกหมายถึง

9. อ่าน ลูกา 18:13 คนเก็บภาษียืนอยู่ที่ไหน และเหตุใดจึงไปยืนอยู่ที่นั่น

ลูกา 18:13 - ฝ่ายคนเก็บภาษีนั้นยืนอยู่แต่ไกลไม่แหงนดูฟ้า แต่ตืออกของตนว่า 'ข้าแต่พระเจ้าขอทรงโปรดพระเมตตาแก่ข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาป'

10. อ่าน ลูกา 18:13 เหตุใดคนเก็บภาษีจึงยืนคอดก และไม่เงยหน้าขึ้น

บทที่ 2

---

11. อ่าน ลูคา 18:13 คนเก็บภาษีอธิษฐานว่า

12. อ่าน ลูคา 18:14 ใครได้รับความชอบธรรมต่อพระเจ้า เมื่อกลับบ้าน

ลูคา 18:14 - เรบอกท่านทั้งหลายว่า คนนี้แหละเมื่อกลับบ้านไปยังบ้านของตนก็นับว่าชอบธรรมยิ่งกว่าอีกคนหนึ่งนั้น เพราะว่าทุกคนที่ยกตัวขึ้นจะต้องถูกเหยียดลง แต่ทุกคนที่ได้ถ่อมตัวลงจะต้องถูกยกขึ้น

13. อ่าน ลูคา 18:14 เหตุใดคนเก็บภาษีจึงเป็นผู้ได้รับความชอบธรรม แทนที่จะเป็นฟาริสี

14. อ่าน ลูคา 18:14 พระเจ้าทรงยกโทษบาปให้กับคนเก็บภาษีไหม

15. อ่าน โรม 10:13 หากเราคุกเข่าลงในเวลานี้ ร้องขอต่อพระเจ้าจากหัวใจของเราว่า “พระเจ้าโปรดเมตตาข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปด้วย” พระองค์จะทรงปฏิบัติกับเราเหมือนกับที่ทรงปฏิบัติกับคนเก็บภาษีหรือไม่

โรมัน 10:13 - เพราะว่า ‘ผู้ใดที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด’

1 ยอห์น 1:8-9 - ถ้าเราทั้งหลายจะว่าเราไม่มีบาปเราก็ลวงตนเองและสักจะไม่ได้อยู่ในเราเลย ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อ และเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น

บทที่ 2 คำตอบ

1. อ่าน ลูกา 18:9 อะไรคือคำอุปมา
คำอุปมา ในพระคัมภีร์เป็นเรื่องราวที่อธิบายถึงความจริงทางจิตวิญญาณ
2. อ่าน ลูกา 18:9 พระเยซูทรงกล่าวคำอุปมานี้แก่ผู้ใดโดยตรง
พระองค์ทรงกล่าวถึงผู้ที่ไว้ใจในตนเองว่า เป็นคนชอบธรรม พวกเขาเป็นผู้ชอบธรรมด้วยตนเอง
3. อ่าน ลูกา 18:9 (ช่วงสุดท้ายของพระคำข้อนี้) บุคคลที่ไว้ใจในตัวเองว่าเป็นคนชอบธรรม มักมีความเห็นต่อผู้อื่นเสมอตามลูกา 18:9 ทศคนคตินั้นคือ
ข. พวกเขาดูหมิ่นเหยียดหยามผู้อื่น
4. อ่าน ลูกา 18:10 คนสองคนที่ไปอธิษฐาน ภาษากันในสมัยนี้ เราเรียกสถานที่ที่พวกเขาไปอธิษฐานนั้นว่าอะไร
คริสตจักร
5. อ่าน ลูกา 18:10 คนเหล่านี้คือ
ฟาริสี และคนเก็บภาษี
6. อ่าน ลูกา 18:11 ฟาริสีอธิษฐานว่าอะไร
ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์โมทนา ขอบพระคุณพระองค์ที่ข้าพเจ้าไม่เหมือนคนอื่น (ข้าพระองค์ไม่ใช่คนบาป) ข้าพระองค์ไม่ใช่คนฉ้อโกง คนอธรรม คนล่วงประเวณี และไม่เหมือนคนเก็บภาษีคนนี้
7. อ่าน ลูกา 18:12 การอธิษฐานอดอาหารหมายความว่า
อดอาหาร อธิษฐาน และอ่านพระคัมภีร์
8. อ่าน ลูกา 18:12 การถวายสิบลดหมายถึง
การถวายสิบเปอร์เซ็นต์ จากรายได้ทั้งหมดของคนคนนั้น
9. อ่าน ลูกา 18:13 คนเก็บภาษียืนอยู่ที่ไหน และเหตุใดจึงไปยืนอยู่ที่นั่น
เขาไปยืนอยู่แต่ไกล เพราะเขามีความละอายที่จะเข้าไปในคริสตจักร (วิหาร) เขาเป็นคนบาปหนาสาหัส ดังนั้นเขาจึงยืนอยู่ข้างนอก
10. อ่าน ลูกา 18:13 เหตุใดคนเก็บภาษีจึงยืนคอดก และไม่เงยหน้าขึ้น
เขามีความละอาย
11. อ่าน ลูกา 18:13 คนเก็บภาษีอธิษฐานว่า
ข้าแต่พระบิดาเจ้า โปรดเมตตาข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาป
12. อ่าน ลูกา 18:14 ใครได้รับความชอบธรรมต่อพระเจ้า เมื่อกลับถึงบ้าน
คนเก็บภาษี

บทที่ 2

---

13. อ่าน ลูคา 18:14 เหตุใดคนเก็บภาษีจึงเป็นผู้ได้รับความชอบธรรม แทนที่จะเป็นฟาริสี เพราะเขากล่อมใจต่อพระเจ้า ฟาริสีคนนั้น เต็มไปด้วยความหยิ่งจองหอง และไม่คิดว่าตัวเองต้องการผู้ช่วยให้รอด
14. อ่าน ลูคา 18:14 พระเจ้าทรงยกโทษบาปให้กับคนเก็บภาษีใหม่ พระองค์ทรงยกโทษบาปให้
15. อ่าน โรม 10:13 หากเราคुकเข่าลงในเวลานี้ ร้องขอต่อพระเจ้าจากหัวใจของเราว่า “พระเจ้าโปรดเมตตาข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปด้วย” พระองค์จะทรงปฏิบัติกับเราเหมือนกับที่ทรงปฏิบัติกับคนเก็บภาษีหรือไม่ ใช่ พระองค์จะทรงยกโทษบาปให้เรา และชำระล้างเราจากความอธรรมทั้งหมด ดูในยอห์น 1:8-9

ความชอบธรรมด้วยพระคุณ

โรม 3:21-23 กล่าวว่า “แต่บัดนี้ได้ปรากฏแล้วว่า ความชอบธรรมของพระเจ้านั้น ปรากฏนอกเหนือพระราชบัญญัติ ซึ่งพระราชบัญญัติกับบรรดาศาสนาพยากรณ์เป็นพยานอยู่ คือความชอบธรรมของพระเจ้า ซึ่งทรงประทานโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ สำหรับทุกคน และแก่ทุกคนที่เชื่อ เพราะว่าคนทั้งหลายไม่ต่างกัน เหตุว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากสง่าราศีของพระเจ้า”

สังเกตให้ดีในข้อพระคำนี้ที่ว่า “แต่บัดนี้ได้ปรากฏแล้วว่า ความชอบธรรมของพระเจ้านั้น ปรากฏนอกเหนือพระราชบัญญัติ” ผมเคยถามชายคนหนึ่งว่า “คุณคิดว่าคุณต้องทำอะไรจึงจะได้ไปสวรรค์” เขาตอบว่า เขาต้องรักษารับบัญญัติ 10 ประการ ข้อสัถย์ต่อภรรยา ใช้ชีวิตอย่างมีศีลธรรม รวมถึงอะไรต่ออะไรอีกมากมาย ผมถามว่า “คุณรู้ไหมว่า เพื่อให้เรามีที่ยืนต่อพระพักตร์พระเจ้า หรือเข้าสู่อาณาจักรพระองค์ได้ คุณต้องมีความชอบธรรมเท่าเทียมกับความชอบธรรมของพระเจ้า” เขาตอบว่า “ประทานโทษครับ ไม่มีใครมีความชอบธรรมเท่าเทียมกับพระเจ้าได้แน่ มีเพียงบุคคลเดียวเท่านั้น ที่จะมี ความชอบธรรมเช่นนั้นได้ บุคคลนั้นคือพระเยซูคริสต์” ผมจึงว่า “นั่นแหละ ตรงประเด็นเลย ไม่มีใครในโลกนี้สักคนที่จะรักษารับบัญญัติสิบประการได้อย่างสมบูรณ์แบบโดยลำพังตนเอง ไม่ว่าจะภายในหรือภายนอก แต่เราจำเป็นต้องมีความชอบธรรมที่เท่าเทียมกับพระเจ้า เพื่อเป็นที่ยอมรับของพระองค์”

นั่นตรงกับพระคำในข้อ 21-22 ที่ว่า “แต่บัดนี้ได้ปรากฏแล้วว่า ความชอบธรรมของพระเจ้านั้น ปรากฏนอกเหนือพระราชบัญญัติ ... คือความชอบธรรมของพระเจ้า ที่โปรดประทานโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ สำหรับทุกคนและแก่ทุกคนที่เชื่อ ...” ความชอบธรรมที่พระองค์ทรงหยิบยื่นให้กับคุณและผมนั้น เป็นความชอบธรรมที่ “ผ่านความเชื่อในพระเยซูคริสต์” เป็นความชอบธรรมที่ประทานให้กับทุกคน และต่อทุกคนที่เชื่อในพระองค์ ความชอบธรรมมีสองชนิด ความชอบธรรมของมนุษย์ และความชอบธรรมของพระเจ้า ความชอบธรรมของมนุษย์ มาจากพฤติกรรมที่บุคคลประพฤติปฏิบัติอย่างดีที่สุด เพียรทำความดี แต่นั่นไม่ได้ทำให้เราเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า เราจำเป็นต้องมีความชอบธรรมที่เท่าเทียมกับพระเจ้าและพระองค์ก็กำลังเสนอให้กับเรา ซึ่งเป็นความชอบธรรมของพระองค์โดยปราศจากกรรมบัญญัติ

อันที่จริง พระคำข้อนี้บอกว่า พระเจ้ากำลังเสนอความชอบธรรมของพระองค์ให้เราโดยปราศจากกรรมบัญญัติ ความชอบธรรมตามธรรมบัญญัติ คือความชอบธรรมที่ได้มาจากการประพฤติ เป็นคำตอบแทน บรรลุถึงเป้าหมาย เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับต่อพระพักตร์พระเจ้า ศาสนาทั้งหลายในโลกนี้ ล้วนสอนว่าความชอบธรรมนั้นขึ้นอยู่กับกรกระทำ ค่าจ้างคำตอบแทน และการบรรลุเป้าหมายที่สำเร็จผล เพื่อให้พระเจ้ายอมรับ

คำว่า “พระกิตติคุณ” นั้นหมายถึง “ข่าวประเสริฐ” พระกิตติคุณก็คือ พระเจ้าได้ประทานความชอบธรรมของพระองค์เองและการยอมรับ เพื่อทุกคนที่เชื่อในสิ่งที่พระเยซูคริสต์เตรียมไว้ คือความตายของพระองค์บนไม้กางเขน เพื่อไถ่บาปเรา เป็นการนำเราเข้าสู่ความชอบธรรม ที่เท่าเทียมกับธรรมบัญญัติ นี่คือการยอมรับของพระเจ้า ที่แยกออกจากกรรมบัญญัติ โดยที่เราไม่ต้องทำอะไรหรือมีคำตอบแทนใด ๆ ทั้งยังไม่ต้องประสบความสำเร็จอะไรเลย ความชอบธรรมนี้ได้มาด้วยความเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ล้วน ๆ

สังเกตข้อความในพระคำที่ 22 ที่ว่า ‘นี่คือความชอบธรรมของพระเจ้า ซึ่งทรงประทานโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ สำหรับทุกคนและแก่ทุกคนที่เชื่อ’ เพราะเหตุใดพระเจ้าจึงประทานความชอบธรรมของพระองค์ให้กับทุกคน “เพราะว่าคนทั้งหลายไม่ต่างกัน (ไม่มีการแบ่งแยก) เหตุว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากสง่าราศีของพระเจ้า” คุณทำบาป ผมทำบาปทุกคนทำบาป เสื่อมจากมาตรฐานหรือความสมบูรณ์แบบของพระองค์ เพราะเรามีบาป สิ่งสำคัญที่สุดที่เราต้องการ ก็คือการยอมรับจากพระเจ้า มีความสัมพันธ์ที่ตึงตึงและยืนอยู่ในจุดที่ถูกต้องกับพระองค์ พระเจ้าทรงเสนอให้ มิใช่ด้วยการกระทำตามพระบัญญัติ แต่มาโดยผ่านความเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ ความชอบธรรมของพระเจ้า มิได้มาจากการกระทำของเรา หรือจากความพยายาม หรือแลกกับการงาน หรือการไขว่คว้าให้สำเร็จ แต่โดยผ่านความเชื่อ การพึ่งพาในพระองค์ และความเชื่อมั่นในองค์พระเยซู

บทที่ 3

อับราฮัม (บิดาแห่งชาวยิว) ได้รับความรอดได้อย่างไร พระคัมภีร์บอกว่า เพราะเขาเชื่อในพระเจ้า เชื่อมั่นในพระสัญญาที่พระองค์ประทานให้ เมื่อนั้นความชอบธรรมก็เป็นของเขา ความจริงที่ว่าอับราฮัมได้รับความชอบธรรมเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้า โดยผ่านความเชื่อ ก็มีใช้ให้กับเขาแต่เพียงผู้เดียว โรม 3:21-22 บอกว่า มนุษย์ได้รับความชอบธรรม โดยผ่านความเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างนั้น ก็เพราะสิ่งที่พระองค์ได้ชำระให้เราบนไม้กางเขน เมื่อพระองค์ทรงหลังพระโลหิตเพื่อไถ่บาปเรา ความชอบธรรมก็จะเป็นของผู้ที่มีความเชื่อในพระคริสต์

โรม 5:17 บอกว่า “เพราะว่าถ้าโดยการละเมิดของคนที่หนึ่งคนเดียว เป็นเหตุให้ความตายครอบงำอยู่โดยคนนั้นคนเดียว มากยิ่งกว่านั้นคนทั้งหลายที่รับพระคุณอันไพบูลย์ และรับของประทานแห่งความชอบธรรม ก็จะดำรงชีวิตและครอบครองโดยพระองค์ผู้เดียว คือพระเยซูคริสต์” พระเจ้าทรงหยิบบี๊นของประทานแห่งความชอบธรรมให้เรา ของประทานที่จะได้มีที่ยืนต่อพระพักตร์พระองค์ ของประทานนั้นมีค่ามีราคา แต่ผู้รับไม่ต้องจ่าย หากคุณให้ของขวัญผมสักชิ้น แล้วบอกว่าผมต้องจ่าย มันก็ไม่ใช่ของขวัญ เพราะผมต้องจ่ายคืน ความชอบธรรมของพระเจ้าที่คุณกับผมรับเอาตั้งของขวัญ และของประทานแห่งความชอบธรรมนี้ ทำให้เราพ้นผิด และมีที่ยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระองค์ ที่ได้มาโดยความเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์

คำถาม

1. อ่าน ทิตัส 3:5 ความชอบธรรมที่เราต้องมีนั้นคือความชอบธรรมที่เราสร้างขึ้นเองได้ ใช่ไหม

ทิตัส 3:5 - พระองค์ได้ทรงช่วยให้รอด มิใช่ด้วยการกระทำที่ชอบธรรมของเราเอง แต่พระองค์ทรงพระกรุณาชำระให้เรามีใจบังเกิดใหม่ และทรงสร้างเราขึ้นมาใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

2. อ่าน 2 โครินธ์ 5:21 ความชอบธรรมแบบไหนที่เราต้องการ

2 โครินธ์ 5:21 - เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาป ให้เป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์

3. อ่าน โรม 3:22 เราจะรับความชอบธรรมนี้ได้อย่างไร

โรม 3:22 - คือความชอบธรรมของพระเจ้าซึ่งทรงประทานโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์สำหรับทุกคนและแก่ทุกคนที่เชื่อ เพราะว่าคนทั้งหลายไม่ต่างกัน

4. อ่าน ฟิลิปปี 3:9 อะไรคือความชอบธรรมโดยธรรมบัญญัติ

ฟิลิปปี 3:9 - และจะได้ปรากฏอยู่ในพระองค์ ไม่มีความชอบธรรมของข้าพเจ้าเองซึ่งได้มาโดยพระราชบัญญัติ แต่มีมาโดยความเชื่อในพระคริสต์ เป็นความชอบธรรมซึ่งมาจากพระเจ้าโดยความเชื่อ

5. อ่าน กาลาเทีย 2:21 เราทำให้พระคุณของพระเจ้าไร้ประโยชน์ได้อย่างไร

กาลาเทีย 2:21 - ข้าพเจ้ามิได้กระทำให้พระคุณของพระเจ้าไร้ประโยชน์ เพราะว่าถ้าความชอบธรรมเกิดจากพระราชบัญญัติแล้ว พระคริสต์ก็ทรงสิ้นพระชนม์โดยเปล่าประโยชน์

6. อ่าน โรม 5:17 เรารับความชอบธรรมของพระเจ้า เปรียบได้กับ

โรม 5:17 - เพราะว่าถ้าโดยการละเมิดของคนนั้นคนเดียว เป็นเหตุให้ความตายครอบงำอยู่โดยคนนั้นคนเดียว ยิ่งกว่านั้นคนทั้งหลายที่รับพระคุณอันไพบูลย์ และรับของประทานแห่งความชอบธรรม ก็จะดำรงชีวิตและครอบครองโดยพระองค์ผู้เดียว คือพระเยซูคริสต์

บทที่ 3 คำตอบ

1. อ่าน ทิตัส 3:5 ความชอบธรรมที่เราต้องมีนั้นคือความชอบธรรมที่เราสร้างขึ้นเองได้ ใช่ไหม
ไม่ได้เลย
2. อ่าน 2 โครินธ์ 5:21 ความชอบธรรมแบบไหนที่เราต้องการ
ความชอบธรรมของพระเจ้า (ที่ผ่านมาจากพระคริสต์) เท่านั้น
3. อ่าน โรม 3:22 เราจะรับความชอบธรรมนี้ได้อย่างไร
โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า
4. อ่าน ฟิลิปปี 3:9 อะไรคือความชอบธรรมโดยธรรมบัญญัติ
ความชอบธรรมที่เป็นของเรา เป็นความชอบธรรมที่มาจากกรกระทำ ด้วยตัวเอง
5. อ่าน กาลาเทีย 2:21 เราทำให้พระคุณของพระเจ้าไร้ประโยชน์ได้อย่างไร
เราทำให้พระคุณของพระเจ้าไร้ประโยชน์ โดยการพยายามไถ่บาปด้วยการกระทำดี ด้วยตัวเราเอง แทนที่จะวางใจในพระ
คริสต์ วางใจในความรอดที่พระองค์ได้ทรงสละพระชนม์ของพระองค์เพื่อไถ่บาปเรา
6. อ่าน โรม 5:17 เรารับความชอบธรรมของพระเจ้า เปรียบได้กับ
ของขวัญ

ความสัมพันธ์กับพระเจ้า

สิ่งที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของความสัมพันธ์ก็คือความเข้าใจในบุคคลที่เรากำลังมีความสัมพันธ์ด้วย เช่นเดียวกันกับพระเจ้าที่เราต้องเข้าใจพื้นฐานธรรมชาติ และบุคลิกของพระองค์ เพื่อที่จะมีความสัมพันธ์อันมั่นคงกับพระองค์ ความเข้าใจลักษณะของพระเจ้า และธรรมชาติของพระองค์ผิด ๆ ก็เป็นหนึ่งในหลาย ๆ เหตุผลที่คนจำนวนมากไม่อาจมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระองค์ได้ นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเช่นเดียวกับที่เกิดในสวนเอเดน เมื่ออาดัมเอวาถูกปล่อยลง ทั้งสองก้าวเข้าสู่การทดลอง ที่สุดท้ายก็ไม่ใช่พระเจ้าพาให้มนุษย์ชาติต้องตกอยู่ในบาป การที่พวกเขาขาดความเข้าใจในธรรมชาติของพระเจ้า นั่นเป็นส่วนสำคัญยิ่งที่ทำให้ถูกปล่อยลง

เรื่องราวในปฐมกาล 3:1-5 เป็นเรื่องที่หลายคนคุ้นเคยกันดี “งูนั้นเป็นสัตว์ที่ฉลาดกว่าบรรดาสัตว์ในท้องทุ่ง ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้ มันกล่าวแก่หญิงนั้นว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่า ‘เจ้าอย่ากินผลจากต้นไม้ทุกชนิดในสวนนี้’ หญิงนั้นจึงกล่าวแก่ผู้ว่า “ผลของต้นไม้ชนิดต่าง ๆ ในสวนนี้เรากินได้ แต่ผลของต้นไม้ต้นหนึ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางสวน พระเจ้าบอกไว้ว่า ‘เจ้าอย่ากินหรือแตะต้องมัน มิฉะนั้นเจ้าจะตาย’” หญิงนั้นจึงกล่าวแก่หญิงนั้นว่า “เจ้าจะไม่ตายแน่ เพราะว่าพระเจ้าทรงทราบว่าเป็นผลไม้นั้นวันใด ตาของเจ้าจะสว่างขึ้นวันนั้น และเจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้าผู้รู้ดีชั่ว”

คำพูดอ้อมๆ ของซาตานในที่นี้ บอกว่า พระเจ้ามิใช่พระเจ้าที่ดี พระองค์พยายามเก็บงำอะไรไว้จากอาดัมเอวา ไม่ทรงประสงค์ให้เขาทั้งสองก้าวไปถึงศักยภาพอันสูงสุดของตัวเอง ไม่ทรงประสงค์ให้ทั้งสองเป็นเหมือนพระองค์ นั่นกระมังคือเหตุผลทั้งหมดที่พระองค์ทรงตั้งกฎไม่ให้ทั้งสองคนเก็บกินผลจากต้นไม้แห่งความรู้ดีชั่ว คงเพราะพระองค์ต้องการจะซ่อนอะไรบางอย่างหรือประสงค์จะทำร้ายคนทั้งสอง กล่าวอีกนัยหนึ่ง ซาตานได้บิดเบือนธรรมชาติและลักษณะความเป็นพระเจ้า เมื่อมันกล่าวหาว่า พระเจ้าไม่ต้องการให้เขาทั้งสองได้สิ่งที่ดีที่สุด เรื่องราวแบบนี้ก็กำลังเกิดขึ้นกับผู้คนทุกวันนี้ ซาตานหลอกเราว่า “ถ้าเจ้าเดินตามพระเจ้าและไม่ปฏิบัติตามคำสอนทั้งหลายของพระองค์ เจ้าก็ไม่มีทางจะมีความสุข ชีวิตจะต้องนำเบื่อและเฉาตาย” นำเศร้ายาก ที่ผู้คนต้องเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงว่า บรรดาเยสเสพติด แอลกอฮอล์ เรื่องเพศ ความเป็นกบฏ การเสพสุขเพื่อตัวเอง ความสำเร็จในหน้าที่การงาน รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ทั้งหลายที่พวกเขาได้ทดลองเหล่านั้น ไม่อาจจะให้ความพึงพอใจกับตัวเองได้ หนาซ้ำกว่าจะรู้สึกตัวเขาเหล่านั้นก็ทำลายชีวิตตัวเอง ทำลายครอบครัว และทำลายสุขภาพไปเรียบร้อยแล้ว

ความเป็นจริง พระเจ้าคือพระเจ้าที่เที่ยง น้ำพระทัยของพระองค์ คือให้เราได้รับแต่สิ่งดีเท่านั้น ซาตานนั้นแหละที่ใช้การล่อลวงเดิม ๆ อันเป็นกับดักสำหรับอาดัมเอวาในสวนเอเดนนั้นมาใช้กับเราทุกวันนี้ โดยพื้นฐานก็มีความหมายเป็นนัยว่า พระเจ้ามิใช่พระเจ้าที่ดี คนที่มีความเข้าใจในพระคัมภีร์เพียงเล็กน้อยแต่จดจำพระคำที่พูดถึงตัวอย่างมากมาย ที่พระเจ้าทรงปฏิบัติกับมนุษย์อย่างรุนแรงและโหดร้าย ในกัณฑ์ดารวิถึ 15:32-36 กล่าวว่า ชายคนหนึ่งเก็บฟืนในวันสะบาโต จึงถูกหินขว้างจนตายเพราะไม่ปฏิบัติตามกฎของวันสะบาโต ฟังดูแล้วเป็นเรื่องรุนแรงมาก ทว่ามันมีเหตุผลเบื้องหลังการลงโทษนั้น แม้ว่าคนส่วนใหญ่ที่อ่านพระคัมภีร์อย่างผ่านๆ จะไม่ทันสังเกต แต่หากตั้งใจศึกษาอย่างรอบคอบแล้วจะพบว่า ธรรมบัญญัติในพระคัมภีร์เดิมนั้น ถูกตราขึ้นก็เพื่อให้รู้ถึงความบาปที่เรากกระทำนั้นเป็นความบาปอันใหญ่หลวง เช่นที่อัครสาวกเปาโล กล่าวในโรม 7:13 ว่าจุดประสงค์ของธรรมบัญญัติก็คือ ผู้คนไม่ตระหนักถึงความบาปของตัวเองร้ายแรงมากแค่ไหน พวกเขาทำผิดต่อพระเจ้า เปรียบเทียบตัวเองท่ามกลางพวกตัวเอง ซึ่งเป็นเรื่องผิดไม่สมควรทำ และยังประเมินการกระทำของตนเองจากการกระทำของผู้อื่น

หากใครทำบาปสักคน และไม่ได้ถูกทำโทษถึงตาย พวกเขาคงคิดว่าบาปก็ไม่น่าจะแย่นัก แล้วก็ลดมาตรฐานของตัวเองลง คนเหล่านี้สูญเสียวิสัยทัศน์ในการเล็งเห็นความดีความชั่วที่แท้จริง พระเจ้าจึงจำเป็นต้องนำมนุษย์กลับเข้าสู่มาตรฐานที่เหมาะสมในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องเพื่อมนุษย์จะได้ปฏิบัติธรรมและการล่อลวงของมัน ตระหนักถึงผลบั้นปลายของการเลือกทางผิด ในการนี้พระองค์ต้องบังคับใช้ธรรมบัญญัติที่พระองค์ทรงประทานให้

พระเจ้ามิได้ประทานธรรมบัญญัติในพันธสัญญาเดิมโดยมุ่งหมายว่า “ตราบเท่าที่เจ้าไม่ได้ทำสิ่งที่เราบัญญัติไว้ เราไม่อาจยอมรับ หรือรักเจ้าได้” นั่นไม่ใช่ธรรมชาติหรือลักษณะของพระองค์ ที่จริงพระองค์ทรงประทานธรรมบัญญัติ ก็เพื่อต้องการให้มนุษย์เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความถูกผิด เพื่อนำเรากลับเข้ามาสู่ความจริงที่ว่า เราต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ปัญหาก็คือมนุษย์มักจะคิดไปว่าพระเจ้าทรงบัญชาให้มนุษย์สมบูรณ์แบบก่อนจึงจะรักมนุษย์ได้ ความคิดนี้นำไปสู่ทัศนคติที่คนส่วนใหญ่คิดว่าความรักที่ทรงมีต่อเขานั้น ขึ้นตรงต่อสัดส่วนของการแสดงออกของเขาเอง คนเหล่านี้รู้สึกว่าการที่เขายังไม่พยายามทำทุกอย่างให้ถูกต้องที่สุด พระองค์จะไม่ทรงยอมรับเขา แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่พระคัมภีร์ต้องการจะสื่อกับเรา

น้ำพระทัยพระเจ้านั้นต้องการคืนดีกับมนุษย์ ไม่ตัดสินมนุษย์ ไม่คิดบัญชีบาปมนุษย์ ไม่ต้องการยึดเอาบาปเหล่านั้นไว้เป็นปฏิปักษ์กับมนุษย์ นั่นคือพระทัยของพระองค์ในพระคัมภีร์ซึ่งยังคงเป็นน้ำพระทัยต่อเราในวันนี้เช่นกัน เราจำเป็นต้องรู้พระทัยที่แท้จริงของพระองค์ว่า “พระเจ้าคือความรัก” (1 ยอห์น 4:8) พระองค์ทรงแสวงหาทางที่จะให้เราหลุดพ้นจากบาป ทรงทำทุกวิถีทางที่จะไม่ให้เราแยกจากพระองค์ พระองค์ทรงทำสำเร็จเรียบร้อยแล้วผ่านทางพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเสนอความสัมพันธ์กับเราในวันนี้ โดยไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการกระทำ แต่บนพื้นฐานของความเชื่อและการยอมรับพระเยซูที่รับบาปของเราไว้ เราจะมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้ในวันนี้ โดยไม่ต้องหวนคิดถึงความล้มเหลวใด ๆ ในชีวิตของเราเลย สิ่งที่พระองค์ขอจากเราเพียงสิ่งเดียวก็คือ ให้เชื่อในพระเยซูคริสต์เท่านั้น

คำถาม

1. อ่าน ปฐมกาล 3:1 ซาตานถามอะไรเอวา

ปฐมกาล 3:1 – งูนั้นเป็นสัตว์ที่ฉลาดกว่าบรรดาสัตว์ในท้องทุ่งซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้ มันกล่าวแก่หญิงนั้นว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่า ‘เจ้าอย่ากินผลจากต้นไม้ทุกชนิดในสวนนี้’ ”

2. อ่าน ปฐมกาล 2:17 และ 3:3. มีคำใดที่เอวาเติมเข้าไปในคำที่พระเจ้าตรัสกับอาดัม

ปฐมกาล 2:17 – แต่ต้นไม้แห่งความรู้ดีและรู้ชั่วเจ้าอย่ากินผลจากต้นนั้นเป็นอันขาด เพราะว่าเจ้ากินในวันใด เจ้าจะตายแน่ในวันนั้น

ปฐมกาล 3:3 – แต่ผลของต้นไม้ต้นหนึ่งซึ่งอยู่ที่ท่ามกลางสวน พระเจ้าตรัสว่า ‘เจ้าอย่ากินหรือแตะต้องมัน มิฉะนั้นเจ้าจะตาย’

3. อ่าน ปฐมกาล 3:6 เมื่อซาตานได้ปลุกฝังความสงสัยไว้ในใจของเอวาเรื่องพระคำของพระเจ้าแล้ว เธอทำอะไรต่อไปในพระคำข้อนี้

ปฐมกาล 3:6 เมื่อหญิงนั้นเห็นว่า ต้นไม้นั้นเหมาะสำหรับเป็นอาหารและมันงามน่าดู และต้นไม้นั้นเป็นที่น่าปรารถนาเพื่อให้เกิดปัญหา หญิงจึงเก็บผลไม้นั้นแล้วกินเข้าไป ส่งให้สามีของนางด้วย และเขาได้กิน

4. อ่าน ปฐมกาล 3:9-10. หลังจากที่อาดัม และเอวาทำบาป พระเจ้ายังคงพูดคุยและพยายามสานต่อความสัมพันธ์กับเขาทั้งสองหรือไม่

ปฐมกาล 3:9-10 – พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเรียกอาดัมและตรัสแก่เขาว่า “เจ้าอยู่ที่ไหน” [10] เขาทูลว่า “ข้าพระองค์ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ในสวนและข้าพระองค์ก็กลัว เพราะว่าข้าพระองค์เปลือยกายอยู่ ข้าพระองค์จึงได้ซ่อนตัวเสีย”

5. อ่าน ปฐมกาล 3:22-24. เหตุใดพระเจ้าจึงขับไล่อาดัมและเอวาออกจากสวน

ปฐมกาล 3:22-24 – พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสว่า “ดูเถิด มนุษย์กลายเป็นเหมือนผู้หนึ่งในพวกเราที่รู้จักความดีและความชั่ว บัดนี้เกรงว่าเขาจะยื่นมือไปหยิบผลจากต้นไม้แห่งชีวิตมากินด้วยกัน และมีชีวิตนิรันดร์ตลอดไป” เหตุฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงให้เขาออกไปจากสวนเอเดน เพื่อทำไร่ไถนาจากที่ดินที่เขากำเนิดมานั้น ดังนั้นพระองค์ทรงไล่มนุษย์ออกไป ทรงตั้งพวกเควรูบไว้ทางทิศตะวันออกของสวนเอเดน ตั้งดาบเพลิงซึ่งหมุนได้รอบทิศทาง เพื่อป้องกันทางเข้าไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิต

6. เห็นหรือไม่ ว่านี่คือการแสดงออกถึงความเมตตาต่อเขาทั้งสองมากกว่าการลงโทษ

7. อ่าน โรม 5:17 เราจะรับพระคุณอันไพบูลย์และรับของประทานแห่งความชอบธรรมได้อย่างไร

ก. ซื่อหามา

ข. ทำงานให้ถึงจุดที่จะได้รับรางวัล

ค. รับเอามา

โรม 5:17 – เพราะว่าถ้าโดยการละเมิดของคนนั้นคนเดียว เป็นเหตุให้ความตายครอบงำอยู่โดยคนนั้นคนเดียว มากยิ่งกว่านั้นคนที่รับพระคุณอันไพบูลย์และรับของประทานแห่งความชอบธรรม ก็จะได้รับชีวิตและครอบครองโดยพระองค์ผู้เดียว คือพระเยซูคริสต์

บทที่ 4

---

8. อ่าน โรม 6:23 เราสมควรจะได้รับอะไรเมื่อทำบาป

โรม 6:23 - เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานของพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

9. โดยพระคุณ พระเจ้าทรงประทานอะไรให้เราแทน

10. อ่าน โรม 10:3 หากเราพยายามสร้างความชอบธรรมด้วยตนเอง เราล้มเหลวในการ

โรม 10:3 - เพราะเขาไม่รู้จักความชอบธรรมของพระเจ้า แต่อุตสาหะจะตั้งความชอบธรรมของตนขึ้น เขาจึงไม่ได้ยอมอยู่ในความชอบธรรมของพระเจ้า

11. อ่าน 1 ยอห์น 1:9 โรม 4:3 พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทำอะไร กับบาปและความผิดที่เรากระทำต่อพระองค์ หากเราเพียงแค่เชื่อเท่านั้น

1 ยอห์น 1:9 - ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น

โรม 4:3 - ดัวยว่าพระคัมภีร์ว่าอย่างไร ก็ว่า 'อับราฮัมได้เชื่อพระเจ้า และพระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน'

12. พระคัมภีร์สอนท่านอย่างไรเกี่ยวกับบุคลิกภาพของพระเจ้า

บทที่ 4 คำตอบ

1. อ่าน ปฐมกาล 3:1 ซาดานถามอะไรเอวา
จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่า เจ้าอย่ากินผลจากต้นไม้ทุกชนิดในสวนนี้
2. อ่าน ปฐมกาล 2:17 และ 3:3. มีคำใดที่เอวาเติมเข้าไปในคำที่พระเจ้าตรัสกับอาดัม
เจ้าอย่าแตะต้องมัน
3. อ่าน ปฐมกาล 3:6 เมื่อซาดานได้ปลุกฝังความสงสัยไว้ในใจของเอวาเรื่องพระคำของพระเจ้าแล้ว เธอทำอะไรต่อไปในพระคำ
ข้อนี้
เก็บผลไม้นั้นกิน
4. อ่าน ปฐมกาล 3:9-10. หลังจากที่อาดัม และเอวาทำบาป พระเจ้ายังคงพูดคุย และสานต่อความสัมพันธ์กับเขาทั้งสองหรือไม่
ใช่แล้ว พระองค์ยังทรงพยายามสานต่อความสัมพันธ์กับเขาทั้งสองอยู่
5. อ่าน ปฐมกาล 3:22-24. เหตุใดพระเจ้าจึงขับไล่อาดัมและเอวาออกจากสวน
เพื่อเขาทั้งคู่จะไม่เข้าไปกินผลไม้แห่งชีวิต และมีชีวิตเป็นอมตะในสถานภาพของความบาป
6. เห็นหรือไม่ ว่าเป็นการแสดงออกถึงความเมตตาต่อเขาทั้งสองมากกว่าการลงโทษ
ใช่แล้ว เรามองเห็น
7. อ่าน โรม 5:17 เราจะรับพระคุณอันไพบูลย์และรับของประทานแห่งความชอบธรรมได้อย่างไร
ค. รับเอามา
8. อ่าน โรม 6:23 เราสมควรจะได้รับอะไรเมื่อทำบาป
ความตาย
9. โดยพระคุณ พระเจ้าทรงประทานอะไรให้เราแทน
ชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์
10. อ่าน โรม 10:3 หากเราพยายามสร้างความชอบธรรมด้วยตนเอง เราล้มเหลวในการ
เราล้มเหลวในการยอมอยู่ในความชอบธรรมของพระเจ้า
11. อ่าน 1 ยอห์น 1:9 โรม 4:3 พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทำอะไร กับบาปและความผิดที่เรากระทำต่อพระองค์ หากเราเพียงแต่
เชื่อเท่านั้น
ทรงขจัดบาป ทรงลี้ม และทรงยกโทษบาป
12. พระคำนี้สอนท่านอย่างไรเกี่ยวกับบุคลิกภาพของพระเจ้า
พระองค์ทรงเป็นผู้เปี่ยมด้วยพระเมตตา และความรัก

ธรรมชาติของพระเจ้า

การที่จะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า เราต้องรู้จักธรรมชาติและบุคลิกที่แท้จริงของพระองค์ พระองค์ทรงกริ้วเพราะบาปของเรา หรือทรงเป็นพระเจ้าที่เมตตา ผู้ซึ่งต้องการจะประทานชีวิตของพระองค์และพระพรให้เราโดยไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำของเรา ข้อพระคัมภีร์นั้นทำให้เรามองเห็นภาพของพระองค์ในสองลักษณะ ซึ่งมีได้หมายความว่าพระองค์ทรงเปลี่ยนแปลงหรือทำอะไรที่แตกต่างจากที่เคยทำ แม้ในพระคัมภีร์จะมีช่วงที่ใช้คำว่า พระเจ้า ‘ทรงถือโทษบาปของมนุษย์’

เรื่องนี้อาจเปรียบได้กับการเลี้ยงดูลูก เมื่อลูกยังเล็กอยู่ เป็นไปไม่ได้ที่เราจะใช้เหตุผลเพื่อสอนว่า ทำไมลูกๆ จึงต้องประพฤติตนให้เหมาะสม หรือไม่ควรเห็นแก่ตัว แย่งของเล่นไปจากพี่น้อง เราต้องสอนลูกถึงกฎ ข้อห้ามต่าง ๆ และถ้าไม่ทำตามกฎ ก็ต้องถูกลงโทษ กฎก็ต้องเป็นกฎที่เรานำมาบังคับใช้ แม้ว่าลูก ๆ จะไม่รู้เรื่องราวเกี่ยวกับพระเจ้า เกี่ยวกับมารร้าย หรือการเปิดช่องให้มารเวลาเห็นแก่ตัว ลูก ๆ อาจจะเข้าใจความคิดแบบนี้ แต่เขาจะเข้าใจได้ว่าเมื่อใดที่ทำความผิดซ้ำ เขาจะต้องถูกลงโทษ

ในทำนองเดียวกันกับที่พระเจ้าทรงกระทำในพระคัมภีร์เดิม ก่อนที่มนุษย์จะเข้าสู่การบังเกิดใหม่ มนุษย์ไม่ได้มีความเข้าใจทางจิตวิญญาณ ดังเช่นที่เรามีภายใต้พันธสัญญาใหม่ ดังนั้นพระองค์จึงทรงวางกฎ ข้อบังคับ ให้พวกเขาปฏิบัติพร้อมกับบทลงโทษ ซึ่งบางครั้งถึงแก่ความตาย เพื่อยับยั้งพวกเขาจากบาป นั่นก็เพราะ ซาตานใช้บาปทำลายมนุษย์ จึงจำเป็นต้องมีที่ยับยั้งบาป บทลงโทษต้องถูกบังคับใช้อย่างเข้มงวด แม้ว่าความเข้มงวดนั้นจะทำให้เกิดความเข้าใจผิด ๆ ที่ว่าพระเจ้าไม่ได้รักเราจริงเพราะความบาปของเรา ซึ่งมีใช้สิ่งที่พระเจ้าสอน ในโรม 5:13 กล่าวว่า “บาปได้มีอยู่ในโลกแล้วก่อนพระราชบัญญัติ แต่ที่ได้ไม่มีพระราชบัญญัติ ก็ไม่ถือว่าบาป” ‘ก่อนพระราชบัญญัติ’ หมายความว่า กระทั่งถึงวันที่พระเจ้าได้ประทานบัญญัติสิบประการ และกฎพิธีกรรมอื่นใด ให้โมเสสนำไปใช้กับชนชาติยิว กระทั่งถึงเวลานั้น บาปดำรงอยู่ในโลก แต่ก็ไม่ได้ถือโทษบาปของพวกเขาชั่ววันรันดร์ ค่าจ้างของบาปคือความตาย ดังนั้นผู้คนที่มีชีวิตอยู่ก่อนที่พระราชบัญญัติได้เกิดขึ้น ผลของความผิดบาปของเขา อาจได้รับการลงโทษถึงตายว่าพระเจ้าก็ได้ถือโทษบาปของพวกเขาไปจนตลอดชั่ววันรันดร์ นี่คือ เหตุผลที่พระเยซูไปเทศนาสั่งสอนพวกเขาโดยเฉพาะเจาะจง เห็นได้จาก 1 เปโตร 3:18-20 “ด้วยว่าพระคริสต์เช่นกันก็ได้ทนทุกข์ครั้งเดียวเท่านั้น เพราะความผิดบาป คือพระองค์ผู้ชอบธรรมเพื่อผู้ไม่ชอบธรรม เพื่อพระองค์จะได้ทรงนำเราทั้งหลายไปถึงพระเจ้า ฝ่ายเนื้อหนังพระองค์ก็ทรงสิ้นพระชนม์ แต่ทรงมีชีวิตขึ้นโดยพระวิญญาณ และโดยพระวิญญาณเช่นกัน พระองค์ได้เสด็จไปประกาศแก่วิญญาณที่ติดคูกอยู่ ซึ่งแต่ก่อนไม่ได้เชื่อฟังคราวเมื่อพระเจ้าทรงโปรดดโทษไว้นาน คือครั้งโนอาห์ เมื่อกำลังจัดแจงต่ออโนวา ในเวลานั้นได้รอดจากน้ำน้อยคนคือแปดคน”

พระคัมภีร์ 5:13 บอกว่า ตราบกระทั่งบัญญัติสิบประการได้กำเนิดขึ้น พระเจ้ามิได้ทรงถือโทษกับบาปของมนุษย์ นี่เป็นข้อความที่น่าทึ่งมาก มองย้อนไปในปฐมกาล บทที่ 3 และ 4 คนส่วนใหญ่เข้าใจว่า เมื่ออาดัมและเอวาทำบาปต่อพระเจ้า เพราะพระเจ้าบริสุทธิ์ และมนุษย์มีบาปหนา พระเจ้าจึงไม่ต้องการที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับมนุษย์ผู้เต็มไปด้วยบาป คนเหล่านั้นจึงคิดว่า พระเจ้าขับไล่มนุษย์ออกจากสวนเอเดน จากพระพักตร์ของพระองค์ เพราะพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ไม่อาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับมนุษย์ที่มีมลทินได้

พวกนั้นคิดไกลถึงขั้นว่า ตราบใดที่ใครยังไม่ชำระบาปของตนด้วยการกระทำที่ถูกต้อง พระเจ้าก็ไม่อาจมีความสัมพันธ์กับเขาผู้นั้นได้ ความคิดเช่นนี้ขัดแย้งกับข้อความในโรม 5:8 ที่ว่า “แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา” ดังนั้น พันธสัญญาใหม่สอนว่า พระเจ้าทรงแผ่ความรักมายังเรา ทั้ง ๆ ที่เรามีชีวิตอยู่ในความบาป ไม่ใช่หลังจากที่เรากระทำดีและถูกต้องแล้ว ความจริงอันยิ่งใหญ่ที่สุดข้อหนึ่งของข่าวประเสริฐที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตเราได้ก็คือ ต้องเข้าใจว่า พระเจ้าทรงรักเราอย่างที่เรารัก ทรงรักเรามากจนกระทั่งว่า หากเราอมรับความรักของพระองค์ เราจะไม่ยอมเป็นอย่างที่เป็นอยู่ เราจะไม่เปลี่ยนแปลง แต่เปลี่ยนแปลงเพราะผลแห่งความรักที่มีต่อพระเจ้า ไม่ใช่เพราะอยากได้รับความรักจากพระองค์

ในปฐมกาลบทที่ 4 จะเห็นว่า พระเจ้ายังคงคบหากับมนุษย์ พระองค์ยังคงสนทนากับอาดัม และเอวา แม้หลังจากที่ทั้งสองได้ทำบาป พระองค์ตรัสกับคาอิน และเอเบล เมื่อเขาทั้งสองมาถวายเครื่องบูชากับพระองค์ พระองค์ยังตรัสกับเขาด้วยพระสุรเสียงของพระองค์ จากปฏิกิริยาของทั้งสองคน เราจะเห็นได้ว่าเขาทั้งคู่คุ้นเคยกับเสียงของพระเจ้า และมีได้รู้สึกตกใจกลัวเมื่อคาอินฆ่าเอเบล น้องชายของตัวเอง คาอินกลายเป็นฆาตกรคนแรกของแผ่นดินโลก พระสุรเสียงของพระเจ้าตรัสถามจากสวรรค์ว่า “เอเบล น้องชายของเจ้าอยู่ที่ไหน” คาอินโกหกพระเจ้า ซึ่งดูเหมือนจะไม่รู้สึกสะทกสะท้านกับการกระทำของตนเอง เหตุการณ์อย่างนี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อคนคนนั้นคุ้นเคยต่อเสียงของพระเจ้า จนไม่รู้สึกหวาดวิตกใด ๆ ทั้งหมดนี้ก็พอจะเห็นได้ว่า พระเจ้ายังคงคบหาพูดคุยกับมนุษย์ต่อไป มิได้เลิกความสัมพันธ์กับมนุษย์อย่างที่คนทั่วไปเชื่อกัน พระองค์ไม่ทรงคิดบัญญัติบาปของมนุษย์ หมายความว่า พระองค์ไม่เอาผิดบาปนั้น หรือเป็นเพราะพวกเขาไม่ได้ทำอะไรผิด มิใช่เลย นี่แหละที่เป็นเหตุให้พระองค์ทรงตราพระราชบัญญัติขึ้น เพื่อจะนำมนุษย์กลับสู่มาตรฐานที่เหมาะสม พระเจ้าจึงต้องสำแดงให้มนุษย์เห็นว่า มนุษย์ต้องการผู้ช่วยให้รอด ต้องถ่อมใจจริง ๆ ยอมรับการอภัยโทษบาปเป็นของขวัญ นำเศร้านี้พวกวิญญาณศาสนาทั้งหลาย บังคับของการความเชื่อนี้โดยสอนว่าพระบัญญัตินั้นทรงประทานให้กับมนุษย์เพื่อให้เรารักษาให้ได้ พระองค์จึงจะยอมรับและอภัยบาปเรา มิใช่เช่นนั้นเลย จุดมุ่งหมายของกฎเกณฑ์ในภาคพันธสัญญาเดิมนั้น ก็เพื่อขยายภาพแห่งบาปของเรา ให้รู้ว่าเราหมดหวังที่จะช่วยตัวเองให้รอด จนเราจำนนว่า “พระเจ้า ถ้านี่คือมาตรฐานของความบริสุทธิ์ ข้าพระองค์ทำไม่ได้ ขอทรงโปรดยกโทษบาป ประทานพระเมตตาให้กับข้าพระองค์ด้วย” โดยภาพรวมแล้ว ธรรมชาติของพระเจ้าคือ ทรงเป็นความรักเสมอ

คำถาม

1. อ่าน โรม 5:13 คำว่า “ถือว่า” หมายความว่า

โรม 5:13 – บาปได้มีอยู่ในโลกแล้วก่อนมีพระราชบัญญัติ แต่ที่ได้ไม่มีพระราชบัญญัติก็ไม่ถือว่าบาป

2. อ่าน โรม 7:7 อะไรคือวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติ

โรม 7:7 – ถ้าเช่นนั้นเราจะว่าอย่างไร ว่าพระราชบัญญัติคือบาปหรือ ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย แต่ว่าถ้ามิใช่เพราะพระราชบัญญัติแล้ว ข้าพเจ้าก็จะไม่รู้จักบาป เพราะว่าถ้าพระราชบัญญัติมิได้ห้ามว่า อย่าโลก ข้าพเจ้าก็จะไม่รู้ว่าจะอะไรคือความโลก

3. อ่าน กาลาเทีย 3:24 ตามข้อความในพระคำนี้ วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติคือ

กาลาเทีย 3:24 – เพราะฉะนั้น พระราชบัญญัติจึงเป็นครูของเราซึ่งนำเรามาถึงพระคริสต์ เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ

4. อ่าน ยอห์น 8:1-11 พระเยซูทรงปฏิบัติอย่างไรกับหญิงสาวที่ถูกจับได้ขณะล่องประเวณี

ยอห์น 8:1-11 – แต่พระเยซูเสด็จไปยังภูเขามะกอกเทศ [2] ในตอนเช้าตรู่พระองค์เสด็จเข้าไปในพระวิหารอีก และคนทั้งหลายพากันมาหาพระองค์ พระองค์ก็ประทับนั่งและสั่งสอนเขา [3] พวกธรรมจารย์และพวกฟาริสีได้พาผู้หญิงคนหนึ่งมาหาพระองค์ หญิงผู้นี้ถูกจับฐานล่องประเวณี และเมื่อเขาให้หญิงผู้นั้นยืนอยู่ท่ามกลางฝูงชน [4] เขาทูลพระองค์ว่า พระอาจารย์เจ้าข้า หญิงคนนั้นถูกจับเมื่อกำลังล่องประเวณีอยู่ [5] ในพระราชบัญญัตินั้นโมเสสสั่งให้เราเอาหินขว้างคนเช่นนี้ให้ตาย ส่วนท่านจะว่าอย่างไรในเรื่องนี้ [6] เขาพูดอย่างนี้เพื่อทดลองพระองค์ หวังจะหาเหตุฟ้องพระองค์ แต่พระเยซูทรงโน้มตัวลงเอานิ้วพระหัตถ์เขียนที่ดิน เหมือนตั้งว่าพระองค์ไม่ได้ยินพวกเขาเลย [7] และเมื่อพวกเขายังทูลถามพระองค์อยู่เรื่อย ๆ พระองค์ก็ทรงลุกขึ้นและพูดกับเขาว่า ผู้ใดในพวกท่านที่ไม่มีบาป ก็ให้ผู้นั้นเอาหินขว้างเขาก่อน [8] แล้วพระองค์ก็ทรงโน้มตัวลงและเอานิ้วมือเขียนที่ดินอีก [9] และเมื่อเขาทั้งหลายได้ยินดังนั้นจึงรู้สึกโดยใจวินิจัยผิดชอบ เขาทั้งหลายจึงออกไปทีละคนๆ เริ่มจากคนเฒ่าคนแก่จนหมด เหลือแต่พระเยซูตามลำพังกับหญิงที่ยืนอยู่ที่นี่ [10] เมื่อพระเยซูทรงลุกขึ้นแล้ว และมีได้เห็นผู้ใดเห็นแต่หญิงผู้นั้น พระองค์พูดกับนางว่า หญิงเอ๋ย พวกเขาที่ฟ้องเจ้าไปไหนหมด ไม่มีใครเอาโทษเจ้าหรือ [11] นางนั้นทูลว่า พระองค์เจ้าข้า ไม่มีผู้ใดเลย และพระเยซูพูดกับนางว่า เธอก็ไม่มีโทษเจ้าเหมือนกัน จงไปเถิด และอย่าทำบาปอีก

5. อ่าน ยอห์น 3:34 พระคำและการกระทำของพระเยซูสะท้อนถึงธรรมชาติที่แท้จริงของพระเจ้าหรือไม่

ยอห์น 3:34 – พระองค์ ผู้ที่พระเจ้าทรงใช้มานั้น ทรงกล่าวพระคำของพระเจ้า เพราะพระเจ้านั้นได้ประทานพระวิญญาณอย่างจำกัดแต่พระองค์

6. อ่าน 1 ยอห์น 4:8 อะไรคือธรรมชาติที่แท้จริงของพระเจ้า

1 ยอห์น 4:8 – ผู้ที่ไม่รักก็ไม่รู้จักพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงเป็นความรัก

7. อ่าน โรม 5:6 ความรักของพระเจ้าต่อเราโดยตรง เกิดขึ้นขณะที่

โรม 5:6 - ขณะเมื่อเรายังขาดกำลัง พระคริสต์ก็ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยคนอธรรมในเวลาที่เหมาะสม

8. อ่าน โรม 5:8 พระเจ้ารักเราในขณะที่เรายังเป็น

โรม 5:8 - แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา

9. อ่าน โรม 5:10 พระเจ้ารักเราในขณะที่เรายังเป็น

โรม 5:10 - เพราะว่าถ้าขณะที่เรายังเป็นศัตรู เราได้กลับคืนดีกับพระเจ้าโดยที่พระบุตรของพระองค์สิ้นพระชนม์ ยิ่งกว่านั้นอีกเมื่อเรากลับคืนดีแล้ว เราก็จะรอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์แน่

10. หากเราขอให้พระเยซูคริสต์ยกโทษบาปให้ ขอให้พระองค์เป็นผู้ช่วยให้รอดและเป็นพระเจ้าของเรา วางใจในการเสียสละพระชนม์ของพระองค์เพื่อไถ่บาปเรา พระเจ้าจะแสดงธรรมชาติที่แท้จริงแห่งพระเมตตา และพระคุณของพระองค์ หรือไม่

บทที่ 5 คำตอบ

1. อ่าน โรม 5:13 คำว่า “ถือว่า” หมายความว่า
“ถือว่า” หมายถึง การเพิ่มเข้าบัญชีของบุคคลนั้น
2. อ่าน โรม 7:7 อะไรคือวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติ
เพื่อให้บาปเป็นที่รู้จัก
3. อ่าน กาลาเทีย 3:24 ตามข้อความในพระคำนี้ วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติคือ
ในกาลาเทีย 3:24 วัตถุประสงค์ของธรรมบัญญัติก็คือ แสดงให้มวลมนุษย์เห็นว่า พวกเขาต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
พระเยซูคริสต์
4. อ่าน ยอห์น 8:1-11 พระเยซูทรงปฏิบัติอย่างไรกับหญิงสาวที่ถูกจับได้ขณะล่วงประเวณี
พระองค์ทรงจัดการด้วยความเมตตาและพระคุณ
5. อ่าน ยอห์น 3:34 พระคำและการกระทำของพระเยซูสะท้อนถึงธรรมชาติที่แท้จริงของพระเจ้าหรือไม่
ใช่แล้ว
6. อ่าน 1 ยอห์น 4:8 อะไรคือธรรมชาติที่แท้จริงของพระเจ้า
ความรัก
7. อ่าน โรม 5:6 ความรักของพระเจ้าต่อเราโดยตรง เกิดขึ้นขณะที่
เมื่อเราขาดกำลัง (หมดหวัง และไม่ประพฤติตนตามพระเจ้า)
8. อ่าน โรม 5:8 พระเจ้ารักเราในขณะที่เรายังเป็น
คนบาป
9. อ่าน โรม 5:10 พระเจ้ารักเราในขณะที่เรายังเป็น
ศัตรูของพระองค์
10. หากเราขอให้พระเยซูคริสต์ยกโทษบาปให้ ขอให้พระองค์เป็นผู้ช่วยให้รอดและเป็นพระเจ้าของเรา วางใจในการเสียสละ
พระชนม์ของพระองค์เพื่อไถ่บาปเรา พระเจ้าจะแสดงธรรมชาติที่แท้จริงแห่งพระเมตตา และพระคุณของพระองค์ หรือไม่
แน่นอน

การกลับใจใหม่

หลายคนมีความเข้าใจผิด ๆ เกี่ยวกับการกลับใจใหม่ การกลับใจใหม่ ไม่ใช่ การทำให้สมบูรณ์แบบ แต่คือการเปลี่ยนแปลงทิศทาง ขอบพุดถึงคำอุปมาเรื่องบุตรน้อยหลงหาย พระเยซูทรงบรรยายให้เห็นภาพที่ชัดเจน ในความหมายของการกลับใจใหม่ของบุคคลหนึ่ง จากลูกา 15:11-12 พระเยซูตรัสว่า "ชายคนหนึ่งมีบุตรชายสองคน [๑๒] บุตรคนน้อยพุดกับบิดาว่า 'บิดาเจ้าข้า ขอทรัพย์ที่ตกเป็นส่วนของข้าพเจ้าเถิด' บิดาจึง แบ่งสมบัติให้แก่บุตรทั้งสอง"

บุตรคนเล็กต้องการมรดกของเขาก่อนที่บิดาจะตาย ซึ่งเป็นเรื่องค่อนข้างจะผิดธรรมดา แต่บิดาตอบรับคำขอของบุตร และแบ่งมรดกให้บุตรทั้งสอง ข้อ 13 กล่าวต่อไปว่า "ต่อมาไม่กี่วัน บุตรคนน้อยนั้นก็รวบรวมทรัพย์ทั้งหมดแล้วไปเมืองไกล และได้ผลาญทรัพย์ของตนที่นั่นด้วยการเป็นนักเลง" พระคัมภีร์บางฉบับถอดความว่า "บุตรคนน้อยนั้น นำทรัพย์สมบัติที่เป็นมรดกของตนเข้าไปในถิ่นไกลจากบ้านเกิด และผลาญสมบัติที่นั่นด้วยการใช้ชีวิตนักเลง เขาใช้จ่ายในการเที่ยวในงานเลี้ยงรื่นเริง และใช้จ่ายเงินกับโสเภณี"

ข้อ 14-15 บอกว่า "เมื่อใช้ทรัพย์หมดแล้วก็เกิดกันดารอาหารยิ่งนักทั่วเมืองนั้น (แผ่นดินเริ่มกันดาร และผู้คนก็พากันอดอยาก) เขาจึงเริ่มขัดสน เขาไปอาศัยอยู่กับชาวเมืองนั้นคนหนึ่ง และคนนั้นก็ใช้เขาไปเลี้ยงหมูที่ทุ่งนา" เขาได้ทำงานให้กับชายคนหนึ่ง นั่นก็คือเป็นคนเลี้ยงหมู" ข้อ 16 บอกว่า "เขาใคร่จะได้ต้มท้องด้วยผักถั่วที่หมูกินนั้น แต่ไม่มีใครให้อะไรเขากิน" เขาอดอยากมาก จนอ่อนหวานว่า "ขออาหารหมูให้ข้า หรืออะไรสักอย่าง" แต่ไม่มีใครหยิบยื่นอะไรเขาเลย เขาผลาญทรัพย์จากมรดกของตนไปจนหมดสิ้นแล้ว ในข้อที่ 17 กล่าวต่อไปว่า "เมื่อเขารู้สำนึกแล้วจึงพุดว่า 'ลูกจ้างของบิดาเรามีมาก ยังมีอาหารกินอิ่มและเหลืออีก ส่วนเราจะมาตายเสียเพราะอดอาหาร' บางฉบับถอดความว่า "เมื่อเขาคิดได้แล้ว" หรืออีกนัยหนึ่ง ลูกจ้างของบิดาเขายังมีอาหารมากเกินพอ ขณะที่เขากำลังจะอดตาย

เขาตัดสินใจกลับใจใหม่ การกลับใจใหม่นั้นมาจากการเปลี่ยนแปลงความคิดจิตใจ โดยเริ่มเปลี่ยนที่จิตใจนั่นเอง เป็นเหตุให้บุคคลนั้นกลับหลังหัน มุ่งไปสู่ทิศทางใหม่ ข้อ 18-19 เขากล่าวว่า "จำเราจะลุกขึ้นไปหาบิดาเรา และพุดกับท่านว่า 'บิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้าได้ทำผิดต่อสวรรค์และทำผิดต่อหน้าท่านด้วย ข้าพเจ้าไม่สมควรจะได้ชื่อว่า เป็นลูกของท่านอีกต่อไป ขอท่านให้ข้าพเจ้าเป็นเหมือนคนรับใช้ของท่านคนหนึ่งเถิด'" ("ขอให้ข้าพเจ้าเป็นเหมือนทาสคนหนึ่งเถิด บิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้าได้ทำบาปต่อท่าน ได้ผลาญทรัพย์ของท่าน และได้กระทำการบาปต่อพระเจ้า โปรดให้ข้าพเจ้าได้เป็นทาสเถิด") แล้วเขาก็ลุกขึ้นเดินทางไปหาบิดา การกลับใจใหม่นั้นมีความหมายมากกว่าการเปลี่ยนทัศนคติ เปลี่ยนความคิด เปลี่ยนจิตใจ มันจะนำบุคคลนั้นไปสู่การกระทำตามความเชื่อของเขา หันหลังกลับ เปลี่ยนมาสู่ทิศทางใหม่ เราทุกคนล้วนแล้วแต่ได้หันหลังให้กับพระเจ้า พระบิดาของเรา ละจากสวรรค์ ซึ่งเป็นบ้านของเรา ในพระคัมภีร์กล่าวในอิสยาห์ 53:6 ว่า "เราทุกคนได้เจ็บไปเหมือนแกะ เราทุกคนต่างได้หันไปตามทางของตนเอง" แต่พระเจ้าในความเมตตาของพระองค์ทรงนำบาปของเราทั้งหลายวางไว้ที่องค์พระเยซูคริสต์

เรื่องราวดำเนินต่อไปในข้อที่ 20-24 ว่า "แล้วเขาก็ลุกขึ้นไปหาบิดาของตน" ตอนนี้เราอาจนึกถึงพ่อ ซึ่งน่าจะพุดว่า "บุตรเอ๋ย ดูซิว่าเจ้าได้ทำอะไรลงไป เจ้าได้ผลาญสมบัติของพ่อ สิ่งที่พ่อสะสมมาตลอดชีวิต จงมาเป็นทาสของพ่อเสีย" พ่อในฝ่ายโลกส่วนใหญ่อาจจะโกรธสุดขีดและแสดงทัศนคติเช่นนั้น แต่โปรดสังเกตทัศนคติของบิดาผู้นี้ "แต่เมื่อเขาขังอยู่แต่ไกล บิดาแลเห็นเขาก็มีความเมตตา (ความรักบุตรได้หลั่งออกจากหัวใจ) จึงวิ่งออกไปกอดคอ จูบเขา ฝ่ายบุตรนั้นจึงกล่าวกับบิดาว่า 'บิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้าได้ทำบาปต่อสวรรค์และต่อสายตาของท่านด้วย ข้าพเจ้าไม่สมควรจะได้ชื่อว่า เป็นลูกของท่านอีกต่อไป' แต่บิดาได้สั่งผู้รับใช้ของตนว่า 'จงรีบไปเอาเสื้ออย่างดีที่สุดมาสวมให้เขา และเอาแหวนมาสวมนิ้วมือ กับเอารองเท้ามาสวมให้เขา จงเอาลูกวัวอันดีมาฆ่าเลี้ยงกัน เพื่อความรื่นเริงยินดีเถิด เพราะว่าลูกของเราคนนี้ตายแล้ว แต่กลับเป็นอีก หายไปแล้ว แต่ได้พบกันอีก' เขาทั้งหลายต่างก็เริ่มมีความรื่นเริงยินดี" พวกเขาภิเษกกัน

บทที่ 6

เข้าใจนะครับว่า พระเยซูกำลังสื่ออะไร ถ้าเราเพียงหันกลับไปหาพระบิดาเจ้าบนสวรรค์ เพื่อร้องขอความเมตตา และพูดว่า “พระบิดาเจ้า ข้าพระองค์ทำผิดพลาดต่อพระองค์ ข้าพระองค์ไม่สมควรจะเป็นลูกของพระองค์” พระองค์ก็จะยอมรับเรา พระบิดาเจ้าบนสวรรค์จะมีแต่ความเมตตาต่อเรา พระองค์จะไม่ยอมให้เราเป็นทาส พระองค์จะฟื้นฟูเราให้กลับเป็นบุตรของพระองค์ พระเจ้าทรงรอคอยเราอยู่ เราได้หันหลังให้กับพระองค์หรือเปล่า ทำไมไม่หันกลับไปหาพระเจ้า พระบิดาของเรา และสวรรค์ บ้านของเราเสียแต่วันนี้แล้ว

คำถาม

1. ให้ความหมายของคำว่า “การกลับใจใหม่”

2. อ่าน ลูกา 13:1-5 เราต้องทำอะไรจึงจะไม่พินาศ

ลูกา 13:1-5 – ขณะนั้น มีบางคนอยู่ที่นั่นเล่าเรื่องชาวกาลิลี ซึ่งปีลาตเอาโลหิตของเขาระคนกับเครื่องบูชาของเขา ให้พระองค์ฟัง [2] พระเยซูจึงตรัสตอบเขาว่า “ท่านทั้งหลายคิดว่าชาวกาลิลีเหล่านั้นเป็นคนบาปยิ่งกว่าชาวกาลิลีอื่น ๆ ทั้งปวง เพราะว่าเขาได้ทุกข์ทรมานอย่างนั้นหรือ [3] เรบอกท่านทั้งหลายว่า มิใช่ แต่ถ้าท่านทั้งหลายมิได้กลับใจเสียใหม่ก็จะต้องพินาศเหมือนกัน [4] หรือสิบแปดคนนั้นซึ่งหอบที่สี โลธัมได้พังทับเขาตายเสีย นั้น ท่านทั้งหลายคิดว่า เขาเป็นคนบาปยิ่งกว่าคนทั้งปวงที่อาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มหรือ [5] เรบอกท่านทั้งหลายว่า มิใช่ แต่ถ้าท่านทั้งหลายมิได้กลับใจเสียใหม่จะต้องพินาศเหมือนกัน”

3. อ่าน 2 เปโตร 3:9 พระเจ้าทรงปรารถนาสิ่งใดต่อมนุษย์

2 เปโตร 3:9 – องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์ ตามที่บางคนคิดนั้น แต่พระองค์ได้ทรงอดกลั้นใจไว้ เพราะเห็นแก่เราทั้งหลายมาช้านาน ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่

4. อ่าน ลูกา 16:19-31 พระคำที่ 16:28 เหตุใดชายมั่งมีผู้นั้น จึงต้องการให้คนพินาศจากความตาย ไปพูดคุยกับพี่น้องของเขา

ลูกา 16:19-31 – ยังมีเศรษฐีคนหนึ่งนั่งห่มผ้าสีม่วงและผ้าปานเนื้อละเอียด รับประทานอาหารอย่างประณีตทุกวันๆ [20] และมีคนขอทานคนหนึ่งชื่อลาซารัสเป็นแผลทั้งตัว นอนอยู่ที่ประตูรั้วบ้านของเศรษฐี [21] และเขาใคร่จะกินเศษอาหารที่ตกจากโต๊ะของเศรษฐีนั้น แม้สุนัขก็มาเลียแผลของเขา [22] อยู่มาคนขอทานนั้นตายและเหล่าทูตสวรรค์ได้นำเขาไปไว้ที่อกของอับราฮัม ฝ่ายเศรษฐีนั้นก็ตายด้วย และเขาก็ฝังไว้ [23] แล้วเมื่ออยู่ในนรก เป็นทุกข์ทรมานยิ่งนัก เศรษฐีนั้นจึงแหงนดูเห็นอับราฮัมอยู่แต่ไกล และลาซารัสอยู่ที่อกของท่าน [24] เศรษฐีจึงร้องว่า ‘อับราฮัมบิดาเจ้าข้า ขอเอ็นดูข้าพเจ้าเถิด ขอใช้ลาซารัสมาเพื่อจะเอาปลายนิ้วจุ่มน้ำมาแตะลิ้นของข้าพเจ้าให้เย็น ดั่งว่าข้าพเจ้าทุกข์ทรมานอยู่ในเปลวไฟนี้’ [25] แต่อับราฮัมตอบว่า ‘ลูกเอ๋ย เจ้าจงระลึกว่าเมื่อเจ้ายังมีชีวิตอยู่ เจ้าได้ขอร้องสำหรับตัว และลาซารัสได้ขอลาแล้ว แต่เดี๋ยวนี้เขาได้รับความเล้าโลม แต่เจ้าได้รับความทุกข์ทรมาน [26] นอกจากนี้ ระหว่างพวกเรากับพวกเจ้ามีเหวใหญ่ตั้งขวางอยู่ เพื่อว่าถ้าผู้ใดปรารถนาจะข้ามไปจากที่นี้ถึงเจ้าก็ไม่ได้ หรือถ้าจะข้ามจากที่นั้นมาถึงเราก็ไม่ได้’ [27] เศรษฐีนั้นจึงว่า ‘บิดาเจ้าข้า ถ้าอย่างนั้นขอท่านใช้ลาซารัสไปยังบ้านบิดาของข้าพเจ้า [28] เพราะว่าข้าพเจ้ามีพี่น้องห้าคน ให้ลาซารัสเป็นพยานแก่เขา เพื่อมิให้เขามาถึงที่ทรมานนี้’ [29] แต่อับราฮัม ตอบเขาว่า ‘เขามีโมเสสและพวกศาสดาพยากรณ์นั้นแล้ว ให้เขาฟังคนเหล่านั้นเถิด’ [30] เศรษฐีนั้นจึงว่า ‘มิได้ อับราฮัมบิดาเจ้าข้า แต่ถ้าคนหนึ่งจากหมู่คนตายไปหาเขา เขาจะกลับใจเสียใหม่’ [31] อับราฮัมจึงตอบเขาว่า ‘ถ้าเขาไม่ฟังโมเสสและพวกศาสดาพยากรณ์ แม้คนหนึ่งจะเป็นขึ้นมาจากความตาย เขาก็จะไม่เชื่อ’ ”

5. อ่าน ลูกา 16:30 พี่น้องของเขาต้องทำอะไรเพื่อหลีกเลี่ยงที่ทรมานนี้ (นรก)

ลูกา 16:30 – เศรษฐีนั้นจึงว่า ‘มิได้ อับราฮัมบิดาเจ้าข้า แต่ถ้าคนหนึ่งจากหมู่คนตายไปหาเขา เขาจะกลับใจเสียใหม่’

6. อ่าน กิจการ 26:18 แม้ว่าในพระคำข้อนี้จะไม่ได้เอ่ยเฉพาะเจาะจง แต่เรารู้ว่าข้อนี้พูดถึงการกลับใจใหม่ จะเกิดอะไรขึ้นกับผู้กลับใจใหม่

บทที่ 6

กิจการ 26:18 – เพื่อจะให้เจ้าเปิดตาของเขา เพื่อเขาจะกลับจากความมืดมาถึงความสว่าง และจากอำนาจของซาตานมาถึงพระเจ้า เพื่อเขาจะได้รับการยกโทษความผิดบาปของเขา และให้ได้รับมรดกด้วยกันกับคนทั้งหลายซึ่งถูกแยกตั้งไว้แล้วโดยความเชื่อในเรา

7. อ่าน กิจการ 26:20 ในช่วงท้ายของพระคำข้อนี้ มี 3 สิ่งที่คนต่างชาติพึงปฏิบัติ สิ่งเหล่านั้นคือ

กิจการ 26:20 – แต่ข้าพระองค์ได้กล่าวสั่งสอนเขาตั้งแต่วันที่เมืองตามัสกัสและในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นแคว้นยูเดีย และแก่ชาวต่างประเทศ ให้เขากลับใจใหม่ ให้หันมาหาพระเจ้าและกระทำการซึ่งสมกับที่กลับใจใหม่แล้ว

8. อ่าน มัทธิว 7:21-23 พระเยซูตรัสว่าคนเหล่านั้นประหลาดสิ่งใดแทนที่จะทำตามความต้องการของพระเจ้า

มัทธิว 7:21-23 – มิใช่ทุกคนที่ร้องแก่เราว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า’ จะได้เข้าในอาณาจักรแห่งสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามความต้องการของพระบิดาของเราผู้อยู่ในสวรรค์จึงจะเข้าได้ [22] เมื่อถึงวันนั้นจะมีคนเป็นอันมากร้องแก่เราว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์ได้พยากรณ์ในพระนามของพระองค์ ได้ขับผีออกในพระนามของพระองค์ และได้กระทำการมหัศจรรย์เป็นอันมากในพระนามของพระองค์มิใช่หรือ’ [23] เมื่อนั้นเราจะแจ้งแก่เขาว่า ‘เราไม่เคยรู้จักเจ้าเลย เจ้าผู้กระทำความชั่วช้า จงไปเสียให้พ้นจากเรา’

9. เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการกลับใจใหม่ที่แท้จริงอย่างไร เมื่อเทียบกับ การแค่พูดแต่ปากและบอกว่ารับใช้พระเจ้า

10. อ่าน อีสยาห์ 55:7 คนชั่วต้องทำอะไร

อีสยาห์ 55:7 – ให้คนอธรรมละทิ้งทางของเขา และคนชั่วละทิ้งความคิดของเขา ให้เขากลับมายังพระยาห์เวห์ และพระองค์จะทรงเมตตาเขา และมายังพระเจ้าของพวกเขา เพราะพระองค์ทรงมีการอภัยอย่างเหลือล้น

11. สองสิ่งที่คุณไม่ชอบธรรมต้องทำนั้นคืออะไร

12. พระเจ้าจะทรงทำอะไรให้กับคนที่ปฏิบัติตามแบบที่กล่าวไว้ในข้างต้น

13. อ่าน ลูกา 15:7 ปฏิกริยาที่สวรรค์จะมีกับคนบาปที่กลับใจใหม่

ลูกา 15:7 – เรายกท่านทั้งหลายว่า เช่นนั้นแหละ จะมีความปรีดีในสวรรค์เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจใหม่ มากกว่าคนชอบธรรมเก้าสิบเก้าคนที่ไม่ต้องการกลับใจใหม่

14. อ่าน กิจการ 3:19 หากเรากลับใจใหม่และหันหลังจากบาป จะเกิดอะไรขึ้นกับบาปของเรา

กิจการ 3:19 – เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงหันกลับและตั้งใจใหม่ เพื่อจะทรงลบล้างความผิดบาปของท่านเสีย เพื่อเวลาซึ่งในใจยินดีจะได้มาจากหน้าขององค์พระผู้เป็นเจ้า

บทที่ 6 คำตอบ

1. ให้ความหมายของคำว่า “การกลับใจใหม่”
  - คือการ “กลับหลังหัน” มาสู่ข้อตกลงใหม่
  - คือการเปลี่ยนแปลงความคิดใหม่
  - คือการเปลี่ยนแปลงจิตใจที่ส่งผลให้หันกลับมาหาพระเจ้า หันจากการเดินในหนทางของตนเองมายังหนทางของพระเจ้า
  - คือการเปลี่ยนทิศทางในชีวิต ไม่ใช่การทำให้สมบูรณ์แบบ
  - คือการตัดสินใจที่เปลี่ยนทิศทางในชีวิต ของบุคคลนั้น
  - คือการละจากสิ่งเก่าๆ และผูกพันตนเองอย่างถึงที่สุดกับพระเจ้า และวิถีทางของพระองค์
  - คือการหันสู่พระเจ้าโดยผ่านทางพระเยซูคริสต์
2. อ่าน ลูคา 13:1-5 เราต้องทำอะไรจึงจะไม่พินาศ
กลับใจใหม่
3. อ่าน 2 เปโตร 3:9 พระเจ้าทรงปรารถนาสิ่งใดต่อมนุษย์.
ให้ทุกคนกลับใจใหม่
4. อ่าน ลูคา 16:19-31 พระคำที่ 16:28 เหตุใดชายมั่งมีผู้นั้น จึงต้องการให้คนพินิจขึ้นจากความตาย ไปพูดคุยกับพี่น้องของเขา เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้พวกเขามาถึงที่ทรมาณนี้
5. อ่าน ลูคา 16:30 พี่น้องของเขาต้องทำอะไรเพื่อหลีกเลี่ยงที่ทรมาณนี้ (นรก)
เขาต้องกลับใจใหม่
6. อ่าน กิจการ 26:18 แม้ว่าในพระคำข้อนี้จะไม่ได้อธิบายเฉพาะเจาะจง แต่เรารู้ว่าข้อนี้พูดถึงการกลับใจใหม่ จะเกิดอะไรขึ้นกับผู้
กลับใจใหม่
  - ตาของเขาจะเปิดออก
  - กลับจากความมืดสู่ความสว่าง
  - กลับจากอำนาจของซาตานสู่อำนาจของพระเจ้า
  - ได้รับความอภัยโทษบาป
  - ได้รับความรอด
7. อ่าน กิจการ 26:20 ในช่วงท้ายของพระคำข้อนี้ มี 3 สิ่งที่คนต่างชาติพึงปฏิบัติ สิ่งเหล่านั้นคือ
  - กลับใจใหม่
  - หันกลับมาหาพระเจ้า
  - กระทำการซึ่งสมกับที่กลับใจใหม่แล้ว
8. อ่าน มัทธิว 7:21-23 พระเยซูตรัสว่าคนเหล่านั้นประพฤตีสั่งใจดีแทนที่จะทำตามความต้องการของพระเจ้า พวกเขาประพฤติชั่วร้าย และไร้ศีลธรรม

บทที่ 6

---

9. เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการกลับใจใหม่ที่แท้จริงอย่างไร เมื่อเทียบกับ การแค่พูดแต่ปากและบอกว่ารับใช้พระเจ้า การกลับใจใหม่คือสิ่งที่มาจากหัวใจ ไม่ใช่ด้วยวาจา (พูดแต่ปาก)
10. อ่าน อีสยาห์ 55:7 คนชั่วต้องทำอะไร
ละทิ้งทางของพวกเขา
11. สองสิ่งที่คุณไม่ชอบธรรมต้องทำนั้นคืออะไร
ละทิ้งความคิดของพวกเขา และหันกลับมาหาพระเจ้า
12. พระเจ้าจะทรงทำอะไรให้กับคนที่ปฏิบัติตามแบบที่กล่าวไว้ในข้างต้น
พระองค์ทรงประทานพระเมตตา และทรงอภัยอย่างเหลือล้น
13. อ่าน ลูคา 15:7 ปฏิกริยาที่สวรรค์จะมีกับคนบาปที่กลับใจใหม่
จะมีความปรีดีในสวรรค์
14. อ่าน กิจการ 3:19 หากเรากลับใจใหม่และหันหลังจากบาป จะเกิดอะไรขึ้นกับบาปของเรา
บาปของเราจะถูกลบล้างไป

ข้อผูกพัน

ลูกา 14:25-26 ว่า “คนเป็นอันมากได้ไปกับพระองค์ พระองค์จึงทรงเหลียวหลังตรัสกับเขาว่า “ถ้าผู้ใดมาหาเรา และไม่ซ้งบิดามารดา บุตรภรรยา และพี่น้องชายหญิง แม้ทั้งชีวิตของตนเองด้วย ผู้นั้นจะเป็นสาวกของเราไม่ได้”

“คนเป็นอันมากได้ไปกับพระองค์ พระองค์จึงทรงเหลียวหลังตรัสกับเขาว่า ...” (ลูกา 14:25) ในเวลานั้น ผู้ชนจำนวนมากติดตามพระเยซู ในพันธกิจของพระองค์ นั่นหมายความว่า ระหว่างนั้นผู้ชนจำนวนมากเริ่มติดตามพระองค์ ไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ อาจเป็นเพราะหมายสำคัญและการอัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำ หรืออาจเป็นเพราะพระองค์ทรงเลี้ยงอาหารพวกเขา เราไม่อาจหยั่งรู้สาเหตุที่แท้จริง รู้แต่ว่าผู้ชนจำนวนมากได้ติดตามพระองค์ เวลานั้นเองที่พระเยซูทรงหันกลับมากล่าวกับเขาอย่างจริงจัง ซึ่งส่งผลให้ผู้คนถอยออกจากพระองค์และไม่ติดตามพระองค์อีก “ถ้าผู้ใดมาหาเรา (หมายความว่าต้องการไปด้วยกันกับเรา ต้องติดตามเรา นั่นคือข้อเรียกร้อง) และไม่ซ้งบิดามารดา บุตรภรรยา และพี่น้องชายหญิง แม้ทั้งชีวิตของตนเองด้วย ผู้นั้นจะเป็นสาวกของเราไม่ได้” (ลูกา 14:26) ขณะที่พิจารณาข้อพระคัมภีร์นี้ เราอาจจะคิดว่า พระเจ้า พระองค์คงไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้นใช่ใหม คำว่า “ซ้ง” มีความหมายว่าอย่างไร อาจจะหมายถึงรักน้อยลง อะไรทำนองนั้น เราจะเข้าใจเมื่อศึกษาอย่างจริงจัง คำคำนี้หมายถึง “ซ้ง” จริง ๆ

พระเยซูทรงใช้คำที่แรงที่สุดเพื่อจะย้ำถึงความหมายที่พระองค์ต้องการจะสื่อ พระองค์ตรัสว่า หากเราไม่ซ้งบิดา มารดา พี่น้องชายหญิง หรือแม้กระทั่งชีวิตตัวเอง เราก็คงไม่สามารถจะเป็นสาวกของพระองค์ได้ ความสัมพันธ์แบบใดของเรากับโลกนี้ที่ใกล้ชิดที่สุด จะเป็นความสัมพันธ์กับบิดามารดา หรือคู่ครองและลูกๆ จะเกิดอะไรขึ้นหากภรรยาหรือสามีกลายเป็นปฏิปักษ์และหย่าร้างกับเรา หรือบิดามารดาตายจากไป ใครจะเป็นผู้ที่เกาะติดใกล้ชิดเรามากที่สุดนั้น จะเป็นพี่น้องชายหญิงใหม่ พระเยซูจึงตรัสว่า หากเราไม่ซ้งเขาเหล่านี้ เราก็คงไม่สามารถเป็นสาวกของพระองค์ได้ พระองค์ตรัสถึงอะไรกันแน่

พระเยซูตรัสถึงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดที่สุดของเรา พระองค์ทรงขอข้อผูกพันจากเรา ข้อผูกพันที่ว่า พระองค์ต้องมาก่อนใครทั้งหมด พระองค์ต้องการเป็นอันดับแรกในชีวิตของเรา ทรงเปรียบเทียบระหว่างความสัมพันธ์ของพระองค์ที่มีต่อเรา กับความสัมพันธ์ของเราต่อผู้ที่ใกล้ชิดที่สุดในโลกนี้ คำว่า “ซ้ง” เป็นคำอุปมาเปรียบเทียบ พระเยซูกำลังจะบอกว่า “ความสัมพันธ์ของเรากับเจ้าเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ที่เราต้องการให้เจ้าวางไว้เหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมดในโลกนี้” ยังมีคนอื่นอีกคนหนึ่งที่เรารักมากกว่าภรรยา มากกว่าลูกๆ บิดา มารดา หรือพี่น้องชายหญิง รู้ใช่ไหมว่าคนนั้นคือใคร ไม่ใช่พระเจ้า... นั่นคือตัวเราเอง เราชักตัวเองมากกว่าใคร ๆ ทั้งหมดในบรรดาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดที่สุด

ทำไมชีวิตแต่งงานจึงแตกสลาย ทำไมผู้คนจึงหย่าร้าง เพราะว่าพวกเขา รักตัวเองมากกว่ารักคู่ครอง “เธอไม่ได้ทำในสิ่งที่ฉันต้องการให้เธอทำ ดังนั้นเธอก็ออกไปให้พ้นทางฉัน”

พระเยซูตรัสว่า ยังมีความสัมพันธ์อย่างหนึ่ง ที่ทรงต้องการให้เราให้ความสำคัญเหนือความสัมพันธ์นั้น นั่นคือความเห็นแก่ตัวของเราเอง นั่นคือการเป็นสาวกที่แท้จริง พระองค์มิได้ตรัสถึงการเป็นสาวกโดยไม่ต้องจ่ายราคา พระองค์ทรงขอให้เราติดตามพระองค์ ทรงขอเป็นหนึ่งในชีวิตของเรา

คำถาม

1. อ่าน ลูกา 9:57-62 สอนว่า เราต้องมีข้อผูกพันกับพระเจ้ามากเท่าใดในการติดตามพระเยซู

ลูกา 9:57-62 - ต่อมาเมื่อพระองค์กับเหล่าสาวกกำลังเดินทางไป มีคนหนึ่งทูลพระองค์ว่า “พระองค์เสด็จไปทางไหน ข้าพระองค์จะตามพระองค์ไปทางนั้น” [58] พระเยซูกล่าวแก่เขาว่า “หมาจิ้งจอกยังมีโพรง และนกในอากาศก็ยังมีรัง แต่บุตรมนุษย์ไม่มีที่วางศีรษะ” [59] พระองค์ตรัสแก่อีกคนหนึ่งว่า “จงตามเรามาเถิด” แต่คนนั้นทูลตอบว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ ไปฝังศพบิดาข้าพระองค์ก่อน” [60] พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า “ปล่อยให้คนตายฝังคนตายของเขาเองเถิด แต่ส่วนท่านจงไปประกาศแก่แผ่นดินของพระเจ้า” [61] อีกคนหนึ่งทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์จะตามพระองค์ไป แต่ขออนุญาตให้ข้าพระองค์ไปลาคนที่อยู่ในบ้านของข้าพระองค์ก่อน” [62] พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ผู้ใดเอามือจับคันท่อนแล้วหันหลังกลับเสีย ผู้นั้นก็ไม่สมควรกับแผ่นดินของพระเจ้า”

2. อ่าน ลูกา 8:13-14 เหตุใดคนจึงหันเหจากความเชื่อแบบคริสเตียน

ลูกา 8:13-14 - ซึ่งตกที่หินนั้นได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยินแล้วก็รับพระวจนะนั้นด้วยความปรีดี แต่ไม่มีราก เชื่อได้แต่ชั่วคราว เมื่อถูกทดลองเขาก็หลงเสียไป [14] ที่ตกกลางหนามนั้นได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยินแล้วออกไปและความปรารถนารามย์ทรัพย์สินสมบัติ ความสนุกสนานแห่งชีวิตนี้ก็ปกคลุมเขา ผลของเขาจึงไม่เกิด

3. อ่าน เอเสเคียล 16:8 พระเจ้าทรงใช้อุปมาเรื่องการแต่งงาน เพื่ออธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระองค์กับคนของพระองค์ ในความสัมพันธ์นั้นคนเหล่านั้นจะกลายเป็นคนของ

เอเสเคียล 16:8 - และเมื่อเราผ่านเจ้าไปอีกครั้งหนึ่ง และมองดูเจ้า ดูเถิด เจ้ามีอายุรู้จักแล้ว เราก็ขายชายเสื้อคลุมเจ้า และปกคลุมความเปลือยเปล่าของเจ้าไว้ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เออ เราก็บัญญัติ และกระทำพันธสัญญากับเจ้า และเจ้าก็เป็นของเรา

4. อ่าน 1 โครินธ์ 6:19 คุณคือคนของใคร

1 โครินธ์ 6:19 - ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง

5. อ่าน 1 โครินธ์ 6:20 ร่างกายและจิตวิญญาณของคุณเป็นของ

1 โครินธ์ 6:20 - พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้วด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้นท่านจงถวายพระเกียรติแต่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่าน และด้วยจิตวิญญาณของท่าน ซึ่งเป็นของพระเจ้า

6. อ่าน ยากอบ 4:4 คุณนอกใจทางฝ่ายจิตวิญญาณต่อพระเจ้าได้ไหม

ยากอบ 4:4 - ท่านทั้งหลายผู้ล่วงประเวณีชายหญิงเอ๋ย ท่านไม่รู้หรือว่าการเป็นมิตรกับโลกนั้นคือการเป็นศัตรูกับพระเจ้า เหตุฉะนั้นผู้ใดใครเป็นมิตรกับโลก ผู้นั้นก็ตั้งตัวเป็นศัตรูกับพระเจ้า

7. อ่าน โรม 1:25 อะไรที่เป็นการนอกใจฝ่ายจิตวิญญาณในสายตาพระเจ้า

โรม 1:25 - เพราะว่า เขาได้เอาความจริง เรื่องพระเจ้ามาแลกกับความเท็จ และได้นมัสการ และปรนนิบัติสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้ แทนพระองค์ผู้ทรงสร้าง ผู้ซึ่งควรจะได้รับความสรรเสริญเป็นนิตย์ อาเมน

8. อ่าน ยอห์น 2:23-25 เราได้เรียนรู้อะไรในเรื่องข้อผูกพันและความเชื่อจากพระคำเหล่านั้น

ยอห์น 2:23-25 - เมื่อพระองค์ประทับ ณ กรุงเยรูซาเล็มในวันเลี้ยงเทศกาลปัสกา มีคนเป็นอันมากได้เชื่อในพระนามของพระองค์ เมื่อเขาได้เห็นการอัศจรรย์ที่พระองค์ได้ทรงกระทำ [24] แต่พระเยซูมิได้ทรงวางพระทัยในคนเหล่านั้น [25] เพราะพระองค์ทรงรู้จักมนุษย์ทุกคน และไม่มี ความจำเป็นที่จะมีพยานในเรื่องมนุษย์ ด้วยพระองค์เองทรงทราบว่าอะไรมีอยู่ในมนุษย์

9. อ่าน ลูกา 14:28-30 คุณได้ประเมินราคาที่ต้องจ่ายเพื่อที่จะติดตามพระเยซูหรือไม่ แล้วคุณยังต้องการจะติดตามพระองค์ไหม

ลูกา 14:28-30 - ดัวยว่า ในพวกท่านมีผู้ใดเมื่อปรารถนาจะสร้างป้อม จะไม่นั่งลงคิดราคาดูเสียก่อนว่า จะมีพอสร้างให้สำเร็จได้หรือไม่ [29] เกรงว่าเมื่อลงรากแล้ว และกระทำให้สำเร็จไม่ได้ คนที่ง่วงที่เห็นจะเริ่มเยาะเย้ยเขา [30] ว่า 'คนนี่ตั้งต้นก่อนแต่ทำให้สำเร็จไม่ได้'

บทที่ 7 คำตอบ

1. อ่าน ลูกา 9:57-62 สอนว่า เราต้องมีข้อผูกพันกับพระเจ้ามากเท่าใดในการติดตามพระเยซู การยอมจำนนอย่างสิ้นเชิง
2. อ่าน ลูกา 8:13-14 เหตุใดคนจึงหันเหจากความเชื่อแบบคริสเตียน คนเหล่านี้ไม่เคยให้พระคำของพระเจ้าหยั่งรากลึกลงในหัวใจของเขา ความกังวลในชีวิตนี้ ทรัพย์สมบัติ และความสนุกสนานแห่งชีวิตนี้ได้นำพาเขาออกจากพระเจ้า
3. อ่าน เอเสเคียล 16:8 พระเจ้าทรงใช้อุปมาเรื่องการแต่งงาน เพื่ออธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระองค์กับคนของพระองค์ ในความสัมพันธ์นั้นคนเหล่านั้นจะกลายเป็นคนของ เป็นของพระเจ้า
4. อ่าน 1 โครินธ์ 6:19 คุณคือคนของใคร พระเจ้า
5. อ่าน 1 โครินธ์ 6:20 ร่างกายและจิตวิญญาณของคุณเป็นของ พระเจ้า
6. อ่าน ยากอบ 4:4 คุณนอกใจทางฝ่ายจิตวิญญาณต่อพระเจ้าได้ไหม ได้
7. อ่าน โรม 1:25 อะไรที่เป็นการนอกใจฝ่ายจิตวิญญาณในสายตาพระเจ้า หัวใจที่หันเหออกจากพระเจ้าไปสู่รูปเคารพ (สิ่งที่คุณให้ความสำคัญมากกว่าพระเจ้า) ดูในโรม 1:25
8. อ่าน ยอห์น 2:23-25 เราได้เรียนรู้อะไรในเรื่องข้อผูกพันและความเชื่อจากพระคำเหล่านั้น พระเยซูทรงต้องการหมดทั้งหัวใจของเรา (การผูกพันอย่างสิ้นเชิง)
9. อ่าน ลูกา 14:28-30 คุณได้ประเมินราคาที่ต้องจ่ายเพื่อที่จะติดตามพระเยซูหรือไม่ แล้วคุณยังต้องการจะติดตามพระองค์ไหม แน่แน่นอน

การรับบัพติศมาในน้ำ

การเข้าไปในพระอาณาจักรของพระเจ้า เราจำเป็นต้องรับบัพติศมาใหม่ พุทธิกนัยหนึ่ง การรับบัพติศมาจำเป็นสำหรับความรอดใหม่ บางคนได้รับบัพติศมาตอนเป็นเด็ก บ้างก็ว่า เด็กเล็ก ๆ ยังไม่เข้าใจเรื่องความรอด ยังไม่สมควรที่จะรับบัพติศมา คริสตจักรบางแห่งสอนว่า เราจะขึ้นสวรรค์ไม่ได้ ถ้ายังไม่ได้รับบัพติศมา บางแห่งสอนว่า เราขึ้นสวรรค์ได้โดยไม่ต้องรับบัพติศมา เราอาจเป็นหนึ่งในนั้น ที่ได้รับบัพติศมาเมื่อตอนเป็นเด็ก แล้วเราจำเป็นต้องรับบัพติศมาอีกใหม่เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ คริสตจักรบางแห่งบัพติศมาเด็กทารก เมื่อเขาเกิดได้สัก 2-3 วัน การทำแบบนี้จะช่วยให้บาปเด็กน้อยให้รอดได้ใหม่ เราจะเจอกับคำถามแบบนี้และอีกหลายข้อที่คล้ายคลึงกันบ่อย ๆ มาดูกันว่าพระคัมภีร์ว่าไว้อย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อเราจะได้รับความจริงเกี่ยวกับการรับบัพติศมา

การได้รับความรอดและได้รับการอภัยบาปนั้นเป็นของประทานที่ให้แก่เปล่า ผ่านทางความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ในกิจการ 10:43 ว่า “*ศาสนา พยากรณ์ ทั้งหลายย่อมเป็นพยานถึงพระองค์ว่า ทุก ๆ คนที่เชื่อถือในพระองค์นั้นจะได้รับการทรงยกความผิดบาปของเขา เพราะพระนามของพระองค์*” ความรอด ได้รับผ่านทางความเชื่อ นั่นคือ ความวางใจ ความพึ่งพาในองค์พระเยซูและพระโลหิตของพระองค์ที่หลั่งออกเพื่อให้เราจะได้มีที่ยืนอย่างถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้า กิจการ 10:44-48 ผู้เชื่อทั้งหลายได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยืนยันความรอดของเขา) ก่อนที่เขาเหล่านั้นจะรับบัพติศมาในน้ำ

แม้ว่านี่คือความจริง จนดูเหมือนว่า การรับการอภัยบาปนั้นเกิดขึ้นในขณะที่รับบัพติศมา (กิจการ 2:38) เพราะการรับบัพติศมานั้น เป็นการแสดงออก หรือเป็นการกระทำ ที่แสดงถึงความเชื่อตลอดระยะเวลาที่ผู้เชื่อนั้นหันมารับพระเยซูด้วยการกลับใจใหม่ มีความเชื่อในพระองค์ มาระโก 16:16 กล่าวว่า “*ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมา ผู้นั้นจะรอด แต่ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องปรับโทษ*” นี่ยังเป็นวิธีที่เรียกหาพระเจ้าด้วยจิตสำนึกที่ใสสะอาดด้วย (กิจการ 22:16, 1 เปโตร 3:21)

หากเรากลับใจรับพระเยซูจากใจจริง เมื่อครั้งเป็นเด็กและได้รับบัพติศมา พระเจ้าก็ยอมรับความเชื่ออย่างเด็ก ๆ ของเราแล้ว การรับบัพติศมานั้นมีข้อเรียกร้องด้วย ข้อเรียกร้องหนึ่งก็คือ การกลับใจใหม่ เราได้เปลี่ยนแปลงจิตใจและความคิดใหม่ที่ส่งผลให้หันหลังจากบาป หันสู่พระเยซูและการยกโทษบาปของพระองค์ใหม่ (กิจการ 2:38, 20:21 และ 17:30) เราใช้ความเชื่อที่ว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดหรือเปล่านั้น (มาระโก 6:16, ยอห์น 3:16, และโรม 10:9-10) ถ้ายัง ก็ขอให้กลับใจสู่พระเยซูในเวลาอัน กลับใจละทิ้งบาปของตนเองเสีย และหันไปสู่พระคุณที่ทรงยกโทษบาปให้ ประทับตราการตัดสินใจที่จะติดตามพระองค์ โดยผ่านการรับบัพติศมาในน้ำ

การรับบัพติศมาเป็นการแสดงออกถึงความเชื่อของผู้ผู้นั้นในองค์พระเยซู ปรากฏจากความเชื่อนั้นการกระทำก็ไร้ค่า ผู้คนที่หันเข้าหาพระเยซูในฐานะพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดก็เต็มใจอย่างยิ่งที่จะแสดงความเชื่อนั้น และสารภาพบาปกับพระเยซูอย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ ผู้คนที่ปฏิเสธ (ไม่รับ) คำบัญชาของพระเยซู ในขอบเขตใดขอบเขตหนึ่ง ผู้นั้นได้แสดงออกถึงความเชื่อที่ตายแล้ว **ความเชื่อตายเมื่อคนผู้นั้นไม่เต็มใจประพฤติปฏิบัติตาม** (ยากอบ 2:18-19) ถ้าฟังความเชื่อนั้นจะทำให้เรารู้ความรอดได้แต่ความเชื่อที่ทำให้รอดนั้นไม่สามารถจะอยู่ได้ โดยลำพัง จักต้องมีความยินยอมพร้อมใจที่จะแสดงออกด้วยการรับบัพติศมาคือวิถีแห่งการแสดงความเชื่อ **บัพติศมาไม่ใช่สิ่งที่นำมาซึ่งความรอด พระเยซูต่างหากคือความรอด** **น้ำไม่ได้ชำระความบาป แต่พระโลหิตของพระเยซูเท่านั้นแหละที่ชำระบาป** ความเชื่อทำให้พระโลหิตมีผลต่อการชำระบาป เมื่อบุคคลรับบัพติศมา เขาก็สำแดงออกถึงความเชื่อนั้น (กิจการ 22:16)

การรับบัพติศมาจำเป็นใหม่ ในการรับอภัยโทษบาป เพื่อนำเราเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า มาดูอีกตัวอย่างหนึ่งของนักโทษผู้ที่ถูกตรึงบนไม้กางเขนพร้อมกับพระเยซู ลูกา 23:39-43 “*ฝ่ายคนหนึ่งในผู้ร้ายที่ถูกตรึงไว้จึงพูดหยาบช้าต่อพระองค์ว่า*

บทที่ 8

“ถ้าท่านเป็นพระคริสต์ จงช่วยตัวเองกับเราให้รอดเถิด” [๔๐] แต่อีกคนหนึ่งห้ามปรามเขาว่า “เจ้าก็ไม่เกรงกลัวพระเจ้าหรือ เพราะเจ้าเป็นคนถูกโทษเหมือนกัน [๔๑] และเราก็กสมกับโทษนั้นจริง เพราะเราได้รับสมกับการที่เราได้กระทำ แต่ท่านผู้นี้หาได้กระทำผิดประการใดไม่” [๔๒] แล้วคนนั้นจึงทูลพระเยซูว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอพระองค์ทรงระลึกถึงข้าพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในอาณาจักรของพระองค์” [๔๓] ฝ่ายพระเยซูทรงตอบเขาว่า “เราบอกความจริงแก่เจ้าว่า วันนี้เจ้าจะอยู่กับเราในเมืองบรมสุขเกษม” จะเห็นจากตรงนี้ว่า ชายคนหนึ่งได้กลับใจใหม่ แล้วขอความเมตตาจากพระเยซู เขากำลังแสดงออกถึงความเชื่อของเขาในพระองค์ เขาไม่ได้มีโอกาที่จะรับบัพติศมา แต่พระเยซูสัญญากับเขาว่า เขาจะได้ไปอยู่กับพระองค์ในเมืองบรมสุขเกษม มีหลายคนที่กลับใจเข้าหาพระเยซูขณะที่ใกล้จะสิ้นลม และไม่สามารถจะรับบัพติศมาในน้ำได้

คำถามคือ คุณกลับใจใหม่แล้วหรือยัง คุณเชื่อในพระเยซูหรือไม่ ถ้าเชื่อ จะมีวิธีอะไรอยู่ ลูกขึ้นรับบัพติศมาเลย

คำถาม

1. อ่าน ลูคา 23:39-43 นักโทษที่ถูกตรึงบนไม้กางเขนพร้อมกับพระเยซู แสดงออกถึงการกลับใจใหม่ ขอความเมตตาจากพระองค์ใหม่

ลูคา 23:39-43 - ฝ่ายคนหนึ่งในผู้ร้ายที่ถูกตรึงไว้จึงพูดหยาบช้าต่อพระองค์ว่า “ถ้าท่านเป็นพระคริสต์จงช่วยตัวเองกับเราให้รอดเถิด” [40] แต่อีกคนหนึ่งห้ามปรามเขาว่า “เจ้าก็ไม่เกรงกลัวพระเจ้าหรือ เพราะเจ้าเป็นคนถูกโทษเหมือนกัน [41] และเราก็ตมกับโทษนั้นจริง เพราะเราได้รับสมกับการที่เราได้กระทำ แต่ท่านผู้นี้หาได้กระทำผิดประการใดไม่” [42] แล้วคนนั้นจึงทูลพระเยซูว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอพระองค์จงระลึกถึงข้าพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในอาณาจักรของพระองค์” [43] ฝ่ายพระเยซูทรงตอบเขาว่า “เราบอกความจริงแก่เจ้าว่า วันนี้เจ้าจะอยู่กับเราในเมืองบรมสุขเกษม”

2. อ่าน ลูคา 23:43 พระเยซูแสดงความเมตตาแก่เขาใหม่ แม้เขาไม่สามารถรับบัพติศมา

3. ตามพระคำกิจการ 10:43 ความรอดจะมาถึงเราได้อย่างไร

กิจการ 10:43 - ศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายย่อมเป็นพยานถึงพระองค์ว่า ผู้ที่เชื่อถ้อยในพระองค์นั้น จะได้รับการทรงยกความผิดบาปของเขา เพราะพระนามของพระองค์

4. การรับบัพติศมาคือการแสดงออกถึงความเชื่อที่มักเกิดขึ้นเมื่อเราได้รับความรอด กิจการ 2:38 ได้อธิบายความจริงข้อนี้อย่างไร

กิจการ 2:38 - ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวแก่เขาว่า “จงกลับใจเสียใหม่และรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์สืบทุกคน เพราะว่าพระเจ้าทรงยกความผิดบาปของท่านเสีย และท่านจะได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

5. มาระโก 16:16 อธิบายความจริงข้อนี้อย่างไร

มาระโก 16:16 - ผู้ที่เชื่อและรับบัพติศมาก็จะรอด แต่ผู้ที่ไม่เชื่อจะต้องถูกลงพระอาชญา

6. กิจการ 22:16 อธิบายว่าการรับบัพติศมาเป็นวิธีที่เรียกหาพระเจ้าอย่างไร

กิจการ 22:16 - เดียวนี้ท่านจะรอช้าอยู่ทำไม จงลุกขึ้นรับบัพติศมา ด้วยออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า ลบล้างความผิดบาปของท่านเสีย

7. การรับบัพติศมาคือวิธีแสวงหาพระเจ้าด้วยจิตสำนึกอันใสสะอาด 1 เปโตร 3:21 ยืนยันไหม

1 เปโตร 3:21 - เช่นเดียวกัน บัดนี้พิธีบัพติศมาก็เป็นภาพที่รอดแก่เราทั้งหลาย (ไม่ใช่ด้วยชำระราศีแห่งเนื้อหนัง แต่โดยให้มีใจวินิจฉัยผิดและชอบอันดีจำเพาะพระเจ้า) โดยซึ่งพระเยซูคริสต์ได้เป็นขึ้นจากตาย

8. ตามพระคำในกิจการ 2:38 ข้อเรียกร้องในการรับบัพติศมาคือ

บทที่ 8

---

9. ตามพระคำในมาระโก 16:16 ข้อเรียกร้องในการรับบัพติศมาคือ
10. ทารกกลับใจใหม่ได้ไหม
11. ทารกมีความเชื่อได้ไหม
12. อ่านกิจการ 10:44-48 หลังจากการมีความเชื่อในพระคริสต์ ผู้เชื่อควรจะทำอะไรต่อไป

กิจการ 10:44-48 – เมื่อเปโตรยังกล่าวคำเหล่านั้นอยู่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตกับคนทั้งปวงที่ฟังพระวจนะนั้น [45] ฝ่ายพวกที่ได้เข้าสู่หน้ตซึ่งเชื่อถือแล้ว คือคนที่มาด้วยกันกับเปโตรก็ประหลาดใจ เพราะว่าของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ลงมาบนคนต่างชาติด้วย [46] เพราะเขาได้ยินคนเหล่านั้นพูดภาษาต่าง ๆ และยกย่องสรรเสริญพระเจ้า เปโตรจึงย้อนถามว่า [47] “ใครอาจจะห้ามคนเหล่านี้ที่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนเรา โดยมีให้เขารับบัพติศมาด้วยน้ำได้” [48] เปโตรจึงสั่งให้เขารับบัพติศมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า และเขาทั้งหลายได้ขอให้เปโตรยับยั้งอยู่กับเขาก็ดสองสามวัน

บทที่ 8 คำตอบ

1. อ่าน ลูกา 23:39-43 นักโทษที่ถูกตรึงบนไม้กางเขนพร้อมกับพระเยซู แสดงออกถึงการกลับใจใหม่ ขอความเมตตาจากพระองค์ใหม่ ได้แสดงออก
2. อ่าน ลูกา 23:43 พระเยซูแสดงความเมตตาแก่เขาใหม่ แม้เขาไม่สามารถรับบัพติศมาได้แสดง
3. ตามพระคำกิจการ 10:43 ความรอดจะมาถึงเราได้อย่างไร เป็นของประทานที่ให้เปล่า ๆ โดยผ่านความเชื่อในพระเยซูคริสต์
4. การรับบัพติศมาคือการแสดงออกถึงความเชื่อที่มักเกิดขึ้นเมื่อเราได้รับความรอด กิจการ 2:38 ได้อธิบายความจริงข้อนี้อย่างไร เปโตรบอกว่า “จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมา”
5. มาระโก 16:16 อธิบายความจริงข้อนี้อย่างไร พระเยซูทรงตรัสว่า “ผู้ที่เชื่อและรับบัพติศมาก็จะรอด” นั่นมีความหมายเป็นนัยว่า มันเกิดขึ้นได้ในเวลาเดียวกัน
6. กิจการ 22:16 อธิบายว่าการรับบัพติศมาเป็นวิธีที่เรียกหาพระเจ้าอย่างไร พระคำข้อนี้กล่าวว่า เมื่อบุคคลได้เรียกหาพระนามของพระเจ้า ความผิดบาปของเขาจะถูกล้างออกไป แสดงให้เห็นว่าการเรียกหาพระนามของพระเจ้าสามารถทำได้โดยการออกเสียง (ลูกา 18:13) หรือโดยการแสดงออกด้วยการรับบัพติศมา เช่นเดียวกับในพระคำข้อนี้
7. การรับบัพติศมาคือวิธีแสวงหาพระเจ้าด้วยจิตสำนึกอันใสสะอาด 1 เปโตร 3:21 ยืนยันใหม่ ยืนยัน
8. ตามพระคำในกิจการ 2:38 ข้อเรียกร้องในการรับบัพติศมาคือ ต้องกลับใจใหม่
9. ตามพระคำในมาระโก 16:16 ข้อเรียกร้องในการรับบัพติศมาคือ บุคคลนั้นต้องเชื่อ
10. ทารกกลับใจใหม่ได้ไหม ไม่ได้
11. ทารกมีความเชื่อได้ไหม ไม่ได้
12. อ่านกิจการ 10:44-48 หลังจากการมีความเชื่อในพระคริสต์ ผู้เชื่อควรจะทำอะไรต่อไป รับบัพติศมาด้วยน้ำ

อัตลักษณ์ของเราในพระคริสต์ (ตอนที่ 1)

2 โครินธ์ 5:17 กล่าวว่า “เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งเก่าๆ ก็ล่วงไป ดูเถิดสิ่งสารพัดกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” คำว่า “ในพระคริสต์” เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในภาคพันธสัญญาใหม่มากกว่า 300 ครั้ง มักจะพาดพิงถึงความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระเจ้า เมื่อเราเชื่อในพระเยซู เราก็จะกลายเป็นคนที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ บางฉบับแปลว่า “สิ่งทรงสร้างใหม่”

นี่นำไปสู่ประเด็นที่สำคัญยิ่ง ซึ่งผมเชื่อว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เลย ที่ต้องทำความเข้าใจเรื่องอัตลักษณ์ใหม่ของเราในพระคริสต์ การเปลี่ยนแปลงนั้นมิใช่สิ่งที่เกิดขึ้นในมิติทางกายภาพ มิได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ว่าทุกอย่างจะเปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิง หรือรูปร่างหน้าตาจะเปลี่ยนไป เช่น ถ้าคนๆ หนึ่งอ้วนก่อนที่จะรับเชื่อพระเจ้า เขาก็ยังอ้วนอยู่อย่างนั้น ยกเว้นเขาจะลดความอ้วน ผมไม่ได้พูดถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิดและอารมณ์ หรือสิ่งที่คนส่วนใหญ่พิจารณาว่าเป็น “ตัวตน” ที่แท้จริงของเขา เช่น ถ้าเราไม่ฉลาดก่อนที่จะรับเชื่อในพระเยซู เราก็ยังคงไม่ฉลาดเหมือนเดิมหลังจากรับเชื่อ ทั้งยังคงความทรงจำและความคิดเดิม ๆ อยู่

ยังมีส่วนที่สามตามพระคำนี้ หลังจากกล่าวถึงสองส่วนนั้น จะเหลือส่วนที่ถูกเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง นั่นก็คือจิตวิญญาณ พระคำที่ยืนยันเรื่องนี้คือ 1 เธสะโลนิกา 5:23 ซึ่งเปาโลได้อธิษฐานเพื่อชาวเมืองเธสะโลนิกา “ขอให้องค์พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงตั้งท่านเป็นคนบริสุทธิ์หมดจด และข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าให้ทรงรักษาทั้งจิตวิญญาณ จิตใจและร่างกายของท่านไว้ให้ปราศจากการติเตียนจนถึงวันที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จมา” นี่แสดงให้เห็นว่าเรามีจิตวิญญาณ จิตใจ และร่างกาย ร่างกายเป็นส่วนที่สังเกตเห็นได้มากที่สุด เป็นส่วนที่เรามองเห็น เป็นบุคลิกภายนอกของเรา แต่เราล้วนตระหนักดีว่ามีส่วนอื่น ๆ ที่มากกว่านั้น นั่นคืออารมณ์ความรู้สึก จิตใจของเรา ซึ่งพระคัมภีร์เรียกว่าจิตใจ เรารู้ว่า บางคนแม้ว่าเราได้สัมผัสร่างกายเรา แต่คนเหล่านั้นสามารถสัมผัสเราได้ด้วยคำพูด ไม่ว่าจะในแง่บวกหรือแง่ลบ คนส่วนใหญ่มักจะเข้าถึงแค่เพียงกายภาพและจิตใจ แต่ตามพระคัมภีร์แล้ว ยังมีอีกส่วนหนึ่ง นั่นคือ จิตวิญญาณ

จิตวิญญาณเป็นส่วนที่เปลี่ยนแปลง และเกิดใหม่หลังจากเราได้รับความรอด ให้ชีวิตใหม่แก่เรา ยากอบ 2:26 บอกว่า “เพราะกายที่ปราศจากจิตวิญญาณนั้นตายแล้วฉันใด ความเชื่อที่ปราศจากการกระทำ ก็ตายแล้วฉันนั้น เช่นเดียวกัน” นั่นแสดงให้เห็นว่าจิตวิญญาณคือส่วนที่ให้ชีวิตกับร่างกายของเรา คือต้นกำเนิดของชีวิต ในปฐมกาล 2 เมื่อพระเจ้าทรงสร้างอาดัมและเอวา ร่างกายของอาดัมสมบูรณ์แบบแล้วพระเจ้าทรงระบายลมปราณแห่งชีวิตให้กับอาดัม คำว่า ‘ระบาย’ ในภาคพันธสัญญาเดิมในภาษาฮีบรูเป็นคำเดียวกันกับคำที่เราใช้ในความหมายของการหายใจ แปลว่า ‘จิตวิญญาณ’ หลายๆ ที่ในพระคัมภีร์ พระเจ้าทรงสร้างกายภาพและจิตใจในร่างของอาดัม แล้วทรงระบายลมปราณแห่งชีวิตเข้าไปในอาดัม ทำให้เขากลายเป็นจิตวิญญาณที่มีชีวิต จิตวิญญาณเป็นส่วนที่ให้ชีวิต

ก่อนที่บุคคลจะได้รับความรอด ก่อนที่บุคคลนั้นจะผูกพันชีวิตของเขาอย่างหมดหัวใจ และรับพระเจ้าเข้ามาในชีวิตของเขา จิตวิญญาณในตัวเขาเป็นจิตวิญญาณที่ตายแล้ว ในเอเฟซัส 2:1 กล่าวว่า “พระองค์ทรงกระทำให้นานทั้งหลายมีชีวิตอยู่ แม้ว่าท่านตายแล้วโดยการละเมิดและการบาป” เรารู้ว่าเรามีชีวิตอยู่ก่อนที่จะบังเกิดใหม่ แต่คำว่า “ตาย” หมายถึง ตายฝ่ายวิญญาณ หลายครั้งคำว่าตายในพระคัมภีร์ ไม่ได้หมายความว่าหยุดการมีชีวิตอยู่ เหมือนที่คนบางคนในปัจจุบันนี้คิดกัน ที่จริงแล้วมันหมายถึง “การแยกจากกัน” เมื่อบุคคลหนึ่งตายไป เขาไม่ได้หยุดการมีชีวิตอยู่เพียงแค่นี้ จิตใจและจิตวิญญาณยังคงดำรงอยู่ต่อไป แต่แยกส่วนจากร่างกาย ซึ่งสูญสลายและเน่าเปื่อยไป

ปฐมกาล 2:17 บอกว่า “เพราะว่าเจ้ากินในวันใด เจ้าจะตายแน่ในวันนั้น” นั่นมิได้หมายความว่า เขาเหล่านั้นจะตายฝ่าย

ร่างกาย แต่ตายฝ่ายวิญญาณ แล้วเขาจะถูกแยกออกจากพระเจ้า จิตวิญญาณส่วนที่พระเจ้าทรงระบายลมปราณให้กับเรา เพื่อให้เกิดชีวิตและแรงผลักดันนั้นจะถูกแยกออกจาก “ชีวิตที่เหนือธรรมชาติของพระเจ้า ความบริสุทธิ์และชีวิตที่ครบบริบูรณ์ของพระองค์” หลังจากนั้นมนุษย์เริ่มเสื่อมถอย เขายังคงมีชีวิตต่อไป แต่จะมีชีวิตที่ดำเนินไปเอง แยกจากพระเจ้า นั่นคือที่มาของปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้นในชีวิตเรา เป็นบ่อเกิดของอารมณ์ความเครียดกังวลทั้งหลายของเรา

เมื่อบุคคลหนึ่งเข้ามาหาพระเจ้า เขาได้รับจิตวิญญาณใหม่และบังเกิดใหม่ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่พระเยซูทรงใช้ในยอห์น 3:5 ในทำนองเดียวกันกับที่บุคคลเกิดมาพร้อมกับจิตวิญญาณ จิตใจ และร่างกาย เมื่อเขาบังเกิดใหม่ เขาได้รับจิตวิญญาณของพระคริสต์ ในกาลาเทีย 4:6 กล่าวว่า “และเพราะท่านเป็นบุตรแล้ว พระเจ้าจึงทรงใช้พระวิญญาณแห่งพระบุตรของพระองค์เข้ามาในใจของท่านร้องว่า อับบา คือพระบิดา” อันที่จริงพระเจ้าทรงบรรจุจิตวิญญาณของพระองค์ในตัวเรา ตอนนีเรามีคุณภาพชีวิตใหม่แล้ว มีอัตลักษณ์ใหม่ เป็นบุคคลใหม่ทั้งหมดในฝ่ายจิตวิญญาณ ที่เหลือในชีวิตคริสเตียนของคุณก็คือ การเรียนรู้ในมิติของจิตใจ กับความคิดที่ว่า เกิดอะไรขึ้นในจิตวิญญาณของเรา ความจริงก็คือหนึ่งส่วนสามของการรับความรอดของเราจบไปแล้ว เมื่อเราได้รับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้า จิตวิญญาณเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิงแล้ว เป็นจิตวิญญาณเดียวที่เราจะมีไปจนตลอดนิรันดร์กาล ที่เต็มไปด้วยความรัก ความปลอบปล้ำใจ สันติสุข และเปี่ยมไปด้วยการทรงสถิตอยู่ของพระเจ้า ไม่มีส่วนที่ขาด หรือไม่เพียงพอในจิตวิญญาณของเรา แต่เราจะต้องเข้าใจและรับเอาไว้ นั่นคือ เหตุผลสำคัญที่ว่า การเรียนรู้พระคำของพระเจ้านั้นเป็นส่วนสำคัญยิ่งยวดต่อชีวิตคริสเตียน เราเป็นคนใหม่โดยสมบูรณ์ แต่หากเราปราศจากความรู้อะไร ๆ เราก็ไม่เปลี่ยนแปลง ชัยชนะในชีวิตคริสเตียนนั้น จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราเข้าใจพระวจนะ ซึ่งหมายถึงจิตวิญญาณและชีวิต เข้าใจว่าเราคือใคร เข้าใจว่าพระเจ้าทรงทำสิ่งใดให้กับเรา และเชื่อในสิ่งนั้น

คำถาม

1. อ่าน 2 โครินธ์ 5:17 ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ เขาจะเป็น

2 โครินธ์ 5:17 - เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งเก่าๆ ก็ล่องไป ดูเกิดสิ่งสารพัดกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น

2. อ่าน 2 โครินธ์ 5:17 จะเกิดอะไรกับสิ่งเก่าๆ

3. อ่าน 2 โครินธ์ 5:17 อะไรจะกลายเป็นสิ่งใหม่

4. อ่าน เอเฟซัส 2:1 เรามีสภาพแบบใดก่อนที่จะบังเกิดใหม่ หรือทำให้มีชีวิต

เอเฟซัส 2:1 พระองค์ทรงกระทำให้นานทั้งหลายมีชีวิตอยู่ แม้ว่าท่านตายแล้วโดยการละเมิดและการบาป

5. อ่าน เอเฟซัส 2:2 ในฐานะผู้ไม่เชื่อ เรามีวิถีชีวิตอย่างไร

เอเฟซัส 2:2 - ครั้งเมื่อก่อน ท่านเคยดำเนินตามวิถีของโลกนี้ ตามเจ้าแห่งอำนาจยานอากาศ คือ วิญญาณที่ครอบครองอยู่ในบุตรแห่งการไม่เชื่อฟัง

6. อ่าน เอเฟซัส 2:3-5 พระเจ้าทรงเปี่ยมไปด้วยสิ่งใด

เอเฟซัส 2:3-5 - เมื่อก่อน เราทั้งปวงเคยประพฤติเป็นพรรคพวกกับคนเหล่านั้นที่ประพฤติตามต้นหาของเนื้อหนังเช่นกัน คือกระทำตามความปรารถนาของเนื้อหนังและความคิดในใจ ตามสันดานเรา จึงเป็นบุตรแห่งพระอาชญา เหมือนอย่างคนอื่น [4] แต่พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณา เพราะเหตุความรักอันใหญ่หลวง ซึ่งพระองค์ทรงรักเรา [5] ถึงแม้ว่าเราเป็นคนตาย เนื่องจากการละเมิด และการบาป พระองค์ยังทรงทำให้มีชีวิตอยู่ร่วมกับพระคริสต์

7. อ่าน เอเฟซัส 2:4 พระเจ้าเปี่ยมไปด้วยพระกรุณาเพราะ

8. อ่าน เอเฟซัส 2:5 พระเจ้าทรงทำอะไรให้เราในขณะที่เราตายอยู่ในการละเมิด และการบาป

9. อ่าน เอเฟซัส 2:5 พระเจ้าทรงช่วยให้เราอดอย่างไร

10. อ่าน 1 โครินธ์ 6:9-10 คุณสามารถเข้าใจสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ไหม จากประสบการณ์ของคุณ

1 โครินธ์ 6:9-10 - ท่านไม่รู้หรือว่าคนอธรรมจะไม่ได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดก อย่าหลงเลย คนล่วงประเวณี คนถือรูปเคารพ คนผิดผิวเมียเขา คนนิสัยเหมือนผู้หญิงหรือคนที่เปิ่นกะเทย [10] คนขโมย คนโลภ คนขี้เมา คนปากร้าย คนนอกรีต จะไม่ได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดก

11. อ่าน 1 โครินธ์ 6:11 คำว่า “แต่ก่อน” เป็นคำที่แสดงถึงสภาพในอดีต ปัจจุบันหรืออนาคต
  12. อ่าน 1 โครินธ์ 6:11 เมื่อคุณ “บังเกิดใหม่” มี 3 สิ่งที่เกิดขึ้นกับคุณ สิ่งเหล่านั้นคืออะไร
  13. อ่าน 1 โครินธ์ 6:11 เป็นสภาพในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต
  14. อ่าน 1 โครินธ์ 6:17 “แต่ส่วนคนที่ผูกพันกับองค์พระผู้เป็นเจ้าก็เป็น _____ กับพระองค์
- 1 โครินธ์ 6:17 - แต่ส่วนคนที่ผูกพันกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็เป็นอันเดียว กันกับพระองค์ฝ่ายจิตวิญญาณ

บทที่ 9 คำตอบ

1. อ่าน 2 โครินธ์ 5:17 ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ เขาจะเป็น **คนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว**
2. อ่าน 2 รินธ์ 5:17 จะเกิดอะไรกับสิ่งเก่าๆ **มันหมดสิ้นไป**
3. อ่าน 2 โครินธ์ 5:17 อะไรจะกลายเป็นสิ่งใหม่ **ทุกสิ่ง**
4. อ่าน เอเฟซัส 2:1 เรามีสภาพแบบใดก่อนที่จะบังเกิดใหม่ หรือทำให้มีชีวิต **เราตายแล้วโดยการละเมิดและการบาป**
5. อ่าน เอเฟซัส 2:2 ในฐานะผู้ไม่เชื่อ เรามีชีวิตอย่างไร **เราเคยดำเนินตามวิถีของโลก เชื่อฟังซาตาน (เจ้าแห่งอำนาจในย่านอากาศ) และได้ใช้ชีวิตอยู่ในวิญญานแห่งการไม่เชื่อฟัง**
6. อ่าน เอเฟซัส 2:3-5 พระเจ้าทรงเปี่ยมไปด้วยสิ่งใด **พระกรุณา**
7. อ่าน เอเฟซัส 2:4 พระเจ้าเปี่ยมไปด้วยพระกรุณาเพราะ **เพราะความรักอันใหญ่หลวงของพระองค์ที่มีต่อเรา**
8. อ่าน เอเฟซัส 2:5 พระเจ้าทรงทำอะไรให้เราในขณะที่เรายังตายอยู่ในการละเมิด และการบาป **ทำให้เรามีชีวิตอยู่กับพระคริสต์**
9. อ่าน เอเฟซัส 2:5 พระเจ้าทรงช่วยให้เรารอดอย่างไร **โดยพระคุณของพระองค์**
10. อ่าน 1 โครินธ์ 6:9-10 คุณสามารถเข้าใจสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ไหม จากประสบการณ์ของคุณ **เข้าใจได้**
11. อ่าน 1 โครินธ์ 6:11 คำว่า “แต่ก่อน” เป็นคำที่แสดงถึงสภาพในอดีต ปัจจุบันหรืออนาคต **อดีต**
12. อ่าน 1 โครินธ์ 6:11 เมื่อคุณ “บังเกิดใหม่” มี 3 สิ่งที่เกิดขึ้นกับคุณ สิ่งเหล่านั้นคืออะไร **ได้ถูกชำระแล้ว ทำให้บริสุทธิ์แล้ว และถูกแยกตั้งไว้แล้ว (ทำให้ชอบธรรม) ต่อพระพักตร์พระเจ้า**
13. อ่าน 1 โครินธ์ 6:11 เป็นสภาพในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต **ปัจจุบัน**
14. อ่าน 1 โครินธ์ 6:17 “แต่ส่วนคนที่ผูกพันกับองค์พระผู้เป็นเจ้าก็เป็น _____ กับพระองค์ **อันเดียวกัน ... ฝ่ายจิตวิญญาณ**

อัตลักษณ์ของเราในพระคริสต์ (ตอนที่ 2)

บทที่แล้วเราอธิบายถึงความหมายของการบังเกิดใหม่ ว่าในจิตวิญญาณของเรา หัวใจของเราได้รับการเปลี่ยนแปลง เราใช้ 2 โครินธ์ 5:17 ที่กล่าวว่า “เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งเก่าๆ ก็ล่วงไป ดูเถิดสิ่งสารพัดกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” ทำให้เห็นว่าเมื่อเราบังเกิดใหม่ จิตวิญญาณของเราได้รับการแปลงสภาพใหม่ทั้งหมด ทางเดียวที่จะรู้ถึงสิ่งที่เปลี่ยนไปในฝ่ายจิตวิญญาณก็โดยผ่านทางพระวาระของพระเจ้า เราไม่อาจรู้ได้จากภายนอก โดยผ่านทางอารมณ์ความรู้สึกของเรา เพราะนั่นคือมิติของจิตใจ แต่จิตวิญญาณที่อยู่ในเรานั้นเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิง

ผมขออ้างถึงพระคำสักสองสามข้อที่แสดงถึงสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรับพระเยซูเข้ามาในชีวิต ในเอเฟซัส 4:24 บอกว่า “ให้ท่านสวมมนุษย์ใหม่ซึ่งทรงสร้างขึ้นใหม่ตามแบบอย่างของพระเจ้า ในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ที่แท้จริง” เมื่อบุคคลนั้นบังเกิดใหม่ จิตวิญญาณของเขามีความชอบธรรมและบริสุทธิ์อย่างที่สุด อันที่จริง พระคัมภีร์กล่าวถึงความชอบธรรมสองประเภท

มีความชอบธรรมที่เราสร้างขึ้นจากการกระทำของตัวเองซึ่งเราต้องรักษาความชอบธรรมนั้นเพื่อดำรงความสัมพันธ์กับคนอื่น หากเราไม่ใช้ชีวิตอย่างถูกต้อง ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง เราอาจถูกเจ้านายไล่ออก หรือไม่ก็ถูกคู่สมรสขอยา ดังนั้นเราจึงจำต้องมีมีความชอบธรรมของตัวเอง อย่างไรก็ตาม พระเจ้าไม่ได้ยอมรับเราบนพื้นฐานของความชอบธรรมภายนอก ที่จริงแล้วพระเจ้าต่างหากที่เป็นผู้ประทานความชอบธรรมแก่เรา

ใน 2 โครินธ์ 5:21 กล่าวว่า “พระบิดาเจ้าได้ทรงกระทำให้พระบุตรผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพื่อเราจะได้ถูกทำให้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าในทางของพระองค์” ดังนั้นยังมีความชอบธรรมอีกอย่างหนึ่งซึ่งอยู่เหนือความชอบธรรมภายนอก ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อเรา ที่จริงแล้ว เราได้รับความชอบธรรมของพระเจ้าโดยผ่านความเชื่อที่มีในพระคริสต์ เราถูกสร้างขึ้นในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์อย่างแท้จริง เราไม่เติบโตขึ้นในความชอบธรรมนั้น แต่เราเป็นผู้ชอบธรรมเรียบร้อยแล้ว คำจำกัดความที่เรียบง่ายก็คือ เราเป็นผู้ที่อยู่ในทางที่ถูกต้องกับพระเจ้าแล้ว พระเจ้าทรงพอพระทัยเราด้วยพื้นฐานของพระคริสต์ ไม่ใช่ด้วยเหตุอันใดทั้งสิ้น จิตวิญญาณของเราคือที่ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลง เราเป็นผู้ที่ถูกสร้างให้ชอบธรรมและบริสุทธิ์อย่างแท้จริงแล้ว เป็นผู้ที่ถูกสร้างอย่างใหม่ เอเยียม เอเฟซัส 2:10 บอกว่า “เพราะว่าเราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์ เพื่อให้ประกอบภารดี” ในจิตวิญญาณของเรา เราสมบูรณ์แบบและดีพร้อม ไม่มีบาปหรือความไม่พอเพียง ในเอเฟซัส 1:13 กล่าวว่า “เมื่อเราเชื่อในพระองค์ เราได้รับการผนึกตราไว้ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งพระสัญญา

บางคนคิดว่า เมื่อเราเริ่มเชื่อพระเจ้าครั้งแรกนั้น เราเชื่อว่าบาปของเราได้รับการอภัยและถูกชำระให้สะอาดแล้ว และทุกอย่างก็เป็นไปด้วยดี ทว่านับแต่นั้น เราก็กังขาบาป ทำผิดกับพระเจ้าอีก ถ้าเช่นนั้น เราก็ก้มเหลวในความประพฤติของเราเอง ตลอดทั้งอารมณ์ความรู้สึก แต่จิตวิญญาณของเราไม่ได้บาปไปด้วย มันถูกผนึกตราไว้เรียบร้อยแล้ว เปรียบได้กับ เมื่อเราบรรจุผลไม้ในขวดแก้วแล้วผนึกด้วยขี้ผึ้ง เพื่อไม่ให้อากาศเข้า และปลอดภัยจากสิ่งไม่บริสุทธิ์ทั้งหลาย พระเจ้าผนึกตราเราไว้แล้ว ดังนั้นเมื่อเราบังเกิดใหม่ เราก็ได้รับจิตวิญญาณใหม่ บาปไม่สามารถเข้าไปในจิตวิญญาณของเราได้ เรามีอัตลักษณ์ใหม่ ถ้าเราต้องการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า เราต้องสามัคคีธรรมและนมัสการพระองค์ โดยให้ขึ้นอยู่กับอัตลักษณ์ของเราทางจิตวิญญาณ ไม่ใช่ทางเนื้อหนัง

นี่คือการแปลงสภาพที่ยิ่งใหญ่ในชีวิตคริสเตียน ที่บุคคลจะต้องเปลี่ยนอัตลักษณ์ของตัวเอง เราต้องมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ที่ไม่ใช่บนพื้นฐานของสิ่งที่เราประพฤติในมิติทางกายภาพ ไม่ใช่สิ่งที่อยู่ในห้วงความคิดของเรา แต่ด้วยความที่เป็นตัวของเราเองในทางจิตวิญญาณ บนพื้นฐานของสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำให้เรา นั่นคือพันธกิจที่สำเร็จเสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์แล้ว เป็นสิ่งที่ไม่แปรปรวนขึ้นลง (เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา) เราถูกสร้างขึ้นใหม่ในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์อย่างแท้จริง นั่นคือจิตวิญญาณของเรา และหากเราจะสามัคคีธรรมกับพระเจ้า เราต้องนมัสการพระเจ้าด้วยจิตวิญญาณและความจริง เราต้องยืนหยัดอยู่ในอัตลักษณ์นี้ของเรา ในองค์พระเยซูคริสต์

คำถาม

1. อ่าน 1 โครินธ์ 6:17 ทางเดียวที่เราจะรู้ได้ว่า จิตวิญญาณของเราได้รับการเปลี่ยนแปลงสภาพอย่างสิ้นเชิง ก็โดยผ่านพระคำของพระเจ้า พระคำข้อนี้ได้บอกว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเรา

1 โครินธ์ 6:17 - แต่ส่วนคนที่ผูกพันกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็เป็นอันเดียวกันกับพระองค์ฝ่ายจิตวิญญาณ

2. อ่าน เอเฟซัส 3:17 พระคริสต์ทรงสถิตอยู่ที่ใด ณ ตอนนี้

เอเฟซัส 3:17 - เพื่อพระคริสต์จะทรงสถิตในใจของท่านโดยความเชื่อ เพื่อว่าเมื่อท่านได้วางรากลงมั่นคงในความรักแล้ว

3. อ่าน เอเฟซัส 3:17 สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร

4. อ่าน 1 ยอห์น 5:12 เราต้องมีผู้ใด จึงจะได้รับความรอด

1 ยอห์น 5:12 - ผู้ที่มีพระบุตรก็มีชีวิต ผู้ที่ไม่มีพระบุตรของพระเจาก็ไม่มีชีวิต

5. อ่าน โคลิสี 1:26-27 อะไรคือข้อความลึกซึ้งซึ่งซ่อนเร้นอยู่หลายยุคและหลายชั่วอายุนั้น แต่บัดนี้ได้ทรงโปรดให้เป็นທີ່ประจักษ์แก่วิสุทธิชนของพระองค์แล้ว

โคลิสี 1:26-27 - คือข้อความลึกซึ้งซึ่งซ่อนเร้นอยู่หลายยุคและหลายชั่วอายุนั้น แต่บัดนี้ได้ทรงโปรดให้เป็นที่ประจักษ์แก่วิสุทธิชนของพระองค์แล้ว [27] พระเจ้าทรงชอบพระทัยที่จะสำแดงให้คนต่างชาติรู้ว่า อะไรเป็นความมั่งคั่งของสง่าราศีแห่งข้อลึกลับนี้คือ ที่พระคริสต์ทรงสถิตในท่านอันเป็นที่หวังแห่งสง่าราศี

6. อ่าน เอเฟซัส 4:23-24 อะไรที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นใหม่ในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ที่แท้จริง

เอเฟซัส 4: 23-24 - และจงให้จิตวิญญาณของท่านเปลี่ยนใหม่ [24] และให้ท่านสวมมนุษย์ใหม่ซึ่งทรงสร้างขึ้นใหม่ตามแบบอย่างของพระเจ้า ในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ที่แท้จริง

7. อ่าน 2 โครินธ์ 5:21 เรามีความชอบธรรมของผู้ใด

2 โครินธ์ 5:21 - เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาป ให้เป็นความบาปเพราะเห็นแก่เราเพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์

8. อ่าน เอเฟซัส 1:4 ผู้เชื่อจะเป็นอย่างไรต่อพระพักตร์พระเจ้า

เอเฟซัส 1:4 - ในพระเยซูคริสต์นั้นพระองค์ได้ทรงเลือกเราไว้ ตั้งแต่ก่อนที่จะทรงเริ่มสร้างโลก เพื่อเราจะบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิต่อพระพักตร์ของพระองค์ด้วยความรัก

9. อ่าน เอเฟซัส 1:6 เราจะได้เป็นที่ชอบพระทัยได้อย่างไร

เอเฟซัส 1:6 - เพื่อจะให้เป็นที่ยอมรับสรรเสริญสง่าราศีแห่งพระคุณของพระองค์ ซึ่งโดยพระคุณนั้นพระองค์ทรงบันดาลให้เราเป็นที่ชอบพระทัย ในผู้ทรงเป็นที่รักของพระองค์

บทที่ 10 คำตอบ

1. อ่าน 1 โครินธ์ 6:17 ทางเดียวที่เราจะรู้ได้ว่า จิตวิญญาณของเราได้รับการเปลี่ยนแปลงสภาพอย่างสิ้นเชิง ก็โดยผ่านพระคำของพระเจ้า พระคำข้อนี้ได้บอกว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเรา.
จิตวิญญาณของเราได้เป็นอันเดียวกันกับพระเจ้า
2. อ่าน เอเฟซัส 3:17 พระคริสต์ทรงสถิตอยู่ที่ใด ณ ตอนนี
ในใจเรา
3. อ่าน เอเฟซัส 3:17 สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร
โดยความเชื่อ
4. อ่าน 1 ยอห์น 5:12 เราต้องมีผู้ใด จึงจะได้รับความรอด
พระบุตร (พระเยซูคริสต์)
5. อ่าน โคลโลสี 1:26-27 อะไรคือข้อความลึกซึ้งซึ่งซ่อนเร้นอยู่หลายยุคและหลายชั่วอายุนั้น แต่บัดนี้ได้ทรงโปรดให้เป็นที่ยุติ
แก่วิสุทธิชนของพระองค์แล้ว
พระคริสต์ทรงสถิตในเรา อันเป็นที่หวังแห่งสง่าราศี
6. อ่าน เอเฟซัส 4:23-24 อะไรที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นใหม่ในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ที่แท้จริง
คนใหม่ของเรา (จิตวิญญาณที่บังเกิดใหม่)
7. อ่าน 2 โครินธ์ 5:21 เรามีความชอบธรรมของผู้ใด
ความชอบธรรมของพระเจ้าทางพระเยซูคริสต์
8. อ่าน เอเฟซัส 1:4 ผู้เชื่อจะเป็นอย่างไรต่อพระพักตร์พระเจ้า
บริสุทธิ์และปราศจากตำหนิ
9. อ่าน เอเฟซัส 1:6 เราจะได้เป็นที่ชอบพระทัยได้อย่างไร
ในผู้ทรงเป็นที่รักของพระองค์ (พระเยซูคริสต์)

จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อคริสเตียนทำบาป

วันนี้เราจะคุยกันเรื่อง “จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อคริสเตียนทำบาป” พระคัมภีร์บอกใน 1 ยอห์น 1:8-9 ว่า “ถ้าเราทั้งหลายจะว่าเราไม่มีบาป เราก็ลวงตนเอง และความจริงไม่ได้อยู่ในเราเลย ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ผู้ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” ในฐานะคริสเตียน บางครั้งเราก็สะดุด บางครั้งเราก็ทำบาป สิ่งที่ทำให้เราแตกต่างจากครั้งก่อนที่จะเป็นคริสเตียน ก็คือ ตอนนั้นเรามีนิสัยใหม่ ที่ทำให้เราเศร้าเสียใจทุกครั้งที่ทำบาป เราไม่อยากทำบาป เราปรารถนาจะใช้ชีวิตอย่างชอบธรรม แต่จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเราทำบาป เราต้องรับความรอดอีกหรือเปล่า พระคัมภีร์สอนเราว่าอย่างนั้นไหม ในกรณีนี้ เราไม่มีความมั่นคงทางใจในบางเรื่อง เราารู้สึกว่าตัวเองแย่งกว่าชาวโลกทั่วไปเสียอีกอย่างน้อยที่สุดชาวโลกก็ไม่ต้องทนทุกข์กับสำนักแห่งบาป แต่ในฐานะผู้เชื่อ เราไม่ควรจดจ่ออยู่กับบาป ฮีบรู 10:2 กล่าวว่า ผ่านทางการเสียสละของพระเยซูคริสต์ ผู้เชื่อทั้งหลายไม่ควรนำสำนึกไปวนเวียนอยู่ที่บาป พุดอีกนัยหนึ่งก็คือ เราไม่ควรนำชีวิตไปจดจ่ออยู่กับบาปอีก พระเจ้าต่างหากที่เป็นผู้ที่เราควรจดจ่อ

ในโรม 4:2 กล่าวว่า “ถ้าอับราฮัมเป็นผู้ชอบธรรมโดยการประพฤติ ท่านก็มีทางที่จะรอดได้ แต่มิใช่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า” หากความรอดขึ้นอยู่กับคุณงามความดี การกระทำของเราเอง เราจึงจะโอ้อวดได้ เราอาจบอกว่า “โอ้พระเจ้า ข้าพระองค์ขอบคุณจริง ๆ สำหรับสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำนอกรีตแก่เรา เพื่อข้าพระองค์ แต่ขอทรงระลึกถึงสิ่งที่ข้าพระองค์ได้กระทำด้วย ดังนั้น ตลอดชีวิตนิรันดร์ของเรา เราก็คงจะตบไหล่พระเยซูพร้อมกับตบไหล่ตัวเองถึงสิ่งที่เรากระทำไว้อย่างนั้นหรือ ไม่ใช่เลย! พระเจ้าทรงออกแบบความรอดให้ กับเรา เป็นแบบที่เราไม่มีวันจะรอดสักตามนุษย์ผู้ใดจะกระทำได้ ผู้ที่มีศักดิ์สิทธิ์ที่จะได้รับการเชิดชูพระเกียรติแต่เพียงผู้เดียว ก็คือ องค์พระเยซูคริสต์ (โรม 3:27) ของประทานสำหรับชีวิตนิรันดร์ คือของประทานแท้จริงของประทานที่ใครก็ไม่สามารถจะแลกมาได้ด้วยความสามารถของตน (โรม 6:23)

โรม 4:2 กล่าวว่า หากอับราฮัมเป็นผู้ชอบธรรมโดยความประพฤติของเขา เขาก็มีเหตุผลที่จะโอ้อวดได้ แต่ไม่ใช่เลย พระเจ้ากล่าวถึงความรอดของมนุษย์ไว้ว่าอย่างไร โดยการกระทำของเขาเองหรือ และโดยความดีที่เขาได้ทำหรือ โดยวิธีได้อับราฮัมจึงถูกนับว่าชอบธรรมหรือถูกประกาศว่าชอบธรรม เป็นเพราะสิ่งที่เขาทำหรือไม่ได้ทำหรือเปล่า หรือเกิดจากเพียงแค่เขาเชื่ออย่างง่าย ๆ วางใจ และพึ่งพิงในพระเจ้าโดยความเชื่อเท่านั้น พระคัมภีร์บอกในโรม 4:3 ว่า “อับราฮัมได้เชื่อพระเจ้า และพระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน” สิ่งที่เราเห็นยั้งผมไว้ และรักขาผมมิให้พินาศไป แม้ว่าจะมีช่วงเวลาที่ผมพ่ายแพ้และตกอยู่ในบาป ก็คือพระเยซูผู้รับเอาบาปทุกอย่างของผมไปตรึงไว้ที่กางเขนแล้ว และโดยความเชื่อในพระองค์ (ไม่ใช่เพราะเชื่อในการกระทำของผม) ผมก็ชอบธรรม (ถูกทำให้ชอบธรรมต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้า)

โรม 4:6 บอกว่า “ดังที่ดาวิดได้กล่าวถึงความสุขของคนที่ไม่ได้ทรงโปรดให้เป็นคนชอบธรรม โดยมิได้อาศัยการประพฤติ” ดาวิดกล่าวในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมว่า ต้องมีวันที่พระเจ้าจะทรงประทานความชอบธรรมให้กับมนุษย์ผ่านพันธสัญญาใหม่ ให้มีที่ยืนอย่างถูกต้องกับพระเจ้า โดยมนุษย์ไม่จำเป็นต้องอาศัยการประพฤติเลย ต่อมาในข้อ 7 ว่า “คนทั้งหลายซึ่งพระเจ้าทรงโปรดยกความชั่วช้าของเขาแล้ว และพระเจ้าทรงกลบเกลื่อนบาปของเขาแล้วก็เป็นสุข” นี่คือการประเดิมหลัก “พระพรเป็นของบุคคลผู้ซึ่งพระเจ้าจะไม่ถือโทษบาป” (โรม 4:7) ไม่ได้เขียนว่า พระองค์อาจจะไม่ หรือบางทีพระองค์อาจจะบางทีอาจจะไม่ แต่เขียนไว้ว่า “ขอพระพรมีแต่ผู้ที่พระเจ้ามิได้ถือโทษบาป” นี่คือการดีของพันธสัญญาใหม่ ฮีบรู 10:16 กล่าวว่า “เราจะบรรจรราชบัญญัติของเราไว้ในจิตใจของเขาทั้งหลาย และจะจารึกมันไว้ในดวงใจของเขาทั้งหลาย” ส่วนหนึ่งของข้อดังกล่าวนี้ พระเจ้าทรงกล่าวไว้ในข้อ 17 ว่า “และจะไม่จดจำบาปและความชั่วช้าของเขาอีกต่อไป”

มีสิ่งที่ยังคงยึดเราไว้ในความชอบธรรม ให้ยืนอย่างถูกต้องต่อหน้าพระเจ้า ถึงแม้ว่าเราจะทำบาปและไม่มีเวลาสารภาพบาปก็ตาม สิ่งนั้นก็คือ ความเชื่อของเราในองค์พระเยซูคริสต์ พระนามของพระองค์คือพระเยซู และพระองค์เป็นผู้ทรงช่วยให้มนุษย์รอดจากบาปของเขาเหล่านั้น (มัทธิว 1:21)

คำถาม

1. อ่าน โรม 4:5 พระเจ้า ผู้ทรงโปรดให้คน _____ เป็นคนชอบธรรมได้

โรม 4:5 - ส่วนคนที่มีได้อาศัยการประพฤติ แต่ได้เชื่อในพระองค์ ผู้ทรงโปรดให้คนชอบธรรมเป็นคนชอบธรรมได้ ความเชื่อของคนนั้นต้องนับว่าเป็นความชอบธรรม

2. อ่าน โรม 4:2-3 พระเจ้าทรงบรรจุอะไรเข้าไปในบัญชีของอับราฮัม (เมื่อเขาเชื่อ) ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาไม่เคยมีมาก่อน นั่นคืออะไร

โรม 4:2-3 - ถ้าอับราฮัมเป็นผู้ชอบธรรมโดยการประพฤติ ท่านก็มีทางที่จะรอดได้ แต่มิใช่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า [3] ด้วยว่าพระคัมภีร์ว่าอย่างไร ก็ว่า อับราฮัมได้เชื่อพระเจ้า พระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน

3. อ่าน โรม 4:22-24 หากเราเชื่ออย่างที่อับราฮัมเชื่อพระเจ้าจะทรงบรรจุ _____ ในบัญชีเรา

โรม 4:22-24 ด้วยเหตุนี้เอง พระเจ้าทรงถือว่าความเชื่อของท่านเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน แต่คำว่า ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่านนั้นมิได้เขียนไว้สำหรับท่านแต่ผู้เดียว แต่สำหรับพวกเราด้วย จะทรงถือว่าเราเป็นคนชอบธรรม คือเราที่เชื่อในพระองค์ผู้ทรงให้พระเยซูของค์พระผู้เป็นเจ้าของเราฟื้นจากความตาย

4. อ่าน โรม 4:6 พระเจ้าทรงบรรจุความชอบธรรม (หรือที่ยื่นอย่างถูกต้อง) ในบัญชีของมนุษย์นั้น

- ก. ตามกิจที่เขาได้กระทำ
- ข. แยกจากสิ่งที่เขากระทำ
- ค. ตามขนาดความดีของเขา

โรม 4:6 - ดังที่ดาวิดได้กล่าวถึงความสุขของคนที่พระเจ้าได้ทรงโปรดให้เป็นคนชอบธรรม โดยมีได้อาศัยการประพฤติ

5. อ่าน ฮีบรู 10:14 ผู้เชื่อจะสมบูรณ์แบบต่อพระเจ้านานเพียงใด

ฮีบรู 10:14 - เพราะว่าโดยการทรงถวายบูชาหนึ่งเดียว พระองค์ได้ทรงกระทำให้คนทั้งหลายที่ถูกชำระแล้วถึงที่สำเร็จเป็นนิตย์

6. อ่าน โรม 5:17 ความชอบธรรมนั้นได้มาโดย

- ก. เป็นค่าตอบแทน
- ข. เป็นของขวัญ
- ค. การกระทำเพื่อให้ได้มา

โรม 5:17 - เพราะว่าถ้าโดยการละเมิดของคนนั้นคนเดียว เป็นเหตุให้ความตายครอบงำอยู่โดยคนนั้นคนเดียว มากยิ่งกว่านั้น คนทั้งหลายที่รับพระคุณอันไพบูลย์และรับของประทานแห่งความชอบธรรม ก็จะดำรงชีวิตและครอบครองโดยพระองค์ผู้เดียว คือพระเยซูคริสต์

บทที่ 11

---

7. คำว่า “ของขวิญ” หมายความว่า
8. เราต้องวางใจในพระเยซูให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เพื่อที่พระองค์จะนำเราไปสู่
  - ก. โบสถ์
  - ข. สวรรค์
  - ค. รัสเซีย

บทที่ 11 คำตอบ

1. อ่าน โรม 4:5 พระเจ้า ผู้ทรงโปรดให้คน _____ เป็นคนชอบธรรมได้
อธรรม
2. อ่าน โรม 4:2-3 พระเจ้าทรงบรรจุอะไรเข้าไว้ในบัญชีของอับราฮัม (เมื่อเขาเชื่อ) ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาไม่เคยมีมาก่อน นั่นคืออะไร
ความชอบธรรม หรือที่ยืนอย่างถูกต้องต่อหน้าพระเจ้า
3. อ่าน โรม 4:22-24 หากเราเชื่ออย่างที่อับราฮัมเชื่อพระเจ้าจะทรงบรรจุ _____ ในบัญชีเรา
ความชอบธรรม หรือที่ยืนอย่างถูกต้องต่อหน้าพระเจ้า
4. อ่าน โรม 4:6 พระเจ้าทรงบรรจุความชอบธรรม (หรือที่ยืนอย่างถูกต้อง) ในบัญชีของมนุษย์นั้น
ข. แยกจากสิ่งที่เขากระทำ
5. อ่าน ฮีบรู 10:14 ผู้เชื่อจะสมบูรณ์แบบต่อพระเจ้านานเพียงใด
ตลอดกาล
6. อ่าน โรม 5:17 ความชอบธรรมนั้นได้มาโดย
ข. เป็นของขวัญ
7. คำว่า “ของขวัญ” หมายความว่า
สิ่งที่ให้มาเปล่า ๆ โดยผู้รับไม่ต้องจ่ายสิ่งใดเลย
8. เราต้องวางใจในพระเยซูให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เพื่อที่พระองค์จะนำเราไปสู่
ข. สวรรค์

ความสัตย์ซื่อของพระวณะพระเจ้า

มาระโกบทที่ 4 เป็นบทที่ยิ่งใหญ่ที่สุดซึ่งกล่าวถึงความสัตย์ซื่อของพระวณะพระเจ้า ฤทธิ์อำนาจ พระลักษณะและความเชื่อในพระวณะของพระองค์ มีคำอุปมาเปรียบเทียบอย่างน้อย 10 เรื่องที่สอนในวันเดียวกัน เราอาจจะเปรียบเทียบมาระโก 4 กับมัทธิว 13 และลูกา 8 จึงจะเห็นสิ่งที่ผมกล่าวถึงนี้ หนึ่งในคำอุปมานั้นก็คือเรื่องผู้หว่านที่หว่านเมล็ดพืช ในมาระโก 4:26 “อาณาจักรของพระเจ้าเปรียบเหมือนชายคนหนึ่งหว่านเมล็ดพืชลงในดิน” โปรดระลิกไว้ว่า ‘เมล็ดพืช’ ในข้อที่ 14 นั้น หมายถึงพระวณะของพระเจ้า พระเจ้าไม่ได้สอนเราให้เป็นชาวนา แต่พระองค์ทรงใช้ธรรมชาติแสดงให้เห็นภาพอันเกี่ยวกับความเป็นจริงทางจิตวิญญาณ ข้อที่ 27 กล่าวไว้ว่า “แต่กลางคืนกินนอนหลับและกลางวันก็ตื่นขึ้น ฝ่ายพืชนั้นก็งอกจำเริญขึ้นอย่างไรเขาก็ไม่รู้” เรื่องนี้สำคัญมาก ซึ่งพระคัมภีร์กล่าวว่า คนผู้นั้นไม่เข้าใจจริง ๆ และไม่รู้ว่ามีมันเกิดขึ้นได้อย่างไร

บางคนก็ว่า “ฉันไม่เข้าใจเลยว่าคุณพูดอะไร การอ่านพระคำพระเจ้าจะทำให้ชีวิตเราเปลี่ยนแปลง ทำให้ชีวิตของพระเจ้าเข้ามาสถิตในตัวฉันได้อย่างไร” เราไม่อาจเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ทั้งหมด แต่ผมรู้ว่ามันได้ผล เราจะไม่เข้าใจว่าการที่เรหว่านเมล็ดพืชเม็ดจิ๋ว ๆ ลงในดิน แล้วมันจะงอกงายขึ้นมาเป็นต้นข้าวโพด มีฝัก จนสามารถขยายพันธุ์ได้อีกหลายร้อยเท่าได้อย่างไร ไม่มีใครเข้าใจได้อย่างแท้จริง แต่มันได้ผล ผมขอบอกว่ามันได้ผล การอ่านพระวณะพระเจ้าและปล่อยให้พระคำซึมซับเข้าไปในหัวใจเรา จะทำให้เราเปลี่ยนทัศนคติ ประสบการณ์ และมุมมองแน่

พระคำข้อที่ 28 กล่าวว่า “เพราะแผ่นดินเอง ทำให้พืชงอกจำเริญขึ้น” แผ่นดินได้ถูกสร้างให้อบเมล็ดไว้ และทำให้งอกจำเริญขึ้น และจะปล่อยให้ชีวิตงอกงายออกมาจากเมล็ดเล็ก ๆ นั้น หัวใจของเราถูกสร้างขึ้นเพื่อพระวณะของพระเจ้าจริง ๆ พระคำของพระองค์ถูกสถาปนาขึ้นเพื่อจารึกไว้ในดวงใจเรา การที่เรากพพระคัมภีร์ไว้ข้างกายตลอดเวลา วางบนโต๊ะกาแฟ ติดตัวไปทุกหนแห่ง ก็ไม่ได้ทำให้เกิดประโยชน์อันใด มันไม่สามารถปลดปล่อยฤทธิ์อำนาจในชีวิตเรา เราเองต้องรับเอาพระวณะเข้ามาให้เป็นเหมือนเมล็ดพืช ปลูกไว้ในใจเรา เช่นนั้น หัวใจของเราถูกออกแบบให้เกิดดอกออกผล มันจะเปลี่ยนวิถีต่าง ๆ ในชีวิตเราอย่างอัตโนมัติ พระวณะของพระเจ้าอธิบายต่อไปว่า “เป็นลำดับก่อน ภายหลังก็ออกรวง แล้วก็มีเมล็ดข้าวเต็มรวง” นี้มีความหมายเป็นนัยว่า มันมีขั้นตอนและจังหวะของต้นข้าวที่เติบโตจนแก่รวง บางคนกล่าวว่า เขาเชื่อว่าพระเจ้าจะทำให้เกิดผลอันดี ตามพระประสงค์พระเจ้า แต่หากเขาเหล่านั้นไม่เคยทำอะไรสักอย่าง ไม่เคยนำคนมารู้จักพระเจ้า ผมรับประกันได้ว่าเขาเหล่านั้นก็ไม่มีทางจะให้เกิดพัฒนาการใด ๆ เช่น รายการวิทยุโทรทัศน์ ตามที่คาดหวังไว้ ภายในสองสามสัปดาห์อย่างแน่นอน

เราต้องเริ่มพันธกิจ อย่างมีขั้นตอน นับตั้งแต่ขั้นตอนที่รับจากพระเจ้า นี่คือความหมายที่คำอุปมาเปรียบเทียบไว้ อย่างแรกคือ เริ่มต้นก่อน แล้วก็มาถึงความหวัง ความเชื่อ จากนั้นจึงจะเกิดผลตามมา มันต้องมีจังหวะก้าวไปสู่ชัยชนะเสมอ ไม่มีใครจะก้าวจากศูนย์ไปสู่หนึ่งพันกิโลเมตรต่อชั่วโมงได้ทันที ถึงแม้ว่าจะเป็นความปรารถนาในทางของพระเจ้า วิถีก้าวกระโดดเช่นนั้นก็ไม่อาจเกิดผล ข้อพระคำนี้แสดงให้เห็นว่าอาณาจักรของพระเจ้าเป็นตั้งเมล็ดพืช พระวณะของพระองค์ต้องถูกปลูกไว้ในหัวใจ และเติบโตไปเป็นลำดับขั้น เริ่มจากลำดับก่อน ภายหลังก็ออกรวง แล้วก็มีเมล็ดข้าวเต็มรวง พระคำข้อต่อมาก็บอกว่า “ครั้นสุกแล้วเขาก็ไปเกี่ยวเก็บทีเดียว เพราะว่าถึงฤดูเกี่ยวแล้ว” มันเป็นขั้น เป็นตอน ที่สุดท้ายก็มาถึงเวลาที่เกิดผลผลิตสะพรั่ง และเติบโตเต็มที่

ประเด็นนี้ปรากฏอยู่ในพระคำข้อที่ 35 ว่า “เย็นวันนั้น พระองค์ได้ตรัสแก่เหล่าสาวกทั้งหลายว่า “ให้พวกเราข้ามไปฝั่งฟากข้างโน้นเถิด” พระเยซูได้สอนมาตลอดทั้งวันเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระวณะ ว่าพระวณะเป็นตั้งเมล็ดพืช และทำอะไรพระวณะจึงจะปลดปล่อยชีวิตของพระเจ้าสู่ชีวิตของเรา พระองค์ทรงสอนพวกเขาเช่นนี้ ด้วยคำอุปมาเปรียบเทียบอย่างน้อยสิบเรื่อง หลังจากนั้นพระองค์จึงทรงทดสอบเขา พระองค์ทรงบอกว่า “เอาหละ นี่คือน้ำพระวณะจากพระเจ้า เราจะข้ามไปฝั่งฟากข้างโน้นกัน” พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า “เราลงเรือกันเถิด ไปสักครึ่งทางทะเลสาบนี้แล้วก็ม่น้ำกัน” แต่ตรัสว่า “ให้เรข้ามไปอีกฝั่งหนึ่ง” ครั้นแล้วพระองค์ก็เสด็จเข้าไปในเรือและบรรทมหลับไป เรื่องราวดำเนินต่อไปว่า เกิดพายุใหญ่และน้ำท่วมเรือ นึกออกไหมครับว่า

ในเรื่องนั้นไม่มีห้องโดยสารที่มีช่วงใต้ดาดฟ้าเรือ ซึ่งจะกำบังให้พระเยซูบรรทมอย่างไม่เปียกฝน โดยไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น แต่มันเป็นเรือเปิดประทุนที่พระเยซูทรงบรรทมหลับ ขณะที่เรือกำลังประสบภัยอยู่ในน้ำ ประเด็นสำคัญยิ่งก็คือ เพราะพระองค์ทรงรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น แต่ก็ยังบรรทมต่อ สาวกไม่พอใจพระเยซู จึงทูลถามว่า “พระอาจารย์ พระองค์ไม่สนใจที่พวกเราจะจมน้ำหรือ พุดอีกนัยหนึ่งสาวกกำลังทูลว่า “ทำอะไรบางอย่างซิพระองค์ เอาถังมาวิดน้ำออก ช่วยกันพาย หรืออะไรก็ได้ ไม่ใช่ทำทองไม่รู้ร้อนแบบนี้”

บ่อยครั้งที่ผู้คนปฏิบัติกับพระเจ้าเช่นเดียวกับเรื่องนี้ ด้วยการต่อว่า “พระเจ้า เหตุใดพระองค์จึงไม่ทำอะไรบ้าง” พระเจ้าได้กระทำแล้ว พระองค์ทรงประทานสิ่งจำเป็นให้กับเราทุกอย่าง ผ่านทางการเป็นเครื่องบูชาของพระเยซู พระองค์ทรงมีพระวจนะและประทานเมล็ดพืชเหล่านั้นกับเรา มันเป็นที่ของเราที่จะหว่านพระวจนะเหล่านั้นเข้าไปในหัวใจเรา ตรีกตรองในพระคำจนเมล็ดพืชนั้นปลดปล่อยชีวิตให้กับเรา แต่เหล่าสาวกก็ยังต้องการจะปลุกพระเยซูแล้วถามว่า “ทำไมพระองค์ไม่ทำอะไรสักอย่าง” พระองค์ทรงลุกขึ้นสั่งลมสั่งคลื่นให้หยุด และท้องทะเลก็สงบลง แล้วพระองค์จึงทรงหันหลังกลับมาตรัสกับเหล่าสาวกว่า “เหตุใดเจ้าจึงกลัว เจ้าไม่มีความเชื่อหรือ” พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า “โอ้ สหาย ขอโทษด้วย เราน่าจะทำอะไรสักอย่าง” ไม่ใช่เช่นนั้นเลย พระราชกิจของพระองค์คือสอนเหล่าสาวกให้รู้จักพระคำ และให้พันธสัญญา ส่วนหน้าที่สาวกคือรับพระวจนะของพระองค์ เชื่อในพันธสัญญานั้น พระเจ้าทรงจัดเตรียมทุกอย่างให้เราแล้ว ด้วยการให้พระเยซูเสด็จลงมาในโลกนี้ พระองค์ประทานทุกสิ่งทุกอย่างที่จะนำเราไปสู่ความสำเร็จในทุก ๆ ด้านของชีวิต ด้วยรูปแบบของเมล็ดพืชในพระวจนะของพระองค์ สิ่งที่เราต้องทำก็เพียงรับเอาพระวจนะของพระองค์เข้าไปปลูกไว้ในหัวใจ ผ่านการอ่าน ตรีกตรอง คิดทบทวน ให้หยั่งรากลงไปในชีวิตของเรา เมื่อทำเช่นนั้น เราจะลุกขึ้นยืนต้านกระแสพายุในชีวิตของเราได้

ผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงปรารถนาอย่างที่สุดที่จะให้เหล่าสาวกนำคำสอนของพระองค์ในวันนั้นไปใช้ ที่ตรัสว่า “เราข้ามไปฝั่งฟากข้างโน้นเถิด” เหล่าสาวกนั้น อยากจะทูลว่า “ตามที่พระเยซูทรงเทศนาสั่งสอนในวันนี้ นี่คือพันธสัญญา ที่ผู้สร้างจักรวาลทรงสั่งให้เราข้ามไปฟากโน้น ไม่ใช่ข้ามไปเพียงแค่ว่าครั้งทาง แล้วจมลง” เหล่าสาวกน่าจะนำพระวจนะไปผสมผสานเข้ากับความเชื่อสั่งห้ามลมและคลื่นทะเล นี่เป็นสิ่งที่พระเยซูตรัสว่า “โอ้ เจ้าผู้ไม่มีความเชื่อ เหตุใดจึงยังสงสัยอยู่” ทราบใช่ไหมว่า เราต้องเชื่อในพระวจนะของพระเจ้าและนำไปปฏิบัติ จึงจะเกิดผล

คำถาม

1. อ่าน มัทธิว 13:19 หากเราไม่ปลูกพระเจ้าไว้ในหัวใจของเราจะเกิดอะไรขึ้นกับพระเจ้า

มัทธิว 13:19 - เมื่อผู้ใดได้ยินพระวจนะแห่งอาณาจักรนั้นแต่ไม่เข้าใจ มารร้ายก็มาฉวยเอาพืชซึ่งหว่านในใจเขานั้นไปเสีย นั้นแหละได้แก่ผู้ซึ่งรับเมล็ดริมหนทาง

2. อ่าน โยชูวา 1:8 เราควรจะทำอย่างไรต่อพระเจ้า

โยชูวา 1:8 - อย่าให้หนังสือพระราชบัญญัตินี้ห่างเหินไปจากปากของเจ้า แต่เจ้าจงตรึงตรองตามนั้นทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อเจ้าจะได้ระวังที่จะกระทำตามข้อความที่เขียนไว้ในทุกประการ แล้วเจ้าจะมีความจำเริญ และเจ้าจะสำเร็จผลเป็นอย่างดี

3. อ่าน ยอห์น 6:63 พระคำของพระเจ้าคืออะไร

ยอห์น 6:63 - จิตวิญญาณเป็นที่ให้มีชีวิต ส่วนเนื้อหนังไม่มีประโยชน์อันใด ถ้อยคำซึ่งเราได้กล่าวกับท่านทั้งหลายนั้นเป็นจิตวิญญาณและเป็นชีวิต

4. อ่าน มัทธิว 4:4 มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหามิได้ แต่ต้องบำรุงด้วย

มัทธิว 4:4 - ฝ่ายพระองค์ตรัสตอบว่า พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า "มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากปากของพระเจ้า"

5. อ่าน เอเฟซัส 6:17 พระคำของพระเจ้าเปรียบเหมือน

เอเฟซัส 6:17 - จงเอาความรอดเป็นหมวกเหล็กป้องกันศีรษะและจงถือดาบของพระวิญญาณ คือพระวจนะของพระเจ้า

6. ดาบนั้นทำอันตรายศัตรูได้ไหม

7. อ่าน โรม 8:6 เมื่อเราให้พระเจ้าสถิตอยู่ในชีวิตเราอย่างมั่นคง เราจะมิอะไร

โรม 8:6 - ด้วยว่าซึ่งปรักใจอยู่กับเนื้อหนังก็คือความตาย และซึ่งปรักใจอยู่กับพระวิญญาณก็คือชีวิตและสันติสุข

8. อ่าน 2 โครินธ์ 3:18 สิ่งที่เรารอคอยจะทำให้เรากลายเป็นสิ่งนั้น เราควรจะทำอย่างไร

2 โครินธ์ 3:18 - แต่เราทั้งหลายไม่มีผ้าคลุมหน้าไว้ จึงแลดูสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนมองดูในกระจก และตัวเราก็เปลี่ยนแปลงไปเป็นเหมือนพระฉายาขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือมีสง่าราศีเป็นลำดับขึ้นไป เช่นอย่างสง่าราศีที่มาจากพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า

บทที่ 12 คำตอบ

1. อ่าน มัทธิว 13:19 หากเราไม่ปลูกพระคำของพระเจ้าไว้ในหัวใจของเราจะเกิดอะไรขึ้นกับพระคำมารร้ายก็มาฉวยเอาไป ดังนั้นจึงไม่สามารถเกิดผลในชีวิตได้
2. อ่าน โยชูวา 1:8 เราควรจะทำเครื่องหมายของพระเจ้าทั้งกลางวันและกลางคืน
3. อ่าน ยอห์น 6:63 พระคำของพระเจ้าคืออะไร เป็นจิตวิญญาณและเป็นชีวิต
4. อ่าน มัทธิว 4:4 มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหาได้ แต่ต้องบำรุงด้วยบำรุงด้วยพระวณะทุกคำซึ่งออกมาจากปากของพระเจ้า
5. อ่าน เอเฟซัส 6:17 พระคำของพระเจ้าเปรียบเหมือนดาบ
6. ดาบนั้นทำอันตรายศัตรูได้ไหม ได้แน่นอน
7. อ่าน โรม 8:6 เมื่อเราให้พระคำของพระเจ้าสถิตอยู่ในชีวิตเราอย่างมั่นคง เราจะมีอะไรชีวิตและสันติสุข
8. อ่าน 2 โครินธ์ 3:18 สิ่งที่เราจดจ่ออยู่จะทำให้เรากลายเป็นสิ่งนั้น เราควรจดจ่ออยู่กับพระเจ้าและพระสง่าราศีของพระองค์

พระเจ้าไม่ผิด

วันนี้เราจะศึกษาเกี่ยวกับความจริงที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับพระเจ้า ดูเหมือนว่าผู้คนจะเชื่อมั่นว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับเขา มาจากพระเจ้า พระองค์ทรงควบคุมทุกอย่าง เหตุผลก็คือ โดยคำจำกัดความแล้ว พระเจ้าคือผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด เขาก็เลยหมายความว่า พระเจ้าทรงควบคุมทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิต แม้ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้ายิ่งเชื่อเช่นนั้น มีคริสเตียนจำนวนมากที่สนับสนุนหลักข้อเชื่อนี้ กระทั่งกลายเป็นความคิดที่ฝังแน่นในชีวิตเขา ที่จริงแล้วพระคัมภีร์สอนตรงข้ามกับความคิดนี้ นี่เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่เราต้องเรียนรู้ ยากอบ 1:13-17 ว่า “เมื่อผู้ใดถูกล่อลวงให้หลง อย่าให้ผู้นั้นพูดว่า ‘พระเจ้าทรงล่อลวงข้าพเจ้าให้หลง’ เพราะว่าความชั่วจะมาล่อลวงพระเจ้าให้หลงไม่ได้ และพระองค์เองก็ไม่ทรงล่อลวงผู้ใดให้หลงเลย แต่ว่าทุกคนก็ถูกล่อลวงเมื่อตัณหาของตนเองชักนำให้กระทำผิด แล้วตัวก็กระทำตาม ครั้นตัณหาเกิดขึ้นแล้วก็ทำให้เกิดบาป เมื่อบาปโตเต็มที่แล้วก็นำไปสู่ความตาย พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า อย่าหลงผิดเลย ของประทานอันดีทุกอย่าง และของประทานอันเลิศทุกอย่างย่อมมาจากเบื้องบน และส่งลงมาจากราชบิดาแห่งบรรดาดวงสว่างในพระบิดาไม่มีการแปรปรวน หรือไม่มีเงาอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง”

พระเจ้าเหล่านั้นบอกอย่างชัดเจนว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างสรรคแต่สิ่งที่ดีงาม พระเยซูทรงกล่าวในยอห์น 10:10 ว่า “ขโมยนั้นย่อมมาเพื่อจะลัก ขโมย และทำลายเสีย เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์” ถ้าเป็นเรื่องดีนั้นมาจากพระเจ้า ถ้าเป็นเรื่องชั่วร้าย นั้นมาจากมาร นี่คือศาสนศาสตร์เบื้องต้น เหตุผลที่เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ก็จาก ยากอบ 4:7 ที่กล่าวว่า “ท่านทั้งหลายจงน้อมใจยอมฟังพระเจ้า จงต่อสู้กับพญามาร และมันจะหนีไปจากท่าน” ในที่นี้บอกให้เราต้องน้อมใจฟังพระเจ้า ยอมให้พระองค์ทรงควบคุม และต่อสู้กับพญามาร คำว่า ‘ต่อสู้’ หมายถึง การต่อสู้อย่างแข็งขัน

เมื่อผู้คนเชื่อว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตนั้นล้วนมาจากพระเจ้า เช่น ความเจ็บป่วย ความล้มเหลวทางธุรกิจ การตกงาน มีลูกที่ไม่เชื่อฟัง การหย่าร้าง มันทำให้พวกเขาหนึ่งนั่งดูอยู่เฉยๆ เขาเชื่อจริง ๆ ว่าพระเจ้าเป็นผู้บันดาลสถานการณ์ต่าง ๆ และใช้สถานการณ์เหล่านั้นมาลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงเขา ไม่เช่นนั้นจะกลายเป็นว่า พวกเขาต่อสู้กับพระองค์ แต่ในยากอบ 4:7 บอกให้ “ต่อสู้มารแล้วมันจะหนีท่านไป” เราต้องยอมน้อมใจต่อพระเจ้า นี่แสดงให้เห็นว่าบางอย่งนั้นมาจากพระเจ้า บางอย่งนั้นมาจากมาร มันมีอำนาจของซาตานอยู่ในโลกนี้ และไม่ใช่ว่าทุกสิ่งในชีวิตของเรามาจากพระเจ้า หากไม่เข้าใจข้อนี้ เราจะจบลงด้วยการยอมน้อมใจต่อมารและเสริมกำลังให้แก่ซาตาน

บ่อยครั้งที่ข้อความในพระธรรมโรมเป็นที่เข้าใจอย่างผิดๆ ในงานศพหลายครั้ง แม้ผู้ที่ยังไม่ได้รู้อะไรเกี่ยวกับพระเจ้า ไม่ได้ไปคริสตจักร และแทบจะไม่รู้พระวจนะในพระคัมภีร์เลย แต่มักได้ยินพระคำข้อนี้ จากโรม 8:28 ที่ว่า “เรารู้ว่าพระเจ้าทรงร่วมมือกับคนทั้งหลายที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง คือคนทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์” ข้อความในพระคัมภีร์บทนี้ได้ถูกตีความว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตเรา พระเจ้าทรงเป็นผู้กระทำ แล้วก็ทำให้มันเกิดผลดีเอง ยกตัวอย่างเช่น ที่งานศพของเด็กหนุ่มเด็กสาวที่ดื่มสุรา เสพยา แล้วก็ซึ่งรถออกไปด้วยความเร็วเกินอัตราบนถนนลื่น ไปแฉลบกับมุมถนน ชนเสาโทรศัพท์ ถึงแก่ความตาย ผู้ที่เทศนาในงานศพนั้นใช้พระวจนะข้อนี้ที่ว่า “เรารู้ว่าพระเจ้าทรงทำให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง” สอนว่า พระเจ้าคงมีพระประสงค์บางอย่างที่ทรงทำเช่นนั้น แต่พระเจ้าไม่ได้ฆ่าเด็กวัยรุ่นทั้งสองนี้ หรือพูดอีกนัยหนึ่ง เราก็ดูไม่ได้ว่ามารได้กระทำสิ่งนี้ มันเกิดจากเด็กวัยรุ่นทั้งสองคนนั่นเอง หรืออาจเป็นเพราะมารล่อลวงให้เด็กทั้งสองไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนตักเตือนของผู้ปกครอง หรือคนรอบข้างที่พร่ำสอนเขา ถึงที่สุดแล้ว เขาก็เลือกทางของเขาเอง ทั้งสองเสพยา ดื่มสุรา ขับรถชนเสาโทรศัพท์เอง มันเป็นไปตามธรรมชาติ พระเจ้าไม่ได้เป็นผู้บันดาลให้เกิดขึ้นเลย

ถ้าเช่นนั้น พระวจนะนี้มีความหมายอย่างไรที่บอกว่า “เรารู้ว่าพระเจ้าทรงร่วมมือกับคนทั้งหลายที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง” ก่อนอื่น พระคัมภีร์ไม่ได้เขียนว่า เรารู้ว่าทุกอย่างมาจากพระเจ้า และทรงทำให้เกิดผลอันดีทุกอย่าง พระคำเขียนไว้ว่า ทุกสิ่งทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดผลอันดี แต่ก็ได้ใส่คุณสมบัติไว้ว่า “เพื่อคนที่รักพระเจ้า” ดังนั้นข้อความนี้ใช้ไม่ได้กับผู้ที่ไม่ได้

รักพระเจ้า เห็นได้ชัดเจนมากและไม่จำเป็นจะต้องพูดอะไรอีกแล้ว แต่น่าแปลกมากที่ผู้คนนำพระคำข้อนี้ไปใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นสองคน ที่เสพยา ดื่มเหล้า ต่อต้านพระเจ้า ไม่เชื่อฟังในหลักการของพระองค์ ในพระคำที่บอกไว้แล้วว่า จะทรงทำให้เกิดผลอันดีเฉพาะกับผู้ที่ “รักพระเจ้า และผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์”

1 ยอห์น 3:8 กล่าวว่า “พระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมาปรากฏก็เพราะเหตุนี้ คือเพื่อทรงทำลายกิจการของพญามารเสีย” พระเจ้าเสด็จมาปรากฏก็เพื่อทำลายกิจการของมาร นั่นคือพระประสงค์ของพระองค์ และมันจะเกิดผลอันดีเฉพาะกับผู้ที่รักพระองค์ และผู้ที่พระองค์ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์ นั่นก็คือผู้ที่เดินตามคำเรียกของพระองค์ ต่อต้านมาร และออกไปทำลายงานของมัน ผู้ที่ต่อต้านมารและมีชีวิตเพื่อพระเจ้า พูดได้เต็มปากว่า ไม่ว่ามารจะทำอะไรกับชีวิตของเขา พระเจ้าสามารถหันกลับมาใช้ประโยชน์จากสิ่งนั้นได้เสมอ เราต้องตระหนักว่าพระเจ้ามิได้ควบคุมทุกอย่างในชีวิตเรา ศัตรูมันมีอยู่จริง มันมาเพื่อฆ่า ลักขโมย ทำลาย แต่พระเจ้ามาเพื่อให้ชีวิตแก่เรา เราต้องเลือกด้านที่เป็นชีวิต ยืนยันเสมอว่าพระเจ้าไม่มีความผิดในสิ่งที่เกิดขึ้นกับชีวิตเรา

หากพระเจ้าทรงอยู่ในร่างมนุษย์ ทรงกระทำในสิ่งที่ถูกกล่าวหา เช่น บันดาลลมะเร็ง ความพิกลพิการ ความเครียด ความเศร้า และความทุกข์ระทมขมขื่นให้กับมนุษย์แล้ว ผมรับประกันได้ว่า จะไม่มีรัฐบาลไหนในโลกนี้ที่จะไม่จับกุมพระองค์ หรือพยายามที่จะหยุดพระองค์ แต่เราคิดว่าพระเจ้า ผู้ซึ่งทรงพระเมตตามากมายเกินกว่าผู้ใดในชีวิตที่เราเคยพบเคยเห็น เกินกว่าที่เราจะจินตนาการได้ พระองค์นั้นหรือที่จะทำร้ายมนุษย์และกระทำสิ่งเลวร้ายต่าง ๆ เหล่านั้น บางอย่างมาจากการสั่งสู้ของผีมาร บางอย่างเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ และไม่ใช่ว่าหายนะทั้งหลายเหล่านั้น เกิดจากพระเจ้าทรงอนุมัติให้เกิด แม้บริษัทประกันภัยทั้งหลายก็เขียนไว้ในนโยบายว่า “การกระทำของพระเจ้า เช่น แผ่นดินไหว และโรคระบาด” เปล่าเลย พระเจ้าไม่ใช่ผู้ที่ทำให้สิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นเกิดขึ้น ไม่ใช่จริง ๆ

คำถาม

1. อ่าน ยากอบ 1:13 พระเจ้าเป็นเหตุให้มนุษย์ถูกล่อลวงจากความชั่วหรือ

ยากอบ 1:13 - เมื่อผู้ใดถูกล่อลวงให้หลง อย่าให้ผู้นั้นพูดว่า “พระเจ้าทรงล่อลวงข้าพเจ้าให้หลง” เพราะว่าความชั่วจะมาล่อลวงพระเจ้าให้หลงไม่ได้ และพระองค์เองก็ไม่ทรงล่อลวงผู้ใดให้หลงได้

2. อ่าน ยากอบ 1:17 ของประทานอันดีงามมาจากไหน

ยากอบ 1:17 - ของประทานอันดีทุกอย่าง และของประทานอันเลิศทุกอย่างย่อมมาจากเบื้องบน และส่งลงมาจากพระบิดาแห่งบรรดาดวงสว่าง ในพระบิดาไม่มีการแปรปรวน หรือไม่มีเงาอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง

3. อ่าน ยอห์น 10:10 ใครคือขโมย

ยอห์น 10:10 - ขโมยนั้นย่อมมาเพื่อจะลัก ขำและทำลายเสีย เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์

4. อ่าน ยอห์น 10:10 จุดประสงค์ของขโมยคือ

5. อ่าน ยอห์น 10:10 พระเยซูจึงเสด็จลงมาเพื่อ

6. อ่าน ยากอบ 4:7 ผลของการยอมอ่อนใจต่อพระเจ้า และต่อสู้กับมารร้ายคือ

ยากอบ 4:7 - เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงอ่อนใจยอมฟังพระเจ้า จงต่อสู้กับพญามารและมันจะหนีไปจากท่าน

7. อ่าน โรม 8:28 ในข้อนี้ บอกไหมว่าทุกสิ่งมาจากพระเจ้า

โรม 8:28 - เรารู้ว่า พระเจ้าทรงร่วมมือกับคนทั้งหลายที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง คือคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์

8. อ่าน กิจการ 10:38 ความเจ็บป่วยมาจากพระเจ้าไหม

กิจการ 10:38 - คือเรื่องพระเยซูชาวนาซาเร็ธว่า พระเจ้าได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธิ์อำนาจอย่างไร และพระเยซูเสด็จไปกระทำคุณประโยชน์และรักษาบรรดาคนซึ่งถูกพญามารเบียดเบียน ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงสถิตอยู่กับพระองค์

9. อ่าน 1 ยอห์น 3:8 อะไรคือจุดประสงค์ของการปรากฏตัวของพระบุตร

1 ยอห์น 3:8 - พระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมาปรากฏก็เพราะเหตุนี้ คือเพื่อทรงทำลายกิจการของพญามาร

บทที่ 13 คำตอบ

1. อ่าน ยากอบ 1:13 พระเจ้าเป็นเหตุให้มนุษย์ถูกล่อลวงจากความชั่วหรือ
ไม่ใช่
2. อ่าน ยากอบ 1:17 ของประทานอันดีงามมาจากไหน
พระบิดาแห่งบรรดาดวงสว่าง
3. อ่าน ยอห์น 10:10 ใครคือขโมย
พญามาร
4. อ่าน ยอห์น 10:10 จุดประสงค์ของขโมยคือ
เพื่อลัก ฆ่า และทำลาย
5. อ่าน ยอห์น 10:10 พระเยซูจึงเสด็จลงมาเพื่อ
เพื่อให้ชีวิตแก่เราทั้งหลาย และให้อย่างครบบริบูรณ์
6. อ่าน ยากอบ 4:7 ผลของการยอมอ่อนใจต่อพระเจ้า และต่อสู้กับมารร้ายคือ
มันจะหนีไปจากเรา
7. อ่าน โรม 8:28 ในข้อนี้ บอกไหมว่าทุกสิ่งมาจากพระเจ้า
ไม่ได้บอก
8. อ่าน กิจการ 10:38 ความเจ็บป่วยมาจากพระเจ้าไหม
ไม่ใช่
9. อ่าน 1 ยอห์น 3:8 อะไรคือจุดประสงค์ของการปรากฏตัวของพระบุตร
เพื่อทรงทำลายกิจการของพญามารเสีย

พลังของชีวิตที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

เป็นที่รู้กันดีว่ามาระโก 16:15-16 คือพระมหาบัญชา ที่พระเยซูตรัสสั่งพวกสาวกว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมา ผู้นั้นจะรอด แต่ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องถูกปรับโทษ” ในกิจการบทที่ 8 ข้อ 5 และข้อ 12 จะเห็นว่าพระมหาบัญชานี้ได้ดำเนินการไปทั่วด้วยคำสอนของฟิลิปในแคว้นสะมาเรีย “ส่วนฟิลิปจึงลงไปยังเมืองสะมาเรีย ประกาศเรื่องพระคริสต์ให้ชาวเมืองนั้นฟัง แต่เมื่อฟิลิปได้ประกาศเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า และพระนามแห่งพระเยซูคริสต์แล้ว คนทั้งหลายก็เชื่อ และรับบัพติศมาทั้งชาย หญิง”

คำถามมีอยู่ว่า ชาวสะมาเรียเหล่านี้ เป็นคริสเตียนหรือไม่ตามข้อพระคำในมาระโก 16:15-16 ใช่แล้วครับ เขาทั้งหลายเป็นคริสเตียน ฟิลิปไปเมืองสะมาเรีย เทศนาเรื่องพระเยซูคริสต์ ด้วยความเชื่อในพระคริสต์ พวกเขาจึงรับบัพติศมาทั้งชายหญิงตามพระมหาบัญชา เรารู้ว่าคนเหล่านั้นได้รับความรอด แต่เขาได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่

พระคัมภีร์กล่าวถึงยอห์นว่าเป็นผู้ให้บัพติศมาในน้ำ แต่มีเพียงพระเยซูคริสต์เท่านั้น ที่จะให้บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามพระวจนะในพระคัมภีร์ ผู้เชื่อจะเป็นผู้ได้รับความรอด และได้รับบัพติศมาในน้ำ พวกเขาจะไม่เคยรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ กิจการ 8:14-17 ระบุว่า “เมื่อพวกอัครสาวกซึ่งอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มได้ยินว่า ชาวสะมาเรียได้รับพระวจนะของพระเจ้าแล้ว จึงให้เปโตรกับยอห์นไปหาเขา ครั้นเปโตรกับยอห์นลงไปถึงก็อธิษฐานเผื่อเขา เพื่อให้เขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ด้วยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่เสด็จลงมาสถิตกับผู้ใด เป็นแต่เขาได้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูเจ้าเท่านั้น) เปโตรกับยอห์นจึงวางมือบนเขา แล้วเขาทั้งหลายก็ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์”

เห็นได้จากพระคัมภีร์ว่า เมื่อคนคนหนึ่งรับเชื่อ ได้รับบัพติศมา รับความรอด ก็ไม่ได้หมายความว่า พวกเขาได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จเข้ามาในชีวิตของพวกเขา ในยอห์น 20:22 เราจะเห็นว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ชีวิตใหม่กับสาวกทั้งหลาย วันแห่งเพ็นเทคอสต์เป็นวันที่พวกเขาได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ และได้รับฤทธิ์านภาพจากพระเจ้า มีความแตกต่างระหว่างการได้ชีวิตใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในความรอด และการได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาสถิตกับบุคคล มีการจุ่มลงในพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เข้ามาสถิต และประทานสิทธิอำนาจกับพวกเขา แม้ว่าคนคนหนึ่งจะได้รับความรอดแล้ว ก็ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์

กิจการ 19:1-2 กล่าวว่า “ต่อมาขณะที่ปอลโลยังอยู่ในเมืองโครินธ์นั้น เปาโลได้ไปตามแคว้นฝ่ายเหนือ แล้วมายังเมืองเอเฟซัส และพบสาวกบางคน จึงถามเขาว่า ‘ตั้งแต่ท่านทั้งหลายเชื่อนั้น ท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือเปล่า’ เขาตอบเปาโลว่า ‘เปล่า เรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นเราก็งงไม่เคยได้ยินเลย’ เปาโลจึงถามว่า ‘ถ้าท่านไม่ได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อท่านเชื่อแล้วท่านได้รับบัพติศมาอันใดแล้ว’ เขาตอบว่า ‘บัพติศมาของยอห์น’” เห็นชัดเจนว่าอัครสาวกเปาโลอธิบายได้สมบูรณ์มากกว่าในเรื่องที่พระเยซูเป็นพระคริสต์ ผู้เชื่อเหล่านี้ได้เข้ากับพระเยซูโดยการรับบัพติศมาในน้ำ ในพระคำที่ 6-7 กล่าวว่า “เมื่อเปาโลได้วางมือบนเขาแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาบนเขา เขาจึงพูดภาษาแปลกๆ และได้พยากรณ์ด้วย คนเหล่านั้นมีผู้ชายประมาณสิบสองคน”

แม้ว่าคนเหล่านี้คือสาวกซึ่งเชื่อในพระเมสสิยาห์ว่าจะต้องเสด็จมา พวกเขา ก็ยังไม่ได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ บุคคลหนึ่งบังเกิดใหม่ รับบัพติศมาในน้ำได้ โดยมีได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ การรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นเป็นลักษณะเฉพาะเจาะจง และแยกจากประสบการณ์ของการบังเกิดใหม่

ถึงแม้ว่าผมจะให้บัพติศมาในน้ำกับใครก็ได้ แต่ผมไม่อาจจะให้บัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์กับพวกเขาได้ มีเพียงพระเยซูเจ้าเท่านั้นที่ทำได้ ถ้าคุณไม่เคยขอพระเยซูให้บัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทำไมไม่ขอพระองค์เสียแต่เดี๋ยวนี้ ในลูกา 11:13กล่าวว่า “เพราะฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนชั่ว ยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้ซึ่งขอพระองค์” ทำไมไม่ขอต่อพระองค์เสียวันนี้เล่า

คำถาม

1. อ่าน มาระโก 16:16 กิจการ 8:5, 12 ผู้ที่อยู่ในกิจการ 8:12 เป็นคริสเตียนหรือไม่

มาระโก 16:16 - ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมา ผู้นั้นจะรอด แต่ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องปรับโทษ

กิจการ 8:5, 12 - ส่วนฟีลิปจึงลงไปยังเมืองสะมาเรียและประกาศเรื่องพระคริสต์ให้ชาวเมืองนั้นฟัง [12] แต่เมื่อฟีลิปได้ประกาศเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า และพระนามแห่งพระเยซูคริสต์แล้ว คนทั้งหลายก็เชื่อ และรับบัพติศมาทั้งชายและหญิง

2. อ่าน กิจการ 8:14-16 คนเหล่านั้นได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วหรือไม่

กิจการ 8:14-16 - เมื่อพวกอัครสาวกซึ่งอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มได้ยินว่า ชาวสะมาเรียได้รับพระวจนะของพระเจ้าแล้ว จึงให้เปโตรกับยอห์นไปหาเขา ครั้นเปโตรกับยอห์นลงไปถึงก็อธิษฐานเพื่อเขา เพื่อให้เขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ด้วยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ได้เสด็จลงมาสถิตกับผู้ใด เป็นแต่ได้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูเจ้าเท่านั้น)

3. อ่าน กิจการ 19:1-5 คนเหล่านั้นเป็นผู้เชื่อหรือไม่

กิจการ 19:1-5 - ต่อมาขณะที่ปอลโลยังอยู่ในเมืองโครินธ์นั้น เปาโลได้ไปตามแวนแคว้นฝ่ายเหนือ แล้วมายังเมืองเอเฟซัส และพบสาวกบางคนจึงถามเขาว่า “ตั้งแต่ท่านทั้งหลายเชื่อนั้น ท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือเปล่า” เขาตอบเปาโลว่า “เปล่า เรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นเราก็งงไม่เคยได้ยินเลย” เปาโลจึงถามเขาว่า “ถ้าอย่างนั้นท่านได้รับบัพติศมาอันใดเล่า” เขาตอบว่า “บัพติศมาของยอห์น” เปาโลจึงว่า “ยอห์นให้รับบัพติศมาสำแดงถึงการกลับใจใหม่ก็จริง แล้วบอกคนทั้งปวงให้เชื่อในพระองค์ผู้จะเสด็จมาภายหลังคือพระเยซูคริสต์” เมื่อเขาได้ยินอย่างนั้น เขาจึงรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูเจ้า

4. อ่าน กิจการ 19:6-7 คนเหล่านั้นได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วหรือไม่

กิจการ 19:6-7 - เมื่อเปาโลได้วางมือบนเขาแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาบนเขา เขาจึงพูดภาษาแปลกๆ และได้พยากรณ์ด้วย [7] คนเหล่านั้นมีผู้ชายประมาณสิบสองคน

5. อ่าน ลูกา 11:13 ในข้อนี้กล่าวว่าเราต้องทำอะไรจึงจะรับพระวิญญาณบริสุทธิ์

ลูกา 11:13 - เพราะฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนชั่ว ยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้ที่ขอต่อพระองค์

6. อ่าน 1 โครินธ์ 14:2 เมื่อคนพูดภาษาแปลก ๆ นั้น พวกเขากำลังทำอะไร

1 โครินธ์ 14:2 - เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดภาษาแปลก ๆ ได้ ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า เพราะที่ไม่มีมนุษย์คนใดเข้าใจได้ แต่เขาพูดเป็นความลึกลับฝ่ายจิตวิญญาณ

7. อ่าน 1 โครินธ์ 14:14 เมื่อคนพูดภาษาแปลกๆ นั้น พวกเขากำลังทำอะไร

บทที่ 14

---

1 โครินธ์ 14:14 - เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป็นภาษาแปลกๆ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าอธิษฐานก็จริง แต่ข้าพเจ้าเองก็ไม่เข้าใจ

8. อ่าน 1 โครินธ์ 14:16-17 ผู้คนที่พูดภาษาแปลกๆ นั้นเขากำลัง

1 โครินธ์ 14:16-17 - มิฉะนั้นเมื่อท่านขอบพระคุณด้วยจิตวิญญาณแล้ว คนที่อยู่ในพวกที่รู้ไม่ถึงถึงจะว่า "เอเมน" เมื่อท่านขอบพระคุณอย่างไรได้ ในเมื่อเขาไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านพูด แม้ท่านขอบพระคุณอย่างไรเราก็ตาม แต่คนอื่นนั้นจะไม่จำเริญขึ้น

9. อ่าน กิจการ 2:4 เมื่อคนพูดภาษาแปลกๆ นั้น ใครเป็นพูด

กิจการ 2:4 - เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงตั้งต้นพูดภาษาแปลกๆ ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด

10. อ่าน กิจการ 2:4 ใครเป็นผู้ให้คนนั้นพูด

บทที่ 14 คำตอบ

1. อ่าน มาระโก 16:16 กิจการ 8:5, 12 ผู้ที่อยู่ในกิจการ 8:12 เป็นคริสเตียนหรือไม่
เป็น
2. อ่าน กิจการ 8:14-16 คนเหล่านั้นได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วหรือไม่
ไม่ได้รับ
3. อ่าน กิจการ 19:1-5 คนเหล่านั้นเป็นผู้เชื่อหรือไม่
เป็น
4. อ่าน กิจการ 19:6-7 คนเหล่านั้นได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วหรือไม่
ไม่ได้รับ (หมายเหตุ นี่แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์จากการได้รับบัพติศมา ก็แตกต่างจากการได้รับความรอด)
5. อ่าน ลูกา 11:13 ในข้อนี้กล่าวว่าเราต้องทำอะไรจึงจะรับพระวิญญาณบริสุทธิ์
ขอต่อพระเจ้า
6. อ่าน 1 โครินธ์ 14:2 เมื่อคนพูดภาษาแปลก ๆ นั้น พวกเขากำลังทำอะไร
พูดต่อพระเจ้า และพูดเป็นความลับฝ่ายจิตวิญญาณ
7. อ่าน 1 โครินธ์ 14:14 เมื่อคนพูดภาษาแปลกๆ นั้น พวกเขากำลังทำอะไร
วิญญาณของเขาริษฐานกับพระเจ้า
8. อ่าน 1 โครินธ์ 14:16-17 ผู้คนที่พูดภาษาแปลกๆ นั้นเขากำลัง
อวยพระพรพระเจ้าด้วยจิตวิญญาณของพวกเขา และขอบพระคุณพระองค์ (สรรเสริญพระเจ้า)
9. อ่าน 1 โครินธ์ 14:16-17 ผู้คนที่พูดภาษาแปลกๆ นั้น ใครเป็นผู้พูด
คนคนนั้นเป็นผู้พูด
10. อ่าน กิจการ 2:4 เมื่อคนพูดภาษาแปลกๆ นั้น ใครเป็นคนให้พูด
พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ให้พูด

จะรับพระวิญญานบริสุทธิ์ได้อย่างไร

วันนี้เราจะศึกษากันเรื่องจะรับพระวิญญานบริสุทธิ์ได้อย่างไร กิจการ 10:1 ว่า “ยังมีชายคนหนึ่งชื่อโครเนลิอัส อาศัยอยู่ในเมืองซีซาร์ยา เป็นนายร้อยอยู่ในกองทหารที่เรียกว่ากองอิตาเลีย” เป็นตำแหน่งทางการทหารยศร้อยเอกในกองทหาร ในพระคำข้อที่ 2 กล่าวต่อว่า “เป็นคนมีศรัทธามาก คือท่านและทั้งครอบครัวเป็นคนยำเกรงพระเจ้า ท่านเคยให้ทานมากมายแก่ประชาชน และอธิษฐานต่อพระเจ้าเสมอ” ชายผู้นี้เป็นคนชอบธรรม กระทำแต่ในสิ่งที่ควร ยำเกรงพระเจ้า ให้ทานมากมายแก่ประชาชนที่ขัดสน พระคัมภีร์ก็บอกว่าเขาอธิษฐานต่อพระเจ้าเสมอ แต่เราพบว่า เป็นเรื่องพิศวงที่แม้ว่าชายผู้นี้จะกระทำแต่สิ่งดีงาม ยำเกรงพระเจ้า มีชีวิตอยู่ในการอธิษฐานเสมอ แต่เขากลับไม่มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้าผ่านทางพระเยซูคริสต์

พระคำที่ 3-6 กล่าวว่า “เวลาประมาณบ่ายสามโมง นายร้อยนั้นเห็นนิมิตแจ่มกระจ่าง คือเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าเข้ามาหาท่านและกล่าวแก่ท่านว่า “โครเนลิอัสเอ๋ย” เมื่อโครเนลิอัสเขม้นดูทูตสวรรค์องค์นั้น ด้วยความตกใจกลัว จึงถามว่า “นี่เป็นประการใด พระองค์เจ้าข้า” ทูตสวรรค์จึงตอบท่านว่า “คำอธิษฐานและทานของท่านนั้น ได้ขึ้นไปเป็นที่ระลึกถึงจำเพาะหน้าพระเจ้าแล้ว บัดนี้จึงใช้คนไปยังเมืองยัฟฟา เชิญซีโมนที่เรียกว่าเปโตรมา เปโตรอาศัยอยู่กับคนหนึ่งชื่อซีโมนเป็นช่างฟอกหนังบ้านของเขายูริมฝั่งทะเล เปโตรจะบอกท่านว่าท่านควรจะทำอะไร”

ชายผู้นี้แม้ว่าจะยำเกรงพระเจ้า มีความชอบธรรมตามที่เขาได้ปฏิบัติแต่สิ่งที่ถูกที่ควร ใช้ชีวิตอยู่ในการอธิษฐานกับพระเจ้าเสมอก็ยังต้องมีทูตสวรรค์มาบอกให้ไปพบกับซีโมนเปโตรเพื่อให้เปโตรชี้ว่า เขาควรจะต้องทำสิ่งใดต่อไป เห็นได้ชัดเจนในกิจการ 10:43 ว่าเปโตรได้รับคำสั่งให้บอกนายร้อยผู้นี้ว่า “ศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายยอมเป็นพยานถึงพระองค์ว่า ทุก ๆ คนที่เชื่อถือนั้นจะได้รับ การทรงยกความผิดบาปของเขา เพราะพระนามของพระองค์ (ผ่านพระนามของพระเยซูคริสต์)” นาอัครรรย์ใหม่ ชายผู้นี้ที่ได้กระทำแต่สิ่งดีงาม กลับไม่มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้าผ่านทางองค์พระเยซูคริสต์ พระเจ้าตรัสว่า “สิ่งที่เจ้าได้กระทำอยู่นั้นยิ่งใหญ่และยอดเยี่ยมมาก เป็นสิ่งที่ระลึกถึงเรา แต่เราจะบอกให้เจ้าทำอะไร เราได้ส่งทูตสวรรค์ลงมา บอกเจ้าเพื่อไปหาคนคนหนึ่งชื่อเปโตร และเขาจะบอกเจ้าว่าต้องทำอะไร” ใน กิจการ 10:43 เมื่อเปโตรไปที่บ้านโครเนลิอัส เขากล่าวว่า “ทุกคนที่เชื่อถือนั้น (พระเยซูคริสต์เจ้า) นั้นจะได้รับการทรงยกความผิดบาปของเขา”

มาดูว่าเกิดอะไรขึ้นที่นี่ “เมื่อเปโตรยังกล่าวคำเหล่านั้นอยู่ พระวิญญานบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตกับคนทั้งปวงที่ฟังพระวจนะนั้น” (กิจการ 10:44) โครเนลิอัสได้รับพระวิญญานบริสุทธิ์ในขณะที่เขาได้ยินเรื่องความเชื่อในพระคริสต์ และได้ใส่ความเชื่อของตัวเองในพระคริสต์เพื่อรับการอภัยโทษบาป ในทันทีที่เขาเชื่อ พระวิญญานบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตกับเขาและทุก ๆ คนในบ้านหลังนั้น พระคำที่ 45 กล่าวต่อไปว่า “ฝ่ายพวกที่ได้เข้าสู่หน้ซึ่งเชื่อถือนั้น คือคนที่มาด้วยกันกับเปโตรก็ประหลาดใจ เพราะว่าของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์ได้ลงมาบนคนต่างชาติด้วย” พวกเขาไม่รู้ได้อย่างไร “เพราะเขาได้ยินคนเหล่านั้นพูดภาษาแปลกๆ และยกย่องสรรเสริญพระเจ้า” (พระคำที่ 46)

ทุกครั้งที่พระวิญญานบริสุทธิ์เสด็จเข้ามาสวมทับบุคคลในภาคพันธสัญญาใหม่ ของประทานจากพระวิญญานบริสุทธิ์จักสำแดงผลเป็นประจักษ์พยานว่าพวกเขาได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ ในภาคพันธสัญญาใหม่ ปกติแล้วพวกเขา มักจะพูดภาษาแปลกๆ หรือพยากรณ์

ลองจินตนาการว่า ตอนนั้นเรากำลังคุกเข่าลงอยู่ตรงนั้น อธิษฐานกับพระเจ้าว่า “ถ้ามีทางใดที่ลูกจะยกย่องสรรเสริญพระองค์ ทางใดที่ลูกทำได้เห็นความสามารถของภาษามนุษย์ ลูกก็ปรารถนาสิ่งนั้น พระเยซูโปรดเติมเต็มลูกด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์เถิด” เมื่อเราเริ่มนมัสการพระเจ้า พระวิญญานบริสุทธิ์ก็จะเติมเต็มในเรา และให้ภาษากับเรา พูดในสิ่งที่ไม่เคยได้ยิน หรือเรียนรู้มาก่อน พระคัมภีร์กล่าวในกิจการ 2:4 ว่า “เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ จึงตั้งต้นพูดภาษาแปลกๆ ตามที่พระวิญญานทรง

โปรดให้พูด” ใครเป็นคนพูดภาษาแปลกๆ พวกเขาพูด ใครเป็นผู้ให้พูด พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ให้พูด

ลูกา 11:13 กล่าวว่า “เพราะฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนชั่ว ยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้ที่ขอต่อพระองค์” สิ่งที่เราต้องทำในเวลานี้ก็เพียงแต่ขอ จงเชื่อว่าเราจะได้รับ ยอมน้อมตัวต่อพระเจ้า เริ่มนมัสการพระองค์ พระองค์จะทรงโปรดให้เราพูดเพื่อนมัสการและสรรเสริญพระองค์ใน ภาษาแปลกๆ ที่เราไม่เคยเรียนรู้มาก่อน

คำถาม

1. จงบอกคำอื่น ๆ ที่พระคัมภีร์ใช้เกี่ยวกับความรอด

ยอห์น 3:3 – พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่ ผู้นั้นจะเห็นอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้”

กิจการ 3:19 – เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงหันกลับและตั้งใจใหม่ เพื่อจะทรงลบล้างความผิดบาปของท่านเสีย เพื่อเวลาซึ่งใจยินดีจะได้มาจากพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

มาระโก 16:16 – ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมา ผู้นั้นจะรอด แต่ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องปรับโทษ

โคโลสี 2:13 – และท่านที่ตายแล้วด้วยความบาปทั้งหลายของท่านด้วยเหตุที่เนื้อหนังของท่านมิได้เข้าสู่หนัด พระองค์ได้ทรงให้ท่านมีชีวิตด้วยกันกับพระองค์ และทรงโปรดยกโทษการละเมิดทั้งหลายของท่าน

โรม 8:9 – ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลายจริง ๆ แล้ว ท่านก็มีได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง แต่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ แต่ถ้าผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่เป็นของพระองค์

มัทธิว 25:46 – และพวกเขาเหล่านั้นจะต้องออกไปรับโทษอยู่เป็นนิตย์ แต่ผู้ชอบธรรมจะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์

2. อ่าน กิจการ 11:15 พระวาทะนี้อธิบายถึงประสบการณ์ในการรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร

กิจการ 11:15 – เมื่อข้าพเจ้าตั้งต้นกล่าวข้อความนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จมาสถิตกับเขาทั้งหลาย เหมือนได้เสด็จลงมาบนพวกเขาในตอนต้นนั้น

3. สาวกของพระเยซูรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 20:22) สองสามวันต่อมาก็รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ (กิจการ 2:1-4) ขอให้เปรียบเทียบข้อเท็จจริงในพระคำสองข้อนี้ (ยอห์น 20:22 และ กิจการ 2:1-4)

ยอห์น 20:22 – ครั้นพระองค์ตรัสดังนั้นแล้วจึงทรงระบายลมหายใจออกเหนือเขา และตรัสกับเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด”

กิจการ 2:1-4 – เมื่อวันเทศกาลเพ็นเทคอสต์มาถึง จำพวกสาวกจึงมารวมใจกันอยู่ในที่แห่งเดียวกัน [2] ในทันใดนั้น มีเสียงดังมาจากฟ้าเหมือนเสียงพายุกล่าสั่นก้องทั่วบ้านที่เขานั่งอยู่นั้น [3] มีเปลวไฟสีนวลเหมือนลิ้นปรากฏแก่เขา และกระจายอยู่บนเขาสั้นทุกคน [4] เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงตั้งต้นพูดภาษาแปลกๆตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด

4. อ่าน กิจการ 1:8 วัตถุประสงค์ของการรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์คืออะไร

กิจการ 1:8 – แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก

5. อ่าน กิจการ 2:38-39, 1 โครินธ์ 1:7 การรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังมีให้สำหรับเราในทุกวันนี้ไหม

กิจการ 2:38-39 - ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวแก่เขาว่า “จงกลับใจเสียใหม่และรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์สืบทุกคน เพราะว่าพระเจ้าทรงยกความผิดบาปของท่านเสีย และท่านจะได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ [39] ด้วยว่าพระสัญญาที่ตกแก่ท่านทั้งหลายกับลูกหลานของท่านด้วย และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ไกล คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราทรงเรียกมาเฝ้าพระองค์”

1 โครินธ์ 1:7 - เพื่อว่าท่านทั้งหลายจึงมิได้ขาดของประทานเลย ในขณะที่ท่านรอคอยการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

6. อ่าน ลูคา 11:13 ถ้าคุณยังไม่ได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณควรจะทำอย่างไรในขณะนี้

ลูคา 11:13 - เพราะฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนชั่ว ยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์ จะทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้ที่ยขอสื่อพระองค์

7. อ่าน กิจการ 2:4 คุณจะขอ รับ พุด และนมัสการพระเจ้า ด้วยการอธิฐานในภาษาที่พระองค์ทรงประทานให้กับคุณไหม

กิจการ 2:4 - เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงตั้งต้นพุดภาษาแปลกๆ ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พุด

บทที่ 15 คำตอบ

- จงบอกคำอื่น ๆ ที่พระคัมภีร์ใช้เกี่ยวกับความรอด
  - บังเกิดใหม่ (ยอห์น 3:3)
  - ตั้งใจใหม่ (กิจการ 3:19)
  - เชื่อและรับบัพติศมา (มาระโก 16:16)
  - ยกโทษบาป (โคโลสี 2:13)
  - ได้รับพระวิญญาณของพระคริสต์ (โรม 8:9)
  - และชีวิตนิรันดร์ (มัทธิว 25:46)
- อ่าน กิจการ 11:15 พระวจนะนี้อธิบายถึงประสบการณ์ในการรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร
พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาสถิตกับเขาทั้งหลาย
- สาวกของพระเยซูรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 20:22) สองสามวันต่อมา ก็รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ (กิจการ 2:1-4) ขอให้เปรียบเทียบข้อเท็จจริงในพระคำสองข้อนี้ (ยอห์น 20:22 และ กิจการ 2:1-4)
ในยอห์น 20:22 สาวกของพระเยซูได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในกิจการ 2:1-4 สาวกเดียวกันนั้นเองก็ได้รับการสวมทับจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ด้วยการจุ่มทั้งภายในและภายนอก) ดูกิจการ 1:8
- อ่าน กิจการ 1:8 วัตถุประสงค์ของการรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์คืออะไร
เพื่อให้อำนาจในการรับใช้ (เพื่อเป็นพยาน)
- อ่าน กิจการ 2:38-39, 1 โครินธ์ 1:7 การรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังมีให้สำหรับเราในทุกวันนี้ไหม
ยังมีให้กับเราในทุกวันนี้ (ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะหยุดในทันทีที่พระเยซูเสด็จมาครั้งที่สอง แต่จะยังไม่หยุดในขณะนี้ จนกว่าพระองค์จะเสด็จมา)
- อ่าน ลูกา 11:13 ถ้าคุณยังไม่ได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณควรจะทำอย่างไรในขณะนี้
ขอพระเจ้า
- อ่าน กิจการ 2:4 คุณจะขอ รับ พุท และนมัสการพระเจ้า ด้วยการอธิฐานในภาษาที่พระองค์ทรงประทานให้กับคุณไหม
จะทำแน่นอน เราจะพูด แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นผู้ทรงโปรดให้พูด (ภาษาแปลกๆ)

ประโยชน์ของการพูดภาษาแปลกๆ

หนึ่งในหลาย ๆ อย่างที่เกิดขึ้น เมื่อคนรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือ พวกเขาทั้งหมดที่อยู่นั่นพูดภาษาแปลก ๆ กิจการ 2:4 บอกไว้ว่า วันแห่งเพ็นเทคอสต์ เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงตั้งต้นพูดภาษาแปลก ๆ ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด กิจการอัครทูตบอกถึงการสำแดงการทรงสถิตของพระเจ้าทุกครั้ง เมื่อมีผู้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์

แน่นอน ยังมีอะไรมากมายหลายอย่างในพระวิญญาณบริสุทธิ์ นอกเหนือจากการพูดภาษาแปลกๆ สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของการเปิดเผยสำแดง ใน 1 โครินธ์ 14:13-14 ที่กล่าวไว้คือ “เหตุฉะนั้นให้คนที่พูดภาษาแปลกๆ อธิษฐานว่า เขาจะสามารถแปลได้ด้วย เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป็นภาษาแปลกๆ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าอธิษฐานก็จริง แต่ข้าพเจ้าเองก็ไม่เข้าใจ” เมื่อเราอธิษฐานภาษาแปลกๆ จิตวิญญาณของเราอธิษฐาน ขณะที่เราอธิษฐานภาษาแปลกๆ ขอให้อธิษฐานว่าเราจะแปลได้ด้วย เพื่อความเข้าใจของเราจะเกิดผล

เมื่อเรารับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์และเริ่มพูดภาษาแปลกๆ ชีวิตของเราจะเปลี่ยนไปอย่างน่าทึ่ง เมื่อเราบังเกิดใหม่ พระเยซูเสด็จมาประทับในตัวเรา บรรจุทุกสิ่งทุกอย่างไว้ในวิญญาณของเรา เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาสวมทับเราก็มักริมสำแดงผลกับเรา และคนอื่น มีปรากฏการณ์สองสามอย่างเกิดขึ้น ครั้งแรกที่เริ่มอธิษฐานภาษาแปลกๆ ใจของเราอาจบอกว่ามันเป็นเรื่องบ้า ๆ และที่กำลังทำอยู่นี้เสียเวลาเปล่า ต้องอาศัยความเชื่อในการอธิษฐานภาษาแปลกๆ ซึ่งเป็นเหตุผลที่ ยูดา 20 กล่าวว่าจะก่อสร้างตัวของท่านขึ้นบนความเชื่ออันบริสุทธิ์ยิ่งของท่าน มันทำให้เราอยู่เหนือความคิดและเหตุผลธรรมชาติ และนำเราไปสู่มิติแห่งความเชื่ออันเหนือธรรมชาติ

อีกสิ่งหนึ่งที่เรอาจพบก็คือ เมื่อเราอธิษฐานภาษาแปลกๆ คนที่เราไม่เคยนึกถึงมาเป็นปี ๆ กลับเข้ามาอยู่ในความทรงจำ ถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้น ก็ขอให้เริ่มอธิษฐานเผื่อเขา ภายในวันสองวัน เราอาจจะแปลกใจ ที่คนเหล่านี้โทรมาหา และเราจะเห็นสิ่งอัศจรรย์เมื่อเรื่องทำนองนี้เกิดขึ้นหลายครั้ง ที่สุดเราจะตระหนักว่า เวลาเราอธิษฐานภาษาแปลก ๆ เราได้อธิษฐานพร้อมกับสติปัญญาที่ไปไกลเหนือกว่าสติปัญญาของตัวเอง จิตวิญญาณของเราหยั่งรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง โดยมีหัวใจของพระคริสต์ที่กำลังอธิษฐานให้กับคนอื่น ในวิถีที่ความเข้าใจฝ่ายกายภาพของเราไม่อาจจะเข้าใจได้

บางครั้งเมื่อกำลังอธิษฐานภาษาแปลกๆ (ต้องอาศัยความเชื่อในการอธิษฐานภาษาแปลกๆ) เราอาจพบว่าตัวเองกำลังต่อสู้กับความคิดบางอย่าง เช่น เราน่าจะทำอะไรดี ๆ ได้หลายอย่างถ้าเราพูดภาษาตัวเอง แทนที่จะพูดภาษาที่ไร้สาระอย่างนี้ เราต้องจัดการกับความคิดเหล่านี้ ขจัดมันออกไป แล้วอธิษฐานต่อ บางครั้งเรากำลังอธิษฐานภาษาแปลก ๆ อยู่ แล้วก็เกิดนึกถึงคนคนหนึ่งที่ไม่ได้พบมานาน เราอาจจะพบว่าคนคนนั้นโทรมา แล้วเราจะเตรียมให้พร้อมในสิ่งที่เขาแบ่งปันกับเขาได้ ปกติขณะที่เราอธิษฐานภาษาแปลก ๆ เฉพาะเจาะจงให้ใครสักคน เราก็ได้อธิษฐานแทนบุคคลนั้น พระเจ้ากำลังเตรียมเราให้พร้อมด้วยสติปัญญาที่ต้องใช้เพื่อแบ่งปันกับบุคคลนั้นในสิ่งที่เขาต้องการฟัง สิ่งเหล่านี้จะไม่อาจเกิดขึ้น ถ้าเราอธิษฐานด้วยความเข้าใจของตัวเอง

นั่นคืออุทยานาภาพของพระเจ้า ที่พระองค์ทรงสำแดงอย่างเหนือธรรมชาติ ซึ่งก็คือเมื่อเราอธิษฐานภาษาแปลก ๆ จิตวิญญาณของเราเป็นผู้อธิษฐาน จิตวิญญาณของเราบังเกิดใหม่ มีจิตใจของพระคริสต์ รู้ถ่องแท้ว่าต้องทำอะไร จะมีการเจิมจากพระเจ้า เพื่อที่เราจะรู้ทุกสิ่ง โดยไม่มีข้อจำกัดในจิตวิญญาณหากเราก้าวเดินไปอย่างมีพลัง มีการเปิดเผยสำแดงในจิตวิญญาณของเรา มันจะเปลี่ยนแปลงสภาพชีวิตทางกายภาพของเรา ยังมีอีกทางหนึ่งซึ่งไม่ใช่ทางเดียว นั่นก็คือให้เราเริ่มพูดภาษาแปลก ๆ ขอให้ตระหนักให้ดี และเชื่อว่าขณะที่เรากำลังพูดภาษาแปลก ๆ นั้น เราได้เสริมสร้างตัวของเราขึ้นบนความเชื่ออันบริสุทธิ์ยิ่ง จิตวิญญาณของเราอธิษฐานด้วยสติปัญญาที่ซ่อนเร้นของพระเจ้า การเปิดเผยอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้าจะบังเกิดขึ้น ดังปรากฏใน 1 โครินธ์ 14:13 ว่าให้เราอธิษฐานเพื่อเราจะแปลได้ นั่นไม่ได้หมายความว่าเราต้องหยุดอธิษฐานภาษาแปลกๆ แล้วอธิษฐานในภาษาของตนเองเพื่อ

ให้แปลได้ แต่หมายความว่าความเข้าใจของเราจะเกิดผล

หากเราแบ่งปันข้อความที่เป็นภาษาแปลก ๆ ในการนมัสการที่คริสตจักร เราต้องหยุดและแปลเป็นภาษาของเรา หรืออาจจะมีคนแปลด้วยของประทานการแปลจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เวลาที่เราอธิษฐานด้วยตัวเองแต่ลำพัง อธิษฐานต่อพระเจ้าด้วยว่าพระองค์จะเปิดเผยสำแดงกับเรา บางครั้งทัศนคติของเราจะเปลี่ยนไป เราอาจไม่ได้รับพระคำอะไรเป็นพิเศษ แต่เวลานั้น เราจะเข้าใจสิ่งต่าง ๆ กระจางชัดขึ้น มีมุมมองที่แตกต่างออกไป บางทีอาจใช้เวลาหนึ่งสัปดาห์ก่อนที่จะได้รับการเปิดเผยสำแดง แต่เวลาที่ใช้ในการอธิษฐานภาษาแปลก ๆ และเชื่อว่าจะได้รับการแปลนั้น เป็นส่วนหนึ่งของการเปิดเผยสำแดง

การพูดภาษาแปลก ๆ เป็นสิ่งสำคัญด้วยเหตุผลนานับประการ มากกว่าการเป็นเพียงเครื่องพิสูจน์ถึงการที่เราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว มันควรจะเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน นี่คือหนทางหนึ่งที่เราจะสื่อถึงพระบิดาจากหัวใจของเราโดยตรง ให้เราออกมาจากความสงสัย ความหวาดหวั่นในสมองเรา มันจะเสริมสร้างตัวเราขึ้นบนความเชื่ออันบริสุทธิ์ยิ่งของเรา และปลดปล่อยปัญหาที่ซ่อนเร้นของพระเจ้า

พระเจ้าปรารถนาให้ทุกคนที่ทำตามสิ่งเหล่านี้ได้ ปลดปล่อยความเชื่อของเรา รับประโยชน์เต็มที่ได้จากการอธิษฐานภาษาแปลก ๆ เสียแต่วันนี้

คำถาม

1. อ่าน ยูดา 1:20 เราจะได้อะไรจากการอธิษฐานในพระวิญญานบริสุทธิ์

ยูดา 1:20 - แต่ท่านทั้งหลายผู้เป็นที่รัก จงก่อสร้างตัวของท่านขึ้นบนความเชื่ออันบริสุทธิ์ยิ่งของท่าน โดยการอธิษฐานในพระวิญญานบริสุทธิ์

2. อ่าน กิจการ 2:4 มีกี่คนที่ประกอบด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์

กิจการ 2:4 - เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์จึงตั้งต้นพูดภาษาแปลกๆ ตามที่พระวิญญานทรงโปรดให้พูด

3. อ่าน กิจการ 2:4 พวกเขาได้กระทำการใดซึ่งเป็นผลที่ได้จากการรับพระวิญญานบริสุทธิ์

4. อ่าน 1 โครินธ์ 14:14 ส่วนไหนของเราที่อธิษฐาน เมื่อเราอธิษฐานภาษาแปลก ๆ

1 โครินธ์ 14:14 - ถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป็นภาษาแปลกๆ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าอธิษฐานก็จริง แต่ข้าพเจ้าเองก็ไม่เข้าใจ

5. อ่าน 1 โครินธ์ 14:2 เมื่อคนคนหนึ่งพูดภาษาแปลกๆ เขากำลังพูดกับใคร

1 โครินธ์ 14:2 - เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดภาษาแปลกๆ ได้ ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า เพราะว่าไม่มีมนุษย์คนใดเข้าใจได้ แต่เขาพูดเป็นความลึกลับฝ่ายจิตวิญญาณ

6. อ่าน 1 โครินธ์ 14:2 เมื่อบุคคลหนึ่งอธิษฐานภาษาแปลกๆ คนอื่นจะเข้าใจในสิ่งที่เขาอธิษฐานหรือไม่

7. อ่าน 1 โครินธ์ 14:2 เมื่อคุณอธิษฐานภาษาแปลกๆ จิตวิญญาณของคุณกำลังพูดอะไร

8. อ่าน 1 โครินธ์ 14:4 เมื่อเราอธิษฐานภาษาแปลกๆ เราทำอะไร

1 โครินธ์ 14:4 - ฝ่ายคนที่พูดภาษาแปลกๆ นั้นก็ทำให้ตนเองเจริญฝ่ายเดียว แต่ผู้ที่พยากรณ์นั้นยอมทำให้คริสตจักรจำเริญขึ้น

9. อ่าน 1 โครินธ์ 14:16 เมื่อเราอธิษฐานภาษาแปลกๆ เรากำลังทำอะไร

1 โครินธ์ 14:16 - มิฉะนั้นเมื่อท่านขอบพระคุณด้วยจิตวิญญาณแล้ว คนที่อยู่ในพวกที่รู้ไม่ถึงจะว่า “อาเมน” เมื่อท่านขอบพระคุณอย่างไรได้ ในเมื่อเขาไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านพูด

บทที่ 16 คำตอบ

1. อ่าน ยูดา 1:20 เราจะได้ประโยชน์อะไรจากการอธิษฐานในพระวิญญานบริสุทธิ์
เมื่อเราอธิษฐานในพระวิญญานบริสุทธิ์ เราก่อสร้างตัวของเรานั้น
2. อ่าน กิจการ 2:4 มีกี่คนที่ประกอบด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์
ทั้งหมดทุกคน
3. อ่าน กิจการ 2:4 พวกเขาได้กระทำสิ่งใดซึ่งเป็นผลที่ได้จากการรับพระวิญญานบริสุทธิ์
พวกเขาพูดภาษาแปลกๆ
4. อ่าน 1 โครินธ์ 14:14 ส่วนไหนของเราที่อธิษฐาน เมื่อเราอธิษฐานภาษาแปลก ๆ
จิตวิญญานของเรากำลังอธิษฐาน
5. อ่าน 1 โครินธ์ 14:2 เมื่อคนคนหนึ่งพูดภาษาแปลกๆ เขากำลังพูดกับใคร
พระเจ้า
6. อ่าน 1 โครินธ์ 14:2 เมื่อบุคคลหนึ่งอธิษฐานภาษาแปลกๆ คนอื่นจะเข้าใจในสิ่งที่เขาอธิษฐานหรือไม่
ไม่เข้าใจ
7. อ่าน 1 โครินธ์ 14:2 เมื่อคุณอธิษฐานภาษาแปลกๆ จิตวิญญานของคุณกำลังพูดอะไร
พูดถึงความลึกลับ
8. อ่าน 1 โครินธ์ 14:4 เมื่อเราอธิษฐานภาษาแปลกๆ เราทำอะไร
ทำให้ตนเองเจริญขึ้น (ก่อสร้างตัวเองขึ้น)
9. อ่าน 1 โครินธ์ 14:16 เมื่อเราอธิษฐานภาษาแปลกๆ เรากำลังทำอะไร
อวยพระพรและขอบพระคุณพระเจ้า

การประกาศโดยสร้างสาวกฉบับปรับปรุงใหม่

ระดับ 2

ระดับ

1. การเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง 2-81
2. การใคร่ครวญในพระคำของพระเจ้าต้องทำอะไร 2-85
3. การเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่ 2-88
4. ความสำคัญของคริสตจักรแห่งพระคริสต์ 2-92
5. การปลดปล่อย 2-98
6. สิทธิอำนาจของผู้เชื่อ 2-102
7. การรักษาโรคอยู่ในการสลับบาปของพระเจ้า 2-108
8. อุปสรรคที่ขวางการหายโรค 2-113
9. การให้อภัยผู้อื่น 2-119
10. การแต่งงาน (ตอนที่ 1) 2-126
11. การแต่งงาน (ตอนที่ 2) 2-131
12. ความรักแบบพระเจ้า (ตอนที่ 1) 2-138
13. ความรักแบบพระเจ้า (ตอนที่ 2) 2-143
14. การเงิน (ตอนที่ 1) 2-148
15. การเงิน (ตอนที่ 2) 2-152
16. ทำอย่างไรเมื่อดูเหมือนพระเจ้าไม่ตอบรับคำอธิษฐาน 2-155

การเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง

การเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง เป็นที่มาของหลายเรื่องราวที่เรามักประสบอยู่ มีข้อพระคำจากสุภาษิตบทที่ 13 ที่ควรจะอ่านด้วยตัวเอง เพราะเราจะไม่เชื่อถ้าไม่ได้อ่านจากพระคัมภีร์ของตัวเอง พระคำสุภาษิต 13:10 กล่าวว่า “เพราะความทะนงตัวเท่านั้นการวิวาทจึงเกิดขึ้น แต่ปัญญาอยู่กับบรรดาผู้ที่รับคำแนะนำ” ครั้งแรกเมื่อหลายคนเห็นประเด็นนี้ ก็คงพูดว่า “แต่ยกก่อน ความทะนงตัวไม่น่าจะเป็นสิ่งเดียว ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งหรือการทะเลาะวิวาทกัน” ในสุภาษิต 17:14 บอกว่า ความขัดแย้งเป็นจุดเริ่มต้นของการวิวาท ดังนั้นการวิวาทกันน่าจะมีสาเหตุมากกว่าแค่ความทะนงตัว บางคนว่า “เป็นเพราะคนนั้นทำกับฉัน” บ้างก็ว่า “คุณไม่เข้าใจหรอก ฉันก็เป็นของฉันอย่างนี้แหละ” ในพระคัมภีร์บอกไว้ว่าความทะนงตัวเท่านั้นเป็นที่มาของความขัดแย้ง มันไม่ใช่ปัจจัยหลัก แต่มันคือสาเหตุเดียวเท่านั้น อาจมีบางคนที่ยังประเด็นนี้ว่า “ผมมีปัญหาหนัก แต่ไม่ใช่เรื่องความทะนงตัว ถ้ามี ก็น่าจะเป็นเรื่องการขาดความนับถือในตัวเอง ผมไม่เชื่อหรอก ถ้ามีใครหาว่า ผมมีปัญหาเรื่องความเย่อหยิ่ง

ขอให้เราทบทวนกันใหม่ว่า ความทะนงตัวคืออะไรกันแน่ มันไม่ใช่แค่เรื่องที่คุณคิดว่าคุณดีกว่าคนอื่น พุดง่าย ๆ ความทะนง ก็คือการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางของทุกสิ่ง การเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง คือรากเหง้าที่แท้จริงของความทะนงตัวทั้งหลาย ในกัณฑ์ดารวิถึ 12:2 มิเรียมและอาโรน พี่น้องของโมเสสต่อต้าน วิพากษ์วิจารณ์โมเสสเพราะการแต่งงานข้ามเผ่าพันธุ์ ทั้งคู่ว่า “พระเยโฮวาห์พูดทางโมเสสคนเดียวเท่านั้นจริงหรือ พระองค์ไม่พูดทางเราบ้างหรือ” ในพระคำที่อยู่ในวงเล็บข้อที่ 3 กล่าวว่า “โมเสสเป็นคนถ่อมใจมากกว่าคนทั้งปวงในพื้นแผ่นดิน” แทนที่โมเสสจะพูดปกป้องตัวเอง เขากลับอธิษฐานแทนพี่น้อง

มาถึงตอนที่ว่า โมเสสเป็นคนถ่อมใจมากที่สุดในแผ่นดินโลก ขอให้หยุดคิดสักนิด เราไม่รู้ว่ามิเรียมคนสักเท่าใดในโลกในเวลานั้น แต่แน่นอนต้องมีเป็นล้านๆ คนแน่ โมเสสเป็นผู้ที่ถ่อมใจที่สุดในบรรดาคนเหล่านั้น ที่น่าประหลาดใจที่สุดก็คือ โมเสสเองคือคนเขียนข้อความนี้ คนส่วนใหญ่คิดว่าถ้าเราถ่อมใจและน้อมใจจริง เราก็คงไม่รู้หรอก นั่นคือความคิดที่ผิดในแง่ของความทะนงตัวที่แท้จริง ความทะนงตัวไม่ได้เพียงแค่ว่าเราดีกว่าคนอื่น มันหมายถึงการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง เปรียบกับไม้ท่อนหนึ่ง ปลายด้านหนึ่งเป็นความทะนงตัว ปลายอีกด้านหนึ่งเป็นการขาดความนับถือในตัวเอง ทั้งสองเป็นการแสดงออกที่ตรงกันข้ามในสิ่งเดียวกัน แต่อยู่คนละด้านของไม้ท่อนเดียวกัน นั่นคือการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง ไม่ว่าจะคิดว่าเราดีกว่าคนอื่น หรือคิดว่าเราแย่กว่าใครทั้งหมด นั่นก็คือเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางอยู่ดี ทุกสิ่งทุกอย่างผ่านเครื่องกรองอันนั้นหมด คนที่ขลาด ขี้อายก็คือคนที่ทะนงตัวอย่างยิ่ง และเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง คิดถึงแต่ตัวเอง

ประเด็นที่ผมกำลังพูดถึง เรื่องการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง ก็คือรากที่แท้จริงของความทะนงตัว และหากคุณมองย้อนกลับไป ในสุภาษิต 13:10 คุณจะเห็นว่า “เพราะความทะนงตัวเท่านั้นการวิวาทจึงเกิดขึ้น” ซึ่งกล่าวในที่นี้ก็คือ การเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางนั่นเองแหละที่ทำให้เราโกรธ หาใช่ใครทำอะไรให้เราโกรธไม่ การที่เราเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางต่างหาก คือสาเหตุที่ทำให้เรามีปฏิกิริยากับสิ่งที่ผู้คนปฏิบัติกับเรา เป็นไปไม่ได้ที่จะหยุดผู้คน ไม่ให้เขาทำอะไรขัดใจเรา ความเชื่อนั้นไม่ใช่การควบคุมผู้อื่น แต่คือการช่วยให้เราจัดการกับตัวเอง จัดการกับสิ่งที่อยู่ในใจเรา จึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับคนอื่นจะทำอะไรกับเรา

ในขณะที่พระเยซูถูกตรึงบนกางเขน พระองค์ทรงหันไปมองคนที่จับพระองค์ตรึง แล้วตรัสว่า “พระบิดาเจ้าข้า โปรดยกโทษบาปให้กับพวกเขาด้วย เพราะเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร” พระองค์ไม่ได้ควบคุมคนเหล่านั้น แต่พระองค์ควบคุมตัวพระองค์เอง การเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางคือเหตุที่ทำให้เราโกรธ พระเยซูไม่ได้เสด็จมาในโลกเพื่อตัวพระองค์เอง แต่พระองค์ทรงรักโลกมากจึงทรงเสด็จลงมาในโลกเพื่อเรา พระองค์ยังทรงนึกถึงมารดาของพระองค์ในขณะที่ถูกตรึงอยู่บนกางเขน และกล่าวฝากให้หนึ่งในสาวกดูแลเธอ เหตุที่พระเยซูสามารถให้อภัย แสดงความรักในท่ามกลางความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส ความมอยุติธรรม และหลายสิ่งหลายอย่างที่ประดังเข้ามาต่อพระองค์ได้นั้น เป็นเพราะพระองค์ไม่เอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง

บทที่ 1

ความเห็นแก่ตัวของเราคือสิ่งที่ทำให้เราโกรธ พระคัมภีร์บอกเสมอว่าให้เราตายต่อตนเอง เอาเป็นว่า หากผมมีซากศพอยู่ตรงหน้าผมในเวลานี้ ผมจะพูดจาตู่ถูก ตะ ถ่มน้ำลายใส่ ทำท่าไม่สนใจมัน ถ้ามันเป็นซากศพจริง มันก็จะไม่ตอบสนอง เหตุผลที่เราตอบสนองอย่างที่เราทำต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเรา ก็ไม่ใช่เพราะสิ่งภายนอก แต่เพราะสิ่งที่อยู่ในใจเรา เราไม่อาจมีความเชื่อที่เข้มแข็งจนจัดอุปสรรคและสิ่งที่ขัดใจเรากออกไปได้ด้วยตัวเอง แต่เราจัดการกับตัวเองได้ เมื่อถึงจุดที่เรายอมให้พระเยซูเป็นพระเจ้าในชีวิตของเรา จุดที่เราสามารถรักพระองค์ รักอาณาจักรของพระองค์ และคนอื่น ๆ มากกว่ารักตัวเราเอง เราจะพบว่าเมื่อเราทำเช่นนั้น เราจัดการกับตัวเองได้ ความขัดแย้งและการวิวาทในชีวิตของเราก็จะหยุดไปเอง

หนึ่งในกุญแจดอกสำคัญที่จะไขไขไปสู่สิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำให้กับชีวิตของเรา ก็คือตระหนักว่า พระองค์ไม่ได้ประทานอาณาจักรของพระองค์เพื่อสนองความต้องการที่เห็นแก่ตัวของเรา พระองค์ไม่ได้กระทำการต่าง ๆ เหล่านี้เพียงเพื่อเราจะได้มีทุก ๆ สิ่งที่เป็น เราต้องเรียนรู้ที่จะปฏิเสธตัวเองและไม่จดจ่อกับชีวิตตัวเอง เพื่อจะได้เริ่มต้นค้นพบสักทีว่า ชีวิตคืออะไรกันแน่ ชีวิตคือการรักคนอื่น และรักพระเจ้ามากกว่าตัวเอง แล้วเราก็จะเริ่มลดทอนความโกรธ ความเจ็บปวด และสิ่งต่าง ๆ ที่ค้างคาอยู่ในตัวเรา

ขออธิษฐานในวันนี้ว่า พระเจ้าจะนำสองสามประเด็นที่ได้ศึกษากันมาใช้เพื่อเปิดหัวใจของเราให้ตระหนักและเข้าใจว่าการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางของเราเองนั้นแหละ ที่เป็นสาเหตุให้เกิดความทุกข์ใจ แทนที่จะมีวิโทษคนอื่น เราจำเป็นต้องยอมรับความรับผิดชอบ เคารพยอมกับมัน ถ่อมใจลงต่อหน้าพระเจ้า และร้องขอให้พระองค์เข้ามา เป็นองค์ผู้ยิ่งใหญ่ในชีวิต นั้นแหละคือหนทางที่เราจะก้าวไปสู่ชัยชนะ

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน มาระโก 9:33-34 สภาของพระองค์ถกเถียงกันเรื่องอะไร ระหว่างทางไปคาเปอร์นาอูม

มาระโก 9:33-34 - พระองค์จึงเสด็จมายังเมืองคาเปอร์นาอูม และเมื่อเข้าไปในเรือนแล้ว พระองค์ตรัสถามเหล่าสาวกว่า “เมื่อมาตามทางนั้น ท่านทั้งหลายได้โต้แย้งกันด้วยข้อความอันใด” [34] เหล่าสาวกก็นิ่งอยู่ เพราะเมื่อมาตามทางนั้นเขาได้เถียงกันว่า คนไหนจะยิ่งใหญ่กว่ากัน

2. เรื่องนี้สะท้อนความเห็นแก่ตัวในตัวเราทุกคนไหม

3. อ่าน มาระโก 9:35 ตามพระคำข้อนี้ หากผู้หนึ่งต้องการเป็นคนต้น เขาต้องยอมเป็นอะไร

มาระโก 9:35 - พระองค์ได้ประทับนั่ง แล้วทรงเรียกสาวกสิบสองคนนั้นมาตรัสแก่เขาว่า “ถ้าผู้ใดใคร่จะได้เป็นคนต้น ก็ให้ผู้นั้นเป็นคนท้ายสุด และเป็นผู้รับใช้ของคนทั้งปวง”

4. อ่าน ลูกา 22:24-27 อธิบายอย่างละเอียด ถึงสิ่งที่พระเยซูทรงกล่าวสั่งสอน

ลูกา 22:24-27 - ทั้งมีการโต้เถียงกันในหมู่พวกเขาด้วยว่าใครที่นับว่าเป็นใหญ่ที่สุด [25] พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “กษัตริย์ของคนต่างชาติย่อมเป็นเจ้าเป็นนายเขา และผู้ที่ใช้อำนาจเหนือเขาเรียกตนเองว่าเจ้าบุนายคุณ [26] แต่พวกท่านไม่ควรเป็นเช่นนั้น ตรงกันข้าม ผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในหมู่พวกท่านควรเป็นเหมือนผู้เยาว์ที่สุด และผู้ที่ปกครองเสมือนเป็นผู้รับใช้ [27] เพราะคนที่นั่งโต๊ะกับคนที่คอยรับใช้ ใครยิ่งใหญ่กว่ากัน คนที่นั่งโต๊ะไม่ใช่หรือ แต่เราอยู่ท่ามกลางพวกท่านเหมือนคนรับใช้

5. อ่าน สุภาพิต 13:10 สิ่งเดียวที่ทำให้เกิดการวิวาท คือ

สุภาพิต 13:10 - เพราะความทะนงตัวเท่านั้นการวิวาทจึงเกิดขึ้น แต่ปัญญาอยู่กับบรรดาผู้ที่รับคำแนะนำ

6. อ่าน สุภาพิต 13:10 สิ่งเดียวที่ทำให้เกิดการวิวาทขึ้นคืออะไร

กาลาเทีย 2:20 - ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว ข้าพเจ้าจึงไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป พระคริสต์ต่างหากทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า ชีวิตที่ข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในกายนี้ ข้าพเจ้าดำเนินด้วยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงรักข้าพเจ้าและประทานพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า

7. อ่าน มัทธิว 7:12 อะไรคือยานานเอกสำหรับรักษาอาการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง

มัทธิว 7:12 - เหตุฉะนั้น สิ่งสารพัดซึ่งท่านปรารถนาให้มนุษย์ทำแก่ท่าน จงกระทำอย่างนั้นแก่เขาเหมือนกัน เพราะว่าเป็นคำของพระราชาบัญญัติและคำของศาสดาพยากรณ์

บทที่ 1 คำตอบ

1. อ่าน มาระโก 9:33-34 สาวกของพระองค์ถกเถียงกันเรื่องอะไร ระหว่างทางไปคาเปอร์นาอุม เขาถกเถียงกันเรื่องใครจะได้เป็นใหญ่ที่สุด
2. เรื่องนี้สะท้อนความเห็นแก่ตัวในตัวเราทุกคนไหม ใช่แล้ว
3. อ่าน มาระโก 9:35 ตามพระคำข้อนี้ หากผู้หนึ่งต้องการเป็นคนต้น เขาต้องยอมเป็นอะไร เป็นผู้รับใช้ของคนทั้งปวง
4. อ่าน ลูกา 22:24-27 อธิบายอย่างละเอียด ถึงสิ่งที่พระเยซูทรงกล่าวสั่งสอน “พวกเขาเริ่มถกเถียงกันด้วยว่าจะนับว่าใครเป็นใหญ่ที่สุดในพระอาณาจักรของพระเจ้า พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า ‘ในโลกนี้ กษัตริย์และผู้มีอำนาจเป็นผู้ออกคำสั่ง แต่ผู้คนก็ได้เรียกเขาว่า ‘เพื่อนของประชาชน’ แต่ท่ามกลางพวกท่าน คนที่เป็นใหญ่ที่สุด ควรจะรับเอาตำแหน่งที่น้อยที่สุด และผู้นำควรเป็นผู้รับใช้ ปกตแล้วเจ้านายนั่งบนโต๊ะ และมีผู้รับใช้ไว้คอยรับใช้ แต่ไม่ใช่ที่นี่ เพราะเราเป็นผู้รับใช้ของพวกท่าน” (ลูกา 22: 24-27)
5. อ่าน สุภาษิต 13:10 สิ่งเดียวที่ทำให้เกิดการวิวาท คือ ความทะนงตัว
6. อ่าน กาลาเทีย 2:20 เราควรใช้ชีวิตอย่างไร โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่ศูนย์กลางหรือจดจ่ออยู่ที่จุดเด่น หรือจุดด้อยของตัวเอง
7. อ่าน มัทธิว 7:12 อะไรคือยานานเอกสำหรับรักษาอาการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง การให้พระเจ้าเป็นศูนย์กลาง และให้ผู้อื่นเป็นศูนย์กลาง ปฏิบัติต่อผู้อื่นเหมือนที่เราอยากให้เขาปฏิบัติกับเรา

บทที่ 2

การใคร่ครวญในพระคำของพระเจ้าต้องทำอย่างไร

คำว่า “ใคร่ครวญ” หมายถึง “ไตร่ตรอง ขบคิด วางแผนในใจ ตั้งเป้าหมาย หรือตั้งใจ” คำในภาษากรีก มีนัยว่า “คิดทบทวนกลับไปกลับมาในใจ” รวมทั้งการจินตนาการ เหตุผลสองข้อในการใคร่ครวญตามแบบพระคัมภีร์คือ “การขบคิดอยู่กับความรู้ที่ถูกต้องรวมถึงการเปลี่ยน แปลงจิตใจเสียใหม่ และการติดต่อกับพระเจ้าผ่านพระคำของพระองค์” ผ่านคำอธิษฐาน คำสรรเสริญ การใคร่ครวญ ตัวอย่างเช่น การไตร่ตรอง การขบคิด ระลึกถึงพระเจ้า

การใคร่ครวญทำได้ด้วยการศึกษาหัวข้อเรื่อง เลือกหัวข้อที่จะไตร่ตรอง ตัวอย่างเช่น การรับบัพติศมา แล้วหาคำจำกัดความจากภาษากรีก ฮีบรู หรือจากพจนานุกรมดี ๆ สักเล่ม หารากศัพท์ซึ่งเป็นที่มาของคำนั้น คิดและไตร่ตรองเนื้อหาของพระคำที่จะนำไปเราไปศึกษาหัวข้ออื่น ๆ ที่สัมพันธ์กัน ดังเช่น การยกความผิดบาป (กิจการ 2:38) การกลับใจใหม่ (กิจการ 2:38) ความเชื่อ (มาระโก 16:16) จิตสำนึก (1 เปโตร 3:21) การเรียกหาพระเจ้า (กิจการ 22:16) และอื่น ๆ

เราต้องครุ่นคิดถึงคำถามที่มี ที่เกิดขึ้นจากการอ่านพระคำ ตัวอย่างเช่น เราต้องมีคุณสมบัติอย่างไรก่อนรับบัพติศมา จุดประสงค์ของการรับบัพติศมาคืออะไร มันเกิดขึ้นเมื่อไร ในช่วงเวลาใด การใคร่ครวญทำได้โดยการอธิบายศัพท์ คืออะไร การศึกษาที่ละเอียดของพระคำในแต่ละเล่มในพระคัมภีร์ ภูเขาสำคัญคือการไตร่ตรองและครุ่นคิด จดจ่ออยู่กับหนังสือเล่มนั้นเป็นเวลานาน จนกระทั่งเราคุ้นเคยกับเนื้อหาของมัน (ทั้งข้อความ และบทของพระคำ)

การใคร่ครวญทำได้โดยผ่านการศึกษาพระคำโดยตรง คำเฉพาะในนั้นหมายถึงอะไร เช่น ความเชื่อคืออะไร คำว่าพระเจ้าหมายถึงอะไร คำว่าพระเยซูหมายถึงอะไร คำว่าพระคริสต์หมายถึงอะไร คำว่าความชอบธรรมหมายถึงอะไร เป็นต้น

เราอาจใคร่ครวญจากย่อหน้าในพระคัมภีร์ย่อหน้าหนึ่ง ซึ่งก็คือ หน่วยความคิดหนึ่งที่ถูกเขียนไว้ โดยทั่วไปก็ประกอบด้วยหลาย ๆ ประโยค เมื่อผู้เขียนเปลี่ยนเรื่องที่จะเขียน ก็มักจะขึ้นย่อหน้าใหม่ เมื่อใคร่ครวญผ่านพระคำ ขอให้มองหาคำที่เป็นคำถาม อย่างเช่น เหตุใดเขาจึงถามเช่นนั้น มันสัมพันธ์กับเนื้อหาอย่างไร เป็นต้น การใคร่ครวญตามแบบพระคัมภีร์ไม่ใช่การมุ่งหาคำ แต่มุ่งหาพระเจ้าผ่านพระคำ

คำถามกับพระคัมภีร์

1. คำว่า “ใคร่ครวญ” หมายความว่าอย่างไร
2. อะไรคือเหตุผลสองข้อของการใคร่ครวญตามแบบพระคัมภีร์
3. อะไรคือการศึกษาจากหัวข้อเรื่อง
4. อะไรคือการศึกษาแบบอธิบายศัพท์
5. อ่าน ลูคา 6:46 คำว่า “พระองค์เจ้าข้า” หมายความว่า

ลูคา 6:46 - เหตุใดท่านทั้งหลายจึงเรียกเราว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า” แต่ไม่กระทำตามที่เราบอกนั้น

6. อ่าน มัทธิว 1:21 คำว่า “พระเยซู” หมายความว่า

มัทธิว 1:21 - เธอจะประสูติบุตรชาย แล้วเจ้าจะเรียกนามของท่านว่า เยชู เพราะว่าท่านจะโปรดช่วยชนชาติของท่านให้รอดจากความผิดบาปของเขาทั้งหลาย

7. อ่าน ลูคา 23:1-2 คำว่า “พระคริสต์” หมายความว่า

ลูคา 23:1-2 - จากนั้นที่ประชุมทั้งหมดจึงลุกขึ้น นำพระองค์มาพบปีลาต [2] และฟ้องว่า “เราพบว่าชายผู้นี้ยุ่งคนในชาติของเรา เขาคัดค้าน การเสวยราชย์ให้ซีซาร์และอ้างตัวเป็นพระคริสต์ กษัตริย์องค์หนึ่ง”

8. ย่อหน้าคืออะไร
9. การใคร่ครวญตามแบบพระคัมภีร์ ไม่ใช่เพียงแค่มองหาคำ แต่เพื่ออะไร

บทที่ 2 คำตอบ

1. คำว่า “ใคร่ครวญ” หมายความว่าอย่างไร
ไตร่ตรอง ขบคิด คิดทบทวน กลับไปกลับมาในใจ
2. อะไรคือเหตุผลสองข้อของการใคร่ครวญตามแบบพระคัมภีร์
การขบคิดอยู่กับความรู้ที่ถูกต้อง (การเปลี่ยนแปลงจิตใจเสียใหม่) และการติดต่อกับพระเจ้าผ่านพระคำของพระองค์ (โดยการไตร่ตรอง การขบคิด และนึกถึงพระเจ้า)
3. อะไรคือการศึกษาจากหัวข้อเรื่อง
เลือกหัวข้อเรื่องจากพระคัมภีร์ แล้วคิดตรึกตรอง
4. อะไรคือการศึกษาแบบอธิบายนัยศัพท์
การศึกษาพระคำ ทีละข้อ ในแต่ละเล่มในพระคัมภีร์
5. อ่าน ลูกา 6:46 คำว่า “พระองค์เจ้าข้า” หมายความว่า
บุคคลที่เราเชื่อฟัง (เช่น เจ้านายในที่นี้หมายถึงพระเจ้า)
6. อ่าน มัทธิว 1:21 คำว่า “พระเยซู” หมายความว่า
ผู้ช่วยให้ผู้อื่นรอดจากบาปของเขา
7. อ่าน ลูกา 23:1-2 คำว่า “พระคริสต์” หมายความว่า
ผู้ซึ่งได้รับการทรงเจิมให้เป็นกษัตริย์
8. ย่อหน้าคืออะไร
หน่วยของความคิดที่เขียนออกมา
9. การใคร่ครวญตามแบบพระคัมภีร์ ไม่ใช่เพียงแค่มองหาคำ แต่เพื่ออะไร
ติดต่อกับพระเจ้าผ่านพระคำของพระองค์

การเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่

วันนี้เราจะคุยกันเรื่องการเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่ จากพระคำสองข้อ ข้อแรกมาจาก ฟิลิปปี 4:8 “พี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้ สิ่งใดที่จริง สิ่งใดที่น่านับถือ สิ่งใดที่ยุติธรรม สิ่งใดที่บริสุทธิ์ สิ่งใดที่น่ารัก สิ่งใดที่น่าฟัง คือถ้ามีสิ่งใดที่ล้ำเลิศ สิ่งใดที่ควรแก่การสรรเสริญ ก็ของใคร่ครวญดูสิ่งเหล่านี้” อัครสาวกเปาโลบอกเราอย่างชัดเจนถึงสิ่งที่ควรจะต้องใคร่ครวญถึง พุดอีกนัยหนึ่ง ก็คือเราเลือกที่จะคิดได้ เราทุกคนบางครั้งก็มีความคิดที่ขัดแย้งกับพระคำของพระเจ้า ตามที่กล่าวในโรมบทที่ 7 ข้อ 22 และ 23 กฎแห่งบาปที่ท่าสงครามอยู่ในใจของเรานั้น รุกรานความคิดของเรา แต่ในฟิลิปปีก็บอกเรา เราไม่จำเป็นต้องให้ความคิดเหล่านั้นเกาะกินอยู่ในใจ เพราะเราเลือกสิ่งที่คิดได้ พระคัมภีร์ยังบอกไว้อีกว่า “เพราะเขาคิดในใจอย่างไร เขาก็เป็นอย่างนั้น” (สุภาษิต 23:7) ดังนั้นสิ่งที่เรานึกคิดจึงสำคัญจริง ๆ

ในโรมบทที่ 12:1-2 เขียนไว้ว่า “พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต อันบริสุทธิ์ และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ซึ่งเป็นการปรนนิบัติอันสมควรของท่านทั้งหลาย อย่าประพฤติตามอย่างชาวโลกนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจเสียใหม่” พระคัมภีร์บอกไว้ว่าเราสามารถแปรสภาพจิตใจของเราได้ ด้วยการเปลี่ยนแปลงจิตใจเสียใหม่ ทราบไหมว่า เมื่อยานอวกาศพอลโลทะยานขึ้นสู่อวกาศนั้น เขาต้องทำการปรับทิศทางทุก ๆ 10 นาที ที่นักบินอวกาศขึ้นไปบนดวงจันทร์ด้วยวิถีซิกแซก ในที่สุดเมื่อยานอวกาศร่อนลง พวกเขาวางแผนที่จะลงจอดในเขตพื้นที่กว้าง 805 กิโลเมตร และแล้วก็ลงจอดบนพื้นที่ซึ่งห่างจากเส้นขอบเพียงประมาณ 1 กิโลเมตร อย่างไรก็ตาม เทียบกับนี้ก็ประสบความสำเร็จ เราจำต้องตั้งเป้าไว้ มีการผูกพันตัวอย่างถึงที่สุดกับพระเยซูคริสต์เจ้า โดยใช้ชีวิตดั่งเช่นเครื่องบูชาที่มีชีวิต ปัญหาของการเป็นดั่งเครื่องบูชาที่มีชีวิตก็คือ บางครั้งเราก็อยากจะคลานออกนอกแท่นบูชาหนัก ดังนั้นเราจึงต้องปรับทิศทาง ทางความคิดของเรา เราต้องมีหัวใจที่ตั้งมั่นต่อพระองค์ว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์ต้องการพระองค์ และต้องการที่จะเดินตามทางของพระองค์”

ไม่เพียงแต่เราจะต้องผูกพันตัวอย่างถึงที่สุดกับพระเจ้า เพื่อที่จะมีชัยในชีวิตคริสเตียน เราต้องเรียกร้องตัวเอง ก้าวไปข้างหน้า แปลงสภาพจิตใจใหม่ด้วยการเปลี่ยนแปลงจิตใจของเรา อย่าคิดอย่างชาวโลก ถ้าเราไม่ต้องการผลลัพธ์แบบชาวโลก เหมือนเช่นที่อ่านในฟิลิปปี 4:8 เราเลือกสิ่งที่คิดได้ สิ่งใดที่น่ารัก ยุติธรรม น่าฟัง ให้เราคิดถึงสิ่งเหล่านั้น คนรุ่นก่อน ๆ ในสมัยพระคัมภีร์เดิมทำกันก็คือ เขาเอาพระคำของพระเจ้าแขวนไว้บนขอบประตู บนเสื้อผ้า พระคำจึงอยู่ตรงหน้าเขาเสมอ พระเจ้าทรงบัญชาให้เขาพุดพระคำของพระองค์ทั้งกลางวัน กลางคืน เพื่อให้ทำตามพระวจนะ ทั้งยังต้องเล่าขานสิ่งเหล่านั้นกับลูกหลานสืบไปด้วย สิ่งที่เรานึกคิดนั้นสำคัญยิ่ง ยังสำคัญยิ่งขึ้นไปอีกที่จะเก็บพระคำของพระเจ้าไว้ต่อหน้าเราตลอดเวลา หากเราต้องการมีชัยในชีวิตคริสเตียน

สิ่งที่ตรงข้ามกับความคิดถึงเรื่องที่น่ารัก ยุติธรรม และน่าฟัง ก็คือการไม่คิดถึงสิ่งที่เกี่ยวกับพระเจ้า หรือเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในโรม 8:6 กล่าวไว้ว่า “ด้วยว่าซึ่งปักใจอยู่กับเนื้อหนังก็คือความตาย” ส่วนหลังของข้อนี้คือ “และซึ่งปักใจอยู่กับพระวิญญาณก็คือชีวิตและสันติสุข” นี่ก็คือชีวิต และสันติสุขที่คิดถึงสิ่งที่เกี่ยวกับพระวิญญาณของพระเจ้า แต่หากเราเริ่มคิดถึงการลวงประเวณี สิ่งของต่าง ๆ ทางโลก เงินทอง สิ่งที่ยากได้ยากมี ต่าง ๆ นานา รู้ใหม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับชีวิตของเรา เพราะเขาคิดในใจอย่างไร เขาก็เป็นเช่นนั้น เราจะเริ่มทำในสิ่งที่เราคิด จะเริ่มประพฤติปฏิบัติ รับเอาสิ่งเหล่านี้เข้ามาในชีวิตจนมันทำลายชีวิตเรา เห็นไหมว่าสงครามทางจิตวิญญาณที่แท้จริงของผู้เชื่อนั้นไม่ใช่การต่อต้าน ปฏิเสธซาตานตลอดเวลา แม้ว่าเราก็ยังต้องทำอยู่ อันที่จริงสงครามทางจิตวิญญาณนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่เรานึกคิดและใคร่ครวญ ในอิสยาห์ 26:3 บอกว่า “พระเจ้าทรงรักษาเอาไว้ ในสันติภาพอันสมบูรณ์ เพราะเขาวางใจในพระองค์” แต่มีบางเวลาในช่วงวันที่เราต้องปรับทิศทางแห่งชีวิตของเรา อยู่มากมาย เช่น ในโรม 12 ที่กล่าวว่า “ข้าแต่พระบิดาเจ้า ความคิดที่ผิด ๆ ทั้งหมดของข้าพระองค์นั้น ข้าพระองค์จะต้องกลับใจใหม่เปลี่ยนแปลงสภาพจิตใจของข้าพระองค์ เริ่มคิดแต่ในสิ่งที่น่ารัก ยุติธรรม และน่าฟัง”

ดังนั้นหากเรามีป้อมปราการที่ยึดเหนี่ยวเราไว้อย่างเหนียวแน่น หากเรารู้ตัวว่ากำลังคิดในสิ่งที่ไม่ควรคิด เราจะต้องยับยั้งตัวเองทันที พระคัมภีร์บอกว่า หากเราเข้าหาพระเจ้า พระองค์จะทรงอยู่ใกล้เรา หากเราต่อต้านศัตรู มันก็จะหนีไปจากเรา ในชีวิตของเรา บางครั้งเราอาจปล่อยให้สิ่งต่าง ๆ เล็ดลอดเข้ามาจนเครียด ในช่วงเวลาเหล่านั้นก็ยากที่จะหยิบจับพระคัมภีร์ขึ้นมาอ่าน สันทนาการกับพระเจ้าว่า “พระองค์เจ้าข้า นี่คือน้ำที่พระองค์ทรงพุดถึงข้าพระองค์ นี่คือน้ำที่พระองค์ทรงบอกข้าพระองค์ ข้าพระองค์คือใคร พระองค์คือกำลังของข้าพระองค์” ฐิ 1:10 ใหม่ว่าชัยชนะของเรานั้นเป็นเรื่องง่ายธรรมดา ๆ แค่นี้ เพียงพุดว่า “ข้าพระองค์จะต่อต้านสิ่งที่ข้าพระองค์ปล่อยให้ศัตรูรุมเร้าข้าพระองค์ในเวลานี้ ข้าพระองค์จะนั่งลงและเปิดพระคัมภีร์ และไม่เพียงแต่จะอ่านพระคำของพระองค์ผ่าน ๆ ไปเท่านั้น แต่ข้าพระองค์จะติดต่อกับพระเจ้าผ่านพระคำพระองค์ ข้าพระองค์จะให้ความคิดของข้าพระองค์จดจ่ออยู่ที่พระองค์ พระองค์เจ้าข้า นี่คือน้ำที่พระองค์ตรัสถึงข้าพระองค์ พระองค์ทรงบอกข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้รับการอภัยบาป พระองค์ตรัสว่าข้าพระองค์ได้รับการชำระล้าง พระองค์ตรัสว่าไม่มีสิ่งใดที่จะแยกข้าพระองค์ออกจากความรักของพระองค์ได้” เมื่อนั่งอยู่ตรงนั้น คิดถึงแต่สิ่งที่ดีงามทั้งหลายที่พระองค์ทรงกระทำให้ สักพัก เราก็จะลืมเรื่องอื่น ๆ

ขอยกตัวอย่างสักเรื่อง ครั้งหนึ่งผมได้ยินชายคนหนึ่งพุดว่า “เอาละ ตอนนั้นผมจะไม่ให้คุณนึกถึงข้างสี่ชมพูนอกสิบนาทีก่อน” ฐิ 1:10 ใหม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น สิบนาทีก่อนมาถึงที่เรานึกคิดก็คือเจ้าข้างสี่ชมพูนั่นแหละ เขาถามอีกว่า “เทพีสันติภาพคืออะไร” มีคนตอบว่าสี่เขียว แล้วก็ถามต่อ “ทีนี้ เทพีสันติภาพยกแขนข้างไหน” มีคนตอบว่าแขนข้างขวา เขาถามอีกว่า “เทพีสันติภาพถืออะไรในมือ” ตอบว่าถือคอบเพลิง แล้วนายคนนั้นก็ถามว่า “มันเกิดอะไรขึ้นกับความคิดถึงข้างสี่ชมพูนั่นแหละ” ความคิดนั้นหายไปเลย เห็นไหมว่ามันไม่ใช่แค่พุดว่า “เอาหละ อย่าคิดถึงเรื่องเหล่านี้” เพราะรู้ว่าเราจะคิดแน่ อันที่จริงพระคัมภีร์บอกให้เราแทนที่ความคิดเหล่านั้นด้วยความคิดของพระเจ้า เมื่อเราเห็นสิ่งเหล่านี้จะเข้ามาเป็นปฏิปักษ์กับเรา คิดในสิ่งที่ไม่ควรคิด ให้เราเรียกความเป็นตัวตนของเรา กลับคืนมาทันที เราต้องหันเข้าหาพระเจ้าเดี่ยวนั้น สื่อกับพระองค์ ไม่ใช่แค่พระคำในพระคัมภีร์ แต่สื่อสารกับพระเจ้าผ่านพระคำของพระองค์ พระคัมภีร์บอกในโรม 8:6 บอกว่า ขณะที่เราสื่อสารกับพระองค์เช่นนั้น เราจะเห็นการเปลี่ยนแปลงในชีวิต และได้รับสันติสุขที่พระองค์ทรงประทานให้ วางจิตใจเราจดจ่ออยู่ที่พระองค์ จดจ่อสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพระวิญญูญาณ คิดถึงแต่สิ่งเหล่านี้ ฟังน่องทั้งหลาย ให้เราก้าวเดินไปทุก ๆ วันด้วยอิสรภาพ เสรีภาพ ที่พระคริสต์ได้ไถ่ไว้ให้กับเราแล้ว

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน โรม 12:1 เราต้องทำอะไรกับร่างกายของเรา

โรม 12:1 - พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต อันบริสุทธิ์ และเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า ซึ่งเป็นการปรนนิบัติอันสมควรของท่านทั้งหลาย

2. อ่าน โรม 12:2 พระคำข้อนี้บอกเราจะต้องแตกต่างจาก

โรม 12:2 - อย่าทำตามอย่างชาวโลกนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจเสียใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบพระประสงค์ของพระเจ้าว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรดีโดยอเนก

3. อ่าน กิจการ 17:11 เราต้องให้ความนึกคิดของเราสอดคล้องกับ

กิจการ 17:11 - ชาวเมืองนั้นสุภาพกว่าชาวเมืองเธสะโลนิกา ด้วยเขาได้รับพระวจนะด้วยความเต็มใจ และค้นดูพระคัมภีร์ทุกวัน หวังจะรู้ว่า ข้อความเหล่านั้นจะจริงดังกล่าวหรือไม่

4. อ่าน โรม 8:5-6 การมีความคิดฝ่ายพระวิญญาณคือ

โรม 8:5-6 - เพราะว่าคนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังก็ปักใจในสิ่งซึ่งเป็นของของเนื้อหนัง แต่คนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณก็ปักใจในสิ่งซึ่งเป็นของของพระวิญญาณ [6] ตัวอย่างซึ่งปักใจอยู่กับเนื้อหนังก็คือความตาย และซึ่งปักใจอยู่กับพระวิญญาณก็คือชีวิตและสันติสุข

5. อ่าน โรม 12:1-2 สองสิ่งที่ต้องทำตามพระวจนะข้อนี้คือ

โรม 12:1-2 - พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์ เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า ซึ่งเป็นการปรนนิบัติอันสมควรของท่านทั้งหลาย อย่าทำตามอย่างชาวโลกนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจเสียใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบพระประสงค์ของพระเจ้าว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรดีโดยอเนก

6. อ่าน อิสยาห์ 26:3 เราจะอยู่ในห้วงแห่งสันติสุขอันสมบูรณ์ได้โดย

อิสยาห์ 26:3 - ใจแน่วแน่ ในพระองค์นั้น พระองค์ทรงรักษาไว้ในสันติภาพอันสมบูรณ์ เพราะเขาวางใจในพระองค์

7. อ่าน อิสยาห์ 26:3 หนทางที่จะทำให้จิตใจเราจดจ่ออยู่กับพระเจ้า คือ

บทที่ 3 คำตอบ

1. อ่าน โรม 12:1 เราต้องทำอะไรกับร่างกายของเรา
ถวายตัวของท่านแด่พระเจ้า
2. อ่าน โรม 12:2 พระคำข้อนี้บอกว่าจะต้องแตกต่างจาก
ชาวโลก หรือผู้ไม่เชื่อทั้งหลาย
3. อ่าน กิจการ 17:11 เราต้องให้ความนึกคิดของเราสอดคล้องกับ
พระคัมภีร์ พระคำของพระเจ้า
4. อ่าน โรม 8:5-6 การมีความคิดฝ่ายพระวิญญาณคือ
ชีวิต และสันติสุข
5. อ่าน โรม 12:1-2 สองสิ่งที่ต้องทำตามพระวจนะข้อนี้คือ
ถวายตัวเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตแด่พระเจ้า และเริ่มรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจเสียใหม่
6. อ่าน อีสยาห์ 26:3 เราจะอยู่ในห้วงแห่งสันติสุขอันสมบูรณ์ได้โดย
โดยรักษาจิตใจของเราให้จดจ่ออยู่แต่กับพระเจ้า
7. อ่าน อีสยาห์ 26:3 หนทางที่จะทำให้จิตใจเราจดจ่ออยู่แต่กับพระเจ้า คือ
อธิษฐาน สรรเสริญโมทนาพระคุณ การตรัสตรองอยู่กับพระคำของพระเจ้า ขอบคุณพระเจ้า และอื่น ๆ

ความสำคัญของคริสตจักรแห่งพระคริสต์

วันนี้เราจะคุยเรื่องความสำคัญของคริสตจักรแห่งพระคริสต์ พระคำในฮีบรู 10:25 กล่าวว่า “ซึ่งเราเคยประชุมกันนั้นอย่าให้หยุดเหมือนอย่างบางคนเคยกระทำนั้น แต่จงเตือนสติกันและกัน และให้มากยิ่งขึ้นเมื่อท่านทั้งหลายเห็นวันเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว” ในขณะที่เรากำลังมองหาความสำคัญของคริสตจักรพระคริสต์ คำถามของผมก็คือ “คริสตจักรคืออะไร”

คริสตจักรที่สหรัฐได้นำโปรแกรมการประกาศโดยการสร้างสาวกนี้มาใช้ก่อน คริสตจักรได้สอนให้สมาชิกใช้ โปรแกรมนี้ ดังนั้นคนกลุ่มนี้จึงเริ่มจับกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์นอกคริสตจักร ภายใน 6 สัปดาห์ของการใช้ โปรแกรมนี้ ก็เกิดกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์นอกคริสตจักรกว่า 20 กลุ่ม คนกลุ่มนี้ใช้เวลาศึกษาโปรแกรมอยู่หลายเดือน วันหนึ่งศิษยาภิบาลคริสตจักรนั้นเอ่ยว่า “คุณก็รู้ว่า พระคัมภีร์บอกเราว่า ‘ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดให้ผู้ที่กำลังจะรอด เข้าสมทบกับคริสตจักรทั่วขึ้นทุก ๆ วัน’ ทำไมผมไม่เห็นคนที่อยู่ในกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์เหล่านี้มาคริสตจักรของเรา”

กลุ่มศึกษาพระคัมภีร์นี้มีผู้คนที่เข้ามารับเชื่อ ได้รับการเลี้ยงดูและได้รับคำสอน แต่สิ่งที่ศิษยาภิบาลกำลังหมายถึงจริง ๆ ก็คือ “ทำไมพวกเขาไม่มาพบกันที่คริสตจักรในวันอาทิตย์” ดูเหมือนแนวความคิด ความเข้าใจเรื่องคริสตจักรจริง ๆ นั้นผิดไปนิดหนึ่ง สิ่งที่ศิษยาภิบาลพูดนั้น ทำให้เรายุ่งยากใจเล็กน้อย แต่ก็ไม่รู้จะอย่างไร เราเริ่มสงสัยว่าโปรแกรมนี้ได้ผลจริงหรือ เราเข้าถึงชีวิตผู้คนจริงหรือ เรากำลังเข้าถึงคนจำนวนมาก แต่สิ่งที่ทำให้เราสับสนก็คือ ทำไมเขาไม่มาเข้าร่วมฟังเทศนาที่คริสตจักรตอนเช้าวันอาทิตย์

ขณะที่เราทำความเข้าใจกับคำว่า “คริสตจักร” และสิ่งที่อยู่ในบทนี้เราก็จะพบคำตอบ ในโรม 16:3, 1 โครินธ์ 16:19, โครินธ์ 4:15, พิเลโมน 1:2, กิจการอัครทูต 5:42, และกิจการอัครทูต 20:20 พระคัมภีร์ส่วนใหญ่พูดถึงคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ที่เขาชุมนุมกันตามบ้านคน ไซแล้ว มีคริสตจักรมากมายหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นคริสตจักรบ้านหรือคริสตจักรใหญ่ คริสตจักรเล็ก และคริสตจักรที่มีคนจำนวนมาก สิ่งหนึ่งที่นำเสนอในพระคัมภีร์ก็คือ คริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ ดูเหมือนว่าผู้คนพบปะกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ตามบ้าน

พจนานุกรมอธิบายศัพท์ในพระคัมภีร์ โดย ลอเรนซ์ โอ ริชาร์ด (หน้า 164) ว่า “หลายคนอาจจะอ้างความสับสนเกี่ยวกับความหมายของคำว่า ‘คริสตจักร’ ซึ่งเป็นคำที่เราใช้หลากหลายความหมาย หมายถึงอาคารสถานที่ใดที่หนึ่ง (เช่น คริสตจักรที่ถนนที่ 4) นิการหรือความเชื่อเฉพาะ (เช่น คริสตจักรปฏิรูปในอเมริกา หรือคริสตจักรแบพติสต์) กระทั่งการพบปะกันวันอาทิตย์ (เช่น วันนีไปโบสถ์หรือเปล่า) ทั้งหมดนี้ไม่ได้ใช้ตามแบบในพระคัมภีร์เลย แล้วมันหมายถึงอะไรกันแน่ ความหมายที่แท้จริงของ ‘คริสตจักร’ คืออะไรหนอให้เราอ่านต่อไป “ด้วยเหตุที่หลายคนมักนึกถึงคริสตจักรในฐานะอาคาร หรือสถานที่ที่ใช้ในทางศาสนา มากกว่าที่จะนึกถึงการชุมนุมนมัสการพระเจ้า การตีความคำว่าคริสตจักร อาจทำให้เข้าใจผิดกันได้” พระคัมภีร์ภาษากรีก คำว่า “คริสตจักร” (church) มาจากคำว่า *ecclesia* ที่จริงแล้วหมายถึง การทรงเรียกให้แยกออก กลุ่มคนที่มาชุมนุมกันด้วยจุดประสงค์ เพื่อนมัสการ อธิษฐาน สรรเสริญพระเจ้า

คำว่า “*ecclesia*” ในพันธสัญญาใหม่ อาจจะหมายถึง ผู้เชื่อจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้เชื่อกลุ่มย่อย ๆ พบปะกันตามบ้าน (โรม 16:5) หรือผู้เชื่อที่อยู่ในเมืองใหญ่ (กิจการ 11:22) หรือเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ขนาดใหญ่ เช่น เอเชีย หรือ เมืองกาลาเทีย หนังสือเล่มนี้ยังกล่าวอีกว่า “การประชุมแบบดั้งเดิมของคริสตจักรนั้นมีอยู่ตามบ้าน เมื่อที่ประชุมมาชุมนุมกัน ทุกคนก็ร้องเพลงสดุดี มีคำสอน มีคำวิรลัน พุดภาษาแปลก ๆ และการแปล (1 โครินธ์ 14:26) แต่ละคนแบ่งปันความคิดกัน ส่วนคนอื่น ๆ ก็ต้องตรึงตรองอย่างระมัดระวังในสิ่งที่พูด (1 โครินธ์ 14:29) การแบ่งปันเช่นนั้นสำคัญและจำเป็นยิ่งยวดต่อการดำรงอยู่ของคริสตจักรในฐานะชุมชนที่มีความเชื่อ โดยคาดหวังให้แต่ละคนมีส่วนร่วมในการรับใช้ผู้อื่น ด้วยของประทานฝ่ายจิตวิญญาณของแต่ละคน ฮีบรู 10:25 บัญญัติว่า “ซึ่งเราเคยประชุมกันนั้นอย่าให้หยุด” คริสตจักรคือกลุ่มคนที่มาชุมนุมกัน เพื่อจุดมุ่งหมายในการเข้าเฝ้าพระเยซู สรรเสริญพระเจ้า รับทิศทางการพระองค์และดำเนินชีวิตตามทางของพระองค์ จุดมุ่งหมายหลักของคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ก็คือ การยกชูฝ่ายจิตวิญญาณ คนเหล่านี้พบปะกันเพื่อเสริมสร้างซึ่งกันและ

กันให้มีความเชื่อที่แข็งแกร่ง

คริสตจักรยุคต้น ๆ มีลักษณะประกาศให้คนรับเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ ผู้คนกระจัดกระจายไปทั่ว แบ่งปันความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ขณะที่พวกเขาแบ่งปันเรื่องพระคริสต์ พระเจ้าก็เพิ่มพูนผู้คนเข้ามาในคริสตจักร ไม่ใช่ที่ตัวอาคาร แต่เพิ่มเข้าเป็นประชากรของพระเจ้าเมื่อพวกเขากลับใจใหม่และรับเชื่อ แล้วคนเหล่านั้นก็รวมตัวกันขึ้น เพื่อเสริมสร้างกันและกัน ต่างคนต่างฝึกฝนใช้ของประทานฝ่ายจิตวิญญาณของตน รับประทานและกัน ใช้เวลาสามัคคีธรรมต่อกัน ผ่านการรับประทานอาหารร่วมกัน เมื่อเข้ามาอยู่ร่วมกันก็ฝึกฝนของประทานฝ่ายจิตวิญญาณเพื่อยกชูกันขึ้น จากนั้นเขาก็จะออกไปประกาศเทศนาสั่งสอนพระคำของพระเจ้า และวัฏจักรเดิมเดียวกันก็จะเริ่มต้นอีกครั้ง พวกเขาเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ เขามาชุมนุมรวมตัวกัน ไม่ว่าจะเป็นที่ใดก็ไม่ใช่ปัญหา อาจจะเป็นอาคาร หรือบ้านของคนใดคนหนึ่ง ไม่ว่าจะคนหมู่มากหรือหมู่น้อย ที่ชุมนุมกันตามบ้านก็ไม่ใช่ปัญหา トラバิดที่พวกเขาชุมนุมกันนั้นพระนามของพระเจ้า เพื่อจุดประสงค์ของการฝึกฝนของประทาน เพื่อให้กำลังใจกัน เพื่อสามัคคีธรรมร่วมกัน และจบลงด้วยผลลัพธ์ที่ทุกคนได้รับการยกชู หรือเสริมสร้างจิตวิญญาณให้เข้มแข็งขึ้น

อันที่จริงเราใช้โปรแกรม ‘การประกาศโดยการสร้างสาวก’ ผ่านคริสตจักรท้องถิ่นที่เอ่ยถึงก่อนหน้านั้น โดยการพบปะกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ 20 กลุ่มต่าง ๆ กันทั่วเมือง คือ เราชุมนุมกับคริสตจักร 20 กลุ่มต่าง ๆ กัน ซึ่งมีใช้คริสตจักรอย่างที่เรารู้จักกันในปัจจุบัน แต่ก็ชุมนุมกันในฐานะคริสตจักรถึงสัปดาห์ละ 20 ครั้ง เพราะเราชุมนุมกันในนามของพระเยซูคริสต์ เพื่อหนุนใจกันเพื่อเข้าเฝ้าพระเยซูคริสต์ เพื่อให้พระวจนะพระเจ้านำเราและใช้ของประทานฝ่ายจิตวิญญาณที่พระองค์ทรงประทานให้

ไม่ว่าเราจะเข้าร่วมกับคริสตจักรใดก็ตาม สังกัดนิกายหรือไม่สังกัดนิกาย ไม่ว่าจะชุมนุมกันในคริสตจักรที่มีคนจำนวนมากหรือกลุ่มน้อย ๆ ตามบ้าน พระคัมภีร์บอกเสมอว่า เมื่อเราเห็นวันเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว ในขณะที่บาปนั้นเริ่มแผ่ขยายมากยิ่งขึ้น พระคุณของพระเจ้ายิ่งอุดมมากกว่า จะยิ่งแผ่ไพศาลไปในหมูชนของพระเจ้า ในคริสตจักรที่ผู้เชื่อแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งในพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ เราสามารถช่วยเหลือรับใช้ซึ่งกันและกัน ตักเตือนซึ่งกันและกัน หนุนใจซึ่งกันและกันขณะที่เราฝึกฝนของประทานฝ่ายจิตวิญญาณต่อกันและกัน

เราจะได้รับประโยชน์ทั้งหมดจากการเข้าชุมนุมกับกลุ่มผู้เชื่อในวิถีเช่นนี้ แม้ว่าจะเป็นเพียงสองหรือสามคนที่ชุมนุมกันในนามพระเยซูคริสต์ เราจำเป็นต้องพบปะกันเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ เป็นเรื่องดีที่เราพบปะกัน เพื่อใช้ของประทาน เพื่อตักเตือนกัน หนุนใจกัน เข้าเฝ้าพระเยซูด้วยกัน เพื่ออธิษฐานเผื่อกันและกัน อีกนัยหนึ่งการ หากกล่าวถึงคริสตจักร เราอาจจะพูดถึงผู้อาวุโส ผู้ดูแลงานสงเคราะห์ของคริสตจักร ศิษยาภิบาล และผู้ปกครองคริสตจักรนั้น แต่จุดประสงค์ที่จะสอนวันนี้ ก็คือให้รู้จักวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของคริสตจักร เพื่อให้รู้ว่าเราไม่ได้โดดเดี่ยวเหมือนถูกปล่อยเกาะแต่ลำพัง เราคงไม่รอดชีวิตด้วยวิธีนั้น เมื่อเราได้รับความรอด พระเจ้าทรงนำเราเข้าสู่กายของพระคริสต์ ซึ่งเป็นจักรวาลแห่งกายของผู้เชื่อทั้งหลาย เราต้องมีกันและกัน เราต้องชุมนุมกันในนามของคริสตจักรของพระเจ้า เพื่อหนุนใจซึ่งกันและกัน รับประทานและกันด้วยของประทานฝ่ายจิตวิญญาณที่พระองค์ทรงประทานให้กับเรา ขอหนุนใจให้เราพบปะกับคนของพระเจ้าเสียแต่วันนี้

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน ฮีบรู 10:25 เราต้องอย่าหยุดทำอะไร

ฮีบรู 10:25 – ซึ่งเราเคยประชุมกันนั้นอย่าให้หยุด เหมือนอย่างบางคนเคยกระทำนั้น แต่จงเตือนสติกันและกันให้มากยิ่งขึ้นเมื่อท่านทั้งหลายเห็นวันเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว

2. อ่าน กิจการ 5:42 ที่ในพระวิหารและตามบ้านเรือน เขา _____ และ _____ ของพระเยซูคริสต์ ทุกวันมิได้ขาด

กิจการ 5:42 – ที่ในพระวิหารและตามบ้านเรือน เขาได้สั่งสอนและประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ทุก ๆ วันมิได้ขาด

3. อ่าน กิจการ 2:42 สิ่งที่คริสตจักรในสมัยแรกเริ่มได้กระทำอย่างต่อเนื่องคืออะไร

กิจการ 2:42 – เขาทั้งหลายได้ตั้งมั่นคงในคำสอนและสามัคคีธรรมของจำพวกอัครสาวก และร่วมใจกันในการหักขนมปังและการอธิษฐาน

4. อ่าน กิจการ 2:44-45 คริสตจักรสมัยแรกเริ่มถวายเงินเพื่อสร้างที่จอดรถให้คริสตจักร ถูกหรือผิด

กิจการ 2:44-45 – บรรดาผู้ที่เชื่อลือนั้นก็อยู่พร้อมกัน ณ ที่แห่งเดียว และทรัพย์สินของเขาเหล่านั้นเขาเอามารวมกันเป็นของกลาง [45] เขาจึงได้ขายทรัพย์สินสมบัติและสิ่งของมาแบ่งให้แก่คนทั้งปวงตามซึ่งทุกคนต้องการ

5. อ่าน 1 โครินธ์ 12:28 ใ้บอกของประทาน 8 อย่างที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่คริสตจักรของพระองค์

1 โครินธ์ 12:28 – และพระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร คือหนึ่งอัครสาวก สองผู้พยากรณ์ สามครูบาอาจารย์ แล้วต่อจากนั้นก็มีการอัครรรย ของประทานในการรักษาโรค การช่วยเหลือ การครอบครอง การพูดภาษาต่าง ๆ

6. อ่าน 1 โครินธ์ 14:26 เมื่อคนของพระเจ้ามาชุมนุมกันในฐานะคริสตจักร เขามีอิสรภาพที่จะแสดงของประทานของแต่ละคน ใ้บอกสิ่งที่เกิดขึ้น 5 ประการ เมื่อพวกเขาชุมนุมกัน

1 โครินธ์ 14:26 – พี่น้องทั้งหลาย เมื่อท่านประชุมกัน ทุกคนก็มีเพลงสดุดี ทุกคนก็มีคำสั่งสอน ทุกคนก็พูดภาษาแปลกๆ ทุกคนก็มีคำวิจารณ์ ทุกคนก็แปลข้อความจะว่าอย่างไรกัน จงกระทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้จำเริญขึ้น

7. อ่าน กิจการ 6:1 คริสตจักรในยุคแรก ๆ ของพันธสัญญาใหม่ไม่ได้แบ่งปันอาหารให้ใคร

กิจการ 6:1 – ในคราวนั้น เมื่อศิษย์กำลังทวีมากขึ้น พวกกรีกบ่นติเตียนพวกฮีบรูเพราะในการแจกทานทุก ๆ วันนั้น เขาเว้นไม่ได้แจกให้พวกแม่่ม่ายชาวกรีก”

8. อ่าน ยากอบ 1:27 การนมัสการที่บริสุทธิ์ที่พระเจ้าทรงใส่พระทัยคืออะไร

ยากอบ 1:27 - การนมัสการที่บริสุทธิ์ไร้มลทินต่อพระพักตร์พระเจ้าและพระบิดานั้น คือการเยียมเยียนเด็กกำพร้าพ่อและหญิงม่ายที่มีความทุกข์ร้อน และการรักษาตัวให้พ้นจากราคีของโลก

9. อ่าน 1 ทิโมธี 5:9-11 หญิงม่ายที่ได้รับการอุปถัมภ์จากคริสตจักรในยุคแรกเริ่มพันธสัญญาใหม่ต้องมีคุณสมบัติ

1 ทิโมธี 5:9-11 - อย่าให้แม่ม่ายคนใดที่อายุต่ำกว่าหกสิบปี ลงชื่อในทะเบียนแม่ม่าย จะต้องเป็นภรรยาของชายคนเดียว [10] และจะต้องเป็นผู้ที่ได้ชื่อว่าได้กระทำดี เช่นได้เอาใจใส่เลี้ยงดูลูก ได้มีน้ำใจรับรองแขก ได้ล้างเท้าวิสุทธิชน ได้สงเคราะห์คนที่มีความทุกข์ยาก และได้บำเพ็ญคุณความดีทุกอย่าง [11] แต่แม่ม่ายสาวุั้นอย่ารับขึ้นทะเบียน เพราะว่าเมื่อเขาหลงระเหิงห่างจากพระคริสต์ไปแล้ว ก็ใคร่จะสมรสอีก

10. อ่าน 1 โครินธ์ 9:14 นอกจากคริสตจักรจะอุปถัมภ์หญิงม่าย เด็กกำพร้า และคนยากจนแล้วยังอุปถัมภ์

1 โครินธ์ 9:14 - ทำนองเดียวกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงบัญชาไว้ว่า คนที่ประกาศข่าวประเสริฐควรได้รับการเลี้ยงชีพด้วยข่าวประเสริฐนั้น

11. อ่าน มัทธิว 25:35-40 เหตุใดผู้คนจึงคิดว่าการถวายเงินในถุงถวายเป็นทางเดียวที่จะให้กับพระเจ้า

มัทธิว 25:35-40 - เพราะว่าเมื่อเราหิว ท่านทั้งหลายก็ได้จัดทำให้เรากิน เรากระหายน้ำ ท่านก็ให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ได้ต้อนรับเราไว้ [36] เราเปลือยกาย ท่านก็ได้ให้เสื้อผ้าเราห่ม เมื่อเราเจ็บป่วย ท่านก็ได้มาเยี่ยมเรา เมื่อเราต้องจำอยู่ในคุก ท่านก็ได้มาเยี่ยมเรา [37] เวลานั้นบรรดาผู้ชอบธรรมจะกราบทูลพระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้า ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงหิว และได้จัดมาถวายแต่พระองค์แต่เมื่อไร หรือทรงกระหายน้ำ และได้ถวายให้พระองค์ดื่มแต่เมื่อไร [38] ที่ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ทรงเป็นแขกแปลกหน้า และได้ต้อนรับพระองค์ไว้แต่เมื่อไร หรือเปลือยพระกาย และได้สวมฉลองพระองค์ให้แต่เมื่อไร [39] ที่ข้าพระองค์ เห็นพระองค์ประชวรหรือต้องจำอยู่ในคุก และได้มาเฝ้าพระองค์นั้นแต่เมื่อไร [40] แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสตอบเขาว่า เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนหนึ่งในพวกพี่น้องของเราถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย

12. อ่าน กิจการ 4:32-35 สุภาษิต 3:9-10 คริสตจักรในยุคแรกเริ่มนั้น ผู้อาวุโสและศิษยาภิบาลจัดการอย่างไรในส่วนที่เกี่ยวกับการเงิน

กิจการ 4:32-35 - คนทั้งปวงที่เชื่อนั้นเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และไม่มีใครอ้างว่าสิ่งของตนมีอยู่เป็นของตน แต่ทั้งหมดเป็นของกลาง [33] อัครสาวกจึงเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดชใหญ่ยิ่งถึงการคืนพระชนม์ของพระเยซูเจ้า และพระคุณอันใหญ่ยิ่งได้อยู่กับเขาทุกคน [34] และในพวกศิษย์ไม่มีใครใดขัดสน เพราะผู้ใดมีไร่นาบ้านเรือนก็ขายเสีย และได้นำเงินค่าของที่ขายได้นั้นมา [35] วางไว้ที่เท้าของอัครสาวก อัครสาวกจึงแจกจ่ายให้ทุกคนตามที่ต้องการ

สุภาษิต 3:9-10 - จงถวายเกียรติแด่พระเยโฮวาห์ด้วยทรัพย์สินของตน และด้วยผลแรกแห่งผลิตผลทั้งสิ้นของเจ้า [10] แล้วผู้ของเจ้าจะเต็มด้วยความอุดม และบ่ออย่าอู่ของเจ้าจะล้นด้วยน้ำอู่ใหม่

บทที่ 4 คำตอบ

1. อ่าน ฮีบรู 10:25 เราต้องอย่าหยุดทำอะไร
มาประชุมกันนั้นอย่างผู้เชื่อ
2. อ่าน กิจการ 5:42 ที่ในพระวิหารและตามบ้านเรือน เขา _____ และ _____ ของพระเยซูคริสต์ ทุกวันมิได้ขาด
เขาได้สั่งสอน และประกาศข่าวประเสริฐ
3. อ่าน กิจการ 2:42 สิ่งซึ่งที่คริสตจักรในสมัยแรกเริ่มได้กระทำอย่างต่อเนื่องคืออะไร
พวกเขาทั้งหลายได้ตั้งมั่นคงอยู่ในคำสอนของจำพวกอัครสาวก และในการสามัคคีธรรม และร่วมใจกันในการหัก
ขนมปัง (ทานอาหารร่วมกันและรับศีลมหาสนิทร่วมกัน) และการอธิษฐาน
4. อ่าน กิจการ 2:44-45 คริสตจักรสมัยแรกเริ่มถวายเงินเพื่อสร้างที่จอดรถให้คริสตจักร ถูกหรือผิด
ผิด
5. อ่าน 1 โครินธ์ 12:28 ให้ออกของประทาน 8 อย่างที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่คริสตจักรของพระองค์
อัครสาวก ผู้พยากรณ์ ครูบาอาจารย์ ผู้ทำการอัศจรรย์ ผู้มีของประทานในการรักษาโรค ผู้ช่วยเหลือ ผู้ครอบครอง และผู้
พูดภาษาแปลก ๆ
6. อ่าน 1 โครินธ์ 14:26 เมื่อคนของพระเจ้ามาชุมนุมกันในฐานะคริสตจักร เขามีอิสรภาพที่จะแสดงของประทานของแต่ละคน
ให้บอกสิ่งที่เกิดขึ้น 5 ประการ เมื่อพวกเขาชุมนุมกัน
คนหนึ่งมีเพลงสดุดี อีกคนมีคำสั่งสอน อีกคนก็มีคำวิวรรณ์ที่พระเจ้าประทานให้ อีกคนก็พูดภาษาแปลก ๆ อีกคนก็แปล
ข้อความของภาษาแปลก ๆ
7. อ่าน กิจการ 6:1 คริสตจักรในยุคแรก ๆ ของพันธสัญญาใหม่ไม่ได้แบ่งปันอาหารให้ใคร
หญิงม่าย
8. อ่าน ยากอบ 1:27 การนมัสการที่บริสุทธิ์ที่พระเจ้าทรงใส่พระทัยคืออะไร
พระองค์ทรงใส่ใจ ดูแลเด็กกำพร้า และหญิงม่ายที่ตกทุกข์ได้ยาก
9. อ่าน 1 ทิโมธี 5:9-11 หญิงม่ายที่ได้รับการอุปถัมภ์จากคริสตจักรในยุคแรกเริ่มพันธสัญญาใหม่ต้องมีคุณสมบัติ
หญิงม่ายที่มีชื่ออยู่ในการอุปถัมภ์ของคริสตจักร ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 60 ปี และซื่อสัตย์ต่อสามี และเธอต้องเป็นคนที่ถูก
คนนับถือให้เกียรติ เพราะสิ่งดี ๆ ต่าง ๆ ที่เธอกระทำ เอาใจใส่เลี้ยงดูลูก มีน้ำใจ รับใช้วิสุทธิชนด้วยความถ่อมใจ
ช่วยเหลือผู้ที่ทุกข์ยาก มีความพร้อมที่จะทำแต่คุณความดีเสมอ และหญิงม่ายสาว ๆ ไม่ควรมีชื่ออยู่ในทะเบียน
10. อ่าน 1 โครินธ์ 9:14 นอกจากคริสตจักรจะอุปถัมภ์หญิงม่าย เด็กกำพร้า และคนยากจนแล้วยังอุปถัมภ์
คนที่ประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า
11. อ่าน มัทธิว 25:35-40 เหตุใดผู้คนจึงคิดว่าถวายเงินในถุงถวายเป็นทางเดียวที่จะให้กับพระเจ้า

เพราะเขาถูกสอนมาแบบนั้น

12. อ่าน กิจการ 4:32-35 สุภาษิต 3:9-10 คริสตจักรในยุคแรกเริ่มนั้น ผู้อาวุโสและศิษยาภิบาลจัดการอย่างไรในส่วนที่เกี่ยวกับการเงิน
ให้กับผู้ที่จำเป็น ถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยการให้

การปลดปล่อย

วันนี้เราจะพูดกันเรื่องผีสิง พระเยซูทรงใช้เวลาปฏิบัติพันธกิจของพระองค์บนโลกนี้กับการขับผี รักษาคนป่วย ชุบชีวิตคนตายให้ฟื้นคืนชีพและกระทำสิ่งมหัศจรรย์มากมายนานับประการ ประมาณหนึ่งในสี่ของพันธกิจของพระองค์นั้นทรงใช้ไปกับการขับวิญญาณชั่วออกจากผู้คน กิจการ 10:38 บอกว่า “คือเรื่องพระเยซูชาวนาซาเร็ธว่า พระเจ้าได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธิ์อำนาจอย่างไร พระเยซูเสด็จไปกระทำคุณประโยชน์ และรักษาบรรดาคนซึ่งถูกพญามารเบียดเบียน ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงสถิตอยู่กับพระองค์” 1 ยอห์น 3:8 บอกว่า “พระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมาปรากฏก็เพราะเหตุนี้ คือเพื่อทรงทำลายกิจการของพญามารเสีย” บางคนคิดว่าบรรดาเหล่าภูติผีปีศาจ ซาดาน วิญญาณชั่ว วิญญาณโลโครก ปีศาจร้าย หรือสุดแล้วแต่จะเรียกนั้น ปรากฏเฉพาะในประเทศยากจน หรือประเทศโลกที่สาม ที่ไม่ได้นมัสการพระเจ้าที่เที่ยงแท้ที่เป็นอยู่จริง แต่บูชารูปเคารพ ซึ่งไม่จริงเลย

ต่อไปนี้เป็นคำพยานของ คุณดอน โครว์ (ผู้รับใช้และผู้สอนพระคัมภีร์) “ผมขอเล่าประสบการณ์ที่ได้รับเมื่อสองสามปีที่ผ่านมามันเกิดขึ้นในคริสตจักรที่สหรัฐ ขณะที่ผู้คนกำลังร้องเพลงนมัสการพระเจ้า ทันใดนั้นเด็กสาวคนหนึ่งล้มลงกองที่พื้น ดูเหมือนเธอเป็นลมชัก ที่นั่นมีหมอคนหนึ่งชื่อ คุณหมอไรซ์ คนในคริสตจักรคนหนึ่งมีบ้านอยู่ถัดจากคริสตจักรไปประมาณหนึ่งช่วงตึกซึ่งไม่ไกลนัก หมอจึงให้นำเด็กคนนั้นไปที่บ้านนั้น เพื่อตรวจอาการของเธอ เมื่อเขานำเด็กสาวคนนั้นไปถึงบ้าน เธอกลับกลายเป็นเหมือนนางแมวป่า รุม่านตาของเธอขยายใหญ่มาก มีเสียงเหมือนผู้ชายเปล่งออกมาจากเด็กสาววัยรุ่นตัวเล็ก ๆ ที่น้ำหนักตัวไม่น่าจะเกิน 45 กิโลกรัม ทันใดนั้นปีศาจร้ายก็ใช้วาจาตะคอกใส่ผมว่า ‘แก ไปลงนรกเสีย ข้าสั่งให้แกไปลงนรก’ ผมสวนกลับว่า “ไม่” ผมชกกลับเพราะไม่เคยเห็นอะไรแบบนี้มาก่อน แล้วมันก็ตะคอกใส่ผมต่อไปว่า “แก ต้องไปลงนรก” ผมตอบอีกว่า “ไม่ ชั้นไม่ไปนรกแน่” ดูเหมือนมันจะมีอำนาจเหนือผม และผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าจะจัดการกับสิ่งที่สิ่งอยู่ในร่างของเด็กหญิงคนนี้ได้อย่างไร

เพื่อนผมในกลุ่มคนหนึ่งกลัวมากจนรีบหลบจากออกไปอย่างรวดเร็ว ทั้งให้ผมอยู่ที่นั่น ผมคิดว่า “จะอย่างไรดี” เด็กสาวคนนี้มีกำลังเหนือธรรมชาติมาก แล้วเธอก็เริ่มพูดจากซ้ายๆ ภาษาเยอรมัน ซึ่งเธอไม่เคยเรียนมาก่อน เจ้าปีศาจร้ายยังสำแดงอะไรอีกมากมายผ่านเธอ เด็กสาวนี้ถูกผีเข้า แม้ไม่รู้ว่าจะทำอะไร แต่ผมก็เชื่อว่าพระคัมภีร์มีฤทธิ์เดชเสมอ ตอนนั้นผมนึกถึงสมัยเด็ก ๆ ที่ดูหนังผีแดรกคูล่าขนลุกขนพอง เราเห็นผีดูดเลือดกำลังเดินเข้ามาใกล้กัน แล้วทันใดนั้น หมอนั้นก็กระซอกางเขนออก เจ้าผีดูดเลือดก็จะร้อง “อ้ากกก” นั่นคือสิ่งที่ผมคิดเกี่ยวกับพระคัมภีร์ ผมรู้ว่าพระคัมภีร์มีฤทธิ์อำนาจแน่นอน แต่ไม่รู้ว่าจะดึงเอาฤทธิ์อำนาจออกจากพระคัมภีร์ได้อย่างไร พระคุณของพระเจ้าช่วยผมไว้ ด้วยความที่ผมไม่เคยมีประสบการณ์เช่นนี้มาก่อน ผมเปิดพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่แล้วพระคัมภีร์นั้นก็เผยออกที่หน้าบทฟิลิปปี ผมเริ่มอ่านบทที่ 2:8-11 ที่เขียนว่า “และเมื่อทรงปรากฏพระองค์ในสภาพมนุษย์แล้วพระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลง ยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณากระทั่งความมรณาที่กางเขน เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงได้ทรงยกพระองค์ขึ้นอย่างสูงที่สุดด้วย และได้ประทานพระนามเหนือนามทั้งปวงให้แก่พระองค์เพื่อหัวเข่าทุกหัวเข่าในสวรรค์ก็ดี ที่แผ่นดินโลกก็ดี ได้พื้นแผ่นดินโลกก็ดี จะต้องคุกกราบลงนมัสการในพระนามแห่งพระเยซูนั้น เพื่อล้นทุกสิ้นจะยอมรับว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า อันเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าพระบิดา”

เจ้าปีศาจร้ายออกกลับมามีว่า “หุบปาก ข้าทนไม่ไหว หยุดเดี๋ยวนี้” ผมคิดในใจว่า “ปฏิกริยาอะไรแบบนี้” แล้วจึงพูดต่อว่า “ในพระนามแห่งพระเยซูนั้น หัวเข่าทุกหัวเข่าจะต้องคุกกราบลงภายใต้อำนาจของพระองค์ ทุกสิ่งในสวรรค์ ทุกสิ่งในแผ่นดินโลก และทุกสิ่งใต้พื้นแผ่นดินโลก” เด็กสาวตะคอกกลับมามีว่า “หยุดพูดแบบนี้ หยุดพูด ข้าทนไม่ไหว” ผมคิดว่า “เจ้าปีศาจร้ายนี้กำลังอาละวาดคลุ้มคลั่งอยู่ในร่างแม่สาวน้อยนี้” สิ่งที่ผมทำก็เพียงแค่อ่านพระคำของพระเจ้า ดังนั้นผมจึงอ่านซ้ำ “เมื่อทรงปรากฏพระองค์ในสภาพมนุษย์แล้ว พระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลง ยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งความมรณาที่กางเขน เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงได้ทรงยกพระองค์ขึ้นอย่างสูงที่สุดด้วย ได้ทรงประทานพระนามเหนือนามทั้งปวงให้แก่พระองค์ เพื่อหัวเข่าทุกหัวเข่าจะต้องคุกกราบลงนมัสการในพระนามแห่งพระเยซูนั้น” และแล้วปฏิกริยาก็เหมือนเดิม “หยุดเดี๋ยวนี้ หยุดพูด ข้าทนไม่ได้” เจ้าปีศาจร้ายดึงหูเด็กสาว คำรามต่อว่า “หยุด หยุดพูด ข้าทนไม่ได้” เมื่อนั้นเจ้าผีร้ายนั้นก็ โยนเด็กสาวลงไปกองต่อหน้าต่อตาแล้วเธอก็คุกเขาลงต่อ

พระนามของพระเยซู ผมจึงพูดซ้ำอีกว่า “ในนามพระเยซู ทุกเข่าจะคุกกราบลง ไม่ว่าจะบนสวรรค์หรือบนพื้นโลกหรือใต้บาดาล”

ก่อนหน้านี้ดูเหมือนว่าเจ้าผีร้ายยังมีสิทธิอำนาจเหนือผม ผมเหมาเอาว่ามีคนจะอาละวาดฟาดฟันทุบตี แล้วโยนผมออกมากองข้างนอกแน่ ผมไม่รู้ แต่สิ่งที่ผมประจักษ์แจ้งแห่งสายตาก็คือ พระคัมภีร์มีพลังอำนาจในเวลาที่ผมเปิดอ่าน พระคัมภีร์ในพระธรรมเอเฟซัส 6:17 กล่าวว่า “จงถือดาบของพระวิญญาณ คือพระวจนะของพระเจ้า” คุณคงเห็นว่า ยังมีอาวุธต่อสู้ป้องกันตัวอย่างหนึ่งที่มีอำนาจราวกับดาบ ดาบนั้นจะฟาดฟัน บั่นทอน ทำร้ายศัตรู นั่นคือดาบแห่งพระวิญญาณ คือพระคำของพระเจ้า ปีศาจนั้นละจากตัวสว่น้อย เธอเป็นอิสระโดยพระคำของพระเจ้า ปีศาจนั้นต้องยอมจำนนต่ออำนาจในนามของพระเยซู” (จบคำพยาน)

พระคำบอกเราในเวลาที่เราเชื่อถูกทดลอง มารเข้าหาพระองค์ มันพูดว่า “ถ้าท่านจะกราบลงนมัสการเรา เราจะให้สิ่งทั้งปวงเหล่านี้แก่ท่าน” พระเยซูจึงตรัสว่า “อัยชาตาน จงไปเสียให้พ้น เพราะมีเขียนไว้แล้วว่า จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว” (มัทธิว 4:10) ชาตานก็ทดลองพระองค์อีกครั้งแล้วครั้งเล่า แต่ทุกครั้งพระเยซูตรัสว่า “เพราะมีเขียนไว้แล้วว่า ... เพราะมีเขียนไว้แล้วว่า” แล้วพระเยซูทรงกล่าวพระคำของพระเจ้า พระองค์ทรงใช้พระแสงแห่งพระวิญญาณ พระคัมภีร์กล่าวว่า ชาตานก็ละพระองค์ไปในชั่วฤดูหนึ่ง

อาวุธเพียงชิ้นเดียวที่เราใช้ฟาดฟันศัตรูก็คือ ดาบแห่งพระวิญญาณ ซึ่งก็คือ พระคำของพระเจ้า เราจะพบว่าทุกครั้งที่เราต้องการศึกษาพระวจนะ เราจะเริ่มนึกถึงอาหาร แล้วก็เสาะแสวงหาของกิน หรือไม่ก็นึกถึงสิ่งที่ยังไม่ได้ทำตลอดทั้งวัน เรามักจะมีข้ออ้างมากมายสารพัดว่าทำไมจึงไม่สามารถศึกษาพระวจนะ มีเหตุผลว่าเหตุใดสิ่งเหล่านั้นเริ่มเกิดขึ้นเมื่อเราจะศึกษาพระคำ มีอะไรหลายอย่างในพระคัมภีร์ที่พระเจ้าต้องการให้เราเรียนรู้ แต่ชาตานไม่ปรารถนาให้เรารู้ ดังนั้นทุกครั้งที่เราจะศึกษาพระคำของพระเจ้า หรือเข้าชั้นเรียนการสร้างสาวก ศัตรูไม่ยอมยกให้เราอ่านพระคำของพระเจ้า มารไม่ต้องการให้เรา รู้จักพระเจ้าผ่านพระคำของพระองค์

มีอาณาจักรของความมืดก็มีอาณาจักรของบุตรที่รักของพระเจ้า ในโคโลสี 1:13 เปาโลกล่าวไว้ว่า “พระองค์ได้ทรงช่วยให้พ้นจากอำนาจของความมืด และได้ทรงย้ายเรามาตั้งไว้ในอาณาจักรแห่งพระบุตรที่รักของพระองค์” เราละอยู่ในอาณาจักรไหนที่อาณาจักรหนึ่งจะมีผู้ครองราชปกครองอยู่ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นกษัตริย์ เรามอบชีวิตให้กับพระองค์แล้วหรือยัง วันนี้เรากำลังเดินตามพระองค์ไหม หรือเรามีสิ่งใดสำคัญยิ่งกว่าในชีวิต พระเยซูทรงกล่าวในลูกา 6:46 ว่า “เหตุไฉนท่านทั้งหลายจึงเรียกเราว่าพระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า แต่ไม่กระทำตามที่เราบอกนั้น” พระเยซูทรงปรารถนาที่จะให้พระองค์เป็นสิ่งที่แรกและสิ่งสำคัญ เป็นที่หนึ่งในชีวิตของเรา อาณาจักรของความมืดคอยกันเราออกจากการให้พระองค์เป็นความสำคัญอันดับแรก อันดับที่จะมีแต่พระองค์เป็นผู้ครอบครองชีวิตของเรา สาเหตุก็เพราะศัตรูต้องการเป็นอันดับหนึ่งแทนที่พระองค์ ขอให้กลับใจมาหาพระองค์เสียแต่วันนี้ ด้วยสุดจิตสุดใจ ทรชนกถึงศัตรูในชีวิตของเรา ชื่อของมันคือชาตาน ผู้ใช้อำนาจครอบงำอันชั่วร้าย แต่พระคัมภีร์บอกว่า เราต่างหากที่มีสิทธิอำนาจเหนือมัน

พระเยซูทรงกล่าวในมัทธิว 10:8 ว่า “จงรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย คนโรคเรื้อนให้หายสะอาด คนตายแล้วให้ฟื้น และจงขับผีออกจากท่านทั้งหลายได้รับเปล่า ๆ จงให้เปล่า ๆ” ออกไปสั่งสอนพระคำของอาณาจักรแห่งสวรรค์ เมื่อเราออกไป เรามีอำนาจเหนือศัตรู อย่ายอมให้ศัตรูทำให้เราหันเหไปจากพระเจ้าอีกเด็ดขาด ต้องให้องค์พระเยซูเจ้าเป็นหมายเลขหนึ่งในชีวิตของเรา แล้วเราจะไม่มีวันเสียใจเลย

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน เอเฟซัส 6:12 พระคำข้อนี้ได้อธิบายความขัดแย้งระหว่างจิตวิญญาณของเรากับฝ่ายของวิญญาณชั่วอย่างไร

เอเฟซัส 6:12 - เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือดแต่ต่อสู้กับเทพผู้ครอง ศักดิ์เทพ เทพผู้ครองพิภพในโมหะ ความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับเหล่าวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ

2. อ่าน มาระโก 16:17 พระคำข้อนี้สอนอะไรเรา เกี่ยวกับสิทธิอำนาจของผู้เชื่อ

มาระโก 16:17 - มีคนเชื่อที่โหด หมายสำคัญเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่น คือเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา เขาจะพูดภาษา แปลกๆ

3. อ่าน ยากอบ 4:7 ผู้ที่แสวงหาการปลดปล่อยจากวิญญาณชั่วนั้น ต้องทำอะไร

ยากอบ 4:7 - เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงน้อมใจยอมฟังพระเจ้า จงต่อสู้กับพญามาร และมันจะหนีไปจากท่าน

4. อ่าน ยากอบ 1:14 ซาตานหลอกลวงเราอย่างไร ที่จะให้เรามองเห็นสิ่งชั่วร้ายเป็นเรื่องที่น่าทำ

ยากอบ 1:14 - แต่ว่าทุกคนก็ถูกล่อลวง เมื่อตัณหาของตัวชักนำตนให้กระทำความผิด แล้วตัวก็กระทำตาม

5. อ่าน โรม 6:13 บุคคลที่เต็มเต็มไปด้วยสิ่งต่าง ๆ ของพระคริสต์ มารจะไม่อยู่เป็นสุขและจะหนีไปโดยตัวของมันเอง พระคำนี้บอกให้เรา

โรม 6:13 - อย่ายกอวัยวะของท่านให้แก่บาป ให้เป็นเครื่องใช้ในการอธรรม แต่จงถวายตัวของท่านแต่พระเจ้าเหมือนหนึ่งคนที่เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และจงให้อวัยวะของท่านเป็นเครื่องใช้ในการชอบธรรมถวายแด่พระเจ้า

6. อ่าน โรม 13:14 มารจะบำรุงด้วยการงานของเนื้อหนัง ดังนั้นเราต้องให้มันอดโศทางเนื้อหนัง ด้วยการที่เราดำรงชีวิตด้วยความรัก และความบริสุทธิ์ในทางของพระเจ้า และเราอย่า _____ เนื้อหนัง

โรม 13:14 - แต่ท่านทั้งหลายจงประดับตัวด้วยพระเยซูคริสต์เจ้า และอย่าจัดเตรียมอะไรไว้ว่าเธอเนื้อหนัง เพื่อจะให้สำเร็จตามความปรารถนาของเนื้อหนังนั้น

7. อ่าน ลูกา 10:17-19 พระเยซูไม่เคยบอกให้เราอธิษฐานขอต่อพระองค์ เพื่อขับไล่วิญญาณชั่ว พระองค์ทรงให้สิทธิอำนาจกับเราในพระคำข้อนี้บอกเราว่า เรามีสิทธิและอำนาจเหนืออะไร

ลูกา 10:17-19 - ฝ่ายสาวกเจ็ดสิบคนนั้นก็กลับมาด้วยความปรีดีทูลว่า “พระองค์เจ้าข้าถึงผีทั้งหลายก็ได้อยู่ใต้บังคับของพวกข้าพระองค์ โดยพระนามของพระองค์” [18] พระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “เราได้เห็นซาตานตกจากสวรรค์เหมือนฟ้าแลบ [19] ดูเถิด เราได้ให้พวกท่านมีอำนาจเหยียบย่ำและแมลงปอง และมีอำนาจใหญ่ยิ่งกว่ากำลังศัตรู ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะทำอันตรายแก่ท่านได้เลย

บทที่ 5 คำตอบ

1. อ่าน เอเฟซัส 6:12 พระคำข้อนี้ได้อธิบายความขัดแย้งระหว่างจิตวิญญาณของเรากับฝ่ายของวิญญาณชั่วอย่างไร เหมือนการต่อสู้
2. อ่าน มาระโก 16:17 พระคำข้อนี้สอนอะไรเรา เกี่ยวกับสิทธิอำนาจของผู้เชื่อ เรามีสิทธิอำนาจในนามพระเยซูคริสต์ที่จะขับผีออกได้
3. อ่าน ยากอบ 4:7 ผู้ที่แสวงหาการปลดปล่อยจากวิญญาณชั่วนั้น ต้องทำสิ่งใด เขาต้องน้อมใจยอมฟังพระเจ้า และต่อสู้กับพญามาร
4. อ่าน ยากอบ 1:14 ซาตานหลอกลวงเราอย่างไร ที่จะให้เรามองเห็นสิ่งชั่วร้ายเป็นเรื่องที่น่าทำ มันทำงานกับตัณหาของเรา (ทำให้สิ่งชั่วร้ายนั้นดูน่าทำ)
5. อ่าน โรม 6:13 บุคคลที่เต็มเต็มไปด้วยสิ่งต่าง ๆ ของพระคริสต์ มารจะไม่อยู่เป็นสุขและจะหนีไปโดยตัวของมันเอง พระคำนี้บอกให้เรา
อย่ายอมทำตามบาป แต่ยอมทำตามพระเจ้า จงถวายตัวของเรา(อวัยวะของเรา) ให้เป็นเครื่องใช้ในการชอบธรรมถวายแด่พระเจ้า
6. อ่าน โรม 13:14 มารจะบารุงด้วยการงานของเนื้อหนัง ดังนั้นเราต้องให้มันอดโง่ทางเนื้อหนัง ด้วยการที่เราดำรงชีวิตด้วยความรัก และความบริสุทธิ์ในทางของพระเจ้า และเราอย่า _____ เนื้อหนัง
จัดเตรียมอะไรไว้บำเรอ
7. อ่าน ลูกา 10:17-19 พระเยซูไม่เคยบอกให้เราอธิษฐานขอต่อพระองค์ เพื่อขับไล่วิญญาณชั่ว พระองค์ทรงให้สิทธิอำนาจกับเรา ในพระคำข้อนี้บอกเราว่า เรามีสิทธิและอำนาจเหนืออะไร
กำลังศัตรู

บทที่ 6

สิทธิอำนาจของผู้เชื่อ

บทเรียนวันนี้เราจะเรียนเรื่องสิทธิอำนาจที่พระเจ้าทรงมอบให้กับเราในฐานะผู้เชื่อ เพื่อครอบคลุมเนื้อหาของบทนี้ เราคงไม่พูดถึง แต่เรื่องของสิทธิอำนาจที่เรามี แต่จะต้องพูดถึงสิทธิอำนาจของซาตานด้วย ซาตานถูกสร้างภาพให้ดูมีอำนาจมากกว่าที่เป็นจริง คริสเตียนถูกชักนำให้เชื่อว่าเรากำลังต่อสู้กับผู้มีอำนาจอันทรงพลังสูงสุดเหนือเรา ที่ไม่อาจจะต้านทานได้ นั่นไม่ใช่สิ่งที่พระคำของพระเจ้าสอนเราได้เลย พระธรรมเอเฟซัส 6:12 บอกว่า “เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับเทพผู้ครอง คักติเทพ เทพผู้ครองพิภพในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับเหล่าวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ” ดังนั้นซาตานเป็นตัวแปรตัวหนึ่ง มันดำรงอยู่จริง มีลำดับชั้นของฐานันดรของเทพผู้ครอง มีอำนาจต่าง ๆ ที่เราเกี่ยวข้อง แต่ในพระคำข้อก่อนหน้านี้อันบอกว่า เราต้องยืนหยัดต่อต้านยุทธอุบายของพญามาร เพราะอำนาจเดียวที่ซาตานใช้ต่อต้านเรา ก็คือการหลอกลวงเท่านั้น มันไม่มีอำนาจใด ๆ ที่จะเอาชนะเราได้เลย

ในปฐมกาลบทที่ 3 จะเห็นว่าการล่อลวงเริ่มเกิดขึ้นครั้งแรกกับอาดัมและเอวา ซาตานไม่ได้เข้าไปเป็นปฏิปักษ์กับเขาทั้งสองด้วยอำนาจที่เหนือกว่าแต่อย่างใด ตัวอย่างคือ แทนที่จะเข้าสิงร่างแมมมอธ หรือช้างสีกตัว เอาเท้าเหยียบหัวอาดัม แล้วข่มขู่พร้อมกับตะคอกว่า “เจ้าจะกินหัวรับใช้ข้าหรือไม่” แต่ซาตานกลับสร้างงู สัตว์ที่ฉลาดที่สุดที่พระเจ้าทรงสร้าง คำว่า “ฉลาด” ก็คือ “มีเล่ห์เหลี่ยม หลอกลวง ฉลาดแกมโกง” เหตุผลที่ซาตานเข้ามาทางงู ก็เพราะมันไม่มีอำนาจพอที่จะบังคับให้ออาดัมกับเอวาทำอะไรได้เลย มันทำได้เพียงหลอกลวง มันเข้ามาต่อต้านพระลักษณะของพระเจ้า เริ่มวิพากษ์วิจารณ์พระองค์ ด้วยวิธีพูดว่า “พระเจ้าไม่ได้รักเจ้าจริงหรอก พระองค์ทรงเก็บงำอะไรบางอย่างไว้จากเจ้า” มันใช้เล่ห์กลล่อลวงอาดัมเอวาให้กระทำบาปต่อต้านพระเจ้า อาดัมและเอวาคือผู้ที่มีอำนาจทั้งหมด เหตุผลที่ซาตานใช้วิธีนี้ ก็เพราะมันไม่มีอำนาจอะไรที่จะใช้ในการต่อต้านพระเจ้าได้เลย

มีอีกมากมายหลายอย่างที่เราใช้เวลาไม่พอที่จะอธิบาย แต่หนึ่งในประเด็นหลักที่อยากจะให้เข้าใจก็คือ เรื่องสิทธิอำนาจของผู้เชื่อ เราต้องตระหนักเสมอว่า ซาตานไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือเราเลย มันคือศัตรูที่แพ้ อำนาจเพียงประการเดียวของมันที่จะใช้ต่อต้านเราก็คือ การโกหกหลอกลวง หากชีวิตเรากำลังถูกทำลาย เราอาจใช้ข้ออ้างว่า “ซาตานเป็นผู้ลั่นไกใส่ผม” แต่เราเองนั่นแหละที่ส่งกระสุนให้ซาตาน เราคือผู้ที่ตอบสนองต่อคำโกหกหลอกลวงของมัน หากเราไม่ยอมอ่อนข้อต่อซาตาน มันก็หมดหนทางที่จะเข้ามาใกล้กายหรือมีอำนาจเหนือเราได้ ใน 2 โครินธ์ 10:3-5 กล่าวว่า “เพราะว่า ถึงแม้เรายังดำเนินอยู่ในเนื้อหนังก็จริง แต่เราก็ไม่ได้สู้รบตามฝ่ายเนื้อหนัง (เพราะว่าศาสตราวุธแห่งการสงครามของเราไม่เป็นฝ่ายเนื้อหนัง แต่มีอำนาจอันยิ่งใหญ่จากพระเจ้าที่จะทำลายป้อมปราการที่แข็งแกร้งลงได้) คือการทำลายความคิด ทำลายที่ลึกลับทุกประการที่ตั้งตัวขึ้นขัดขวางความรู้ของพระเจ้า และน้อมนำความคิดทุกประการให้เข้าอยู่ใต้บังคับจนถึงเชื่อฟังพระคริสต์” พระคำเหล่านี้พูดถึงศาสตราวุธในสงครามของเรา ทุก ๆ ศาสตราวุธนั้นเกี่ยวข้องกับการความคิด ซาตานไม่มีอำนาจที่จะทำอะไรเราได้ ยกเว้นใช้วิธีการหลอกลวง

เราสรุปกันว่า แรกเริ่มเดิมที แนนอนพระเจ้าเป็นผู้มีสิทธิอำนาจทั้งหมด อำนาจทั้งมวลและสิทธิอำนาจทั้งหมดนั้นต้องมีแหล่งกำเนิดมาจากพระเจ้า เพราะพระองค์เท่านั้น ทรงเป็นผู้มีฤทธานุภาพในตนเอง อำนาจอื่นใดนั้นจะต้องได้รับมอบจากพระเจ้าเท่านั้น เมื่อพระองค์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก พระองค์ทรงมีสิทธิอำนาจทั้งหมดเหนือสิ่งใดทั้งมวล ในปฐมกาล 1:26 เมื่อพระเจ้าสร้างอาดัม เอวา พระองค์ตรัสว่า “ให้พวกเขาครอบครองทั่วทั้งแผ่นดินโลก” เมื่อนำเอาสดุดี 115:16 ที่ว่า “ฟ้าสวรรค์เป็นฟ้าสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ แต่พระองค์ทรงประทานแผ่นดินโลกให้แก่บุตรทั้งหลายของมนุษย์” มารวม ก็จะเห็นว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของสรรพสิ่งทั้งมวลโดยสิทธิอย่างถูกต้องในฐานะพระผู้สร้าง แต่พระองค์ทรงมอบการครอบครองหรือมอบอำนาจเหนือโลกทั้งโลกให้กับมนุษย์ทางกายภาพ ซาตานไม่เคยมีสิทธิอำนาจปกครองเหนือแผ่นดินโลกเลย มันเข้ามาครอบงำผ่านวิธีการล่อลวงมนุษย์ให้ตกอยู่ในบาป พระเจ้าทรงมอบอำนาจนั้นให้กับมนุษย์แล้ว เมื่อมนุษย์ล้มลงในความบาป เขาเป็นฝ่ายยินยอมยกให้สิทธิอำนาจที่พระเจ้าทรงประทานนั้นกับซาตาน มันไม่เคยได้รับอำนาจใดจากพระเจ้า ที่จะเข้ามาข่มเหงมนุษย์ หรือปกครองแผ่นดินโลกทั้งสิ้น

พระคัมภีร์ได้บอกเราว่าซาตานเป็นเจ้าของโลกนี้ แต่มิใช่เพราะพระเจ้าทรงสร้างให้มันเป็นเจ้าโลก ทั้งยังไม่เคยมอบตำแหน่งให้ซาตานอยู่เหนือมนุษย์ พระองค์ให้มนุษย์ครอบครอง และมีอำนาจเหนือแผ่นดินโลก เหตุผลเพียงประการเดียวที่ซาตานเข้ามาข่มเหง ครอบครอง ทำให้เกิดความโกลาหลได้ ก็เพราะมนุษย์ยอมอ่อนข้อ มอบสิทธิอำนาจที่พระเจ้าทรงประทานให้เขานั้นแก่ซาตานนี้แหละที่เป็นตัวปัญหาอย่างแท้จริงสำหรับพระเจ้า เพราะพระองค์เป็นพระวิญญาณ พระองค์ทรงมอบสิทธิอำนาจเหนือแผ่นดินโลกให้แก่มนุษย์ที่มีกายภาพแล้ว มนุษย์ที่มีกายภาพเท่านั้น จึงจะมีสิทธิและอำนาจในการปกครอง มีอิทธิพลเหนืออาณาจักรโลก ซาตานต้องเข้าหาเราและจัดการให้เรายินยอมมอบอำนาจให้กับมัน นี่คือเหตุผลที่มันต้องเข้าสิงร่างมนุษย์ พระคัมภีร์ยังบอกอีกว่า ผีร้ายต่าง ๆ ล้วนต้องมีร่างกายเพื่อเข้ามาสิงสู่ นี่ก็เพราะเจ้าซาตานไม่สามารถจะทำอะไรได้เลย ถ้าไม่อาศัยกายมนุษย์ พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ และทรงมอบอำนาจให้กับมนุษย์ไปแล้ว ตอนนั้นก็ดูคล้ายกับว่า พระองค์ทรงถูกมัดมือ ไม่ใช่เพราะพระองค์ไม่มีสิทธิอำนาจ แต่เป็นเพราะพระองค์ทรงยึดมั่นในความซื่อสัตย์ พระองค์ทรงมอบพันธะให้กับมนุษย์ที่มีกายภาพไปเรียบร้อยแล้ว พระองค์ต้องดำรงสัตย์ในพระคำของพระองค์ ด้วยพระองค์ไม่อาจเรียกสิทธินั้นกลับคืนมา และบอกว่า “เอาละ มนุษย์เอ๋ย นี่ไม่ใช่สิ่งที่เราต้องการ เราจะขอเวลานอก หยุดแค่นี้ ล้มกระดานและตั้งต้นใหม่หมด” เปล่าเลย พระองค์ทรงรักษาคำพูดของพระองค์ตลอดช่วงประวัติศาสตร์ผ่านมา พระองค์ทรงมองหาใครสักคนที่พระองค์จะทำงานผ่านได้ แต่ปัญหาคือมนุษย์ทุกคนล้วนแต่ต่างพริ้วและยอมจำนนให้กับซาตาน พระองค์จะทรงทำอะไรได้

ในที่สุด สิ่งที่พระองค์ทรงทำก็คือ เสด็จมาในโลกนี้ด้วยพระองค์เองในร่างมนุษย์ นี่นับเป็นสิ่งที่น่าครั้นคร้ามที่สุด เมื่อเราเข้าใจว่าพระองค์ทรงทำอะไร เพราะว่าบัดนี้ซาตานตกที่นั่งลำบากแน่นอน มันใช้อำนาจของมนุษย์ชาติตลอดเวลา ซึ่งพระเจ้าไม่อาจจะเข้ามาแทรกแซงโดยตรงเพื่อแก้ปัญหาเหล่านั้น ด้วยมนุษย์เต็มอกเต็มใจยอมมอบพันธะทั้งหมด ที่พระองค์ประทานให้ กับซาตาน ผีมารนั้นผิดมาตลอด แต่มนุษย์เองที่กลับให้มันทานุมัติและอำนาจกับมัน บัดนี้พระเจ้าเสด็จมาแล้ว พระองค์มิได้เป็นพระวิญญาณอีกต่อไป แต่เสด็จมาในกายเนื้อของมนุษย์ นี่ทำให้ซาตานเข้าตาจน เพราะพระเจ้าไม่ใช่มีสิทธิอำนาจเฉพาะในสวรรค์ แต่ทรงลงมาเป็นมนุษย์ที่มีสิทธิอำนาจบนโลกด้วย พระเยซูตรัสในยอห์น 5:26-27 ว่า “เพราะว่าพระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์เองฉันใด พระองค์ก็ได้ทรงประทานให้พระบุตรมีชีวิตในพระองค์ฉันนั้น ได้ทรงประทานให้พระบุตรมีสิทธิอำนาจที่จะพิพากษาด้วย เพราะพระองค์ทรงเป็นบุตรมนุษย์” พระเยซูตรัสถึงกายเนื้อของพระองค์เอง

พระเยซูเสด็จมาและทรงใช้สิทธิอำนาจที่พระเจ้าประทานให้ มารก็ยังตามมาล่อลวงพระองค์ แต่พระองค์ไม่เคยยอมตามมัน ซาตานพ่ายแพ้ทุกการต่อสู้กับพระองค์ เมื่อพระเยซูทรงรับเอาบาปของเราทั้งหมด ทรงตายเพื่อบาปของเรา เสด็จลงนรก และกลับเป็นขึ้นมาอีก ดังที่กล่าวไว้ในมัทธิว 28:18 ว่า “*ฤทธาณาภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ตี ในแผ่นดินโลกก็ตี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว*” พระองค์ทรงชนะและนำสิทธิอำนาจที่พระเจ้าทรงประทานให้กับมนุษย์คืนมา มนุษย์นำไปใช้ในทางที่ผิด ในฐานะที่เป็นพระเจ้า ที่มีกายภาพปรากฏ พระเยซูทรงมีอำนาจเหนือแผ่นดินสวรรค์และแผ่นดินโลก พระคำถัดมากล่าวว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปแล้วทำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้” ความหมายก็คือ ทรงดำริว่า “บัดนี้ เรามีอำนาจทั้งหมดในสวรรค์ และแผ่นดินโลก เรากำลังแบ่งปันกับเจ้าทั้งหลาย” ในเวลานี้ อย่างไรก็ตาม สิทธิอำนาจที่พระเจ้าทรงมอบคืนให้กับเราในฐานะผู้เชื่อ นั้น มีลักษณะพิเศษที่ต่างออกไป มันเป็นสิทธิอำนาจร่วมระหว่างเราและองค์พระเยซูคริสต์ มิได้มอบให้เราเป็นเจ้าของเพียงผู้เดียว เหมือนที่อาดัมเอวาเคยมีอีกต่อไป เพราะมนุษย์อาจมอบอำนาจให้ผู้อื่น ยอมให้ซาตานเข้ามาครอบงำ และตกอยู่ในสภาพสิ้นหวัง แต่บัดนี้อำนาจของเรานั้นมีร่วมกับองค์พระเยซูคริสต์ ราวกับว่าเรามีบัญชาการร่วมกับพระเยซู ให้เราได้ลงชื่อร่วมกับพระองค์ เพื่อเบิกเงินสด หรือจ่ายเช็ค อำนาจของเรานั้นได้ใช้ร่วมกับองค์พระเยซู และสิทธิอำนาจของพระองค์นั้นก็ใช้ร่วมกับคริสตจักร

ถึงแม้ว่าเราจะล้มเหลว พระเจ้าก็จะไม่มีทางเซ็นชื่อมอบสิทธิอำนาจนั้นแก่มารแน่นอน ซาตานนั้นไร้อำนาจโดยสิ้นเชิง มันไม่สามารถที่จะเข้ามายุ่มยามอะไรในชีวิตเราได้ เว้นแต่จะล่อลวงเราให้ทำตามมันโดยสมัครใจ เราอาจยอมให้อำนาจกับซาตานเข้ามาครอบครองชีวิต และต้องทนทุกข์สารพัด แต่สิทธิอำนาจที่พระเจ้าประทานให้กับมนุษย์นั้น ไม่มีวันที่จะมอบทั้งหมดให้กับมารอีกต่อไป เพราะบัดนี้เรามีสิทธิอำนาจร่วมระหว่างเรากับพระเยซูคริสต์ พระองค์ยังคงสัตย์ซื่อกับเราโดยไม่คำนึงถึงเรื่องอื่นใดทั้งสิ้น เราจำเป็นต้อง

บทที่ 6

ตระหนักเสมอว่า เราเป็นผู้หนึ่งที่มีสิทธิและฤทธิ์อำนาจ ซาตานกำลังต่อสู้กับเราด้วยความคิด อาวุธของเราก็คือเราต้องควบคุมความคิด ต้องตระหนักว่า จะไม่ปล่อยมารร้ายให้เข้ามากดขี่เบียดเบียนร่างกายเรา ต้องคิดว่า พระคำกล่าวไว้ว่าอย่างไรในเรื่องการรักษาโรค ยอห์น 8:32 กล่าวว่า “ท่านทั้งหลายจะรู้จักความจริง และความจริงนั้นจะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไทย” เราคือผู้ที่มีอำนาจและใช้สิทธิอำนาจที่พระเจ้าประทานให้ สิ่งเดียวที่ทำให้เราห่างเหินจากการฝึกฝนการใช้สิทธิอำนาจนั้นก็คือการไม่ควบคุมความคิดของเรา ทำให้เราไม่ได้ใช้ข้อพระคำเหล่านี้เป็นอาวุธฝ่ายจิตวิญญาณที่จะเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่ ซ้ำยังไม่ตระหนักว่าตัวเรามีอะไร ครั้นเมื่อค้นพบว่าเราคือผู้หนึ่งที่มีสิทธิและฤทธิ์อำนาจ มันจะเสริมกำลังใจเราอย่างไรคุณ

ขออธิษฐานให้เราได้รับเรื่องนี้ไปใคร่ครวญ ขอพระเจ้าเปิดเผยสำแดงว่า เราคือผู้ที่ทำให้ซาตานหวาดกลัว เราต้องไม่กลัวซาตาน เพราะเราคือผู้ที่มีสิทธิอำนาจที่พระเจ้าทรงประทานให้ หากเราต่อต้านซาตาน มันจะหนีไปจากเรา (ยากอบ 4:7)

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน ปฐมกาล 3:1 ชาตานเมื่ออยู่จริง แต่อำนาจที่แท้จริงของมันอยู่ที่ความสามารถในการล่อลวง เจ้ารูธายันั้น (ชาตาน) พยายามล่อลวงให้เอวาเกิดคำถามอะไร

ปฐมกาล 3:1 – “งูนั้นเป็นสัตว์ที่ฉลาดกว่าบรรดาสัตว์ในท้องทุ่งซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้ มันกล่าวแก่หญิงนั้นว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่า เจ้าอย่ากินผลจากต้นไม้ทุกชนิดในสวนนี้”

2. อ่าน ปฐมกาล 3:1 เหตุใดชาตานจึงใช้การล่อลวง
3. อ่าน ปฐมกาล 1:26, 28 ใครคือผู้ให้สิทธิอำนาจแก่มนุษย์

ปฐมกาล 1:26,28 – พระเจ้าตรัสว่า “จงให้เราสร้างมนุษย์ตามแบบฉายาของเรา ตามอย่างพวกเรา และให้พวกเขาครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในอากาศ และสัตว์ใช้งาน ให้ครอบครองทั่วทั้งแผ่นดินโลก และบรรดาสัตว์เลี้ยงคลานที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลก” ... [28] พระเจ้าทรงอวยพรพวกเขา และพระเจ้าตรัสแก่พวกเขาว่า “จงมีลูกดกและทวีมากขึ้น จนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดินนั้น ครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในอากาศ และบรรดาสัตว์ที่มีชีวิตที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก”

4. อ่าน สดุดี 8:4-8 เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ พระองค์ทรงให้อะไรแก่เขา

สดุดี 8:4-8 – มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าซึ่งพระองค์ทรงระลึกถึงเขา และบุตรมนุษย์เป็นผู้ใดซึ่งพระองค์ทรงเยี่ยมเยียนเขา [5] เพราะพระองค์ทรงให้เขาต่ำกว่าพวกทูตสวรรค์แต่เหนือยวและทรงประทานสง่าราศีกับเกียรติเป็นมงกุฎให้แก่เขา [6] พระองค์ทรงมอบอำนาจให้ครอบครองบรรดาพระมหากษัตริย์ของพระองค์ทรงให้สิ่งทั้งปวงอยู่ใต้ฝ่าเท้าของเขา [7] คือฝูงแกะและฝูงวัวทั้งสิ้นทั้งสัตว์ป่าด้วย [8] ตลอดทั้งนกในอากาศ ปลาในทะเล และอะไรต่าง ๆ ที่ว่ายไปมาอยู่ตามทะเล

5. อ่าน 2 โครินธ์ 4:4 พระคำข้อนี้แสดงให้เห็นว่าเกิดอะไรขึ้น

2 โครินธ์ 4:4 – ส่วนคนที่ไม่เชื่อนั้น พระของยุคนี้ได้กระทำใจของเขาให้มืดไป เพื่อไม่ให้ความสว่างของข่าวประเสริฐอันมีสง่าราศีของพระคริสต์ ผู้เป็นพระฉายาของพระเจ้า ส่องแสงถึงพวกเขา

6. อ่าน มัทธิว 4:8-9 พระคำข้อนี้ได้เน้นย้ำประเด็นนี้ใหม่

มัทธิว 4:8-9 – อีกครั้งหนึ่งพญามารได้นำพระองค์ขึ้นไปบนภูเขาอันสูงยิ่งนัก และได้แสดงบรรดาราชอาณาจักรในโลก ทั้งความรู้เรื่องของราชอาณาจักรเหล่านั้นให้พระองค์ทอดพระเนตร [9] แล้วได้ทูลพระองค์ว่า “ถ้าท่านจะกราบลงนมัสการเรา เราจะให้สิ่งทั้งปวงเหล่านี้แก่ท่าน”

7. อ่าน มัทธิว 28:18 หลังจากพระเยซูสิ้นพระชนม์ และฟื้นคืนชีพ ปัจจุบันนี้ผู้ที่มีสิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และแผ่นดินโลกคือ

มัทธิว 28:18 – พระเยซูจึงเสด็จเข้ามาใกล้แล้วตรัสกับเขาว่า “ทุกอาณาจักรทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว”

บทที่ 6

---

8. อ่าน มัทธิว 28:18-19 ตามพระคำข้อนี้ ผู้ใดเป็นผู้ที่ได้รับสิทธิอำนาจในตอนนี้

มัทธิว 28:19 - เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

9. อ่าน เอเฟซัส 1:19 ฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้ามีต่อผู้ใด

เอเฟซัส 1:19 - และรู้ว่าฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์มีมากเพียงไรสำหรับเราทั้งหลายที่เชื่อ ตามการกระทำแห่งฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์

บทที่ 6 คำตอบ

1. อ่าน ปฐมกาล 3:1 ซาตานมีอยู่จริง แต่อำนาจที่แท้จริงของมันอยู่ที่ความสามารถในการล่อลวง เจ้าูร้ายนั้น (ซาตาน) พยายามล่อลวงให้เอวากิดคำถามอะไร
พระคำของพระเจ้า (จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่า)
2. อ่าน ปฐมกาล 3:1 เหตุใดซาตานจึงใช้การล่อลวง
มันไม่สามารถจะบังคับให้ผู้ใดเชื่อฟังมันได้ มันจึงต้องล่อลวงมนุษย์ให้ละทิ้งสิทธิอำนาจของตัวเอง
3. อ่าน ปฐมกาล 1:26, 28 ใครคือผู้ให้สิทธิอำนาจแก่มนุษย์
พระเจ้า
4. อ่าน สดุดี 8:4-8 เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ พระองค์ทรงให้อะไรแก่เขา
พระองค์ทรงให้อำนาจในการครอบครองบรรดาสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างทั้งสิ้น
5. อ่าน 2 โครินธ์ 4:4 พระคำข้อนี้แสดงให้เห็นว่าเกิดอะไรขึ้น
ซาตานเอาสิทธิอำนาจจากมนุษย์ และกลายมาเป็นเจ้าของโลกนี้
6. อ่าน มัทธิว 4:8-9 พระคำข้อนี้ได้เน้นย้ำประเด็นนี้ใหม่
ใช่แล้ว
7. อ่าน มัทธิว 28:18 หลังจากพระเยซูสิ้นพระชนม์ และฟื้นคืนชีพ ปัจจุบันนี้ผู้ที่มีสิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และแผ่นดินโลกคือ
พระเยซูคริสต์
8. อ่าน มัทธิว 28:18-19 ตามพระคำข้อนี้ ผู้ใดเป็นผู้ที่ได้รับสิทธิอำนาจในตอนนี้
ผู้เชื่อทั้งหลาย
9. อ่าน เอเฟซัส 1:19 อภิธานูภาพอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้ามีต่อผู้ใด
มีต่อเราผู้เชื่อ

การรักษาโรคอยู่ในการลบล้างบาปของพระเจ้า

บทเรียนวันนี้เกี่ยวกับเรื่องการรักษาโรค ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่พระเยซูทรงซื้อให้เราแล้ว มาระโก 2 และลูกา 5 พระเยซูกำลังสั่งสอนอยู่ในบ้านซึ่งแน่นขนัดไปด้วยฝูงชน กระทั่งชายง่อยถูกหย่อนลงมาจากหลังคาโดยความช่วยเหลือของเพื่อนๆ ให้หยุดตรงหน้าพระเยซูที่ทรงประทับอยู่ และพระองค์ทรงรักษาชายง่อยนั้นให้หายอย่างอัศจรรย์ ในมัทธิว 8:14-16 หลังจากที่พระเยซูได้ทรงรักษาผู้คนแล้วพระคัมภีร์ก็กล่าวต่อไปว่า “ครั้นพระเยซูเสด็จเข้าไปในเรือนของเปโตร ก็ทอดพระเนตรเห็นแม่ยายของเปโตรนอนจับไข้อยู่ พอพระองค์ทรงถูกต้องนาง ไข้ก็หาย นางจึงลุกขึ้นปรนนิบัติเขาทั้งหลาย พอค่ำลง เขาก็พาคนเป็นอันมากที่มีไข้เข้าสิงมาหาพระองค์ พระองค์ก็ทรงขับผีออกด้วยพระดำรัสของพระองค์ บรรดาคนเจ็บป่วยนั้นพระองค์ก็ได้ทรงรักษาให้หาย” ข้อความ ในพระคำที่ 17 กล่าวถึงเหตุที่ทำให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น “ทั้งนี้เพื่อจะให้สำเร็จตามพระวจนะโดยอัสยาห์ ศาสดาพยากรณ์ที่ว่า ท่านได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลาย และหอบโรคของเราไป” ในกรณีนี้ พระเยซูทรงรักษาโรคให้กับผู้คนมากมาย และกล่าวถึงพระคำที่ถอดจากอิสยาห์ 53:3-5 ว่า “ท่านได้ถูกมนุษย์ดูหมิ่นและทอดทิ้ง (นี่คือคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์) เป็นคนที่เสร้างและคนเคยกับความระทมทุกข์ และตั้งผู้หนึ่งซึ่งคนทนมองดูไม่ได้ ท่านถูกดูหมิ่นและเราทั้งหลายไม่ได้นับถือท่าน แนนที่เดียวท่านได้แบกความระทมทุกข์ของเราทั้งหลาย และหอบความเสร้างโรคของเราไป กระนั้นเราทั้งหลายก็ยังถือว่าท่านถูกตี คือพระเจ้าทรงโยยตีและข่มใจ แต่ท่านถูกบาดเจ็บเพราะความละเมิดของเราทั้งหลาย ท่านฟกช้ำเพราะความชั่วช้าของเรา การตีสอนอันทำให้เราทั้งหลายปลอดภัยนั้นตกแก่ท่าน ที่ต้องฟกช้ำนั้นก็ให้เราหายดี”

นี่เป็นข้อพระคำที่ทรงพลัง หลายคนรับพระคำข้อนี้แล้วบอกว่า “นี่ไง พระคำข้อนี้พูดถึงเรื่องฝ่ายจิตวิญญาณ” บางคริสตจักรมิได้เชื่อการรักษาโรคทางกาย พวกเขาตีความพระคำข้อนี้ไปในเรื่องของจิตวิญญาณ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรักษาบาดแผลทางอารมณ์ เมื่อเราถวญตัว ใช้ชีวิตกับพระเจ้า พระองค์จะทรงรักษา แต่ถ้าเรานำพระคำนี้ รวมเข้ากับพระคำที่เรากล่าวไว้ตอนเริ่มต้น จะทำให้ความคตินั้นอันตรายไปตลอดกาล เป็นเรื่องจริงที่พระเยซูทรงรักษาบาดแผลทางอารมณ์ของเรา และทรงรักษาด้านอื่นด้วยเช่นกัน แต่พระคำตอนนั้นกล่าวถึงการรักษาโรคทางร่างกาย จะเห็นได้ในมัทธิว 8:17 ที่กล่าวว่า การรักษาโรคที่เกิดขึ้นทั้งนี้เพื่อจะให้สำเร็จตามพระวจนะโดยอัสยาห์ ศาสดาพยากรณ์ ซึ่งได้อ่านไปแล้ว “ที่ต้องฟกช้ำนั้นก็ให้เราหายดี” ที่กล่าวเช่นนั้น ก็เพื่อให้สำเร็จตามคำเผยพระวจนะที่ว่าพระองค์ได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลายและหอบโรคของเราไป นี่พูดถึงการเจ็บป่วยทางร่างกาย ความปวดเจ็บทั้งหลาย ที่พระเยซูทรงรักษาผู้คนทางกายภาพ เพื่อให้สำเร็จตามข้อพระคัมภีร์ที่ว่า “ด้วยที่ต้องฟกช้ำนั้นก็ให้เราหายดี”

พระคัมภีร์ยังกล่าวต่อไปใน 1 เปโตร 2:24 ว่า “พระองค์เองได้ทรงรับแบกบาปของเราไว้ในพระกายของพระองค์ที่ต้นไม้นั้น เพื่อที่เราทั้งหลายซึ่งตายจากบาปแล้วจะได้ดำเนินชีวิตตามความชอบธรรม ด้วยรอยเขียนของพระองค์ ท่านทั้งหลายจึงได้รับการรักษาให้หาย” นี่เป็นประโยคที่แสดงถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต พระเยซูเสด็จมาในโลกนี้แล้ว ส่วนหนึ่งของเหตุผลที่พระองค์เสด็จมาก็เพื่อรักษาโรคทางร่างกายเรา เรามีได้ลดคุณค่าของความจริงที่พระองค์เสด็จมาเพื่ออภัยโทษบาปเรา เพราะนั่นคือสิ่งสำคัญ และการอภัยโทษบาปก็เปรียบเสมือนประตูอันเป็นหนทางสู่ทุก ๆ สิ่ง แต่พระองค์มิได้มาเพียงเพื่อยกโทษบาปให้แก่เราเท่านั้น พระองค์เสด็จมาเพื่อรักษาโรคทางกายของเราด้วย ในภาษากรีก คำที่ใช้สำหรับความรอด ในพันธสัญญาใหม่นี้คือ “sozo” เป็นคำที่มีความหมายหลายอย่าง ถ้าเราค้นดูก็จะเห็นว่ามันแปลได้อีกว่า “รักษาให้หาย” ในยากอบ 5:14-15 บอกไว้ว่า “มีผู้ใดในพวกท่านเจ็บป่วยหรือ จงให้ผู้นั้นเชิญบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา ให้ท่านเหล่านั้นอธิษฐานเพื่อเขา และเจิมเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า การอธิษฐานด้วยความเชื่อจะช่วยให้ผู้ป่วยรอดชีวิต” คำว่า “รอด” ในภาษากรีก ใช้คำว่า “sozo” หมายถึง ผู้คนที่เจ็บป่วยทางกายได้รับการรักษาให้หาย คำคำเดียวกันนี้ที่แปลอีกความหมายหนึ่งว่าการยกโทษบาป ถูกใช้ในร้อย ๆ ครั้งในพันธสัญญาใหม่ ที่แปลว่า ‘รักษาให้หาย’ ด้วย

เมื่อพระเยซูส่งสาวกของพระองค์ออกไปในมัทธิว 10 พระองค์ทรงมีบัญชาให้เขาไปรักษาคนป่วย ทำให้คนโรคเรื้อนหายสะอาด ทำให้คนตายฟื้นคืนขึ้นมา ขับภูติผีออกและสั่งสอนพระคำของพระเจ้าเช่นเดียวกับที่ได้ทรงบัญชาให้สาวกประกาศพระคำของพระเจ้า ทรงสั่งให้รักษาคนป่วย รักษาคนโรคเรื้อนให้หายสะอาดและขับภูติผี การรักษาโรคเป็นส่วนสำคัญเช่นเดียวกับการยกโทษบาป

ของเรา ที่พระเยซูได้เสด็จลงมาเพื่อสัมผัสฤทธิ์ผลในชีวิตเรา

ในทำนองเดียวกัน เราคงไม่เคยนึกมาก่อนว่า พระเจ้าอยากให้เราทำบาปเพื่อสอนเรา ด้วยการเรียนรู้ผ่านบาปนั้น พระองค์ไม่ต้องการให้เราใช้ชีวิตอยู่ในความเจ็บป่วย พระเจ้าไม่ใช่ผู้ประทานความเจ็บป่วยให้กับเรา บางครั้งมีคนพูดกันว่า “โอ ความเจ็บป่วยนี้เป็นพรจากพระเจ้าจริง ๆ เพราะทำให้ผมหันกลับไปหาพระองค์” จริยอยู่ที่ในยามคับขัน ผู้คนหันกลับไปหาพระเจ้า แต่พระองค์ไม่ได้ส่งโรคร้ายไข้เจ็บมาเพื่อสั่งสอนเรา พระองค์ไม่ทรงทำเช่นนั้นแน่นอน เช่นเดียวกับที่จะไม่เอาบาปมาให้ เราจะเรียนรู้อะไรได้มัยถ้าเราดำเนินชีวิตในความบาป ใช้ชีวิตในการเล่นชู้ ล่วงประเวณี หรือรักร่วมเพศ แล้วติดโรครมา เราได้เรียนรู้ใหม่ว่าการใช้ชีวิตแบบนั้นมันผิด ได้เรียนรู้แน่นอน แต่พระเจ้าไม่ให้เราใช้ชีวิตแบบนั้น พระองค์ไม่ได้นำบาปมาให้ในชีวิตเรา เราเองก็ยังเรียนรู้จากการทำบาปได้ เราอาจเอาหัวไปโขกกำแพงแล้วค่อยนึกได้ว่านั่นไม่ใช่สิ่งที่ควรทำ อันที่จริง เราก็คงเรียนรู้ได้โดยไม่ต้องเอาหัวไปโขกกำแพงจริง ๆ

เราไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ทุกอย่างผ่านความเจ็บปวด พระเจ้าไม่ได้เอาโรคร้ายมาโยนใส่ชีวิตเรา เพื่อสอนให้เราถ่อมใจ หรือสอนเรื่องอื่นใด พระเยซูตายเพื่อยกโทษบาปเรา และเพื่อรักษาโรคเราให้หายด้วย ทรงแบกบาปของเราไว้ในร่างกายของพระองค์ และโดยรอยเมียนของพระองค์ เราก็ได้รับการรักษาให้หายแล้ว

ฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติในการรักษาโรคให้หายของพระเจ้านั้น พร้อมจะเป็นของเราเสมอ ทั้งยังเป็นส่วนหนึ่งของการลงบาปที่พระเยซูยอมตายเพื่อให้เกิดขึ้น หากเราไม่ได้รับการรักษาให้หาย ก็ไม่ใช่เพราะพระเจ้าทรงกริ้วอะไรเราเลย แม้เราไม่ได้หาย เราก็คงคงรักพระเจ้าหมดทั้งหัวใจ แม้เราจะไม่เชื่อเรื่องการรักษาโรคเลยเราก็คงมีความรอด ยังอยู่ในราชอาณาจักรของพระเจ้า แต่ความจริง เราอาจจะได้ไปสวรรค์เร็วกว่าที่คิด เพราะเราไม่รู้ว่าจะดำเนินชีวิตอย่างมีสุขภาพดีได้อย่างไร ทราบไหมว่า การรักษาโรคนั้นพร้อมจะเป็นของเราเสมอ พระเยซูตายก็เพื่อให้เราพ้นจากโรคร้าย พระเจ้าต้องการให้เราแข็งแรงนะครับ

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน มัทธิว 8:16-17 พระเยซูทรงรักษาโรคให้คนไปจำนวน

มัทธิว 8:16-17 – พอลกำลัง เขาพาคนเป็นอันมากที่มีไข้เข้าสิงมาหาพระองค์ พระองค์ก็ทรงขับผีออก ด้วยพระดำรัสของพระองค์ บรรดาคนเจ็บป่วยนั้น พระองค์ก็ได้ทรงรักษาให้หาย [17] ทั้งนี้เพื่อจะให้สำเร็จ ตามพระวจนะโดยอิสยาห์ศาสดาพยากรณ์ที่ว่า ท่านได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลาย และหอบโรคของเราไป

2. อ่าน อีสยาห์ 53:3-5 การรักษานิดไหนที่พระคัมภีร์พูดถึง

อีสยาห์ 53:3-5 – ท่านได้ถูกมนุษย์ดูหมิ่นและทอดทิ้ง เป็นคนที่ไม่ได้รับความเคารพและคนเคียดแค้นกับความระทมทุกข์ และตั้งผู้หนึ่งซึ่งคนทนมองดูไม่ได้ ท่านถูกดูหมิ่นและเราทั้งหลายไม่ได้นับถือท่าน [4] แน่ทีเดียวท่านได้แบกความระทมทุกข์ของเราทั้งหลาย และหอบความเศร้าโศกของเราไป กระนั้นเราทั้งหลายก็ยังถือว่าท่านถูกตี คือพระเจ้าทรงโอบอ้อมและข่มใจ [5] แต่ท่านถูกบาดเจ็บเพราะความละเมิดของเราทั้งหลาย ท่านพกซ้ำเพราะความชั่วช้าของเรา การตีสอนอันทำให้เราทั้งหลายปลอดภัยนั้นตกแก่ท่านที่ต้องพกซ้ำนั้นก็ให้เราหายดี

3. อ่าน มัทธิว 8:17 จะเกิดอะไรขึ้นกับความป่วยไข้และโรคของเรา

มัทธิว 8:17 – ทั้งนี้เพื่อให้สำเร็จตามพระวจนะโดยอิสยาห์ศาสดาพยากรณ์ที่ว่า ท่านได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลาย และหอบโรคของเราไป

4. อ่าน 1 เปโตร 2:24 พูดถึงสองสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำเพื่อเรา นั่นคือ

1 เปโตร 2:24 – พระองค์เองได้ทรงรับแบกบาปของเราไว้ในพระกายของพระองค์ที่ต้นไม้นั้น เพื่อว่าเราทั้งหลายซึ่งตายจากบาปแล้ว จะได้ดำเนินชีวิตตามความชอบธรรม ด้วยรอยเมี้ยนของพระองค์ ท่านทั้งหลายจึงได้รับการรักษาให้หาย

5. อ่าน ยากอบ 5:14-15 คำว่า “รอด” เป็นภาษากรีกคำว่า “sozo” หมายถึง การปลดปล่อย การปกป้องการรักษา การถนอม และการมีครบถ้วน นั่นหมายถึงคำเดียวกับคำว่า “การช่วยให้รอด” ในพระคัมภีร์ ตามพระคำข้อนี้จากภาษากรีก คำว่า การช่วยให้รอดมีอะไรที่รวมอยู่กับการช่วยให้รอดด้วย

ยากอบ 5:14-15 – มีผู้ใดในพวกท่านเจ็บป่วยหรือ จงให้ผู้นั้นเชิญบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา และให้ท่านเหล่านั้นอธิษฐานเพื่อเขา และเจิมเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า [15] และการอธิษฐานด้วยความเชื่อจะช่วยให้ผู้ป่วยรอดชีวิต และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดให้เขาหายโรค และถ้าเขาได้กระทำบาป ก็จงทรงโปรดอภัยให้แก่เขา

6. อ่าน มัทธิว 10:7 เมื่อพระเยซูส่งสาวกของพระองค์ออกไป พระองค์ทรงให้พวกเขาพูดอะไร

มัทธิว 10:7 – จงไปปลางประกาศพลางว่า อาณาจักรแห่งสวรรค์มาใกล้แล้ว

7. อ่าน มัทธิว 10:8 พระเยซูบอกให้พวกเขาทำอะไร

มัทธิว 10:8 - จงรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย คนโรคเรื้อนให้หายสะอาด คนตายแล้วให้ฟื้น และจงขับผีให้ออก ท่านทั้งหลายได้รับเปล่าๆ ก็จงให้เปล่าๆ

8. อ่าน มาระโก 16:15 พระเยซูบอกให้สาวกทำอะไร

มาระโก 16:15-18 - ฝ่ายพระองค์จึงสั่งพวกสาวกว่า ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน [16] ผู้ที่เชื่อและรับบัพติศมาก็จะรอด แต่ผู้ที่ไม่เชื่อจะต้องถูกลงพระอาชญา [17] มีคนเชื่อที่ไหน หมายสำคัญเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่น คือเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา เขาจะพูดภาษาแปลก ๆ [18] เขาจะจับงูได้ ถ้าเขาดื่มยาพิษอย่างใด จะไม่เป็นอันตรายแก่เขา และเขาจะวางมือบนคนไข้คนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค

9. อ่าน มาระโก 16:16 ผู้คนที่ตอบสนองต่อข่าวประเสริฐจะทำการใด

10. อ่าน มาระโก 16:17 จะมีหมายสำคัญใดที่ติดตามผู้เชื่อ

11. อ่าน มาระโก 16:18 จะมีหมายสำคัญใดอีกที่ติดตามผู้เชื่อ

บทที่ 7 คำตอบ

1. อ่าน มัทธิว 8:16-17 พระเยซูทรงรักษาโรคให้คนไปจำนวน
ทุกคนที่เข้ามาหาพระองค์
2. อ่าน อีสายห์ 53:3-5 การรักษาชนิดไหนที่พระคำนี้พูดถึง
ทุกชนิด (รวมทั้งการรักษาทางกายด้วย)
3. อ่าน มัทธิว 8:17 จะเกิดอะไรขึ้นกับความป่วยไข้และโรคของเรา
พระเยซูทรงแบกรับไปหมดแล้ว
4. อ่าน 1 เปโตร 2:24 พูดถึงสองสิ่งที่คุณพระเยซูทรงกระทำเพื่อเรา นั่นคือ
พระองค์ได้ทรงแบกรับบาปของเราไว้ในร่างกายของพระองค์ และด้วยรอยเมี่ยมของพระองค์ ท่านทั้งหลายจึงได้รับการรักษาให้หาย
5. อ่าน ยากอบ 5:14-15 คำว่า “รอด” เป็นภาษากรีกคำว่า “sozo” หมายถึง การปลดปล่อย การปกป้องการรักษา การถนอม และการมีครบถ้วน นั่นหมายถึงคำเดียวกับคำว่า “การช่วยให้รอด” ในพระคัมภีร์ ตามพระคำข้อนี้จากภาษากรีก คำว่า การช่วยให้รอดมีอะไรที่รวมอยู่กับการช่วยให้รอดด้วย
การรักษา
6. อ่าน มัทธิว 10:7 เมื่อพระเยซูส่งสาวกของพระองค์ออกไป พระองค์ทรงให้พวกเขาพูดอะไร
อาณาจักรแห่งสวรรค์มาใกล้แล้ว
7. อ่าน มัทธิว 10:8 พระเยซูบอกให้พวกเขาทำอะไร
รักษาคนเจ็บป่วยให้หาย คนโรคเรื้อนให้หายสะอาด คนตายแล้วให้ฟื้น และจงขับผีให้ออก
8. อ่าน มาระโก 16:15 พระเยซูบอกให้สาวกทำอะไร
ให้ออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษยทุกคน
9. อ่าน มาระโก 16:16 ผู้คนที่ตอบสนองต่อข่าวประเสริฐจะทำการสิ่งใด
เชื่อและรับบัพติศมา
10. อ่าน มาระโก 16:17 จะมีหมายเหตุสำคัญใดที่ติดตามผู้เชื่อ
เขาจะขับผีออกและพูดภาษาแปลก ๆ
11. อ่าน มาระโก 16:18 จะมีหมายเหตุสำคัญใดอีกที่ติดตามผู้เชื่อ
เขาจะวางมือบนคนไข้คนป่วย แล้วจะเห็นเขาเหล่านั้นหายโรค

อุปสรรคที่ขวางการหายโรค

บทที่แล้ว เราเรียนรู้ข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้ามีพระประสงค์ที่จะรักษาเราให้หายโรค และการรักษาโรคนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของการลบล้างบาป แต่ยังมีอีกหลายประเด็นที่ต้องพูดถึงกันอีกมาก เพราะถึงแม้ว่าเราจะยอมรับ และเห็นได้จากพระวจนะนั้นแล้วก็ตาม ก็ยังมีคำถามตามมาอีกเป็นต้นว่า “หากเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าแล้ว เหตุใดทุกคนจึงไม่หายโรค” เหตุผลยังมีหลากหลาย และผมก็เพิ่งอธิบายถึงเรื่องนี้เพียงผิวเผินเท่านั้น มีข้อมูลอีกมากที่เราไม่อาจอธิบายได้หมดในที่นี้ แต่ถ้าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าจริง ๆ ที่จะรักษาโรคให้ทุกคน เราจะต้องถึงเหตุผลบางอย่างที่ว่า เหตุใดผู้คนจึงไม่ได้รับการรักษา หนึ่งในเหตุผลนั้นก็คือความไม่รู้ เราไม่สามารถทำงานกับสิ่งที่ไม่รู้หรือไม่เข้าใจ

บางคนเชื่อว่าพระประสงค์ของพระเจ้านั้นเกิดผลโดยอัตโนมัติ ซึ่งเราไม่มีสิทธิ์อำนาจหรือจะกระทำการใดได้ ดังนั้น ด้วยความไม่รู้จึงอาจทำให้เกิดอะไรขึ้นหลายอย่าง (ต่อไปนี้เป็นคำพยานของคุณแอนดรูว์ วอมแมค อาจารย์สอนพระคัมภีร์) “คุณพ่อผมเสียชีวิตเมื่อผมอายุ 12 ปี และก็มีคนอื่นสอง สามคนเสียชีวิตไปต่อหน้าต่อตาในระหว่างที่ผมอายุ 21 ปี ผมอธิษฐานให้เขาเหล่านั้นหายจากโรค แต่ก็ไม่เห็นผลสักครั้ง นั่นไม่ใช่เพราะขัดพระประสงค์ของพระเจ้า แต่เป็นเพราะความไม่รู้ของผม ความไม่รู้เป็นเหตุให้เกิดอะไรหลายอย่างขึ้น ซึ่งก็ไม่ใช่ข้ออ้าง มันก็เหมือนกับกฎแรงดึงดูดโลก เราอาจบอกว่า “ผมไม่รู้” หากผมเดินตึกตึก 10 ชั้นแล้วผมจะต้องตาย” เราไม่จำเป็นต้องรู้กฎแรงดึงดูด เพื่อให้เกิดผลในการงานที่ต่อต้านเรา ผู้คนขาดความรู้เกี่ยวกับกฎของพระเจ้า ผู้คนไม่รู้ว่าจะขั้นตอนการรักษาโรคของพระเจ้าทำงานอย่างไร ดังนั้น ความไม่รู้ก็ทำให้คนตายกันมากมาย” (จบคำพยาน)

อีกสิ่งหนึ่งนี้อาจเป็นอุปสรรคขัดขวางการหายโรคก็คือบาป จุดนี้ทำให้ผู้คนไม่พอใจ เมื่อได้ยินเช่นนั้น เพราะเขาตีความว่า มันหมายถึงโรคภัยทั้งหลายเป็นผลมาจากบาปที่ทำ ซึ่งไม่จริง เราไม่ได้ว่าอย่างนั้น ยอห์นบทที่ 9 มีตัวอย่างว่า ขณะที่พระเยซูกำลังเสด็จออกจากวิหาร สาวกชี้ให้พระองค์ดูชายผู้หนึ่งซึ่งตาบอดแต่กำเนิด สาวกได้ถามพระองค์ในพระคำที่ 2 ว่า “พระองค์เจ้าข้า ใครทำบาปกับแน่ ชายคนนี้ หรือพ่อแม่เขา ที่ทำให้เขาเกิดมาตาบอด” พุดอีกนัยหนึ่งก็คือ พวกเขาถามว่าใครทำบาปให้เขาตาบอด แต่กำเนิด คำตอบของพระเยซูก็คือ ไม่ได้เกิดจากบาปของใครสักคน นั่นไม่ได้หมายความว่า พ่อ แม่ หรือลูกชายไม่เคยทำบาป แต่บอกว่ามันไม่ใช่บาปโดยตรงที่เขากระทำ เป็นเหตุให้ตาบอดแต่กำเนิด ไม่จริงถ้าจะบอกว่าความเจ็บป่วยพิการทั้งหลายนั้นสัมพันธ์กับบาป แต่ก็ไม่ใช่จริงเช่นกันที่จะบอกว่า บาปมีส่วนประกอบหนึ่งของความเจ็บป่วย

ยอห์นบทที่ 5 ก็มีตัวอย่างที่ตอนพระเยซูเสด็จไปที่สระน้ำเบธซาธา และทรงรักษาชายผู้นั้นให้หายโรคอย่างมหัศจรรย์ มีผู้คนมากมายในเวลานั้น ส่วนคนที่หายโรคลบมีเพียงคนเดียว ต่อมาในพระคัมภีร์บทเดียวกันก็ชี้ให้เห็นว่า ชายคนนั้นไม่รู้ด้วยซ้ำว่าใครคือผู้รักษาเขาให้หาย เมื่อสาวกเข้าไปถามในพระคำที่ 12 “คนที่สั่งเจ้าว่า จงยกแคร่ของเจ้าแบกเดินไปเถิดนั้น เป็นผู้ใด” ข้อ 13-14 กล่าวต่อว่า “คนที่ได้รับการรักษาให้หายโรคนั้นไม่รู้ว่าเป็นผู้ใด เพราะพระเยซูเสด็จเสด็จไปแล้ว เนื่องจากขณะนั้นมีคนอยู่ที่นั่นเป็นอันมาก ภายหลังพระเยซูทรงพบคนนั้นในบริเวณพระวิหาร และตรัสกับเขาว่า “ดูเถิด เจ้าหายโรคแล้ว อย่าทำบาปอีก มิฉะนั้นเหตุร้ายกว่านั้นจะเกิดกับเจ้า” พระเยซูทรงกล่าวในที่นี้ว่า บาปจะทำให้เกิดอะไรบางอย่างที่เลวร้ายกว่าความพิการของเขา พระองค์ทรงนำเอาความเจ็บป่วยนั้นมาผูกกับบาป ทั้งยังตรัสในยอห์น บทที่ 9 ว่า ไม่ใช่บาปของผู้ใดทั้งสิ้นที่ชายผู้นั้นเกิดมาตาบอด

ปรากฏการณ์บางอย่างเกิดขึ้นตามธรรมชาติ แต่ก็บางครั้งก็มีความเจ็บป่วย โรคภัยหรือปัญหาทั้งหลายนั้นเป็นผลโดยตรงมาจากความบาป ถึงกระนั้นก็ได้หมายความว่าพระเจ้าเป็นผู้ทำให้สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นกับเรา ยกตัวอย่างเช่น คนที่ใช้ชีวิตรักร่วมเพศ ซึ่งเป็นกราววิปริตผิดธรรมชาติ ร่างกายมนุษย์ ไม่ได้ถูกสร้างให้ใช้ชีวิตแบบนั้น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เกิดจากการใช้ชีวิตเช่นนั้น พระเจ้ามิได้เป็นผู้ทำให้เกิดโรค นั่นคือการฝ่าฝืนกฎธรรมชาติ เพราะธรรมชาติไม่ได้สร้างเราแบบนั้น อีกตัวอย่างคือ เมื่อเราออกไปรับประทานอาหารผิดสำแดงนอกบ้าน ร่างกายเราตอบสนองต่ออาหารนั้น ไม่ได้เกิดจากพระเจ้า มีกฎธรรมชาติ องค์ประกอบทาง

ธรรมชาติมากมาย ดังนั้น เป็นความจริงที่บาปจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งของกรรที่ ทำให้ผู้คนไม่หายจากโรค

หากเรารู้ตัวว่ากำลังทำบาปในชีวิตของเรา และกำลังขอให้พระเจ้ารักษาด้วยความเชื่อ เราจำต้องหยุดบาปนั้น เพราะเท่ากับว่าเรากำลังเปิดประตูให้ซาตานเข้ามาขัดขวางสิ่งที่พระเจ้ากำลังกระทำในชีวิตเรา ในโรม 6:16 กล่าวว่า “ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า ท่านจะยอมตัวรับใช้เชื่อฟังคำของผู้ใด ท่านก็เป็นทาสของผู้ที่ท่านเชื่อฟังนั้น คือเป็นทาสบาปซึ่งนำไปสู่ความตาย หรือเป็นทาสของการเชื่อฟังซึ่งนำไปสู่ความชอบธรรม” นั่นไม่ได้บอกว่าซาตานกลายเป็นนาย ในแง่ที่เราจะสูญเสียความรอดหรือตกนรก แต่หมายความว่าเราเป็นคริสเตียน ที่หากใช้ชีวิตในความบาป เราก็เปิดทางให้ซาตานก้าวเข้ามาในชีวิตเรา ยอห์น 10:10 บอกไว้ว่า ขโมยนั้นมาไม่ได้มีจุดประสงค์อื่นใด นอกจากเพื่อขโมย ชำ และทำลาย พระเยซูทรงมาเพื่อประทานชีวิตให้เรา ดังนั้นเราจึงมีพระเยซูที่พยายามจะนำชีวิตของพระองค์และสุขภาพที่ดีมาประทาน แต่ก็ยังมีซาตานที่พยายามจ้องจะคอยทำให้เจ็บป่วย หากเราอมซาตานโดยการอยู่ในบาปก็เท่ากับเสริมอำนาจให้ซาตานเข้ามาในชีวิตเรา ไม่ว่าเราจะอธิษฐานขอพระเจ้าให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บก็ตาม แต่การกระทำของเรากลับยอมให้มารเข้ามาในชีวิต นำโรคร้ายต่าง ๆ เข้ามา ฉะนั้นหากเรามีชีวิตอยู่ในความบาป เราต้องหยุดชีวิตแบบนั้น

ขอเสริมว่าเราอาจจะคิดมากจนบอกว่า “ผมนี้แยกว่าที่ควรจะเป็นเสียอีก” แต่ก็ยังอยู่ในจุดที่เชื่อว่า พระเจ้ารักษาเราได้ เราเองต่างหากที่คิดว่าพระเจ้าไม่รักษา เพราะเราไม่คู่ควรที่จะได้รับการรักษา นั่นก็ผิดอีก ไม่มีใครสักคนเดียวที่สมควรจะได้รับการรักษาจากพระเจ้า เช่นเดียวกับที่ ไม่เคยมีใครมีคุณสมบัติพอที่จะทำงานให้กับพระองค์เลย ดังนั้น ก็ไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่จะนำเอาพฤติกรรมหรือการรักษาความบริสุทธิ์ของตัวเองไปผูกไว้กับการที่พระเจ้าจะเคลื่อนไหวนในชีวิตเรา มันต้องขึ้นอยู่กับรากฐานที่พระเยซูทรงกระทำการไถ่ไว้ให้กับเรา บวกกับความเชื่อของเราต่อพระองค์ ขณะเดียวกัน เราก็ไม่อาจจะละเลยพฤติกรรมของตัวเอง จนยอมให้ซาตานเข้ามาเป็นตัวขัดขวางในชีวิต ดังนั้นแล้ว เราจะมองเห็นการรักษาโรคภัยไข้เจ็บ ดีขึ้นกว่า ถ้าเราสำนึกบาป และหยุดสิ่งที่กำลังทำ อันจะเชื่อเชิญซาตานเข้ามาในเส้นทางชีวิตเราได้

ความจริงอีกประการหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาโรคก็คือ ผู้คนบางส่วนไม่ได้มองลึกลงไปว่า การคิดลบกับความไม่เชื่อที่คนอื่น ๆ มีนั้น จะส่งผลกระทบต่อเราด้วย ตัวอย่างอันเป็นแบบฉบับ อยู่ในมาระโกบทที่ 6 ขณะที่พระเยซูทรงประทับอยู่ในถิ่นฐานบ้านเกิดของพระองค์ ผู้คนไม่เคารพพระองค์ เพราะพวกเขาจำภาพที่เห็นพระองค์ตั้งแต่เล็กแต่น้อย พวกเขารู้จักบิดามารดา น้องชาย น้องสาวของพระองค์ ไม่ให้ความเคารพพระองค์เหมือนอย่างที่คุณอื่นเคารพ หน้าซ้ำ ยังตั้งตัวเป็นปฏิปักษ์ วิพากษ์วิจารณ์พระองค์ในมาระโก 6:4-6 บอกอยู่ว่า “ศาสนพยากรณ์จะไม่ขาดความนับถือ เว้นแต่ในเมืองของตน ท่ามกลางญาติพี่น้องของตน และในวงค์วานของตน และพระองค์จะกระทำกรรที่นครที่นั่นไม่ได้ เว้นแต่ได้วางมือถูกต้องคนเจ็บบางคนให้หายโรค พระองค์ก็ประหลาดใจเพราะเขาไม่มีความเชื่อ” นี้ก็ไม่ได้บอกว่าพระเยซูไม่ยอมทำการกรรที่นคร แต่พระองค์กระทำไม่ได้ นั่นคือพระเยซู พระบุตรของพระเจ้า ผู้บังเกิดมาในโลก ในร่างมนุษย์ ผู้ไม่เคยขาดความเชื่อ แน่หนอนพระองค์ไม่เคยเชื่อเชิญให้ซาตานเข้ามาในชีวิตของพระองค์ แต่พระองค์ก็ยังถูกจำกัดที่จะกระทำหมายสำคัญ ด้วยความไม่เชื่อของมนุษย์ ลองเอาไปผนวกกับมัทธิว 13:58 ที่กล่าวว่า “พระองค์จึงมิได้ทรงกระทำกรรที่นครที่นั่น เพราะเขาไม่มีความเชื่อ” แล้วเราจะเห็นว่า พระเยซูผู้ซึ่งไม่มีข้อจำกัดในตัวพระองค์เอง และแนหนอน ไม่มีบาปใด ๆ ในพระองค์ที่จะมีส่วนในการยอมให้ซาตานเข้ามาสู่ชีวิตของพระองค์ ยังถูกจำกัดในสิ่งที่พระองค์จะทรงกระทำได้ ด้วยผู้คนรอบข้างของพระองค์

เป็นสิ่งที่สำคัญมากจริง ๆ ที่จะต้องทำความเข้าใจ เมื่อเรารู้ว่า เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่ต้องการจะรักษาเราทุกคนให้หายจากโรค ถ้าเราเชื่อเช่นนั้นก็เป็นไปได้ที่เราจะผิดพลาด โดยการพยายามรักษาคนป่วยในโรงพยาบาลให้หมด ด้วยความเชื่อว่าพระเจ้าตั้งใจที่จะรักษาเขาเหล่านั้นให้หายจากโรค มันเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าจริง ๆ ที่ต้องการให้พวกเขาหายโรค แต่พระองค์จะไม่ทรงกระทำสิ่งที่ขัดกับความต้องการของคนไข้เหล่านั้น พระเจ้าทรงปกป้องสิทธิของพวกเขา ที่จะเจ็บป่วย สิทธิของพวกเขาที่จะไม่รับการรักษาให้หาย พระเจ้าให้อิสระที่เขาเลือกที่จะหายหรือไม่หาย ไม่มีผู้ใดสามารถจะบังคับให้พวกเขาอยากหายได้ เขาไม่อาจจะหายได้ด้วยดีด้วยความเชื่อของคนอื่น ความเชื่อของคนอื่นจะช่วยพวกเขาได้ หากพวกเขา กำลังต่อสู้กับความเจ็บป่วย แต่ไม่มีใครสามารถทำแทนได้ เราอาจจะตำหนก

ได้เมื่อมันอยู่ในเกียร์ว่าง แต่ไม่สามารถจะดันรถได้เมื่อรถอยู่ในเกียร์จอดหรือถอยหลัง หากมีใครสักคนตั้งใจจะต่อต้านการรักษาโรค เราก็ทำอะไรไม่ได้ เหตุนี้แหละที่เราไม่อาจจะรักษาคนไข้ทั้งหมดในโรงพยาบาล หรือไปนมัสการที่คริสตจักร และเห็นทุกคนได้รับการรักษาให้หาย หากเขาไม่ได้ให้ความร่วมมือ

มีอะไรอื่นๆ อีกมากมายเกี่ยวกับประเด็นนี้ เมื่อพระเยซูรักษาประชาชน ทรงชุบชีวิตคนให้ฟื้นคืนจากความตาย พระองค์ไปหาเขาที่นั่น ตรัสว่า “อย่าร้องไห้ไปเลย” พระองค์ทรงบอกแม่ให้หยุดร้องไห้ แล้วจึงทรงเรียกลูกชายของเธอให้ฟื้นคืนชีพ ในที่นั้นต้องใช้ความเชื่อของใครบางคน จำเป็นต้องมีความเชื่อในส่วนของเรา ทั้งยังอีกมากมายหลายอย่างเกี่ยวข้องในการรักษาโรค วันนี้เราอธิบายได้เพียงแค่สองสามประเด็นโดยหวังว่าจะช่วยได้ แต่ปัจจัยหลักที่สำคัญสำหรับประเด็นนี้ที่ต้องเข้าใจ ก็คือ พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อเสมอ มันเป็นเรื่องประสงค์ของพระองค์ที่ต้องการให้เราหายโรค แต่เราต้องเรียนรู้ที่จะร่วมมือกับพระองค์ พระองค์ทำแทนเราไม่ได้ พระองค์ต้องการกระทำผ่านเรา มันจะต้องออกมาจากภายในของเราเอง

ขออธิษฐานว่า สิ่งเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในการช่วยให้เรายอมตัว ยอมใจ ให้อำนาจของพระเจ้าทำงานไหลผ่านตัวเรา และดำเนินชีวิตด้วยสุขภาพที่เหนือธรรมชาติในพระองค์

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน มัทธิว 8:17 พระเยซูทรงกระทำสิ่งใดที่รักษาเรา

มัทธิว 8:17 – ทั้งนี้เพื่อจะให้สำเร็จตามพระวจนะโดยอิสยาห์ศาสดาพยากรณ์ที่ว่า ท่านได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลาย และทอບโรคของเราไป

2. อ่าน โยเซยา 4:6 คนบางคนไม่ได้รับการรักษาเพราะ

- ก. ความไม่รู้ (ขาดความรู้)
- ข. เพราะเขาไม่ไปคริสตจักร
- ค. เพราะเขาไม่ดีพอ

โยเซยา 4:6 – “ประชาชนของเราถูกทำลายเพราะขาดความรู้ เพราะเจ้าปฏิเสธไม่รับความรู้ เราก็ปฏิเสธเจ้าไม่ให้เป็นปฏิไรหิตของเรา เพราะเจ้าหลงลืมพระราชบัญญัติแห่งพระเจ้าของเจ้า เราก็จะลืมวงศ์วานของเจ้าเสียด้วย

3. อ่าน ยอห์น 9:1-3 สาวกคิดว่าชายคนนั้นตาบอดเพราะอะไร พวกเขาคิดถูกหรือไม่

ยอห์น 9:1-3 – เมื่อพระเยซูกำลังเดินไปนั้น พระองค์เห็นชายคนหนึ่งตาบอดแต่กำเนิด [2] และพวกสาวกของพระองค์ถามพระองค์ว่าพระอาจารย์เจ้าข้า ใครได้ทำผิดบาป ชายคนนี้หรือบิดามารดาของเขา เขาจึงเกิดมาตาบอด [3] พระเยซูตอบว่ามีชายคนนี้หรือบิดามารดาของเขาได้ทำบาป แต่เพื่อให้พระราชกิจของพระเจ้าปรากฏในตัวเขา

4. อ่าน ยอห์น 5:14 บาปได้เปิดประตูให้แก่ความเจ็บป่วย แต่ก็ไม่เสมอไป นอกเหนือจากการเจ็บป่วย บาปสามารถทำให้เกิดผลอะไรอีกได้ในชีวิตของแต่ละบุคคล

ยอห์น 5:14 – ภายหลังพระเยซูได้ทรงพบคนนั้นในพระวิหารและตรัสกับเขาว่า ดูเถิดเจ้าหายโรคแล้วอย่าทำบาปอีก มิฉะนั้นเหตุร้ายกว่านั้นจะเกิดกับเจ้า

5. อ่าน โรม 5:12-14 หากบาปไม่ใช่สาเหตุของความเจ็บป่วยเสมอไป อะไรที่น่าจะเป็นสาเหตุได้

โรม 5:12-14 – เหตุฉะนั้นเช่นเดียวกับที่บาปได้เข้ามาในโลกเพราะคนๆเดียว และความตายก็เกิดมาเพราะบาปนั้น และความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษยย์ทุกคน เพราะมนุษยย์ทุกคนทำบาป [13] บาปได้มีอยู่ในโลกแล้วก่อนมีพระราชบัญญัติ แต่ที่ใดไม่มีพระราชบัญญัติก็ไม่ถือว่ามิได้มีบาป [14] อย่างไรก็ตามความตายก็ได้ครอบงำตลอดมาตั้งแต่ออดัมจนถึงโมเสส แม้คนที่มีได้ทำบาปอย่างเดียวกันกับการละเมิดของอาดัม ผู้ซึ่งเป็นแบบของผู้ที่จะเสด็จมาภายหลัง

6. อ่าน กิจการ 10:38 ตามพระคำข้อนี้ ความเจ็บป่วยอาจเกิดจากสาเหตุใด

กิจการ 10:38 – คือเรื่องพระเยซูชาวนาซาเรธว่า พระเจ้าได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธิ์อำนาจอย่างไร และพระเยซูเสด็จไปกระทำคุณประโยชน์และรักษาบรรดาคนซึ่งถูกพญามารเบียดเบียน ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรง

สถิตอยู่กับพระองค์

7. อ่าน มัทธิว 13:58 การรักษาโรคอาจถูกขัดขวางได้จากอะไร

มัทธิว 13:58 - พระองค์จึงมิได้ทรงกระทำการอภินิหารที่นั่น เพราะเขาไม่มีความเชื่อ

8. อ่าน ยากอบ 5:15 อะไรที่จะช่วยคนเจ็บไข้ได้

ยากอบ 5:15 - และการอธิษฐานด้วยความเชื่อจะช่วยให้ผู้ป่วยรอดชีวิต และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดให้เขาหายโรค และถ้าเขาได้กระทำบาป ก็จะทรงโปรดอภัยให้แก่เขา

บทที่ 8 คำตอบ

1. อ่าน มัทธิว 8:17 พระเยซูทรงกระทำสิ่งใดที่รักษาเรา
ท่านได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลาย และหอบโรคของเราไป
2. อ่าน โยเซยา 4:6 คนบางคนไม่ได้รับการรักษาเพราะ
ความไม่รู้ (ขาดความรู้)
3. อ่าน ยอห์น 9:1-3 สาวกคิดว่าชายคนนั้นตาบอดเพราะอะไร พวกเขาคิดถูกหรือไม่
ความบาป พวกเขาคิดผิด
4. อ่าน ยอห์น 5:14 บาปได้เปิดประตูให้แก่ความเจ็บป่วย แต่ก็ไม่เสมอไป นอกเหนือจากการเจ็บป่วย บาปสามารถทำให้เกิดผล
อะไรก็ได้ในชีวิตของแต่ละบุคคล
สิ่งที่เลวร้ายมากกว่าความเจ็บป่วย แม้กระทั่งความตาย (โรม 6:23)
5. อ่าน โรม 5:12-14 หากบาปไม่ใช่สาเหตุของความเจ็บป่วยเสมอไป อะไรที่น่าจะเป็นสาเหตุได้
การล้มลงในความบาป (ปฐมกาล 3) ด้วยการละเมิดของอาดัม เขาได้นำบาปและความเจ็บป่วยมาสู่มวลมนุษย์
6. อ่าน กิจการ 10:38 ตามพระคำข้อนี้ ความเจ็บป่วยอาจเกิดจากสาเหตุใด
ถูกพญามารเบียดเบียน
7. อ่าน มัทธิว 13:58 การรักษาโรคอาจถูกขัดขวางได้จากอะไร
ความไม่เชื่อ
8. อ่าน ยากอบ 5:15 อะไรที่จะช่วยคนเจ็บไข้ได้
การอธิษฐานด้วยความเชื่อ

การให้อภัยผู้อื่น

วันนี้เราจะคุยกันเรื่องการให้อภัย จากมัทธิว 18:21-22 “ขณะนั้นเปโตรมาทูลพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า หากพี่น้องของข้าพระองค์จะกระทำผิดต่อข้าพระองค์เรื่อยไป ข้าพระองค์ควรจะยกความผิดของเขาสักกี่ครั้ง ถึงเจ็ดครั้งหรือ” พระเยซูตอบเขาว่า “เรามีได้ว่าเพียงเจ็ดครั้งเท่านั้น แต่เจ็ดสิบครั้งคุณด้วยเจ็ด” เปโตรคงจะคิดว่าตัวเองใจกว้างมากแล้วที่ถามพระองค์ว่า เขาควรจะให้ อภัยคนที่ทำบาปต่อเขาสักกี่ครั้ง ที่ว่า “พระองค์คิดว่า 7 ครั้งในหนึ่งวันจะพอไหม” พระเยซูตอบว่า “เปโตรเอ๋ย ไม่ใช่ 7 ครั้งแต่ มันเป็น 490 ครั้ง” ซึ่งไม่ได้หมายความว่า หลังจาก 490 ครั้ง แล้วเราจะไม่ให้อภัยเขาอีกต่อไป สิ่งที่พระเยซูตรัสนั้น เป็นตัวเลขที่เป็นไปไม่ได้ ว่าใครจะทำให้ใครโกรธได้วันละเท่านี้ครั้ง พระองค์กำลังหมายความว่า การให้อภัยนั้น เป็นเรื่องที่ต้องทำต่อเนื่องต่อไปเรื่อย ๆ การให้อภัยน่าจะเป็นทัศนคติที่แท้จริงของคริสเตียน พระเยซูตรัสในลูกา 23:34 ว่า “ข้าแต่พระบิดา ขอโปรดอภัยโทษเขา เพราะว่าเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร” เช่นเดียวกับสเปเฟนผู้พลีชีพในกิจการ 7:60 ที่พูดว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอโปรดอย่าทรงถือโทษเขาเพราะบาปนี้” ไม่ใช่ว่าคนทุกคนจะรับการให้อภัยบาป แต่ทัศนคติในหัวใจของคริสเตียนนั้น เราต้องเป็นผู้เสนอการให้อภัยเสมอ

พระเยซูเล่าเรื่องคำอุปมาเปรียบเทียบกับเรื่องการให้อภัย พระคำที่ตรัสในมัทธิว 18:23-26 ว่า “เหตุฉะนั้นอาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนกษัตริย์องค์หนึ่งทรงประสงค์จะคิดบัญชีกับผู้รับใช้ของท่าน เมื่อตั้งต้นทำการนั้น เขาพาคนหนึ่งซึ่งเป็นหนี้หนึ่งหมื่นตะลันต์ (ประมาณ 300 ล้านบาท) มาเฝ้าเจ้านายของเขา จึงสั่งให้ขายตัวกับทั้งภรรยา ลูก และบรรดาสิ่งของที่เขาอยู่นั้นเอามาใช้หนี้ เพราะเขาไม่มีเงินจะใช้หนี้ ผู้รับใช้ลูกหนี้ผู้นั้นจึงกราบลงนมัสการท่านว่า ข้าแต่ท่าน ขอโปรดอดทนต่อข้าพเจ้าเถิด แล้วข้าพเจ้าจะใช้หนี้ทั้งสิ้น” นี่คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ชายคนหนึ่งเป็นหนี้เจ้านายอยู่ประมาณ 300 ล้านบาท จึงเป็นไปไม่ได้ที่เขาจะใช้หนี้เจ้านายได้หมด เขารู้ตัวว่าเขาไม่มีปัญญาใช้หนี้ และเจ้านายก็รู้ว่าเขาไม่สามารถชดใช้ได้เช่นกัน ในสมัยนั้น ยังไม่มีเรื่องบุคคลล้มละลายเหมือนในบางประเทศที่ทำกันในสมัยนี้ พวกเจ้านายจะขายลูกหนี้ ขายภรรยา ขายลูก ๆ และขายทุก ๆ สิ่งที่ลูกหนี้มีแล้วให้ไปเป็นทาส ลูกหนี้จะถูกส่งเข้าคุกจนกว่าจะชดใช้หนี้สินจนครบ หากไม่แล้วก็จะติดคุกจนตาย ชายคนนี้ทำในสิ่งที่รู้ว่าต้องทำ นั่นก็คือคุกเข่าลงร้องอ้อนวอนขอความเมตตาว่า “ข้าแต่ท่าน ขอโปรดมีความอดทนต่อข้าพเจ้าด้วย กรุณาเถิด ข้าขออ้อนวอนแล้ว ข้าพเจ้าจะใช้หนี้ทั้งสิ้น แต่ขอให้มีความอดทนต่อข้าด้วย” สิ่งที่ได้ยินนี้คือ คริสตจักรว่าเกิดอะไรขึ้นในพระคำที่ 27 เจ้านายของผู้รับใช้ผู้นั้นมีใจเมตตาต่อเขา และได้โปรดยกหนี้ให้เขา

เรามีหนี้สินที่เราไม่สามารถจะชดใช้ได้ พระคัมภีร์บอกว่า เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย (โรม 6:23) บาปแยกเราจากพระเจ้า นินร์เงิน และทองคำทั้งหมดในโลกก็ไม่อาจจะไถ่บาปของเราได้ แต่พระเจ้าผู้ทรงเมตตาทรงพระกรุณาธิคุณอย่างยั้งที่ทรงส่งพระเยซูคริสต์พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมาในโลก เพื่อชดใช้หนี้ที่เราไม่อาจจะชดใช้ได้ พระเจ้ามองดูเราด้วยใจเมตตา กรุณา และตรัสว่า “เรายกหนี้ให้เจ้า”

ชายผู้ซึ่งได้รับการยกหนี้ให้ถึง 300 ล้านบาท เป็นเจ้าหนี้ลูกหนี้ที่อยู่ มูลค่าประมาณ 600 บาท หากเขาพบลูกหนี้คนนั้นแล้วพูดว่า “ข้าได้รับการยกหนี้สินให้ถึง 300 ล้านบาท เจ้าเป็นหนี้ข้าอยู่ 600 บาท นั้นมันไม่ใช่เรื่องใหญ่เลย ข้าอยากให้เป็นอิสระเหมือนข้า ลืมเรื่องหนี้เสียเถอะ ไม่เป็นไรแล้ว เพราะข้าก็ได้รับการยกหนี้ถึง 300 ล้านบาท” เรื่องมันก็น่าจะเป็นแบบนี้ใช่ไหม ใช่เลย เรามาอ่านต่อว่าเรื่องจริงเป็นอย่างไร พระคำที่ 28-31 บอกว่า “ผู้รับใช้ผู้นั้นออกไปพบคนหนึ่งเป็นเพื่อนผู้รับใช้ด้วยกัน ซึ่งเป็นหนี้เขาอยู่หนึ่งร้อยเดนาริอัน จึงจับคนนั้นบีบคอว่า “จงใช้หนี้ให้ข้า” เพื่อนผู้รับใช้ผู้นั้นได้กราบลงแทบเท้าอ้อนวอนว่า ขอโปรดผิดไว้ก่อน แล้วข้าพเจ้าจะใช้หนี้ทั้งสิ้น แต่เขาไม่ยอม จึงนำผู้รับใช้ลูกหนี้ผู้นั้นไปจำจองไว้ จนกว่าจะใช้เงินนั้น ฝ่ายพวกเพื่อนผู้รับใช้เมื่อเห็นเหตุการณ์เช่นนั้น ก็พากันสลดใจยิ่งนัก จึงนำเหตุการณ์ทั้งปวงไปกราบทูลเจ้านายของพวกเขาตน” ชายคนนั้นจับลูกน้องขังคุกด้วยข้อหาเป็นหนี้เขา 600 บาท หลังจากที่ตัวเองเพิ่งจะได้รับการยกหนี้ถึง 300 ล้านบาท นี่ก็ภาพออกใหม่ครับ

พระคำที่ 32-34 กล่าวต่อว่า “แล้วเจ้านายของเขาจึงทรงเรียกผู้รับใช้นั้นมาสั่งว่า โอ เจ้าผู้รับใช้ชั่ว เราได้โปรดยกหน้ให้เจ้าหมด เพราะเจ้าได้อ่อนน้อมเรา เจ้าควรจะมีเมตตาเพื่อนผู้รับใช้ด้วยกัน เหมือนเราได้เมตตาเจ้ามิใช่หรือ แล้วเจ้านายของเขา ก็ทรงจึงมอบผู้ นั้นไว้แก่เจ้าหน้าที่ให้ทราบ จนกว่าจะใช้หนี้หมด” ชายคนนั้นจึงได้ถูกนำเข้าสู่คุกเพราะสิ่งที่เขาทำกับเพื่อนผู้รับใช้ด้วยกัน และเขาก็ได้ สูญเสียการยกโทษครั้งแรกของเขา พระเยซูตรัสในพระคำที่ 35 ว่า “พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์จะทรงกระทำแก่ท่านทุกคน อย่างนั้น ถ้าหากท่านแต่ละคนไม่ยกโทษการละเมิดให้แก่พี่น้องของท่านด้วยใจกว้างขวาง” เป็นความโง่เขลาแค่นั้น ที่ได้รับการยกโทษ บาปทั้งหมด ซึ่งมีโทษถึงตาย และถูกแยกจากพระเจ้าชั่วนิรันดร์ แต่กลับปฏิเสธการให้อภัยผู้อื่น เราร้องอ่อนน้อมขอพระเจ้าว่า “ขอทรงโปรดยกโทษบาปและเมตตาต่อข้าพระองค์ฝ่าพระเยซูคริสต์ด้วย” เราได้รับการยกโทษบาปจากพระองค์ แต่กลับปฏิเสธที่จะให้อภัยผู้อื่นในสิ่งเล็กน้อย ที่คิดว่ามันใหญ่โตเสียเต็มประดาหลังจากที่ได้รับการให้อภัยบาปในทุกสิ่งที่เราได้กระทำมา พระเจ้าตรัสว่า นั่นคือความชั่วร้าย (ต่อไปนี้เป็นคำพยากรณ์ของคุณดอน โครว์ ผู้สอนพระคัมภีร์ ผู้รับใช้พระเจ้า) “ผมเคยเป็นศิษยาภิบาลในคริสตจักร เมื่อนานหลายปีมาแล้ว ตอนนั้นมีหญิงสาวคนหนึ่ง ในหมู่สมาชิกคริสตจักรซึ่งมีความสามารถในการมองเห็นอนาคต วันหนึ่งเธอเข้ามาคุยกับผมว่า “คุณว่าใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์หรือเปล่า ที่บอกและสำแดงให้ฉันเห็นเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ฉันรู้ว่าเมื่อไรคนไหน กำลังจะตาย คนไหนจะเกิดอุบัติเหตุทางรถยนต์ รวมทั้งเรื่องอื่น ๆ อะไรทำนองนั้น” ผมบอกไปว่า “คุณต้องไม่ชอบคำตอบผมแน่ ผมไม่เชื่อว่านั่นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมคิดว่านั่นคือวิญญาณการทำนายโซซัดซอกตา วิญญาณอย่างเดียวกับที่ติดตามสาวกเปาโลไปทั่ว ในกิจการบทที่ 16 ในที่สุดสาวกเปาโลก็คิดว่ามัน และสั่งให้มันออกจากหญิงสาวคนนั้น แล้วเธอก็สูญเสียความสามารถในการทำนาย” ผมบอกเธอว่า ผมไม่ใช่พระเจ้า และสำทับว่า “ผมอยากให้คุณถามพระเจ้าว่า “พระเจ้า สิ่งที่คุณบอกและให้ข้อมูลกับข้าพระองค์ แม้กระทั่งก่อนหน้าที่ข้าพระองค์จะได้รับความรอด นั่นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ หรืออะไรกันแน่” วันหนึ่งเธอก็กลับมาหาผม บอกว่า “ฉันคุยกับพระเจ้าแล้ว ฉันว่ามันไม่เป็นไร” ผมจึงว่า “สิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าบอกคุณ เป็นสิ่งที่ถูกต้องทั้งนั้น ผมไม่ใช่ผู้เลี้ยงแกะที่ยิ่งใหญ่ผู้นั้น”

เวลานั้นเป็นช่วงต้น ๆ ปี ค.ศ. 1986 ฐัใหม่ว่าเกิดอะไรขึ้นในปี ค.ศ. 1986 เราส่งยานอวกาศชื่อชาเลนเจอร์ มีคน 8 คนขึ้นไปกับยานลำนั้น หนึ่งในนั้นเป็นครูสาวซึ่งสอนในโรงเรียนแห่งหนึ่ง หญิงสาวผู้นั้นขณะที่นั่งดูทีวี เธอเห็นครูสาวคนนั้นพูดว่า “พรุ่งนี้ฉันจะขึ้นไปกับยานอวกาศชาเลนเจอร์” เธอพูดถึงยานอวกาศ วิญญาณนั้นบอกกับเธอว่า “ครูสาวคนนี้จะตาย เธอจะเสียชีวิต” วันรุ่งขึ้นเมื่อยานอวกาศชาเลนเจอร์ทะยานขึ้น มันก็ระเบิดแล้วคนทั้งโลกก็เห็น ลูกเรือตายหมด หญิงสาวผู้นั้นกลับมาหาผม บอกผมว่า “คุณดอน ฉันคิดว่าสิ่งที่พูดกับฉันและให้ข้อมูลฉันนั้น อาจจะไม่ใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณจะช่วยอธิษฐานให้ฉันได้ไหม” หลังการนมัสการคำคำคืนนั้น ทุก ๆ คนกลับไปหมดแล้ว ผมจับมือเธอ และร่วมกันอธิษฐานว่า “เจ้าวิญญาณสกปรกแห่งการทำนาย จงออกมาจากร่างของเธอ” แต่ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ครั้งหนึ่งสาวกของพระเยซูพยายามขับผีโสโครกออกจากเด็กหนุ่มคนหนึ่ง แต่ทำไม่สำเร็จ พระเยซูจึงตรัสว่า “จงนำเด็กหนุ่มนั้นมาหาเรา” ผมจึงอธิษฐานไปว่า “ข้าแต่พระบิดาเจ้า ข้าพระองค์เข้าใจว่าข้าพระองค์รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในเวลานี้ แต่ข้าพระองค์ขอมอบหญิงสาวผู้นี้แต่พระองค์ ขอทรงโปรดสำแดงให้เรารู้ว่า มันคืออะไร” ภรรยาของผมกำลังอธิษฐานอยู่กับเราด้วยพระเจ้าทรงประทานถ้อยคำแห่งความรู้กับเธอ ภรรยาผมทักว่า “ต้องมีอะไรเกี่ยวข้องกับคุณแม่ของเธอ” ผมจึงพูดกับสาวคนนั้นว่า “คุณจะทำอะไรยกโทษให้คุณแม่ของคุณไหม” ในจังหวะที่ผมกำลังพูดอยู่นั้น เสียงกรีดร้องก็ออกมาจากเธอ “ไม่ แม่ฉันยกฉันให้คนอื่น” แล้วผมก็พูดว่า “ฉันผูกมัดแก่ เจ้าวิญญาณโสโครก” แล้วก็ถามหญิงสาวคนนั้นอีกว่าเธอจะยอมยกโทษให้แม่ของเธอไหม ครั้งนี้เธอยกโทษให้แม่ และปลดปล่อยความรู้สึกที่มีกับแม่ ปล่อยให้ไปกับพระคุณและความช่วยเหลือของพระเจ้า เธอปลดปล่อยความรู้สึกนั้นได้ก็ด้วยการตัดสินใจยอมยกโทษให้กับแม่ของเธอ วิญญาณร้ายนั้นก็ถูกขับออกจากเธอ เธอจึงได้รับอิสรภาพ” (จบคำพยากรณ์)

เช่นเดียวกับที่พระเยซูตรัสคำอุปมาในมัทธิวบทที่ 18 หากว่าเราไม่ยอมยกโทษด้วยหัวใจของเรา หลังจากที่พระบิดาของเราในสวรรค์ได้ยกหน้ที่ใหญ่หลวงให้กับเรา เราเองจะถูกส่งไปอยู่ในเงื้อมมือมารแห่งความทุกข์ระทม อะไรคือมารแห่งความทุกข์ระทมนี้ มันเป็นได้หลาย ๆ อย่าง เช่น ป้อมปราการของวิญญาณชั่ว การถูกกดขี่ ความเจ็บป่วย ความเครียด โรคภัยต่าง ๆ และอื่น ๆ อีกมากมาย รากของมันก็คือการไม่ให้อภัย ไม่ให้อภัยคนอื่นในขณะที่เราได้รับการให้อภัย สิ่งนี้เปิดช่องให้เรายอมให้ซาตานเข้ามายึดที่มั่นประจำการในชีวิตของเรา พระคัมภีร์สอนให้เราตัดสินใจที่จะให้อภัย ในคำอธิษฐานของพระเยซู (มัทธิว 6:9-11) พระองค์สอนให้เรา

ยกโทษให้ผู้อื่นเหมือนที่เราได้รับการยกโทษจากพระเจ้า

มาระโก 11:25-26 บอกว่าเมื่อเราอธิษฐาน หากเรามีสิ่งใดที่เป็นปฏิปักษ์กับใคร เราต้องให้อภัย นั่นหมายความว่าอะไร การไม่ให้อภัยควรติดค้างในใจของเรานานสักเท่าไรกัน เอาแค่นานจนถึงเวลาที่เราจะไปหาพระเจ้าและอธิษฐานต่อพระองค์ หากเรามีการติดค้างแม้สักนิด ที่จะไม่ให้อภัยใครก็ตาม เราควรต้องปล่อยไปแล้วอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์จะขอปลดปล่อยคนเหล่านี้ไปในวันนี้ ข้าพระองค์ขอยกโทษให้กับเขา ข้าพระองค์ตัดใจเช่นนี้ เพราะพระองค์ทรงยกโทษหนี้อันใหญ่หลวงให้กับข้าพระองค์”

เมื่อได้ศึกษาบทเรียนบทนี้ ขอให้อธิษฐานกัน ถ้าเรายังไม่ได้ยกโทษให้กับผู้ใดในชีวิต ก็ควรตัดใจในบัดนี้ ที่จะยอมปล่อยคนผู้นั้นไป ยกโทษให้เขาไม่ว่าเขาจะยังมีชีวิตอยู่หรือล่วงลับไปแล้ว อธิษฐานปล่อยเขาไป ให้ความเจ็บปวดของคุณได้รับการรักษา เยียวยา ด้วยอำนาจและพระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้า

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน มัทธิว 18:21 เปโตรเสนอการยกโทษให้กี่ครั้ง

มัทธิว 18:21 - ขณะนั้นเปโตรมาทูลพระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้า หากพี่น้องของข้าพระองค์จะกระทำผิดต่อข้าพระองค์เรื่อไป ข้าพระองค์ควรจะยกความผิดของเขาสักกี่ครั้ง ถึงเจ็ดครั้งหรือ

2. อ่าน มัทธิว 18:22 พระเยซูตรัสว่าเราควรต้องให้อภัยสักกี่ครั้ง

มัทธิว 18:22 - พระเยซูตรัสตอบเขาว่า เรามีได้ว่าเพียงเจ็ดครั้งเท่านั้น แต่เจ็ดครั้งคุณด้วยเจ็ดสิบ

3. อ่าน มัทธิว 18:23-24 บ่าวคนนั้นเป็นหนี้นายเขาเท่าไร

มัทธิว 18:23-24 - เหตุฉะนั้น อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนกษัตริย์องค์หนึ่งทรงประสงค์จะคิดบัญชีกับผู้รับใช้ของท่าน [24] เมื่อตั้งต้นทำกรณนั้น เขาพาคนหนึ่งซึ่งเป็นหนี้หนึ่งหมื่นตะลันต์มาเฝ้า

4. อ่าน มัทธิว 18:25 เมื่อบ่าวคนนั้นไม่สามารถฟ้องล้มละลายได้ แล้วจะเกิดอะไรขึ้น

มัทธิว 18:25 - เจ้านายของเขาจึงสั่งให้ขายตัวกับทั้งภรรยาและลูก และบรรดาสิ่งของที่เขามีอยู่นั้นเอามาใช้หนี้ เพราะเขาไม่มีเงินจะใช้หนี้

5. อ่าน มัทธิว 18:26 บ่าวคนนั้นขอร้องอะไรต่อนาย
เขาสามารถคืนเงินที่กู้ยืมมาได้ไหม

มัทธิว 18:26 - ผู้รับใช้ลูกหนี้ผู้นั้นจึงกราบลงนมัสการท่านว่า ข้าแต่ท่านขอโปรดอดทนต่อข้าพเจ้าเถิด แล้วข้าพเจ้าจะใช้หนี้ทั้งสิ้น

6. อ่าน มัทธิว 18:27 นายคนนั้นได้แสดงทัศนคติอย่างไรต่อบ่าวของเขา
พระเจ้าทรงแสดงทัศนคติใดต่อเราและหนี้ของเรา (บาป)

มัทธิว 18:27 - เจ้านายของผู้รับใช้ผู้นั้นมีใจเมตตา โปรดยกหนี้ปล่อยตัวเขาไป

7. อ่าน มัทธิว 18:28 บ่าวคนที่ได้รับการยกหนี้ มีเพื่อนบ่าวที่เป็นหนี้เขาอยู่เท่าไร

มัทธิว 18:28 - แต่ผู้รับใช้ผู้นั้นออกไปพบคนหนึ่งเป็นเพื่อนผู้รับใช้ด้วยกัน ซึ่งเป็นหนี้เขาอยู่หนึ่งร้อยเดนาริอัน จึงจับคนนั้นบีบคอว่า จงใช้หนี้ให้ข้า

8. อ่าน มัทธิว 18:28 บ่าวคนนี้มีทัศนคติอย่างไรกับเพื่อนบ่าวคนนั้น

9. อ่าน มัทธิว 18:29-30 บ่าวคนนั้นทำอย่างไรกับเพื่อนบ่าวของเขา

มัทธิว 18:29-30 – เพื่อนผู้รับใช้ผู้นั้นได้กราบลงแทบเท้าอ้อนวอนว่า ขอโปรดอดทนต่อข้าพเจ้าเถิด แล้วข้าพเจ้าจะใช้หนี้ทั้งสิ้น [30] แต่เขาไม่ยอม จึงนำผู้รับใช้ลูกหนี้นั้นไปขังคุกไว้ จนกว่าจะใช้เงินนั้น

10. อ่าน มัทธิว 18:31-33 เจ้านายได้เรียกบ่าวผู้ไม่ยอมยกโทษให้ว่าอะไร

มัทธิว 18:31-33 – ฝ่ายพวกเพื่อนผู้รับใช้เมื่อเห็นเหตุการณ์เช่นนั้น ก็พากันสลดใจยิ่งนัก จึงนำเหตุการณ์ที่บังเอิญไป กราบทูลเจ้านายของพวกเขา [32] แล้วเจ้านายของเขาจึงทรงเรียกผู้รับใช้นั้นมาสั่งว่า โอ เจ้าผู้รับใช้ชั้ว เราได้ โปรดอดทนนี้ให้เจ้าหมด เพราะเจ้าได้อ้อนวอนเรา [33] เจ้าควรจะเมตตาเพื่อนผู้รับใช้ด้วยกัน เหมือนเราได้เมตตาเจ้ามิใช่หรือ

11. อ่าน มัทธิว 18:33 นายได้บอกกับบ่าวว่าเขาควรทำอะไร

12. อ่าน มัทธิว 18:34 เมื่อนายรู้ว่าบ่าวคนนี้ได้กระทำกับเพื่อนบ่าว มันส่งผลกระทบต่ออารมณ์นายอย่างไร

มัทธิว 18:34 – แล้วเจ้านายของเขาก็กริ้วจึงมอบผู้นั้นไว้แก่เจ้าหน้าที่ให้ทรมาน จนกว่าจะใช้หนี้หมด

13. อ่าน มัทธิว 18:34 ความไม่ให้อภัยของบ่าวคนนี้ได้โดยการกระทำของเขา มีผลลบถึงการยกโทษที่เขาได้รับจากเจ้านายแต่ดั้งเดิมหรือไม่

14. อ่าน มัทธิว 18:35 ประเด็นของคำอุปมาเปรียบเทียบนี้คืออะไร

มัทธิว 18:35 – พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์จะทรงกระทำแก่ท่านทุกคนอย่างนั้น ถ้าหากว่าท่านแต่ละคนไม่ยกโทษการละเมิดให้แก่พี่น้องของท่านด้วยใจกว้างขวาง

บทที่ 9 คำตอบ

1. อ่าน มัทธิว 18:21 เปโตรเสนอการยกโทษให้กี่ครั้ง
เจ็ดครั้ง
2. อ่าน มัทธิว 18:22 พระเยซูตรัสว่าเราควรต้องให้อภัยสักกี่ครั้ง
สี่ร้อยเก้าสิบครั้ง (หรือไม่มีวันจบสิ้น และอย่างต่อเนื่อง)
3. อ่าน มัทธิว 18:23-24 บ่าวคนนั้นเป็นหนี้นายเขาเท่าไร
หนึ่งหมื่นตะลันหรือ 300 ล้านบาท (จำนวนที่ไม่มีวันใช้คืนได้เลย)
4. อ่าน มัทธิว 18:25 เมื่อบ่าวคนนั้นไม่สามารถฟ้องล้มละลายได้ แล้วจะเกิดอะไรขึ้น
ตัวเขา ภรรยา ลูก ๆ และสมบัติพัสถานที่เขามีทั้งหมด จะต้องถูกประมูลขายที่ตลาดทาส เพื่อนำไปจ่ายหนี้สิน
5. อ่าน มัทธิว 18:26 บ่าวคนนั้นขอร้องอะไรต่อนาย
**ให้เจ้านายมีความอดทนกับเขา และเขาจะจ่ายคืนหนี้สินให้ทุกอย่าง
เขาสามารถคืนเงินที่กู้ยืมมาได้ไหม
ไม่สามารถ**
6. อ่าน มัทธิว 18:27 นายคนนั้นได้แสดงทัศนคติอย่างไรต่อบ่าวของเขา
ความเมตตาและการอภัยบาป
พระเจ้าทรงแสดงทัศนคติใดต่อเราและหนี้ของเรา (บาป)
ความเมตตาและการอภัยบาป
7. อ่าน มัทธิว 18:28 บ่าวคนที่ได้รับการยกหนี้ มีเพื่อนบ่าวที่เป็นหนี้เขาอยู่เท่าไร
หนึ่งร้อยเดนารีอัน (ค่าจ้างแรงงาน 1 วัน หรือประมาณ 600 บาท)
8. อ่าน มัทธิว 18:28 บ่าวคนนี้มีทัศนคติอย่างไรกับเพื่อนบ่าวคนนั้น
ไม่อดทน ใช้ความรุนแรง และไม่ให้อภัย
9. อ่าน มัทธิว 18:29-30 บ่าวคนนั้นทำอย่างไรกับเพื่อนบ่าวของเขา
นำเพื่อนของเขาเข้าคุก จนกว่าเขาจะคืนหนี้สินจนหมด
10. อ่าน มัทธิว 18:31-33 เจ้านายได้เรียกบ่าวผู้ไม่ยอมยกโทษให้ว่าอะไร
เจ้าผู้รับใช้ชั่ว
11. อ่าน มัทธิว 18:33 นายได้บอกกับบ่าวว่าเขาควรทำอะไร
**เขาควรจะแสดงความเมตตาต่อเพื่อนบ่าวของเขา เช่นเดียวกับที่เจ้านายได้เมตตาสงสารเขา เขาควรจะปล่อยเพื่อนบ่าวไป
และยกโทษให้เขาด้วย**

12. อ่าน มัทธิว 18:34 เมื่อนายรู้ว่าบ่าวคนนี้ได้กระทำกับเพื่อนบ่าว มันส่งผลกระทบต่ออารมณ์นายอย่างไร
โกรธมาก
13. อ่าน มัทธิว 18:34 ความไม่ให้อภัยของบ่าวคนนี้ได้โดยการกระทำของเขา มีผลลบถึงการยกโทษที่เขาได้รับจากเจ้านายแต่ดั้งเดิมหรือไม่
ใช่แล้ว
14. อ่าน มัทธิว 18:35 ประเด็นของคำอุปมาเปรียบเทียบนี้คืออะไร
“พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์จะทรงกระทำแก่ท่านทุกคนอย่างนั้น ถ้าหากว่าท่านแต่ละคนไม่ยกโทษการละเมิดให้แก่พี่น้องของท่านด้วยใจกว้างขวาง”

การแต่งงาน (ตอนที่ 1)

วันนี้เราจะพูดเรื่องการแต่งงาน ก่อนอื่นเรามาดูการเสกสมรสของครอบครัวที่สมรสทั้งหมด มีถึง 75% ที่จำเป็นต้องได้รับการปรึกษาปัญหาครอบครัว หนึ่งในสองครอบครัวนั้นจบลงด้วยการหย่าร้าง 50% ของครอบครัว คู่สมรสจะไม่ซื้อสัตย์ในช่วงห้าปีแรก แม้ในโลกของคริสเตียนก็มีเปอร์เซ็นต์สูงถึง 30% ในหมู่ผู้รับใช้พระเจ้า ที่มีความสัมพันธ์อันไม่เหมาะสมกับสมาชิกในคริสตจักรของตน นี่แสดงว่าเราไม่เข้าใจหลักการในพระคัมภีร์อย่างเห็นได้ชัด หากเห็นว่าตัวเลขสถิติที่ปรากฏนั้นใกล้เคียง น่าตกใจ ก็ขอให้เราพิจารณาในเรื่องการแต่งงาน สิ่งที่พระเจ้าทรงกล่าวถึงเรื่องนี้ ทำอย่างไรความสัมพันธ์ในชีวิตคู่ของเราจึงจะแข็งแกร่ง สนิทแน่นแฟ้น

สิ่งแรกที่จกต้องตระหนักก็คือ การแต่งงานเป็นความคิดของพระเจ้าที่ทรงออกแบบมา ปฐมกาล 2:18 กล่าวว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้ากล่าวว่า ซึ่งมนุษย์นั้นอยู่คนเดียวก็ *ไม่เหมาะสม* เราจะสร้างผู้อุปถัมภ์ให้เขา” เช่นเดียวกับปฐมกาล 1:31 ที่ว่า “พระเจ้าเห็นบรรดาสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง และดูเถิด เป็นสิ่งที่ดียิ่งนัก มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่หก” ฟังระลึกว่า นี่คือการสร้างสรรค์ที่สมบูรณ์แบบ พระเจ้าเสด็จมาและใช้เวลากับมนุษย์ มีความสัมพันธ์ที่ขุดเยื่อมกับเขา ทุกวันพระองค์จะเสด็จมาในเวลาเย็นอันร่มรื่น สนิทแน่นกับอาดัม บางครั้งเราก็คิดว่า หากเรามีสัมพันธ์ที่สนิทแน่นแฟ้น สมบูรณ์แบบกับพระเจ้า เราคงไม่ต้องการอะไรอีกแล้ว นั่นไม่จริง พระเจ้าทรงกล่าวในปฐมกาล 1:31 ถึงสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างว่า “ดูเถิด เป็นสิ่งที่ดียิ่งนัก” สิ่งแรกที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า “*ไม่ดี*” อยู่ในปฐมกาล 2:18 ว่า “ซึ่งมนุษย์นั้นอยู่คนเดียวก็ *ไม่เหมาะสม*” ดังนั้น การแต่งงานจึงเป็นความคิดของพระเจ้าที่จะให้มนุษย์ได้สิ่งที่เขาจำเป็นต้องมี ให้ผู้อุปถัมภ์แก่เขา ในการแก้ปัญหาความโดดเดี่ยวอ้างว้าง ที่มนุษย์จะต้องเผชิญในชีวิต หากเราทำตามคู่มือที่พระองค์ทรงให้ไว้ และทำในสิ่งที่พระประสงค์ของพระองค์ เราก็คงมีชีวิตแต่งงานที่เป็นสุข ไม่ตกอยู่ในความทุกข์เป็นแน่

ปฐมกาล 2:24 เป็นครั้งแรกที่พระคัมภีร์เอ่ยถึงมากในเรื่องการแต่งงาน พระคำบอกไว้ว่า “เหตุฉะนั้นผู้ชายจะละจากบิดามารดาของเขา ไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน” การแต่งงานคือการละจากความสัมพันธ์ทั้งหลาย เพื่อไปรวมศูนย์ชีวิตของเราอยู่กับชีวิตอีกชีวิตหนึ่ง นี่คือนสิ่งที่พระเจ้าทรงออกแบบไว้ เหมือนกับความสัมพันธ์สามทาง เมื่อพูดถึงความสัมพันธ์ในเรื่องการแต่งงาน พระเจ้าทรงเรียกอาดัม และเอวา มาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน มิใช่มีเพียงอาดัมที่สัมพันธ์กับพระเจ้าหรือเอวาสัมพันธ์กับพระเจ้าเท่านั้น เวลานั้นอาดัม เอวากลายเป็นหนึ่งเดียว หนึ่งเดียวอันนั้นคือจุดประสงค์ที่จะมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า พระคัมภีร์กล่าวใน 1 เปโตร 3:7 ว่า “ฝ่ายท่านทั้งหลายที่เป็นสามี ก็เหมือนกัน จงอยู่กับภรรยาโดยใช้ความรู้ เพื่อจะได้ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดขัดขวางคำอธิษฐานของท่าน” ปฐมกาล 5:1-2 เป็นพระวจนะสุดยอดที่ว่า “นี่เป็นหนังสือลำดับพงศ์พันธุ์ของอาดัม วันที่พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์นั้น พระองค์ทรงสร้างตามแบบพระฉายาของพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างให้เป็นผู้ชายและผู้หญิง และทรงอวยพระพรแก่เขา ทรงเรียกชื่อเขาทั้งสองว่าอาดัม ในวันที่เขาถูกสร้างขึ้นนั้น” สิ่งที่เกิดขึ้นคือ อาดัมตั้งชื่อภรรยาว่า เอวา แต่พระเจ้าทรงเรียกว่า อาดัมกับเอวา ทั้งสองคนเป็นหนึ่งเดียวคืออาดัม ดังนั้นในความสัมพันธ์ของการแต่งงานชายหญิง จะไม่มีคำว่าพระเจ้ากับผม หรือพระเจ้ากับผู้หญิงคนนั้น มันคือผมและภรรยาเป็นหนึ่งเดียว ที่เดินด้วยกันไปในความเป็นหนึ่งเดียว กลายเป็นผู้รับมรดกตามพระประสงค์ อันเปี่ยมด้วยพระคุณต่อชีวิตของผู้ซึ่งพระองค์ทรงเรียกให้รับใช้พระองค์ด้วยเป้าหมายการเป็นหนึ่งเดียว ในหน่วยเดียวกัน

ปฐมกาล 2:24 ที่เราเพิ่งอ่านไปบอกว่า “เหตุฉะนั้นผู้ชายจะละจากบิดามารดาของเขา และจะไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน” คำว่า “ผูกพัน” หมายความว่า ติดสนิทหรือเชื่อมติดกัน กลายเป็นหนึ่งเดียว กลายเป็นหนึ่งเป้าหมาย หากเรามีปัญหาชีวิตในเวลาอันนี้ ถามคำถามกับตัวเองสักสองสามข้อว่า สิ่งที่กำลังทำอยู่ วิธีที่ปฏิบัติต่อคู่สมรสเรา คำพูดที่พูดกับเขาหรือเธอทำให้เราทั้งสองมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันเป็นหนึ่งเดียวหรือเปล่า หรือกลับทำให้เกิดความร้าวฉานแตกแยก คำสั่งในพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องการแต่งงานนั้น คือให้ผูกพันกัน ให้ติดสนิทกัน ดังนั้นขอให้พิจารณาดูว่า สิ่งที่เรากำลังปฏิบัติอยู่นั้นก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี หรือทำให้ความสัมพันธ์ขาดสะบั้น เราจำเป็นต้องพิจารณาสิ่งเหล่านี้

คนทั่วไปมักคิดว่าความรักเป็นเพียงอารมณ์ความรู้สึก “ผมเคยรักคุณ บัดนี้ผมไม่รู้สึกรักคุณ ผมหมดรักคุณแล้ว” สมมุติว่าเรา

มาจากครอบครัวที่ไม่ปกติ เราให้ศิษยาภิบาลหรือผู้พิพากษาทำพิธีแต่งงานให้ เราผูกพันชีวิตกับคนคนนั้น ปรารถนาอย่างจริงใจที่จะให้ชีวิตสมรสดำเนินไปตราบนานความตายมาพรากจากกัน แต่ด้วยความที่เรามาจากครอบครัวที่ไม่ปกติ ไม่เคยเห็นความรักหรือการแสดงความรักในครอบครัว ไม่เคยเห็นพ่อแม่แบ่งปัน แสดงความอบอุ่นด้วยความรักให้กัน ภรรยาเราอาจจะมาจากครอบครัวที่แสดงความรักต่อกันมาก แต่เราไม่รู้ว่าจะแสดงความรักอย่างไร แม้ว่าเราอยากจะทำคนที่ได้ผูกพันชีวิตไว้ด้วยสักเพียงใด แต่ด้วยความที่มาจากครอบครัวที่ไม่เคยเห็นการแสดงความรักมาก่อน เราอาจจะล้มเหลวได้ ถึงขั้นมี โอกาสที่จะไปรับคำปรึกษา ในช่วงการแต่งงานสักสองสามปีให้หลัง ไปบอกว่า “เราเข้ากันไม่ได้ ผมไม่ได้รักเธอแล้ว” มีข่าวดีวันนี้ หากเรากำลังเผชิญปัญหาในชีวิตคู่ ผมมีคู่มือที่ช่วยได้

เวลาซื้อตู้เย็นใหม่มา เมื่อมีปัญหาเราก็นำไปเปิดคู่มือ ในนั้นจะบอกว่าตู้เย็นทำงานผิดปกติอย่างไร หรือไม่ก็เอาไปให้ช่างซ่อม เรามีคู่มือสำหรับการแต่งงาน และปัญหาการแต่งงานด้วย เรียกว่าพระคำพระเจ้า และในทิตัส 2:4 พระคัมภีร์บอกเราว่า ความรักเป็นสิ่งที่สอนกันได้ เรียนรู้กันได้ ถ้าเรามาจากครอบครัวที่ไม่ปกติ ไม่รู้ว่าจะแสดงความรักต่อสามีหรือภรรยาอย่างไร ชีวิตแต่งงานกำลังล่มสลาย ผมมีข่าวดีครับ 1 ยอห์น 5:3 กล่าวว่า “เพราะนี้แหละเป็นความรักต่อพระเจ้า คือที่เราทั้งหลายประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นที่หนักใจ” ตลอดคำสั่งของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงแสดงให้เห็นว่าเราควรจะทำอย่างไร ควรแสดงความเมตตาและเอื้ออาทรกันอย่างไร ควรมองหาความอุปถัมภ์ เพื่อที่จะเกื้อหนุนอีกฝ่ายหนึ่งในชีวิตคู่ของเราอย่างไร พระเจ้าเปลี่ยนสถานการณ์นั้นให้เป็นคุณแก่เราได้

นี่เป็นเพียงแค่อารัมภบทในหัวข้อชีวิตสมรสเท่านั้น เรากำลังจะเรียนรู้ในบทต่อไป ขอให้พระเจ้าทรงอวยพระพรในขณะที่เรากำลังศึกษาเรื่องนี้อยู่ พระเจ้ามีพระประสงค์ที่จะทรงนำสติปัญญา ให้ความรู้กับเรามากขึ้น เมื่อศึกษาอีกเข้าไปอีกในหัวข้อนี้

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน เอเฟซัส 5:31-32 เอเฟซัส 5:31 คือคำพูดที่คัดมาจากบทปฐมกาล 2:24 ขอให้ดูที่เอเฟซัส 5:32 คุณคิดว่าพระเจ้าตรัสถึงอะไรในพระคำข้อนี้

เอเฟซัส 5:31-32 – เพราะเหตุนี้ผู้ชายจะจากบิดามารดาของเขา และจะไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน [32] ข้อนี้เป็นข้อถกเถียงที่สำคัญมาก แต่ว่าข้าพเจ้าพูดถึงพระคริสต์กับคริสตจักร

2. อ่าน ยากอบ 4:4-5 พระคำเหล่านี้สอนเรื่องอะไร

ยากอบ 4:4-5 – ท่านทั้งหลายผู้ล่วงประเวณีชายหญิงเอ๋ย ท่านไม่รู้หรือว่าการเป็นมิตรกับโลกนั้นคือการเป็นศัตรูกับพระเจ้า เหตุฉะนั้นผู้ใดใคร่เป็นมิตรกับโลก ผู้นั้นก็เป็นศัตรูของพระเจ้า [5] ท่านคิดว่าพระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างเปล่าประโยชน์หรือที่ว่า พระวิญญาณที่สถิตอยู่ในเราทั้งหลายมีความรู้สึกหึงหวง

3. อ่าน 1 เปโตร 3:7 เหตุใดเราจึงควรเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และใช้ชีวิตด้วยความรักกับสามีหรือภรรยาของเรา

1 เปโตร 3:7 ฝ่ายท่านทั้งหลายที่เป็นสามีก็เหมือนกัน จงอยู่กับภรรยาโดยใช้ความรู้ จงให้เกียรติภรรยาเหมือนหนึ่งเป็นภานะที่อ่อนแอกว่า และเหมือนเป็นคู่รับมรดกพระคุณแห่งชีวิตด้วยกัน เพื่อจะได้ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดขัดขวางคำอธิษฐานของท่าน

4. อ่าน ยอห์น 15:5 ชีวิตสมรสของคุณจะประสบความสำเร็จโดยปราศจากพระเยซูซึ่งเป็นพระเจ้าของคุณได้ไหม

ยอห์น 15:5 – เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นกิ่ง ผู้ที่เข้าสนิทอยู่ในเราและเราเข้าสนิทอยู่ในเขา ผู้นั้นจะเกิดผลมาก เพราะถ้าแยกจากเราแล้วท่านจะทำได้สิ่งใดไม่ได้เลย

5. อ่าน ทิตัส 2:4 ความรักไม่ใช่เพียงแค่อารมณ์ความรู้สึก ตามพระคัมภีร์ความรักเป็นสิ่งที่

ทิตัส 2:4 – เพื่อเขาจะได้ฝึกสอนพวกผู้หญิงสาว ๆ ให้รู้จักประมาณตนในการกินดื่ม รักสามี รักบุตรของตน

6. อ่าน 1 ยอห์น 5:3 เมื่อเราดำเนินชีวิตในคำสั่งของพระเจ้า เราดำเนินชีวิตในอะไร

1 ยอห์น 5:3 – เพราะนี่แหละเป็นความรักต่อพระเจ้า คือที่เราทั้งหลายรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นที่หนักใจ

7. อ่าน มัทธิว 7:12 หากเรากำลังมีปัญหาในชีวิตสมรส เป็นเพราะอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ดำเนินชีวิตใน

มัทธิว 7:12 – เหตุฉะนั้น สิ่งสารพัดซึ่งท่านปรารถนาให้มนุษย์ทำแก่ท่าน จงกระทำอย่างนั้นแก่เขาเหมือนกัน เพราะว่านี่คือพระราชบัญญัติและคำของศาสดาพยากรณ์

8. อ่าน 1 โครินธ์ 13:4 ความรักคือ

- ก. อารมณ์ความรู้สึก
- ข. ความรู้สึกอบอุ่น
- ค. กระทำคุณให้

1 โครินธ์ 13:4 - ความรักนั้นก้ออดทนนานและกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ความรักไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง

บทที่ 10 คำตอบ

1. อ่าน เอเฟซัส 5:31-32 เอเฟซัส 5:31 คือคำพูดที่คัดมาจากบทปฐมกาล 2:24 ขอให้ดูที่เอเฟซัส 5:32 คุณคิดว่าพระเจ้าตรัสถึงอะไรในพระคำข้อนี้
ความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซูกับคริสตจักรของพระองค์ (เปรียบเหมือนการแต่งงาน)
2. อ่าน ยากอบ 4:4-5 พระคำเหล่านี้สอนเรื่องอะไร
พระเจ้าทรงหวงแหนเรา และต้องการให้เราจริงใจกับพระองค์
3. อ่าน 1 เปโตร 3:7 เหตุใดเราจึงควรเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และใช้ชีวิตด้วยความรักกับสามีหรือภรรยาของเรา
เพื่อว่าคำอธิษฐานของเราจะไม่ถูกขัดขวาง
4. อ่าน ยอห์น 15:5 ชีวิตสมรสของคุณจะประสบความสำเร็จโดยปราศจากพระเยซูซึ่งเป็นพระเจ้าของคุณได้ไหม
ไม่ได้เลย
5. อ่าน ทิตัส 2:4 ความรักไม่ใช่เพียงแค่อารมณ์ความรู้สึก ตามพระคัมภีร์ความรักเป็นสิ่งที่
สอนกันได้
6. อ่าน 1 ยอห์น 5:3 เมื่อเราดำเนินชีวิตในคำสั่งของพระเจ้า เราดำเนินชีวิตในอะไร
ความรัก
7. อ่าน มัทธิว 7:12 หากเรากำลังมีปัญหาในชีวิตสมรส เป็นเพราะอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ดำเนินชีวิตใน
ความรัก
8. อ่าน 1 โครินธ์ 13:4 ความรักคือ
ค. กระทำคุณให้

การแต่งงาน (ตอนที่ 2)

วันนี้เรายังอยู่ในหัวข้อการแต่งงาน “การแต่งงานคืออะไร” เคยคิดถึงเรื่องนี้ไหม ตามที่ปรากฏในพระคัมภีร์ เป็นความคิดของพระเจ้าที่ออกแบบให้มีการแต่งงาน การแต่งงานคือการที่บุคคลสองคนเชื่อมเข้าด้วยกันเป็นหนึ่งเดียว สนิทสนม กลมเกลียวกันในปฐมกาล 2:24 กล่าวว่า “เหตุฉะนั้นผู้ชายจะละจากบิดามารดาของเขา และจะไปผูกพันอยู่กับภรรยา (เขาทั้งสองจะเชื่อมเข้าด้วยกัน เขาจะผูกพันอยู่กับภรรยา) และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน” ทราบไหมว่าการแต่งงานนั้นเป็นมากกว่าการเชื่อมเข้าด้วยกันมากกว่าการเป็นหนึ่งเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ใน 1 โครินธ์ 6:15-16 บอกว่า ในฐานะคริสเตียน หากผมออกไปใช้ชีวิตข้างนอกกับหญิงโสเภณี ผมกับหญิงโสเภณีนั้นก็เชื่อมเข้าด้วยกันแล้ว ผมก็เป็นกายอันเดียวกัน เมื่อพิจารณาในปฐมกาล 2:24 เกี่ยวกับการแต่งงาน การเชื่อมเข้าด้วยกันกับหญิงโสเภณีนั้น มิได้หมายความว่าผมหย่าจากภรรยาโดยอัตโนมัติ หรือทำให้ผมแต่งงานกับหญิงโสเภณีนั้นด้วยเหตุที่ผมมีเพศสัมพันธ์กับเธอ ถ้าเช่นนั้น อะไรคือการแต่งงานกันแน่ หากการแต่งงานคือการเป็นหนึ่งเดียวกัน หากมันกลายเป็นการเชื่อมเข้าด้วยกัน กลายเป็นกายอันเดียวกัน แล้วมันจะต่างกันตรงไหนระหว่างการแต่งงานกับการออกไปมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณี เพราะเมื่อเราออกไปอยู่กับโสเภณีเราก็เป็นกายอันเดียวกันกับเธอ

พระคัมภีร์กล่าวว่า การแต่งงานคือการเป็นหนึ่งเดียวกัน เชื่อมเข้าด้วยกัน เป็นหน่วยเดียวกัน แต่มันมีอะไรมากกว่านั้น มันคือความกลมเกลียวกันด้วยพันธสัญญา คำว่า “พันธสัญญา” ในภาษาฮีบรูคือ “berith” นั่นคือความคิดของการผูกพันซึ่งกันและกันคือพันธสัญญาสุดท้ายของบุคคล ซึ่งเป็นพันธสัญญาตราบนามตายมาพรากจากกัน เอาละ เมื่อผมออกไปมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณี ถ้าผมทำบาปชั่วร้ายเช่นนั้น ผมก็ได้ผูกพันสัญญาในส่วนของผมต่อเธอ ส่วนที่เป็นปัจจัยของการแต่งงาน อย่างแรกก็คือการจากและละทิ้งคนอื่น ๆ ในพระคัมภีร์เขียนไว้ว่าเราละจากบิดามารดา และไปผูกพันอยู่กับภรรยา พระคำเอเสเคียลบอกไว้ว่า “เธอกลายเป็นของฉัน” นั่นหมายถึงการละทิ้งคนอื่น ๆ เพื่อคนนี้คนเดียว เพื่ออุทิศตนผูกพันตัวกับคนนี้คนเดียว เป็นเรื่องที่ชัดเจนว่า หากคุณทำผิดศีลธรรมด้วยการมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นในเวลาที่คุณแต่งงานแล้ว นั่นเป็นการละเมิดต่อหลักการของการแต่งงาน การเป็นหนึ่งเดียวกัน ความกลมเกลียวกันที่ได้มาจากพันธสัญญา หรือการอุทิศตน ผูกพันตัวซึ่งในเอเสเคียล 16:8 เรียกว่า พันธสัญญาแห่งการสมรส ในเอเฟซัส 5 เราได้เรียนรู้ว่าในการแต่งงานนั้น ให้สามัคคีภรรยาของตนเช่นเดียวกับพระคริสต์รักคริสตจักร ดังนั้นมันคือพันธสัญญาของความรัก เหตุผลที่เป็นพันธสัญญาแห่งความรักนั้นก็เพราะว่าความรักเป็นหลักการที่ปกครองเหนือการแต่งงาน เหนือสิ่งอื่นใดนั้น ความรักต้องเป็นหลักการที่ปกครองอยู่ในชีวิตสมรส

การแต่งงานคือพันธสัญญาแห่งการเป็นหนึ่งเดียวกัน 1 เปโตร 3:7 บอกว่าถ้าผมไม่ให้เกียรติ ไม่เคารพนับถือภรรยาของผมโดยปฏิบัติต่อเธอเหมือนหนึ่งเป็นภาษาชนะที่อ่อนแอกว่า ตรชนักว่าเราเป็นคู่รับมรดกพระคุณแห่งชีวิตนั้น คำอธิษฐานของเราจะถูกขัดขวางให้เราพิจารณาถึงเรื่องนี้กันหน่อย การดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราอาจถูกขัดขวาง หากเราไม่เดินไปด้วยความเป็นหนึ่งเดียว และความสามัคคีที่พระเจ้าได้สร้างไว้สำหรับความสัมพันธ์ในการแต่งงาน ในสุภาษิต 2:16-17 กล่าวถึงหญิงชั่วที่ละทิ้งพันธสัญญาของการสมรส ละทิ้งคู่เคียงของเธอที่ได้มาเมื่อยังสาว ความสัมพันธ์ในการแต่งงานนั้นเรียกได้ว่าเป็นพันธสัญญาแห่งพระเจ้าของเธอ นี่เป็นเรื่องจริงจัง มันเป็นพันธสัญญาที่เราทำขึ้นเฉพาะแต่ละบุคคล แต่มันก็เป็นพันธสัญญาที่เราทำต่อหน้าพระเจ้าด้วย ตราบเท่าที่เรารักการแบ่งปันพระเจ้าของพระเจ้ากับคนอื่น ๆ พระเจ้าทรงประสงค์ให้เรารู้จักจัดระดับความสำคัญ นั่นคือ เราควรต้องจดจ่อกับชีวิตสมรสของเรา การแต่งงานที่แท้จริงก็คือการจดจ่อชีวิตของเราพร้อมกับชีวิตของคนอีกคนหนึ่ง หลักการที่ต้องปกครองเหนือชีวิตสมรส คือ ความรัก

มัทธิว 7:12 บอกว่า สิ่งสารพัดซึ่งท่านปรารถนาให้มนุษย์ทำแก่ท่านจงกระทำอย่างนั้นแก่เขาเหมือนกัน เพราะพระราชบัญญัติและคำของศาสดาพยากรณ์สอนดังนั้น นี่คือหลักการที่จะต้องปกครองเหนือชีวิตสมรส การแต่งงานไม่ใช่ความเห็นแก่ตัว ไม่ใช่เพื่อตัวเอง ไม่ใช่เพราะคนคนหนึ่งจะให้อะไรแก่เราได้ พระคัมภีร์กล่าวไว้ใน 1 โครินธ์ 13:4 ว่า ความรักคือการกระทำคุณให้ นั่นหมายถึงการแสวงหาความอุปถัมภ์เพื่ออีกคนหนึ่ง มีใจโอบอ้อม มีเมตตา แสวงหาสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับอีกฝ่ายหนึ่งอยู่เสมอ เหตุที่การสมรสถูกออกแบบไว้เช่นนั้นก็เพราะมันคือตัวอย่าง คือแบบอย่างของความสัมพันธ์ที่แท้จริงระหว่างเรากับพระเจ้า พระองค์ทรงให้เราเห็น

ตัวอย่างตามธรรมชาติ พระองค์ทรงแสดงให้เห็นถึงวิถีการใช้ชีวิตสมรสที่ถูกต้อง มีชีวิตแต่งงานที่ดีเยี่ยม เพราะว่าพระองค์ประสงค์ให้เรา มีแบบอย่างของความสัมพันธ์อันเป็นนิรันดร์แท้ นั่นคือการได้อยู่กับพระองค์ ชีวิตสมรสนั้นมีอยู่แค่ตราบเท่ากับความตายพรากจากเราไป ซึ่งเป็นเพียงเรื่องชั่วคราว พระคัมภีร์กล่าวว่า ในการฟื้นคืนมาจากความตายนั้น จะไม่มีการสมรส หรือยกให้เป็นสามีภรรยาคนอื่นๆ พระเจ้าต้องการให้เราเข้าใจว่าการสมรสที่นั่นต้องใช้หลักการของความรัก หลักการของการให้โดยไม่เห็นแก่ตัวเอง พระองค์ทรงกล่าวว่า “สิ่งที่เราต้องการให้เจ้าเข้าใจอย่างแท้จริงก็คือ เราได้เรียกให้เจ้ามีความสัมพันธ์กับเรา ไม่ใช่ความสัมพันธ์แค่ชั่วคราว ไม่ใช่สิ่งที่มีอยู่แค่สองสามปีแล้วก็จากไป แต่เป็นความสัมพันธ์นิรันดร์ ที่ความรักของเราทั้งหมดจะประจักษ์แจ้งอยู่กับเจ้า ไปตลอดชั่วนิรันดร์”

หันมาพิจารณาหลักการสองสามข้อของการแต่งงาน การแต่งงานคือการรวมเข้าด้วยกัน ไม่ใช่เพียงแค่หุ้นส่วน พระคัมภีร์พูดเรื่องนี้ในปฐมกาลบทที่ 4 ว่า เป็นการสมสู่กัน ใน 1 เปโตร 3:7 ยังกล่าวไว้ว่า เหมือนเป็นคู่รับมรดกพระคุณแห่งชีวิตด้วยกัน การแต่งงานเป็นพันธสัญญา ซึ่งหมายถึงการผูกมัด มีพันธสัญญาเข้ามาเกี่ยวข้อง บาบมีได้เข้ามาปรากฏในนคริสตจักรก่อน แต่เข้ามาในชีวิตคู่ครั้งแรก ดังนั้นเราจำเป็นต้องหยิบคู่มือขึ้นมา รับคำสอนต่าง ๆ เกี่ยวกับชีวิตสมรส แล้วนำหลักการของความรักไปปฏิบัติในชีวิตของเรา เรามักจะถามกันว่า “ความรักคืออะไร” คำนิยามของความรักนั้น ก็คือความไม่เห็นแก่ตนเอง ดังอิสยาห์ 53:6 ที่บอกว่าเราทุกคนได้เจ็บไปเหมือนแกะ เราทุกคนต่างได้หันไปตามทางของตนเอง แต่ในชีวิตสมรส เรามุ่งไปที่อีกฝ่ายหนึ่งเพื่อที่จะแสวงหาสิ่งดีต่าง ๆ ที่เอื้อประโยชน์สำหรับคู่ครองของเราเสมอ

พระคัมภีร์บอกเราในเอเฟซัสว่า ให้รักภรรยาของเราดุจดังร่างกายของเราเอง สุขภาพชนทั้งหลายที่เป็นสามี จักต้องให้ความรักให้เกียรติภรรยา ที่พระเจ้าทรงมอบให้เรา ซึ่งหมายถึงเคารพนับถือเธอ การรักตัวเองไม่ได้หมายความว่า นั่งอยู่กับที่แล้วก็จับมือตัวเองลูบตัวเองแล้วพูดว่า “โอ้ ฉันรักเธอ” มันไม่ใช่อย่างนั้น การรักตัวเองก็คือการปกป้องตัวเอง เลี้ยงดูตัวเอง และระแวดระวังเพื่อตนเอง อย่างนี้เด็ดขาดว่าภรรยาเป็นของตายที่ได้มาอย่างง่ายตาย ไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะนำจุดอ่อน หรือข้อด้อยของเธอออกมาประจานในที่สาธารณะ ทั้งไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะล้อเลียนหรือทำให้เธอเจ็บปวด เราควรที่จะรักเธอเหมือนรักตัวเอง

เราควรยกตัวขึ้นในการอธิษฐานต่อพระเจ้า ข้อแรกคือขอบพระคุณพระองค์ที่รักเรา ข้อสองคือ ขอบพระคุณพระองค์สำหรับคู่ชีวิตของเรา คู่พระพรที่ทรงประทานให้ ส่วนหนึ่งของปัญหาที่พระคัมภีร์บอกไว้ก็คือ หากเราดูหมิ่น ไม่ให้เกียรติคู่ครองของเรา นั่นคือความเห็นแก่ตัวโดยพื้นฐาน นั่นคือบาป เอเฟซัสบทที่ 5 บอกว่าพระเยซูทรงชำระคริสตจักรโดยการล้างด้วยน้ำ โดยพระวจนะ ด้วยพระคำของพระองค์ที่ตรัสกับคริสตจักร สิ่งที่เราพูดกับคู่ครองจะยกระดับเธอเทียบเท่ากับคำพูดของเรา แต่หากเราว่า “เธอไม่เอาไหน ดูไม่ได้เลย อ้วนอย่างกับตุ่ม” เราเองนี่แหละ ที่จะทำให้ชีวิตคู่ล่มสลาย อันเป็นเหตุให้ไม่เกิดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เกิดการแตกแยกและบาดหมาง แต่เมื่อเราใช้ถ้อยคำที่เมตตา อ่อนโยน เช่น “ที่รัก ผมเคารพ และนับถือในสิ่งที่คุณทำนะ ผมรักคุณ” และสนับสนุนคำพูดด้วยการกระทำ คู่ครองของเราก็จะยกระดับขึ้นสูงเทียบเท่ากับคำที่เราพูด

เห็นหรือยังครับว่า วันนี้ ปัญหาส่วนใหญ่ของชีวิตสมรสมาจากคำพูดที่เราใช้กัน ถ้าเราทำให้คู่ครองรู้สึกต่ำต้อย แทนที่จะยกย่องเธอ เช่นนั้นควรใช้ถ้อยคำในแง่บวกกับคู่ครองของเราเสียแต่บัดนี้ ความรักไม่ใช่อารมณ์ความรู้สึก ความรักคือการเสาะแสวงหาความเกื้อหนุนและเอื้อประโยชน์ให้กับอีกฝ่ายหนึ่ง โดยไม่ได้ขึ้นต่ออารมณ์ความรู้สึกของเรา เริ่มต้นวันนี้ด้วยการกระทำที่อ่อนสุภาพ เหมือนกับการทาสีแลคเกอร์หลาย ๆ ชั้นบนชั้นไม้สักชั้นหนึ่ง ความรักก็จะเริ่มก่อตัวขึ้นเช่นนั้น จากการกระทำอันเมตตาของเราที่ละเล็กละน้อย เริ่มสร้างขวัญกำลังใจให้คู่ครองมั่นใจในตนเอง ให้เกียรติกัน ให้คุณค่า ใช้ถ้อยคำในแง่บวกกับคู่ครอง แล้วเราจะเห็นความแตกต่างขอให้พระเจ้าอวยพระพรเราทุกคนในขณะนี้ นำหลักการเหล่านี้ไปปฏิบัติ

คำถามกับพระคัมภีร์

1 อ่าน สุภาษิต 18:22 การแต่งงานคือ

- ก. สิ่งที่ดี
- ข. สิ่งเลวร้าย
- ค. สิ่งที่โปรดปรานจากพระเยซูฮาว์

สุภาษิต 18:22 - บุคคลที่พบภรรยาที่พบของดี และได้ความโปรดปรานจากพระเยซูฮาว์

2. อ่าน ฮีบรู 13:4 เรื่องเพศสัมพันธ์ในชีวิตสมรสนั้นคือ

- ก. บาป
- ข. เรื่องสกปรก และชั่วร้าย
- ค. ปราศจากมลทิน

ฮีบรู 13:4 - การสมรสเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง และที่นอนก็ปราศจากมลทิน แต่คนที่ล่วงประเวณีและคนเล่นชู้นั้นพระเจ้าจะทรงพิพากษาโทษ

3. อ่าน ปัญญาจารย์ 9:9 การแต่งงานอย่างพระเจ้าคือของขวัญและรางวัลที่พระเจ้าทรงประทานให้เราในชีวิตนี้ ถูกหรือผิด

ปัญญาจารย์ 9:9 - เจ้าจงอยู่กับด้วยความชื่นชมยินดีกับภรรยาซึ่งเจ้ารักตลอดปีเดือนแห่งชีวิตอันจริงจังของเจ้า ซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานให้แก่เจ้าภายใต้ดวงอาทิตย์ตลอดปีเดือนอันจริงจังของเจ้า ด้วยว่านั่นเป็นส่วนในชีวิตและในการงานของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ออกแรงกระทำภายใต้ดวงอาทิตย์

4. อ่าน 1 ยอห์น 3:18 เราควรต้องแสดงความรักอย่างไร

1 ยอห์น 3:18 - ลูกเล็ก ๆ ทั้งหลายของข้าพเจ้าเอ๋ย อย่าให้เรารักกันด้วยคำพูดและด้วยลิ้นเท่านั้น แต่จงรักกันด้วยการกระทำและด้วยความจริง

5. อ่าน เอเฟซัส 5:28 ผมไม่ควรละเลยภรรยาของผมมากไปกว่าการละเลยการดูแลร่างกายของผมเอง ถูกหรือผิด

เอเฟซัส 5:28 - เช่นนั้นแหละ สามสิ่งควรจะรักภรรยาของตนเหมือนรักกายของตนเอง ผู้ที่รักภรรยาของตนก็รักตนเอง

6. อ่าน 1 ยอห์น 3:16 คำว่า “ผมรักคุณ” จะตรงมากหากมีการกระทำที่สนับสนุนคำพูดนี้ พระเยซูทรงสนับสนุนพระวจนะของพระองค์ ด้วยการสิ้นพระชนม์เพื่อเรา เราก็ควรจะเสียสละชีวิตของเราในทางปฏิบัติเพื่อผู้ครองของเราเท่าที่จะมากได้เช่นกัน ถูกหรือผิด เขียนสิ่งที่อยากให้ผู้ครองของเราปฏิบัติเพื่อแสดงความรักกับเรา

1 ยอห์น 3:16 - ดังนั้นแหละเราจึงรู้จักความรักของพระเจ้าเพราะพระองค์ได้ทรงยอมปล่อยวางชีวิตของพระองค์เพื่อเราทั้ง

หลาย และเราทั้งหลายก็ควรจะปล่อยวางชีวิตของเราเพื่อพี่น้อง

7. อ่าน เอเฟซัส 5:25-26 ภรรยาผมจะดำเนินชีวิตตามคำที่ผมพูดถึงเธอ เธอจะมีศักยภาพเทียบเท่ากับสิ่งที่ผมพูด ถูกหรือผิด

เอเฟซัส 5:25-26 - ฝ่ายสามก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างที่เราคริสตจักร ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เอง เพื่อคริสตจักร [26] เพื่อพระองค์จะได้ทรงแยกตั้งไว้ และชำระคริสตจักรนั้นให้บริสุทธิ์โดยการล้างด้วยน้ำโดยพระวจนะ

8. อ่าน โรม 8:38-39, 1 ยอห์น 4:19 เราถูกดึงดูดโดยคำพูดอันลึกซึ้งที่ตรัสกับเรา ตามด้วยการกระทำ พระเจ้าดึงดูดเราโดยด้วยคำที่ลึกซึ้งจากจดหมายรักของพระองค์ที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ถูก หรือผิด

โรม 8:38-39 - เพราะข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า แม้ความตาย หรือชีวิต หรือทูตสวรรค์ หรือผู้มีบรรดาศักดิ์ หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้า [39] หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งอื่นใด ๆ ที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถกระทำให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระเจ้า ซึ่งมิได้อยู่ในพระเยซูคริสต์ พระผู้เป็นเจ้าของเราได้

1 ยอห์น 4:19 - เราทั้งหลายรักพระองค์ ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน

9. อ่าน 1 ยอห์น 5:3, 2 ยอห์น 1:6 ความรักนั้นแสดงออกโดย หรือรู้จักได้ด้วยพระบัญญัติของพระเยซู เราสามารถเรียนรู้หลักการแห่งความรักจากพระคำของพระเจ้า ถูก หรือ ผิด

1 ยอห์น 5:3 - เพราะนี่แหละเป็นความรักต่อพระเจ้า คือที่เราทั้งหลายรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นที่หนักใจ

2 ยอห์น 1:6 - และความรักนั้นก็คือ การที่เราทั้งหลายดำเนินตามพระบัญญัติของพระองค์ นี่เป็นพระบัญญัตินั้นซึ่งท่านทั้งหลายได้ยินได้ฟังมาตั้งแต่เริ่มแรก เพื่อท่านทั้งหลายจะดำเนินตาม

10. อ่าน ยอห์น 14:15 ความรักไม่ใช่เรื่องของอารมณ์ความรู้สึกแต่คือความตั้งใจของเรา พระบัญญัติทุกข้อของพระเจ้าทรงบัญญัติไว้ในความมุ่งมั่นของมนุษย์ มิใช่ในอารมณ์ความรู้สึก พระเจ้าไม่เคยบอกให้เราควรรู้สึกอย่างไร แต่พระองค์ทรงบอกให้เราควรทำอย่างไร จริงหรือไม่

ยอห์น 14:15 - ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา จงรักษากฎบัญญัติของเรา

11. อ่าน กาลาเทีย 5:22-23 ความรักไม่ได้เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เราจะต้องเรียนรู้และใส่ไว้ในใจของมนุษย์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความรักเป็นผลของ

- ก. ความคิดของมนุษย์
- ข. ธรรมชาติของมนุษย์
- ค. พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า

กาลาเทีย 5:22-23 - ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้นคือ ความรัก ความปลอบปล้ำใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปรานี

ความดี ความเชื่อ [23] ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน เรื่องอย่างนี้ไม่มีพระราชบัญญัติห้ามได้เลย

12. อ่าน เอเฟซัส 5:31-32 การแต่งงานที่ดี เป็นรูปจำลองในอัตราส่วนเล็ก ๆ ของอะไร

เอเฟซัส 5:31-32 - เพราะเหตุนี้ผู้ชายจะจากบิดามารดาของเขา และจะไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน [32] ข้อนี้เป็นข้อลับที่สำคัญมาก แต่ว่าข้าพเจ้าพูดถึงพระคริสต์กับคริสตจักร

บทที่ 11 คำตอบ

1. อ่าน สุภาพษิต 18:22 การแต่งงานคือ
ก. สิ่งที่ดี และ ค. สิ่งที่ไม่ปรารถนาจากพระเยโฮวาห์
2. อ่าน ฮีบรู 13:4 เรื่องเพศสัมพันธ์ในชีวิตสมรสนั้นคือ
ค. ปราศจากมลทิน
3. อ่าน ปัญญาจารย์ 9:9 การแต่งงานอย่างพระเจ้าคือของขวัญและรางวัลที่พระเจ้าทรงประทานให้เราในชีวิตนี้ ถูกหรือผิด
ถูก
4. อ่าน 1 ยอห์น 3:18 เราควรต้องแสดงความรักอย่างไร
ด้วยการกระทำและด้วยความจริง
5. อ่าน เอเฟซัส 5:28 ผมไม่ควรละเลยภรรยาของผมมากกว่าการละเลยการดูแลร่างกายของผมเอง ถูกหรือผิด
ถูก
6. อ่าน 1 ยอห์น 3:16 คำว่า “ผมรักคุณ” จะงดงามมากหากมีการกระทำที่สนับสนุนคำพูดนี้ พระเยซูทรงสนับสนุนพระวจนะของพระองค์ ด้วยการสิ้นพระชนม์เพื่อเรา เราก็ควรจะเสียสละชีวิตของเราในทางปฏิบัติเพื่อผู้ครองของเราเท่าที่จะมากได้เช่นกัน ถูกหรือผิด เขียนสิ่งที่อยากให้ผู้ครองของเราปฏิบัติเพื่อแสดงความรักกับเรา
ถูก
7. อ่าน เอเฟซัส 5:25-26 ภรรยาผมจะดำเนินชีวิตตามคำที่ผมพูดถึงเธอ เธอจะมีศักยภาพเทียบเท่ากับสิ่งที่ผมพูด ถูกหรือผิด
ถูก (ภาษากรีกที่ใช้ในเอเฟซัส 5:26 “Rhema” หมายถึง พระวจนะที่เปล่งออกมา)
8. อ่าน โรม 8:38-39, 1 ยอห์น 4:19 เราถูกดึงดูดโดยคำพูดอันลึกซึ้งที่ตรัสกับเรา ตามด้วยการกระทำ พระเจ้าดึงดูดเราโดยคำที่ลึกซึ้งจากจดหมายรักของพระองค์ที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ถูก หรือผิด
ถูก (พระคำของพระเจ้าเต็มไปด้วยพระวจนะแห่งความรักที่มีต่อเรา)
9. อ่าน 1 ยอห์น 5:3, 2 ยอห์น 1:6 ความรักนั้นแสดงออกโดย หรือรู้จักได้ด้วยพระบัญญัติของพระเยซู เราสามารถเรียนรู้หลักการแห่งความรักจากพระคำของพระเจ้า ถูก หรือ ผิด
ถูก
10. อ่าน ยอห์น 14:15 ความรักไม่ใช่เรื่องของอารมณ์ความรู้สึกแต่คือความตั้งใจของเรา พระบัญญัติทุกข้อของพระเจ้าทรงบัญญัติไว้ในความมุ่งมั่นของมนุษย์ มิใช่ในอารมณ์ความรู้สึก พระเจ้าไม่เคยบอกให้เราควรรู้สึกอย่างไร แต่พระองค์ทรงบอกให้เราควรทำอะไร จริงหรือไม่
จริง
11. อ่าน กาลาเทีย 5:22-23 ความรักไม่ได้เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เราจะต้องเรียนรู้และใส่ไว้ในใจของมนุษย์โดยพระวิญญาณ

บริสุทธิ์ ความรักเป็นผลของ

ค. พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า

12. อ่าน เอเฟซัส 5:31-32 การแต่งงานที่ดี เป็นรูปจำลองในอัตราส่วนเล็ก ๆ ของอะไร
พระคริสต์และคริสตจักรของพระองค์

ความรักแบบพระเจ้า (ตอนที่ 1)

วันนี้เราจะพูดถึงเรื่องความรักอย่างพระเจ้า ใน 1 โครินธ์ 13:13 กล่าวไว้ว่า “ดังนั้นยังตั้งอยู่สามสิ่ง คือความเชื่อ ความหวังใจ ความรัก แต่ความรักใหญ่ที่สุด” 1 โครินธ์ 14:1 บอกอีกว่า “จงมุ่งหาความรัก จงปรารถนาของประทานฝ่ายจิตวิญญาณ เฉพาะอย่างยิ่ง การพยากรณ์” พระคัมภีร์ให้เราแสวงหาความรัก ติดตามเอามา ทำให้เป็นเป้าหมายที่สูงที่สุด พระคัมภีร์บางฉบับ ถอดความว่า ทำให้เป็นการแสวงหาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด มันเป็นเรื่องเดียวกันที่เรานำไปจากชีวิตนี้สู่ชีวิตนิรันดร์ เราไม่สามารถนำรถ บ้านหรือเงินทองของเราเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์กับเราได้ แต่เรานำความรักที่พระเยซูคริสต์มอบให้กับเรา ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ได้แน่นอน ความรักเป็นเพียงสิ่งเดียวที่เป็นแก่นสารและมีคุณค่าในนิรันดร์

ความรักหมายความว่าอะไรกันแน่ เมื่อเราใช้คำว่า ‘รัก’ บางคนคิดไปถึงเรื่องเพศสัมพันธ์ บางคนคิดว่าเป็นความรู้สึกอบอุ่น ผู้คนต่างก็มีนิยามของความรักแตกต่างกันไป ในภาษากรีก มีคำว่า รัก อยู่ 4 คำหลัก ๆ คำแรกคือ ‘eros’ ซึ่งไม่ได้นำมาใช้ในพระคัมภีร์ หมายถึงความรักทางเพศ ที่เป็นรักแบบเสนาหา พระเจ้าทรงบัญญัติความรักแบบนี้ไว้ เมื่อพระองค์ทรงกล่าวว่า ชายควรจะออกจากบิดามารดาไปผูกพันอยู่กับภรรยาของเขา และเขาทั้งสองจะผูกพันกายเดียวกัน ในพระคัมภีร์มีบทที่เกี่ยวกับความรักพิศพาท อยู่ในบทเพลงซาโลมอน ซึ่งเป็นความรักที่พระเจ้าทรงจำกัด และตราไว้สำหรับความสัมพันธ์ในชีวิตแต่งงานเท่านั้น ความรักชนิดอื่น พระเจ้าให้เรามีอิสระที่จะใช้กับมนุษย์ทุกคนนาม แต่คำว่า “eros” จำกัดไว้เฉพาะในชีวิตสมรสเท่านั้น

ความรักอีกแบบหนึ่ง ซึ่งใช้คำว่า ‘storge’ คือความรักที่ผูกพันทางธรรมชาติ ระหว่างความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว อีกคำคือ ‘phileo’ มีรากศัพท์มาจากคำว่า ‘philia’ คำคำนี้ใช้ในภาคพันธสัญญาใหม่ประมาณ 72 ครั้ง หมายถึงความรู้สึกรักใคร่ที่มาจากและจากไปอย่างร่าเริง คนส่วนใหญ่ที่พูดถึงความรักจะคิดถึงความรักที่แท้จริงในแง่ที่ว่า “เราตกหลุมรักได้ และก็น่าจะรักได้” หากชีวิตคู่ของเราตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรักแบบนี้ มันจะมีช่วงที่ขึ้น ๆ ลง ๆ จะตกหลุมรักแล้วก็หน่ายรักบนรากฐานของความรักแบบนี้

พระคัมภีร์กล่าวว่า เราต้องรักซึ่งกันและกันด้วยความรักอย่างพระเจ้า ซึ่งก็คือ ความรักแบบ ‘agape’ ความรักแบบ agape คืออะไร คำคำนี้ประกอบไปด้วยส่วนประกอบมากมายหลายมุม ใน 1 โครินธ์ 13 ได้แจกแจงคำจำกัดความเกี่ยวกับความรักไว้ครบถ้วน พระคำใน 1 ยอห์น 5:3 กล่าวว่า “เพราะนี่แหละเป็นความรักต่อพระเจ้า คือที่เราทั้งหลายประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์” พระบัญญัติของพระเยซูได้แสดงให้เห็นการแสดงออกถึงความรัก แต่ถ้าหากจะให้สรุปรวบยอดแล้ว ผมก็ขอใช้มัทธิว 7:12 “เหตุฉะนั้นสิ่งสารพัดซึ่งท่านปรารถนาให้มนุษย์ทำแก่ท่าน จงกระทำอย่างนั้นแก่เขาเหมือนกัน เพราะว่าพระราชบัญญัติและคำของศาสดาพยากรณ์สอนดังนั้น” ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ว่า “ผู้คนในคริสตจักรไม่รักผมไม่สนใจผม ประเด็นอะไรทำนองนั้น” ไม่เลย พระคัมภีร์บอกว่า หากคุณอยากให้ใครปฏิบัติกับคุณอย่างไร ก็จงปฏิบัติกับเขาก่อน นั่นแหละคือความรัก มันต่อสู้กับฝ่ายเนื้อหนังแน่นอน มันต้านทุกอนุทางธรรมชาติของเรา ที่จ้องไขว่คว้าแสวงหาประโยชน์และสวัสดิการของผู้อื่นก่อน ให้เห็นความต้องการของเรา เราต้องมีพระเจ้านำ อย่าคิดว่าสิ่งที่ผมพูดนี้จะเกิดขึ้นได้โดยปราศจากการนำของพระเจ้า ด้วยพระวจนะบอกว่า ผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือ ความรัก และพระเจ้าคือความรัก พระองค์คือแหล่งแห่งความรัก ทรงเป็นผู้เดียวที่แสดงให้เราเห็นว่าต้องรักอย่างไร ผ่านทางพระบัญญัติของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้ให้กำลังแก่เรา แม้จะมีชีวิตอยู่ในเนื้อหนัง พระองค์ก็ช่วยเราเลือก ช่วยให้ตัดสินใจ และปฏิบัติตามหลักการอย่างถูกต้อง

ต่อไปนี้เป็นคำพยานของ คุณดอน โครว์ (ผู้รับใช้พระเจ้าและอาจารย์สอนพระคัมภีร์) วันหนึ่ง ผมอยากจะไปอธิษฐานข้างนอก เหมือนอย่างที่ผมเคยทำประจำหลังเลิกงาน ผมเดินอยู่ในสวนสาธารณะ และพูดว่า “พระเจ้าลูกอยากแบ่งปันกับใครสักคนหนึ่ง” ในวันนั้นเป็นวันที่อากาศอบอุ่น ผมเห็นเด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชายตัวเล็ก ๆ นิ่งอยู่บนชิงช้า มีชิงช้าตัวหนึ่งว่างอยู่ ผมจึงเดินเข้าไปนั่งบนนั้นหันไปพูดกับเด็กหญิงเล็ก ๆ คนนั้นว่า “วันนี้อากาศดีจริง ๆ เธอว่ามั๊ย” เธอตอบว่า “หนูพูดอังกฤษไม่ได้” ผมจึงถามต่อไปว่า “หนูมาจากไหนนะ” เธอตอบว่ามาจากประเทศโรมาเนีย ผมรู้ว่ามิชชันนารีโรมาเนียอยู่แถวนั้นมากมาย ผมเห็นบางคนจ้องมองมาที่ผม พวกเขาอาจจะ

สงสัยว่า เหตุใดผมจึงเข้ามาพูดคุยกับลูกหลานของเขา ผมจึงเข้าไปทักทายเขาว่า “ผมอยากจะช่วยพวกคุณ” พวกเขาถามกลับว่า “คุณอยากจะช่วยพวกเราหรือ ทำไมถึงอยากช่วย คุณไม่รู้จักรักเรามากน้อย” ผมตอบว่า “เพราะพระเจ้าต้องการช่วยคุณ” ผมได้คิดใคร่ครวญเกี่ยวกับหลักการของความรักใน 1 ยอห์น 3:18 “อย่าให้เรารักกันด้วยคำพูดและด้วยลึนเท่านั้น แต่จงรักกันด้วยการกระทำและด้วยความจริง” เราทุกคนไม่ควรที่จะรักกันแต่ปากเท่านั้น แต่ต้องรักกันด้วยการกระทำด้วย ถึงแม้ว่าผมจะไม่ค่อยพกเงินสดติดตัว แต่วันนั้นผมมีเงินติดกระเป๋า ผมจึงหยิบออกมา บอกว่า “นี่สำหรับคุณ” แล้วก็ยื่นเงินให้ วันนั้นผมมีอาหารกลางวันติดตัวมาด้วย แต่ผมตัดสินใจที่จะอดอาหารอธิษฐาน ผมก็เลยบอกเขาว่า “นี่เป็นอาหารเล็ก ๆ น้อย ๆ สำหรับครอบครัวของคุณ” พวกเขารู้สึกจับใจ และถามว่า “คุณเป็นใคร” ผมตอบว่า “เราได้พบกันในวันนี้ด้วยการนัดหมายที่มาจากพระเจ้า และผมจะได้พบกับคุณอีก”

ผมกลับบ้าน เล่าให้ภรรยาฟังเกี่ยวกับการพบปะกับชาวโรมาเนียเหล่านั้น ผมเอาเนื้ออบออกมาจากตู้แช่แข็ง ปรุงอาหาร วันรุ่งขึ้นผมไปซื้อถ้วยชามที่ใช้แล้วเติมกล่อง แล้วผมกับภรรยาเอาของไปที่สวนสาธารณะนั้น ชาวโรมาเนียเหล่านั้นก็อยู่ที่นั่น ผมบอกว่า “ผมเอาของขวัญมาให้ แต่มันหนักมาก ผมจะไปเอารถ ถ้าคุณช่วยบอกที่บ้านคุณอยู่ที่ไหน ผมจะขับรถเอาไปส่งให้” เมื่อเราไปถึงห้องเช่าที่มีห้องนอนเดียวของเขา เราก็ก้าวลงจากถ้วยชาม ซ้อนส้อม อะไรต่ออะไรที่เป็นชุด ออกมาจากกล่อง หยอหยให้เขาทีละอย่าง ๆ ในตอนที่ผมยื่นอาหารให้ น้ำตาเขาเริ่มไหลอาบแก้ม ผู้หญิงพูดว่า “น้ำตานี้ไหล มันจะร้องไห้แล้ว” ผมจึงบอกว่า “คืนวันจันทร์นี้เรามีการเรียนพระคัมภีร์ที่บ้านเรา ผมอยากจะเชิญคุณไปด้วย” พวกเขาบอกว่า “เราอยากไป” แต่ผมพูดว่า “ผมไม่อยากจะให้คุณไป เพราะผมให้ของขวัญคุณ” พวกเขาบอกว่า “ไม่หรอก เราอยากไปเพื่อพบกับเพื่อน ๆ คุณ”

พวกเขาไม่มีรถ ผมจึงขับรถมารับไปที่บ้านผม ไม่นานนัก พระเจ้าเริ่มสัมผัสพวกเขา เขาไม่ค่อยรู้ภาษาอังกฤษ แต่พระเจ้าทรงสัมผัสเขาเมื่อเราอธิษฐานเพื่อ ความรักของพระเจ้าเริ่มสำแดงออกต่อพวกเขา หลังจากนั้นไม่นาน ผมได้พบกับชาวโรมาเนียอีกคู่หนึ่ง ผมถามชาวโรมาเนียคู่นั้นว่า “คุณจะไปกับผม ช่วยผมพบกับชาวโรมาเนียอีกคู่หนึ่งไหม” เขาก็ตกลง แล้ววันหนึ่งผมก็ได้รับโทรศัพท์จากเขาว่า “คุณตอน เราได้ยื่นเรื่องราวของคุณแล้ว เราโดดเดี่ยวมาก เราอยากพบคุณ” ดังนั้นผมจึงพาเพื่อนชาวโรมาเนียไปหาเขา ผมเอาของขวัญ อาหาร สิ่งต่าง ๆ อีกมากมายไปให้เขา ขณะที่ผมเรียนไปเยี่ยมเยียน ทุกอย่างเป็นไปด้วยดี กระทั่งวันหนึ่งชาวโรมาเนียคู่นั้นมาหาผมว่า “คุณน่าจะไปที่กลุ่มศึกษาพระคัมภีร์นะ พวกเขาพูดถึงพระเยซู ซึ่งเป็นเรื่องน่าชื่นชมมาก” คนคู่นั้นพูดว่า “ข้าก่อน เรามาจากประเทศคอมมิวนิสต์ เราไม่รู้หรือว่าพระเจ้ามีจริงหรือเปล่า เราไม่ต้องการฟังเรื่องราวพระเยซูอะไรนั่นหรอก”

ผมจึงบอกว่า “ขอผมเป็นเพื่อนคุณก็แล้วกัน” แล้วผมก็พาเขาไปซื้อเสื้อผ้า เสื้อโค้ท และสิ่งของที่จำเป็นในวันสุดสัปดาห์ พวกเขา รู้สึกอายและกระอักกระอ่วน “อ้าว คุณไม่ต้องใช้เสื้อโค้ทหรือ” “เออ มันก็จำเป็น แต่ ...” “เอ้า ถ้างั้นก็เอาเสื้อโค้ทนั่นไป” ผมเริ่มรักเขาด้วยการกระทำของผม เขาก็ยังไม่มาที่กลุ่มพระคัมภีร์ของเราจนกระทั่งผมพูดว่า “ในกลุ่มอาจจะมีคนอเมริกันช่วยคุณหางานทำได้” เขาจึงรีบไปทันที ในวันนั้นที่กลุ่มพระคัมภีร์ ผมอธิษฐานกับพระเจ้าอย่างเต็มที่ ว่า “ข้าแต่พระบิดา พระองค์ต้องให้พระพรทางภาษาแก่ข้าพระองค์ในคำคืนนี้ เพราะเราไม่รู้ว่าจะสื่อสารกับเขาแต่ละคนอย่างไรจึงจะเกิดผล” มีชาวอเมริกันในกลุ่มพระคัมภีร์คืนนั้นเป็นพยาน เมื่อผมเริ่มพูด หญิงชาวโรมาเนียคู่ที่สองก็เริ่มมีตาเป็นประกาย ผมรู้ว่าอะไรบางอย่างกำลังจะเกิดขึ้น หลังจากจบการศึกษาพระคัมภีร์คืนนั้น ผมบอกว่า “ผมขออธิษฐานเพื่อคุณนะครับ” ในขณะที่เราอธิษฐานให้เขา พระเจ้าก็เริ่มสัมผัสพวกเขา บรรยากาศในห้องนั้นเปี่ยมไปด้วยความรักของพระองค์ ต่อมาหญิงคนนั้นก็บอกว่า “คุณรู้ไหม ตอนที่คนอเมริกันเล่าเรื่องของเขาอยู่ ฉันฟังไม่รู้เรื่องเลยสักนิดว่าเขาพูดอะไร แต่ตอนที่คุณลุกขึ้นพูดถึงพระเยซู ความรักของพระองค์ที่มีต่อเรา พูดถึงสิ่งที่พระองค์ทรงทำให้กับเราเพื่อเราจะได้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ฉันกลับเข้าใจทุก ๆ คำที่คุณพูดอย่างชัดเจน มันต้องเป็นเพราะพระเจ้า ต้องเป็นพระเจ้าแน่นอน” ผลจากวันนั้น หลายชีวิตก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงไม่เฉพาะชาวโรมาเนียเท่านั้น

ผมขอเล่าต่อว่าเกิดอะไรขึ้นหลังจากนั้น ทุกวันจันทร์บ้านผมจะเต็มไปด้วยคนจากนานาชาติ ชาวโรมาเนีย บัลแกเรีย ผู้คนจากรัสเซีย พระเจ้าทรงเปลี่ยนชีวิตเรา พวกเขาว่าเรารักเขา เรามีแม่กระทั่งคนจากแอฟริกา ถึงเราจะพูดกันไม่ค่อยเข้าใจ แต่สิ่งหนึ่งที่เรารู้ก็คือ เมื่อเราอธิษฐานพระเจ้าจะสำแดงพระองค์ให้เขารู้ พวกเขา ก็รู้ด้วยว่าผมจะทำทุกอย่างให้พวกเขา และผมรัก

พวกเขา พระเจ้าทรงเปลี่ยนชีวิตของเขาเหล่านั้น และชีวิตของคนอีกมากมาย ผมอยากจะบอกว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไร มันเกิดขึ้นก็เพราะวันหนึ่งในสวนสาธารณะ ผมเห็นคนต่างผิว ต่างเชื้อชาติ ผมไม่ได้มีความรู้สึกอบอุ่น หรือมีความรักใคร่ใคร่ใยดีอะไร แต่ผมรู้ว่าความรักคืออย่างนี้ คือสิ่งที่เราอยากให้คนอื่นปฏิบัติกับเรา ก็จึงปฏิบัติกับเขาเช่นนั้น ผมจึงเสาะแสวงหาสวัสดิการและสิ่งที่เป็นประโยชน์กับพวกเขา โดยไม่ได้คำนึงว่าผมจะรู้สึกอย่างไร แล้วคุณรู้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้น พวกเขาซาบซึ้งในสิ่งที่ผมได้ทำให้กับเขา สิ่งเริ่มเกิดขึ้นภายในใจพวกเขา คือ ความรักแบบ philia ต่อผม นั่นคือความรักที่มีอารมณ์ความรู้สึก พวกเขาเริ่มพูดกับผมว่า “เรารักคุณ” แล้วเขาก็กอดและจูบผม สิ่งที่เกิดขึ้นในตัวผม ก็เริ่มก่อความรู้สึกแบบเดียวกันกับพวกเขา หากเราต้องการที่จะมีความรักที่ให้ความรู้สึกเช่นนั้นในชีวิตเรา ขอให้เริ่มฝึกฝนความรักแบบ agape เสาะแสวงหาสวัสดิการและผลประโยชน์ของผู้อื่นโดยไม่ต้องคำนึงถึงความรู้สึกของตัวเอง แล้วความรักที่ให้ความรู้สึกเช่นนั้นจะเกิดขึ้น (จบคำพยาน)

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน 1 ยอห์น 5:3 ความรักของพระเจ้าแสดงผ่านอะไร

1 ยอห์น 5:3 - เพราะนี่แหละเป็นความรักต่อพระเจ้า คือที่เราทั้งหลายรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นที่หนักใจ

2. อ่าน โรม 13:9-10 พระบัญญัติเหล่านี้ได้สำแดงความรักอย่างไร

โรม 13:9-10 - พระบัญญัติกล่าวว่า 'อย่าล่วงประเวณีผู้เมียเขา อย่าฆ่าคน อย่าลักทรัพย์ อย่าเป็นพยานเท็จ อย่าโลภ' ทั้งพระบัญญัติอื่น ๆ ก็รวมอยู่ในข้อนี้คือ 'ท่านจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง' [10] ความรักไม่ทำอันตรายเพื่อนบ้านเลย เหตุฉะนั้นความรักจึงเป็นที่ให้พระราชบัญญัติสำเร็จแล้ว

3. อ่าน โรม 12:19-21 เราจะรักศัตรูได้อย่างไร แม้เราไม่รู้สึกลึกอยากจะรักเลย

โรม 12:19-21 - ท่านผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้า อย่าทำการแก้แค้น แต่จงมอบการนั้นไว้แล้วแต่พระเจ้าจะทรงลงพระอาชญา เพราะมีคำเขียนไว้แล้วว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้ากล่าวว่า การแก้แค้นเป็นของเรา เราเองจะตอบสนอง' [20] เหตุฉะนั้น ถ้าศัตรูของท่านหวังให้อาหารเขารับประทาน ถ้าเขากระหาย จงให้น้ำเขาดื่ม เพราะว่าการทำอย่างนั้นเป็นการสุ่มถ่านที่ลูกโปลงไว้บนศีรษะของเขา' [21] อย่าให้ความชั่วชนะท่านได้ แต่จงชนะความชั่วด้วยความดี

4. อ่าน ทิตัส 2:4 ข้อความนี้แสดงให้เห็นว่าความรัก

ทิตัส 2:4 - เพื่อเขาจะได้ฝึกสอนพวกผู้หญิงสาว ๆ ให้รู้จักประมาณตนในการกินดื่ม ให้รักสามี รักบุตรของตน

5. อ่าน 1 โครินธ์ 13:4-8 อธิบายหลักการของความรักอย่างละเอียด

1 โครินธ์ 13:4-8 - ความรักนั้นก็อดทนนานและกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ความรักไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง [5] ไม่ทำสิ่งที่ไม่บังควร ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด [6] ไม่ชื่นชมยินดีในความชั่วช้า แต่ชื่นชมยินดีในความจริง [7] ไม่แคะไค้ดูยั้ความผิดของเขา และเชื่อในส่วนดีของเขาอยู่เสมอ และมีความหวังอยู่เสมอ และเพียรทนเอาทุกอย่าง [8] ความรักไม่มีวันสูญสิ้น

6. อ่าน 1 ยอห์น 3:18 เราต้องแสดงความรักด้วย

1 ยอห์น 3:18 - ลูกเล็ก ๆ ทั้งหลายของข้าพเจ้าเอ๋ย อย่าให้เรารักกันด้วยคำพูดและด้วยลิ้นเท่านั้น แต่จงรักกันด้วยการกระทำและด้วยความจริง

บทที่ 12 คำตอบ

1. อ่าน 1 ยอห์น 5:3 ความรักของพระเจ้าแสดงผ่านอะไร
พระบัญญัติ
2. อ่าน โรม 13:9-10 พระบัญญัติเหล่านี้ได้สำแดงความรักอย่างไร
ความรักคือการไม่กระทำการสิ่งผิดกับเพื่อนบ้าน บัญญัติแต่ละบทแสดงความรัก โดยวิธีที่เราควรตอบสนองต่อเพื่อนบ้านของเรา
3. อ่าน โรม 12:19-21 เราจะรักศัตรูได้อย่างไร แม้เราจะไม่รู้สึกอยากจะรักเลย
หากศัตรูของเราหิว เราควรจะหาอาหารให้กิน หากเขากระหาย เราควรจะหาน้ำให้ดื่ม เราคอยแสวงหาสวัสดิการและผลประโยชน์เพื่อผู้อื่น โดยต้องไม่คำนึงถึงความรู้สึกของตัวเอง
4. อ่าน ทิตัส 2:4 ข้อความนี้แสดงให้เห็นว่าความรัก
ความรักสอนกันได้ มันไม่ใช่แค่ความรู้สึก
5. อ่าน 1 โครินธ์ 13:4-8 อธิบายหลักการของความรักอย่างละเอียด
ความรักนั้นก็อดทนนานและกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ความรักไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง ไม่ทำสิ่งที่ไม่บังควร ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่นุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด ไม่ชื่นชมยินดีในความชั่วช้า แต่ชื่นชมยินดีในความจริง ไม่แคะไค้ร้ายเย้ยความผิดของเขา และเชื่อในส่วนตัวของเขาอยู่เสมอ และมีความหวังอยู่เสมอ และเพียรทนเอาทุกอย่าง ความรักไม่มีวันสูญสิ้น
6. อ่าน 1 ยอห์น 3:18 เราต้องแสดงความรักด้วย
อย่าให้เรารักกันด้วยคำพูดเท่านั้น แต่จงรักกันด้วยการกระทำด้วย

ความรักแบบพระเจ้า (ตอนที่ 2)

บทที่แล้วเรื่อง “ความรักแบบพระเจ้า” ตอนที่ 1 ได้เล่าเรื่องชาวโรมาเนียคนหนึ่งที่คุณดอน โครว์พบในสวนสาธารณะ เราจะมาดูเพิ่มอีกนิดว่าเกิดอะไรขึ้น ก่อนอื่นขอทบทวนสิ่งที่ได้พูดไปเกี่ยวกับความรักของพระเจ้า พระเยซูคริสต์เป็นตัวแทนอันประเสริฐและสมบูรณ์ที่สุดใน การแสดงออกถึงความรักอย่างสูงที่สุดเท่าที่เคยมีมาในโลกนี้ ตามที่มีการบันทึกในพระคัมภีร์ พระองค์ไม่เคยพูดคำว่า “เรารักเจ้า” เลย นำประหลาดไหม ผู้ที่แสดงความรักอันยิ่งใหญ่สูงสุดกลับไม่เคยพูดคำว่า “เรารักเจ้า” เลย รู้ไหมว่าทำไม ก็เพราะความรักนั้น มันเป็นมากกว่าคำพูด ความรักคือการแสดงออก ตัวอย่างเช่น ถ้าคุณบอกภรรยาคุณว่า “ผมรักคุณ” แต่กลับออกไปเล่นชู้นอกบ้าน คุณคิดว่าเธอจะเชื่อคำพูดหรือเชื่อการกระทำของคุณ เธอจะเชื่อคุณจากการกระทำ เพราะว่า 95% ของความรักมิได้มาจากคำพูด ความรักไม่ใช่สิ่งที่เราพูด แต่มันคือสิ่งที่เราทำ

1 ยอห์น 3:18 กล่าวว่า “อย่าให้เรารักกันด้วยคำพูด และด้วยสันเท่านั้น (อย่าให้เรารักกันแต่ปาก) แต่จงรักกันด้วยการกระทำ และด้วยความจริง” ความรักคือการกระทำ ในมัทธิว 25:35-36 พระเยซูอธิบายความรักด้วยการกระทำที่จับปล้น พระองค์ตรัสว่า “เพราะว่าเมื่อเราหิว ท่านทั้งหลายก็ได้จัดหาให้เรากิน เรากระหายน้ำท่านก็ได้ให้เราดื่ม เราเปลือยกายท่านก็ได้ให้เสื้อผ้าเราห่ม เมื่อเราเจ็บป่วยท่านก็ได้มาเยี่ยมเรา” พระคำถัดมาข้อที่ 40 ตรัสว่า “ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่งเ็นพวกพี่น้องของเราถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไรก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย” เห็นหรือยังว่า ความรักคือการกระทำ ความรักคือสิ่งที่เราประพฤติ ฮีบรู 6:10 บอกว่า “เพราะว่าพระเจ้าไม่ทรงอธรรมที่จะทรงลืมการงานและการทำงานหนักด้วยความรัก ซึ่งท่านได้แสดงต่อพระนามของพระองค์ คือการรับใช้วิสุทธิชนนั้นและยังรับใช้อยู่” เมื่อมีคนถามพระเยซูใน มัทธิว 22 ว่าพระบัญญัติใดที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พระองค์ทรงตอบว่า นั่นคือ จงรักพระเจ้าและรักผู้อื่น แต่ที่จริงพระบัญญัติทั้งสองนี้คืออันเดียวกัน ถ้าเข้าใจกันอย่างถูกต้อง เพราะเมื่อเราแสดงความรักกับพี่น้องแม้เป็นผู้เล็กน้อยสักคนหนึ่ง พระเยซูบอกว่ามันก็คือการแสดงความรักต่อพระองค์ พระคัมภีร์สอนว่า เรามีโอกาสดีเสมอที่จะแสดงความรักแท้ต่อพระเยซูโดยการแสดงความรักต่อผู้อื่น

บทที่แล้วเราอ่านเรื่องของชาวโรมาเนีย ที่คุณดอนพบในสวนสาธารณะ ชีวิตเขาเปลี่ยนไปเพราะคุณดอนแสวงประโยชน์ และสวัสดิการเพื่อพวกเขา โดยไม่ได้คำนึงถึงความรู้สึกของตนเอง คนพวกนี้มีความแตกต่างทางสีผิวและเชื้อชาติ แต่คุณดอนรู้ว่าคนเหล่านี้สัมผัสความรักของพระเจ้าได้ เมื่อเราเหยียดมือออกแสวงหาประโยชน์และสวัสดิการให้กับเขา เช่นเดียวกับที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำ พระองค์ไม่ออกไปถูกตรึงกางเขน พระองค์ตรัสว่า “พระบิดาเจ้าข้า หากมีทางอื่นใด ขอให้เป็นที่ไปทางนั้น แต่ขอให้ไม่เป็นไปตามประสงค์ของข้าพระองค์ แต่เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์” พระเยซูแสวงหาประโยชน์ สวัสดิการของเขา โดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่พระองค์ทรงรู้สึก

ต่อไปเป็นคำพยานของคุณดอน โครว์ (ผู้รับใช้พระเจ้าและผู้สอนพระคัมภีร์) วันหนึ่งผมได้รับโทรศัพท์จากชาวโรมาเนีย น้ำเสียงที่พูดด้วยน้ำตา เขาเล่าว่า หลังจากที่เข้ามาอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาถึงเจ็ดปีครึ่ง ทำงานและอาศัยอยู่ในรัฐแคนซัส เขาบอกว่า “ในที่สุดเราก็ถูกปฏิเสธเรื่องสิทธิผู้ลี้ภัย เขาให้เวลาเรา 30 วันที่จะร้องอุทธรณ์ ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะเนรเทศเราออกนอกประเทศ” โดยทั่วไป คนส่วนใหญ่จะมีโอกาส 2 ถึง 5 เปอร์เซ็นต์ที่จะได้รับสิทธิผู้ลี้ภัยในอเมริกา พวกเขาไปทนายซึ่งบอกว่าโดยพื้นฐานแล้วชาวโรมาเนียเหล่านี้ไม่มีโอกาสได้สิทธิ์เลย ผมบอกพวกเขาว่าเราจะอธิษฐานและจะพยายามช่วยพวกเขา ช่วยอย่างไรผมไม่รู้ แต่ใจผมคิดว่ามันไม่ยุติธรรมอย่างยิ่งที่จะส่งพวกเขากลับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อลูก ๆ เขาแทบจะพูดภาษาโรมาเนียนไม่ได้เลย

เพื่อนผมคนหนึ่งโทรไปหาสมาชิกสภาท้องถิ่น ซึ่งบอกให้ติดต่อกับวุฒิสมาชิกที่รัฐแคนซัส เพราะตอนนี้ชาวโรมาเนียเหล่านี้อยู่ในรัฐแคนซัส เยี่ยมเลย ผมมีเพื่อนคนหนึ่งชื่อคิม ทำงานให้กับวุฒิสมาชิกที่รัฐแคนซัส ผมติดต่อกับคิม แล้วเธอก็ได้คนที่คนที่วอชิงตันดีซีช่วยงานนี้ ชุมชนในซันเลท รัฐแคนซัสก็ช่วยกันสนับสนุนชาวโรมาเนีย ด้วยการยื่นคำร้องพร้อมลายมือชื่อว่า พวกเขาต้องการให้ชาวโรมาเนียเหล่านี้อยู่ที่นี้ “พวกเขาเป็นคนดี พวกเขาขยันจ่ายภาษี พวกเขาทำงานหนัก เราต้องการให้พวกเขาอยู่ที่นี้”

หนังสือพิมพ์ลงข่าวเรื่องนี้เต็มหน้า นี่คือปาฏิหาริย์ เพราะมีเจ้าหน้าที่ระดับสูงในรัฐบาลของเราเข้าใจเรื่องราวความเป็นมา ในที่สุดชาวโรมานีย์ก็ได้รับจดหมายว่า รัฐบาลกลับคำตัดสิน ให้พวกเขาอยู่ต่อในสหรัฐอเมริกาได้

ผมเดินทางไปรัฐแคนซัส เพื่อนผมไม่ทราบว่ามีผม เมื่อไปถึง พวกเขากำลังคุยโทรศัพท์กับวุฒิสมาชิก ขอบคุณเขาที่ให้ความช่วยเหลือ แต่วุฒิสมาชิกมาไม่ได้ เพราะเป็นวันสุดท้ายที่เขาต้องพิจารณาคดีเกี่ยวกับประธานาธิบดีที่ศาล สถานีโทรทัศน์ข่าว ABC NBC News อยู่ที่นั่นพร้อมกล้องถ่าย ทันทีที่เขาวางโทรศัพท์ เขาก็โผล่เข้ามาถนัดผม กล้องก็มาจับที่ผม นักข่าวก็รุมถามกันว่า “คุณเป็นใคร รู้จักคนพวกนี้ได้อย่างไร” ผมจึงเล่าเรื่องทั้งหมดให้เขาฟัง ว่าผมพบพวกเขาได้อย่างไร ที่ผมเสาะแสวงหาประโยชน์และสวัสดิการให้เขาก็เพราะพระเจ้า และสิ่งที่พระเยซูได้กล่าวไว้ในมัทธิว 7:12 หลังจากนั้นเราก็เดินทางไปสนามกีฬาที่เต็มไปด้วยลูกโป่งสีแดงสีขาวและน้ำเงินทั่วไปหมด แล้วเสียงเพลงชาติก็เริ่มดังกระหึ่ม เมื่อเพื่อน ๆ ผมเดินเข้ามา ทุกคนก็เริ่มร้องตะโกน แล้วก็ร้องให้เจ้าเมืองนั้นก็ลุกขึ้นกล่าวว่า “วันนี้ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ จะเป็นวันแห่งครอบครัวจตุคน เพื่อเป็นเกียรติแก่ชาวโรมานีย์เหล่านี้” พวกเขาปลดธงชาติอเมริกันที่วุฒิสมาชิกชกขึ้นเสา เหนือกรุงวอชิงตัน นำมาให้ชาวโรมานีย์กลุ่มนี้ เพื่อเป็นเกียรติแก่พวกเขาและนำเอกสารแสดงสิทธิที่เขาจะอยู่ได้อย่างถูกกฎหมายให้กับคนกลุ่มนี้ด้วย อันที่จริงอยู่ได้ตลอดชีวิตนั่นแหละ พวกเขาเป็นพยานเรื่องราวที่เกิดขึ้นและขอให้ผมอธิษฐานให้ ผมกล่าวว่า “มีบุคคลผู้หนึ่งที่เราไม่อาจจะขอบคุณได้เพียงพอในวันนี้ นั่นก็คือพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเราในสวนสาธารณะแห่งนี้ เมื่อ 7 ปีที่แล้ว ผมกำลังแสวงหาพระเจ้า ในวันนั้นผมบอกกับพระองค์ว่า ผมต้องการจะเข้าถึงใครสักคนหนึ่งด้วยความรักของพระองค์ที่มีต่อเขา จึงทรงนำผมไปพบชาวโรมานีย์กลุ่มนั้น” แล้วผมก็เล่าเรื่องเดิมและพูดว่า “พระเจ้าต้องการจะช่วยให้คุณ ยินดีต้อนรับผู้สืบทอดอเมริกา”

เรื่องราวต่าง ๆ ที่ดำเนินมาทั้งหมดนั่นคือปาฏิหาริย์ ผมรู้จักคนถูกที่ถูกเวลา คิมเพื่อนผมได้จัดการนัดหมายให้วุฒิสมาชิกคนนั้นเดินทางเข้ามาพบกับผมในพันธกิจที่ผมทำงานอยู่ หนึ่งปีก่อนที่เรื่องราวเหล่านี้จะเกิดขึ้น เธอบอกเขาว่า “คุณจะต้องพบกับดอนโครว์” ผมก็ไม่รู้ว่าทำไม และผมก็รู้สึกไม่ค่อยสบายใจเอามาก ๆ ผมไม่ได้รู้เลยว่าพระเจ้ากำลังมีแผนการใหญ่เพื่อช่วยครอบครัวหนึ่งที่พระองค์ทรงสำแดงพระองค์และความรักของพระองค์ต่อพวกเขาด้วยเรื่องธรรมดาๆ ตามพระบัญญัติของพระเยซูว่า เราต้องการให้ใครปฏิบัติกับเราอย่างไร ก็จงปฏิบัติกับเขาอย่างนั้น นี่คือปาฏิหาริย์ที่พวกเขาจะไม่มีวันลืม คือสิ่งที่พวกเขาจะเล่าขานถึงคุณในวันนี้ “นั่นเป็นเพราะพระเจ้า” อันคา หญิงชาวโรมานีย์กล่าวว่า “ความเชื่อของนั้นไม่มั่นคง แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ และพระองค์ทรงให้พวกเราอยู่ในประเทศอเมริกา” (จบคำพยาน)

ขณะนี้ มีผู้คนมากมาย มหาศาลที่ร้องหาความรัก ทางเดียวที่พวกเขาจะได้รับความรักนั้นก็ต่อเมื่อคุณและผมตัดสินใจเลือกเข้าใจหลักการของความรักจากพระคำของพระเจ้า ความรักคือการกระทำคุณให้ เสาะแสวงหาสวัสดิการของผู้อื่น เช่นเดียวกับที่พระเยซูเสาะแสวงหาสวัสดิการของเราเมื่อพระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรคุณในวันนี้ เมื่อคุณเข้าใจถึงหลักการแห่งความรักว่า ความหมายที่แท้จริงของการที่เรารักผู้อื่นด้วยความรักของพระเจ้าคืออะไร

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน มัทธิว 7:12 ใช้คำพูดเป็นคำพูดของตัวเองเขียนว่า “กฎทอง” ของพระเจ้า คืออะไร

มัทธิว 7:12 - เหตุฉะนั้น สิ่งสารพัดซึ่งท่านปรารถนาให้มนุษย์ทำแก่ท่าน จงกระทำให้ท่านนั้นแก่เขาเหมือนกัน เพราะว่านี่คือพระราชบัญญัติและคำของศาสดาพยากรณ์

2. อ่าน มัทธิว 7:12 ผู้คนมากมายพยายามค้นหาความรัก พยายามที่จะมองหาคนที่เหมาะกับตัวเอง เราควรจะหาคนที่เหมาะกับเรา หรือทำให้ตัวเองกลายเป็นคนที่เหมาะกับคนอื่น

3. อ่าน 1 ยอห์น 5:3 ความรักคือความรู้สึก หรือสิ่งที่เรากระทำ

1 ยอห์น 5:3 - เพราะนี่แหละเป็นความรักต่อพระเจ้า คือที่เราทั้งหลายรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นที่หนักใจ

4. อ่าน 1 ยอห์น 3:18 หากคุณบอกภรรยาหรือสามีของคุณว่า “ผม/ฉันรักคุณ” แต่คุณกลับออกไปเล่นชู้นอกบ้าน สามีหรือภรรยาของคุณจะเชื่อคำพูดหรือการกระทำของคุณ

1 ยอห์น 3:18 - ลูกเล็ก ๆ ทั้งหลายของข้าพเจ้าเอ๋ย อย่าให้เรารักกันด้วยคำพูดและด้วยลิ้นเท่านั้น แต่จงรักกันด้วยการกระทำ และด้วยความจริง

5. อ่าน โรม 5:6-8 คุณคิดว่าพระเยซูอยากจะสิ้นพระชนม์ไหม

โรม 5:6-8 - ขณะเมื่อเรายังขาดกำลัง พระคริสต์ก็ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยคนอธรรมในเวลาที่เหมาะสม [7] ไม่ใคร่จะมีใครตายเพื่อคนชอบธรรม แต่บางทีจะมีคนอาจตายเพื่อคนดีก็ได้ [8] แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา

6. อ่าน กาลาเทีย 5:22 เราสามารถรักโดยไม่มีพระเจ้าเป็นศูนย์กลางของชีวิตได้ไหม

กาลาเทีย 5:22 - ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้นคือ ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปรานี ความดีความเชื่อ

7. อ่าน 1 ยอห์น 4:8 เหตุผลที่เราต้องให้พระเจ้าช่วยเราให้รักผู้อื่นได้อย่างแท้จริงก็เพราะว่าพระองค์เป็นผู้เดียวที่

1 ยอห์น 4:8 - ผู้ที่ไม่รักก็ไม่รู้จักพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงเป็นความรัก

8. อ่าน 1 โครินธ์ 13:5 อะไรที่ไม่ใช่ความหมายของความรักจากคำเหล่านี้ หยาบคาย เห็นแก่ตัว ไม่ให้อภัย

1 โครินธ์ 13:5 - ไม่ทำสิ่งที่ไม่บังควร ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด

บทที่ 13

---

9. อ่าน 1 โครินธ์ 13:8 สิ่งเดียวที่คุณจะนำติดตัวไปได้เมื่อคุณจากโลกนี้ไปสู่ชีวิตหน้า หรือชีวิตหลังความตายคือ

1 โครินธ์ 13:8 - ความรักไม่มีวันสูญสิ้น แม้คำพยากรณ์ก็จะเสื่อมสูญไป แม้การพูดภาษาแปลกๆ นั้นก็จะมีเวลาเลิกไป แม้ความรู้ก็จะเสื่อมสูญไป

10. อ่าน สุภาษิต 10:12 และ 1 โครินธ์ 13:5 “ความรักไม่ช่างจดจำความผิดของผู้อื่น” ความรักสามารถครอบงำความบาปได้มากแค่ไหน

สุภาษิต 10:12 - ความเกลียดชังเร้าให้เกิดความวิวาท แต่ความรักครอบงำบรรดาความผิดบาปเสีย

บทที่ 13 คำตอบ

1. อ่าน มัทธิว 7:12 ใช้คำพูดเป็นคำพูดของตัวเองเขียนว่า “กฎทอง” ของพระเจ้า คืออะไร
ปฏิบัติกับผู้อื่น เช่นเดียวกับที่คุณต้องการให้เขาปฏิบัติกับคุณ
2. อ่าน มัทธิว 7:12 ผู้คนมากมายพยายามค้นหาความรัก พยายามที่จะมองหาคนที่เหมาะกับตัวเอง เราควรจะหาคนที่เหมาะกับเรา
หรือทำให้ตัวเองกลายเป็นคนที่เหมาะกับคนอื่น
ให้ตัวเองกลายเป็นคนที่เหมาะสม
3. อ่าน 1 ยอห์น 5:3 ความรักคือความรู้สึก หรือสิ่งที่เรากระทำ
คือสิ่งที่เรากระทำด้วยการเดินตามหลักการของพระเจ้า (พระบัญญัติของพระองค์)
4. อ่าน 1 ยอห์น 3:18 หากคุณบอกภรรยาหรือสามีของคุณว่า “ผม/ฉันรักคุณ” แต่คุณกลับออกไปเล่นชู้นอกบ้าน สามีหรือภรรยา
ของคุณจะเชื่อคำพูดหรือการกระทำของคุณ
การกระทำ (เพราะการกระทำดังกว่าคำพูด)
5. อ่าน โรม 5:6-8 คุณคิดว่าพระเยซูอยากจะสิ้นพระชนม์ไหม
ไม่เลย (พระองค์ยังคงเสาะหาประโยชน์สุขและสวัสดิการของเรา โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของพระองค์)
6. อ่าน กาลาเทีย 5:22 เราสามารถรักโดยไม่มีพระเจ้าเป็นศูนย์กลางของชีวิตได้ไหม
ไม่ได้เลย
7. อ่าน 1 ยอห์น 4:8 เหตุผลที่เราต้องให้พระเจ้าช่วยเราให้รักผู้อื่นได้อย่างแท้จริงก็เพราะว่าพระองค์เป็นผู้เดียวที่
เป็นความรัก
8. อ่าน 1 โครินธ์ 13:5 อะไรที่ไม่ใช่ความหมายของความรักจากคำเหล่านี้ หยาบคาย เห็นแก่ตัว ไม่ให้อภัย
ทุกคำ (ความหยาบคาย, เห็นแก่ตัว, และไม่ให้อภัย) อธิบายถึงลักษณะที่ไม่ใช่ความรัก
9. อ่าน 1 โครินธ์ 13:8 สิ่งเดียวที่คุณจะนำติดตัวไปได้เมื่อคุณจากโลกนี้ไปสู่อีกชีวิตหนึ่ง หรือชีวิตหลังความตายคือ
ความรัก (ซึ่งจะไม่มีวันสูญสิ้น)
10. อ่าน สุภาพิต 10:12 และ 1 โครินธ์ 13:5 “ความรักไม่ช่างจดจำความผิดของผู้อื่น” ความรักสามารถครอบงำความบาปได้มากแค่ไหน
บาปทุกอย่าง

การเงิน (ตอนที่ 1)

วันนี้เราจะเรียนรู้ว่าพระเยซูอยากให้เราจัดการการเงิน เรื่องนี้สำคัญสำหรับเราทุกคน เงินยังเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีพ เพื่อสนองสิ่งจำเป็นของชีวิต เพื่อเป็นพระพรกับผู้อื่น พระเจ้ามิได้ทรงปล่อยเราตามยถากรรมเมื่อเผชิญปัญหาการเงิน แล้วตรัสว่า “เราห่วงใยจิตวิญญาณของเจ้า แต่สำหรับเรื่องการเงินนั้น เจ้าต้องดิ้นรนขวนขวายเอง” เปล่าเลย พระองค์ทรงรักเราในทุกด้าน ทั้งจิตวิญญาณ จิตใจ และร่างกาย ซึ่งพระองค์ก็คือผู้จัดสรรให้กับเรา คนส่วนใหญ่ตระหนักดีว่าความมั่งคั่งทางการเงินในระดับหนึ่งเป็นเรื่องจำเป็น แต่พวกวิญญาณศาสตร์มักจะมีความคิดผิด ๆ และมักจะต่อต้านความมั่งคั่งสมบูรณ์

พระเจ้าของพระเจ้าสอนให้เราเป็นปฏิปักษ์ต่อความโลภหลายด้าน แต่ก็แจ่มชัดว่าการมีเงินนั้นเป็นพระพร ใน 3 ยอห์น 2 อัครสาวกยอห์นกล่าวว่า “ท่านที่รัก ข้าพเจ้าปรารถนามากกว่าทุกสิ่งว่า ท่านจะจำเรื่องและมีสุขภาพดี อย่างจิตวิญญาณของท่านจำเรื่องอยู่นั้น” เป็นประโยชน์ที่หนักแน่นจริง ๆ ที่ยอห์นกล่าวว่า “ปรารถนามากกว่าทุกสิ่ง” นั้นหมายถึง ทั้งการรักษาโรค อารมณ์ความรู้สึก ความสัมพันธ์ และความมั่งคั่งทางการเงิน พระเจ้าต้องการให้เราจัดการกับทุกสิ่ง มีสุขภาพดีเหนือกว่าสิ่งอื่นใด พระองค์ประสงค์ให้เราจำเรื่องด้วยจิตวิญญาณ จิตใจ และร่างกาย นี่คือนิสัยที่พระองค์ทรงปรารถนาสำหรับเราอย่างยิ่งยวด

อันที่จริงพวกวิญญาณศาสตร์จำนวนมากบอกเราว่า พระเจ้าต้องการให้เรายากจน เพราะความยากจนคือสิ่งที่ทำให้เราเหมือนพระเจ้า ยิ่งจนมากเท่าไรเราก็ยิ่งเหมือนพระเจ้ายิ่งเท่านั้น หลายคนถูกเลี้ยงดูมาในกรอบความคิดเช่นนี้ กรอบความคิดที่ว่าผู้สอนพระวจนะไม่ควรมั่งคั่งอะไรเลย กรอบความคิดที่ว่าคริสเตียนควรต้องดำเนินชีวิตโดยปราศจากของที่จำเป็น หากแต่พระคัมภีร์มิได้ยืนยันคำพูดเหล่านี้เกี่ยวกับเรื่องเงิน อับราฮัมเป็นคนที่ร่ำรวยที่สุดในยุคสมัยของเขา ร่ำรวยจนกระทั่ง บรรดากษัตริย์ทั้งหลายต้องอัญเชิญเขาให้ออกนอกราชอาณาจักร เพราะเหตุว่าสมบัติพัสถานของอับราฮัมมีผลกระทบต่อความมั่งคั่งในประเทศเหล่านั้น ท่านองเดียวกับเรื่องจริงของอิสอัค และยาโคบ โยเซฟเป็นบุรุษที่มั่งคั่ง อุดมไปด้วยความไพบลูอย่างสิ้นเหลือ กษัตริย์ดาวิดได้ถวายพระเจ้าด้วยทรัพย์จากคลังของเขาเองจำนวนมากกว่า 72,500,000 บาท เพื่อสร้างพระวิหารด้วยทองคำและเงิน กษัตริย์โซโลมอนโอรสของกษัตริย์ดาวิดเป็นกษัตริย์ที่มั่งคั่งที่สุดในบรรดาผู้มั่งคั่งในโลกนี้ เมื่อเราพิจารณาวิเคราะห์พระวจนะ เราจะพบว่าผู้คนที่รับใช้พระเจ้าได้รับพระพรด้านการเงินอย่างแท้จริง

มีตัวอย่างมากมาย ที่คนซึ่งดิ้นรนทางเศรษฐกิจ มีชีวิตอยู่ด้วยเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ เปาโลพูดใน ฟิลิปปี 4:13 ว่า เขาสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างได้โดยผ่านพระเยซูคริสต์ เขาเรียนรู้ที่จะพึ่งพอใจในทุกสถานะที่เขาดำรงอยู่ เขาบอกว่าเขารู้จักที่จะเผชิญกับความตกต่ำ รู้จักที่จะเผชิญกับความอุดมสมบูรณ์ มีช่วงเวลามากมายที่ผู้รับใช้ของพระเจ้าเผชิญกับความยากจนและเดือดร้อน แต่เราไม่เคยเห็นพระวจนะข้อไหนเลยที่บอกเราว่า ยิ่งจนก็ยิ่งเหมือนพระเจ้า เพราะนั่นไม่ใช่ความจริง เรื่องนี้พิสูจน์ได้ว่าไม่จริง เมื่อเราออกไปสู่โลกภายนอก ใช่ครับ เป็นความจริงที่ว่าความโลภเป็นเรื่องผิด ใน 1 ทิโมธี 6:10 ก็บอกว่า “ด้วยว่าการรักเงินของนั้นก็เป็นที่รากแห่งความชั่วทุกอย่าง” คนบางคนเอาไปตีความว่าเงินเป็นรากแห่งความชั่วทุกอย่าง แต่ในพระวจนะบอกว่า การรักเงินของมันเป็นรากแห่งความชั่วทุกอย่าง มีหลายคนที่รักเงินแต่ก็ไม่มีเงินสักบาทเดียว แต่คนบางคนมีเงินมาก แต่ก็ไม่ได้รักมัน เขาแค่ใช้มันไป

ในเฉลยธรรมบัญญัติ 8:18 แสดงให้เห็นถึงจุดประสงค์ที่แท้จริงของความมั่งคั่งทางการเงิน พระเจ้าทรงกล่าวกับชาวอิสราเอลผู้ซึ่งกำลังจะเข้าสู่แผ่นดินพันธสัญญา กำลังจะก้าวสู่ความมั่งคั่งและไพบลูอย่างที่เราไม่เคยมีมาก่อน แต่พระองค์ทรงตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงจำพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ให้กำลังแก่ท่านที่จะได้ทรัพย์สมบัตินี้ เพื่อว่าพระองค์จะดำรงพันธสัญญา ซึ่งพระองค์ทรงกระทำโดยปฏิญาณต่อบรรพบุรุษของท่านตั้งแต่วันนี้” ตามความในพระคัมภีร์ตอนนี้จุดประสงค์ของความอุดมไพบลูเหล่านั้นมิใช่เพื่อความมั่งคั่งเพื่อสนองความเห็นแก่ตัวของตนเอง แต่เพื่อเราจะได้สถาปนาพระสัญญาของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก พุดอีกนัยหนึ่ง พระเจ้าทรงอวยพระพรเราเพื่อเราจะได้เป็นพระพรกับผู้อื่นต่อไป ในปฐมกาล 12:2 พระเจ้าทรงตรัสกับอับราฮัมว่า “เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ชนชาติหนึ่ง เราจะอวยพรเจ้า ทำให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โต และเจ้าจะเป็นแหล่ง

พระพร” ก่อนที่เราจะเป็นพระพรให้กับผู้ใด เราจะต้องได้รับพระพรก่อน

เราจำเป็นต้องมีอะไรบางอย่าง และต้องได้รับสิ่งที่พระเจ้ามีพระประสงค์ให้เราได้รับ เป็นเรื่องที่อยู่เหนือความเห็นแก่ตัว พระองค์ทรงประสงค์ที่จะประทานความมั่งมีศรีสุขให้กับเรา เพื่อจะทรงนำทรัพย์อันรุ่งโรจน์ของพระองค์ผ่านให้เราเป็นพระพรต่อไป ใน 2 โครินธ์ 9:8 บอกว่า “พระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถประทานพระคุณอันอุดมทุกอย่างแก่ท่านทั้งหลาย เพื่อให้ท่านมีทุกสิ่งทุกอย่างเพียงพอสำหรับตัวเสมอ ทั้งจะมีสิ่งของบริบูรณ์สำหรับงานที่ดีทุกอย่าง” นี่บอกเราว่า เหตุใดพระเจ้าจึงประทานพระพรอันบริบูรณ์กับเรา เพื่อเราจะมีสิ่งของบริบูรณ์สำหรับงานที่ดีทุกอย่าง นี่คือการจำกัดความของพระคัมภีร์ในเรื่องความมั่งคั่งบริบูรณ์ อะไรคือความมั่งคั่งบริบูรณ์ คือการมีบ้านสวย ๆ สักหลัง มีรถหรูสักคัน เสื้อผ้าดี ๆ ใส มีอาหารอร่อยๆ บนโต๊ะอาหาร เท่านั้นหรือ ตามพระคำข้อนี้ มันหมายถึงการที่มีสิ่งของต้องประสงค์ตามความจำเป็นเพียงพอ บริบูรณ์สำหรับงานที่ดีทุกอย่าง หากเราไม่อาจให้ในสิ่งที่รู้้อยู่แก่ใจว่าพระเจ้าทรงมีน้ำพระทัย หากเราเป็นพระพรสำหรับใครไม่ได้ นั่นก็หมายความว่าเงินของเรามิได้บริบูรณ์เพียงพอตามพระวาระของพระองค์ พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะทรงอวยพระพรให้เราถึงระดับที่ตอบสนองความจำเป็นในชีวิตของเราได้ทั้งหมด แล้วเราจะมีสิ่งของบริบูรณ์สำหรับงานที่ดีทุกอย่าง

ความมั่งคั่งบริบูรณ์ตามพระคัมภีร์ที่แท้จริงนั้น มิได้หมายความว่าเพียงแค่อตอบสนองต่อความจำเป็นในการดำรงชีพ แต่เพื่อที่เราจะได้เป็นพระพรสำหรับคนอื่นอีกด้วย คนที่คิดถึงแต่ตัวเอง คือคนเห็นแก่ตัว หากใครว่า “ผมเชื่อในพระเจ้าว่าพระองค์จะทรงประทานให้มากกว่านี้” คนที่ได้ยินก็อาจคิดว่า นั่นคือคนเห็นแก่ตัวหรือโลก แต่ขึ้นอยู่กับแรงจูงใจของเขา หากเราขอพระเจ้าให้ประทานพรเรา มากกว่านี้ เพื่อจะได้มีบ้านใหญ่ขึ้น หรือมีรถดีกว่านี้ นั่นไม่ใช่ทัศนคติที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ แต่หากเชื่อว่าพระเจ้าจะประทานให้มากกว่านั้น เพราะเรามองออกไปเหนือกว่าความจำเป็นของตัวเอง เราต้องการเป็นพระพรสำหรับคนอื่น นั่นคือทัศนคติที่เป็นน้ำพระทัยของพระองค์ ทรงปรารถนาจะอวยพระพรเรา เป็นความตั้งใจของพระองค์ที่จะให้เราเริ่มมีความมั่งคั่ง ไพบูลย์

มัทธิว 6 กล่าวถึงสิ่งที่เป็นความจำเป็นของเรา แล้วยังกล่าวต่อไปว่า หากเราแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน พระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงให้กับเรา ขณะที่เราเริ่มแสวงหาพระองค์ก่อน พระองค์จะทรงประทานสิ่งทั้งปวงให้กับเรา ความจำเป็นในชีวิตเราจะได้รับการตอบสนอง จนเรากลายเป็นพระพรสำหรับคนอื่นต่อไปอีก พระเจ้าทรงพระประสงค์ให้เราได้รับความเจริญมั่งคั่ง แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับเจตนาและการประพฤติปฏิบัติของเราในขณะนี้ด้วย

หากรู้สึกว่าได้รับคำท้าทายจากคำสอนวันนี้ ก็ขอให้เราอธิษฐานกับพระเจ้าที่จะช่วยให้เราเริ่มเชื่อพระองค์ในสิ่งที่ดีที่สุดของพระองค์ เพื่อให้เราได้มั่งคั่งสมบูรณ์

คำถามกับพระคัมภีร์

1 อ่าน 2 โครินธ์ 8:7-8 เมื่อเราให้กับผู้ตกยาก เป็นวิธีหนึ่งที่เราพิสูจน์ได้ว่า

2 โครินธ์ 8:7-8 - เมื่อท่านมีพร้อมบริบูรณ์ทุกสิ่ง คือความเชื่อ ถ้อยคำ ความรู้ ความกระตือรือร้นทั้งปวง และความรักต่อเรา ท่านทั้งหลายก็จงประกอบพระคุณนี้ด้วยบริบูรณ์เหมือนกันเถิด [8] ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้มิได้หมายความว่าให้เป็นคำบัญชา แต่ได้นำเรื่องของคนอื่นที่มีความกระตือรือร้นมาทดลองความรักของท่าน ดูว่าแท้หรือไม่

2. อ่าน 2 โครินธ์ 8:13-14 เมื่อเราทั้งหลายได้มาร่วมกันเพื่อแจกจ่ายให้ผู้อื่น พระเจ้าต้องการให้เราให้อย่างไร

2 โครินธ์ 8:13-14 - ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่า ให้การงานของคนอื่นเบาลงและให้การงานของพวกท่านหนักขึ้น [14] แต่เป็นการให้กันไปให้กันมา ในยามที่พวกท่านมีบริบูรณ์เช่นเวลานี้ ท่านก็ควรจะช่วยคนเหล่านั้นที่ขัดสน ในยามที่เขามีบริบูรณ์ เขาก็จะช่วยพวกท่านเมื่อขัดสน เพื่อเป็นการให้กันไปให้กันมา

3. อ่าน 2 โครินธ์ 8:13-14 ทำอย่างไรความจำเป็นของเราทุกคนจึงจะได้รับการตอบสนอง

4. อ่าน เอเฟซัส 4:28 คนที่เคขยโมยก็อย่าโมยอีก แต่ควรเริ่มทำมาหากิน ในพระคำข้อนี้บอกกว่า พวกเขาควรทำอะไรด้วย

เอเฟซัส 4:28 - คนที่เคขยโมยก็อย่าโมยอีก แต่จงใช้มือทำงานที่ดี ดีกว่า เพื่อจะได้มีอะไร ๆ แจกให้แก่คนที่ขัดสน

5. อ่าน ปฐมกาล 13:2 และ 12:2 พระเจ้าทรงไว้วางใจอับราฮัมในเรื่องของความมั่งคั่ง เพราะอับราฮัมไม่คิดถึงแต่ตัวเองเท่านั้น แต่เขา _____ ให้กับผู้อื่น

ปฐมกาล 13:2 - อับราฮัมก็มั่งคั่งสมบูรณ์ด้วยฝูงสัตว์ เงินและทองคำ

ปฐมกาล 12:2 - เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ชนชาติหนึ่ง เราจะอวยพรเจ้า ทำให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โต และเจ้าจะเป็นแหล่งพระพร

6. อ่าน 1 ทิโมธี 6:17-18 สามประการที่คนมั่งคั่งควรทำกับเงินของเขามีอะไรบ้าง

1 ทิโมธี 6:17-18 - จงกำชับคนเหล่านั้นที่มั่งมีฝ่ายโลก อย่าให้หัวใจถือมานะทูลี อย่าให้ความหวังของเขาอิงอยู่กับทรัพย์อันจาง แต่ให้หวังในพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ผู้ทรงประทานสิ่งสารพัดให้แก่เราอย่างบริบูรณ์ เพื่อจะให้เราใช้ด้วยความปีติยินดี [18] จงกำชับเขาให้กระทำการดี ให้รำรวยในการดีนั้น ให้มีใจพร้อมที่จะให้ทาน ให้มีใจกว้างขวาง

7. เราจะสามารถเชื่อใจพระเจ้าได้ไหมในเรื่องการเงิน

บทที่ 14 คำตอบ

1. อ่าน 2 โครินธ์ 8:7-8 เมื่อเราให้กับผู้ตกยาก เป็นวิธีหนึ่งที่เราพิสูจน์ได้ว่า **ความรักของเรานั้นมีจริง**
2. อ่าน 2 โครินธ์ 8:13-14 เมื่อเราทั้งหลายได้มาร่วมกันเพื่อแจกจ่ายให้ผู้อื่น พระเจ้าต้องการให้เราทำอะไร **ทุกคนควรให้เท่าที่จะสามารถให้ได้**
3. อ่าน 2 โครินธ์ 8:13-14 ทำอย่างไรความจำเป็นของเราทุกคนจึงจะได้รับการตอบสนอง **โดยการให้เท่าที่เราจะให้ได้ และให้ตามความจำเป็น**
4. อ่าน เอเฟซัส 4:28 คนที่เคยขโมยก็อย่าขโมยอีก แต่ควรเริ่มทำมาหากิน ในพระคำข้อนี้บอกว่า พวกเขาควรทำอะไรด้วย **ให้กับผู้ยากจน (ผู้ที่ขัดสน)**
5. อ่าน ปฐมกาล 13:2 และ 12:2 พระเจ้าทรงไว้วางใจอับราฮัมในเรื่องของความมั่งคั่ง เพราะอับราฮัมไม่คิดถึงแต่ตัวเองเท่านั้น แต่เขา _____ ให้กับผู้อื่น **เป็นพระพร**
6. อ่าน 1 ทิโมธี 6:17-18 สามประการที่คนมั่งคั่งควรทำกับเงินของเขา มีอะไรบ้าง **ทำสิ่งดี แจกจ่ายให้กับผู้ขัดสนด้วยใจกว้างขวาง และแบ่งปันให้กับผู้อื่นในสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้**
7. เราจะสามารถเชื่อใจพระเจ้าได้ไหมในเรื่องการเงิน

การเงิน (ตอนที่ 2)

วันนี้เราจะเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องการเงิน บทที่แล้ว เราอธิบายว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะประทานพรให้เราั่งคั่งอุดม ตอนนี้เราจะดูหลักการสำคัญบางอย่างที่จะทำให้เกิดผล ลูกา 6:38 กล่าวว่า “จงให้เขา และท่านจะได้รับด้วย และในตักของท่านจะได้รับดวงด้วยทะนานถ้วนยัดสั้นแน่นพูนสั้นใส่ให้ เพราะว่าท่านจะดวงให้เขาด้วยทะนานอันใด พระเจ้าจะได้ทรงดวงให้ท่านด้วยทะนานอันนั้น” มีหลักการหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้องกับ เราไม่อาจพูดถึงความมั่งคั่งบริบูรณ์โดยไม่พูดถึงการให้

เมื่อพูดถึงความมั่งคั่งทางการเงิน คนหลายคนอ้างว่า “เออละ พระเจ้าต้องการอวยพรให้ผมมีเงิน แต่ผมไม่มีอะไรจะให้” เราเห็นได้จากพระคัมภีร์ ตอนที่พระเยซูตรัสถึงหญิงม่ายซึ่งหยอดเหรียญสองเหรียญสุดท้ายที่เธอมี ในกล่องถวาย พระเยซูทรงเฝ้ามองดูคนร่ำรวยที่ถวายเงินจำนวนมาก ทรงเรียกสาวกทั้งหลายให้มารวมกัน ตรัสว่าหญิงม่ายผู้นี้ให้เงินมากกว่าผู้ใดทั้งหมด พระองค์ตรัสเช่นนั้นเพราะคนร่ำรวยถวายออกจากความมั่งคั่งของตน แต่หญิงม่ายถวายออกจากความขัดสนของเธอ พระเจ้ามิได้ทรงประเมินค่าจากจำนวนของที่ให้ด้วยค่าของเงินตรา แต่ทรงมองจากร้อยละของจำนวนที่เรามีที่ถวายให้ เมื่อมีใครสักคนบอกว่า “ผมไม่มีอะไรจะให้เลย” นั่นไม่จริง หากไม่มีอะไรจริง ๆ เรายังถอดเสื้อผ้าออกสักชิ้นแล้วให้เป็นทานได้ ทุกคนมีอะไรจะให้เสมอ เพราะฉะนั้นหยุดความคิดแบบนี้ได้แล้ว ในเวลาที่คุณเหมือนว่าเรามีน้อยนั้น อาจเป็นเวลาที่คุณถวายของเรา เมื่อคิดเป็นจำนวนร้อยละแล้วมากกว่าครั้งอื่นใด คนที่มีสามร้อยบาทและถวายให้หนึ่งร้อยห้าสิบบาท จะเป็นผู้ที่ให้มากกว่าคนที่ถวายเงินหนึ่งล้านบาท ในขณะที่คนคนนั้นยังมีเงินเป็นพัน ๆ ล้านบาทเหลืออยู่ พระเจ้าตั้งกฎเกณฑ์ไว้เช่นนั้น เพื่อให้ทุกคนสามารถให้ได้

เหตุใดพระเจ้าจึงประสงค์ให้เราถวาย มีปัจจัยหลายอย่างเกี่ยวข้องอยู่ เรื่องหลักที่พระองค์ทรงประสงค์ก็คือ ให้ท่านวางใจพระองค์ใน ทุก ๆ ด้านของชีวิต หากไม่มีพระเจ้า หากพระคำของพระองค์ไม่เป็นจริง เมื่อพระองค์ตรัสว่า “จงให้แล้วท่านจะได้รับด้วย” ถ้าพระเจ้าไม่ได้ทรงสัญญาที่จะอวยพรเรา การเอาส่วนที่มีอยู่แล้วให้ไปกับผู้อื่นนั้น ช่างเป็นสิ่งที่โง่งมที่สุด เพราะแทนที่จะมุ่งตอบสนองความต้องการของตัวเอง เรากลับหักมุมออกจากการสนองตอบความต้องการของตัวเอง เราต้องอาศัยความเชื่อในการให้ และให้ในวิธีที่พระองค์ตรัสไว้ นั่นก็คือเหตุผลที่พระองค์ทรงบัญชาให้เราถวาย

มีคำอุปมาเปรียบเทียบเกี่ยวกับผู้รับใช้ที่โง่งมเจ้านาย ในลูกา 16 ที่สุดก็มาถึงจุดที่ว่า พระเจ้าทรงกล่าวว่าหากเราไม่สัตย์ซื่อในทรัพย์ และความชอบธรรม (พูดถึงเรื่องเงิน) แล้วใครเล่าจะให้คำมั่นสัญญาที่จะประทานพรอันอุดมต่อความไม่วางใจของเรา หากเราไม่เชื่อพระเจ้าในเรื่องเพียงเล็กน้อยด้านทรัพย์ แล้วเราจะก้าวสู่ความเชื่อที่สำคัญและยิ่งใหญ่กว่า ในด้านจิตวิญญาณ ที่แท้จริงได้อย่างไร ข้อพระคัมภีร์เช่นนี้แสดงให้เห็นว่า เงินเป็นสิ่งที่เล็กน้อยที่สุดในความดูแลของเรา หากเราไม่วางใจพระเจ้าด้านการเงิน แล้วเราจะวางใจพระองค์ ในจุดหมายแห่งชีวิตนิรันดร์ได้อย่างไร เราจะเชื่ออย่างสุดหัวใจได้อย่างไรว่าพระเยซูทรงยกโทษบาปให้เราแล้ว และเราจะได้ไปใช้ชีวิตนิรันดร์กับพระองค์ หากจะเปรียบแล้ว การวางใจในพระเจ้าด้วยความเชื่อฝ่ายจิตวิญญาณนั้นสำคัญยิ่งยวดกว่าการวางใจในพระองค์ด้านการเงิน เงินเป็นเรื่องรอง แต่เป็นพื้นฐานในการวางใจในพระเจ้า สุภาษิต 11:24 ว่า มีบางคนทำให้มากกว่าที่ควรจะให้ แล้วเขาก็ยังได้รับพระพรในความมั่งคั่ง แต่คนที่สะสมกักตุนสิ่งที่มี กลับก่อให้เกิดความขัดสนภายในตัวเขาเอง

หากเราแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงให้กับเราเอง หากเราขอให้พระเจ้าช่วยเรื่องเศรษฐกิจ และอธิษฐานให้พระเจ้าช่วย แต่มิได้แสวงหาแผ่นดินของพระองค์ก่อน และไม่ได้กระทำด้วยความเชื่อ โดยวางใจพระเจ้าในด้านการเงินด้วยการให้ นั่นหมายถึงว่าท่านมิได้วางใจในพระเจ้าอย่างแท้จริง

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน ยอห์น 3:16 อะไรคือแรงจูงใจของพระเจ้าที่ทรงให้

ยอห์น 3:16 – เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระบุตรนั้น จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์

2. อ่าน 1 โครินธ์ 13:3 สิ่งี่ควรจะเป็นแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการให้ของเราคือ

1 โครินธ์ 13:3 – แม้ข้าพเจ้ามอบของสารพัดเพื่อเลี้ยงคนยากจน และแม้ข้าพเจ้ายอมให้เอาตัวข้าพเจ้าไปเผาไฟเสีย แต่ไม่มีความรัก จะหาเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้าไม่

3. จงอธิบายความหมายของพระคำ ในยากอบ 2:15-16

ยากอบ 2:15-16 – ถ้าพี่น้องชายหญิงคนใดเปลือยเปล่าและขาดแคลนอาหารประจำวัน [16] และมีคนใดในพวกท่านกล่าวแก่เขาว่า เชิญไปเป็นสุขเถิด ขอให้อบอุ่นและอิ่มเถิด และไม่ได้ให้สิ่งซึ่งจำเป็นต่อร่างกายแก่เขา จะเป็นประโยชน์อะไรเล่า

4. อ่าน ลูกา 6:38 พระคำข้อนี้บอกอะไรเรา

ลูกา 6:38 – จงให้ และท่านจะได้รับด้วย และในตักของท่านจะได้รับตวงด้วยทะนานถั่วยัดสั้นแน่นพูนสั้นใส่ให้ เพราะว่าท่านจะตวงให้เขาด้วยทะนานอันใด จะตวงให้ท่านด้วยทะนานอันนั้น

5. อ่าน เอเฟซัส 1:7 พระเจ้าทรงประทานให้ออกจากความอุดมของพระองค์ หรือ ตามความอุดมของพระองค์ อธิบายความแตกต่าง

เอเฟซัส 1:7 – ในพระเยซูนั้น เราได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์ คือได้รับการอภัยโทษบาปของเรา โดยพระคุณอันอุดมของพระองค์

6. อ่าน สุภาษิต 19:17 เมื่อเราให้กับผู้ยากจนเรากำลังทำอะไร พระเจ้าจะทรงตอบแทนเราไหม

สุภาษิต 19:17 – บุคคลที่เอ็นดูคนยากจนก็ให้พระเยโฮวาห์ทรงยืม และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่การกระทำของเขา

7. อ่าน สดุดี 41:1-3 จงบอก 5 สิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำให้กับผู้ที่แจกจ่ายให้กับคนยากจน

สดุดี 41:1-3 – ผู้ใดเอาใจใส่คนจนก็เป็นสุข พระเยโฮวาห์ จะทรงช่วยเขาให้พ้นในวันยากลำบาก [2] พระเยโฮวาห์ จะทรงป้องกันเขาและรักษาเขาให้มีชีวิต ในแผ่นดินเขาจะได้รับพระพร พระองค์จะไม่ทรงมอบเขาไว้กับศัตรูของเขาให้ทำตามใจชอบ [3] เมื่อเขาอยู่บนที่นอนด้วยความอิดโรย พระเยโฮวาห์จะทรงทำให้เขาแข็งแรงขึ้น เมื่อเขาอยู่บนที่นอนแห่งความเจ็บไข้ พระองค์จะทรงรักษาเขาให้หายหมด

บทที่ 15 คำตอบ

1. อ่าน ยอห์น 3:16 อะไรคือแรงจูงใจของพระเจ้าที่ทรงให้
ความรักของพระองค์
2. อ่าน 1 โครินธ์ 13:3 สิ่งที่จะเป็นแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการให้ของเราคือ
ความรัก (ตัวอย่างเช่น การแสวงหาสวัสดิการ และประโยชน์สุขของผู้อื่น โดยไม่ต้องคำนึงถึงความรู้สึกของเรา)
(มัทธิว 7:12)
3. จงอธิบายความหมายของพระคำ ในยากอบ 2:15-16
95 % ของความรักทั้งหมด คือการกระทำที่ไม่ต้องใช้คำพูด ไม่ใช่ในสิ่งที่เราพูด แต่เป็นสิ่งที่เราทำ
4. อ่าน ลูกา 6:38 พระคำข้อนี้บอกอะไรเรา
ท่านจะดวงให้ด้วยทะนุถนออันใด (ใหญ่หรือเล็ก) จะดวงให้ท่านด้วยทะนุถนออันนั้น
5. อ่าน เอเฟซัส 1:7 พระเจ้าทรงประทานให้ให้ออกจากความอืดมของพระองค์ หรือ ตามความอืดมของพระองค์ อธิบายความแตกต่าง
ตามความอืดมของพระองค์ พระองค์ทรงให้ทุกอย่างเพื่อไถ่เรา พระบุตรองค์เดียวของพระองค์
6. อ่าน สุภาษิต 19:17 เมื่อเราให้กับผู้ยากจนเรากำลังทำอะไร พระเจ้าจะทรงตอบแทนเราไหม
เราให้พระเจ้าทรงยิ้ม ใช่ พระองค์จะทรงตอบแทนเรา
7. อ่าน สดุดี 41:1-3 จงบอก 5 สิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำให้กับผู้ที่แจกจ่ายให้กับคนยากจน
สิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำให้กับผู้ที่แจกจ่ายให้กับคนยากจน
  - พระองค์จะทรงช่วยเขาให้พ้นในวันยากลำบาก
  - พระองค์จะทรงป้องกันเขาและรักษาเขาให้มีชีวิต
  - พระองค์จะทรงให้พระพรกับเขา
  - พระองค์จะไม่ทรงมอบเขาไว้กับศัตรูของเขาให้ทำตามใจชอบ
  - พระองค์จะทรงรักษาเขาให้หายจากโรค (ดูแลให้สุขภาพแข็งแรง)

ทำอย่างไรเมื่อดูเหมือนพระเจ้าไม่ตอบรับคำอธิษฐาน

วันนี้จะคุยกันเรื่อง ทำอย่างไรเมื่อดูเหมือนคำอธิษฐานไม่ได้รับคำตอบ อยากจะเน้นข้อเท็จจริงที่ว่าคำอธิษฐานของเราใน “ดูเหมือน” ไม่ได้รับคำตอบ ความจริงก็คือ พระเจ้าตอบรับคำอธิษฐานเสมอ หากคำอธิษฐานนั้นเป็นไปตามพระคำของพระองค์ด้วยความเชื่อใน 1 ยอห์น 5:14-15 บอกไว้ว่า “และนี่คือความมั่นใจที่เรามีต่อพระองค์ คือถ้าเราทูลขอสิ่งใดตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ก็ทรงโปรดฟังเรา ถ้าเรารู้ว่า พระองค์ทรงโปรดฟังเรา เมื่อเราทูลขอสิ่งใด เรารู้ว่าเราได้รับตามที่เราทูลขอจากพระองค์นั้น” นี่คือการมั่นใจอย่างยิ่ง พระเจ้าทรงตอบรับคำอธิษฐานเสมอ แต่ก็ดูเหมือนว่าไม่ใช่เสมอไป มัทธิว 7:7-8 กล่าวว่า “จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก່ท่าน เพราะว่าทุกคนที่ขอก็คือได้ ทุกคนที่แสวงหาก็คือพบ ทุกคนที่เคาะก็จะเปิดให้เขา” พระคำเหล่านี้บอกพระเจ้าทรงตอบรับคำอธิษฐานเสมอ แต่ทุกคนก็มักไปถึงบางช่วงของชีวิต ที่เราอยู่ในสิ่งที่เราเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ชอบธรรม ไม่ใช่สิ่งที่เห็นแก่ตัว หรืออยู่นอกเหนือน้ำพระทัยพระเจ้าเลย กระนั้นเราก็ยังไม่ได้รับคำตอบ

พระวาระของพระเจ้าบอกให้เราทูลขอ แล้วจะได้ แต่ประสบการณ์ของเราบอกว่า เมื่อทูลขอ เราก็มองไม่เห็น ได้จริงแล้วมันเป็นยังไงกันแน่ คำตอบอาจจะเป็นที่แปลกใจ แต่ความจริงก็คือ มันอาจจะถูกทั้งสองอย่าง คนส่วนใหญ่คิดว่า อ้าว ก็พระคำของพระเจ้าบอกว่า พระองค์จะตอบรับคำอธิษฐาน แต่ก็ไม่เห็นว่าจะเป็นอย่างนั้น ยอห์น 4:24 บอกว่า “พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ ผู้ที่ไม่มีสสาร พระองค์ต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง” พระเจ้าทรงทำงานในมิติของจิตวิญญาณในการตอบรับคำอธิษฐานของเรา แต่เราต้องใช้ความเชื่อในส่วนของเราเพื่อทำให้เกิดผล ความเชื่อเป็นสิ่งที่นำจากโลกของจิตวิญญาณ เคลื่อนไปสู่โลกทางกายภาพ นี่คือพื้นฐานที่กล่าวในฮีบรู 11:1 ว่า “บัดนี้ความเชื่อคือความมั่นใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นหลักฐานมั่นคงว่า สิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง” นี่ไม่ได้บอกว่าความเชื่อเป็นหลักฐานของสิ่งที่ไม่ได้อยู่จริง มันมีอยู่จริง แต่เรามองไม่เห็นในมิติทางกายภาพ เพราะมันอยู่ในมิติของจิตวิญญาณ ความเชื่อจะเข้าไปสู่มิติของจิตวิญญาณ ดึงสิ่งเหล่านั้นกลับมาสู่มิติทางกายภาพ

ยกตัวอย่าง สัญญาณคลื่นวิทยุ โทรทัศน์ที่กระจายเสียงออกจากสถานีตลอดเวลา เราอาจจะอยู่ในห้องที่มองไม่เห็น หรือไม่ได้ยินสัญญาณ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าที่นั่นไม่มีสัญญาณ เราต้องเปิดวิทยุ หมุนไปที่คลื่นความถี่ที่เราต้องการฟัง วิทยุจะรับสัญญาณคลื่นในมิติที่เราได้ยินมองเห็น แล้วจึงแปลงเป็นคลื่นในมิติที่เราได้ยินด้วยหูของมนุษย์ พระเจ้าตอบรับคำอธิษฐานของเราในวิธีที่คล้ายกัน พระองค์ประทานให้เราในมิติของจิตวิญญาณ ซึ่งโดยความเชื่อ เราต้องเฝ้าไปรับ และนำกลับเข้ามาในโลกทางกายภาพ โลกทางกายภาพและโลกทางจิตวิญญาณเคลื่อนไหวขนานกันไป พระเจ้าทรงเคลื่อนไหวและตอบรับคำอธิษฐานของเราแต่เราไม่อาจมองเห็นการเกิดผลทางกายภาพ นอกจากจะให้ความเชื่อเป็นสะพานเชื่อมช่องว่างระหว่างมิติที่มองไม่เห็นทางจิตวิญญาณและโลกทางกายภาพที่เราอาศัยอยู่

ยกตัวอย่างดาเนียลบุตรชายของพระเจ้าที่อธิษฐานทูลขอพระเจ้าให้เปิดเผยสำแดงกับเขา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเวลา ผมจะสรุปเรื่องคร่าวๆ ว่าพระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์เกเบรียล ให้ปรากฏแก่ดาเนียล และตอบรับคำอธิษฐานของเขา ดาเนียล 9:22-23 บอกว่า “ท่านให้ความรู้และกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า โอ ดาเนียล ข้าพเจ้าออกมา ณ บัดนี้ เพื่อจะให้ปัญญาและความเข้าใจแก่ท่าน ในตอนต้นแห่งคำวิงวอนของท่านก็มีคำสั่งออกไป ข้าพเจ้าจึงมาบอกให้ท่านทราบเพราะท่านเป็นผู้ที่ทรงรักมาก เพราะฉะนั้นจงเข้าใจคำสั่งนั้น และพิจารณาในมิตินั้น” นี่คือการเตือน เกเบรียลกล่าวไว้ว่าตั้งแต่ดาเนียลเริ่มต้นอธิษฐาน พระเจ้าก็ได้บัญชาให้เกเบรียลนำคำตอบมาให้ดาเนียล เมื่อเราอ่านก็จะเห็นว่า การนำสารนี้ใช้เวลาประมาณ 3 นาที มันแค่ 3 นาทีห่างจากเวลาที่พระเจ้าได้สั่งคำบัญชาและจนกระทั่งมันสำแดงผล

เรามักสันนิษฐานมากมายว่าถ้าพระเจ้าคือพระเจ้าที่แท้จริง แล้วทรงมีพระประสงค์ที่จะให้เกิดขึ้น มันก็ควรจะเกิดขึ้นเพียงชั่วพริบตา แต่นั่นไม่จริง ในตัวอย่างนี้ พระเจ้าทรงให้บัญชาที่ใช้เวลาโดยประมาณ 3 นาทีสำหรับเกเบรียลที่จะนำคำตอบไปให้ เราไม่เข้าใจเหตุผลทุกอย่างในเรื่องนี้ ซึ่งไม่ใช่ประเด็นหลัก ประเด็นก็คือ จากเวลาที่พระเจ้าทรงมีคำสั่ง มีช่วงเวลาประมาณ 3 นาทีก่อนที่

มันจะแสดงผล เอาละ ถ้านี่คือเวลาที่ยาวนานที่สุดที่เราจะเชื่อในการรอคอยคำตอบของคำอธิษฐาน เราก็คงจะอดทนรอได้ ในช่วงเวลาแค่นั้น แต่มันก็ไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไป

ในดาเนียล 10 เราพบว่าผู้อธิษฐานคนเดียวกันกำลังอธิษฐานอีก และคราวนั้นมันใช้เวลาถึง สามสัปดาห์กว่าจะได้รับคำตอบ หลายคนอ่านตรงนี้อาจจะบอกว่า “เหตุใดพระเจ้าจึงตอบคำอธิษฐานแรกของดาเนียลในสามนาที่แต่ตอบคำอธิษฐานต่อไปในสามสัปดาห์ต่อมา” ดาเนียล 10:11-12 บอกว่า “ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า โอ ดาเนียล บุรุษผู้เป็นที่รักอย่างยิ่ง จงเข้าใจถ้อยคำที่เราพูดกับท่าน และยืนตรง เพราะบัดนี้ข้าพเจ้าได้รับใช้ให้มาหาท่าน ขณะที่ท่านกล่าวคำนี้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ยืนสิ้นสະท่านอยู่ แล้วท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า ดาเนียลเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะตั้งแต่วันแรกที่ท่านได้ตั้งใจจะเข้าใจ และถ่อมลงต่อพระพักตร์พระเจ้าของท่านนั้น พระเจ้าทรงฟังถ้อยคำของท่าน และข้าพเจ้ามาด้วยเรื่องถ้อยคำของท่าน” นี่แสดงให้เห็นว่า พระเจ้าทรงมีคำสั่งให้กับผู้นำสารตั้งแต่วันแรกที่ดาเนียลกล่าวคำอธิษฐาน มันใช้เวลาสามสัปดาห์กว่าจะเห็นผลคำอธิษฐาน แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ ในพระคำของพระองค์ก็ยกกล่าวไว้ว่าพระองค์ทรงเหมือนเดิมเมื่อวานนี้ วันนี้ และตลอดกาลนาน (ฮีบรู 13:8)

ถ้าเราเอาบทที่ 9 และ 10 มารวมกัน ชัดเจนที่ว่า พระเจ้าตอบรับคำอธิษฐานทั้งสองทันที ครั้งแรกใช้เวลา สามนาที่ ครั้งหลังใช้เวลา สามสัปดาห์ แต่พระเจ้าไม่แปรปรวน นี่คือประเด็น พระเจ้าตอบคำอธิษฐานของเรา พระองค์ทรงทำงานแต่มีตัวแปรหลากหลายเกิดขึ้นในช่วงระหว่างเวลาที่พระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานกับเวลาที่แสดงผล เราต้องเชื่อ ความเชื่อจะต้องเข้าสู่มิติของจิตวิญญาณและนำคำตอบกลับมาในมิติทางกายภาพ ดังนั้นความเชื่อจึงเป็นหนึ่งในส่วนประกอบที่สำคัญอย่างยิ่ง

เราก็ยังได้เห็นอีกในดาเนียล 10:13 ที่ว่า “เจ้าผู้พิทักษ์ราชอาณาจักรเปอร์เซียได้ขัดขวางข้าพเจ้าไว้ถึงยี่สิบเอ็ดวัน ข้าพเจ้าจึงยังอยู่ที่นั่นกับกษัตริย์ทั้งหลายของเปอร์เซีย แต่ดูเถิด มีเคเอลเจ้าผู้พิทักษ์ชั้นหัวหน้าผู้หนึ่งมาช่วยข้าพเจ้า” ข้อความนี้ไม่ได้พูดถึงบุคคลที่มีตัวตน แต่เอ่ยถึงวิญญาณชั่วที่ก่ออุปสรรค ซาตานเป็นตัวแปรอีกตัวหนึ่งในกระบวนการนี้ หลายครั้งที่พระเจ้าตอบคำอธิษฐานของเรา แต่ซาตานเข้าขัดขวางโดยใช้คนอื่น ยกตัวอย่างเช่น ถ้าเรากำลังอธิษฐานขอพระเจ้าช่วยเรื่องการเงิน พระเจ้าจะไม่ยื่นเงินให้เราด้วยพระองค์เอง พระองค์จะไม่ปลอมแปลงเงินสกุลบาทหรือสกุลอื่นใดในโลกนี้ พระองค์จะไม่บันดาลให้เงินตกจากสวรรค์ แล้วยัดใส่กระเป๋าเรา ลูกา 6:38 กล่าวไว้ว่า พระเจ้าจะเคลื่อนไหวและตอบคำอธิษฐานของเรา แต่จะต้องผ่านทางมนุษย์ คนบางคนอยู่ในห้วงของความโลภ หากเขากำลังโกรธเราอยู่ หรือเราทำให้เขารู้สึกไม่พอใจหรือต่อต้านเรา เช่นนั้น ซาตานอาจใช้ผู้คนเหล่านั้นขัดขวางการเกิดผลแห่งคำอธิษฐานนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาที่เราอธิษฐานเรื่องเศรษฐกิจ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้ว่าอาจมีใคร เป็นส่วนหนึ่งในปฏิกิริยาทางการเงินของเรา และเราต้องอธิษฐานเพื่อเขาเหล่านั้นด้วย

พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อเสมอ พระองค์ไม่เคยพลาดที่จะตอบคำอธิษฐานของเรา หากคำอธิษฐานนั้นอยู่บนพื้นฐานของพระคำของพระองค์และคำอธิษฐานนั้นเป็นไปด้วยความเชื่อ พระองค์ทรงตอบเสมอแต่เราอาจยังไม่เห็นผล นี่ขึ้นอยู่กับตัวแปรอื่นด้วย ขออธิษฐานให้คำสอนบทนี้จะช่วยเสริมสร้างความเชื่อของเรา และให้เราเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานของเราเสมอ

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน มัทธิว 7:7-8 หากเราขอจากพระเจ้า เราคาดหวังอะไรได้

มัทธิว 7:7-8 - จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน [8] เพราะว่าทุกคนที่ขอก็ก็นำได้รับ คนที่แสวงหาก็กพบ และคนที่เคาะก็จักเปิดให้เขา

2. อ่าน มัทธิว 7:7-8 หากเราแสวงหาพระเจ้า เราคาดหวังอะไร

3. อ่าน มัทธิว 7:7-8 หากเราเคาะ เราคาดหวังอะไร

4. อ่าน ยอห์น 10:35 พระเจ้าจะทรงประทานให้เราน้อยกว่าที่พระคำของพระองค์ทรงสัญญาไว้กับเราไหม

ยอห์น 10:35 - ถ้าพระองค์ได้ทรงเรียกผู้ที่รับพระวาทะของพระเจ้าว่าเป็นพระ และจะฝ่าฝืนพระคัมภีร์ไม่ได้

5. อ่าน ยากอบ 4:1-3 เหตุใดผู้คนเหล่านั้นจึงถูกขัดขวางจากการรับพระพรจากพระเจ้า

ยากอบ 4:1-3 - สาเหตุของสงครามและการทะเลาะวิวาทกันในพวกท่าน มิใช่ราคะตัณหาของท่านหรือที่ต่อสู้กันในอวัยวะของท่าน [2] ท่านทั้งหลายอยากได้ แต่ไม่ได้ ท่านก็ฆ่ากัน ท่านโลภแต่ไม่ได้ ท่านก็ทะเลาะและทำสงครามกัน ที่ท่านไม่มีเพราะท่านไม่ได้ขอ [3] ท่านขอและไม่ได้รับ เพราะท่านขอผิด หวังได้ไปเพื่อสนองราคะตัณหาของท่าน

6. อ่าน 1 เปโตร 3:7 หากเราปฏิบัติผิดๆ ต่อคูครองของเรา จะเกิดผลอย่างไรกับคำอธิษฐานของเรา

เปโตร 3:7 - ฝ่ายท่านทั้งหลายที่เป็นสามีก็เหมือนกัน จงอยู่กับภรรยาโดยใช้ความรู้ จงให้เกียรติแก่ภรรยาเหมือนหนึ่งเป็นภรรยาที่อ่อนแอกว่า และเหมือนเป็นผู้รับมรดกพระคุณแห่งชีวิตด้วยกัน เพื่อจะได้ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดขัดขวางคำอธิษฐานของท่าน

7. อ่าน 1 ยอห์น 5:14-15 กฎเกณฑ์จะทำให้เราได้รับคำตอบจากคำอธิษฐานคือ

1 ยอห์น 5:14-15 - และนี่คือความมั่นใจที่เรามีต่อพระองค์ คือถ้าเราทูลขอสิ่งใดตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ก็ทรงโปรดฟังเรา [15] และถ้าเรารู้ว่า พระองค์ทรงโปรดฟังเรา เมื่อเราทูลขอสิ่งใด ๆ เราก็มั่นใจว่าเรารับตามที่เราทูลขอจากพระองค์นั้น

8. อ่าน มาระโก 11:24 เมื่อเราอธิษฐาน เราควรต้องทำอะไร

มาระโก 11:24 - เหตุฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า ขณะเมื่อท่านจะอธิษฐานขอสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น

บทที่ 16 คำตอบ

1. อ่าน มัทธิว 7:7-8 หากเราขอจากพระเจ้า เราคาดหวังอะไรได้
เราคาดหวังว่าจะได้รับ
2. อ่าน มัทธิว 7:7-8 หากเราแสวงหาพระเจ้า เราคาดหวังอะไร
เราจะพบ
3. อ่าน มัทธิว 7:7-8 หากเราเคาะ เราคาดหวังอะไร
จะเปิดให้แกเรา
4. อ่าน ยอห์น 10:35 พระเจ้าจะทรงประทานให้เราน้อยกว่าที่พระเจ้าของพระองค์ทรงสัญญาไว้กับเราไหม
ไม่เลย
5. อ่าน ยากอบ 4:1-3 เหตุใดผู้คนเหล่านั้นจึงถูกขัดขวางจากการรับพระพรจากพระเจ้า
แรงจูงใจและจิตใจของพวกเขาผิด ทุกสิ่งนั้นเกี่ยวกับตัวเองและเพื่อตัวเอง แรงจูงใจของพวกเขาเหล่านั้นล้วนแต่เป็นความเห็นแก่ตัวอย่างที่สุด
6. อ่าน 1 เปโตร 3:7 หากเราปฏิบัติผิดๆ ต่อคู่ครองของเรา จะเกิดผลอย่างไรกับคำอธิษฐานของเรา
คำอธิษฐานของเราจะถูกขัดขวาง
7. อ่าน 1 ยอห์น 5:14-15 กุญแจที่จะทำให้เราได้รับคำตอบจากคำอธิษฐานคือ
ขอตามน้ำพระทัยของพระองค์
8. อ่าน มาระโก 11:24 เมื่อเราอธิษฐาน เราควรต้องทำอะไร
จงเชื่อว่าเราได้รับ แล้วเราจะได้รับ

การประกาศโดยสร้างสาวกฉบับปรับปรุงใหม่

ระดับ 3

ระดับ

1. การเคลื่อนไหวกของพระเจ้า 3-161
2. การใช้ของประทานในการรับใช้ 3-165
3. การอัศจรรย์ถวายเป็นเกียรติพระเจ้า 3-171
4. อารมณ์แห่งความสัมพันธ์อย่างพระเจ้า 3-177
5. การถูกข่มเหง 3-180
6. กษัตริย์และราชอาณาจักรของพระองค์ 3-185
7. ตัวตนความเชื่อที่นำไปสู่ความรอด 3-192
8. การนำพระธรรมบัญญัติ ไปใช้อย่างเหมาะสม 3-196
9. ไม่ใช่ภายใต้พระธรรมบัญญัติ แต่ภายใต้ร่มพระคุณ 3-202
10. ไม่มีสติอยู่กับบาปอีกต่อไป 3-207
11. นั้นเป็นที่รัก นั้นงดงาม 3-213
12. ผลแห่งความรอด (ตอนที่ 1) 3-219
13. ผลแห่งความรอด (ตอนที่ 2) 3-224
14. เรียกให้เป็นสาวก 3-229
15. วิธีใช้คำพยานของคุณ 3-235
16. ใช้ของประทานของเราทุกคนในการสร้างสาวก 3-241

การเคลื่อนไหวของพระเจ้า

วันนี้เราจะศึกษากันว่าทำอะไร พระเจ้าจึงจะทรงเคลื่อนไหวผ่านเราในการแบ่งปันให้กับคนอื่น เรามีอำนาจและการเจิมของพระเจ้าอยู่ในตัวเรา แต่ทำอะไรจึงจะนำออกมาสู่ผู้อื่นได้ มีข้อพระคัมภีร์หลายข้อให้เราศึกษา เปาโลอัครทูตในฟีเลโมน 1:6 ว่า “เพื่อการเป็นพยานถึงความเชื่อของท่านจะได้เกิดผลโดยการรู้อะไรสิ่งดีทุกอย่าง ซึ่งมีอยู่ในท่านโดยทางพระเยซูคริสต์” อันดับแรกที่จะให้พลังอำนาจของพระเจ้าไหลผ่านเราไปสู่ผู้อื่นก็คือ เราต้องรับรู้ถึงความดั่งมต่าง ๆ ที่มีอยู่ในตัวเรา เราไม่อาจให้ในสิ่งที่เราไม่มี ครั้นรู้ว่ามืออะไรในตัวเรา สิ่งต่าง ๆ จะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เราจะเริ่มแบ่งปันความตื่นเต้นยินดีกับผู้อื่น เป็นพยานถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำในชีวิตเรา แล้วก็จะช่วยผู้คนได้อย่างอัตโนมัติ

1 ยอห์น 4:7-8 กล่าวไว้ว่า “ท่านที่รักทั้งหลาย ขอให้เรารักซึ่งกันและกัน เพราะว่าความรักมาจากพระเจ้า และทุกคนที่รักก็บังเกิดมาจากพระเจ้า และรู้จักพระเจ้า ... เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก” เมื่อใดก็ตาม ที่เรารู้สึกว่าความรักไหลผ่านจากเราไปสู่บุคคลอื่น นั่นคือความรักของพระเจ้าไหลผ่านเราไปสู่เขา อันที่จริงคำว่า ‘รัก’ ในภาษากรีก มีอยู่ 4 คำหลัก ความรักที่สูงที่สุดเรียกว่า **agape** เป็นความรักแบบพระเจ้าอันเหนือธรรมชาติ เราต้องแยกแยะความแตกต่างระหว่างความรักแบบเสนาหาหรือแรงปรารถนาต่อใครคนใดคนหนึ่ง กับความรักของพระเจ้า อันสูงส่งเหนือธรรมชาติ ยามที่เรารู้ว่าความรักของพระเจ้าไหลผ่านเราไปยังผู้อื่น เราจะรู้ว่า นั่นไม่ใช่ความรักที่เห็นแก่ตัว พิสูจน์ได้จาก 1 โครินธ์ 13:4-8 ซึ่งอธิบายถึงพระลักษณะของความรักแบบพระเจ้า ความรักไม่โอ้อวด ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่นอเนียง ฯลฯ เราต้องวิเคราะห์สิ่งที่เราเรียกว่าความรัก ว่าใช่ความรักของพระเจ้าจริง ๆ ไหม ความรักนั้นจะต้องไม่เห็นแก่ตัวฝ่ายเดียว ไม่รับใช้ตัวเอง ต้องแน่ใจว่าเรารักคนคนนั้นไม่ใช่เพราะเขาจะทำอะไรให้เราได้ ขณะที่เราเติบโตไปท่ามกลางความรักเช่นนี้ เราจะเริ่มหยั่งรู้ความรักแบบพระเจ้าอย่างแท้จริง แล้วจะรู้สึกว่าการรักนี้ได้ไหลผ่านเราไปสู่ผู้อื่น นั่นแหละพระเจ้าทรงเคลื่อนไหวแล้ว ครั้นเมื่อเราหยั่งรู้ความรักของพระองค์ที่ไหลผ่านเราไปสู่ผู้อื่น สิ่งที่เราจะทำต่อไปก็คือ ใช้คำพูดที่ก่อให้เกิดกำลังใจหรือมีการกระทำที่สำแดงความรักนั้น

ช่วงเวลาที่เรากำลังอธิษฐานอยู่นั้น อาจจะมีใครสักคนเข้ามาในใจเรา แล้วเราจะรู้สึกถึงความรักความเห็นใจแบบพระเจ้าไปถึงเขา อาจดูเหมือนว่าจู่ ๆ เรื่องแบบนี้ก็เกิดขึ้น แต่มันเป็นเรื่องเหนือธรรมชาติ แล้วถ้าเราโทรหา ส่งจดหมาย หรือติดต่อเขาไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง แทบจะทุกครั้ง บุคคลนั้นจะพูดว่า “โอ! อัศจรรย์จริง ๆ นั่นเป็นสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับผมผ่านคุณ พระองค์ทรงสัมผัสชีวิตของผมผ่านคุณ” รู้ไหมว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไร มันเกิดขึ้นก็เพราะเราสัมผัสได้ถึงความรักเช่นนี้ ความสงสารอย่างพระเจ้านี้ไหลผ่านเราไปสู่คนคนนั้น เมื่อเรารู้สึกเช่นนั้น ให้ตระหนักว่ามันไม่ใช่ตัวเรา แต่นั่นคือพระเจ้า พระเจ้าคือความรัก และเมื่อเรารักคนอื่น นั่นก็คือพระองค์ทรงรักเขาผ่านเรา นี่คือนิยามที่พระเยซูทรงดำเนินในพันธกิจของพระองค์ มัทธิว 14:14 กล่าวว่า “ครั้นพระเยซูเสด็จขึ้นจากเรือแล้ว ก็เห็นประชาชนหมู่ใหญ่ พระองค์ทรงสงสารเขา จึงได้ทรงรักษาคนป่วยของเขาให้หาย” วิธีที่พลังของพระเจ้าไหลผ่านพระเยซูเป็นวิธีที่ผ่านจากความรู้สึกสงสารและความรักที่พระองค์มีต่อประชาชนที่พระองค์ทรงสั่งสอนอยู่ ในมัทธิว 8:2-3 ชายหนุ่มโรคเรื้อนคนหนึ่ง ที่มีมลทิน และไม่อาจถูกสัมผัสได้ตามบัญญัติของชาวยิว (ไม่มีใครแตะต้องคนเป็นโรคเรื้อนได้ มิเช่นนั้นพวกเขาจะติดเชื้อกลายเป็นคนมีมลทินไปด้วย) ได้ร้องขึ้นต่อพระเยซูเจ้าด้วยเสียงอันดังแต่ไกลว่า “พระองค์เจ้าข้า เพียงแต่พระองค์จะโปรดก็จะทรงบันดาลให้ข้าพระองค์หายโรคได้ พระเยซูทรงยื่นมือแตะต้องเขา แล้วตรัสว่า เราพอใจแล้ว จงหายเถิด ในทันใดนั้นโรคเรื้อนของเขาก็หาย” พระองค์ทรงรู้สึกสงสารชายโรคเรื้อนนั่นอย่างจับใจ แล้วเอื้อมไปสัมผัสตัวเขา เมื่อเรารักพระเจ้า เราจะพบความเมตตาสงสาร และความรักแบบพระองค์ได้ในหลายแห่งจากพระคัมภีร์ มันไม่ใช่แค่อารมณ์ความรู้สึก แต่เป็นความเมตตาสงสารที่ไหลผ่านตัวเราออกมา

ขณะที่พระเยซูถูกตรึงอยู่บนกางเขน พระองค์ทรงรักผู้คนรอบข้างพระองค์อย่างยิ่ง จนตรัสว่า “โอ พระบิดาเจ้าข้า ขอโปรดอภัยโทษเขา เพราะว่าเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร” (ลูกา 23:34) คนเหล่านั้นคือคนที่ตรึงกางเขนพระองค์แท้ ๆ แต่พระองค์ก็ยังทรงมีความเมตตาสงสารพวกเขา ได้ทูลขอต่อพระบิดาให้ทรงยกโทษบาปให้กับเขาเหล่านั้น เรารู้ดีว่า นี่ไม่ใช่แค่อารมณ์ ความรู้สึก มันคือ

บทที่ 1

ทางเลือก ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม พระองค์ทรงสัมผัสได้ และทรงแสดงความสงสารนั้นออกมาสู่คนที่ล้อมรอบพระองค์ เราทุกคนผู้ซึ่งเกิดใหม่ในพระองค์ ย่อมมีพระเจ้าสถิตอยู่ภายในตัวเรา ตามพระคำที่ได้กล่าวไว้แต่แรก ใน 1 ยอห์น 4:8 ว่า พระเจ้าคือความรัก พระองค์ทรงปรารถนาให้ความรักของพระองค์ไหลผ่านเราไปสัมผัสผู้อื่น ในการนี้พระองค์จะทรงสำแดงความเมตตาสงสารของพระองค์ ที่เราจะสัมผัสได้ว่า ความรักนั้นไหลผ่านเราไปยังผู้อื่น เมื่อเป็นเช่นนั้น เราจะต้องสนองตอบพระองค์

เราไม่จำเป็นต้องทำอะไรพิเศษตลอดเวลา ไม่จำเป็นต้องใช้คำว่า “ด้วยพระองค์ทรงกล่าว” บางครั้งหากเรารู้สึกเมตตาอาหารใครสักคน ก็แค่เดินเข้าไปโอบไหล่เขา แล้วบอกว่า “พระเจ้ารักคุณ ผมก็รักคุณเช่นกัน” (ต่อไปนี้เป็นคำพยานของคุณ แอนดรูว์ วอมแม็ค ผู้รับใช้พระเจ้า และผู้สอนพระคัมภีร์)

“ผมรู้ว่าเรื่องนี้เกิดผลจริง ครั้งหนึ่งผมตกอยู่ในสถานการณ์ที่เกือบต้องถูกไล่ออกจากคริสตจักร มีคนโกหกเรื่องผม คนหนึ่งถึงขนาดขู่จะฆ่าผม ผมรู้สึกท้อใจจนกระทั่งต้องถามพระเจ้าว่า “พระองค์เจ้าข้า มีประโยชน์อะไรเล่าที่ข้าพระองค์ทำอยู่นี้ ไม่มีใครซาบซึ้งในสิ่งที่ข้าพระองค์กำลังพยายามทำอยู่เลย” ผมต้องต่อสู้กับมารในเรื่องนี้ แล้วขณะนั้นผมก็ได้รับโทรศัพททางไกลจากเพื่อนคนหนึ่ง เขาคุยกับผมสองสามนาที แล้วผมก็ถามว่า “คุณมีธุระอะไรหรือเปล่า ที่โทรมา” เขาบอกว่า “ผมแค่อยากจะบอกให้คุณรู้ว่าผมรักคุณ วันนี้ผมอธิษฐานและรู้สึกว่าคุณรักของพระเจ้าไหลผ่านผมไปยังคุณ ผมก็ซาบซึ้งในสิ่งที่你做” เขาพูดแค่นั้น เขาไม่รู้เรื่องอะไรที่กำลังเกิดขึ้นในชีวิตผมเลย แต่พระเจ้าใช้เขา ผมรู้ดีว่านั่นคือพระเจ้า ที่แสดงความรักกับผมผ่านเขา เรื่องราวคราวนั้นทำให้ผมยังยืนอยู่ในพันธกิจของพระองค์และเปลี่ยนแปลงชีวิตผม” (จบคำพยาน)

ไม่จำเป็นจะต้องเป็นคำที่ลึกซึ้งกินใจอะไรมากมาย พระเจ้าคือความรัก และเมื่อเราสัมผัสถึงความรักนั้นไหลผ่านเรา นั่นคือการเคลื่อนไหว ของพระเจ้านั่นเอง ... ชีวิตอันบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า เมื่อเราสัมผัสได้ เราต้องทำตาม ออกไปทำอะไรสักอย่าง พูดอะไรสักอย่าง เป็นพระพรให้กับใครสักคน พระเจ้าจะใส่คำในปากของเรา พระองค์จะทรงใช้เรา และจะทรงปลดปล่อยคนให้เป็นอิสระในขณะที่เราเคลื่อนไหว ด้วยความเมตตาสงสารและแบ่งปันให้กับคนรอบ ๆ ตัวเรา

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน ฟิเลโมน 1:6 อะไรคืออันดับแรกที่ยอมให้พระเจ้าเคลื่อนไหวผ่านเรา

ฟิเลโมน 1:6 - เพื่อการเป็นพยานถึงความเชื่อของท่านจะก่อให้เกิดผลโดยการรู้ถึงสิ่งดีทุกอย่าง ซึ่งมีอยู่ในท่านโดยทางพระเยซูคริสต์

2. อ่าน 1 ยอห์น 4:7-8 อะไรคือแหล่งที่มาที่แท้จริงที่ให้นำความรักไปสู่ผู้อื่น

1 ยอห์น 4:7-8 - ท่านที่รักทั้งหลาย ขอให้เรารักซึ่งกันและกัน เพราะว่าความรักมาจากพระเจ้า และทุกคนที่รักก็บังเกิดจากพระเจ้า และรู้จักพระเจ้า [8] ผู้ที่ไม่รักก็ไม่รู้จักพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก

3. เมื่อใดก็ตาม ที่คุณรู้สึกได้ว่าความรักได้ไหลผ่านคุณ นั่นหมายความว่า พระเจ้าได้ทรงเคลื่อนไหวผ่านตัวคุณ อ่าน 1 ยอห์น 4:7 ได้พิสูจน์ความจริงข้อนี้ได้อย่างไร

4. อ่าน 1 โครินธ์ 13:4-8 อะไรคือลักษณะเฉพาะบางอย่างของความรักของพระเจ้า

1 โครินธ์ 13:4-8 - ความรักนั้นก็อดทนนานและกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ความรักไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง [5] ไม่ทำสิ่งที่ไม่บังควร ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่นุนนึ่ง ไม่ช่างจดจำความผิด [6] ไม่ชื่นชมยินดีในความชั่ว แต่ชื่นชมยินดีในความจริง [7] ไม่แคะไค้คู่ขี้ความผิดของเขา และเชื่อในส่วนตัวของเขาอยู่เสมอ และมีความหวังอยู่เสมอ และเพียรทนเอาทุกอย่าง [8] ความรักไม่มีวันสูญสิ้น แม้คำพยากรณ์ก็จะเสื่อมสูญไป แม้การพูดภาษาแปลกๆ นั้นก็จะมีเวลาเลิกไป แม้ความรู้ก็จะเสื่อมสูญไป

5. อ่าน มัทธิว 14:14 พระเยซูเคลื่อนไหวในพันธกิจต่อผู้อื่นอย่างไร

มัทธิว 14:14 - เมื่อพระเยซูขึ้นจากเรือแล้ว ก็เห็นประชาชนหมู่ใหญ่ พระองค์ทรงสงสารเขา จึงได้ทรงรักษาคนป่วยของเขาให้หาย

6. อ่าน มัทธิว 25:37-40 เมื่อเราเหยียดอกสู่ผู้อื่นด้วยความรักความเมตตาสงสาร ความเป็นจริงเรากำลังรักและใส่ใจผู้ใด

มัทธิว 25:37-40 - เวลานั้นบรรดาผู้ชอบธรรมจะถามพระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้า ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงหิว และได้จัดมาถวายแต่พระองค์แต่เมื่อไร หรือทรงกระหายน้ำ และได้ถวายให้พระองค์ดื่มแต่เมื่อไร [38] ที่ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ทรงเป็นแขกแปลกหน้า และได้ต้อนรับพระองค์ไว้แต่เมื่อไร หรือเปลือยตัว และได้สวมฉลองพระองค์ให้แต่เมื่อไร [39] ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ประจวบหรือต้องจำอยู่ในคุก และได้มาเฝ้าพระองค์นั้นแต่เมื่อไร [40] แล้วพระมหากษัตริย์จะกล่าวตอบเขาว่า เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่งในพวกพี่น้องของเราจนถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไรก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย

ฮีบรู 6:10 - เพราะว่าพระเจ้าไม่ทรงอธรรมที่จะทรงลืมการงานและการทำงานหนักด้วยความรักซึ่งท่านได้แสดงต่อพระนามของพระองค์ คือการรับใช้วิสุทธิชนนั้นและยังรับใช้อยู่

บทที่ 1 คำตอบ

1. อ่าน พิเลโมน 6 อะไรคืออันดับแรกที่ยอมให้พระเจ้าเคลื่อนไหวกว้านเรา
โดยการรู้ถึงสิ่งที่ถูกต้องอย่าง ซึ่งพระเจ้าทรงใส่ไว้ในท่านโดยทางพระเยซู
2. อ่าน 1 ยอห์น 4:7-8 อะไรคือแหล่งที่มาที่แท้จริงที่ให้นำความรักไปสู่ผู้อื่น
พระเจ้า เพราะพระเจ้าคือความรัก (1 ยอห์น 4:8)
3. เมื่อใดก็ตาม ที่คุณรู้สึกได้ว่าความรักได้ไหลผ่านคุณ นั้นหมายความว่า พระเจ้าได้ทรงเคลื่อนไหวกว้านตัวคุณ อ่าน
1 ยอห์น 4:7 ได้พิสูจน์ความจริงข้อนี้ได้อย่างไร
“ความรักมาจากพระเจ้า” (พระองค์เป็นแหล่งที่มาของความรัก)
4. อ่าน 1 โครินธ์ 13:4-8 อะไรคือลักษณะเฉพาะบางอย่างของความรักของพระเจ้า
  - ความรักไม่โกรธง่าย และอดทน
  - ความรักกระทำคุณให้ (ความรักแสดงออกเองด้วยการกระทำสิ่งที่ดี)
  - ความรักไม่อิจฉา (ไม่ขุนเคืองใจในเรื่องดี ๆ หรือความสำเร็จของผู้อื่น)
  - ความรักไม่อวดตัว (ไม่อวดอ้าง หรือคุยโวถึงตัวเอง)
  - ความรักไม่หยิ่งผยอง (ไม่เห็นแก่ตัว ไม่เยอหยิ่ง หรือจองหอง)
  - ความรักไม่ทำสิ่งที่ไม่บังควร (ไม่หยาบคาย)
  - ความรักไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว (ไม่เอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง)
  - ความรักไม่ถูกยั่วไต่ได้ง่ายๆ (ไม่ใจร้อน)
  - ความรักไม่ช่างจดจำความผิด (ไม่นึกถึงในส่วนที่ไม่ดีของผู้อื่น)
  - ความรักไม่ชื่นชมยินดีในความชั่วช้า (ไม่ยินดีในความอธรรม หรือสิ่งผิด)
  - ความรักชื่นชมยินดีในความจริง
  - ความรักเพียรทนเอาทุกอย่าง (สนับสนุนให้กำลังใจเสมอ ไม่เคยยอมแพ้)
  - ความรักเชื่อในส่วนดีของเขาอยู่เสมอ (ความรักเชื่อใจเสมอ)
  - ความรักไม่มีวันสูญสิ้น (ความรักสานต่อ ดำรงอยู่จนสุดปลายชั่ววันรันดร์)
5. อ่าน มัทธิว 14:14 พระเยซูเคลื่อนไหวกว้านในพันธกิจต่อผู้อื่นอย่างไร
พระองค์ทรงเคลื่อนไหวกว้านด้วยความเมตตาสงสารต่อผู้คน
6. อ่าน มัทธิว 25:37-40 เมื่อเราเหยียดออกสู่ผู้อื่นด้วยความรักความเมตตาสงสาร ความเป็นจริงเรากำลังรักและใส่ใจผู้ใด
พระเยซู (ดูฮีบรู 6:10)

การใช้ของประทานในการรับใช้

วันนี้เราจะพูดเรื่อง วิธีนำความรักที่เราได้รับจากพระเจ้าไปแบ่งปันผู้อื่น ทำอย่างไรเราจึงจะเป็นผู้รับใช้ที่มีประสิทธิภาพ 1 เปโตร 4:11 กล่าวไว้ว่า “ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดจะกล่าวสั่งสอน ก็ให้กล่าวตามพระโอวาทของพระเจ้า” คำว่า “พระโอวาทของพระเจ้า” อ้างย้อนไปถึงพระคัมภีร์ในภาคพันธสัญญาเดิม เมื่อเขามีสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในพระวิหาร พระคำของพระเจ้าบรรจุไว้ในพันธสัญญา ที่เรียกว่า “พระโอวาท” เมื่อเขากล่าวถึง “กล่าวตามพระโอวาทของพระเจ้า” นั้นหมายถึงการกล่าวจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า ราวกับพระองค์ได้ตรัสด้วยพระองค์เอง พระคำกล่าวต่อไปว่า “ถ้าคนได้รับการปรนนิบัติ ก็ให้ปรนนิบัติตามกำลังซึ่งพระเจ้าทรงโปรดประทานนั้น เพื่อว่าพระเจ้าจะทรงได้รับเกียรติในการทั้งปวงโดยพระเยซูคริสต์การสรรเสริญ และโอศุภรายนภาพจะมีแด่พระองค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์ เอเมน” สิ่งทีพูดในที่นี้บอกเรา เราต้องรับใช้ผู้อื่นซึ่งมิใช่จากความสามารถของเราเอง แต่เป็นการใช้ความสามารถที่พระเจ้าทรงประทานให้

เรื่องยิ่งใหญ่เกี่ยวกับชีวิตคริสเตียนนั้น ไม่ใช่แค่ผมหรือคุณพูดคุยกับผู้อื่น แบ่งปันเรื่องราวกับเขาจากความสามารถของเราเอง แต่เป็นเรื่องที่พระเจ้าเสด็จมาประทับและอยู่ในตัวเราด้วยพระองค์เอง ตรัสผ่านเราและให้พลังอำนาจไหลผ่านเรา เราคือผู้ที่พระเจ้าประทับอยู่ด้วย มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ทำงานผ่านเราอย่างแท้จริง ขณะที่เราเริ่มแบ่งปันกับผู้อื่น พึงระลึกไว้เสมอว่านั่นคือของประทานทางจิตวิญญาณที่พระองค์ทรงประทานมาเพื่อการนี้ พระเจ้าทรงโปรดให้ของประทานเฉพาะอย่างสำหรับทุกผู้ทุกนามในพระกายของพระคริสต์

1 โครินธ์ 12 ระบุชัดเจนว่า ทุกคนได้รับของประทานต่าง ๆ กัน ตามพระประสงค์ของพระองค์ พระคำที่ 4-6 เขียนว่า “ของประทานนั้นมีต่าง ๆ กัน แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน งานรับใช้มีต่าง ๆ กัน แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน กิจกรรมมีต่าง ๆ กัน แต่มีพระเจ้าองค์เดียวกัน ที่ทรงกระทำสารพัดในทุกคน” นี่หมายความว่าพระเจ้าทรงกระทำการทำงานเหล่านี้ผ่านตัวเราทุกคน ดังพระคำที่ 7 ว่า “การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อประโยชน์ร่วมกัน” หรือเพื่อประโยชน์แก่ทุกคน

พระวจนะเหล่านี้อธิบายว่า พระเจ้าทรงบรรจุความสามารถที่เหนือธรรมชาติไว้ในตัวเราทุกคนแล้ว เราอาจไม่รู้สึกรู้หา ไม่ได้รับรู้ แต่นั่นคือพระสัญญาของพระเจ้า เมื่อเรามาใกล้ถึงขั้นเรียนรู้การประกาศโดยการสร้างสาวกเช่นนี้ ได้รับพระเยซูเป็นพระเจ้าของเรา ได้เรียนรู้วิธีรับพระพรจากพระองค์ และเริ่มนำมาใช้ในชีวิต เมื่อนั้นผมสัญญาได้เลยว่าพลังอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทำงานอยู่ในตัวเรา เรามีสิ่งมหัศจรรย์สำหรับสำแดงให้กับผู้คนอยู่ในตัวเรา พระเจ้าใส่เมล็ดพืชแห่งความมหัศจรรย์ไว้ในตัวเราเพื่อผู้อื่น มันขึ้นอยู่กับเรา ที่จะถ่ายทอดออกไปสู่ชีวิตของคนเหล่านั้นหรือไม่ พระคัมภีร์บอกว่าของประทานนี้ได้ประทานให้กับทุกคนโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่มีผู้ใดเลยที่ไม่ได้รับ 1 โครินธ์ 12 กล่าวถึงของประทานทางจิตวิญญาณทั้ง 9 ชนิด ตัวอย่างเช่น ถ้อยคำแห่งสติปัญญา ถ้อยคำแห่งความรู้ การหยั่งรู้ทางวิญญาณ การทำการอัศจรรย์ ของประทานในการรักษาโรค ฯลฯ ยังมีของประทานอื่น ๆ อีกที่กล่าวไว้ในโรม 12 ซึ่งเราไม่มีเวลาพูดถึง ให้เราศึกษาด้วยตัวเอง ตระหนักไว้ว่าทุก ๆ คนมีพระวิญญาณบริสุทธิ์สวมทับด้วยการเจิมพิเศษ มีความสามารถพิเศษที่นำไปรับใช้ผู้อื่นได้ ไม่ใช่ทุกคนจะรับใช้ได้ในแบบเดียวกัน เป็นต้นว่า เราอาจไม่มีของประทานในการสอน แต่ทุกคนในพระกายของพระคริสต์ก็สอนได้ โดยการแบ่งปันความเชื่อกับผู้อื่น พระเจ้าทรงเรียกคนเฉพาะให้สอนได้ ทรงเรียกบางคนให้เทศนา เป็นศิษยาภิบาลในคริสตจักรได้ ของประทานอีกแบบหนึ่งในโรม 12 ก็คือของประทานในการรับรองแขก หลายๆ คนอาจมีความสามารถ หรือของประทานอื่น ๆ โดยไม่รู้ตัวเลย เราปรารถนาที่จะใช้ความสามารถเป็นพร ให้กับผู้อื่น เราจะเป็นคนประเภทที่ เมื่อเดินเข้าไปในห้อง ก็รับรู้ได้ว่าใครกำลังมีปัญหา เราก็ส่งสาร ด้วยรู้ว่าเขาเผชิญอะไรมาบ้าง อยากช่วยอยากรับใช้เขา รู้ไหมว่านั่นคือของประทานที่เหนือธรรมชาติจากพระเจ้า

โรม 12 บอกว่า พระเจ้าประทานของประทานในการให้กับคนบางคน ให้เขามีความสามารถในการหารายได้ สนับสนุนงานประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า นั่นก็คือของประทานของเขา เป็นสิ่งเรียกสำหรับชีวิตเขา พระเจ้าอาจจะเรียกพวกเขาบางคนเช่น

นี้ บางคนมีของประทานในการเตือนสติผู้อื่นได้ดี บางคนมีของประทานในการบริหารจัดการ ซึ่งคริสตจักรจะใช้ชื่อเฉพาะว่าของประทานในการให้ความช่วยเหลือ มีอะไรต่ออะไรหลายอย่างที่จะต้องจัดการให้สำเร็จลุล่วงมากมาย ไม่เฉพาะแต่ในคริสตจักรเท่านั้น ยังมีเรื่องที่ต้องดูแลในแต่ละวัน ที่เกี่ยวข้องกับผู้คนเป็นเบื้องต้นอีกด้วย บางคนมีความสามารถในการให้กำลังใจกับผู้ที่กำลังเสียขวัญ กำลังท้อถอย ซึ่งนั่นเป็นสิ่งที่ผู้สอนพระคัมภีร์บางคนทำไม่ได้ เราอาจมีความสามารถพิเศษเหนือธรรมชาติ ในการเดินเข้าไปโอบไหล่ใครสักคน ให้พระเจ้าและให้กำลังใจเขา ประเด็นก็คือ เราต้องไม่มองว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องธรรมชาติ เหมือนกับจะคิดว่า “อ้าว! นี่ก็เป็นบุคลิกของผมเอง” เราอาจอุปโลกน์เอาว่าเป็นบุคลิกของเรา แต่รู้ไหมว่า นั่นคือความสามารถที่เหนือธรรมชาติที่พระเจ้าทรงใส่ไว้ในตัวเรา เป็นของประทาน ความสามารถ และมุมมองที่ตั้งดูดีให้เราเข้าไปทำในสิ่งที่เป็นเรื่องเฉพาะเช่นนั้น

เมื่อเรากำลังแบ่งปัน รับใช้ผู้คน พระคัมภีร์บอกว่า เราต้องรับใช้ด้วยสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้กับเรา เราทั้งหลายจึงต้องกลายเป็นผู้รับใช้ ไม่ว่าจะโดยอาชีพผู้รับใช้เต็มเวลา หรือในที่ทำงานของเรา ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใด หากเรารับใช้เพื่อนบ้านหรือผู้คนในร้านขายของ เราต้องปฏิบัติด้วยความสามารถที่พระเจ้าทรงประทานให้ มิใช่ด้วยความสามารถของตัวเอง ดังนั้นจงแสวงหาพระเจ้า ค้นหาค้นพบของประทานที่พระองค์ทรงบรรจุไว้แล้วในตัวเรา อย่าลดค่าของของประทานนั้น หากเรามีได้เป็นผู้ถูกเรียกให้รับใช้เต็มเวลาในพันธกิจใด ก็ขอให้ตระหนักไว้เสมอว่าเรามีความสามารถพิเศษที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้บรรจุไว้ในตัวเราอย่างเหนือธรรมชาติทุกคน ให้เรารับใช้ผู้อื่นผ่านของประทานที่พระเจ้าได้บรรจุไว้ในตัวเรา

เราต้องใช้เวลาและการฝึกฝนปฏิบัติ เราไม่อาจจะทำได้สมบูรณ์แบบในครั้งแรก อย่างลัวที่จะฝึกฝน หากเราทำพลาด พระเจ้าคงไม่กลิ้งตกลงจากบัลลังก์ของพระองค์ ผู้คนจะเห็นความจริงใจจากจิตใจของเรา ความรักของเรานั้นแหละจะแสดงให้เห็นเอง แม้จะทำได้ไม่สมบูรณ์แบบ แต่ขอให้เริ่มรับใช้ผู้อื่น ตระหนักไว้เสมอว่า เราได้รับของประทานเป็นพระพรจากพระองค์ ให้เราเริ่มแบ่งปันความสามารถอันเหนือธรรมชาติที่พระองค์ทรงประทานไว้กับผู้อื่น

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน 1 เปโตร 4:11 ความสามารถของผู้ใดที่เราใช้ในการรับใช้ผู้อื่น

1 เปโตร 4:11 – ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดจะกล่าวสั่งสอน ก็ให้กล่าวตามพระโอวาท ของพระเจ้า ถ้าคนได้รับการปรนนิบัติ ก็ให้ปรนนิบัติตามกำลังซึ่งพระเจ้า ทรงโปรดประทานนั้น เพื่อว่าพระเจ้าจะทรงได้รับเกียรติ ในการที่ทั้งปวงโดยพระเยซูคริสต์ การสรรเสริญ และโอศุภรยานภาพจงมีแด่พระองค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์ เอเมน

2. อ่าน 1 โครินธ์ 12:4 มีของประทานหลากหลายและนานาชนิด แต่ผู้ใดคือแหล่งของของประทานเหล่านั้น

1 โครินธ์ 12:4 – ของประทานนั้นมีต่าง ๆ กัน แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน

3. อ่าน 1 โครินธ์ 12:6 เลือกข้อความที่ถูกที่สุด

- ก. พระเจ้าทรงทำงานเพียงวิธีเดียว
- ข. มีหลายทางที่พระเจ้าทรงทำงานผ่านผู้คน
- ค. พระเจ้าทรงทำงานผ่านเฉพาะอาจารย์เท่านั้น

1 โครินธ์ 12:6 – กิจกรรมมีต่าง ๆ กัน แต่มีพระเจ้าองค์เดียวกันที่ทรงกระทำสารพัดในทุกคน

4. อ่าน 1 โครินธ์ 12:7 การสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการมีของประทานทางจิตวิญญาณนั้น ได้ให้ไว้กับทุก ๆ คน และเพื่อประโยชน์แก่ทุกคน ถูก หรือ ผิด

1 โครินธ์ 12:7 – การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อประโยชน์ร่วมกัน

5. อ่าน 1 โครินธ์ 12:8-10 จงบอกรายชื่อและให้ความหมายของของประทานบางอย่างที่พระเจ้าทรงประทานให้มนุษย์

1 โครินธ์ 12:8-10 – ด้วยพระวิญญาณทรงโปรดประทานให้คนหนึ่งมีถ้อยคำประกอบด้วยสติปัญญา และให้อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำอันประกอบด้วยความรู้ แต่เป็นโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน [9] และให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อ แต่เป็นโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน และให้อีกคนหนึ่งมีความสามารถรักษาคนป่วยได้ แต่เป็นโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน [10] และให้อีกคนหนึ่งทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ และให้อีกคนหนึ่งพยากรณ์ได้ และให้อีกคนหนึ่งรู้จักสังเกตวิญญาณต่าง ๆ และให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาแปลกๆ และให้อีกคนหนึ่งแปลภาษานั้น ๆ ได้

6. อ่าน โรม 12:6-8 จงให้ความหมายของของประทานฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าทรงประทานให้มนุษย์

โรม 12:6-8 – และเราทุกคนมีของประทานที่ต่างกันตามพระคุณที่ได้ทรงประทานให้แก่เรา คือ ถ้าเป็นการพยากรณ์ก็จงพยากรณ์ตามกำลังของความเชื่อ [7] ถ้าเป็นการปรนนิบัติก็จงปรนนิบัติ ถ้าเป็นการสั่งสอนก็จงสั่งสอน [8] ถ้าเป็นการเตือนสติก็จงเตือนสติ ถ้าเป็นการบริจจาคก็จงให้โดยเต็มใจ ผู้ที่ครอบครองก็จงครอบครองด้วยเอาใจใส่ ผู้ที่แสดงความเมตตา ก็จงแสดงด้วยใจยินดี สังเกตเห็นไหมว่า ของประทานเหล่านี้ทำงานผ่านเรา หากเป็นดังนี้ อะไรคือของประทานของเรา

2 ทิโมธี 4:11 - ลูกคนเดียวเท่านั้นที่อยู่กับข้าพเจ้า จึงไปตามมาระโกและพาเขามาด้วย เพราะเขาเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้า สำหรับการรับใช้

กิจการ 13:1 - คราวนั้นในคริสตจักรที่อยู่ในเมืองอันทิโอก มีบางคนที่เป็นผู้พยากรณ์ และอาจารย์ มีบารนาบัส ลิเมโอนที่เรียกว่านักเกอร์กับลูสิอัสชาวเมืองไซรีน มานาเอน ผู้ได้รับการเลี้ยงดูเติบโตขึ้นด้วยกับเฮโรดเจ้าเมือง และเขาโล

กิจการ 13:15 - เมื่ออ่านพระราชบัญญัติกับคำของศาสดาพยากรณ์แล้ว บรรดานายธรรมศาลาจึงใช้คนไปบอกเปาโลกับ บารนาบัสว่า ท่านพี่น้องทั้งหลาย ถ้าท่านมีคำกล่าวเตือนสติแก่คนทั้งปวงก็เชิญกล่าวเถิด

สุภาพิต 22:9 - บุคคลที่มีเมตตาแสดงใจกว้างขวางก็จะรับพร เพราะเขาแบ่งส่วนอาหารของเขาแก่คนยากจน

กิจการ 20:28 - เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงระวังตัวให้ดี และจงรักษาฝูงแกะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงตั้งท่านไว้ให้เป็นผู้ดูแล และเพื่อจะได้บำรุงเลี้ยงคริสตจักรของพระเจ้า ที่พระองค์ทรงไถ่ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง

มัทธิว 5:7 - บุคคลผู้ใดมีใจกรุณาผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้รับพระกรุณา

7. อ่าน 1 โครินธ์ 12:7 ผู้ใดคือผู้ที่ได้รับประโยชน์จากของประทานเหล่านี้

1 โครินธ์ 12:7 - การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อประโยชน์ร่วมกัน

เพิ่มเติม บทพระคัมภีร์ที่ใช้กับคำถาม

กิจการ 27:21-25 - ครั้นเขาได้อุดอาหารมานานแล้ว เปาโลจึงยืนอยู่ในหมู่เขากล่าวว่า ท่านทั้งหลาย ท่านควรได้ฟังข้าพเจ้าและไม่ควรออกจากเกาะครีตเลย จะได้พ้นจากอันตรายนี้และไม่เสียสิ่งของ [22] บัดนี้ข้าพเจ้าขอเตือนท่านทั้งหลายให้ทำใจดี ๆ ไว้ ด้วยว่าในพวกท่านจะไม่มีผู้ใดเสียชีวิต จะเสียก็แต่เรือเท่านั้น [23] เพราะเมื่อคืนนี้เองทูตสวรรค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้ปรนนิบัตินั้นได้มายืนอยู่ใกล้ข้าพเจ้า [24] ทูตนั้นกล่าวว่า เปาโลเอ๋ย อย่ากลัวเลย ท่านจะต้องเข้าเฝ้าซีซาร์ ส่วนคนทั้งปวงที่อยู่ในเรือกับท่านนั้น ดูเถิด พระเจ้าจะทรงโปรดให้รอดตายเพราะเห็นแก่ท่าน [25] เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงทำใจดี ๆ ไว้ เพราะข้าพเจ้าเชื่อพระเจ้าว่า การณ์จะเป็นไปเหมือนอย่างที่พระองค์ได้ทรงกล่าวแก่ข้าพเจ้านั้น

กิจการ 9:11-12 - องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสกับเขาว่า จงลุกขึ้น ไปที่ถนนที่เรียกว่าถนนตรง ถามหาชายคนหนึ่งชื่อเขาโลชาวเมืองทาร์ซัสอยู่ในบ้านของยูดาส เพราะดูเถิด เขากำลังอธิษฐานอยู่ [12] ในนิมิตเขาได้เห็นคนหนึ่งชื่ออานาเนียเข้ามาวางมือบนเขาเพื่อเขาจะเห็นได้อีก

1 โครินธ์ 13:2 - แม้ข้าพเจ้ามีของประทานแห่งการพยากรณ์ และเข้าใจในความลึกซึ้งทั้งปวงและมีความรู้ทั้งสิ้น และแม้ข้าพเจ้ามีความเชื่อทั้งหมดพอจะยกภูเขาไปได้ แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่มีความอะไรเลย

มาระโก 16:18 - เขาจะจับงูได้ ถ้าเขาตีหมาพิษอย่างใด จะไม่เป็นอันตรายแก่เขา และเขาจะวางมือบนคนไข้คนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค

ฮีบรู 2:3-4 - ถ้าเราละเลยความรอดอันยิ่งใหญ่แล้ว เราจะรอดพ้นไปอย่างไรได้ ความรอดนั้น ได้เริ่มขึ้นโดยการประกาศขององค์พระผู้เป็นเจ้าเอง และบรรดาผู้ที่ได้ยินพระองค์ ก็ได้รับรองแก่เราว่าเป็นความจริง [4] ทั้งนี้พระเจ้าทรงเป็นพยานด้วย โดยทรงแสดงหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ และโดยการอัศจรรย์ต่าง ๆ และโดยของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทรงประทานตามพระประสงค์ของพระองค์

กิจการ 11:27-28 - คราวนี้มีพวกศาสนดาพยากรณ์ลงมาจากกรุงเยรูซาเล็มจะไปยังเมืองอันติโอก [28] ฝ่ายผู้หนึ่งในจำนวนนั้นชื่ออากาบัส ได้ลุกขึ้นกล่าวโดยพระวิญญาณว่าจะบังเกิดการกันดารอาหารมากยิ่งขึ้นทั่วแผ่นดินโลก การกันดารอาหารนั้นได้บังเกิดขึ้นในรัชสมัยคลาวดิอัส ซีซาร์

1 โครินธ์ 14:3 - ฝ่ายผู้ที่พยากรณ์นั้นพูดกับมนุษย์ทำให้เขาเจริญขึ้น เป็นที่เตือนสติและหนุนใจ

กิจการ 16:16-18 - ต่อมาเมื่อเรากำลังออกไปยังที่สำหรับอธิษฐาน มีหญิงสาวคนหนึ่งที่มีผีหูดเข้าได้มาพบกับเรา เราทำการทายให้พวกเจ้านายของเราได้เงินเป็นอันมาก [17] หญิงนั้นตามเราไปโลภกับพวกเราไปร้องว่า คนเหล่านี้เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้สูงสุดมากแล้วประกาศทางรอดแก่เราทั้งหลาย [18] เราทำอย่างนั้นหลายวัน

กิจการ 2:4-11 - เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงตั้งต้นพูดภาษาแปลกๆ ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด [5] มีพวกยิวจากทุกประเทศทั่วใต้ฟ้า ซึ่งเป็นผู้เกรงกลัวพระเจ้ามาอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม [6] เมื่อมีเสียงอย่างนั้น เขาจึงพากันมาและสับสนเพราะต่างคนต่างได้ยินเขาพูดภาษาของตนเอง [7] คนทั้งปวงจึงประหลาดและอัศจรรย์ใจพูดกันว่า ดูเถิด คนทั้งหลายที่พูดกันนั้นเป็นชาวกาลิลีทุกคนไม่ใช่หรือ [8] เหตุไฉนเราทุกคนได้ยินเขาพูดภาษาของบ้านเกิดเมืองนอนของเรา [9] เช่นชาวปารเธีย และมีเดีย ชาวเอลามและคนที่อยู่ในเขตแดนเมโสโปเตเมีย และแคว้นยูเดียและแคว้นคัปปาโดเซีย ในแคว้นปอนทัสและเอเซีย [10] ในแคว้นฟรีเจีย แคว้นปัมฟีเลียและประเทศอียิปต์ ในแคว้นเมืองลิเบียซึ่งขึ้นกับนครไซริน และคนมาจากกรุงโรม ทั้งพวกยิวกับคนเข้างาดีตีว [11] ชาวเกาะครีตและชาวอาระเบีย เราทั้งหลายต่างก็ได้ยินคนเหล่านี้กล่าวถึงมหกิจของพระเจ้าตามภาษาของเราเอง

1 โครินธ์ 14:13-14 - เหตุฉะนั้นให้คนที่พูดภาษาแปลกๆ อธิษฐานว่า เขาจะสามารถแปลได้ด้วย [14] เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป็นภาษาแปลก ๆ ใจของข้าพเจ้าอธิษฐานก็จริง แต่ความคิดก็ไม่เป็นประโยชน์

บทที่ 2 คำตอบ

1. อ่าน 1 เปโตร 4:11 ความสามารถของผู้ใดที่เราใช้ในการรับใช้ผู้อื่น
ความสามารถของพระเจ้า
2. อ่าน 1 โครินธ์ 12:4 มีของประทานหลากหลายและนานาชนิด แต่ผู้ใดคือแหล่งของของประทานเหล่านั้น
พระเจ้า หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์
3. อ่าน 1 โครินธ์ 12:6 เลือกข้อความที่ถูกที่สุด
ข. มีหลายทางที่พระเจ้าทรงทำงานผ่านผู้คน
4. อ่าน 1 โครินธ์ 12:7 การสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการมีของประทานทางจิตวิญญาณนั้น ได้ให้ไว้กับทุก ๆ คน และเพื่อประโยชน์แก่ทุกคน ถูก หรือ ผิด
ถูก
5. อ่าน 1 โครินธ์ 12:8-10 จงบอกรายละเอียดและให้ความหมายของของประทานบางอย่างที่พระเจ้าทรงประทานให้มนุษย์
  - ถ้อยคำแห่งสติปัญญา = การเปิดเผยสำแดงอย่างเหนือธรรมชาติของพระเจ้า ด้วยพระประสงค์และน้ำพระทัยของพระองค์ กิจการ 27:21-25
  - ถ้อยคำแห่งความรู้ = การเปิดเผยสำแดงอย่างเหนือธรรมชาติของพระเจ้า ถึงข้อเท็จจริง หรือ เหตุการณ์บางอย่าง กิจการ 9:11-12
  - ของประทานทางความเชื่อ = ความสามารถในการเชื่อพระเจ้าอย่างเหนือธรรมชาติโดยปราศจากข้อสงสัยใด ๆ ทั้งสิ้น 1 โครินธ์ 13:2
  - ของประทานในการรักษาโรค = ความสามารถอย่างเหนือธรรมชาติในการรักษาโรค โดยไม่ต้องพึ่งความช่วยเหลือจากมนุษย์หรือ ยารักษาโรค มาระโก 16:18
  - การสำแดงการอัศจรรย์ = การแทรกแซงด้วยสิ่งมหัศจรรย์อันเหนือธรรมชาติ และขัดกับกฎทางธรรมชาติ ฮีบรู 2:3-4
  - การพยากรณ์ = การพูดอันเหนือธรรมชาติ ที่ได้รับการดลบันดาลจากพระเจ้า ให้พูดในภาษาที่เข้าใจได้ กิจการ 11:27-28 และ 1 โครินธ์ 14:3
  - การหยั่งรู้ทางจิตวิญญาณ = การเปิดเผยสำแดงจากพระเจ้า ในการสถิตอยู่ หรือกิจกรรมฝ่ายจิตวิญญาณ กิจการ 16:16-18.
  - การพูดภาษาแปลกๆ = การพูดอย่างเหนือธรรมชาติที่ได้รับการดลบันดาลจากพระเจ้า ในการพูดภาษาที่ไม่รู้จัก (ภาษาที่ผู้พูดไม่เข้าใจ) กิจการ 2:4-11
  - การแปลภาษาแปลกๆ = การพูดอย่างเหนือธรรมชาติที่ได้รับการดลบันดาลจากพระเจ้า แปลภาษาที่ไม่รู้จัก 1 โครินธ์ 14:13-14
6. อ่าน โรม 12:6-8 จงให้ความหมายของของประทานฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าทรงประทานให้มนุษย์
  - การพยากรณ์ = การพูดอย่างเหนือธรรมชาติ โดยได้รับการดลบันดาลจากพระเจ้า โดยผู้พูด พูดภาษาที่เข้าใจได้
  - การปรนนิบัติ = การรับใช้ผู้อื่น เป็นการบริการที่ปฏิบัติได้จริง 2 ทิโมธี 4:11
  - การสอน = การอธิบาย ชี้แจง ให้คำสั่งสอน กิจการ 13:1
  - การเตือนสติ = การให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ วิงวอน ตักเตือน ปลอบประโลมใจ การเตือน กิจการ 13:15
  - การให้ = การแบ่งปันให้อะไรที่มีใจกว้างขวาง ถวายให้แก่พระเจ้า และผู้อื่น สุภาษิต 22:9
  - การปกครอง = การนำหรือเป็นผู้นำ กิจการ 20:28
  - ความเมตตา = ความเห็นอกเห็นใจที่แสดงออกต่อผู้กระทำผิด หรือ เหยื่อ มัทธิว 5:7
7. สังเกตเห็นไหมว่า ของประทานเหล่านั้นทำงานผ่านเรา หากเป็นดังนั้น อะไรคือของประทานของเรา
8. อ่าน 1 โครินธ์ 12:7 ผู้ใดคือผู้ที่ได้รับประโยชน์จากของประทานเหล่านี้
ทุก ๆ คน (โดยการใช้ของประทานเหล่านั้นช่วยผู้อื่น ก็ได้ให้พระเจ้าทำงานผ่านตัวเรา)

การอัศจรรย์ถวายเกียรติพระเจ้า

เราได้พูดถึงการดำเนินชีวิตด้วยฤทธานุภาพของพระเจ้า และการปรนนิบัติผู้อื่นผ่านของประทานที่พระเจ้าประทานให้เราแล้ว ตอนนี้เราจะดูกิจการบางอย่างว่า สิ่งเหล่านี้จะถวายเกียรติพระเจ้าได้อย่างไร รวมทั้งสิ่งที่พระองค์ทรงคาดหวังให้เราใช้ความสามารถอันเหนือธรรมชาติที่มาจากพระองค์ มีพระคำหลายข้อที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่จะขอกล่าวสักสองสามข้อเท่านั้น มีทิวบทที่ 9 มีตัวอย่างตอนที่พระเจ้าทรงรักษาชายอัมพาต แต่เราจะพูดถึงรายละเอียดเพิ่มขึ้นในมาระโกบทที่ 2 ในมัทธิว 9:8 บอกว่า “เมื่อประชาชนเป็นอันมากเห็นดังนั้น เขาก็อัศจรรย์ใจ แล้วพากันสรรเสริญพระเจ้า ผู้ได้ทรงประทานสิทธิอำนาจเช่นนั้นแก่มนุษย์” เราทราบไหมว่าของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการอัศจรรย์ทั้งหลายนั้น ถวายเกียรติพระเจ้า นั่นคือเหตุผลที่พระองค์ทรงประทานความสามารถอันมหัศจรรย์ให้กับเรา

เมื่อเราเริ่มแบ่งปันกับคนอื่น ๆ โดยธรรมชาติแล้ว มีแนวโน้มที่เราจะสงสัยและเริ่มตั้งคำถาม “เราจะรู้ได้อย่างไรว่าสิ่งที่คุณพูดมาเป็นเรื่องจริง” ที่ แอล ออสบอร์น ซึ่งเป็นผู้เผยแพร่พระวจนะที่มีชื่อเสียง นำคนมารับเชื่อพระเจ้าหลายร้อยหลายพันคน เขาเล่าประสบการณ์ของตัวเองเมื่อเข้าสู่พันธกิจของพระเจ้าในต่างประเทศครั้งแรก เขาพยายามเป็นพยาน แบ่งปันให้กับผู้คน แต่ไม่มีใครเชื่อสิ่งที่เขาพูด จนที่สัปดาห์หนึ่งเขาเป็นพยานกับชายคนหนึ่งถึงเรื่อง “พระคัมภีร์” ชายคนนั้นกลับถามว่า “อะไรที่ทำให้หนังสือของคุณเล่มนั้น แตกต่างจากหนังสือเล่มอื่น ๆ” ที่ แอล ออสบอร์นรำพึงในใจว่า คนเหล่านี้จะรู้ได้อย่างไรว่าพระคัมภีร์เป็นเรื่องจริง นั่นเชื่อว่าพระคัมภีร์คือพระคำของพระเจ้า แต่จะอย่างไรจึงจะแน่ใจให้เขาเชื่อได้

เขาละจากพันธกิจนั้นด้วยความรู้สึกพ่ายแพ้ และสิ้นหวัง กลับมาบ้าน แล้วเริ่มแสวงหาพระเจ้า พระเจ้าตรัสว่า เขาต้องใช้ความสามารถที่เหนือธรรมชาติของพระองค์ หมายถึงและการการอัศจรรย์ทั้งหลายมีไว้เพื่อจุดประสงค์ที่จะพิสูจน์พระคำของพระเจ้า ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้คน ใน 1 เปโตร 1:23 กล่าวว่า “ด้วยว่าท่านทั้งหลายได้บังเกิดใหม่ ไม่ใช่จากพืชที่จะเบียดเน่าเสีย แต่จากพืชอันไม่รู้เบียดเน่า คือด้วยพระวจนะของพระเจ้าอันทรงชีวิต และดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” พระคำของพระเจ้าคือสิ่งที่เปลี่ยนแปลงชีวิตคน แต่เราต้องทำอะไรเราจึงจะทำให้เขาเชื่อได้นั้นคือสิ่งที่พระเจ้าตรัสจริง ๆ นั่นแหละคือจุดประสงค์ของการอัศจรรย์ เมื่อเราออกไปประกาศว่า เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่ต้องการให้เราได้รับการรักษาให้หายโรค เราสาธิตด้วยการพูดกับโรคนั้นด้วยพระนามของพระเยซู ดาบอดที่กลับมามองเห็น หุ่นอกที่กลับได้อินนั้น เป็นพยานพิสูจน์ว่านั่นคือพระเจ้า การอัศจรรย์จะไม่เปลี่ยนแปลงคน แต่จะมีผลให้พวกเขาเชื่อว่าคำพูดที่เราพูดกับเขานั้นเป็นพระคำของพระเจ้า

ตัวอย่างของพระคัมภีร์สำหรับเรื่องนี้มีอยู่ในมาระโก 2:1-9 ซึ่งกล่าวถึงรายละเอียดของคนที่ได้รับการรักษาให้หาย “ครั้นล่วงไปหลายวัน พระองค์ (พระเจ้า) ได้เสด็จไปในเมืองคาเปอร์นาอุมอีก และคนทั้งหลายได้ยินว่า พระองค์ประทับที่บ้าน และในเวลานั้นคนเป็นอันมากมาชุมนุมกันจนไม่มีที่จะรับ จะเข้าไปใกล้ประตูก็ไม่ได้ พระองค์จึงเสด็จขึ้นบนหลังคารถที่พระองค์ประทับนั้น เมื่อรื้อเป็นช่องแล้ว เขาก็หย่อนแคร่ที่คนอัมพาตนอนอยู่ลงมา เมื่อพระเจ้าเห็นความเชื่อของเขาทั้งหลาย พระองค์จึงตรัสกับคนอัมพาตว่า “ลูกเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว” แต่มีพวกธรรมจารย์บางคนนั่งอยู่ที่นั่น และเขาคิดในใจว่า “ทำไมคนนี้พูดหมิ่นประมาทเช่นนั้น ใครจะยกความผิดบาปได้เว้นแต่พระเจ้า เท่านั้น” ในทันใดนั้นเมื่อพระเจ้าทรงทราบในใจว่า เขาคิดในใจอย่างนั้น จึงตรัสแก่เขาว่า “เหตุไฉนท่านทั้งหลายจึงคิดในใจอย่างนี้เล่า ที่จะว่ากับคนอัมพาตว่า ‘บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว’ หรือจะว่า ‘จงลุกขึ้นยกแคร่เดินไปเถิด’ นั้น ข้างไหนจะง่ายกว่ากัน” ความจริงก็คือ ทั้งสองอย่างล้วนเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะยกโทษบาปให้แก่มนุษย์ และก็เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะรักษาคนเป็นอัมพาตให้หายได้เช่นกัน ดังนั้นหากพระเจ้าทรงทำสิ่งหนึ่งได้ พระองค์ก็จะทรงทำอีกสิ่งหนึ่งได้อย่างแน่นอน

พระเจ้าทรงกล่าวในพระคำที่ 10-12 ว่า “แต่เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่า บุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลกที่จะโปรดยกความผิดบาปได้

พระองค์จึงสั่งคนอัมพาตว่า ‘เราสั่งเจ้าว่า จงลุกขึ้นยกแคร่ไปบ้านของเจ้าเถิด’ ทันใดนั้นคนอัมพาตได้ลุกขึ้นแล้วยกแคร่เดินออกไปต่อหน้าคนทั้งปวง คนทั้งปวงก็ประหลาดใจนัก จึงสรรเสริญพระเจ้าว่า ‘เราไม่เคยเห็นการเช่นนี้เลย’ พระเยซูตรัสอย่างชัดเจนว่า “แต่เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่า บุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลกที่จะโปรดยกความผิดบาปได้ (พระองค์ตรัสกับชายอัมพาตนั้น)” พระองค์ทรงประทานการรักษาโรค เพื่อมนุษย์จะได้รู้ว่าหากพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่เห็นทางกายภาพให้เกิดขึ้นได้ด้วยพระคำของพระองค์ พวกเขาจะเห็นได้ในฝ่ายจิตวิญญาณ ดังเช่น การยกโทษบาปว่า เกิดขึ้นได้เช่นกัน พระเยซูทรงใช้การอัศจรรย์ที่สูงชัน ยืนยันพระคำของพระองค์

ฮีบรู 2:2-3 กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า “ด้วยว่าถ้าถ้อยคำซึ่งทูตสวรรค์ได้กล่าวไว้ นั้นมั่นคง และการละเมิดกับการไม่เชื่อฟัง ทุกอย่างได้รับผลตอบแทนตามความยุติธรรมแล้ว ดังนั้นถ้าเราละเลยความรอดอันยิ่งใหญ่แล้ว เราจะรอดพ้นไปอย่างไรได้ ความรอดนั้นได้เริ่มขึ้นโดยการประกาศขององค์พระผู้เป็นเจ้าเอง และบรรดาผู้ที่ได้ยินพระองค์ ก็ได้รับรองแก่เราว่าเป็นความจริง” นั่นบอกว่าการเจ้าทรงสนับสนุนพระคำนี้ด้วยอำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ลองเอามารวมเข้ากับมารโก 16:20 “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงร่วมงานกับเขา ทรงสนับสนุนคำสอนของเขาโดยหมายสำคัญที่ประกอบขึ้น” ประเด็นก็คือ พระเจ้าต้องการให้เราใช้ความสามารถอันเหนือธรรมชาติ และพลังอำนาจของพระองค์ในการรับใช้ผู้อื่น พระองค์ตรัสกับเขาแน่นอน อันที่จริงแล้ว ทรงปรารถนาที่จะปลดปล่อยหัวใจมนุษย์ให้เป็นอิสระ แต่บางครั้งวิธีที่จะเข้าถึงหัวใจของมนุษย์ได้ ก็โดยผ่านทางร่างกาย และอารมณ์ความรู้สึก หากเราเข้าถึงผู้คนได้โดยผ่านวิธีนี้ มองเห็นผู้คนได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ เขาเหล่านั้นจะเปิดใจยอมให้พระเจ้าเข้ามาสัมผัสส่วนที่เหลือในชีวิตของเขา และยอมผูกพันตัวกับพระองค์ตลอดชั่วชีวิตของพวกเขา

เปาโลเขียนถึงชาวโครินธ์ใน 1 โครินธ์ 2:1-5 กล่าวถึงวิธีที่เขาเข้าถึงชาวโครินธ์ครั้งแรก “พี่น้องทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้ามาหาท่าน ข้าพเจ้ามิได้มาเพื่อประกาศสักขีพยานของพระเจ้าแก่ท่านทั้งหลาย ด้วยถ้อยคำอันไพเราะหรือด้วยสติปัญญา เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไม่แสดงความรู้อะไรในหมู่พวกท่านเลยเว้นแต่เรื่องพระเยซูคริสต์ และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน และเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าก็อ่อนกำลัง มีความกลัวและตัวสั่นเป็นอันมาก คำพูดและคำเทศนาของข้าพเจ้า ไม่ใช่คำที่เกลี้ยกล่อมด้วยสติปัญญาของมนุษย์ แต่เป็นคำซึ่งได้แสดงพระวิญญาณ และพระเดชานุภาพ เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้อาศัยสติปัญญาของมนุษย์ แต่อาศัยฤทธิ์เดชของพระเจ้า” เปาโลพูดชัดเจนว่าเขาไม่ได้มาเพื่อเป็นสักขีพยานด้วยการใช้ถ้อยคำเท่านั้น แต่มาเพื่อสำแดงฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อว่าความเชื่อของชาวโครินธ์จะได้อาศัยฤทธิ์เดชของพระเจ้า มิใช่ด้วยสติปัญญาของมนุษย์

ความเชื่อในพระคริสต์นั้นมีเหตุผลที่วิเศษอยู่ในตัวเอง ครั้นเมื่อเราประจักษ์ความจริงแล้ว เราจะสงสัยว่าเราพลาดไปได้อย่างไร เพราะเหตุใดใครต่อใครจึงไม่ยอมรับความจริงนั้น ความเชื่อในพระคริสต์ไม่ใช่แค่เรื่องเหตุผล...แต่เป็นเรื่องของประสบการณ์จริงกับพระเจ้าที่แท้จริง พระองค์ทรงพระชนม์อยู่ทุกวันนี้ ทรงมีพระประสงค์ที่จะแสดงพระองค์เองถึงฤทธิ์านุภาพอย่างเดียวกับที่พระองค์ทรงแสดงในพระวจนะของพระองค์ ฮีบรู 13:8 กล่าวว่า “พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิมในเวลาวานนี้ และเวลาวานนี้ และต่อ ๆ ไปเป็นนิจกาล” พระเยซูทรงเสด็จลงมาเป็นมนุษย์ พิสูจน์ความเป็นพระเจ้า ด้วยหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่าง ๆ ที่เราเห็น กิจการ 10:38 บอกว่า “คือเรื่องพระเยซูชาวนาซาเร็ธว่า พระเจ้าได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และด้วยฤทธิ์านุภาพอย่างไร พระเยซูเสด็จไปกระทำคุณประโยชน์และรักษาบรรดาคนซึ่งถูกพญามารเบียดเบียน ด้วยว่าพระเจ้าได้สถิตอยู่กับพระองค์” พระองค์ทรงสนับสนุนพระคำด้วยสิ่งมหัศจรรย์ที่เกิดขึ้น สิ่งมหัศจรรย์เหล่านั้นเสี่ยงกั๊วงานราวกับระฆัง ที่ดึงดูดผู้คนให้เข้ามาหาพระวจนะของพระองค์ พวกเขาเหล่านั้นถวายเกียรติพระเจ้า หลาย ๆ พระคำก็บอกอยู่ว่าการอัศจรรย์เหล่านั้นถวายเกียรติพระเจ้า หากพระเยซูต้องใช้ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการปรนนิบัติและเพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิตผู้คน เราคิดว่าเราจะทำได้ดีกว่าที่พระองค์ทรงกระทำหรือ พระเยซูทรงทำการอัศจรรย์เพื่อดึงดูดผู้คนให้เข้ามาหาพระองค์ มารับพระวจนะ คิดหรือว่าเราจะงุนใจและพิสูจน์ต่อชาวโลกได้โดยปราศจากการใช้ฤทธิ์านุภาพอันเหนือธรรมชาติของพระเจ้า ความจริงก็คือ หมายสำคัญและการอัศจรรย์นั้นถวายเกียรติพระองค์ มันคือเสี่ยงระฆังกั๊วงานที่ดึงดูดผู้คนเข้ามา ราวกระดิ่งที่บอกสัญญาณอาหารเย็น คืออาหารที่จะทำให้เราอิ่มระฆังหรือกระดิ่งนั้นเรียกร้องความสนใจจากเรา หากไม่มีกระดิ่ง บางคนก็จะพลาดอาหารมื้อนั้น ดุจเช่นเดียวกับที่ หากปราศจากฤทธิ์

เดช และการอัครจริยของพระเจ้าแล้ว หลายคนก็จะพลาดความจริงที่ว่า พระเจ้ามีอยู่จริง พระองค์ทรงเปลี่ยนแปลงจิตใจของเขา ยกโทษบาปให้เขาได้

ต้องตระหนักให้ดีกว่าพระเจ้าต้องการเคลื่อนไหวผ่านเราแต่ละคน ให้ฤทธานุภาพของพระองค์ทำงานผ่านเราทุกคน และทำการอัครจริยผ่านเราไปสู่ชีวิตผู้อื่น บางคนพูดว่า “จะเกิดอะไรขึ้นถ้าผมอธิษฐานแล้วเขาไม่หาย ผมจะรู้ได้อย่างไรว่ามันจะได้ผล มันทำให้ผมหวั่นไหว เราต้องระลึกไว้เสมอว่า เราไม่ใช่ผู้ที่สำแดงการอัครจริย พระเจ้าต่างหากที่ เป็นผู้กระทำ ไม่ใช่ความรับผิดชอบของเรา หากเกิดการอัครจริยขึ้น แล้วบุคคลนั้นได้รับอิสรภาพ และก็ไม่ใช่ความผิดของเราแน่นอน หากมันไม่ได้ผล สิ่งที่เราทำได้ก็แค่การอธิษฐาน พระเจ้าเป็นผู้สำแดงการอัครจริยในการรักษาโรค แต่พระองค์ต้องเคลื่อนไหวผ่านเรา พระเจ้าต้องการใช้เราทำการอัครจริย เราจำเป็นต้องศึกษาพระคำของพระองค์ ดูว่ามันได้ผลอย่างไร นำไปใช้กับชีวิตของตัวเอง เริ่มต้นยอมให้หมายสำคัญและการอัครจริยเหนือธรรมชาติของพระเจ้าทำงานผ่านเราเสียแต่วันนี้

คำถามกับพระคัมภีร์

1. การอัศจรรย์คืออะไร

2. อ่าน มาระโก 2:10-12 การอัศจรรย์นี้แสดงให้เห็นว่า พระเยซูทรงมีอำนาจ ในการทำอะไร

มาระโก 2:10-12 - แต่เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่า บุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลกที่จะโปรดยกความผิดบาปได้ (พระองค์จึงตรัสสั่งคนอัมพาตว่า) [11] เราสั่งเจ้าว่า จงลุกขึ้นยกแคร่ไปบ้านของเจ้าเถิด [12] ทันใดนั้นคนอัมพาตได้ลุกขึ้นแล้วก็ยกแคร่เดินออกไปต่อหน้าคนทั้งปวง คนทั้งปวงก็ประหลาดใจนัก จึงสรรเสริญพระเจ้าว่า เราไม่เคยเห็นการเช่นนี้เลย

3. อ่าน มาระโก 16:15-18 ในฐานะผู้เชื่อ เราต้องทำอะไร

มาระโก 16:15-18 - ฝ่ายพระองค์จึงตรัสสั่งพวกสาวกว่า ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน [16] ผู้ที่เชื่อและรับบัพติศมาก็จะรอด แต่ผู้ที่ไม่เชื่อจะต้องถูกลงพระอาชญา [17] มีคนเชื่อที่ไหน หมายถึงคนเหล่านั้นจะบังเกิดขึ้นที่นั่น คือเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา เขาจะพูดภาษาแปลกๆ [18] เขาจะจับงูได้ ถ้าเขาตีหมาพิชอย่างใด จะไม่เป็นอันตรายแก่เขา และเขาจะวางมือบนคนไข้คนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค

4. อ่าน กิจการ 8:5-8, 12 คนเหล่านั้นเห็นอะไร พวกเขาตอบสนองอย่างไร

กิจการ 8:5-8, 12 - ส่วนฟีลิปจึงลงไปยังเมืองสะมาเรียและประกาศเรื่องพระคริสต์ให้ชาวเมืองนั้นฟัง [6] ประชาชนก็พร้อมใจกันฟังถ้อยคำที่ฟีลิปได้ประกาศ เพราะเขาได้ยืนท่านพูด และได้เห็นการอัศจรรย์ซึ่งท่านได้กระทำนั้น [7] ด้วยว่ามีโสโครกที่สิงอยู่ในคนหลายคนได้พากันร้องด้วยเสียงดัง แล้วออกมาจากคนเหล่านั้น และคนที่เป็นโรคมืดกับคนง่อยก็หายเป็นปกติ [8] จึงเกิดความปลื้มปิติอย่างยิ่งในเมืองนั้น ... [12] แต่เมื่อฟีลิปได้ประกาศเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า และพระนามแห่งพระเยซูคริสต์แล้ว คนทั้งหลายก็เชื่อ และรับบัพติศมาทั้งชายและหญิง

5. อ่าน กิจการ 3:12 อัครสาวกเปโตร พูดว่าอะไร เกี่ยวกับความบริสุทธิ์ของตัวเอง ในการทำการอัศจรรย์

กิจการ 3:12 - พอเปโตรแลเห็นก็กล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า ท่านชนชาติอิสราเอลทั้งหลาย ไฉนท่านพากันประหลาดใจด้วยคนนี้ เขมันดูเราทำไมเล่า อย่างกับว่าเราทำให้คนนี้เดินได้ โดยฤทธิ์หรือความบริสุทธิ์ของเราเอง

6. อ่าน กิจการ 3:16 การอัศจรรย์เกิดขึ้นได้อย่างไร

กิจการ 3:16 - โดยความเชื่อในพระนามของพระองค์ พระนามนั้นจึงได้กระทำให้คนนี้ซึ่งท่านทั้งหลายเห็นและรู้จักมีกำลังขึ้น คือความเชื่อซึ่งเป็นไปโดยพระองค์ ได้กระทำให้คนนี้หายปกติต่อหน้าท่านทั้งหลาย

7. มีตัวอย่างการอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่หรือไม่ ที่ไม่ได้เกิดจากอัครสาวก

มาระโก 9:38-39 - ยอห์นจึงทูลพระองค์ว่า พระอาจารย์เจ้าข้า พวกข้าพระองค์ได้เห็นคนหนึ่งขับผีออกโดยพระนามของพระองค์ ซึ่งคนนั้นมิได้ตามพวกเรา และพวกข้าพระองค์ได้ห้ามเขา เพราะเขามิได้ตามพวกเรา [39] พระเยซูจึงตรัสว่า

อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าไม่มีผู้ใดจะกระทำการอัศจรรย์ในนามของเรา แล้วอีกประเดี๋ยวหนึ่งอาจกลับพูดประณามเรา

กิจการ 8:5-7 - ส่วนฟีลิปจึงลงไปยังเมืองสะมาเรีย และประกาศเรื่องพระคริสต์ให้ชาวเมืองนั้นฟัง [6] ประชาชนก็พร้อมใจกันฟังถ้อยคำที่ฟีลิปได้ประกาศ เพราะเขาได้ยื่นท่านพูด และได้เห็นการอัศจรรย์ซึ่งท่านได้กระทำนั้น [7] ด้วยว่าผีโสโครกที่สิงอยู่ในคนหลายคนได้พากันร้องด้วยเสียงดัง แล้วออกมาจากคนเหล่านั้น คนที่เป็นโรคอัมพาตกับคนง่อยก็หายเป็นปกติ

กิจการ 9:10-18 - ในเมืองดามัสกัสมีศิษย์คนหนึ่งชื่ออานาเนีย องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาได้ตรัสกับผู้นั้นโดยนิมิตว่า อานาเนียเอ๋ย อานาเนียจึงทูลตอบว่า พระองค์เจ้าข้า ดุเถิด ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ [11] องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาจึงตรัสกับเขาว่า จงลุกขึ้น ไปที่ถนนที่เรียกว่าถนนตรง ถามหาชายคนหนึ่งชื่อเซโลชาวเมืองทาร์ซัสอยู่ในบ้านของยูดาส เพราะดุเถิด เขากำลังอธิษฐานอยู่ [12] และในนิมิตเขาได้เห็นคนหนึ่งชื่ออานาเนียเข้ามาวางมือบนเขา เพื่อเขาจะเห็นได้อีก [13] แต่อานาเนียทูลตอบว่า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์ได้ยื่นหลายคนพูดถึงคนนั้นว่า เขาได้ทำร้ายวิสุทธิชนของพระองค์ในกรุงเยรูซาเล็มมาก [14] และในที่นี้เขาได้อำนาจมาจากพวกปุโรหิตใหญ่ ให้ผูกมัดคนทั้งปวงที่ร้องออกพระนามของพระองค์ [15] ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาตรัสกับท่านว่า จงไปเถิด เพราะว่าคนนั้นเป็นภานะที่เราได้เลือกสรรไว้สำหรับจะนำนามของเราไปยังประชาชาติ กษัตริย์และชนชาติอิสราเอล [16] เพราะว่าเราจะสำแดงให้เขาเห็นว่า เขาจะต้องทนทุกข์ลำบากมากเท่าใดเพราะนามของเรา [17] แล้วอานาเนียก็ไปและเข้าไปในบ้านวางมือบนเขาโลกกล่าวว่า พี่เซโลเอ๋ยองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือพระเยซู ทรงปรากฏแก่ท่านกลางทางที่ท่านมานั้นได้ ทรงใช้ข้าพเจ้ามาเพื่อท่านจะเห็นได้อีก เพื่อท่านจะประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ [18] ในทันใดนั้นมิอะไรเหมือนเกล็ดตกจากตาของเขาแล้วก็เห็นได้อีกท่านจึงลุกขึ้นรับบัพติศมา

8. อ่าน 1 โครินธ์ 1:7 ของประธานในการทำการอัศจรรย์จะยุติลงเมื่อใด

1 โครินธ์ 1:7 - เพื่อว่าท่านทั้งหลายจึงมิได้ขาดของประธานเลย ในขณะที่ท่านรอคอยการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

บทที่ 3 คำตอบ

1. การอัศจรรย์คืออะไร
การอัศจรรย์ คือเหตุการณ์ที่น่ามหัศจรรย์ หรือเหตุการณ์ที่ไม่ปกติ ซึ่งเป็นการสำแดงอำนาจจากพลังอำนาจของพระเจ้า
2. อ่าน มาระโก 2:10-12 การอัศจรรย์นี้แสดงให้เห็นว่า พระเยซูทรงมีอำนาจ ในการทำอะไร
อำนาจในการยกโทษบาป
3. อ่าน มาระโก 16:15-18 ในฐานะผู้เชื่อ เราต้องทำอะไร
ออกไปประกาศข่าวประเสริฐ บัพติศมาผู้เชื่อ ขับผีออก พูดภาษาแปลกๆ และรักษาคนป่วยให้หายโรค
4. อ่าน กิจการ 8:5-8, 12 คนเหล่านั้นเห็นอะไร พวกเขาตอบสนองอย่างไร
พวกเขามองเห็นการอัศจรรย์ (พระคำที่ 7) เชื่อในพระเยซู และรับบัพติศมาในน้ำ (พระคำที่ 12)
5. อ่าน กิจการ 3:12 อัครสาวกเปโตร พูดว่าอะไร เกี่ยวกับความบริสุทธิ์ของตัวเอง ในการทำการอัศจรรย์
มันไม่ใช่ความบริสุทธิ์หรือฤทธานุภาพของเขาที่รักษาชายคนนั้น แต่เป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า
6. อ่าน กิจการ 3:16 การอัศจรรย์เกิดขึ้นได้อย่างไร
โดยพระนามของพระเยซู และความเชื่อในพระองค์
7. มีตัวอย่างการอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่หรือไม่ ที่ไม่ได้เกิดจากอัครสาวก
มี สาวกผู้ติดตามของพระเยซูที่มีฤทธิ์เดช (มาระโก 9:38-39) ฟีลิป (กิจการ 8:5-7) อานาเนีย (กิจการ 9:10-18)
8. อ่าน 1 โครินธ์ 1:7 ของประทานในการทำการอัศจรรย์จะยุติลงเมื่อใด
จะยุติลงเมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จกลับมา

อาณาจักรแห่งความสัมพันธ์อย่างพระเจ้า

วันนี้เราจะพูดถึงอาณาจักรแห่งความสัมพันธ์อย่างพระเจ้า พระคัมภีร์เอ่ยถึงเรื่องนี้ตลอด เช่น คำว่า “คริสตจักร” มาจากภาษากรีก “ekklesia” ซึ่งหมายถึง “กลุ่มบุคคลที่ถูกเรียกกลุ่มหนึ่ง” ขณะที่เราอ่านพระคัมภีร์ จะเห็นว่าคริสตจักร หรือกลุ่มคนของพระเจ้า ได้ร่วมมือมาพบปะกัน หนุนใจให้อธิษฐานด้วยกัน เป็นกำลังใจซึ่งกันและกันทุก ๆ วัน พวกเขาได้รับกำลังใจจากอาณาจักรแห่งความสัมพันธ์อย่างพระเจ้าขณะที่เขาก้าวไปข้างหน้าด้วยกัน จะเห็นได้ว่า พระคัมภีร์ใช้คำว่า ‘ผู้ปกครองคริสตจักร’ หลายต่อหลายครั้ง ซึ่งเป็นคำที่ใช้เรียกผู้สูงวัย ผู้ที่มีวุฒิภาวะ ผู้ที่เดินในทางของพระคริสต์ ผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตครอบครัวและการแต่งงาน หากผู้ใดประสบปัญหาชีวิตคู่ เขาคงจะไปพบผู้ที่ใช้ชีวิตตามแบบอย่างของพระเจ้า ผู้ที่มีสติปัญญาจากพระเจ้าสะสมมานานนับปี

ตระหนักให้ได้ว่า พระวจนะอธิบายถึงพระกายของพระคริสต์ ในรูปของร่างกายฝ่ายกายภาพ กายที่ประกอบด้วยมือ ตา หู และอวัยวะส่วนอื่น ๆ เราล้วนเป็นส่วนหนึ่งของคนและกัน ในฐานะที่เป็นอวัยวะของคนและกัน เราส่งถ่ายพลังให้กันและกัน แต่ละเส้นเอ็นแต่ละส่วนของร่างกายมีของประทานของตัวเอง มีความสามารถ มีวิธีการของตัวเองที่จะถ่ายทอดความแข็งแกร่งและความรู้ต่อส่วนอื่น ๆ

พระคัมภีร์กล่าวในยากอบ 5:16 ว่า “ท่านทั้งหลายจงสารภาพความผิดต่อกันและกัน จงอธิษฐานเพื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้หายโรค คำอธิษฐานด้วยใจร้อนรนของผู้ชอบธรรมนั้น มีพลังทำให้เกิดผล” นี่คือนัยอย่างหนึ่งในพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงอาณาจักรแห่งความสัมพันธ์อย่างพระเจ้า กายของพระคริสต์มีอะไรบางอย่างขาดหายไป นั่นดูเหมือนว่าเป็นเพราะเราเน้นย้ำเรื่องความเป็นโรหิตของผู้เชื่อ ที่พวกเขามุ่งไปที่พระเจ้า จนไม่ได้เข้าหากันและกัน จึงมีบางอย่างขาดหายไป พระคัมภีร์กล่าวถึงการสารภาพความผิดซึ่งกันและกัน (ต่อไปนี้เป็นคำพยานของคุณดอน โครว์ ผู้รับใช้พระเจ้าและผู้สอนพระคัมภีร์)

“ผมมีเพื่อนคนหนึ่งชื่อคุณหมออลเรน ลูอิส เป็นชายสูงอายุ เราใช้เวลาด้วยกันมากพอควร เขาเป็นผู้มีความรู้ภาษากรีก อ่านจากภาษากรีกโดยตรง เมื่อมีข้อความอะไรในพระคัมภีร์ที่ผมไม่เข้าใจ ผมมักไปถามเขาว่าในภาษากรีกว่าอย่างไร ผมถามเขาถึงความหมายที่ลึกกลงไปอีกในภาษากรีก คุณหมอช่วยผมในเรื่องการศึกษาพระคำเป็นอย่างมาก ผมใช้เวลาหลายชั่วโมงกับคุณหมอตான்นี้ เขามีสติปัญญาล้ำเลิศ มีชีวิตที่เป็นแบบอย่างของพระเจ้า มีชีวิตคู่ที่ดีเยี่ยม มีครอบครัวที่ประสบความสำเร็จ แต่มีบางเวลาที่เขาล้วนจะต้องสารภาพความผิดของตนเอง ผมรู้ว่าพระคัมภีร์บอกว่า เราต้องสารภาพบาปของเราต่อพระเจ้า ผมไม่ได้บอกว่าคุณต้องสารภาพบาปกับผู้ใด เสมือนหนึ่งว่าเขาสามารถยกโทษบาปให้เราได้ เพราะเราต้องมุ่งไปที่พระเจ้า แต่เราก็มักมีผู้ที่เรารายงานสิ่งที่เรากระทำด้วย” (จบคำพยาน)

อาณาจักรแห่งการมีความสัมพันธ์อย่างพระเจ้า เป็นอาณาจักรที่เราต้องมี เพื่อให้เกิดความเชื่อถือนั้น เพื่อที่จะมีผู้หนุนใจเราให้แสวงหาพระเจ้า พระคัมภีร์บอกให้เราเตือนสติซึ่งกันและกันทุกวันในฮีบรู 10:24-25 ไม่ให้ละเลยการประชุมร่วมกัน ให้กำลังใจกันและกัน ตักเตือนกันและกัน เพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดในพวกท่านมีใจแข็งกระด้างไปเพราะเล่ห์กลของบาปทั้งหลายทั้งปวงนี้ล้วนกล่าวถึงความสำคัญของความสัมพันธ์อย่างพระเจ้า ในด้านลบ พระคัมภีร์ยังเตือนเราบ่อยครั้งเรื่องความสัมพันธ์ที่ไม่ใช่ของพระเจ้า และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อความคิดจิตใจของเรา ก่อนที่เราจะรู้ตัว เราอาจจะถูกชักนำไปในทางที่ไม่ถูกไม่ควร นั่นก็เพราะว่าเราไม่ได้ป้องกันตัวเอง ไม่ได้พบที่ปรึกษาในแบบอย่างของพระเจ้า (สุภาพิต 11:14, 13:20, 1 โครินธ์ 15:33) พระคัมภีร์กล่าวว่า “เพราะว่าความชอบธรรมจะมีหุ้นส่วนอะไรกับความอธรรม” (2 โครินธ์ 6:14)

ขณะที่เดินอยู่ในวิถีชีวิตคริสเตียน เราต้องหนุนใจตัวเองให้วนเวียนอยู่กับความสัมพันธ์อย่างพระเจ้า ออกห่างจากผู้ที่จะมีอิทธิพลด้านลบต่อชีวิตของเรา เป็นเรื่องสำคัญมากที่เราจะมีผู้เชื่ออย่างพระเจ้าในชีวิตของเรา ผู้เชื่อซึ่งจะลับเราให้แหลมคมได้ (สุภาพิต 27:17) เป็นผู้ที่เรารายงานตัวด้วย ขอพระเจ้าอวยพรพระพรในขณะนี้ที่เราครุ่นคิดไตร่ตรอง ใช้สมาธิอย่างต่อเนื่องกับเรื่องนี้

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน 1 โครินธ์ 15:33 พระคำข้อนี้สอนอะไรเราเกี่ยวกับความสัมพันธ์

1 โครินธ์ 15:33 - อย่าหลงเลย การคบกับคนชั่วยอมทำให้นิสัยที่ดีเสียไป

2. อ่าน 1 โครินธ์ 12:12 พระคำข้อนี้แสดงให้เห็นถึงชีวิตคริสเตียนอย่างไร

1 โครินธ์ 12:12 - ถึงกายนั้นเป็นกายเดียว ก็ยังมีอวัยวะหลายส่วน และบรรดาอวัยวะต่าง ๆ ของกายเดียวนั้นแม้จะมีหลายส่วนก็ยังเป็นกายเดียวกันนั้นใด พระคริสต์ก็ทรงเป็นฉันนั้น

3. อ่าน ฮีบรู 10:24 เราเรียนรู้อะไรจากพระคำข้อนี้ ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์อย่างพระเจ้า

ฮีบรู 10:24 - และให้เราพิจารณาดูกันและกัน เพื่อเป็นเหตุให้มีความรักและกระทำความดี

4. อ่าน ฮีบรู 10:25 เราเรียนรู้อะไรจากพระคำข้อนี้ ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์อย่างพระเจ้า

ฮีบรู 10:25 - ซึ่งเราเคยประชุมกันนั้นอย่าให้หยุด เหมือนอย่างบางคนเคยกระทำนั้น แต่จงเตือนสติกันและกัน และให้มากยิ่งขึ้นเมื่อท่านทั้งหลายเห็นวันเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว

5. อ่าน สุภาพิต 5:22-23 เหตุใดเราจึงต้องปกป้องใจเราจากความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นอย่างพระเจ้า

สุภาพิต 5:22-23 - ความชั่วช้าของคนชั่วร้ายจะตกเขาเอง และเขาก็จะติดอยู่กับตาข่ายบาปของเขา [23]เขาจะตายปราศจากคำสั่งสอน และเพราะความโง่งออย่างยิ่งของเขา เขาจึงจะหลงเงินไป

6. อ่าน 2 ทิโมธี 2:22 เราต้องแสวงหาความชอบธรรม ความเชื่อ ความรัก และสันติสุขกับผู้ใด

2 ทิโมธี 2:22 - จงหลีกเลี่ยงเสียจากราคะต้นหาของคนหนุ่ม แต่จงใฝ่ในความชอบธรรม ในความเชื่อ ความรัก และสันติสุข ร่วมกับผู้ที่ออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยใจบริสุทธิ์

7. อ่าน ฮีบรู 13:7 เราต้องระลึกถึงและถือแบบอย่างชีวิตของเราจากใคร

ฮีบรู 13:7 - ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงคนเหล่านั้นที่ปกครองท่าน ผู้ซึ่งได้ประกาศพระวจนะของพระเจ้าแก่ท่าน และจงพิจารณาดูผลปลายทางของเขา แล้วจงตามอย่างความเชื่อของเขา

บทที่ 4 คำตอบ

1. อ่าน 1 โครินธ์ 15:33 พระคำข้อนี้สอนอะไรเราเกี่ยวกับความสัมพันธ์
การคบกับคนชั่วยอมทำให้เสียสิ่งที่ดีเสียไป
2. อ่าน 1 โครินธ์ 12:12 พระคำข้อนี้แสดงให้เห็นถึงชีวิตคริสเตียนอย่างไร
เช่นเดียวกับร่างกายทางกายภาพ เราทุกคนต้องการสมาชิกอื่น ๆ ของกายของพระคริสต์
3. อ่าน ฮีบรู 10:24 เราเรียนรู้อะไรจากพระคำข้อนี้ ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์อย่างพระเจ้า
คนที่มีความสัมพันธ์อย่างพระเจ้านั้น ให้หนุนใจกันและกัน เพื่อให้มีความรักและกระทำการดี
4. อ่าน ฮีบรู 10:25 เราเรียนรู้อะไรจากพระคำข้อนี้ ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์อย่างพระเจ้า
เราต้องมาประชุมร่วมกัน สามัคคีธรรมร่วมกัน และเตือนสติกันและกัน
5. อ่าน สุภาพิต 5:22-23 เหตุใดเราจึงต้องปกป้องใจเราจากความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นอย่างพระเจ้า
เพื่อเราจะไม่หลงเงินไป ด้วยความโง่ของเรา (พระคำข้อ 23)
6. อ่าน 2 ทิโมธี 2:22 เราต้องแสวงหาความชอบธรรม ความเชื่อ ความรัก และสันติสุขกับผู้ใด
ผู้ที่ออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยใจบริสุทธิ์
7. อ่าน ฮีบรู 13:7 เราต้องระลึกถึงและถือแบบอย่างชีวิตของเราจากใคร
คนเหล่านั้นที่ปกครองท่าน ผู้ซึ่งได้ประกาศพระวาทะของพระเจ้า

การถูกข่มเหง

วันนี้จะพูดเรื่องการถูกข่มเหง จากพระคำพระเยซู ในมัทธิว 10:16-23 พระองค์ต้องการเตรียมเหล่าสาวกของพระองค์ให้พร้อมที่จะเผชิญการถูกต่อต้าน พระองค์ต้องการให้พวกเขาเข้าใจว่าการต่อต้านนั้นจะเกิดขึ้น บรรดาผู้ที่ใช้ชีวิตอย่างพระเจ้า มีชีวิตที่พระคริสต์เป็นศูนย์กลางจะต้องทนทุกข์ทรมานจากการถูกข่มเหง (2 ทิโมธี 3:12) นี่เป็นสิ่งที่เราไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ศัตรูจะอยู่เบื้องหลังการข่มเหง การถูกข่มเหงเป็นส่วนหนึ่งของการยืนหยัดเพื่อความชอบธรรม พระคัมภีร์บอกว่า บรรดาผู้ที่ใช้ชีวิตอย่างพระเจ้าจะต้องถูกทรมานจากการข่มเหง พระเยซูได้เตรียมสาวกของพระองค์ด้วยพระวจนะว่า “ดูเถิด เราใช้พวกท่านไปดุกแคะอยู่ท่ามกลางฝูงสุนัขป่า” (มัทธิว 10:16) คำว่า ‘ดูเถิด’ หมายความว่า “ฟังเราให้ดี ท่านทั้งหลาย เราต้องการให้พวกท่านเข้าใจสิ่งนี้ เรากำลังจะส่งพวกท่านไปเหมือนแคะอยู่ท่ามกลางสุนัขป่า” ในบรรดาสัตว์ทั้งหลาย แคะเป็นสัตว์ที่ช่วยเหลือและป้องกันตัวเองได้น้อยที่สุด แคะไม่มีฟันที่แหลมคม ไม่มีพิษเหมือนงู ไม่มีเครื่องป้องกันใด ๆ ทั้งสิ้น สิ่งที่ปกป้องมันได้สิ่งเดียว คือผู้เลี้ยงแคะ

ความรับผิดชอบของผู้เลี้ยงแคะก็คือกันสุนัขป่าให้ออกจากฝูงแคะ แต่พระเยซูกลับตรัสตรงกันข้าม “เราใช้พวกท่านไปเหมือนแคะอยู่ท่ามกลางสุนัขป่า” นำแปลกใหม่ เหตุที่พระองค์ตรัสดังนั้นก็เพราะประสงค์ที่จะเตรียมพวกเขาให้พร้อมสำหรับการถูกต่อต้าน ในเอเฟซัส 6:12 กล่าวว่า “เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับเทพผู้ครอบครอง ศักดิ์เทพ เทพผู้ครองพิภพในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับเหล่าวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ” จะมีการต่อต้านเกิดขึ้น ส่วนหนึ่งในชีวิตคริสเตียนก็คือการถูกต่อต้าน พระเยซูอยากให้เราเข้าใจเรื่องนี้ พระองค์อยากให้เราเตรียมตัวไว้ จึงตรัสว่า “เหตุฉะนั้นท่านจงฉลาดเหมือนงู” (มัทธิว 10:16) คำว่า ‘ฉลาด’ หมายถึงฉลาดในทุก ๆ สถานการณ์ ซึ่งเราไม่จำเป็นต้องปลูกปั้นสร้างปัญหา แต่เราต้องใช้ปัญญาที่ติดตัว ต้องฉลาดเหมือนงูและไร้พิษสงเหมือนนกกเขา

พระเยซูตรัสไว้ในมัทธิว 10:17 ว่า “แต่จงระวังผู้คนไว้ให้ดี” ในเอเฟซัส 2:2 ก็ยังระบุว่า “เจ้าแห่งอำนาจในย่านอากาศ คือวิญญาณที่ครอบครองอยู่ในบุตรแห่งการไม่เชื่อฟัง” ซาตานจะใช้คนนั้นแหลมมาต่อต้านเรา ต่อต้านเป้าหมายของพระเยซูคริสต์ ต่อต้านพระวจนะของพระเจ้า “แต่จงระวังผู้คนไว้ให้ดี เพราะพวกเขาจะมอบท่านทั้งหลายไว้กับศาลและจะเขียนท่านในธรรมศาลาของเขา” (มัทธิว 10:17) เปาโลกล่าวว่า (2 “ข้าพเจ้าถูกโยยตีห้าครั้ง และถูกเขียนตีห้าครั้ง ครั้งละสามสิบเก้าที เพราะว่าข้าพเจ้ารับใช้พระเยซูประกาศพระคำของพระองค์”) (2 โครินธ์ 11:23-24) พระเยซูตรัสว่า เราจะถูกมอบไว้กับศาล กระทั่งรัฐก็ถูกใช้ให้ต่อต้านพระเยซูคริสต์ เราจะถูกมอบไว้กับรัฐหรือกษัตริย์เพื่อพระเยซูเจ้า เพื่อเป็นพยานให้กับเรา หรือเพื่อต่อต้านเรา

คริสเตียนมักใช้จดหมายในการประกาศให้ข่าวประเสริฐเข้าถึงผู้คน โดยสุ่มรายชื่อส่งจดหมายออกไป สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือผู้ที่ได้รับจดหมายบางคนเดือดดาลมาก บางคนโทรไปแจ้งตำรวจเพื่อสร้างปัญหาให้คริสเตียน ตำรวจก็ต้องรูไปสืบสวน เห็นตัวอย่างของการข่มเหงใหม่ แทนที่ตำรวจจะออกตรวจความเรียบร้อยบนท้องถนน กลับต้องเสียเวลาไปสวนคริสเตียน ทำไมละ ก็เพราะพระเยซูคริสต์ เพราะข่าวประเสริฐ พระวจนะของพระเจ้าเป็นจริง หากเรายืนอยู่บนสัจธรรมของพระวจนะ ถ้าที่ว่าจะเป็นพยาน อาจหาญพอที่จะประกาศเรื่องพระเยซู อาจหาญที่จะใช้ชีวิตอันชอบธรรมต่อหน้ามนุษย์ ก็จะต้องมีผู้ต่อต้านเราแน่นอน มีแรงขับแห่งความชั่วก็มีแรงขับแห่งความดี พระเยซูต้องการให้สาวกของพระองค์เตรียมตัวไว้

พระเยซูตรัสในมัทธิว 10:19 “แต่เมื่อเขามอบท่านไว้นั้น อย่าเป็นกังวลว่าจะพูดอะไรหรืออย่างไร เพราะเมื่อถึงเวลา คำที่ท่านจะพูดนั้นจะทรงประทานแก่ท่านในเวลานั้น” พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าจะให้ปัญญาเช่นเดียวกับสเทเฟน ผู้คนไม่อาจจับปัญญาของสเทเฟนได้ในขณะที่เขาพูด พระเยซูตรัสในพระคำที่ 22-23 ว่า “ท่านจะถูกคนทั้งปวงเกลียดชังเพราะเห็นแก่นามของเรา แต่ผู้ใดที่ท่านได้ถึงที่สุดผู้นั้นจะรอด แต่เมื่อเขาข่มเหงท่านในเมืองนี้ จงหนีไปยังอีกเมืองหนึ่ง” ปฏิบัติที่ต่อต้านความชอบธรรมต่อต้านเป้าหมายของพระเยซูคริสต์ คือของจริงที่เราต้องเผชิญ หากเราเป็นผู้ปฏิบัติตามพระวจนะ ไม่ใช่แค่ผู้ฟัง

(ต่อไปนี้เป็นคำพยานของคุณดอน โครว์) วันหนึ่งขณะที่ผมกำลังเดินเล่นที่สวนสาธารณะแห่งหนึ่ง เห็นหญิงสูงวัยคนหนึ่งกำลังนั่งเล่นชิงช้าอยู่ ผมคิดกับตัวเองว่า เธอดูไม่มีพิษไม่มีภัย เธอไม่ทำร้ายผมแน่ ผมจึงขอนั่งชิงช้าข้างๆ เธอ พอนั่งลงแล้วผมก็เริ่มพูดคุยกับเธอ ได้ความว่าเธอชื่อเจน ผมจึงถามว่า “คุณทำงานอะไรครับ เจน” เธอตอบว่า “ปลดเกษียณเรียบร้อยแล้วล่ะ” เธอถามกลับว่า “แล้วคุณล่ะ” “ตอนนี้ผมทำงานให้หน่วยงานของพันธุกิจ และหน่วยงานของคริสตจักรครับ” ในวินาทีนั้นเอง สีหน้าเธอก็เปลี่ยนไป เธอตะคอกออกมาว่า “อย่ามาพูดกับฉันเรื่องพระเจ้า อย่ามาพูดเรื่องพระเยซูนะ” ผมว่า “โอ เจนพูดอะไรอย่างนั้น” เธอพูดต่อว่า “ถ้าพระเยซูมาขึ้นอยู่ตรงหน้าฉันตอนนี้ ฉันจะถ่มน้ำลายใส่หน้าให้ด้วย” ผมร้องว่า “เจนอย่าพูดอย่างนั้น คุณถูกใครที่คริสตจักรทำร้ายคุณหรือเปล่า” จึงพูดแบบนี้ อย่าพูดอย่างนั้นเลย ให้ผมเล่าเรื่องครอบครัวผมให้ฟังได้ไหม” เธอร้าวใส่ผมว่า “ไม่ ฉันบอกแล้วว่านายห้ามพูดกับฉัน นายกำลังจะพูดกับฉันเรื่องพระเยซูอะไรของนาย กับพระเจ้าได้ทำอะไรให้ครอบครัวนาย ฉันไม่ปล่อยให้นายพูดหยุดได้แล้ว” ผมพูดไปต่อว่า “ได้โปรดเถอะเจน ผมต้องเล่าเรื่องพระเยซูให้คุณฟัง” เธอตะคอกใส่ผมว่า “หยุด ฉันบอกให้นายหยุดปาก”

เธอมีสุนัขเล็ก ๆ ตัวหนึ่งที่ผูกสายจูงอยู่ “อ้ากก” เธอกระซอกเจ้าสุนัขน้อยนั้นจากที่กำลังนั่งอยู่ให้เดินตามเธอ ขณะที่เธอสะบัดตัวจากไป นี่คือหญิงที่ควบคุมตัวเองไม่ได้ ด้วยจิตวิญญาณที่พลุ่งพล่านในตัวเอง จิตวิญญาณที่ไม่เชื่อฟัง เธอถูกศัตรูควบคุม ผมบอกตัวเองว่า ผมไม่คืนกับการถูกตะโกนใส่หน้า ไม่คืนกับการถูกสบประมาท แต่ผมทำอะไรไม่ได้นอกจากส่งสารเธอ ไม่มีอะไรนอกจากความรักที่มีต่อเจน เธอควบคุมตัวเองไม่ได้ แต่ผมควบคุมได้ ผมกลับถึงบ้านแล้วถามพระเจ้าว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทราบใช่ใหม่ว่าสิ่งที่อัศจรรย์ที่สุดก็คือ ข้าพระองค์ตั้งสติได้ เมื่อถูกคนปะทะซึ่งๆหน้า ข้าพระองค์ไม่รู้สึกละไร นอกจากรัก และส่งสารเขา” (จบคำพยาน)

การข่มเหง การถูกต่อต้านจะเกิดขึ้นเมื่อเราออกไปในนามของพระเยซู พระวิญญาณของพระเจ้าองค์เดียวกันนี้แหละที่ให้เรามีใจกล้าหาญประกาศเรื่องพระเยซู แม้ว่าเราจะถูกปฏิเสธเพื่อพระองค์ พระวิญญาณองค์เดียวกันนี้ก็ทรงปกป้องช่วยและเสริมกำลังความเข้มแข็งให้เราในทุก ๆ สถานการณ์

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน 2 ทิโมธี 3:12 ผู้ที่ดำเนินชีวิตแบบพระเจ้าจะเผชิญกับ

2 ทิโมธี 3:12 แท้จริงทุกคนที่ปรารถนาจะดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกด่าข่มเหง

2. คุณจะอธิบายคำว่า “การถูกข่มเหง” อย่างไร

3. อ่าน มาระโก 4:16-17 ความทุกข์ยากและการถูกข่มเหงมาจากสาเหตุใด

มาระโก 4:16-17 - และซึ่งตอกที่ซึ่งมีพื้นหิน มีเนื้อดินแต่น้อยนั้นก็ทำนองเดียวกัน ได้แก่บุคคลที่ได้ยินพระวจนะ และกักรับทันทีด้วยความปรีดี [17] แต่ไม่มีรากในตัวเองจึงทนอยู่ได้ชั่วคราว ภายหลังเมื่อเกิดการยากลำบากและการข่มเหงต่าง ๆ เพราะพระวจนะนั้น ก็เลิกละทิ้งในทันทีทันใด

4. อ่าน กิจการ 8:1, 4 การถูกข่มเหงในกรุงเยรูซาเล็มส่งผลให้เกิดอะไร

กิจการ 8:1, 4 - การที่เขาฆ่าสเทเฟนเสียนั้น เขาโลก็เห็นชอบด้วย คราวนั้นเกิดการข่มเหงคริสตจักรครั้งใหญ่ในกรุงเยรูซาเล็ม และศิษย์ที่ทั้งปวงนอกจากพวกอัครสาวกได้กระจัดกระจายไปทั่วแคว้นแคว้นเดียวเดียวกับสะมาเรีย [4] ฉะนั้นฝ่ายศิษย์ทั้งหลายซึ่งกระจัดกระจายไปก็เที่ยวประกาศพระวจนะนั้น

5. อ่าน มัทธิว 5:10-12 มีพระพรสำหรับผู้ที่ถูกข่มเหงเพราะ

มัทธิว 5:10-12 - บุคคลผู้ใดต้องถูกข่มเหงเพราะเหตุความชอบธรรม ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นของเขา [11] เมื่อเขาจะติเตียนข่มเหงและนินทาว่าร้ายท่านทั้งหลายเป็นความเท็จเพราะเรา ท่านก็เป็นสุข [12] จงชื่นชมยินดีอย่างเหลือล้น เพราะว่าบำเหน็จของท่านมีบริบูรณ์ในสวรรค์ เพราะเขาได้ข่มเหงศาสนาพยากรณ์ทั้งหลายที่อยู่ก่อนท่านเช่นกัน

6. อ่าน มัทธิว 5:12 เมื่อผู้เชื่อถูกข่มเหงเพราะความชอบธรรม เขาคาดหวังที่จะได้รับอะไรในอนาคต

มัทธิว 5:12 - จงชื่นชมยินดีอย่างเหลือล้น เพราะว่าบำเหน็จของท่านมีบริบูรณ์ในสวรรค์ เพราะเขาได้ข่มเหงศาสนาพยากรณ์ทั้งหลายที่อยู่ก่อนท่านเหมือนกัน

7. อ่าน กิจการ 9:4-5 เขาโลข่มเหงใคร

กิจการ 9:4-5 - เขาโลจึงล้มลงถึงดินและได้ยินเสียงพูดแก่เขาว่า “เขาโล เขาโลเอ๋ย เจ้าข่มเหงเราทำไม” [5] เขาโลจึงทูลถามว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นผู้ใด” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เราคือเยซู ที่เจ้าข่มเหง ซึ่งเจ้าถีบประตักก็ยากนัก”

8. อ่าน กิจการ 9:1 ในความเป็นจริง เขาโลข่มเหง

กิจการ 9:1 - ฝ่ายเขาโลยังขู่คำรามกล่าวว่าเจ้าศิษย์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเสีย จึงไปหาหมาป่าโรทิต

9. อ่าน กาลาเทีย 6:12 ผู้คนในหนังสือกาลาเทีย พวกเขาพยายามเพิ่มพระบัญญัติทางศาสนาเข้าไปในข่าวประเสริฐ เขาทำเช่นนั้นเพื่อที่จะหลีกเลี่ยง

กาลาเทีย 6:12 - คนที่ปรารถนาได้หน้าตามเนื้อหนัง เขาบังคับให้ท่านรับพิธีเข้าสู่หนัด เพื่อเขาจะได้ไม่ถูกข่มเหงเพราะเรื่องกางเขนของพระคริสต์เท่านั้น

บทที่ 5 คำตอบ

1. อ่าน 2 ทิโมธี 3:12 ผู้ที่ดำเนินชีวิตแบบพระเจ้าจะเผชิญกับ
การถูกข่มเหง
2. คุณจะอธิบายคำว่า “การถูกข่มเหง” อย่างไร
การกวนใจ ทำให้ทุกข์ทรมาน เพราะความเชื่อ
3. อ่าน มารโก 4:16-17 ความทุกข์ยากและการถูกข่มเหงมาจากสาเหตุใด
เพราะพระวจนะนั้น (การกำจัดพระคำของพระเจ้า)
4. อ่าน กิจการ 8:1, 4 การถูกข่มเหงในกรุงเยรูซาเล็มส่งผลให้เกิดอะไร
ผู้คนเดินทางไปทั่วทุกถิ่น เพื่อเทศนาพระคำของพระเจ้า
5. อ่าน มัทธิว 5:10-12 มีพระพรสำหรับผู้ที่ถูกข่มเหงเพราะ
เพื่อเห็นแก่ความชอบธรรม
6. อ่าน มัทธิว 5:12 เมื่อผู้เชื่อถูกข่มเหงเพราะความชอบธรรม เขาคาดหวังที่จะได้รับอะไรในอนาคต
รางวัลอันยิ่งใหญ่ในสวรรค์
7. อ่าน กิจการ 9:4-5 เซาโลข่มเหงใคร
พระเยซู
8. อ่าน กิจการ 9:1 ในความเป็นจริง เซาโลข่มเหง
สาวกของพระเยซู (คริสเตียน)
9. อ่าน กาลาเทีย 6:12 ผู้คนในหนังสือกาลาเทีย พวกเขาพยายามเพิ่มพระบัญญัติทางศาสนาเข้าไปในข่าวประเสริฐ เขาทำเช่นนั้น
เพื่อที่จะหลีกเลี่ยง
**การทนทุกข์ทรมาน การถูกข่มเหงเพื่อกางเขนของพระเยซู ในอีกนัยหนึ่ง พวกเขาหลีกเลี่ยงการถูกข่มเหงที่มาจาก
เทศนาเรื่องความรอดโดยพระคุณด้วยความเชื่อผ่านทางพระคริสต์เท่านั้น**

กษัตริย์และราชอาณาจักรของพระองค์

ในพระคัมภีร์เดิม สิ่งที่ชนชาติอิสราเอลต่างจากชนชาติอื่นก็คือ การปกครองแบบต่ออาคราซี (การปกครองโดยให้พระเจ้าเป็นผู้ปกครองสูงสุด) อีกนัยหนึ่งก็คือ การปกครองโดยตรงจากพระเจ้า (อิสยาห์ 43:15) ต่อมาตามประวัติศาสตร์ของอิสราเอล อิสราเอลปรารถนาจะมีกษัตริย์ผู้เป็นมนุษย์ปกครองพวกเขาเหมือนชนชาติอื่น ๆ (1 ซามูเอล 8:5-19) พระเจ้าจึงประทานตามที่ร้องขอ พระองค์ทรงเลือกกษัตริย์นามว่าซาอูล (1 ซามูเอล 10:24-25) ต่อมาด้วยความไม่เชื่อฟังของซาอูล พระเจ้าจึงแต่งตั้งดาวิดเป็นกษัตริย์แทนดาวิดได้ชื่อว่า เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงชอบพระทัย (กิจการ 13:21-22, 1 พงศกษัตริย์ 15:3)

กษัตริย์จักต้องเป็นตัวแทนที่มองเห็นได้ของพระเจ้าที่มองไม่เห็น (เฉลยธรรมบัญญัติ 17:14-2) ยามใดที่กษัตริย์ติดตามพระเจ้า พระองค์กับราชอาณาจักรของพระองค์จะมั่งคั่ง ยามใดที่กษัตริย์ไม่ติดตามพระเจ้า ยามนั้นกษัตริย์และอาณาจักรของพระองค์จะตกไปเป็นเชลย และประสบความหายนะ (1 ซามูเอล 15:22-23)

เมื่อพระเจ้าทรงเลือกกษัตริย์องค์หนึ่ง พระองค์จะส่งผู้เผยพระวจนะไปเจิมบุคคลนั้นด้วยน้ำมัน นี่เป็นสัญลักษณ์ให้รู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสด็จลงมาเพื่อประทานกำลังและทรงเจิมกษัตริย์นั้นในการปกครองประเทศ ช่วงเวลานี้เองที่พระวิญญาณของพระเจ้าจะเสด็จลงมาสวมทับกษัตริย์พระองค์นั้น เปลี่ยนหัวใจให้ปกครองด้วยความชอบธรรม เพราะพระเจ้าสถิตอยู่กับเขา (1 ซามูเอล 10:1, 6-7, 9) การทรงเจิมให้ปกครอง (การแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์) คือที่มาของเรื่องพระเมสสิยาห์ คำว่า 'ผู้ที่พระเจ้าทรงเจิม' ในภาษาฮีบรู คือ **Mashiac** (พระเมสสิยาห์) คำแปลในภาษากรีกคือ **Christos** (Christ พระคริสต์) ในพระคัมภีร์เดิมนั้นผู้เผยพระวจนะได้พยากรณ์ว่าพระเมสสิยาห์ (ผู้ที่พระเจ้าทรงเจิม) จะเสด็จมา พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์จะทรงสถาปนาราชอาณาจักรซึ่งจะไม่ล่มสลาย (ดาเนียล 2:44, 7:14, และ 27) ตามพระคัมภีร์จะเห็นว่า พระเยซูไม่เคยอธิบายให้ชาวยิวเข้าใจว่าพระองค์หมายถึงอะไร ในขณะที่พระองค์ทรงเฝ้าถึงราชอาณาจักร นั้นเป็นแนวคิดตั้งแต่สมัยพระคัมภีร์เดิม ซึ่งชาวยิวสมัยนั้นเฝ้ารอคอยการเสด็จมา (อิสยาห์ 9:6-7, 11:1-6, ดาเนียล 2:44, 7:13-14, 18, 27)

หากเราไม่เข้าใจพื้นฐานเรื่องราชอาณาจักรของพระองค์ ก็เป็นไปได้ที่เราจะเข้าใจศาสนาที่พระเยซูคริสต์ ราชอาณาจักรนั้นคือคำสอนของพระเยซู เป็นคำสอนเดียวเท่านั้นที่พระองค์สั่งให้เหล่าสาวกออกไปประกาศสั่งสอน (มาระโก 1:14-15, ลูกา 9:1-2, กิจการ 28:23-31, ลูกา 16:16 และมัทธิว 24:14) ข้อความนี้ยังอ้างถึง "ความรอด" หรือการมอบ "ชีวิตนิรันดร์" ให้ (ฮีบรู 2:3, มัทธิว 19:16, 23, กิจการ 28:23-24, 28 และ 30-31) วิธีที่ว่า "ราชอาณาจักรของพระเจ้า" หมายถึงความคิดที่ประชาชนกลุ่มหนึ่งอยู่ภายใต้การปกครองของพระเจ้า การที่จะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าได้นั้น เราต้องทำตามเงื่อนไข มีข้อเรียกร้องให้เราต้องเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่ การเปลี่ยนแปลงจิตใจลักษณะนี้ในพระคัมภีร์เรียกว่าการกลับใจใหม่ คือการเปลี่ยนหัวใจให้หันมาหาพระเจ้า หันหลังให้กับซาตาน หันหลังจากบาปและวิถีแห่งบาป หันมาหาพระเจ้า พระคริสต์ และวิถีของพระองค์ เมื่อบุคคลหนึ่งหันมาหาพระเจ้า พระองค์ประทานการอภัยโทษบาป ชีวิตนิรันดร์ให้แก่เขา (โรม 6:23) ให้เป็นของขวัญผ่านโลหิตที่หล่อออกของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าประเสริฐนี่คือ "ข้าพเจ้าประเสริฐแห่งพระองค์" หรือการเทศนาเรื่อง "อาณาจักรของพระเจ้า"

(กิจการ 20:24-25) อาณาจักรของพระเจ้ามีคุณลักษณะแห่งพระองค์ (มัทธิว 20:1-16) อาณาจักรนี้ได้เข้ามาอย่างเงียบ ๆ อย่างลับ ๆ โดยพันธกิจของพระเยซู (มัทธิว 13:33) วันหนึ่งในอนาคต อาณาจักรของพระองค์จะปรากฏให้เราเห็นอย่างสมบูรณ์เด่นชัด เติบโตด้วยพระสิริและพระสง่าราศี (มัทธิว 13:36-43)

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน ดาเนียล 2:44 ในพระคัมภีร์เดิม บรรดาผู้เผยพระวจนะพยากรณ์ว่า ในอนาคต พระเมสสิยาห์ (ผู้ที่พระเจ้าทรงเจิม) จะเสด็จมา และพระเจ้าผู้สร้างฟ้าสวรรค์จะก่อตั้งอาณาจักรซึ่งจะ

- ก. มีอายุถึง 1,000 ปี
- ข. ไม่มีวันทำลายได้
- ค. อยู่เพียงชั่วคราว

ดาเนียล 2:44 - ในสมัยของกษัตริย์เหล่านั้น พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์จะทรงสถาปนาราชอาณาจักรหนึ่ง ซึ่งไม่มีวันทำลายเสียได้ หรือราชอาณาจักรนั้นจะไม่ตกไปแก่ชนชาติอื่น ราชอาณาจักรนั้นจะกระทำให้บรรดाराชอาณาจักรเหล่านั้นแตกออกเป็นชิ้น ๆ ถึงอวสาน และราชอาณาจักรนั้นจะตั้งมั่นอยู่เป็นนิรันดร์

2. อ่าน มัทธิว 4:17, 23 พระเยซูเทศนาเรื่อง

มัทธิว 4:17, 23 - ตั้งแต่นั้นมาพระเยซูได้ทรงตั้งต้นประกาศว่า “จงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์มาใกล้แล้ว”... [23] พระเยซูได้เสด็จไปทั่วแคว้นกาลิลี ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของเขา ทรงประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรนั้น และทรงรักษาโรคภัยไข้เจ็บทุกอย่างของชาวเมืองให้หาย

3. อ่าน มาระโก 1:14-15 พระเยซูทรงเทศนาข่าวประเสริฐเรื่อง

มาระโก 1:14-15 - ครั้นยอห์น ถูกขังไว้ในคุกแล้ว พระเยซูได้เสด็จมายังแคว้นกาลิลี ทรงประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรของพระเจ้า ตรัสว่า ‘เวลากำหนดมาถึงแล้ว อาณาจักรของพระเจ้ามาใกล้แล้ว ท่านทั้งหลายจงกลับใจเสียใหม่ เชื่อข่าวประเสริฐ’

4. อ่าน ลูกา 4:43 เหตุผลที่พระเจ้าทรงส่งพระเยซูลงมาคือ

ลูกา 4:43 - แต่พระองค์ตรัสแก่เขาว่า “เราต้องไปประกาศเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าแก่เมืองอื่นด้วย เพราะว่าที่เราได้รับใช้มาก็เพราะเหตุนี้เอง”

5. อ่าน ยอห์น 4:25 พระเยซูไม่เคยอธิบายให้ชาวยิวได้เข้าใจว่าพระองค์ทรงหมายถึงอะไรในขณะที่ทรงเอยถึงราชอาณาจักร มันคือแนวคิดตั้งแต่สมัยพระคัมภีร์เดิมที่พวกเขา

- ก. รู้เรื่องนั้นน้อยมาก
- ข. คิดว่าจะไม่มีวันเกิดขึ้น
- ค. กำลังรอคอยกันอยู่

ยอห์น 4:25 - นางทูลพระองค์ว่า ‘ดิฉันทราบว่าคุณพระเมสสิยาห์ที่เรียกว่า พระคริสต์จะเสด็จมา เมื่อพระองค์เสด็จมาพระองค์จะทรงชี้แจงทุกสิ่งแก่เรา’

6. อ่าน ลูคา 9:1-2 สาวกทั้งสิบสองคนนั้นได้กระทำสามอย่างคือ

ลูคา 9:1-2 - พระองค์ทรงเรียกสาวกสิบสองคนของพระองค์มาพร้อมกัน แล้วทรงประทานให้เขามีอำนาจและสิทธิอำนาจเหนือผีทั้งปวงและรักษาโรคต่างๆ ให้อภัย แล้วพระองค์ทรงใช้เขาไปประกาศอาณาจักรของพระเจ้า และรักษาคนเจ็บป่วยให้อภัย

7. อ่าน ลูคา 10:1-2, 8-9 พระเยซูทรงให้สาวกทั้งเจ็ดสิบคนนั้นไปประกาศที่

ลูคา 10:1-2, 8-9 - ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตั้งสาวกอื่นอีกเจ็ดสิบคนไว้และใช้เขาออกไปที่ละสองคนๆ ให้ล่วงหน้าพระองค์ไปก่อน ให้เข้าไปทุกเมืองและทุกตำบลที่พระองค์จะเสด็จไปนั้น [2] พระองค์ตรัสกับเขาว่า ‘การเก็บเกี่ยวนั้นเป็นการใหญ่หนักหนาแต่คนงานยังน้อยอยู่ เหตุฉะนั้นพวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของการเก็บเกี่ยวนั้น ให้ส่งคนงานมาในการเก็บเกี่ยวของพระองค์ ... [8] ถ้าท่านจะเข้าไปในเมืองใด ๆ และเขารับรองท่านไว้ จงกินของที่เขาดังให้ [9] และจงรักษาคนป่วยในเมืองนั้นให้อภัย และแจ้งแก่เขาว่า อาณาจักรของพระเจ้ามาใกล้ท่านทั้งหลายแล้ว’

8. อ่าน ลูคา 23:2 คำจำกัดความของยิว คำว่า “พระคริสต์” หมายถึงผู้ที่

ลูคา 23:2 - และเขาเริ่มฟ้องพระองค์ว่า เราได้พบคนนี้อยู่ยงชนชาติของเราและห้ามมิให้ส่งส่วยแก่ซีซาร์ และว่าตัวเองเป็นพระคริสต์ กษัตริย์องค์หนึ่ง

9. อ่าน กิจการ 17:7 ตรงข้ามกับกัวโรมัน ชาวยิวว่าเปาโลสอนว่ายังมี _____ อีกพระองค์หนึ่ง นั่นคือ

กิจการ 17:7 - ยาโสรับรองเขาไว้ และบรรดาคนเหล่านี้ได้กระทำผิดคำสั่งของซีซาร์ โดยเขาสอนว่ามีกษัตริย์อีกองค์หนึ่งคือ พระเยซู

10. อ่าน กิจการ 19:8-10 เปาโลได้โต้แย้งและชักชวนอย่างกล้าหาญต่อชาวเมืองเอเฟซัส ในเรื่องใด

กิจการ 19:8-10 - เปาโลเข้าไปกล่าวโต้แย้งในธรรมศาลาด้วยใจกล้าสามเดือน ชักชวนให้เชื่อในสิ่งที่กล่าวถึงอาณาจักรของพระเจ้า [9] แต่บางคนมีใจแข็งกระด้างไม่เชื่อและพูดหยาบช้าเรื่องทางนั้นต่อหน้าชุมนุมชน เปาโลจึงแยกไปจากเขาและพาพวกสาวกไปด้วย แล้วท่านได้ไปโต้แย้งกันทุกวันในห้องประชุมของท่านผู้หนึ่งชื่อ ทิรินัส [10] ท่านได้กระทำอย่างนั้นสิ้นสองปี จนชาวแคว้นเอเชียทั้งพวกยิว และพวกกรีกได้ยินพระวจนะของพระเยซูเจ้า

11. อ่าน กิจการ 28:23-31 ข้อที่ 31 อัครสาวกเปาโล เทศนาเรื่อง

กิจการ 28:23-31 - เมื่อเขานัดวันพบกับท่าน คนเป็นอันมากก็พากันมาหาอยู่ที่อาศัยของท่าน ท่านจึงกล่าวแก่เขาตั้งแต่เช้าจนเย็น เป็นพยานถึงอาณาจักรของพระเจ้า และชักชวนให้เขาเชื่อถือในพระเยซู โดยใช้ข้อความจากพระราชบัญญัติของโมเสส และจากคัมภีร์ศาสตพยากรณ์ [24] คำที่ท่านกล่าวนั้นบางคนก็เชื่อ บางคนก็ไม่เชื่อ [25] และเมื่อเขาไม่เห็นพ้องกันจึงลาไป เมื่อเปาโลได้กล่าวข้อความแถมว่า ‘พระวิญญานบริสุทธิ์ตรัสกับบรรพบุรุษของเราทั้งหลาย โดยอิสยาห์ศาสตพยากรณ์ถูกต้องดีแล้ว [26] ว่า ‘จงไปหาชนชาตินี้และกล่าวว่า พวกเจ้าจะได้ยินก็จริง แต่จะไม่เข้าใจ จะดูก็จริง แต่จะไม่สังเกต [27] เพราะว่าจิตใจของชนชาตินี้ก็เหนียวชา หูก็ตึง และตาของเขาก็ปิด เกรงว่าเขาจะเห็นด้วยตาของเขา และได้ยินด้วยหูของเขา และเข้าใจด้วยจิตใจของเขา และจะหันกลับมา และเราจะรักษาเขาให้อภัย’ [28] เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงรู้ว่า ความรอดของ

บทที่ 6

พระเจ้าได้ไปถึงคนต่างชาติแล้ว และเขาจะฟังด้วย” [29] เมื่อเปาโลได้กล่าวคำเหล่านี้เสร็จแล้ว พวกยิวก็ได้จากไป และได้เถียงกันเป็นการใหญ่ [30] เปาโลจึงได้อาศัยอยู่ครบสองปีในบ้านที่ท่านเช่า และได้ต้อนรับคนทั้งปวงที่มาหาท่าน [31] ทั้งประกาศอาณาจักรของพระเจ้า และสั่งสอนเรื่องพระเยซูคริสต์เจ้าโดยใจกล้า ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดขัดขวาง

12. อ่าน มัทธิว 24:14 สิ่งที่จะต้องประกาศสั่งสอนไปทั่วโลกคือ

มัทธิว 24:14 - ชาวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนี้จะประกาศไปทั่วโลกให้เป็นคำพยานแก่บรรดาประชาชาติ และที่สุดปลายจะมาถึง

13. อ่าน กิจการ 20:24-25 ชาวประเสริฐแห่งอาณาจักรนั้นคือชาวประเสริฐแห่ง

กิจการ 20:24-25 - แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงข้าพเจ้าเลย ข้าพเจ้ามิได้ถือว่าชีวิตของข้าพเจ้าเป็นสิ่งประเสริฐแก่ข้าพเจ้า แต่ในชีวิตของข้าพเจ้าขอทำหน้าที่ให้สำเร็จด้วยความปีติยินดี และทำการปรนนิบัติที่ได้รับมอบหมายจากพระเยซูเจ้า คือที่จะเป็นพยานถึงข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้านั้น [25] ดุเถิด ข้าพเจ้าเที่ยวข่าวประกาศอาณาจักรของพระเจ้าในหมู่พวกท่าน บัดนี้ ข้าพเจ้าทราบอยู่ว่าท่านทั้งหลายจะไม่เห็นหน้าข้าพเจ้าอีก

14. อ่าน ลูกา 16:16 เป็นไปไม่ได้ ที่เราจะเข้าใจพระคำของพระเยซูโดยไม่มีพื้นฐานเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า แผ่นดินของพระเจ้าเป็นสิ่งเดียวเท่านั้นที่พระเยซูสั่งให้สาวกของพระองค์

ก. ไปประกาศสั่งสอน

ข. ไม่ต้องใส่ใจ

ค. นำไปครุ่นคิด

ลูกา 16:16 - มีพระราชบัญญัติและศาสนาดายากรณ์มาจนถึงยอห์น ตั้งแต่นั้นมาเขาก็ประกาศเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า และคนทั้งปวงก็ชิงกันเข้าไปในอาณาจักรนั้น

15. อ่าน มัทธิว 6:10 โดยพื้นฐานแล้ว อาณาจักรของพระเจ้าคืออาณาจักรที่ปกครองโดยพระเจ้า ในพระคำข้อนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า

มัทธิว 6:10 - ขอให้อาณาจักรของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นที่ไปตามใจของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไร ก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก

16. อ่าน โคลโลสี 1:13-14, โรม 14:9 วลีที่ว่า“อาณาจักรของพระเจ้า”คือความคิดของกลุ่มคนที่จะรับพระเยซูเข้ามาในหัวใจของเขา ยอมรับการปกครองของพระเจ้า (ปฏิเสฐซาตาน) และรับการอภัยโทษบาปจากพระองค์เข้าไปมีส่วนร่วมในอาณาจักร

ก. ทูลถามพระเยซูในใจพวกเขา

ข. ยอมรับการปกครองของพระเจ้า (ปฏิเสฐซาตาน) และรับการอภัยโทษบาปจากพระองค์

ค. เข้าร่วมคริสตจักร

โคลโลสี 1:13-14 - พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้พ้นจากอำนาจของความมืด และได้ทรงย้ายเรามาตั้งไว้ในอาณาจักรแห่งพระบุตร

ที่รักของพระองค์ [14] ในพระบุตรนั้นเราจึงได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์ คือเป็นการทรงโปรดยกบาปทั้งหลายของเรา

โรม 14:9 - เพราะเหตุนี้เองพระคริสต์จึงได้ทรงสิ้นพระชนม์และได้ทรงเป็นขึ้นมาและทรงพระชนม์อีก เพื่อจะได้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของทั้งคนตายและคนเป็น

17. อ่าน มัทธิว 4:17 เพื่อที่จะเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์ ทรงเรียกร้องให้เราเปลี่ยนแปลงจิตใจ การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ ในพระคัมภีร์เรียกว่า

- ก. การทำบุญ
- ข. การรักษารธรรมบัญญัติ
- ค. การกลับใจใหม่

มัทธิว 4:17 - ตั้งแต่นั้นมาพระเยซูได้ทรงตั้งต้นประกาศว่า “จงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์มาใกล้แล้ว”

18. อ่าน กิจการ 26:18 คุณเคยหันกลับจาก _____ มาถึงความสว่าง _____ ของซาตานมาถึง _____ และเพื่อรับการยกโทษบาปหรือยัง

กิจการ 26:18 - เพื่อจะให้เจ้าเปิดตาของเขา เพื่อเขาจะกลับจากความมืดมาถึงความสว่าง จากอำนาจของซาตานมาถึงพระเจ้า เพื่อเขาจะได้รับการยกโทษความผิดบาปของเขาให้ได้รับมรดกด้วยกันกับคนทั้งหลายซึ่งถูกแยกตั้งไว้แล้ว โดยความเชื่อในเรา

19. อ่าน เอเสเคียล 36:26-27 และกิจการ 11:15-18 คุณได้รับหัวใจใหม่และจิตวิญญาณใหม่เพื่อนำให้คุณเดินในทางของพระเจ้าแล้วหรือยัง

เอเสเคียล 36:26-27 - เราจะให้ใจใหม่แก่เจ้า และเราจะบรรจุจิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไปเสียจากเนื้อของเจ้า และจะให้ใจเนื้อแก่เจ้า [27] เราจะใส่วิญญาณของเราภายในเจ้า และกระทำให้เจ้าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และเจ้าจะรักษาคำตัดสินของเราและกระทำตาม

กิจการ 11:15-18 - “เมื่อข้าพเจ้าตั้งต้นกล่าวข้อความนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จมาสถิตกับข้าพเจ้าทั้งหลาย เหมือนได้เสด็จลงมาบนพวกเราในตอนต้นนั้น [16] แล้วข้าพเจ้าได้ระลึกถึงคำตรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งพระองค์ตรัสไว้ว่า ‘ยอห์นได้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’ [17] เหตุฉะนั้น ถ้าพระเจ้าได้ทรงโปรดประทานของประทานแก่เขาเหมือนแก่เราทั้งหลาย ผู้ที่ได้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า ข้าพเจ้าเป็นผู้ใดเล่าที่จะขัดขืนพระเจ้าได้” [18] ครั้นคนทั้งหลายได้ยินคำเหล่านั้นก็นิ่งอยู่ แล้วได้สรรเสริญพระเจ้าว่า “พระเจ้าได้ทรงโปรดแก่คนต่างชาติให้กลับใจใหม่จนได้ชั่วชีวิตรอดด้วย”

20. อ่าน ลูกา 18:13-14 คุณเคยเรียกหาพระเจ้าเพื่อขอการยกโทษบาปหรือยัง

ลูกา 18:13-14 - ฝ่ายคนเก็บภาษีนั้นยืนอยู่แต่ไกล ไม่แหงนดูฟ้า แต่ตอกของตนเองว่า ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดพระเมตตาแก่ข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปเถิด เราบอกท่านทั้งหลายว่าคนนี้แหละเมื่อกลับไปยังบ้านของตนก็นับว่าชอบธรรมยิ่งกว่าอีกคนหนึ่งนั้น เพราะว่าทุกคนที่ยกตัวขึ้นจะต้องถูกเหยียดลงแต่ทุกคนที่ได้ถ่อมตัวลงจะต้องถูกยกขึ้น

บทที่ 6 คำตอบ

1. อ่าน ดาเนียล 2:44 ในพระคัมภีร์เดิม บรรดาผู้เผยพระวจนะพยากรณ์ว่า ในอนาคต พระเมสสิยาห์ (ผู้ที่พระเจ้าทรงเจิม) จะเสด็จมา และพระเจ้าผู้สร้างฟ้าสวรรค์จะก่อตั้งอาณาจักรซึ่งจะ
ข. จะไม่มีวันทำลายเสียได้
2. อ่าน มัทธีว 4:17, 23 พระเยซูเทศนาเรื่อง
จงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์มาใกล้แล้ว
3. อ่าน มาระโก 1:14-15 พระเยซูทรงเทศนาข่าวประเสริฐเรื่อง
อาณาจักรของพระเจ้า
4. อ่าน ลูกา 4:43 เหตุผลที่พระเจ้าทรงส่งพระเยซูลงมาคือ
ไปประกาศเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า
5. อ่าน ยอห์น 4:25 พระเยซูไม่เคยอธิบายให้ชาวยิวได้เข้าใจว่าพระองค์ทรงหมายถึงอะไรในขณะที่ทรงเอ่ยถึงราชอาณาจักร
มันคือแนวคิดตั้งแต่สมัยพระคัมภีร์เดิมที่พวกเขา
ค. พวกเขากำลังรอคอยอยู่
6. อ่าน ลูกา 9:1-2 สาวกทั้งสิบสองคนนั้นได้กระทำสามอย่างคือ
ขับผีออก รักษาคนเจ็บป่วยให้หาย และประกาศเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า
7. อ่าน ลูกา 10:1-2, 8-9 พระเยซูทรงให้สาวกทั้งเจ็ดสิบคนนั้นไปประกาศที่
อาณาจักรของพระเจ้า
8. อ่าน ลูกา 23:2 คำจำกัดความของยิว คำว่า “พระคริสต์” หมายถึงผู้ที่เป็
กษัตริย์
9. อ่าน กิจการ 17:7 ตรงข้ามกับกฎโรมัน ชาวยิวว่าเปาโลสอนว่ายังมี _____ อีกพระองค์หนึ่ง นั่นคือ _____
กษัตริย์ อีกพระองค์หนึ่งนั่นคือ พระเยซู
10. อ่าน กิจการ 19:8-10 เปาโลได้โต้แย้งและชักชวนอย่างกล้าหาญต่อชาวเมืองเอเฟซัส ในเรื่องใด
อาณาจักรของพระเจ้า
11. อ่าน กิจการ 28:23-31 ข้อที่ 31 อัครสาวกเปาโล เทศนาเรื่อง
ประกาศอาณาจักรของพระเจ้า และสั่งสอนเรื่องพระเยซูคริสต์เจ้า
12. อ่าน มัทธีว 24:14 สิ่งที่จะต้องประกาศสั่งสอนไปทั่วโลกคือ
ข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า

13. อ่าน กิจการ 20:24-25 ชาวประเสริฐแห่งอาณาจักรนั้นคือชาวประเสริฐแห่ง
พระคุณของพระเจ้า
14. อ่าน ลูกา 16:16 เป็นไปไม่ได้ ที่เราจะเข้าใจพระคำของพระเยซูโดยไม่มีพื้นฐานเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า แผ่นดิน
ของพระเจ้าเป็นสิ่งเดียวเท่านั้นที่พระเยซูสั่งให้สาวกของพระองค์
ก. ไปประกาศสั่งสอน
15. อ่าน มัทธิว 6:10 โดยพื้นฐานแล้ว อาณาจักรของพระเจ้าคืออาณาจักรที่ปกครองโดยพระเจ้า ในพระคำข้อนี้แสดงให้เห็นอย่าง
ชัดเจนว่า
ขอให้เป็นที่ไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ในสวรรค์เป็นอย่างไร ก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก
16. อ่าน โคโลสี 1:13-14, โรม 14:9 วลีที่ว่า“อาณาจักรของพระเจ้า”คือความคิดของกลุ่มคนที่รับพระเยซูเข้ามาในหัวใจของเขา
ยอมรับการปกครองของพระเจ้า (ปฏิเสชชาติ) และรับการอภัยโทษบาปจากพระองค์เข้าไปมีส่วนร่วมในอาณาจักร _____
ข. ยอมรับการปกครองของพระเจ้า (ปฏิเสชชาติ) และรับการอภัยโทษบาปจากพระองค์
17. อ่าน มัทธิว 4:17 เพื่อที่จะเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์ ทรงเรียกร้องให้เราเปลี่ยนแปลงจิตใจ การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ ในพระ
คัมภีร์เรียกว่า
ค. การกลับใจใหม่
18. อ่าน กิจการ 26:18 คุณเคยหันกลับจาก _____ มาถึงความสว่าง _____ ของชาติมาถึง _____ และเพื่อรับการ
ยกโทษบาปหรือยัง
ความมืด/อำนาจ/พระเจ้า
19. อ่าน เอเสเคียล 36:26-27 และกิจการ 11:15-18 คุณได้รับหัวใจใหม่และจิตวิญญาณใหม่เพื่อนำให้คุณเดินในทางของพระเจ้า
แล้วหรือยัง
20. อ่าน ลูกา 18:13-14 คุณเคยเรียกหาพระเจ้าเพื่อขอการยกโทษบาปหรือยัง

ตัวตนความเชื่อที่นำไปสู่ความรอด

ชายหนุ่มคนหนึ่งที่ยืนอยู่ต่อหน้าศิษยาภิบาลในวันแต่งงานของเขา ศิษยาภิบาลกล่าวว่า “ท่านจะรับหญิงสาวผู้นี้เป็นแม่ครัวประจำตัว ทำความสะอาดบ้านและล้างจานของท่านหรือไม่ ท่านจะรับเธอเป็นผู้ดูแลบ้าน ปิดกวดบ้านนับแต่ขึ้นไปจนตลอดอายุขัยของท่านทั้งสองหรือไม่” วินาทีนั้นเอง ภรรยาในอนาคตของชายผู้นั้นก็สวนขึ้นทันควันว่า “เดี๋ยวก่อน ถ้าคุณอยากได้ใครสักคนมาทำสิ่งเหล่านี้ให้ คุณจ้างแม่บ้านสักคนมาทำก็ได้ ดิฉันต้องการให้คุณรัก ยอมรับตัวตนของดิฉันทุกอย่างที่ดิฉันเป็น หากคุณยอมรับอย่างที่คุณเป็น ดิฉันจะทำทุกอย่างให้คุณ แต่ให้คุณยอมรับสิ่งที่เป็นตัวตนของดิฉันทั้งหมด ไม่ใช่เฉพาะประโยชน์ที่คุณจะได้จากดิฉันเท่านั้น”

ครูสอนพระคัมภีร์ชาวอเมริกันที่มีชื่อเสียงโด่งดังคนหนึ่ง ชื่อ เอ ดับเบิลยู โทเซอร์ กล่าวเมื่อหลายปีก่อนว่า “น่าแปลก ที่ผู้สอนพระคัมภีร์บางคนไม่เคยรู้เลยว่า ตัวตนความเชื่อที่นำไปสู่ความรอดที่แท้จริงเพียงสิ่งเดียว ก็คือ ตัวตนของพระเยซูคริสต์เอง ไม่ใช่เฉพาะเพียงฤทธานุภาพที่จะช่วยเราให้รอด หรือด้วยความเป็นพระเจ้าเท่านั้น แต่เพราะตัวตนของพระคริสต์เอง พระเจ้าไม่ได้เสนอความรอดแก่ผู้ที่เชื่อในแค่ฤทธิ์อำนาจอย่างใดอย่างหนึ่งของพระคริสต์เท่านั้น สิทธิอำนาจของพระคริสต์นั้นไม่ใช่ตัวตนของความเชื่อ เราไม่เคยได้รับการหนุนใจ หรือถูกสอนให้มีความเชื่อในการลบล้างบาป เฉพาะไม้กางเขน หรือในความเป็นปโรหิตของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น ทั้งหมดที่กล่าวมานี้อยู่ในพระคริสต์ ไม่มีทางจะแยกสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกจากกันได้แม้แต่สิ่งเดียว นี่ไม่ต่างอะไรกับการที่เรายอมรับหนึ่งในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า แต่ปฏิเสธฤทธิ์อำนาจอีกอย่างหนึ่งของพระองค์ ความคิดแบบนี้แหละที่เรายอมรับเข้ามาเป็นคำสอนเท็จในสมัยนี้ ผมขอย้ำอีกครั้งว่า มันไม่ต่างจากคำสอนเท็จอื่น ๆ ที่มีผลชั่วร้ายติดตามมาในหมู่คริสเตียน (จาก ‘รากแห่งความชอบธรรม’ หน้า 84-86)

เข้าใจประเด็นหรือไม่ว่าเหตุใด เราจึงมัวมุ่งเน้นอยู่เพียงส่วนเดียวของพระคริสต์ ประโยชน์หรือฤทธิ์อำนาจที่ได้รับจากพระองค์ ตำแหน่งของพระองค์ แต่ไม่มุ่งที่ตัวพระองค์เอง เช่นเดียวกับการแต่งงานที่รับเอาภรรยาเข้ามาในฐานะแม่ครัว ไม่ใช่เพราะความเป็นตัวเธอ

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน ยอห์น 1:12 แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับ _____ คือคนทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระองค์

- ก. พระองค์ (พระเยซูคริสต์เจ้า)
- ข. พระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด
- ค. พระเยซูในฐานะพระเจ้า
- ง. พระเยซูในฐานะบุตรโอรสที่ทรงประทานอำนาจให้เป็นบุตรของพระเจ้า

ยอห์น 1:12 - แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ พระองค์ประทานอำนาจ ให้เป็นบุตรของพระเจ้าคือคนทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระองค์

2. อ่าน กิจการ 16:31 เราต้องเชื่อ (นั่นก็คือความวางใจ) ผู้ใด

กิจการ 16:31 - เปาโลกับสิลาสจึงกล่าวว่า “จงเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะรอดได้ทั้งครอบครัวของท่านด้วย”

3. อ่าน ลูคา 6:46 คำว่า “พระองค์เจ้าข้า” มีความหมายเป็นนัยว่า

ลูคา 6:46 - เหตุใดท่านทั้งหลายจึงเรียกเราว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า’ แต่ไม่กระทำตามที่เราบอกนั้น

4. อ่าน มัทธิว 1:21 คำว่า “พระเยซู” มีความหมายเป็นนัยว่า

มัทธิว 1:21 - เธอจะประสูติบุตรชาย แล้วเจ้าจะเรียกนามของท่านว่า เยชู เพราะว่าท่านจะไปรอดช่วยชนชาติของท่านให้รอดจากความผิดบาปของเขาทั้งหลาย

5. อ่าน ลูคา 23:2 คำว่า “พระคริสต์” มีความหมายเป็นนัยว่า

ลูคา 23:2 - และเขาเริ่มฟ้องพระองค์ว่า “เราได้พบคนนี้ผู้ยิวชนชาติของเรา และห้ามมิให้สั่งส่วยแก่ซีซาร์ และว่าตัวเองเป็นพระคริสต์ กษัตริย์องค์หนึ่ง”

6. อ่าน โรม 1:16 ตามพระคำข้อนี้ ข่าวประเสริฐหรือข่าวดีนั้นคือ

โรม 1:16 - ด้วยว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด พวกเขาอีกก่อน และพวกเขาก็ด้วย

7. อ่าน โรม 1:1-3 ข่าวประเสริฐของพระเจ้านั้นศูนย์กลางหรือเกี่ยวข้องกับ
เป็นส่วนหนึ่งของพระบุตรหรือส่วนทั้งหมดของพระองค์

โรม 1:1-3 - เปาโล ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงเรียกให้เป็นอัครสาวก และได้ถูกแยกตั้งไว้สำหรับข่าวประเสริฐ

บทที่ 7

ของพระเจ้า [2] คือข่าวประเสริฐที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ล่วงหน้าโดยพวกศาสนพยากรณ์ของพระองค์ในพระคัมภีร์อันบริสุทธิ์ [3] เกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้บังเกิดในเชื้อสายของดาวิดฝ่ายเนื้อหนัง

8. อ่าน ยอห์น 6:54 เมื่อเรารับประทานสิ่งนั้นเข้าไป มันความหมายว่าอย่างไร

ยอห์น 6:54 - ผู้ที่กินเนื้อ และดื่มโลหิตของเราก็มีชีวิตนิรันดร์ และเราจะให้ผู้นั้นฟื้นขึ้นมาในวันสุดท้าย

9. อ่าน กาลาเทีย 3:27 เมื่อรับบัพติศมาในพระคริสต์ พวกเขาสวม _____ ของพระคริสต์

กาลาเทีย 3:27 - เพราะเหตุว่า ทุกคนในพวกท่านที่รับบัพติศมาเข้าร่วมในพระคริสต์แล้ว ก็ได้สวมชีวิตพระคริสต์

10. อ่าน กิจการ 9:5-6 เมื่อซาโลได้รับการเปลี่ยนแปลงมาเชื่อในพระเยซู เขาถามพระเยซู ว่าอะไร

กิจการ 9:5-6 - เขาโลจึงทูลถามว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นผู้ใด” องค์พระผู้เป็นเจ้ากล่าวว่า “เราคือเยซู ที่เจ้าข่มเหง ซึ่งเจ้าถีบประตักก็ยากนัก” [6] เขาโลก็ตัวสั่นและรู้สึกประหลาดใจจึงถามว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ประสงค์จะให้ข้าพระองค์ทำอะไร” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่เขาว่า “เจ้าจงลุกขึ้นเข้าไปในเมือง และเจ้าจะต้องทำประการใดจะมีคนบอกให้รู้”

11. อ่าน โรม 7:4 เราเป็นของผู้ใด

เราเป็นส่วนไหนของพระองค์

โรม 7:4 - เช่นนั้นแหละพี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ท่านทั้งหลายได้ตายจากพระราชบัญญัติทางพระกายของพระคริสต์ด้วย เพื่อท่านจะตกเป็นของผู้อื่น คือของพระองค์ผู้ทรงฟื้นขึ้นมาจากความตายแล้วเพื่อเราทั้งหลายจะได้เกิดผลถวายแด่พระเจ้า

12. เรามีความสุขกับการอยู่กับพระคริสต์หรือไม่ เราพูดกับพระองค์ รักพระองค์ และนมัสการ พระองค์หรือเปล่า

บทที่ 7 คำตอบ

1. อ่าน ยอห์น 1:12 แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับ _____ คือคนทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระองค์
ก. พระองค์ (พระเยซูคริสต์)
2. อ่าน กิจการ 16:31 เราต้องเชื่อ (นั่นก็คือความวางใจ) ผู้ใด
พระเยซูคริสต์
3. อ่าน ลูคา 6:46 คำว่า “พระองค์เจ้าข้า” มีความหมายเป็นนัยว่า
พระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด
4. อ่าน มัทธิว 1:21 คำว่า “พระเยซู” มีความหมายเป็นนัยว่า
พระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด
5. อ่าน ลูคา 23:2 คำว่า “พระคริสต์” มีความหมายเป็นนัยว่า
พระเยซูในฐานะกษัตริย์ของเรา และพระเมสสิยาห์
6. อ่าน โรม 1:16 ตามพระคำข้อนี้ ข้าพเจ้าประเสริฐหรือชาวดีนั่นคือ
องค์พระคริสต์เอง ซึ่งรวมถึงประโยชน์ทั้งหมดของพระองค์ด้วย
7. อ่าน โรม 1:1-3 ข้าพเจ้าประเสริฐของพระเจ้ามีศูนย์กลางหรือเกี่ยวข้องกับ
  - พระกิตติคุณของพระเจ้ามีศูนย์กลางอยู่ที่หรือเกี่ยวข้องกับบุตรของพระเจ้า
  - พระเยซูคริสต์พระเจ้าของเราเป็นส่วนหนึ่งของพระบุตรหรือส่วนทั้งหมดของพระองค์
ส่วนทั้งหมดของพระองค์
8. อ่าน ยอห์น 6:54 เมื่อเรารับประทานสิ่งนั้นเข้าไป มันหมายความว่าอย่างไร
เรารับประทานเข้าไปทั้งหมด สิ่งที่เรารับประทานเข้าไป กลายเป็นชีวิต และกำลังของเรา
9. อ่าน กาลาเทีย 3:27 เมื่อรับบัพติศมาในพระคริสต์ พวกเขาสวม _____ ของพระคริสต์
เมื่อคนรับบัพติศมาในพระคริสต์ พวกเขาสวมพระคริสต์ ส่วนไหนของพระคริสต์ที่เขาสวม ทุกส่วนของพระองค์
10. อ่าน กิจการ 9:5-6 เมื่อเขาได้รับการเปลี่ยนแปลงมาเชื่อในพระเยซู เขากล่าวว่าอะไร
พระองค์ทรงเป็นผู้ใด และพระองค์ประสงค์จะให้ข้าพระองค์ทำอะไร
11. อ่าน โรม 7:4 เราเป็นของผู้ใด
พระเจ้าพระเยซูคริสต์
เราเป็นส่วนไหนของพระองค์
ทุกส่วนของพระองค์
12. เรามีความสุขกับการอยู่กับพระคริสต์หรือไม่ เราพูดกับพระองค์ รักพระองค์ และนมัสการ พระองค์หรือเปล่า
ตอบคำถามนี้ด้วยตัวเอง

การนำพระธรรมบัญญัติไปใช้อย่างเหมาะสม

วันหนึ่งขณะที่โจ บิล สตีฟ และผมกำลังคุยกันที่หนองน้ำ คนหนึ่งถามขึ้นกลางวงสนทนาว่า “เป็นไปได้ไหมที่พระเจ้าจะให้มนุษย์รับผิดชอบต่อการกระทำของเขา ถ้าเขาไม่เคยได้ยินได้ฟังเรื่องพระเจ้าหรือพระเยซูมาก่อนเลย” ผมจึงถามว่า “บิล สมมุติว่าคุณไปเยี่ยมสตีฟที่บ้าน แต่เขาไม่อยู่ อยู่แต่ภรรยาเขา แล้วถ้าคุณเข้าไปหลบนอนกับเธอ คุณจะรู้สึกผิดที่ละเมิดต่อเพื่อนคุณหรือเปล่า ถึงแม้ว่าคุณจะไม่รู้เรื่องอะไรเกี่ยวกับธรรมบัญญัติ 10 ประการหรืออ่านพระคัมภีร์มาก่อน คุณคิดว่าความรู้สึกผิดชอบชั่วดีต่อการกระทำผิดนั้นมันมาจากไหนล่ะ”

เห็นหรือไม่ว่า พระเจ้าทรงปลูกฝังความรู้สึกผิดชอบชั่วดีให้มนุษย์ทุกคน ผ่านทางธรรมบัญญัติผ่านจิตสำนึกเพื่อรับรู้ความรู้สึกผิดต่อการทำชั่ว ธรรมบัญญัติและจิตสำนึกเป็นสิ่งที่ตัดสินตัวเราที่กล่าวโทษเรา หรือไม่ก็แก้ต่างให้กับตัวเองในความผิดที่ได้กระทำลงไป (โรม 2:14-15)

บิลลงทุนเล่าให้ผมฟังว่าเขาเป็นคนดีขนาดไหน เขาไม่จำเป็นต้องมีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเลย ผมจึงเปิดอพยพบทที่ 20 อ่านธรรมบัญญัติ 10 ประการให้ฟัง “บิล พระเจ้ามาเป็นหนึ่งเสมอในชั่วชีวิตคุณหรือเปล่า คุณรักพระองค์ตลอดเวลาเหนือสิ่งอื่นใดในโลกหรือเปล่า ถ้าไม่ คุณก็ทำผิดธรรมบัญญัติข้อที่ 1” (อพยพ 20:3) “คุณเคยยกย่องสิ่งอื่นใดเหนือพระเจ้าไหม ถ้าเคย คุณก็ละเมิดธรรมบัญญัติข้อที่ 2” (อพยพ 20:4) “คุณเคยเอ่ยนามพระเยซูคริสต์เจ้าอย่างคำหยาบคายไหม” ถ้าเคย คุณก็ละเมิดธรรมบัญญัติข้อที่ 3 (อพยพ 20:7) “คุณเคยจัดสักหนึ่งวันเพื่อถวายเกียรติและนมัสการพระเจ้าเสมอไหม ถ้าไม่ คุณก็ละเมิดธรรมบัญญัติข้อที่ 4” (อพยพ 20:8) “คุณให้เกียรติบิดาในวัยหนุ่มของคุณเสมอหรือไม่ ถ้าไม่ คุณก็ละเมิดธรรมบัญญัติข้อที่ 5 (อพยพ 20:12) คุณเคยโกรธใครสุดขีดไหม ถ้าเคย คุณก็ละเมิดธรรมบัญญัติข้อที่ 6” (เปรียบเทียบอพยพ 20:13 กับ มัทธิว 5:21-22) “คุณเคยมองผู้หญิง และเกิดความกำหนัดกับเธอหรือเปล่า ถ้าเคย คุณก็ละเมิดธรรมบัญญัติข้อที่ 7 (เปรียบเทียบอพยพ 20:14 กับมัทธิว 5:27-28) “คุณเคยหยับฉวยของที่ไม่ใช่ของคุณไหม ถ้าเคย คุณก็ละเมิดธรรมบัญญัติข้อที่ 8 (อพยพ 20:15) “คุณพูดความจริงตลอดเวลาหรือเปล่า ถ้าไม่ คุณก็ละเมิดธรรมบัญญัติข้อที่ 9” (อพยพ 20:16) “คุณเคยอยากได้ของของคนอื่นหรือเปล่า ถ้าเคย คุณก็ละเมิดธรรมบัญญัติข้อที่ 10 (อพยพ 20:17) “เห็นไหมว่าเหตุไพระเยซูจึงเสด็จลงมาเพื่อช่วยคนบาปให้รอด” (มาระโก 2:16-17)

ประเด็นที่คิดว่าเราดีพอหรือพยายามทำให้พอที่จะไปสวรรค์นั้น เราล้วนละเมิดธรรมบัญญัติ 10 ประการ ยกอบ 2:10 บอกไว้ว่า ผู้ใดรักษาพระบัญญัติทั้งหมด แต่ผิดอยู่ข้อเดียว ผู้นั้นก็ผิดธรรมบัญญัติทั้งหมด ธรรมบัญญัติมิได้มีไว้เพื่อทำให้เราเป็นคนชอบธรรม แต่เพื่อเผยให้เราเห็นถึงบาปของเรา (โรม 3:19-20)

เราทุกคนต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด คำว่า “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” คือ ผู้ช่วยเราให้รอดพ้นจากโทษของบาป พระเยซูช่วยผู้ที่กำลังพินาศ เพื่อที่พวกเขาเหล่านั้นจะได้มีชีวิตนิรันดร์ (มัทธิว 1:21) การที่จะเป็นคนดีพอที่จะขึ้นสวรรค์ได้นั้น เราต้องมีความชอบธรรมเท่าเทียมกับของพระเจ้า (2 โครินธ์ 5:21) ข่าวประเสริฐของพระกิตติคุณก็คือไม่เพียงแต่พระเยซูได้ยกโทษบาปให้กับเราเท่านั้น แต่พระองค์ยังเสนอที่จะให้ความชอบธรรมของพระองค์แก่เราเป็นของขวัญอีกด้วย (โรม 5:17 “เพราะว่าถ้าโดยการละเมิดของคนนั้นคนเดียว เป็นเหตุให้ความตายครอบงำอยู่ โดยคนนั้นคนเดียว มากยิ่งกว่านั้น คนทั้งหลายที่รับพระคุณอันไพบูลย์และรับของประทานแห่งความชอบธรรม ก็จะต้องชีวิตและครอบครองโดยพระองค์ผู้เดียว คือพระเยซูคริสต์”)

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน มารโก 2:16-17 พระเยซูเสด็จมาเพื่อช่วยผู้ใดให้รอด

มารโก 2:16-17 ฝ่ายพวกธรรมจารย์และพวกฟาริสี เมื่อเห็นพระองค์ทรงเสวยอาหารกับพวกคนเก็บภาษีและคนบาป จึงถามสาวกของพระองค์ว่า “เหตุใดพระองค์จึงกินและดื่มร่วมกับพวกคนเก็บภาษีและคนบาปเล่า” [17] ครั้นพระเยซูทรงได้ยินดังนั้นจึงตรัสแก่เขาว่า “คนแข็งแรงไม่ต้องการหมอ แต่คนเจ็บป่วยต้องการหมอ เราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม แต่มาเรียกคนบาปให้กลับใจเสียใหม่”

2. อ่าน โรม 2:1 เมื่อเราตัดสินคนอื่น เรากำลังทำอะไรกับตัวเราเอง เพราะ

โรม 2:1- เหตุฉะนั้น มนุษย์เอ๋ย ไม่ว่าท่านจะเป็นใคร เมื่อท่านกล่าวโทษผู้อื่นนั้นท่านไม่มีข้อแก้ตัวเลย เพราะเมื่อท่านกล่าวโทษผู้อื่น ท่านก็กล่าวโทษตัวเองด้วย เพราะว่าท่านที่กล่าวโทษเขาก็ยังประพฤติอยู่อย่างเดียวกับเขา

3. อ่าน ยากอบ 2:10 หากเรารักษาธรรมบัญญัติของพระเจ้าได้เกือบทั้งหมด แต่ทำผิดไปสักสองสามข้อ เราได้ทำผิดอะไร

ยากอบ 2:10 - เพราะผู้ใดรักษาธรรมบัญญัติได้ทั้งหมด แต่ผิดอยู่ข้อเดียว ผู้นั้นก็เป็นผู้ผิดธรรมบัญญัติทั้งหมด

4. อ่าน กาลาเทีย 3:10 การจะเป็นผู้ชอบธรรมโดยการรักษาธรรมบัญญัติของพระเจ้า เราต้องรักษาธรรมบัญญัติมากเท่าไร เราต้องรักษาธรรมบัญญัตินั้นนานเท่าใด เหตุนี้เราจึงไม่สามารถรอดได้ โดยความพยายามที่จะเป็นคนดีพอ

กาลาเทีย 3:10 - เพราะว่าคนทั้งหลายซึ่งฟังการประพฤติตามธรรมบัญญัติ ก็ถูกสาปแช่ง เพราะพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า ทุกคนที่ได้ประพฤติตามข้อความทุกข้อ ที่เขียนไว้ในหนังสือธรรมบัญญัติก็ถูกสาปแช่ง

5. อ่าน กาลาเทีย 2:16 การทำให้ชอบธรรม เป็นของขวัญจากพระคุณที่ทรงหยิบนับให้ ซึ่งนำคนมาสู่ความสัมพันธ์อันถูกต้องกับพระเจ้า พระองค์ทรงเสนอความชอบธรรมให้แก่คนบาปผ่านทางความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ซึ่งสำเร็จในครั้งเดียวเพื่อเราทั้งหมด ผ่านความตายและการฟื้นคืนชีพของพระเยซู (1 โครินธ์ 15:3-4 และโรม 4:25) สิ่งใดที่ไม่สามารถทำให้มนุษย์ชอบธรรมได้ มนุษย์จะรอดได้อย่างไร มีกี่คนที่สามารถรอดได้โดยธรรมบัญญัติ

กาลาเทีย 2:16 - ก็ยังรู้ว่าไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรมได้โดยการกระทำตามธรรมบัญญัติ แต่โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์เท่านั้น ถึงเราเองก็มีความเชื่อในพระเยซูคริสต์ เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อในพระคริสต์ ไม่ใช่โดยการกระทำตามธรรมบัญญัติ เพราะว่าโดยการกระทำตามธรรมบัญญัตินั้น ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเป็นคนชอบธรรมได้เลย

6. อ่าน โรม 6:14 ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียนคุณอยู่ภายใต้อะไร

ก. พระธรรมบัญญัติ

บทที่ 8

- ข. ภายใต้พระคุณ
- ค. ศีลธรรม

โรม 6:14 - เพราะบาปจะมีอำนาจเหนือท่านทั้งหลายต่อไปก็หาไม่ได้ เพราะว่าท่านทั้งหลายมิได้อยู่ใต้ธรรมบัญญัติ แต่อยู่ใต้พระคุณ

7. อ่าน เอเสเคียล 18:20 หากเราอยู่ภายใต้ธรรมบัญญัติเราจะถูกโทษอย่างไร ต่อบาปของเรา

เอเสเคียล 18:20 - ตัวคนที่ทำบาปจะต้องตาย บุตรไม่ต้องรับโทษความผิดบาปของบิดา บิดาก็ไม่ต้องรับโทษความผิดบาปของบุตร คนชอบธรรมจะรับผลความชอบธรรมของตน และคนอธรรมจะรับผลการอธรรมของตน

8. อ่าน โรม 4:6-8 ภายใต้พระคุณ พระเจ้าทรงกระทำ 3 สิ่งกับบาปของเรา คืออะไร

โรม 4:6-8 - ดังที่ดาวิดได้กล่าวถึงความสุขของคนที่ไม่ได้ทรงโปรดให้เป็นคนชอบธรรม โดยมีได้อาศัยการกระทำ [7] ว่า คนทั้งหลายซึ่งพระเจ้า ทรงโปรดยกความชั่วช้าของเขาแล้ว และพระเจ้าทรงกลบเกลื่อนบาปของเขาแล้วก็มีความสุข [8] บุคคลที่องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงถือโทษบาปของเขาก็เป็นสุข

9. อ่าน โรม 5:1 ตอนนี้เราเป็นคนชอบธรรมแล้ว เราได้รับประโยชน์อะไร

โรม 5:1- เหตุฉะนั้นเมื่อเราเป็นคนชอบธรรมเพราะความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุขกับพระเจ้าทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

10. อ่าน โรม 5:9 บัดนี้เรามีความรอดโดยพระโลหิตของพระเยซู เราจะรอดพ้นจาก

โรม 5:9 - เพราะเหตุฉะนั้น เมื่อเราเป็นคนชอบธรรมแล้ว โดยพระโลหิตของพระคริสต์ ยิ่งกว่านั้น เราจะพ้นจากความโกรธของพระองค์

11. อ่าน โรม 10:4 พระคริสต์ทรงเป็นจุดจบของธรรมบัญญัติ เพื่อผู้ที่เชื่อจะได้รับ _____ ต่อพระพักตร์พระเจ้า

โรม 10:4 - เพราะว่าพระคริสต์ทรงเป็นจุดจบของธรรมบัญญัติ เพื่อให้ทุกคนที่มีความเชื่อได้รับความชอบธรรม

12. อ่าน 1 โครินธ์ 1:30 พระเจ้าทรงตั้งพระเยซูให้เป็น _____ และ _____

1 โครินธ์ 1:30 - โดยพระองค์ท่านจึงอยู่ในพระเยซูคริสต์ เพราะพระเจ้า ทรงตั้งพระองค์ให้เป็นปัญญาและความชอบธรรม และผู้ทรงชำระเราให้บริสุทธิ์ และทรงเป็นผู้ไถ่เราไว้ให้พ้นบาป

13. อ่าน ฟิลิปปี 3:9 เมื่อเรารักษาธรรมบัญญัติของโมเสส เราพยายามที่จะรับเอา _____ ด้วยตนเอง

ฟิลิปปี 3:9 - และจะได้ปรากฏอยู่ในพระองค์ ไม่มีความชอบธรรมของข้าพเจ้าเองซึ่งได้มาโดยธรรมบัญญัติ แต่มีมาโดยความ

เชื่อในพระคริสต์ เป็นความชอบธรรมซึ่งมาจากพระเจ้าโดยความเชื่อ

14. อ่าน 1 โครินธ์ 11:1 ในฐานะคริสเตียน เราดำเนินชีวิตภายใต้กฎของพระคริสต์ ธรรมบัญญัติของพระองค์มิได้ตราไว้เพื่อเชื่อฟัง แต่คือการใช้ชีวิตในการตอบสนองต่อบุคคลหนึ่ง บุคคลนั้นคือ

1 โครินธ์ 11:1 - ท่านทั้งหลายจงปฏิบัติตามอย่างข้าพเจ้า เหมือนอย่างที่ข้าพเจ้าปฏิบัติตามอย่างพระคริสต์

15. อ่าน โรม 8:3 ธรรมบัญญัติไม่ช่วยให้เรารอดได้ มิใช่เพราะธรรมบัญญัติผิด แต่เป็นเพราะความอ่อนแอใน _____ ของตัวเราที่ทำให้เราไม่อาจรักษาธรรมบัญญัติได้

โรม 8:3 - เพราะว่ามีสิ่งซึ่งธรรมบัญญัติทำไม่ได้ เพราะเนื้อหนังทำให้อ่อนกำลังไป พระเจ้าได้ทรงทำแล้ว โดยพระองค์ทรงใช้พระบุตรของพระองค์เองมา ในสภาพเสมือนเนื้อหนังที่บาปและเพื่อไถ่บาป พระบุตรในเนื้อหนังจึงได้ทรงรับโทษบาป

บทที่ 8 คำตอบ

1. อ่าน มาระโก 2:16-17 พระเยซูเสด็จมาเพื่อช่วยผู้ใดให้รอด
คนบาป
2. อ่าน โรม 2:1 เมื่อเราตัดสินคนอื่น เรากำลังทำอะไรกับตัวเอง
เรากำลังกล่าวโทษตนเอง
เพราะ
เพราะว่า แม้เราจะตัดสินผู้อื่น เราก็ทำในสิ่งเดียวกับเขาเช่นกัน
3. อ่าน ยากอบ 2:10 หากเรารักษาธรรมบัญญัติของพระเจ้าได้เกือบทั้งหมด แต่ทำผิดไปสักสองสามข้อ เราได้ทำผิดอะไร
ผิดธรรมบัญญัติทั้งหมด
4. อ่าน กาลาเทีย 3:10 หากเราจะเป็นผู้ชอบธรรมโดยการรักษาธรรมบัญญัติของพระเจ้า เราต้องรักษาธรรมบัญญัติมากเท่าไร
ทั้งหมด
หากเราจะเป็นผู้ชอบธรรมโดยการรักษาธรรมบัญญัติของพระเจ้า เราต้องรักษาธรรมบัญญัตินั้นนานเท่าใด
เราต้องรักษาธรรมบัญญัติทั้งหมดอย่างต่อเนื่อง (โดยไม่พลาดเลย)
เหตุนี้เราจึงไม่สามารถรอดได้ โดยความพยายามที่จะเป็นคนดีพอ
5. อ่าน กาลาเทีย 2:16 การทำให้ชอบธรรมคือของขวัญจากพระเจ้าที่พระเจ้าทรงหยิบยื่นให้ ซึ่งนำคนมาสู่ความสัมพันธ์อันถูกต้อง
กับพระเจ้า พระองค์ทรงเสนอความชอบธรรมให้แก่คนบาปผ่านทางความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ซึ่งสำเร็จในครั้งเดียวเพื่อเราทั้งหมด
ผ่านความตายและการฟื้นคืนชีพของพระเยซู (1 โครินธ์ 15:3-4 และโรม 4:25) สิ่งใดที่ไม่สามารถทำให้มนุษย์ชอบธรรมได้
การกระทำของตนเอง การทำตามธรรมบัญญัติ
มนุษย์จะรอดได้อย่างไร
โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์
มีกี่คนที่สามารถรอดได้ โดยธรรมบัญญัติ
ไม่มี ใครสักคนเดียว
6. อ่าน โรม 6:14 ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียนคุณอยู่ภายใต้อะไร
ข. ภายใต้ร่มพระคุณ
7. อ่าน เอเสเคียล 18:20 หากเราอยู่ภายใต้ธรรมบัญญัติเราจะถูกโทษอย่างไร ต่อบาปของเรา
ความตาย
8. อ่าน โรม 4:6-8 ภายใต้พระคุณ พระเจ้าทรงกระทำ 3 สิ่งกับบาปของเรา คืออะไร
  - ยกโทษบาปให้เขา
  - กลบเกลื่อนบาปของเขา
  - และไม่ถือโทษบาปของเขา

9. อ่าน โรม 5:1 ตอนนี้เราเป็นคนชอบธรรมแล้ว เราได้รับประโยชน์อะไร
สันติสุขที่เรามีกับพระเจ้า (พระองค์ไม่โกรธเรา)
10. อ่าน โรม 5:9 บัดนี้เรามีความรอดโดยพระโลหิตของพระเยซู เราจะรอดพ้นจาก
ความโกรธ (การตัดสินลงโทษความบาปของเรา)
11. อ่าน โรม 10:4 พระคริสต์เป็นจุดจบของธรรมบัญญัติ เพื่อผู้ที่เชื่อจะได้รับ _____ ต่อพระพักตร์พระเจ้า
ความชอบธรรม
12. อ่าน 1 โครินธ์ 1:30 พระเจ้าทรงตั้งพระเยซูให้เป็น _____ และ _____
- ปัญญา
  - ความชอบธรรม
  - ชำระเราให้บริสุทธิ์
  - และไถ่เราให้พ้นบาป
13. อ่าน ฟิลิปปี 3:9 เมื่อเรารักษาธรรมบัญญัติของโมเสส เราพยายามที่จะรับเอา _____ ด้วยตนเอง
ความชอบธรรม
14. อ่าน 1 โครินธ์ 11:1 ในฐานะคริสเตียน เราดำเนินชีวิตภายใต้กฎของพระคริสต์ ธรรมบัญญัติของพระองค์มิได้ตราไว้เพื่อเชื่อฟัง
แต่คือการใช้ชีวิตในการตอบสนองต่อบุคคลหนึ่ง บุคคลนั้นคือ
พระเยซูคริสต์
15. อ่าน โรม 8:3 ธรรมบัญญัติไม่ช่วยให้เรารอดได้ มิใช่เพราะธรรมบัญญัติผิด แต่เป็นเพราะความอ่อนแอใน _____ ของ
ตัวเราที่ทำให้เราไม่อาจรักษาธรรมบัญญัติได้
เนื้อหนัง

ไม่ใช่ภายใต้พระธรรมบัญญัติ แต่ภายใต้ร่มพระคุณ

เมื่อคืน ผมฝันถึงหญิงสาวคนหนึ่งที่ถูกทำโทษในสิ่งที่เธอกระทำ (บาปของเธอ) ชายคนหนึ่งติดตามเธอไปตลอดเวลา เมื่อใดก็ตามที่เธอทำผิด เขาก็จะสายหัวด้วยความรังเกียจ แล้วก็ถอดเข็มขัดออกฟาดเธอ เมื่อเธอพูดผิดหรือทำผิด เขาก็จะทำโทษเธอ เธอพยายามไปทั่ว พยายามข่มแล้วทำใจดี ๆ แต่ก็ไม่วายที่จะทำในสิ่งที่ทำให้ตัวเองเดือดร้อน แม้สิ่งที่เธอทำทั้งหลายนั้นไม่ใช่เรื่องใหญ่เลย แต่เป็นเพียงเรื่องเล็กน้อยที่ชายคนนี้เห็นเธอทำผิด ก็จะมีฟาดเธอทุกครั้งจนดูสิ้นหวังไปหมด เธอไม่อาจหลีกเลี่ยงการถูกทำโทษได้เลย จำได้ว่า ผมรู้สึกเสียใจกับเธอ อยากจะช่วยเธอหนีให้พ้นชายใจมารคนนั้นที่เอาแต่ทำร้ายเธอ แล้วผมก็ตื่น

ผมเริ่มนึกถึงเรื่องพระคุณของพระเจ้า ความโปรดปรานที่พระเจ้าทรงประทานให้ เป็นความโปรดปรานที่เราไม่สมควรจะได้รับ หรือมีอาจจะแลกเปลี่ยนได้ด้วยความสามารถ เมื่อหัวใจเราได้รับพระคุณของพระองค์ หยิ่งรากลงแล้ว เราจะไม่สามารถทำอะไรเพื่อพระเจ้าทรงยอมรับโดยการกระทำของเราหรือโดยการรักษารัฐธรรมนูญ ด้วยกำลังความสามารถของเราเอง ที่สุดเราก็สามารถหลีกเลี่ยงการถูกโยยตี เมื่อเราทำผิดกฎธรรมบัญญัติ เพราะความรอดด้วยพระเยซู

คำว่าความโปรดปราน นั้นหมายถึงการได้รับการยอมรับ สนับสนุนหรือรับพรจากใครสักคน เมื่อเราอยากเป็นที่โปรดปรานของใครคนนั้น เราจะทำอะไร จะพยายามทำและพูดในสิ่งที่ทำให้เขาพอใจ โดยไม่พูดหรือทำอะไรที่จะทำให้เขาไม่พอใจ นั่นคือต้องประพฤติตัวดีตลอดเวลา เป็นไปได้จริง ๆ หรือที่จะทำเช่นนั้น คล้ายกับการต่อต้านแรงโน้มถ่วงของโลกซึ่งเราทำได้แค่ชั่วคราวช่วยยาม แต่สุดท้ายก็ล้มเหลว แรงโน้มถ่วงของโลกมันแข็งแกร่งกว่าเรา

ผมเข้าใจความรู้สึกของหญิงสาวที่ผมฝันเห็น รู้สึกว่าเวลาที่ผมพยายามอย่างหนักที่จะทำทุกอย่างให้ถูกต้อง แต่กลับพลาดในรายละเอียดเล็กน้อย และล้มเหลว ผมคิดว่า หากเพียงผมผ่านวันนี้ไปได้ด้วยดีโดยไม่ทำอะไรพลาด ผมก็คงจะประสบความสำเร็จบ้างแต่เปล่าเลย ความผิดพลาดของผมทำให้ผมทำอะไรไม่สมบูรณ์ไปเสียทุกที ผมว่ามันไม่เพียงแต่ทำให้พระบิดาบนสวรรค์ผิดหวังเท่านั้น แต่ผมจะประณามตัวเองและลงโทษตัวเองเสมอ คิดว่าตัวเองไปไม่รอด ฝ่าแค้นเวียนอยู่กับความสามารถทำอะไรได้หรือทำอะไรไม่ได้ของตัวเอง ก้าวไม่ถึงระดับมาตรฐานสักที ไม่ได้พอที่จะก้าวไปถึงตรงนั้น ผมต้องการความช่วยเหลือ

พระเจ้าทรงเมตตาที่จะประทานผู้ช่วยให้เรา นามนั้นคือพระเยซู ผู้ที่พระองค์ทรงส่งลงมา เพื่อให้เรามีอิสรภาพจากตัวเอง จากความไร้ซึ่งอำนาจที่จะทำตามพระบัญญัติของพระองค์ พระเยซูทรงรับการลงโทษที่เราไม่สามารถปฏิบัติตามพระบัญญัติ เพื่อที่เราจะไม่ต้องตาย แต่กลับมีชีวิตและมีชีวิตอยู่ และมีชีวิตนิรันดร์ร่วมกับพระองค์ พระเยซูประทานของขวัญแห่งความชอบธรรมให้กับเรา เพื่อเราจะได้เป็นผู้ชอบธรรมและบริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระเจ้า พระบิดา และเข้าข่ายข้อเรียกร้องในธรรมบัญญัติ เรามีสันติสุขกับพระเจ้า ด้วยสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อเรา ด้วยความตาย การถูกฝัง และการฟื้นคืนชีพของพระเยซู

เรามีความโปรดปรานของพระเจ้า ที่ไม่อาจทำได้ด้วยตนเอง ทั้งยังไม่สมควรจะได้รับจากพระองค์ ซึ่งก็คือพระคุณ ด้วยความเชื่อดังนั้น หัวใจของเราจะต้องตั้งมั่นอยู่อย่างปราศจากข้อสงสัย รู้ว่าพระองค์ทรงประทานสิ่งนี้ให้ เพราะพระองค์ทรงรักเรา ทำหัวใจของเราให้สมบูรณ์ มั่นคง ตั้งตรง และหยิ่งรักในพระคุณของพระองค์ คือตั้งมั่นอย่างหนักแน่น ไม่หวั่นไหวด้วยคำถาม หรือข้อสงสัยใด ๆ ว่าพระองค์ทรงให้ทุก ๆ สิ่งที่น่าเป็นกับเราในการดำรงชีพ และให้ชีวิตที่สมบูรณ์พูนสุขผ่านทางพระเยซูคริสต์

หากเรายังคงจดจ่อ รวมศูนย์ความคิดอยู่ที่ความขาดแคลน ความผิดพลาด และบาปของเรา แทนที่จะจดจ่ออยู่กับพระเยซูเจ้า ผู้ทรงสิทธิอำนาจ และผู้สำเร็จในความเชื่อของเรา หัวใจของเราคงจะเศร้าหมองและขาดกำลัง ที่จะยอมเชื่อที่เราได้รับสิ่งดี ๆ จากพระเจ้า เราต้องใช้ความเชื่อจากหัวใจเรา รับความชอบธรรมพร้อมกับพระคุณของพระองค์ หัวใจเราต้องเป็นของพระเจ้าอย่างหมดเปลือก เมื่อนั้นแหละเราจะเข้าถึงพระองค์อย่างเต็มล้น และได้พักพิงในพระองค์ “จงรักษาใจของเจ้าด้วยความระวังระไวรอบด้าน เพราะแหล่งแห่งชีวิตเริ่มต้นออกมาจากใจ” (สุภาษิต 4:23)

คำถามกับพระคัมภีร์

1. พระคุณ มีความหมายว่าอย่างไรในบทนี้
2. เมื่อหัวใจเราได้รับพระคุณหยั่งรากลงแล้ว เราจะไม่พยายามทำให้เกิดการยอมรับจากพระเจ้า ผ่านทาง
3. อ่าน ฮีบรู 10:14 ความผิดพลาดของเรา มักจะทำให้เรากลายเป็นคนไม่สมบูรณ์แบบ ในพระคำข้อนี้เราจะสมบูรณ์แบบใด โดย

ฮีบรู 10:14 - โดยการถวายบูชาเพียงครั้งเดียว พระองค์ทรงกระทำให้คนทั้งหลายที่ได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์แล้วนั้นถึงความสมบูรณ์เป็นนิรันดร์

4. อ่าน โรม 5:17 พระเยซูทรงประทาน _____ แห่งความชอบธรรม ให้แก่เรา เพื่อที่เราจะได้เป็นผู้ชอบธรรม และบริสุทธิ์ ต่อหน้าพระเจ้า พระบิดา และมีคุณสมบัติครบพร้อมทุกข้อตามกฎพระธรรมบัญญัติ

โรม 5:17 - เพราะว่าถ้าโดยการละเมิดของคนนั้นคนเดียว เป็นเหตุให้ความตายครอบงำอยู่โดยคนนั้นคนเดียว มากยิ่งกว่านั้น คนทั้งหลายที่รับพระคุณอันไพบูลย์และรับของประทานคือความชอบธรรม ก็จะดำรงชีวิตและครอบครองโดยพระองค์ผู้เดียว คือพระเยซูคริสต์

5. อ่าน อีสายาห์ 26:3 หากเรายังคงจดจ่อ รวมศูนย์ความคิดอยู่ที่ข้อผิดพลาด บกพร่องทั้งหลาย และบาปของเรา แทนที่จะจดจ่ออยู่ที่พระเยซูเจ้าผู้ทรงสิทธิอำนาจ ผู้ซึ่งสำเร็จในความเชื่อของเรา หัวใจเราจะเต็มไปด้วยความเศร้าหมอง ถดถอย มากกว่าที่จะเชื่อว่าเราได้รับทุกสิ่งทุกอย่างจากพระเจ้า ดังนั้น เราควรจดจ่ออยู่ที่ใด

อิสายาห์ 26:3 - ใจแน่วแน่ในพระองค์นั้น ทรงรักษาไว้ในสันติภาพอันสมบูรณ์ เพราะเขาวางใจในพระองค์

6. อ่าน เอเฟซัส 3:17 หัวใจเราต้องเป็นของพระองค์ทั้งหมดเพียงผู้เดียวเพื่อเราจะ

เอเฟซัส 3:17 - ให้พระคริสต์ประทับในใจของท่านโดยทางความเชื่อ ให้ท่านได้หยั่งรากและตั้งมั่นอยู่ในความรัก

7. อ่าน โรม 4:5 ความรอดจากบาปเป็นรางวัลที่เราต้องแลกมา หรือเป็นของขวัญที่ได้เปล่าโดยพระคุณพระเจ้า

โรม 4:5 - ส่วนคนที่มิได้อาศัยการกระทำ แต่ได้เชื่อในพระองค์ ผู้ทรงโปรดให้คนอธรรมเป็นคนชอบธรรมได้ ความเชื่อของคนนั้นต้องนับว่าเป็นความชอบธรรม

8. อ่าน โรม 5:17 ความชอบธรรม (จากข้อ 4) การมีที่ยืนอย่างชอบธรรมกับพระเจ้า เป็นของประทาน เราต้องทำอะไรเพื่อแลกกับของประทานนั้นหรือไม่
เราจะได้ของประทานนั้นมาอย่างไร

โรม ๕:๑๗ - เพราะว่าถ้าโดยการล่วงละเมิดของมนุษย์คนเดียว เป็นเหตุให้ความตายได้ครอบครองผ่านทางมนุษย์คนเดียวผู้นั้น ยิ่งกว่า นั้นสักเท่าใดบรรดาผู้ที่ได้รับพระคุณและของประทานแห่งความชอบธรรมซึ่งพระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้อย่างมาก

บทที่ 9

ล้นย้อมครอบครองในชีวิตผ่านทางมนุษย์คนเดียวคือพระเยซูคริสต์

9. อ่าน โรม 6:23 อะไรคือของประทานของพระเจ้าในพระคำข้อนี้

โรม 6:23 - เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานของพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์ต้องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

10. อ่าน ทิตัส 3:5 ผลงานที่ดีและการกระทำดี กี่อย่างของเราที่มีส่วนร่วมต่อความรอดจากบาปของเรา

ทิตัส 3:5 - พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้รอด มิใช่ด้วยการกระทำที่ชอบธรรมของเราเอง แต่พระองค์ทรงพระกรุณาชำระใจให้เราให้บังเกิดใหม่ และทรงสร้างเราขึ้นมาใหม่ โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

11. อ่าน โรม 6:14 อธิบายความหมายของ “ได้รั่มพระคุณของพระเจ้า” ด้วยคำของคุณเอง

โรม 6:14 - เพราะว่าบาปจะมีอำนาจเหนือท่านทั้งหลายต่อไปก็หาไม่ได้ เพราะว่าท่านทั้งหลายมิได้อยู่ใต้พระราชบัญญัติ แต่อยู่ใต้พระคุณ

12. อ่าน โรม 11:6 หากพระพรของพระเจ้ามาจากพระคุณพระองค์ หมายความว่านั่นไม่ได้มาโดย _____ ของเรา

โรม 11:6 - แต่ถ้าเป็นทางพระคุณก็หาได้เป็นเพราะทางการกระทำไม่ ฉะนั้นแล้ว พระคุณก็ไม่เป็นพระคุณอีกต่อไป แต่ถ้าเป็นทางการกระทำก็หาได้เป็นเพราะทางพระคุณไม่ ฉะนั้นแล้ว การกระทำก็ไม่เป็นการกระทำอีกต่อไป

13. อ่าน โรม 3:24 ขอให้อธิบายความหมายพระคำข้อนี้ด้วยถ้อยคำของคุณเอง

โรม 3:24 - แต่พระเจ้าทรงพระกรุณาให้เราเป็นผู้ชอบธรรม โดยไม่คิดมูลค่า โดยที่พระเยซูคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นบาปแล้ว

14. อ่าน เอเฟซัส 1:7 การยกโทษบาปของเรานั้นมาโดย

เอเฟซัส 1:7 - ในพระเยซูนั้น เราได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์ คือได้รับการอภัยโทษบาปของเรา โดยพระคุณอันอุดมของพระองค์

บทที่ 9 คำตอบ

1. พระคุณ มีความหมายว่าอย่างไรในบทนี้
สิ่งที่ไม่สามารถแลกมาได้ ความโปรดปรานที่ไม่สมควรจะได้รับ และความสามารถของพระเจ้า
2. เมื่อหัวใจเราได้รับพระคุณหยั่งรากลงแล้ว เราจะไม่พยายามทำเพื่อให้เกิดการยอมรับจากพระเจ้า ผ่านทางการกระทำของเรา
3. อ่าน ฮีบรู 10:14 ความผิดพลาดของเรา มักจะทำให้เรากลายเป็นคนไม่สมบูรณ์แบบ ในพระคำข้อนี้เราจะสมบูรณ์แบบได้ โดยการถวายบูชาของพระเยซู พระองค์ทำให้เราสมบูรณ์แบบชั่วนี้รันดร์
4. อ่าน โรม 5:17 พระเยซูทรงประทาน _____ แห่งความชอบธรรม ให้แก่เรา เพื่อที่เราจะได้เป็นผู้ชอบธรรม และบริสุทธิ์ที่ต่อหน้าพระเจ้า พระบิดา และมีคุณสมบัติครบพร้อมทุกข้อตามกฎหมายพระธรรมบัญญัติ
ของประทาน
5. อ่าน อีสายาห์ 26:3 หากเรายังคงจดจ่อ รวมศูนย์ความคิดอยู่ที่ข้อผิดพลาด บกพร่องทั้งหลาย และบาปของเรา แทนที่จะจดจ่ออยู่ที่พระเยซูเจ้าผู้ทรงสิทธิ์อำนาจ ผู้ซึ่งสำเร็จในความเชื่อของเรา หัวใจเราจะเต็มไปด้วยความเศร้าหมอง ถดถอย มากกว่าที่จะเชื่อที่เราได้รับทุกสิ่งทุกอย่างจากพระเจ้า ดังนั้น เราควรจดจ่ออยู่ที่ใด
ความคิด จิตใจของเราต้องจดจ่ออยู่กับพระเจ้า
6. อ่าน เอเฟซัส 3:17 หัวใจเราต้องเป็นของพระองค์ทั้งหมดเพียงผู้เดียวเพื่อเราจะ
อึมอึม และได้พัก
7. อ่าน โรม 4:5 ความรอดจากบาปเป็นรางวัลที่เราต้องแลกมา หรือเป็นของขวัญที่ได้เปล่าโดยพระคุณพระเจ้า
ของประทานจากพระคุณของพระเจ้า
8. อ่าน โรม 5:17 ความชอบธรรม (จากข้อ 4) การมีที่ยืนอย่างชอบธรรมกับพระเจ้า เป็นของประทาน เราต้องทำอะไรเพื่อแลกกับ
ของของประทานนั้นหรือไม่
ไม่
เราจะได้ของประทานนั้นมาอย่างไร
เพียงเรายืนมือออกไปและรับเอามา
9. อ่าน โรม 6:23 อะไรคือของประทานของพระเจ้าในพระคำข้อนี้
ชีวิตนิรันดร์ (แทนความตายชั่วกับชั่วกัลป์)
10. อ่าน ทิตัส 3:5 ผลงานที่ดีและการกระทำดี ก็อย่างของเราก็มีส่วนร่วมต่อ ความรอดจากบาปของเรา
ไม่มีเลย
11. อ่าน โรม 6:14 อธิบายความหมายของ “ได้รับพระคุณของพระเจ้า” ด้วยคำของคุณเอง

บทที่ 9

- เราไม่ได้รับสิ่งที่ความบาปของเราสมควรจะได้รับ
  - แต่กลับได้สิ่งที่ดีที่สุดที่พระเจ้าทรงประทานให้ผ่านทางพระคริสต์
  - ความชอบธรรม
  - การยอมรับ
  - การอภัยบาปเป็นของเราทั้งหมด (ด้วยของประทานจากพระกรุณาธิคุณของพระเจ้า)
12. อ่าน โรม 11:6 หากพระพรของพระเจ้ามาจากพระคุณพระองค์ หมายความว่านั่นไม่ได้มาโดย _____ ของเรา
การงาน
13. อ่าน โรม 3:24 ขอให้อธิบายความหมายพระคำข้อนี้ด้วยถ้อยคำของคุณเอง
ความชอบธรรม คือ (การทำให้เป็นคนชอบธรรม) ของประทานที่ได้มาเปล่า ๆ จากพระเจ้า ซึ่งประทานให้กับผู้เชื่อทั้งหลาย
จากการไถ่ของพระคริสต์บนไม้กางเขนนั้น
14. อ่าน เอเฟซัส 1:7 การยกโทษบาปของเรานั้นมาโดย
พระคุณอันอุดมของพระเจ้า

ไม่มีสต็อกกับบาปอีกต่อไป

ชายขี้เมาคนหนึ่งขับรถผิดทาง ไปชนกับรถอีกคันหนึ่ง ในอุบัติเหตุที่นั่นเด็กสาวอายุ 18 ปีเสียชีวิต ครอบครัวของเด็กสาวนั้นฟ้องร้องและได้ค่าเสียหาย 30 ล้านบาท แต่ครอบครัวนี้ให้นายคนนี้จ่ายเงินเพียง 30,888 บาท แทนที่จะเป็น 30 ล้านบาท พวกเขามีเหตุผลเฉพาะ ที่ให้นายคนนี้จ่ายเงินในลักษณะนี้ เขาต้องการให้ชายขี้เมานี้สำนึกในสิ่งที่เขาได้กระทำการไปโดยเขียนเช็คสั่งจ่ายในนามของเด็กสาวที่ตายสัปดาห์ละ 33 บาท ส่งให้กับครอบครัว เราคงคิดว่าเขาได้จ่ายเพียง 30,888 บาท น่าจะดูดีกว่าหากคิดเทียบกับเงินจำนวน 30 ล้านบาท ในตอนแรกการจ่ายสัปดาห์ละ 33 บาท เป็นเรื่องง่าย แต่พอผ่านไปสักพัก การเขียนเช็คในนามของเด็กสาวที่ตายเริ่มครอบงำความคิดของเขา ทุกสัปดาห์เขาจะรู้สึกซึมเศร้า นึกถึงแต่เรื่องของเด็กสาวคนที่ต้องตายเพราะเขา

หลายปีผ่านไป ในที่สุด เขาก็เลิกเขียนเช็ค ครอบครัวนี้จึงนำเขาขึ้นศาล ให้เขาจ่ายเงิน ในหกหรือเจ็ดปีหลังจากเขาหยุดจ่ายเงินสี่หรือห้าครั้ง ทุกครั้งเขาจะถูกนำขึ้นศาลและถูกสั่งให้จ่ายเงิน ครอบครัวนี้บอกว่า พวกเขาไม่ได้โกรธอะไรอีกต่อไป แต่ต้องการให้นายคนนี้ระลึกถึงสิ่งที่เขาได้ทำลงไป

หากลองทบทวนดู ครอบครัวนี้ก็ติดบ่วงไม่แพ้คนอื่นนั้น ทุกสัปดาห์ที่ครอบครัวนี้ได้รับเช็คก็ตอกย้ำให้นึกถึงความสูญเสียของตัวเอง เอาเข้าจริง ๆ ครอบครัวนี้ก็หาความสงบไม่ได้หลังความตายของเด็กสาวนี้เช่นกัน นายคนนั้นก็ฟ้องกลับครอบครัวนี้ในข้อหา “การทำโทษที่โหดร้ายและวิปริต” เขาว่า “อย่างนั้นมันฆ่ากันชัด ๆ มันทำลายชีวิตผมจนไม่สามารถหันหลังให้ออดีต ก้าวออกไปมีชีวิตได้เลย”

มาถึงสิ่งที่ต้องทำความเข้าใจในเรื่องนี้ ผมพบคริสเตียนมากมายที่รู้สึกว่าจะตัวเองอยู่ภายใต้การถูกตัดสินอย่างเดียวกัน พวกเขาบอกว่า “พระเยซูได้ชดใช้ให้หมดแล้ว” แต่ก็ยังรู้สึกว่าจะตัวเองยังต้องชดใช้ในภารกิจทางศาสนาทุก ๆ สัปดาห์ ไม่เช่นนั้นจะไม่เป็นที่ยอมรับจากพระเจ้า

คำถามกับพระคัมภีร์

1. ความสัมพันธ์ระหว่างชายคนนั้นกับครอบครัวนั้นจะเป็นเช่นไร เมื่อเหตุการณ์นี้ยังดำเนินอยู่ต่อไป

2. อ่าน ฮีบรู 10:1 พระบัญญัติไม่สามารถทำอะไร

ฮีบรู 10:1 - โดยเหตุที่พระราชบัญญัตินั้นได้เป็นแต่เงาของสิ่งที่ดีที่จะมาภายหลัง มิใช่ตัวจริงของสิ่งนั้นทีเดียว พระราชบัญญัตินั้นจะใช้เครื่องบูชาที่เขากวายนทุกปีเสมอมา กระทำให้ผู้ถวายสักการะบูชานั้นถึงที่สำเร็จมิได้

3. อ่าน ฮีบรู 10:1 ในพระคัมภีร์ มีอะไรที่บอกเราว่าการถวายเครื่องบูชาในพระสัญญาเดิมนั้น ไม่อาจทำให้เราถึงที่สำเร็จได้

4. อ่าน ฮีบรู 10:2 หากการถวายเครื่องบูชานั้นมีผลต่อการชำระบาปแล้วจะเกิดอะไรขึ้นกับผู้นมัสการ

ฮีบรู 10:2 - เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นได้ เขาคงได้หยุดการถวายเครื่องบูชาแล้วมิใช่หรือ เพราะถ้าผู้นมัสการนั้นได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ครั้งหนึ่งแล้ว เขาคงจะไม่รู้สึกว่ามีบาปอีกต่อไป

5. ในเรื่องนี้ คนขับขี่ด้วยความมั่นใจมาถูกบังคับให้ทำอะไร

6. อ่าน ฮีบรู 10:14 พระเจ้าทรงทำให้คนของพระองค์สมบูรณ์แบบโดย

ก. ทำความดี

ข. ไปโบสถ์

ค. รักษาบัญญัติ 10 ประการ

ง. ประทานพระเยซูเป็นเครื่องบูชา

ฮีบรู 10:14 - เพราะโดยการทรงถวายบูชาหนึ่งเดียวพระองค์ทรงกระทำให้คนทั้งหลายที่ถูกชำระแล้วถึงที่สำเร็จเป็นนิรันดร์

7. อ่าน ฮีบรู 10:14 เมื่อมีผู้รับพระเยซูเป็นเครื่องบูชาด้วยความเชื่อ จะทำให้ผู้เชื่อนั้นถึงที่สำเร็จ

ก. จนกระทั่งเขากระทำบาปครั้งหน้า

ข. จากความบาปครั้งก่อน

ค. ตลอดไป

8. อ่าน ปฐมกาล 20:1-18 ชายสองคนที่กล่าวถึงคือใคร

ปฐมกาล 20:1-18 - อับราฮัมเดินทางจากที่นั่นไปยังดินแดนเนเกบ และอาศัยอยู่ระหว่างคาเดชและซูร์ ท่านไปอาศัยอยู่ในเก-ราร์ อับราฮัมพูดถึงภรรยาของท่านว่า “นางเป็นน้องสาวของฉัน” อับมีเมเลคพระราชานแห่งเก-ราร์ก็ใช้คนมานำซาราห์ไป แต่พระเจ้าเสด็จมาหาอับมีเมเลคทางพระสุบินในเวลากลางคืน และตรัสกับอับมีเมเลคว่า “เจ้าจะต้องตาย เพราะหญิงซึ่งเจ้านำมา นั้นมีสามีแล้ว” ฝ่ายอับมีเมเลคยังไม่ได้เข้าใจถ้อยคำของท่านจึงทูลว่า “ข้าแต่องค์เจ้านาย พระองค์จะทรงประหารประชาชาติที่ไม่มีมีความ

ผิดหรือ ตัวเขาเองบอกข้าพระองค์ไม่ใช่หรือว่า ‘นางเป็นน้องของฉัน’ และนางเองก็พูดเช่นกันว่า ‘เขาเป็นพี่ของฉัน’ ข้าพระองค์ทำดังนี้ด้วยใจซื่อ และด้วยมือนี้ที่ไม่มีความคิด” แล้วพระเจ้าตรัสกับท่านในพระสุบินอีกว่า “เราเองรู้แล้วว่าเจ้าทำดังนี้ด้วยใจซื่อ ยิ่งกว่านั้นอีก เราเองเป็นผู้ที่ป้องกันเจ้าไม่ให้ทำบาปต่อเรา เหตุฉะนั้น เราจึงไม่ให้เจ้าแตะต้องหญิงนั้น บัดนี้ จงคืนภรรยาของชายนั้นไปเสีย เพราะเขาเป็นผู้เผยพระวจนะ เขาจะอธิษฐานเพื่อเจ้า แล้วเจ้าจะมีชีวิตอยู่ได้ แต่ถ้าเจ้าไม่คืน ก็จงรู้เถิดว่าเจ้าจะต้องตายแน่ ทั้งเจ้าเอง และทุกคนที่เป็นของเจ้า อาบีเมเลคตื่นบรรทมแต่เช้ามืด ทรงเรียกบรรดาข้าราชการทั้งหมดของพระองค์มา ทรงรับสั่งเรื่องเหล่านี้ทั้งหมดให้พวกเขาฟัง คนเหล่านั้นก็กลัวยิ่งนัก อาบีเมเลคตรัสเรียกอับราฮัม มาเข้าเฝ้า และตรัสกับท่านว่า “เจ้าทำอะไรแก่เรา呢 เราได้ทำบาปต่อเจ้าอย่างไร เจ้าจึงนำบาปใหญ่โตมายังเรา และราชอาณาจักรของเรา เจ้าทำสิ่งซึ่งไม่นำมาทำแก่เราเลย” อาบีเมเลคตรัสกับอับราฮัมว่า “เจ้าคิดอะไร เจ้าจึงทำเช่นนั้น” อับราฮัมทูลว่า “เพราะข้าพระบาทคิดว่า ในที่นี้ไม่มีความยำเกรงพระเจ้าเสียเลย พวกเขาจะฆ่าข้าพระบาทเสียเพราะเหตุภรรยาของข้าพระบาท นอกจากนั้น เธอก็เป็นน้องสาวของข้าพระบาทจริงๆ เป็นบุตรหญิงของบิดาข้าพระบาท แต่ไม่ใช่บุตรหญิงของมารดาข้าพระบาท และนางได้มาเป็นภรรยาข้าพระบาท เมื่อพระเจ้าโปรดให้ข้าพระบาทต้องเดินทางจากบ้านบิดาของข้าพระบาท ข้าพระบาทพูดกับนางว่า ‘นี่เป็นความเมตตาที่เจ้าจะทำเพื่อเรา คือทุกที่ที่พวกเราจะไปนั้นจงพูดถึงเราว่า ‘เขาเป็นพี่ชายของข้าพเจ้า’” อาบีเมเลคจึงทรงนำแกะ โค ทาสชายหญิงประทานให้แก่อับราฮัม แล้วทรงคืนซาร่าภรรยาของท่านให้ท่าน แล้วอาบีเมเลคตรัสว่า “ดูนี้ แผ่นดินของเราก็อยู่ต่อหน้าเจ้า จงอาศัยอยู่ที่ไหนก็ได้ตามใจชอบ” พระองค์ตรัสกับซาร่าว่า “นี่แน่ะ เราให้เงินหนึ่งพันแผ่นแก่พี่ชายของเจ้า เป็นค่าชดใช้ต่อหน้าทุกคนที่อยู่กับเจ้า เจ้ารับการแก้ไขในทุกเรื่องแล้ว” อับราฮัมก็อธิษฐานต่อพระเจ้า พระเจ้าทรงรักษาอาบีเมเลค และมเหสีของพระองค์และทาสหญิงให้หาย สตรีเหล่านั้นก็คลอดบุตร เพราะว่าพระยาห์เวห์ทรงปิดครรภ์สตรีทั้งหมดในราชอาณาจักรของอาบีเมเลค เพราะเรื่องซาร่าภรรยาของอับราฮัม

9. อ่าน ปฐมกาล 20:2, 5 ในเรื่องนี้ ใครโกหกและหลอกลวง

ปฐมกาล 20:2, 5 - อับราฮัมพูดถึงภรรยาของท่านว่า “นางเป็นน้องสาวของฉัน” อาบีเมเลคพระราชแห่งเก-ราร์ก็ใช้คนมานำซาร่าไป ... [5] ตัวเขาเองบอกข้าพระองค์ไม่ใช่หรือว่า ‘นางเป็นน้องของฉัน’ และนางเองก็พูดเช่นกันว่า ‘เขาเป็นพี่ของฉัน’ ข้าพระองค์ ทำดังนี้ด้วยใจซื่อ และด้วยมือนี้ที่ไม่มีความคิด”

10. อ่าน ปฐมกาล 20:7 ผมเชื่อว่าพระเจ้าไม่ได้ยอมรับการกระทำของอับราฮัม แต่พระเจ้าทรงเข้าข้างผู้ใดระหว่างอับราฮัมและอาบีเมเลค เพราะเหตุใด (อ่าน ปฐมกาล 15:1, 18 ยากอบ 2:23)

ปฐมกาล 20:7 - ฉะนั้นบัดนี้จึงคืนภรรยาให้แก่ชายนั้น เพราะเขาเป็นผู้พยากรณ์ เขาจะอธิษฐานเพื่อเจ้าแล้วเจ้าจะมีชีวิตอยู่ ถ้าเจ้าไม่คืนนางนั้น เจ้าจรรู้ว่าเจ้าจะตายเป็นแน่ ทั้งเจ้าและทุกคนที่เป็นของเจ้า

ปฐมกาล 15:1,18 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ พระดำรัสของพระเยโฮวาห์มาถึงอับราฮัมด้วยนิมิตว่า “อับราม อย่ากลัวเลย เราเป็นโล่ของเจ้าเป็นบำเหน็จยิ่งใหญ่ของเจ้า ในวันเดียวกันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญากับอับรามว่า “เราได้ยกแผ่นดินนี้แก่เชื้อสายของเจ้าแล้ว ตั้งแต่แม่น้ำอียิปต์ไปจนถึงแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส”

ยากอบ 2:23 - พระคัมภีร์ก็สำเร็จที่ว่า ‘อับราฮัมเชื่อพระเจ้า ทรงนับเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน’ และท่านได้ชื่อว่าเป็น ‘สหายของพระเจ้า’

11. อ่าน ปฐมกาล 20:7, 17-18 แม้ว่าอับราฮัมเป็นฝ่ายผิด พระเจ้าทรงบอกให้ผู้ใดอธิษฐานเพื่อใคร

- ก. อับราฮัมอธิษฐานเพื่ออาบีเมเลค
- ข. อาบีเมเลคอธิษฐานเพื่ออับราฮัม
- ค. ทั้งสองคนอธิษฐานเพื่อกันและกัน

ปฐมกาล 20:7, 17-18 - ฉะนั้นบัดนี้จึงคืนภรรยาให้แก่ชายนั้น เพราะเขาเป็นผู้พยากรณ์ เขาจะอธิษฐานเพื่อเจ้าแล้วเจ้าจะมี

บทที่ 10

ชีวิตอยู่ ถ้าเจ้าไม่คืนนางนั้น เจ้าจงรู้ว่าเจ้าจะตายเป็นแน่ ทั้งเจ้าและทุกคนที่เป็นของเจ้า [17] เพราะฉะนั้น อับราฮัมก็อธิษฐานต่อพระเจ้า พระเจ้าทรงรักษาอาบีเมเลค และมเหสีของพระองค์และทาสหญิงให้หาย และเขาเหล่านั้นก็คลอดบุตร [18] เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงปิดครรภ์สตรีในราชสำนักของอาบีเมเลคทุกคน เพราะเรื่องซาราห์ภรรยาอับราฮัม

12. อ่าน โรม 8:31 แม้ว่าบางครั้งเราจะทำผิดพลาด _____ ยังคงอยู่ข้างเราเสมอ

โรม 8:31 - ถ้าเช่นนั้นเราจะว่าอย่างไร ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเรา

13. อ่าน โรม 4:8 แม้ว่าเราทำผิด พระเจ้าทรงกล่าวว่าพระองค์จะไม่

โรม 4:8 - บุคคลที่องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงถือโทษบาปของเขาก็เป็นสุข

14. อ่าน ฮีบรู 8:12-13 ในพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าสัญญาว่าจะไม่

ฮีบรู 8:12-13 - เพราะเราจะกรุณาต่อการอธรรมของเขา และจะไม่จดจำบาป และความชั่วช้าของเขาอีกต่อไป [13] เมื่อพระองค์กล่าวถึง “พันธสัญญาใหม่” พระองค์ทรงถือว่า พันธสัญญาเดิมนั้นพ้นสมัยไปแล้ว และสิ่งที่พ้นสมัย และเก่าไปแล้วนั้น ก็พร้อมที่จะเสื่อมสูญไป

15. อ่าน เอเฟซัส 2:5, 8-9 เรารอดโดย

เอเฟซัส 2:5, 8-9 - ถึงแม้ว่าเมื่อเราตายไปแล้วในการบาป พระองค์ยังทรงกระทำให้เราใช้ชีวิตอยู่กับพระคริสต์ (ซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณ) ... [8] ด้วยว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ และมีใช่โดยตัวท่านทั้งหลายเอง แต่พระเจ้าทรงประทานให้ [9] ความรอดนั้นจะเนื่องด้วยการกระทำก็หามิได้เพื่อมิให้คนหนึ่งคนใดอวดได้

16. อ่าน ดิห์ส 3:5 เราจะไม่รอดเพราะ

เราจะรอดได้โดย

ดิห์ส 3:5 - พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้รอด มิใช่ด้วยการกระทำที่ชอบธรรมของเราเอง แต่พระองค์ทรงพระกรุณาชำระใจให้มีใจบังเกิดใหม่ และทรงสร้างเราขึ้นมาใหม่ โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

17. อ่าน เอเฟซัส 1:6 เราจะสรรเสริญพระเจ้าไปจนชั่ววันรันดร์ ที่ได้ช่วยให้เรารอดโดย _____

ของพระองค์ ทรงบันดาลให้เราเป็น _____ ในผู้ทรงเป็นที่รักของพระองค์ (พระเยซูคริสต์)

เอเฟซัส 1:6 - เพื่อจะให้เป็นที่สรรเสริญสง่าราศีแห่งพระคุณของพระองค์ ซึ่งโดยพระคุณนั้นพระองค์ทรงบันดาลให้เราเป็นที่ชอบใจในผู้ทรงเป็นที่รักของพระองค์

บทที่ 10 คำตอบ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างชายคนนั้นกับครอบครัวนั้นจะเป็นเช่นไร เมื่อเหตุการณ์นี้ยังดำเนินอยู่ต่อไป
ความสัมพันธ์ที่เต็มไปด้วยการไม่ให้ภัย ความขมขื่น และการปะทะกัน
2. อ่าน ฮีบรู 10:1 พระบัญญัติไม่สามารถทำอะไร
ทำให้ผู้ถวายสักการะบูชาจนถึงสำเร็จ (ไม่มีข้อบกพร่องหรือจุดต่างพริ้ว)
3. อ่าน ฮีบรู 10:1 ในพระคานี้ มีอะไรที่บอกเราว่าการถวายเครื่องบูชาในพระสัญญาเดิมนั้น ไม่อาจทำให้เราถึงที่สำเร็จได้
พวกเขากระทำซ้ำแล้ว ซ้ำเล่า เป็นกิจวัตรประจำวัน ประจำสัปดาห์ ประจำเดือน สัจธรรมที่บอกว่าพวกเขาไม่สามารถแก้
เรื่องความบาปของเขาได้อย่างถาวร ก็คือการทำซ้ำแล้ว ซ้ำเล่า
4. อ่าน ฮีบรู 10:2 หากการถวายเครื่องบูชานั้นมีผลต่อการชำระบาปแล้วจะเกิดอะไรขึ้นกับผู้นมัสการ
จะทำให้พวกเขาไม่มีสติอยู่กับบาปอีกต่อไป (รู้สึกพ่ายแพ้ต่อความล้มเหลวตลอด)
5. ในเรื่องนี้ ชายที่ขบขี้ด้วยความมั่นใจมาถูกบังคับให้ทำอะไร
ให้ถึงถึงความบาปของเขาทุกครั้ง
6. อ่าน ฮีบรู 10:14 พระเจ้าทรงทำให้คนของพระองค์สมบูรณ์แบบโดย
ง. **ประทานพระเยซูเป็นเครื่องบูชา**
7. อ่าน ฮีบรู 10:14 เมื่อมีผู้รับพระเยซูเป็นเครื่องบูชาด้วยความเชื่อ จะทำให้ผู้เชื่อนั้นถึงที่สำเร็จ
ค. **ตลอดไป**
8. อ่าน ปฐมกาล 20:1-18 ชายสองคนที่กล่าวถึงคือใคร
อับราฮัม และอาบีเมเลค
9. อ่าน ปฐมกาล 20:2, 5 ในเรื่องนี้ ใครโกหกและหลอกลวง
อับราฮัม
10. อ่าน ปฐมกาล 20:7 ผมเชื่อว่าพระเจ้าไม่ได้ยอมรับการกระทำของอับราฮัม แต่พระเจ้าทรงเข้าข้างผู้ใดระหว่างอับราฮัม
และ อาบีเมเลค เพราะเหตุใด (อ่าน ปฐมกาล 15:1, 18 ยากอบ 2:23)
อับราฮัม เพราะอับราฮัมมีพันธสัญญากับพระเจ้า และเป็นสหายของพระเจ้า
11. อ่าน ปฐมกาล 20:7, 17-18 แม้ว่าอับราฮัมเป็นฝ่ายผิด พระเจ้าทรงบอกให้ผู้ใดอธิษฐานเพื่อใคร
ก. อับราฮัมอธิษฐานเพื่ออาบีเมเลค
12. อ่าน โรม 8:31 แม้ว่าบางครั้งเราจะทำผิดพลาด _____ ยังคงอยู่ข้างเราเสมอ
พระเจ้า

บทที่ 10

---

13. อ่าน โรม 4:8 แม้ว่าเราทำผิด พระเจ้าทรงกล่าวว่าพระองค์จะไม่
พระเจ้านิโคได้ทรงถือโทษบาปของเรา
14. อ่าน ฮีบรู 8:12-13 ในพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าสัญญาว่าจะไม่
พระเจ้าจะไม่จดจำบาปของเรา หรือถือโทษเราอีก
15. อ่าน เอเฟซัส 2:5, 8-9 เรารอดโดย
โดยพระคุณของพระองค์ โดยพระคุณที่เราไม่สมควรจะได้รับเลย และด้วยพระเมตตาต่อเรา
16. อ่าน ดิทัส 3:5 เราจะไม่รอดเพราะ _____
ด้วยการกระทำที่ชอบธรรมของเราเอง
เราจะรอดได้โดย _____
โดยความเมตตาของพระองค์ ที่ได้ชำระเราให้มีใจบังเกิดใหม่ และสร้างเราขึ้นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
17. อ่าน เอเฟซัส 1:6 เราจะสรรเสริญพระเจ้าไปจนชั่ววันรันดร์ ที่ได้ช่วยให้เรารอดโดย _____
พระคุณ
ของพระองค์ ทรงบันดาลให้เราเป็น _____ ในผู้ทรงเป็นที่รักของพระองค์ (พระเยซูคริสต์)
ที่ชอบใจ

ฉันเป็นที่รัก ฉันงดงาม

วันหนึ่งไมเคิลซึ่งเป็นนักศึกษาชายเข้ามาที่ห้องทำงานของอาจารย์ เพื่อเล่าเรื่องล่าสุดยอดของเพื่อนนักศึกษาสาวคนหนึ่ง ไมเคิลเล่าว่า “ช่วงที่อาจารย์กำลังสอนหนังสือในชั้นเรียนที่วิทยาลัยพระคัมภีร์อยู่นั้น ผมเห็นแพททรีเซียเขียนโน้ตลงในสมุดของเธอ ข้อความว่า “ฉันเป็นที่รัก ฉันงดงาม” แพททรีเซียเป็นสาวจำพวกที่มักแต่งตัวให้เป็นที่ดึงดูดสายตาผู้อื่นเสมอ เหตุผลที่แท้จริง ที่เธอเขียนคำเหล่านั้นก็เพราะ ความจริงเธอรู้สึกไม่เป็นที่รัก หรืองดงามเลย แต่กลับรู้สึกถูกปฏิเสธ ขาดความรัก ในฐานะมนุษย์ปุถุชน เราล้วนมีความต้องการพื้นฐานอย่างเดียวกัน คือปรารถนาจะเป็นที่รัก เป็นที่ยอมรับ มีค่า เช่นเดียวกับความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง และรู้ว่าเราเป็นผู้ที่ขอบรรรมสำหรับพระเจ้า วิญญาณศาสนาส่วนใหญ่ทำให้เรารู้สึกว่าไม่เป็นที่รัก ไม่มีคุณค่า ไม่เป็นที่ยอมรับ ความเชื่อ และความคิดที่ผิดที่สุดที่ซาตานใช้ต่อสู้กับผู้เชื่อทั้งหลาย ก็คือ ความรู้สึกผิดและการประณามตนเอง เมื่อรู้ตัวว่าเราอยู่ในฝ่ายจิตวิญญาณ

คำถามมีอยู่ว่า จะมีคนสักกี่คนที่เมื่อแรกเริ่มเข้ามาพบพระเยซูแล้วได้รับคำบอกเล่าว่า พระองค์ไม่เพียงแต่จะรักเราเท่านั้น แต่ด้วยการที่เรายอมรับพระองค์ พระองค์ก็กลายเป็นความชอบธรรมโดยสมบูรณ์แบบของเราไปแล้ว ที่จริง ความชอบธรรมที่พระองค์ทรงประทานให้ นั่นคือความชอบธรรมทั้งหมดที่เราต้องการ (1 โครินธ์ 1:30 บอกว่า “โดยพระองค์ ท่านจึงอยู่ในพระเยซูคริสต์ เพราะพระเจ้าทรงตั้งพระองค์ให้เป็นปัญญา ความชอบธรรม การแยกตั้งไว้ และการไถ่โทษ สำหรับเราทั้งหลาย”) นั่นคือข่าวประเสริฐของพระเจ้า “ด้วยว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์ เพราะข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด พวกยิวก่อนและพวกกรีกด้วย เพราะว่าในข่าวประเสริฐนั้นความชอบธรรมของพระเจ้าก็ได้แสดงออก โดยเริ่มต้นก็ความเชื่อ สุดท้ายก็ความเชื่อ ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ’ (โรม 1:16-17) ส่วนคนที่มิได้อาศัยการประพฤติ แต่ได้เชื่อในพระองค์ ผู้ทรงโปรดให้คนอธรรมเป็นคนชอบธรรมได้ ความเชื่อของคนนั้นต้องนับว่าเป็นความชอบธรรม” (โรม 4:5) พระเจ้ามิได้ทรงเรียกเราให้เชื่อในสิ่งของที่จับต้องได้ แต่ทรงให้เราเชื่อด้วยความเชื่อมั่น เชื่อใจ วางใจอย่างที่สุด และขึ้นต่อพระองค์

พระเจ้าไม่อาจรักเราได้มากกว่าที่ทรงรักเรา พระเจ้าคือความรัก (1 ยอห์น 4:8) แต่เราจะรับได้มากขึ้น รู้สึกมากขึ้น มีประสบการณ์มากขึ้น ยิ่งความเชื่อของเราเข้มแข็งมากขึ้นเท่าใด เราก็จะยิ่งรักพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น ในพระคำเขียนไว้ว่า “เราทั้งหลายรักพระองค์ ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน” (1 ยอห์น 4:19) ขอจงใคร่ครวญให้ดี เชื่อและยอมรับเอาเถิด

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน โรม 8:38-39 อัครสาวกเปาโล เชื่อมันว่าอะไร

โรม 8:38-39 – เพราะข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าแม้ความตายหรือชีวิตหรือทูตสวรรค์ หรือผู้มีบรรดาศักดิ์หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันหรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้า [39] หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งอื่นใด ๆ ที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถ กระทบทำให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระเจ้า ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้

2. ที่วิทยาลัยพระคัมภีร์ มีศาสตราจารย์ผู้หนึ่งได้ส่งข้อความเวียนไปทั่วว่า “ความชอบธรรม คือ การกระทำของตุลาการโดยที่พระเจ้าประกาศให้ทุกคนที่เชื่อนั้นเป็นคนชอบธรรม ไม่ใช่การทำให้เป็นคนชอบธรรม” เมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตัวเองก็จะเชื่อว่าการทำให้เป็นคนชอบธรรมนั้น เป็นของประทานแห่งความชอบธรรม ที่ทำให้เราเป็นคนชอบธรรมในสายพระเนตรของพระองค์ พระองค์ อ่าน โรม 5:19 โดยความเชื่อฟังของพระเยซู (รักษาพระบัญญัติ และถูกต้องรับกางเขน) ผู้คนจำนวนมาก

- ก. ได้ถูกประกาศให้เป็นคนชอบธรรม
- ข. คิดว่าตัวเองเป็นผู้ชอบธรรม
- ค. ได้ทำให้เป็นคนชอบธรรม

โรม 5:19 – เพราะว่าคนเป็นอันมากเป็นคนบาปเพราะคน ๆ เดียวที่มีได้เชื่อฟังนั้นใด คนเป็นอันมากก็เป็นคนชอบธรรมเพราะพระองค์ผู้เดียวที่ได้ทรงเชื่อฟังนั้นนั้น

3. อ่าน 2 โครินธ์ 5:21 “เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำให้พระองค์ (พระเยซูคริสต์) ผู้ทรงไม่มีบาป (ไม่เคยทำบาป) ให้เป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็น

2 โครินธ์ 5:21 - เพราะพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาป ให้เป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้า ทางพระองค์

4. อ่าน โครินธ์ 1:21-22 พระเยซูคริสต์เสด็จมาในโลกนี้ เพื่อตายและไถ่บาปเรา ด้วยเหตุฉะนั้น เราจึงยืนอยู่เฉพาะหน้าของพระเจ้าได้ในฐานะผู้บริสุทธิ์ ไร้ตำหนิ และไร้ข้อกล่าวหาในสายตาของ

- ก. คู่ครองเรา
- ข. เพื่อนของเรา
- ค. พระเจ้า

โครินธ์ 1:21-22 – และพวกท่านซึ่งเมื่อก่อนนี้ไม่ถูกกันและเป็นศัตรูในใจด้วยการชั่วต่าง ๆ บัดนี้ พระองค์ทรงโปรดให้คืนดีกับพระองค์ [22] โดยความตายแห่งพระกายเนื้อหนังของพระองค์เพื่อจะได้ถวายท่านให้เป็นผู้บริสุทธิ์ ไร้ตำหนิและไร้ข้อกล่าวหาในสายตาของพระองค์

5. อ่าน เอเฟซัส 1:6 เราจะสรรเสริญพระเจ้าตลอดชั่วนิรันดร์ ในพระคุณของพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงทำให้เรา
- เอเฟซัส 1:6** - เพื่อจะให้เป็นที่ยอมรับสรรเสริญสง่าราศีแห่งพระคุณของพระองค์ ซึ่งโดยพระคุณนั้นพระองค์ทรงบันดาลให้เราเป็นที่

ชอบใจในผู้ทรงเป็นทรีกของพระองค์

6. อ่าน ฮีบรู 10:14 โดยผ่านพระเยซูและการสละพระชนม์ชีพของพระองค์บนไม้กางเขน ทำให้เราสมบูรณ์แบบไปนานเท่าไร
- ก. จนกว่าเราจะทำบาปอีก
  - ข. จนกว่าเราจะไปโบสถ์
  - ค. ตลอดกาล

ฮีบรู 10:14 - เพราะโดยการทรงถวายบูชาครั้งเดียว พระองค์ได้ทรงกระทำให้คนทั้งหลายที่ถูกรับชำระแล้ว ถึงที่สำเร็จเป็นนิรันดร์

7. อ่าน ฮีบรู 10:15-17 ในพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าสัญญาว่าจะจดจำบาปเรา
- ก. ทุกครั้งที่เราทำบาป
  - ข. เมื่อเราไม่ถวายสืบลด
  - ค. ไม่จดจำอีกต่อไป

ฮีบรู 10:15-17 - และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเป็นพยานให้แก่เราด้วย เพราะว่าพระองค์ได้กล่าวไว้แล้วว่า [16] “นี่คือพันธสัญญาซึ่งเราจะกระทำกับเขาทั้งหลายภายหลังสมัยนั้น” องค์พระผู้เป็นเจ้ากล่าวว่า “เราจะบรรจจรรยาบัญญัติของเราไว้ในจิตใจของเขาทั้งหลาย จารึกมันไว้ในดวงใจของเขาทั้งหลาย [17] และจะไม่จดจำบาปและความชั่วช้าของเขาอีกต่อไป

8. อ่าน โรม 6:1-2 พระคุณของพระเจ้ายิ่งใหญ่กว่าบาปของเราทั้งหมด ดังนั้น เราควรทำบาปต่อไปหรือ เพื่อว่าพระคุณของพระเจ้าจะได้สำแดงความยิ่งใหญ่ให้ปรากฏ

โรม 6:1-2 - ถ้าเช่นนั้นแล้วเราจะว่าอย่างไร ควรเราจะอยู่ในบาปต่อไปเพื่อให้พระคุณมีมากยิ่งขึ้นหรือ [2] ขอพระเจ้าอย่ายอมให้ เป็นเช่นนั้นเลย พวกเราที่ตายต่อบาปแล้ว จะมีชีวิตในบาปต่อไปอย่างไรได้

9. อ่าน ฮีบรู 9:12 การไถ่บาปชนิดไหน ที่พระเยซูเจ้าทรงประทานแก่เรา
- ก. การไถ่บาปชั่วคราว
  - ข. การไถ่บาปบางส่วน
  - ค. การไถ่บาปชั่วนิรันดร์

ฮีบรู 9:12 - พระองค์เสด็จเข้าไปในที่บริสุทธิ์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น และพระองค์ไม่ได้ทรงนำเลือดแพะ และเลือดลูกวัวเข้าไป แต่ทรงนำพระโลหิตของพระองค์เองเข้าไป และทรงสำเร็จการไถ่บาปชั่วนิรันดร์แก่เรา

10. อ่าน โรม 8:33 เขียนชื่อผู้ที่พระองค์จะฟ้องคนที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้

โรม 8:33 - ใครจะฟ้องคนเหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้ พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ทำให้เราเป็นคนชอบธรรมแล้ว

บทที่ 11

---

11. อ่าน โรม 8:34 เขียนชื่อผู้ที่จะประณามคนของพระเจ้า

โรม 8:34 - ใครเล่าจะเป็นผู้ปรับโทษอีก ก็คือพระคริสต์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์แล้ว และยิ่งกว่านั้นอีกได้ทรงคืนพระชนม์ ทรงสถิตอยู่ ณ เบื้องขวามือของพระเจ้า และทรงอธิษฐานขอเพื่อเราทั้งหลายด้วย

12. อ่าน โรม 8:35 เขียนชื่อผู้ที่จะแยกผู้เชื่อออกจากความรักของพระเจ้าได้

โรม 8:35 - แล้วใครจะให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระคริสต์ได้เล่า จะเป็นความยากลำบาก ความทุกข์ หรือการข่มเหง หรือการกัณฑ์อาหาร หรือการเปลือยกาย หรือการถูกทรมาน หรือการถูกข่มขืน หรือการถูกคุมขังหรือ

13. อ่าน โรม 8:31 บทสรุปของบทเรียนนี้คืออะไร

โรม 8:31 - ถ้าเช่นนั้นเราจะว่าอย่างไร ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเรา

บทที่ 11 คำตอบ

1. อ่าน โรม 8:38-39 อัครสาวกเปาโล เชื่อมมั่นว่าอะไร
เขาเชื่อมั่นว่า แม้ความตาย หรือชีวิต หรือทูตสวรรค์ หรือผู้มีบรรดาศักดิ์ หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้า หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งอันใด ๆ ที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถกระทำให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระเจ้าซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้
2. ที่วิทยาลัยพระคัมภีร์ มีศาสตราจารย์ผู้หนึ่งได้ส่งข้อความเวียนไปทั่วว่า “ความชอบธรรม คือ การกระทำของตุลาการโดยที่พระเจ้าประกาศให้ทุกคนที่เชื่อนั้นเป็นคนชอบธรรม ไม่ใช่การทำให้เป็นคนชอบธรรม” เมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตัวเองก็จะเชื่อว่าการทำให้เป็นคนชอบธรรมนั้น เป็นของประทานแห่งความชอบธรรม ที่ทำให้เราเป็นคนชอบธรรมในสายพระเนตรของพระองค์
อ่าน โรม 5:19 โดยความเชื่อฟังของพระเยซู (รักษาพระบัญญัติ และถูกตรึงบนกางเขน) ผู้คนจำนวนมาก
ค. ถูกทำให้เป็นคนชอบธรรม
3. อ่าน 2 โครินธ์ 5:21 “เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำให้พระองค์ (พระเยซูคริสต์) ผู้ทรงไม่มีบาป (ไม่เคยทำบาป) ทำให้เราเป็นผู้ชอบธรรมของพระเจ้าในพระคริสต์
4. อ่าน โคลสี 1:21-22 พระเยซูคริสต์เสด็จมาในโลกนี้ เพื่อตายและไถ่บาปเรา ด้วยเหตุฉะนั้น เราจึงยืนอยู่เฉพาะหน้าของพระเจ้าได้ในฐานะผู้บริสุทธิ์ ไร้ตำหนิ และไร้ข้อกล่าวหาในสายตาของ
ค. พระเจ้า
5. อ่านเอเฟซัส 1:6 เราจะสรรเสริญพระเจ้าตลอดชั่ววันรันดร์ ในพระคุณของพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงทำให้เราเป็นที่ชอบใจ ในผู้ทรงเป็นที่รักของพระองค์ (ซึ่งก็คือพระคริสต์)
6. อ่าน ฮีบรู 10:14 โดยผ่านพระเยซูและการสละพระชนม์ชีพของพระองค์บนไม้กางเขน ทำให้เราสมบูรณ์แบบไปนานเท่าไร
ค. ตลอดกาล
7. อ่าน ฮีบรู 10:15-17 ในพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าสัญญาว่าจะจดจำบาปเรา
ค. ไม่จดจำอีกต่อไป
8. อ่าน โรม 6:1-2 พระคุณของพระเจ้ายิ่งใหญ่กว่าบาปของเราทั้งหมด ดังนั้น เราควรทำบาปต่อไปหรือ เพื่อว่าพระคุณของพระเจ้าจะได้สำแดงความยิ่งใหญ่ให้ปรากฏ
ไม่ ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย
9. อ่าน ฮีบรู 9:12 การไถ่บาปชนิดไหน ที่พระเยซูเจ้าทรงประทานแก่เรา
ค. การไถ่บาปชั่ววันรันดร์
10. อ่าน โรม 8:33 เขียนชื่อผู้ที่จะฟ้องคนที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้
ไม่มีเลยสักคนเดียว

บทที่ 11

---

11. อ่าน โรม 8:34 เขียนชื่อผู้ที่จะประณามคนของพระเจ้า
ไม่มีเลยสักคนเดียว
12. อ่าน โรม 8:35 เขียนชื่อผู้ที่จะแยกผู้เชื่อออกจากความรักของพระเจ้าได้
ไม่มีเลยสักคนเดียว
13. อ่าน โรม 8:31 บทสรุปของบทเรียนนี้คืออะไร
พระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา และไม่มีใครจะขัดขวางเราได้

ผลแห่งความรอด (ตอนที่ 1)

ความเชื่อครั้งเดียวสามารถทำให้ “รอด” ได้ไหม ถ้าไม่เชื่อติดต่อกัน ความเชื่อนั้นยุติลงไหม แล้วเราจะยังคงได้รับพระสัญญาหรือไม่ อับราฮัมเชื่อในพระเจ้า ผู้ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรม (ปฐมกาล 15:6) หากความเชื่อของอับราฮัมหยุดลง ความชอบธรรมที่อับราฮัมได้รับนั้นจะยุติไปด้วยไหม

จากพระวจนะ เรารู้ว่า “ความเชื่อ” เริ่มต้นเป็นการกระทำครั้งเดียวเสร็จสมบูรณ์ อย่างไรก็ตามคำที่ใช้ในภาษากรีก อันเป็นภาษาต้นกำเนิดซึ่งใช้เขียนพระคัมภีร์ เรารู้ว่าความเชื่อดำเนินอย่างต่อเนื่องในชีวิตคริสเตียน คำเฉพาะบางคำ ที่ใช้ในภาษากรีกต้นกำเนิดนั้น นำมาใช้เพื่อแสดงให้เห็นถึงความคาดหวังว่า ความเชื่อจะเป็นไปอย่างต่อเนื่อง หรือซ้ำ ๆ เมื่อนำเอาคำเฉพาะบางคำในภาษากรีก หรือวลีนั้นไปให้อธิบายให้ผู้อ่านพระคัมภีร์ จะช่วยให้เข้าใจในข้อพระคัมภีร์ได้อย่างมากมายทีเดียว คำเหล่านี้คือ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ครั่งแล้วครั่งเล่า ไม่ว่างเว้น อย่างต่อเนื่อง ตามปกติ เป็นนิสัยหรือไลฟ์สไตล์ หรือ อย่างไม่ขาดระยะ

มาดูข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ว่าคำเฉพาะบางคำในภาษากรีกมีผลกระทบต่อความหมายอย่างไร

ยอห์น 3:16 เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อ (เชื่อและยังคงเชื่อต่อไป) ในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์

ฮีบรู 10:14 เพราะว่าโดยการทรงถวายบูชาหนเดียว พระองค์ได้ทรงกระทำให้คนทั้งหลายที่ถูกชำระแล้ว (คนเหล่านั้นที่ถูกแยกออกและยังคงถูกแยกออกไป) ซึ่งการถวายบูชาหนเดียวทำให้สมบูรณ์แบบตลอดกาล พระคัมภีร์ฉบับ นิวคิงเจมส์ บอกว่า “ถูกชำระล้างบาปตลอดกาล” ส่วนฉบับ เดอะนิวอินเตอร์เนชันแนล บอกว่า “ถูกชำระให้บริสุทธิ์ตลอดกาล” ถึงที่สำเร็จเป็นนิรันดร์

1 ยอห์น 3:9 ผู้ใดบังเกิดจากพระเจ้า ผู้นั้นไม่กระทำบาป (ผู้ไม่ใช่ชีวิตในความบาป แสดงการกลับใจใหม่) เพราะเมล็ดของพระองค์ดำรงอยู่ (เมล็ดของพระเจ้าดำรงอยู่และยังคงดำรงอยู่ต่อไป) กับผู้นั้น และเขากระทำบาปไม่ได้ (เป็นวิถีชีวิตของเขา หรืออย่างไม่ขาดระยะ) เพราะเขาบังเกิดจากพระเจ้า

มาระโก 1:15 เวลาที่กำหนดมาถึงแล้ว และอาณาจักรของพระเจ้าก็มาใกล้แล้ว ท่านทั้งหลายจงกลับใจเสียใหม่ (กลับใจใหม่และยังคงกลับใจใหม่อีกเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ต้องกลับใจ) และเชื่อข่าวประเสริฐเถิด (เชื่อและยังคงเชื่อต่อไป)

ยอห์น 5:24 เรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดฟังคำของเราและเชื่อ (เชื่อและยังคงเชื่อต่อไป) ในพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา ผู้นั้นก็มีชีวิตนิรันดร์ และไม่ถูกพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว

ลูกา 15:7 เรบอกท่านทั้งหลายว่า เช่นนั้นแหละ จะมีความปรีดีในสวรรค์เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจใหม่ (และยังคงกลับใจต่อไป) มากกว่า เพราะคนชอบธรรมเก้าสิบเก้าคนที่ไม่ต้องการกลับใจใหม่

กิจการ 17:30 ในเวลาเมื่อมนุษย์ยังโง่เขลาอยู่ พระเจ้าทรงมองข้ามไปเสีย แต่เดี๋ยวนี้พระองค์ได้กล่าวสั่ง (และยังทรงกล่าวสั่งต่อไป) แก่มนุษย์ทั้งปวงทั่วทุกแห่งให้กลับใจใหม่ (และยังคงกลับใจต่อไป)

ยอห์น 6:47 เรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่เชื่อ (และยังเชื่อต่อไป) ในเราก็มียุตินิรันดร์

โรม 4:5 ส่วนคนที่มิได้อาศัยการประพฤติ แต่ได้เชื่อ (และยังเชื่อต่อไป) ในพระองค์ ผู้ทรงโปรดให้คนอธรรมเป็นคนชอบธรรมได้ ความเชื่อของคนนั้นต้องนับว่าเป็นความชอบธรรม

กิจการ 26:20 แต่ข้าพระองค์ได้กล่าวสั่งสอนเขา ตั้งต้นที่เมืองตามัสกัสและในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่ววันแคว้นยูเดีย และแก่ชาวต่างประเทศ ให้เขากลับใจใหม่ (และยังกลับใจต่อไป) ให้หัน (ยังหันต่อไป) มาหาพระเจ้าและกระทำ (ยังทำงาน หรือ กระทำต่อไป เพื่อพิสูจน์การกลับใจใหม่) การซึ่งสมกับที่กลับใจใหม่แล้ว

สรุป: คำเฉพาะบางคำในภาษากรีกถูกใช้หลายร้อยครั้งในข้อพระคัมภีร์ ผมไม่ได้ตั้งใจนำข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อนี้ทั้งหมดมาให้ความจริงเกี่ยวกับความเชื่อที่ช่วยให้รอดนั้นคือ เชื่ออย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้รับการสอนทั้งศาสนศาสตร์ของคาลวินนิสซิสซึม และอามิเนียนิสซิสซึม แม้ว่าจะมาจากทัศนคติที่ต่างกัน

คาลวินนิสซิสซึม ที่ประกาศตัวในเรื่องของความมั่นคงนิรันดร์ สอนว่าผู้เชื่อที่แท้จริงอาจสะดุดหรือล้ม แต่พวกเขาจะยังคงดำรงความเชื่อของคริสเตียนอยู่ตลอดไป (1 โครินธ์ 1:8) ผู้ที่เชื่อในความมั่นคงนิรันดร์จะเชื่อด้วยว่า คริสเตียนที่แท้จริงมีประสบการณ์กับความตายจากบาป และจะไม่ดำรงในความบาปอีก (โรม 6:1-3) ผู้ที่หันหลังกลับจากพระคริสต์อย่างสมบูรณ์แบบใดแสดงให้เห็นแล้วว่าเขาไม่ได้บังเกิดใหม่อย่างแท้จริง (1 ยอห์น 2:9)

ศาสนศาสตร์อามิเนียนิสซิสซึม บอกว่า ผู้เชื่อที่แท้จริงอาจหันออกจากความเชื่อคริสเตียนได้ พวกเขาเชื่อ และสอนว่า ผู้ที่หันออกจากความเชื่อนั้นจะสูญเสียความรอด ระบบความเชื่อเช่นนี้จะไม่ให้ออกาสผู้ที่เรียกตนเองว่าคริสเตียน(แต่ในนาม) ที่ใช้ชีวิตอยู่อย่างเป็นปฏิปักษ์ หรือตั้งใจทำบาปที่ไม่มีผลพิสูจน์ถึงการกลับใจใหม่ของเขา อัครสาวก ยอห์นกล่าวว่า “ถ้าเราทั้งหลายจะว่าเราไม่มีบาป เราก็ลวงตนเอง” (1 ยอห์น 1:8) ท่านกล่าวอีกว่า “ผู้ใดบังเกิดจากพระเจ้า ผู้นั้นไม่กระทำบาป” (1 ยอห์น 3:9) ตอนนี้เราก็มีข้อพระคำที่ดูเหมือนจะขัดแย้งกัน แต่ไม่ได้ขัดกัน คริสเตียนทุกคนล้วนทำบาป (1 ยอห์น 1:8) แต่คริสเตียนทั้งหลายก็ยังเชื่อฟังพระองค์ (1 ยอห์น 2:3) บาปและตัณหาตายยังคงมีอยู่ในชีวิตคริสเตียน แต่บาปไม่สามารถเป็นนาย หรือเป็นลักษณะเด่นของพวกเขาได้ (1 ยอห์น 3:9) การกลับใจใหม่ที่แท้จริงและความเชื่อ นั้น ต้องมาจากการเปลี่ยนแปลงในจิตใจ เปลี่ยนจากหัวใจของบุคคลนั้น เปลี่ยนวิถีชีวิต ถึงแม้จะทำได้ อย่างสมบูรณ์แบบ (กิจการ 26:18, 1 ยอห์น 1:8) ‘ผล’ ยังเป็นบททดสอบความเป็นจริงของความเชื่อ และความจริงใจ ความเชื่อคือความเชื่อมั่นอันเหนือธรรมชาติที่ควบคุมความประพฤติของผู้เชื่อที่แท้จริง ส่งผลเป็นการกระทำที่ตามมารวมทั้งผลแห่งการกระทำที่เกิดจากความเชื่อนั้น จะเห็นได้จากตัวอย่างของความเชื่อในฮีบรู บทที่ 11 ถึงผลที่ตามมาจากการกระทำ พุดอีกนัยหนึ่ง สิ่งที่เราประพฤติปฏิบัตินั้นมาจากความเชื่อของเราเอง ยากอบ 2:18 กล่าวว่า “จงแสดงความเชื่อของท่านที่ปราศจากการประพฤติให้ข้าพเจ้าเห็น และข้าพเจ้าจะแสดงให้ท่านเห็นความเชื่อของข้าพเจ้าโดยการประพฤติของข้าพเจ้า”

เมื่อใดที่อัครสาวกทั้งหลายพูดถึงความประพฤติในทางลบ เมื่อนั้นพวกเขาอ้างอิงถึง “การประพฤติในธรรมบัญญัติ” นั่นก็คือสิ่งใดก็ตามที่คนคนหนึ่งกำลังกระทำเพื่อให้ได้มาหรือทำงานเพื่อได้รับความรอดของตนเอง พระคัมภีร์กล่าวถึงผลแห่งความรอด ซึ่งก็คือความประพฤติที่ดีหรือการกระทำด้วยความเชื่อ สิ่งเหล่านั้นเป็นการงาน หรือการกระทำ ที่เป็นผลจากการกลับใจใหม่และความเชื่อ (กิจการ 26:20, มัทธิว 3:7-10, 1 เธสะโลนิกา 1:3, และยากอบ 2:14-26) นั่นคือหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงความรอด ความเป็นหนึ่งเดียวที่แสดงออกระหว่างการกลับใจใหม่และความเชื่อ คือทั้งสองมีผลอย่างเดียวกัน หรือมีหลักฐานอย่างเดียวกัน นั่นคือความประพฤติที่ดี เราไม่ได้รับความรอดโดยการประพฤติดี แต่เราได้รับความรอดเพื่อให้ประกอบการดี (เอเฟซัส 2:8-10) ดูความแตกต่างระหว่างได้รับความรอดโดยและได้รับความรอดเพื่อ) ความประพฤติเป็นบททดสอบของความเชื่อที่แท้จริง ส่วนพระคุณที่ไม่มีผลต่อชีวิตและการกระทำของคนคนนั้น ไม่อาจนับว่าเป็นพระคุณของพระเจ้าที่แท้จริง (ทิตัส 2:11-12) พระเยซูทรงสอนโดยให้ดูที่ผล ผลซึ่งผู้เชื่อที่แท้จริงจะเป็นที่รู้จักจากการกระทำที่เกิดจากตัวเอง (มัทธิว 3:8, 7:16-20, 25:34-40, ยอห์น 13:35, 14:23, กิจการ 26:20 โรม 2:6-11, ยากอบ 2:14-18 และ 1 ยอห์น 3:10)

คำถามกับพระคัมภีร์

1. หลายครั้งคำเฉพาะบางคำ ซึ่งภาษากรีกในต้นฉบับของพระคัมภีร์ แสดงให้เห็นว่า คำสั่งเฉพาะที่ส่งออกไปนั้น คาดหวังให้เป็น
2. อ่าน ยอห์น 3:16 ท่อธิบายในบทเรียนนี้ ตามข้อพระคัมภีร์ต้นฉบับในภาษากรีก ยอห์น 3:16 กล่าวได้อย่างไร

ยอห์น 3:16 - เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระบุตร จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์

3. อ่าน 1 ยอห์น 3:9 ผู้ใดบังเกิดจากพระเจ้า ผู้นั้นไม่กระทำบาป หมายความว่า

1 ยอห์น 3:9 - ผู้ใดบังเกิดจากพระเจ้า ผู้นั้นไม่กระทำบาป เพราะเมล็ดของพระองค์ดำรงอยู่ในผู้นั้น เขากระทำบาปไม่ได้ เพราะเขาบังเกิดจากพระเจ้า

4. อ่าน ลูกา 15:7 จะมีความปรีดีในสวรรค์เพราะคนบาปคนเดียว เมื่อคนบาปคนหนึ่งกระทำสิ่งใด

ลูกา 15:7 - เรียบอกท่านทั้งหลายว่า เช่นนั้นแหละ จะมีความปรีดีในสวรรค์ เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจใหม่ มากกว่าคนชอบธรรมเก้าสิบเก้าคนที่ไม่ต้องการกลับใจใหม่

5. อ่าน กิจการ 17:30 พระเจ้าทรงสั่งมนุษย์ทั้งปวงทั่วทุกแห่งให้

กิจการ 17:30 - ในเวลาเมื่อมนุษย์ยังโง่เขลาอยู่พระเจ้าทรงมองข้ามไปเสีย แต่เดี๋ยวนี้พระองค์กล่าวสั่งแก่มนุษย์ทั้งปวงทั่วทุกแห่งให้กลับใจใหม่

6. อ่าน กิจการ 26:20 บอกให้เรา

กิจการ 26:20 - แต่ข้าพระองค์ได้กล่าวสั่งสอนเขา ตั้งต้นที่เมืองดามัสกัส และในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นแคว้นยูเดีย และแก่ชาวต่างประเทศ ให้เขากลับใจใหม่ ใ้หันมาหาพระเจ้า กระทำการซึ่งสมกับที่กลับใจใหม่แล้ว

7. อ่าน 1 ยอห์น 2:3 อะไรคือผลจากการที่มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้า ซึ่งก็คือการรู้จักกับพระองค์

1 ยอห์น 2:3 - เราจะมั่นใจได้ว่าเรารู้จักพระองค์โดยข้อนี้ คือถ้าเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์

8. อ่าน ยากอบ 2:18 ว่า “จงแสดงความเชื่อของท่านที่ปราศจากการประพฤติ ให้ข้าพเจ้าเห็น ข้าพเจ้าจะแสดงให้เห็นความเชื่อของข้าพเจ้าโดย

ยากอบ 2:18 - แต่คงมีผู้ค้านว่า “ท่านมีความเชื่อ และข้าพเจ้ามีการประพฤติ” จงแสดงความเชื่อของท่านที่ปราศจากการประพฤติ ให้ข้าพเจ้าเห็น และข้าพเจ้าจะแสดงให้เห็นความเชื่อของข้าพเจ้าโดยการประพฤติของข้าพเจ้า

9. อ่าน 1 โธสะโลนิกา 1:3 การงานหรือการกระทำที่ดำเนินมาจากความเชื่อนั้น เรียกว่า

1 โธสะโลนิกา 1:3 - ในสายตาของพระเจ้าและพระบิดาของเรา เราระลึกถึง อย่างไม่หยุดหย่อนในกิจการที่เกิดจากความเชื่อของท่านและการงานที่เนื่องมาจากความรัก และความพากเพียรซึ่งเกิดจากความหวังในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

10. อ่าน กาลาเทีย 2:16, 21 การประพฤติตามพระราชบัญญัติเป็นการงานที่มนุษย์ทำ ในความพยายามที่จะให้ได้มาซึ่งความรอดหรือ _____ (ในข้อที่ 21) การงานเหล่านี้ไม่สามารถทำให้รอดได้ ความประพฤติไม่มีอำนาจที่จะทำได้ความรอด

กาลาเทีย 2:16, 21 -ไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรมได้โดยการประพฤติตามพระราชบัญญัติ แต่โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์เท่านั้น ถึงเราเองก็มีความเชื่อในพระเยซูคริสต์ เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อในพระคริสต์ ไม่ใช่โดยการประพฤติตามพระราชบัญญัติ เพราะว่าโดยการประพฤติตามพระราชบัญญัตินั้น ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเป็นคนชอบธรรมได้เลย [21] ข้าพเจ้าไม่ได้กระทำให้พระคุณของพระเจ้าไร้ประโยชน์ เพราะว่า ถ้าความชอบธรรมเกิดจากพระราชบัญญัติแล้ว พระคริสต์ก็ทรงสิ้นพระชนม์โดยเปล่าประโยชน์

11. อ่าน โรม 2:7-10 อธิบายถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับคนสองกลุ่ม ซึ่งก็คือ

โรม 2:7-10 - สำหรับคนที่พากเพียรทำความดี แสวงหาสง่าราศี เกียรติและความเป็นอมตะนั้น พระองค์จะประทานชีวิตนิรันดร์ให้ [8] แต่พระองค์จะทรงพระพิโรธ และลงพระอาญาแก่คนที่มักยกตนข่มท่านและไม่เชื่อฟังความจริง แต่เชื่อฟังความอธรรม [9] ความทุกข์เวทนาจะเกิดแก่จิตใจทุกคนที่ประพฤติชั่ว แก่พวกยิวก่อนและแก่พวกต่างชาติด้วย [10] แต่สง่าราศี เกียรติ และสันติสุขจะเกิดแก่ทุกคนที่ประพฤติดี แก่พวกยิวก่อนและแก่พวกต่างชาติด้วย

บทที่ 12 คำตอบ

1. หลายครั้งคำเฉพาะบางคำ ซึ่งภาษากรีกในต้นฉบับข้อพระคัมภีร์ แสดงให้เห็นว่า คำสั่งเฉพาะที่ส่งออกไปนั้น คาดหวังให้เป็น การกระทำต่อเนื่อง หรือการกระทำซ้ำ ๆ อยู่เสมอ
2. อ่าน ยอห์น 3:16 ที่อธิบายในบทเรียนนี้ ตามข้อพระคัมภีร์ต้นฉบับในภาษากรีก ยอห์น 3:16 กล่าวอย่างไร เพราะพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อ (เชื่อและยังคงเชื่อต่อไป) ในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์
3. อ่าน 1 ยอห์น 3:9 ผู้ใดบังเกิดจากพระเจ้าผู้นั้นไม่กระทำบาป หมายความว่า ผู้ใดบังเกิดจากพระเจ้า ผู้นั้นไม่กระทำบาป (ผู้ไม่ใช่ชีวิตในความบาป เป็นการแสดงว่าได้กลับใจใหม่)
4. อ่าน ลูกา 15:7 จะมีความปรีดีในสวรรค์เพราะคนบาปคนเดียว เมื่อคนบาปคนหนึ่งกระทำสิ่งใด กลับใจใหม่และยังคงกลับใจใหม่ต่อไป
5. อ่าน กิจการ 17:30 พระเจ้าทรงสั่งมนุษย์ทั้งปวงทั่วทุกแห่งให้ กลับใจใหม่และยังคงกลับใจใหม่ต่อไป
6. อ่าน กิจการ 26:20 บอกให้เรา แต่ข้าพระองค์ได้กล่าวสั่งสอนเขา ตั้งต้นที่เมืองดามัสกัสและในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นแคว้นยูเดีย และแก่ชาวต่างประเทศ ให้เขากลับใจใหม่ (และยังคงกลับใจใหม่ต่อไป) ให้หัน (และยังคงหันต่อไป) มาหาพระเจ้าและกระทำ (และยังคงทำงาน หรือกระทำต่อไป เพื่อพิสูจน์การกลับใจใหม่) การซึ่งสมกับที่กลับใจใหม่แล้ว
7. อ่าน 1 ยอห์น 2:3 อะไรคือผลจากการที่มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้า ซึ่งก็คือการรู้จักกับพระองค์ ทำตามทีพระองค์บอก ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์
8. อ่าน ยากอบ 2:18 ว่า “จงแสดงความเชื่อของท่านที่ปราศจากการประพฤติ ให้ข้าพเจ้าเห็น ข้าพเจ้าจะแสดงให้เห็นความเชื่อของข้าพเจ้าโดย การประพฤติของข้าพเจ้า
9. อ่าน 1 เธสะโลนิกา 1:3 การงานหรือการกระทำที่ดำเนินมาจากความเชื่อนั้น เรียกว่า กิจการที่เกิดจากความเชื่อ
10. อ่าน กาลาเทีย 2:16, 21 การประพฤติตามพระราชบัญญัติเป็นการงานที่มนุษย์ทำ ในความพยายามที่จะให้ได้มาซึ่งความรอด หรือ _____ (ในข้อที่ 21) การงานเหล่านี้ไม่สามารถทำให้รอดได้ ความประพฤติไม่มีอำนาจที่จะทำให้ได้ความรอด ความชอบธรรม
11. อ่าน โรม 2:7-10 อธิบายถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับคนสองกลุ่ม ซึ่งก็คือ ผู้เชื่อ และผู้ไม่เชื่อ

ผลแห่งความรอด (ตอนที่ 2)

โปรดสังเกตข้อความในพระคัมภีร์ข้อนี้ “ดังนั้นแหละจึงเห็นได้ว่าผู้ใดเป็นบุตรของพระเจ้า และผู้ใดเป็นลูกของมาร คือ ผู้ใดที่ไม่ได้ประพฤติตามความถูกต้อง ผู้นั้นไม่ใช่บุตรของพระเจ้า และผู้ใดไม่รักพี่น้องของตน ผู้นั้นก็มีไม่ใช่บุตรของพระเจ้า” (1 ยอห์น 3:10) **พระคำข้อนี้** ไม่ได้กล่าวว่า “นี่คือวิธีที่เรารอดด้วยตัวเราเอง” แต่กล่าวว่า “ดังนั้นแหละจึงเห็นได้ว่าผู้ใดเป็นบุตรของพระเจ้า” (1 ยอห์น 3:10)

พระเยซูตรัสเช่นนั้น “เหตุฉะนั้น ท่านจะรู้จักเขาได้เพราะผลของเขา” (มัทธิว 7:20)

ในพระคัมภีร์ พระเจ้าตรัสถึงความรอดสองทาง [1] ความรอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ (เอเฟซัส 2:8-9) [2] ในกรณีด้วยการทำดี ที่ผู้ได้รับความรอดทุกคนจะปฏิบัติ (เอเฟซัส 2:10) เหตุใดเราจึงกลัวที่จะกล่าวถึงผลแห่งความเป็นผู้เชื่อ พระคัมภีร์มีได้หลักเรื่องนี้อยู่ วิธีที่จะบอกว่าเราอยู่ในอาณาจักรแห่งพระเจ้าและภายใต้กฎของพระองค์ มีดังนี้

1 ยอห์น 2:3-5 เราจะมีใจได้ว่าเรารู้จักกับพระองค์โดยข้อนี้ คือถ้าเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ คนใดที่กล่าวว่า “ข้าพเจ้ารู้จักกับพระองค์” แต่ไม่ได้ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ คนนั้นเป็นคนพดมุสา และความจริงไม่ได้อยู่ในคนนั้นเลย แต่ผู้ใดที่ประพฤติตามพระวจนะของพระองค์ ความรักของพระเจาก็ถึงความสมบูรณ์ในคนนั้นแล้วอย่างแน่แท้ ด้วยอาการอย่างนี้แหละเราทั้งหลายจึงรู้ว่าเราอยู่ในพระองค์

หากเรารู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ชอบธรรม เราก็รู้ว่าทุกคนที่กระทำให้ในสิ่งที่ชอบธรรมก็คือผู้ที่เกิดใหม่ในพระองค์ (1 ยอห์น 2:29) (เป็นที่เข้าใจว่าธรรมชาติของพระเจ้า และพระคริสต์นั้นชอบธรรม ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติอย่างชอบธรรมก็เป็นหลักฐานให้เห็นว่าผู้นั้นได้เข้ามีส่วนในธรรมชาติของพระองค์ ที่ยอห์นกล่าวว่า เป็นผู้เกิดใหม่ในพระองค์)

1 ยอห์น 3:5-10 - ท่านทั้งหลายรู้แล้วว่า พระองค์ได้ทรงปรากฏเพื่อจะได้นำบาปของเราไป และบาปในพระองค์ไม่มีเลย [๖] คนใดที่อาศัยอยู่ในพระองค์ คนนั้นไม่ได้กระทำให้บาป (คำต้นฉบับในภาษากรีก ใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่า เป็นการกระทำต่อเนื่องหรือเป็นนิสัย ผู้อ่านพระคัมภีร์จะช่วยให้ตัวเองเข้าใจข้อพระคำได้ดีขึ้น โดยนำเอาคำเหล่านี้มาใช้ในการอ่าน คือคำว่า อย่างต่อเนื่อง ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ครั้งแล้วครั้งเล่า อย่างไม่ขาดระยะ ติดต่อกัน ต่อไปเรื่อย ๆ อย่างปกติ เป็นนิสัย เป็นไลฟ์สไตล์) ผู้ใดที่กระทำให้บาปผู้นั้นยังไม่ได้เห็นพระองค์ และยังไม่ได้รู้จักพระองค์ [7] ลูกเล็ก ๆ ทั้งหลายเอ๋ย อย่าให้ใครชักจูงท่านให้หลง ผู้ที่ประพฤติชอบธรรม (ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ครั้งแล้วครั้งเล่า เสมอ ๆ) ก็เป็นผู้ชอบธรรม เหมือนอย่างพระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม [๘] ผู้ที่กระทำให้บาป (เป็นนิสัย เป็นวิถีชีวิต เพราะเป็นลักษณะนิสัยของพวกเขา) ก็มาจากพญามาร เพราะว่าพญามารได้กระทำให้บาปตั้งแต่เริ่มแรก พระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมาปรากฏก็เพราะเหตุนี้ คือเพื่อทรงทำลายกิจการของพญามารเสีย [๙] ผู้ที่บังเกิดจากพระเจ้าผู้นั้นไม่กระทำให้บาป (คือเป็นวิถีชีวิตของเขา ซึ่งแสดงถึงการกลับใจใหม่) เพราะเมล็ดของพระองค์ดำรงอยู่กับผู้นั้น และเขากระทำให้บาปไม่ได้ (อย่างไม่ขาดระยะ) เพราะเขาบังเกิดจากพระเจ้า [๑๐] ดังนั้นแหละจึงเห็นได้ว่าผู้ใดเป็นบุตรของพระเจ้า และผู้ใดเป็นลูกของพญามาร คือว่าผู้ใดที่มีได้ประพฤติตามความชอบธรรม และไม่รักพี่น้องของตน ผู้นั้นก็มีได้มาจากพระเจ้า

ยอห์นบอกว่า “นี่แหละเราจึงรู้ว่าผู้ใดเป็นบุตรของพระเจ้า ผู้ใดเป็นบุตรของพญามาร” ผู้ใดที่มีได้ประพฤติในทางชอบธรรมด้วยความรักต่อพี่น้อง ซึ่งได้แสดงให้เห็นว่าเขาผู้นั้นไม่ได้มีธรรมชาติของพระบิดา (หลักฐานของการเป็นผู้เกิดใหม่ไม่สำคัญเลยหรือ) 1 ยอห์น 3:14 เราทั้งหลายรู้ว่า เราได้พ้นจากความตายไปสู่ชีวิตแล้ว ก็เพราะเรารักพี่น้อง ผู้ใดที่ไม่รักพี่น้องของตน ผู้นั้นก็ยังคงอยู่ในความตาย 1 ยอห์น 4:6 เราทั้งหลายเป็นฝ่ายพระเจ้า ผู้ที่รู้จักกับพระเจ้าก็ฟังเรา (อัครสาวก) และผู้ที่ไม่ใช่ฝ่ายพระเจาก็ไม่ฟังเรา (อัครสาวก) ดังนั้นแหละจึงรู้ว่าวิถีญาณของความจริงและวิถีญาณของความเท็จ

1 ยอห์น 4:8 ผู้ที่ไม่รักก็ไม่รู้จักพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก (ความรักเป็นสัญญาณของผู้เชื่อ เพราะธรรมชาติของพระเจ้าคือความรัก)

1 ยอห์น 5:2 เมื่อเราทั้งหลายรักพระเจ้า (และรักพระเจ้าต่อไป) ได้รักษา (ยังรักษาต่อไป) พระบัญญัติของพระองค์ เราจึงรู้ว่าเรารักคนทั้งหลายที่เป็นบุตรของพระเจ้า

1 ยอห์น 5:18-19 - เราทั้งหลายรู้อยู่แล้วว่า คนใดที่บังเกิดจากพระเจ้าไม่ได้กระทำความป (เป็นวิถีชีวิต แสดงออกถึงการกลับใจใหม่) แต่ทุกคนที่บังเกิดจากพระเจ้าได้ระวางรักษาตัว (ระวางรักษาตัวอย่างต่อเนื่อง) และมารร้ายนั้นไม่แตะต้องคนนั้นเลย [๑๙] เราทั้งหลายรู้ว่าเราเป็นของพระเจ้า ชาวโลกทั้งสิ้นอยู่ในใต้อาณัติของมารร้าย

เหตุใดอัครสาวกยอห์น จึงแบ่งปันสิ่งเหล่านี้กับเรา ข้อความเหล่านี้ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระบุตรของพระเจ้า เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่าท่านมีชีวิตนิรันดร์ (1 ยอห์น 5:13)

ข้อสรุป ความชอบธรรม ความบริสุทธิ์ ความรัก และผลแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเป็นพยานหลักฐานถึงการเกิดใหม่ เราเองไม่มั่นใจเลยที่เราเป็นของพระเจ้า トラバไตที่เรายังไม่ใช้ชีวิตแบบพระเจ้า จิตสำนึกจะประนามเราจนขาดความมั่นใจ อัครสาวกเปโตรผู้ซึ่งได้เตือนสติให้เราจงยังอุตสาหะกระทำตนให้เป็นที่ไปตามที่พระเจ้าทรงเรียก (2 เปโตร 1:10) หมายความว่า “เพราะฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย จงยังอุตสาหะกระทำตนให้เป็นที่ไปตามที่พระเจ้าทรงเรียก และทรงเลือกท่านไว้แล้วนั้น เพราะว่าถ้าท่านประพฤติเช่นนั้น ท่านจะไม่สะดุดล้มเลย” จงแน่ใจได้ว่าเราเป็นของพระองค์อย่างแน่นอนด้วยการดำเนินชีวิตที่ตอบสนองต่อพระกิตติคุณอันรุ่งเรือง ผมไม่ได้บอกว่ “นี่คือวิถีที่เราจะรอดได้” แต่ผมว่า “นี่คือวิถีที่เราจะรู้ว่าเราเป็นของพระองค์”

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน กิจการ 8:13, 18-22 ย่อหนึ่งกล่าวถึง “ผล” หรือหลักฐานพยานของผู้เชื่อที่แท้จริง เหล่านี้คือปัญหาที่ผุดออกจากใจเมื่อหัวใจของผู้เชื่อไม่ถูกต้อง (เช่น ซีโมน) พวกเขาควรต้องกระทำสิ่งใด

กิจการ 8:13 - ฝ่ายซีโมนเองจึงเชื่อด้วย เมื่อรับบัพติศมาแล้วก็อยู่กับฟีลิปต่อไป และประหลาดใจที่เห็นการอัศจรรย์กับหมายสำคัญต่าง ๆ ซึ่งฟีลิปได้กระทำ

กิจการ 8:18-22 เมื่อซีโมนเห็นว่า คนเหล่านั้นได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยการวางมือของอัครสาวก จึงนำเงินมาให้อัครสาวก และว่า “ขอให้ข้าพเจ้ามีฤทธิ์อย่างนี้ด้วย เพื่อว่าเมื่อข้าพเจ้าจะวางมือบนผู้ใด ผู้นั้นจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์” ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวแก่ซีโมนว่า “ให้เงินของเจ้าพ้นจากไปด้วยกันกับเจ้าเถิด เพราะเจ้าคิดว่าจะซื้อของประทานแห่งพระเจ้าด้วยเงินได้ เจ้าไม่มีส่วนหรือส่วนแบ่งในการนี้เลย เพราะใจของเจ้าไม่ซื่อตรงในสายพระเนตรของพระเจ้า เหตุฉะนั้น จงกลับใจใหม่จากการชั่วร้ายของเจ้านี้ และอธิษฐานขอพระเจ้า ชะรอยพระองค์จะทรงโปรดยกความผิดซึ่งเจ้าคิดในใจของเจ้า

2. อ่าน 2 เปโตร 1:5-11 ประจักษ์พยานหลักฐานว่าคนผู้นั้นอยู่ท่ามกลางผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกคือ

2 เปโตร 1:5-11 เพราะเหตุนี้เองท่านจงอุตส่าห์จนสุดกำลังที่จะเอาคุณธรรมเพิ่มความเชื่อ เอาความรู้เพิ่มคุณธรรม เอาความเห็นยวเรียงตนเพิ่มความรู้ เอาความอดทนเพิ่มความเห็นยวเรียงตน เอาการที่เป็นอย่างพระเจ้าเพิ่มความอดทน เอาความรักกันพี่น้องเพิ่มการที่เป็นอย่างพระเจ้า และเอาความรักคนทั่วไปเพิ่มความรักกันพี่น้อง เพราะถ้ามีใจอย่างนั้นอยู่ในท่านทั้งหลายพร้อมบริบูรณ์แล้ว ก็จะทำให้ท่านไม่เกียจคร้านหรือไร้ผลในความรู้แห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เพราะว่าผู้ใดที่ขาดสิ่งเหล่านี้ก็เป็นคนตาบอดตาสั้น และล้มไปว่าตนได้รับการชำระจากความผิดบาปเมื่อก่อนนั้นเสียแล้ว เพราะฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย จงยังอุตส่าห์กระทำตนให้เป็นไปตามที่พระเจ้าทรงเรียก และทรงเลือกท่านไว้แล้วนั้น เพราะถ้าท่านประพฤติเช่นนั้น ท่านจะไม่สะดุดล้มเลย ด้วยว่าอย่างนั้นท่านทั้งหลายจะมีสิทธิสมบูรณ์ที่จะเข้าในอาณาจักรนิรันดร์ของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

3. อ่าน มัทธีว 25:34-40 คุณสมบัติที่แสดงออกของผู้เชื่อในข้อพระคำข้อนี้ คืออะไร

มัทธีว 25:34-40 ขณะนั้นพระมหากษัตริย์จะกล่าวแก่บรรดาผู้ที่อยู่เบื้องขวามือของพระองค์ว่า ‘ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักร ซึ่งได้เตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลกเป็นมรดก [35] เพราะว่าเมื่อเราหิว ท่านทั้งหลายก็ได้จัดหาให้เรากิน เรากระหายน้ำ ท่านก็ให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้าท่านก็ได้ต้อนรับเราไว้ [36] เราเปลือยกาย ท่านก็ได้ให้เสื้อผ้าเราห่ม เมื่อเราเจ็บป่วย ท่านก็ได้มาเยี่ยมเรา เมื่อเราต้องจำอยู่ในคุก ท่านก็ได้มาเยี่ยมเรา’ [37] เวลานั้นบรรดาผู้ชอบธรรมจะกราบทูลพระองค์ว่า ‘พระองค์เจ้าข้า ที่ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ทรงหิวและได้จัดมาถวายแด่พระองค์แต่เมื่อไร หรือทรงกระหายน้ำ และได้ถวายให้พระองค์ดื่มแต่เมื่อไร [38] ที่ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ทรงเป็นแขกแปลกหน้า ได้ต้อนรับพระองค์ไว้แต่เมื่อไร หรือเปลือยพระกาย และได้สวมฉลองพระองค์ให้แต่เมื่อไร [39] ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ประจวรหรือต้องจำอยู่ในคุกและได้มาเยี่ยมพระองค์นั้นแต่เมื่อไร’ [40] แล้วพระมหากษัตริย์จะกล่าวตอบเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่งในพวกพี่น้องของเราจนถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย”

4. อ่าน ยอห์น 13:35 สาวกของพระเยซูเป็นที่รู้จักด้วย

ยอห์น 13:35 - ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน ดังนี้แหละคนทั้งปวงก็จะรู้ได้ ว่าเจ้าทั้งหลายเป็นสาวกของเรา

5. อ่าน มัทธิว 7:21-23 คนเหล่านี้เห็นหลังให้กับอาณาจักรของพระเจ้าเพราะ

มัทธิว 7:21-23 - มิใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า 'พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า' จะได้เข้าไปในอาณาจักรแห่งสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามใจพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์จึงจะเข้าได้ [22] เมื่อถึงวันนั้นจะมีคนเป็นอันมากร้องแก่เราว่า 'พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์ได้พยากรณ์ในพระนามของพระองค์ และได้ขับผีออกในพระนามของพระองค์ และได้กระทำการมหัศจรรย์เป็นอันมากในพระนามของพระองค์มิใช่หรือ' [23] เมื่อนั้นเราจะได้กล่าวแก่เขาว่า 'เราไม่เคยรู้จักเจ้าเลย เจ้าผู้กระทำความชั่วช้า จงไปเสียให้พ้นหน้าเรา'

6. อ่าน ยอห์น 14:23 คนที่รักพระเจ้า เขาจะอย่างไร

ยอห์น 14:23 - พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "ถ้าผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะประพฤติตามคำของเรา และพระบิดาของเราจะทรงรักเขา แล้วพระบิดากับเราจะมาหาเขาและจะอยู่กับเขา"

7. อ่าน กิจการ 26:20 กล่าวถึงเรื่อง

กิจการ 26:20 - แต่ข้าพระองค์ได้กล่าวสั่งสอนเขา ตั้งต้นที่เมืองตามัสกัสและในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นแคว้นยูเดีย และแก่ชาวต่างประเทศ ให้เขากลับใจใหม่ ให้หันมาหาพระเจ้าและกระทำการซึ่งสมกับที่กลับใจใหม่แล้ว

8. อ่าน ยากอบ 2:17 หากความเชื่อปราศจากการทำงานหรือการกระทำที่ดี ความเชื่อจะเป็นประเภทใด

ยากอบ 2:17 - ความเชื่อก็เช่นเดียวกัน ถ้าปราศจากการประพฤติ ก็ตายอยู่ในตัวเองแล้ว

บทที่ 13 คำตอบ

1. อ่าน กิจการ 8:13, 18-22 ยอห์นกล่าวถึง “ผล” หรือหลักฐานพยานของผู้เชื่อที่แท้จริง เหล่านี้คือปัญหาที่ผุดออกจากใจเมื่อหัวใจของผู้เชื่อไม่ถูกต้อง (เช่น ซีโมน) พวกเขาควรต้องกระทำสิ่งใดกลับใจใหม่จากบาป (การชั่วร้าย) และอธิษฐานขอพระเจ้าให้ โปรดยกความผิดซึ่งเขาคิดในใจของเขา
2. อ่าน 2 เปโตร 1:5-11 ประจักษ์พยานหลักฐานว่าคนผู้นั้นอยู่ท่ามกลางผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกคือ พวกเขาได้เสริมคุณลักษณะของพระวิญญาณในความเชื่อ ซึ่งคุณลักษณะที่เป็นธรรมชาติใหม่ของพวกเขา
3. อ่าน มัทธิว 25:34-40 คุณสมบัติที่แสดงออกของผู้เชื่อในข้อพระคำข้อนี้ คืออะไร การงานที่ปฏิบัติได้ ที่มาจากความเชื่อ ดังเช่น การให้อาหารผู้โหยหิว การให้ที่พักพิงแก่ผู้อื่น การให้เสื้อผ้าแก่ผู้ยากไร้ การดูแลคนเจ็บป่วย การไปเยี่ยมเยียนผู้คนในเรือนจำ เป็นต้น
4. อ่าน ยอห์น 13:35 สาวกของพระเยซูเป็นที่รู้จักด้วย ความรักที่พวกเขาแสดงต่อกันและกัน
5. อ่าน มัทธิว 7:21-23 คนเหล่านี้หันหลังให้กับอาณาจักรของพระเจ้าเพราะ พวกเขาทำงานให้กับสิ่งชั่วร้าย ในภาษากรีก นั้นหมายถึง การมีวิถีชีวิตที่เลวร้าย เป็นธรรมชาติของพวกเขา พระเยซูตรัสว่าพระองค์ไม่เคยรู้จักพวกเขา พวกเขาวิญญานศาสนาที่หลงทาง ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงหัวใจ หรือความคิดที่จะหันหน้าเข้าหาพระเจ้า
6. อ่าน ยอห์น 14:23 คนที่รักพระเจ้า เขาจะอย่างไร รักษาพระบัญญัติของพระองค์ หรือทำตามพระดำรัสของพระองค์
7. อ่าน กิจการ 26:20 กล่าวถึงเรื่อง พิสูจน์การกลับใจโดยการกระทำของเราเอง
8. อ่าน ยากอบ 2:17 หากความเชื่อปราศจากการทำงานหรือการกระทำที่ดี ความเชื่อนั้นจะเป็นประเภทใด ความเชื่อที่ตายแล้ว เป็นความเชื่อที่ไม่ได้ช่วยให้รอด (ยากอบ 2:14)

เรียกให้เป็นสาวก

วันนี้จะพูดเรื่องการเป็นสาวก และวิธีสร้างสาวกจากคนทั่วไป ผมอยากจะเตือนให้ระลึกว่าพระเจ้ามิได้บัญชาให้เราออกไปเปลี่ยนศาสนาผู้คน ไม่ได้ให้ออกไปทำให้ผู้คนสสารภาพ รับพระเยซูเป็นผู้ช่วยให้รอด เป็นพระเจ้าของเขา ยอมรับการยกโทษบาปจากพระองค์ แต่ให้ออกไปสร้างสาวก ถึงแม้ว่าสองสิ่งแรกนั้นสำคัญมาก และผมก็ได้สดทอนความสำคัญลง จุดมุ่งหมายที่แท้จริงก็เพื่อให้ก้าวออกไปเหนือการบังเกิดใหม่ และก้าวไปสู่ขั้นการเติบโตทางวุฒิภาวะ ทางจิตวิญญาณ เป้าหมายของคริสเตียนผู้เป็นสาวกของพระเยซู ก็เพื่อออกไปประกาศและสร้างสาวกจากคนทั่วไป

พระเยซูรับสั่งให้เราออกไปสร้างสาวกเพื่อนำผู้คนให้เติบโตทางวุฒิภาวะ มีความสามารถในการขยายสาวกเพิ่มได้ คริสตจักรของเราในขณะนี้ไม่ได้ปฏิบัติเช่นนี้ เราเอาความรับผิดชอบในการเรียกผู้คนให้เกิดใหม่ไปใส่ไว้ในมือศิษยาภิบาล อาจารย์ผู้สอน ผู้นำพันธกิจ เรามีผู้ประกาศเผยแผร์คำสอนของพระเยซูออกเดินทางทั่วโลก มีการชุมนุมทางศาสนาที่ยิ่งใหญ่ เห็นผู้คนนับพันคนตัดสินใจรับเชื่อพระเจ้า แต่ในนั้นบางคนก็ไม่ได้บังเกิดใหม่อย่างแท้จริง เป็นเพียงแค่มีประสบการณ์ทางอารมณ์ความรู้สึก แต่ผมแน่ใจว่าบางคนบังเกิดใหม่จริง และมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าจริง ถึงกระนั้นก็ตาม โดยส่วนใหญ่แล้วไม่ค่อยมีใครเน้นถึงการออกไปสร้างสาวก นั่นไม่ใช่วิถีที่พระเจ้าทรงตั้งไว้

ผมขอเปรียบเทียบกับคนที่รักเด็กทารก น่าจะเป็นเรื่องที่ขาดความรับผิดชอบอย่างยิ่ง ที่รู้สึกตื่นเต้นแค่เพียงแรกเห็นตอนเขาเกิดเท่านั้น เพราะเมื่อมีลูก เราก็ต้องรับผิดชอบที่จะฝึกฝน เลี้ยงดูจนเขาเติบโตใหญ่ เช่นเดียวกับที่เราประกาศกับคนทั่วไปว่า “ความสำคัญอันยิ่งยวด คือการบังเกิดใหม่ การสสารภาพบาป และรับพระเยซูเป็นพระเจ้าของเรา” เมื่อเขาได้รับพระเยซูเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เราก็ทบทวนเขาแล้วบอกว่า “ตอนนี้คุณเป็นคริสเตียนแล้ว เชื่อในพระเจ้า ศึกษาพระคัมภีร์ แล้วทุกอย่างจะเรียบร้อยเอง” นั่นมิใช่สิ่งที่พระเจ้าบอกเรา

ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องสร้างคน ซึ่งหลายคนในจำนวนนี้ถึงจะผูกพันตัวต่อพระเจ้า แต่ก็ยังขาดวุฒิภาวะทางจิตวิญญาณ คนเหล่านี้สร้างความเชื่อของตนไม่ได้เพราะไม่มีปัจจัยเอื้ออำนวย ซึ่งต่อมา แทนที่จะเป็นพยานด้านบวกเพื่อพระคริสต์ พวกเขากลับกลายเป็นพยานด้านลบไป พระองค์ทรงมีพระประสงค์ให้เราออกไปเพื่อจะเหยียดออกสู่ผู้คน สู่หนทางที่พวกเขาจะเข้าเป็นสาวกของพระเจ้าอย่างเต็มตัว จนกระทั่งฝึกฝนความเชื่อให้กับคนอื่น ๆ ต่อไป

หากเรานำคนคนหนึ่งให้มาเชื่อพระเจ้าทุก ๆ หกเดือน แล้วแยกตัวออกมา สร้างให้เขาเป็นสาวกจนถึงขั้นที่เขากลายเป็นผู้เชื่อที่มีวุฒิภาวะ ซึ่งสามารถฝึกฝนความเชื่อของตนเองได้ พอครบหกเดือนก็จะมีคริสเตียนสองคน ที่นี้แต่ละคนก็ไปนำคนเชื่อพระเจ้าอีก แยกตัวออกไปและนำไปให้เขาเป็นสาวกอีกหกเดือน พอถึงสิ้นปีก็จะมีคริสเตียนสี่คน นี่ดูไม่น่าจะเทียบได้กับคนที่นำผู้คนเป็นพัน ๆ ในที่ชุมนุมใหญ่มารับเชื่อพระเจ้า สสารภาพรับพระเยซูเป็นผู้ช่วยให้รอด ส่วนใหญ่ก็จะบอกว่า “เอาละ วิธีการสร้างสาวกแบบนี้สร้างคนให้เป็นคริสเตียนได้สี่คนเท่านั้นในปีแรก ในขณะที่อีกวิธีหนึ่งสร้างคริสเตียนได้เป็นพันคน เราน่าจะใช้วิธีนั้นมากกว่า” คนที่สามารถนำคนนับพันให้มาเชื่อในพระเจ้าในทุกปี อาจจะนำไปให้ผู้เชื่อถึง 30,000 คนในเวลา 30 ปี นั่นเป็นเรื่องดีนะครับ และก็ไม่มีใครวิพากษ์วิจารณ์เป็นแน่ แต่นั่นก็เป็นเพียงน้ำหยดหนึ่งในทะเลหกเทียบกับประชากรในโลก โดยพื้นฐานแล้ว นั่นคือวิธีที่คริสตจักรถือปฏิบัติกันอยู่

หากเราหันกลับมาเน้นการสร้างสาวก คนที่นำคนเชื่อพระเจ้าทุกหกเดือน กับสองคนที่เกิดใหม่นั้นก็ทำแบบเดียวกัน ระยะเวลาเพียงแค่ 12 ปีกว่า ๆ พวกเขาจะสามารถนำคนมาเชื่อได้มากกว่าประชากรโลกเสียอีก บางคนคิดว่าจะเป็นไปได้อย่างไร แต่ผมทำให้คุณคิด ผมลองบวกเลขทวีคูณดูแล้ว ด้วยระยะ 12 ปี กว่า ๆ คนคนหนึ่งเริ่มสร้างสาวกหนึ่งคนทุกหกเดือน สร้างให้เขาแต่ละคนขยายสมาชิกที่เป็นพระกายของพระคริสต์ออกไปเช่นเดียวกัน ก็จะสามารถนำผู้คนมารับเชื่อได้ถึง 7.8 พันล้านคน เปรียบกับอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งจะนำผู้มา

รับเชื่อได้เพียง 12,000 คนเท่านั้น

หากเราไปถึงจุดที่ไม่เพียงแต่จะมีชัยชนะ มีวุฒิภาวะทางจิตวิญญาณในตัวเอง แต่ยังมีความร้อนรนที่จะออกไปขยายสาวกกับผู้คนข้างนอก หากเรากลายเป็นผู้ฝึกแทนที่จะเป็นผู้ถูกฝึก เราจะมิประสบผลกับสิ่งเหล่านี้ ขอเพียงมีคนเข้าใจกระบวนการนี้ ตามพระเจ้าไปจนกระทั่งถึงจุดที่เราเกิดวุฒิภาวะทางจิตวิญญาณ เริ่มขยายสาวกเพิ่มอีกคนหนึ่ง ทำเช่นนี้ปีละคน พอสิ้นปีก็จะเป็นเราและคนอื่นคนหนึ่งที่เราสร้าง รวมเป็นสองคน พอสิ้นปีที่สองก็จะเป็นสี่คน หากเราสามารถกระทำต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ พอถึงปีที่ 10 ก็จะทำให้กลายเป็น 1,024 สาวกที่ได้ขยายออกไป คนที่เป็นกายของพระคริสต์ หากเรายังกระทำต่อเนื่องไปอีก เริ่มจากคนคนเดียวที่รับเชื่อ ในสิ้นปีที่ 20 เราก็จะมีผู้คนมากกว่าหนึ่งล้านคน เยี่ยมไหมละครับ นี่เป็นวิธีที่พระเจ้าทรงจัดตั้งไว้สำหรับทวีคูณคนของพระองค์ ออกไปสร้างสานุศิษย์ มิใช่ออกไปเปลี่ยนศาสนาใคร นี่คือนี่สิ่งที่ดีที่สุดที่จะขยายอาณาจักรของพระองค์ออกไปสู่ประชาชาติ แต่ใจเราต่างหากที่เฝ้ามองหาวิธีการที่เร็วที่สุด

มีคนสักเท่าใดที่ออกไปประกาศพระวจนะในชุมชนใหญ่ มีพันธสัญญากับพระเจ้า ประกาศตัวเป็นคริสเตียน แต่ยังไม่เต็มไปด้วยโทสะโมหะ ความขมขื่น และริษยาอาฆาต กลายเป็นพยานที่ติดลบไป เราน่าจะนับตัวเลขทางสถิติจริง ๆ ว่าคนจำนวนเท่าไรที่หันหลังให้กับพระคำที่แท้จริงของพระเจ้า เพียงเพราะได้เห็นคนที่ประกาศตัวเป็นคริสเตียนแล้วก็คิดว่า ฉันก็ไม่ต่างจากเจ้าคนมื่อถือสาปปากถือศีลที่คริสตจักรพวกนั้น นั่นไม่ยากเป็นอย่างเขา

ประเด็นก็คือ การสร้างสาวกเป็นวิธีการที่พระเจ้าทรงจัดตั้งไว้ สำหรับการเผยแพร่พระวจนะของพระองค์ออกไปทั่วโลก สัจธรรมของพระเจ้าไม่อาจปลดปล่อยให้เราเป็นอิสระได้ จนกว่าเราจะมีพระวจนะของพระองค์อย่างต่อเนื่อง (ยอห์น 8:31-32) นี่คือนี่สิ่งทีพระเจ้าทรงพระประสงค์จากแต่ละบุคคล เพื่อเราจะได้รับประสบการณ์อย่างเต็มเปี่ยมในพระองค์ และนี่ก็ยังเป็นวิธีการเผยแพร่พระคำที่พระองค์ทรงให้ไว้ ใครก็ตามที่ตั้งใจจะไม่ทำในสิ่งที่พระองค์ทรงจัดไว้ แล้วกลับไปใช้วิธีการอื่น ก็จะไม่เกิดผล

ผมขออธิษฐานให้พระเจ้าตรัสในใจของเราทุกคน ให้เห็นคุณค่าของการสร้างสาวกของพระองค์ ผมขอหนุนใจให้เราเร่งหน้าต่อไป เป็นสาวกและผู้สร้างสาวกให้กับผู้คน

คำถามกับพระคัมภีร์

1. ในพระธรรมกิจการ คนทั้งหลายไม่ได้ถูกเรียกให้เป็น “คริสเตียน” แต่ถูกเรียกให้เป็น “สาวก” ขอให้ท่านกิจการ และเขียนรายการลงในกระดาษเปล่า ที่พระเจ้าแสดงให้เราเห็นว่าผู้คนได้ถูกเรียกให้เป็นสาวกของพระองค์
2. ในพระคัมภีร์มีคำว่า “สาวก” ถึง 273 ครั้ง แต่ใช้คำว่า “คริสเตียน” เพียง 3 ครั้ง ขอให้เขียนลงในกระดาษอีกแผ่นหนึ่งที่ใช้คำว่า “คริสเตียน”
3. ในพระคัมภีร์ใช้คำว่า “สาวก” ทั้งหมด 273 ครั้ง ในพระคัมภีร์ ใช้คำว่า “คริสเตียน” ทั้งหมด 3 ครั้ง ทำรายการทุกคำ ที่ใช้คำว่า “คริสเตียน” 3 ครั้งในข้อพระคัมภีร์
4. อ่าน มัทธิว 10:25 อะไรคือสาวกตามข้อพระคัมภีร์
มัทธิว 10:25 - ซึ่งศิษย์จะได้รับการรับรองเสมอของคุณ และทาสเสมอนายของคุณก็พออยู่แล้ว ถ้าเขาได้เรียกเจ้าบ้านว่า เบเอลเซบูล เขาจะเรียกลูกบ้านของเขามากยิ่งกว่านั้นเท่าใด
5. อ่าน ลูกา 14:26 การเป็นสาวกของพระเยซู หมายถึงการเสียสละชีวิตของเราเองอย่างไม่มีเงื่อนไขเพื่อผู้อื่น ถูกหรือผิด
ลูกา 14:26 - ถ้าผู้ใดมาหาเรา และไม่ชังบิดามารดา บุตรภรรยา และพี่น้องชายหญิง แม้ทั้งชีวิตของตนเองด้วย ผู้นั้นจะเป็นสาวกของเราไม่ได้
6. อ่าน ลูกา 14:33 ในบางกรณี การเป็นสาวกของพระเยซู หมายถึงการสละทิ้งทุกอย่าง และให้การทรงเรียกของพระองค์มาก่อน ถูกหรือผิด
ลูกา 14:33 - ก็เช่นนั้นแหละ ทุกคนในพวกท่านที่มีได้สละสิ่งสารพัดที่ตนมีอยู่ จะเป็นสาวกของเราไม่ได้
7. อ่าน มัทธิว 19:29 ทุก ๆ คนที่ละทิ้งบ้านเรือนของตนเอง พี่น้องชายหญิง บิดามารดา สามีหรือภรรยา ลูกหรือที่ดินของตนเอง เพื่อเห็นแก่พระเยซู จะได้รับผลเป็นร้อยเท่า และจะได้เข้าร่วมส่วนในชีวิตนิรันดร์ ถูกหรือผิด
มัทธิว 19:29 - ผู้ใดได้สละบ้านหรือพี่น้องชายหญิงหรือบิดามารดาหรือภรรยาหรือลูกหรือไร่นา เพราะเห็นแก่นามของเรา ผู้นั้นจะได้ผลร้อยเท่า และจะได้ชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก
8. อ่าน กิจการ 14:22 สาวกจำต้องดำรงชีวิตอยู่ในความเชื่อใหม่
กิจการ 14:22 - กระทำให้ใจของสาวกทั้งหลายถึมมั่นขึ้น เตือนเขาให้ดำรงอยู่ในความเชื่อ และสอนว่า เราทั้งหลายจำต้องทนความยากลำบากมากกว่าจะได้เข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้า
9. อ่าน ฮีบรู 10:14 วัตถุประสงค์ที่แท้จริงที่กล่าวไว้ในพระวจนะ ว่าการเป็นสาวกก็คือ การเป็น “คริสเตียน” ไม่ได้มีข้อเรียกร้องอะไรมาก (เพราะได้มาโดยพระคุณ) แต่การเป็น “สาวก” เรียกถึงความเสียสละ คำมั่นสัญญาอย่างแท้จริง ความจริงก็คือ

การไถ่บาปของพระคริสต์ไม่ได้มีข้อเรียกร้องในส่วนของเรา มันสมบูรณ์แบบ และไม่ต้องใช้ความพยายามใด ๆ จากตัวเราเลย แต่การทรงเรียกของพระคริสต์นั้น เพื่อทั้งหมดสิ้นของตัวตนและชีวิตทั้งหมดของเรา ถูกหรือผิด

ฮีบรู 10:14 - *เพราะว่าโดยการทรงถวายบูชาหนึ่งเดียว พระองค์ได้ทรงกระทำให้คนทั้งหลายที่ถูกชำระแล้วถึงที่สำเร็จเป็นนิรันดร์*

10. อ่าน กิจการ 11:26 การทรงเรียกของพระคริสต์นั้นมิใช่เพื่อผู้เชื่อสองแบบ แบบหนึ่งเป็นคริสเตียนที่ยังคงดำรงในฝ่ายเนื้อหนัง แบบหนึ่งเป็นสาวก ความเป็นจริง คริสเตียนและสาวกนั้นควรต้องเป็นเหมือนกัน ถูกหรือผิด

กิจการ 11:26 - *เมื่อพบแล้วจึงพาเขามายังเมืองอันทิโอก ต่อมาท่านทั้งสองได้ประชุมกันกับคริสตจักรตลอดปีหนึ่ง สั่งสอนคนเป็นอันมากและในเมืองอันทิโอกนั้นเอง พวกเขาได้ชื่อว่าคริสเตียนเป็นครั้งแรก*

11. อ่าน มัทธิว 28:19 พระมหาบัญชาที่ยิ่งใหญ่ของพระเยซูคือให้ออกไป

- ก. สร้างสาวก
- ข. ให้ทุกชนชาติเปลี่ยนศาสนา

มัทธิว 28:19 - *เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์*

12. อ่าน มัทธิว 28:20 ผู้เชื่อต้องสอนผู้อื่นให้เชื่อในทุกสิ่งที่พระเยซูทรงบัญชา ถูกหรือผิด

มัทธิว 28:20 - *สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกท่านไว้ ดุเถิด เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นโลก*

13. อ่าน ยอห์น 1:12 พระเยซูประทานประโยชน์ของพระองค์แก่เรา (การยกโทษบาป การให้ความชอบธรรม และอื่นๆ) แต่ต้องรับพระองค์ด้วย

ยอห์น 1:12 - *แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ พระองค์ทรงประทานอำนาจให้เป็นบุตรของพระเจ้า คือคนทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระองค์*

บทที่ 14 คำตอบ

1. ในพระธรรมกิจการ คนทั้งหลายไม่ได้ถูกเรียกให้เป็น “คริสเตียน” แต่ถูกเรียกให้เป็น “สาวก” ขอให้อ่านกิจการ และเขียนรายการลงในกระดาษเปล่า ที่พระเจ้าแสดงให้เห็นว่าผู้คนที่ถูกเรียกให้เป็นสาวกของพระองค์
2. ในพระคัมภีร์มีคำว่า “สาวก” ถึง 273 ครั้ง แต่ใช้คำว่า “คริสเตียน” เพียง 3 ครั้ง ขอให้เขียนลงในกระดาษอีกแผ่นหนึ่งที่ใช้คำว่า “คริสเตียน”
3. ในพระคัมภีร์ใช้คำว่า “สาวก” ทั้งหมด 273 ครั้ง ในพระคัมภีร์ ใช้คำว่า “คริสเตียน” ทั้งหมด 3 ครั้ง ทำรายการทุกคำ ที่ใช้คำว่า “คริสเตียน” 3 ครั้งในข้อพระคัมภีร์
กิจการ 11:26, 26:28, และ 1 เปโตร 4:16.
4. อ่าน มัทธิว 10:25 อะไรคือสาวกตามข้อพระคัมภีร์
สาวกคือผู้ที่กลายเป็นเหมือนครูหรืออาจารย์ของเขา
5. อ่าน ลูกา 14:26 การเป็นสาวกของพระเยซู หมายถึงการเสียสละชีวิตของเราเองอย่างไม่มีเงื่อนไขเพื่อผู้อื่น ถูกหรือผิด
ถูก
6. อ่าน ลูกา 14:33 ในบางกรณี การเป็นสาวกของพระเยซู หมายถึงการสละทิ้งทุกอย่าง และให้การทรงเรียกของพระองค์มาก่อน ถูกหรือผิด
ถูก
7. อ่าน มัทธิว 19:29 ทุก ๆ คนที่ละทิ้งบ้านเรือนของตนเอง พี่น้องชายหญิง บิดามารดา สามีหรือภรรยา ลูกหรือที่ดินของตนเอง เพื่อเห็นแก่พระเยซู จะได้รับผลเป็นร้อยเท่า และจะได้เข้าร่วมส่วนในชีวิตนิรันดร์ ถูกหรือผิด
ถูก
8. อ่าน กิจการ 14:22 สาวกจำต้องดำรงชีวิตอยู่ในความเชื่อใหม่
ใช่
9. อ่าน ฮีบรู 10:14 วัตถุประสงค์ที่แท้จริงที่กล่าวไว้ในพระคำ ว่าการเป็นสาวกก็คือ การเป็น “คริสเตียน” ไม่ได้มีข้อเรียกร้องอะไรมาก (เพราะมาโดยพระคุณ) แต่การเป็น “สาวก” เรียกร้องความเสียสละ และคำมั่นอย่างแท้จริง ความจริงก็คือ การไถ่บาปของพระคริสต์ไม่ได้มีข้อเรียกร้องในส่วนของเรา มันสมบูรณ์แบบ และไม่ต้องใช้ความพยายามใด ๆ จากตัวเรา แต่การทรงเรียกของพระคริสต์นั้น เพื่อทั้งหมดสิ้นของตัวตนและชีวิตทั้งหมดของเรา ถูกหรือผิด
ถูก
10. อ่าน กิจการ 11:26 การทรงเรียกของพระคริสต์นั้น มิใช่เพื่อผู้เชื่อสองแบบ แบบหนึ่งเป็นคริสเตียนที่ยังคงดำรงตนในฝ่ายเนื้อหนัง แบบหนึ่งเป็นสาวก ความเป็นจริง คริสเตียนและสาวกนั้นควรต้องเป็นเหมือนกัน ถูกหรือผิด
ถูก

บทที่ 14

---

11. อ่าน มัทธิว 28:19 พระมหาบัญชาที่ยิ่งใหญ่ของพระเยซูก็คือให้ออกไป
ก. สร้างสาวก
12. อ่าน มัทธิว 28:20 ผู้เชื่อต้องสอนผู้อื่นให้เชื่อในทุกอย่างที่พระเยซูทรงบัญชา ถูกหรือผิด
ถูก
13. อ่าน ยอห์น 1:12 พระเยซูประทานประโยชน์ของพระองค์แก่เรา (การยกโทษบาป การให้ความชอบธรรม และอื่นๆ) แต่ต้องรับ
พระองค์ด้วย
ถูก

วิธีใช้คำพยานของคุณ

คำพยานส่วนตัวของคุณดอนโครว์ (ผู้สอนพระคัมภีร์และผู้เผยแพร่พระคำของพระเจ้า) วันนั้นผมขอพูดเรื่องการใช้คำพยานส่วนตัว ในกิจการ 5:42 กล่าวว่า “และทุกวันในพระวิหารและตามบ้านเรือน เขาได้สั่งสอนและประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์” เป็นที่รู้กันว่า เหล่าสาวกในคริสตจักรยุคแรกนั้นได้พบปะกันที่พระวิหารทุกวัน จากบ้านหนึ่งไปยังอีกบ้านหนึ่ง พวกเขาสั่งสอนเทศนาเกี่ยวกับพระเยซูในฐานะพระคริสต์ คนจำนวนมากนั้นค่อนข้างจะรู้สึกว่าการสัญจรจากบ้านหนึ่งไปยังอีกบ้านหนึ่ง หรือจากบ้านนี้ไปบ้านนั้น เป็นวิธีการที่ไม่ค่อยจะเป็นธรรมชาติ หรือไม่สะดวกใจ ผมอยากขอแบ่งปันอะไรสักสองสามอย่าง ที่ได้เรียนรู้จากการที่ได้ออกไปสัญจร เคาะประตูบ้านเพื่อขยายสาวก และได้เห็นผู้คนกลับใจหันมารับเชื่อในพระเยซูคริสต์

ก็ไม่อยากอย่างที่เขาล่ากัน สิ่งหนึ่งที่ผมสังเกตเห็นในพระคำก็คืออัครสาวกเปาโลใช้คำพยานส่วนตัวถึงสามครั้งในขณะที่พูดคุยกับผู้ที่ยังไม่กลับใจ ในกิจการ 9, 22, 26 เขาใช้คำพยานส่วนตัวประกอบกับประสบการณ์ เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับเขา ใช้เป็นพยานกับผู้ที่ยังไม่เชื่อ สิ่งที่ดีที่สุดในการเข้าถึงผู้คนเพื่อนำสารของพระเยซูคริสต์ น่าจะเป็นวิธีที่เราเรียกว่า “อธิษฐานสัญจร” เราเข้าไปเคาะประตูบ้าน บอกคนในบ้านว่า “เรามาที่นี่เพื่ออธิษฐานให้กับคนในละแวกนี้ เราเชื่อว่าพระเจ้าได้ยินเสียงเรา และตอบรับคำอธิษฐานของเรา คุณมีปัญหาครอบครัว สุขภาพ หรือปัญหาอื่น ๆ ที่อยากให้เราอธิษฐานให้หรือไม่” บางทีพวกเขา ก็บอกว่า “เออ เรามีปัญหาเหมือนกัน” และก็อยากให้เราอธิษฐานให้ บางทีพวกเขาก็รู้สึกไม่ค่อยสบายใจหรืออายที่จะบอก บอกปิดไปว่า “ไม่ละ เรามีอะไรจะให้อธิษฐานเพื่อตอนนี้” แล้วเราก็เริ่มเล่าเรื่องพยานของเราให้เขาฟัง

ผมพูดไปว่า “ผมเห็นว่าคุณมีลูก ผมเองก็มีลูก 3 คน ลูกสาวฝาแฝดของผมเกิดในปี 1981 แผลคนที่สองตายตอนคลอด” ถึงตรงนั้น พวกเขาพากันร้องว่า “โอ ผมเสียใจด้วย” แล้วผมก็บอกว่า “อย่าเสียใจเลยครับ ผมจะเล่าให้ฟังว่าเกิดอะไรขึ้น” แล้วก็เล่าต่อ แผลคนที่สองคลอดทำกัน นั่นก็คือเธอเอาเท้าออกมาก่อน เธอขาดออกซิเจนช่วงเวลาหนึ่ง ในระหว่างทำคลอด เธอจึงเสียชีวิตตอนนั้น ซึ่งหมายความว่าเมื่อเธอคลอดออกมา ก็ไม่มีลมหายใจแล้ว

หมอตายแต่ตั้งเธอขึ้นมาแล้ว (ตบเธออย่างสุดแรง) ดุดันไปปอดออก เพื่อยังมีสิ่งที่ค้างอยู่ในนั้น เธอทำสุดความสามารถ จนยอมแพ้ในที่สุด ผมก็เหมือนกับพ่อทุกคนที่เพิ่งสูญเสียลูกสาวไป ผมนึกว่าจะทำอย่างไรดี ในจังหวะนั่นเอง ผมก็พูดกับคนที่อยู่หน้าประตูว่า “ขอถามหน่อยนะครับว่า คุณอ่านพระคัมภีร์มากไหม” เขาตอบว่า “เออ ผมอ่านบ้างไม่อ่านบ้างแหละ” หรือบางทีก็ “ไม่เลย ไม่ได้อ่าน” ผมอธิบายต่อไปว่า “ที่ผมถามนั้นก็เพราะในพระคัมภีร์กล่าวไว้ในกิจการ 10:38 ว่า พระเยซูเสด็จไปกระทำคุณประโยชน์ รักษาบรรดาผู้ซึ่งถูกพญามารเบียดเบียน ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงสถิตอยู่กับพระองค์ ผมจะบอกคุณว่าเกิดอะไรขึ้น คุณจะฟังเรื่องนี้ต่อ หรือจะไม่สนใจก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่าผมจะมีความหมายกับคุณอย่างไร เมื่อทารกน้อยลูกสาวผมเสียชีวิตนั้น ผมก็คิดว่าอีกสองสามวันเราก็จะนำศพลูกไปฝัง” ผมคิดในใจว่าขอให้ผมได้อุ้มลูกก่อน ขณะที่ผมอุ้มเธอขึ้นมา ผมรู้ว่าไม่มีวิญญาณชั่วสิงเธออยู่ ในพระคัมภีร์เรียกว่าวิญญาณชั่วมันจูโจมผมและทำให้ผมเป็นอัมพาตไปชั่วขณะ นับพลันนั้น ผมก็ออกคำสั่งว่า “ข้าสั่งให้เจ้าผีโสโครกออกจากร่างของทารกน้อยนี้ และขอสั่งให้ชีวิตคืนสู่ร่างของทารกนี้ ในนามพระเยซูเจ้า เอเมน” ลูกน้อยของผม ซึ่งไม่เคยหายใจมาก่อน พะงาบ และเริ่มหายใจหนึ่งครั้ง และแล้วก็หยุดหายใจ ผมพูดอีกว่า “ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า เจ้าผีโสโครก ข้าสั่งให้เจ้าออกจากร่างของลูกข้าเดี๋ยวนี้ จงให้ชีวิตคืนสู่ร่างของลูกข้า” คราวนี้เธอพะงาบอยู่หลายครั้ง เริ่มหายใจ แล้วก็หายใจต่อไป

ผมเรียกชื่อคนที่ผมกำลังสนทนาด้วยแล้วก็พูดต่อว่า “คุณรู้ไหมครับว่าในช่วงเวลา 3 นาทีที่มนุษย์ไม่ได้รับออกซิเจนไปเลี้ยงสมอง สมองจะถูกทำลาย แต่ลูกสาวผมมีสุขภาพสมบูรณ์ทุกอย่าง เราจึงตั้งชื่อเธอว่าวีต้า ซึ่งในภาษาลาตินแปลว่า “ชีวิต” เพราะเราต้องการให้เป็นพยานในสิ่งที่พระเจ้าทรงสำแดงกับเธอ พระองค์ทรงคืนชีวิตให้ลูกสาวผม นับแต่นั้นมา ผมก็เริ่มศึกษาพระคัมภีร์อย่างเอาใจจริงเอาจริง ผมพบว่าเมื่อมีอาณาจักรแห่งความมืด ที่ผีโสโครกเข้าสิงลูกสาวผม ซึ่งซาตานครอบครองอยู่ ก็มีอาณาจักรของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเช่นเดียวกัน

“เมื่อพระเยซูเสด็จลงมาสู่พื้นพิภพ พระองค์ทรงมาเพื่อเรียกผู้คนที่ให้ออกจากอาณาจักรแห่งความมืด และก้าวเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์ ผ่านทางการกลับใจใหม่และความเชื่อที่มีต่อพระองค์ รับเอาการไถ่โทษบาปและกลับใจติดตามพระองค์ไป ผมไม่รู้ว่าคุณเชื่อในอะไร แต่ผมก็เพิ่งเล่าให้ฟังว่าเกิดอะไรขึ้นในครอบครัวผม และในชีวิตของผม ผมอยากบอกถึงเหตุผลอันแท้จริงที่ผมมายืนอยู่ที่ประตูของคุณ พระเยซูมีคำสั่งให้เราออกไปสร้างสาวก ผมทราบดีว่า ยังมีคนอีกมากมายที่กำลังสาละวันยุ่งเหยิงจนไม่อาจไปคริสตจักรได้ หรือไม่ก็ไม่อยากไป เมื่อเรามีคำถามจะถามในคริสตจักร ก็ไม่สามารถยกมือถามว่า “ขออภัยครับ ที่พูดอย่างนั้นหมายความว่าอะไร” นี่คือเหตุผลที่ผมมายืนอยู่ที่หน้าประตูคุณ” เพียงช่วงเวลา 10 นาที เราก็สอนเรื่องพระคำของพระเจ้าอย่างเข้มข้น แล้วเราก็พูดถึงพระคัมภีร์ ถามคำถามเพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนเข้าใจกัน เป็นบทสนทนาที่โต้ตอบไปมา เราไม่ได้ไปเทศน์ให้เขาฟัง หรือบอกว่ามีอะไรในพระคัมภีร์ แต่พยายามช่วยให้เขาค้นพบเองว่าพระคัมภีร์เขียนอะไร โดยการให้คำถามสองสามข้อ

“คุณสนใจไหม หากเราจัดเวลาที่คุณสะดวก มาที่บ้านคุณ และพูดคุยแลกเปลี่ยน ในทำนบเรียน ถ้าคุณไม่ได้อะไรจากบทเรียนบทแรก และไม่ได้ช่วยอะไรคุณ ไม่ทำให้เกิดกำลังใจ หรือเสริมสร้างอะไร คุณก็จะไม่เห็นหน้าเราอีก เราไม่ได้มารบกวน หรือชวนคุณไปคริสตจักร หรือเข้าร่วมองค์กร อะไรอย่างนั้น เรามาเพื่อบอกคุณว่าพระเยซูคริสต์ได้ทรงกระทำอะไรเพื่อคุณโดยเฉพาะเพื่อช่วยให้คุณเข้าใจพระคำของพระเจ้าสำหรับตัวคุณเอง มีเรื่องราวอีกมากมายหลายอย่างในพระคัมภีร์ที่เราไม่รู้หรือไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ เรามาที่นี่เพื่อเสนอบทเรียนให้คุณศึกษาในระยะสั้นๆ คุณสนใจหรือเปล่าครับ” คนจำนวนมากจะตอบว่า “ครับ ผมสนใจ” ดังนั้นเราจึงจัดเวลาไปบ้านเขาแล้วก็เริ่มบทเรียนสาวกเหล่านี้ เราไม่ได้ไปเพื่อจะทำในสิ่งที่เรียกว่า “เผยแพร่พระคำอย่างไม่โครเวฟ” บิดเขาแล้วเขาก็จัดการให้เขาอธิษฐานสั้นๆ ทั้งที่เขาไม่รู้เลยว่ากำลังทำอะไร เราทำตามบทเรียนการสร้างสาวก ช่วยให้เราเข้าใจพระคริสต์ ผู้ทรงถูกตรึงกางเขน

ผมบอกศิษยาภิบาลเกี่ยวกับเรื่องบทเรียนการสร้างสาวกของเรา เขากล่าวว่า “คุณตอน เกิดอะไรขึ้นหลังจากบทเรียนบทแรกผ่านไป” หลังบทเรียนแรก ผู้คนก็เข้าใจว่าเขาต้องทำอะไรเพื่อตอบสนองพระเยซูคริสต์ เพื่อรับพระคุณและการไถ่โทษบาปที่พระองค์ทรงเสนอให้ เราไม่เหมือนพนักงานขายที่กดดันผู้ซื้อ นั่นไม่ใช่เป้าหมายของเรา ตั้งแต่บทเรียนบทแรก เขาจะตระหนักด้วยใจว่าเขาต้องทำอะไร ศิษยาภิบาล ถามต่อไปว่า “เออ แล้วเกิดอะไรขึ้นหลังจากบทที่ 15” ผมก็เล่าว่า “หลังจากบทที่ 15 หากคนคนนั้นยังศึกษาอยู่กับเรา พวกเขาจะสารภาพบาปของเขา รับบัพติศมาในน้ำ และรับเชื่อในพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราเห็นคนที่รับเชื่อไม่ใช่แค่หลังจบบทเรียนที่ 15 แต่หลังจบบทเรียนที่ 6 ก็ยังมี”

ในมัทธิว 28 พระเยซูสั่งให้เราออกไปทั่วทุกประชาชาติและสร้างสาวกอย่างเป็นขั้นเป็นตอน บัพติศมาเขาเหล่านั้นในนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่ามกลางการสร้างสาวก เราทำความเข้าใจกับผู้ที่ยังไม่เชื่อถึงเรื่องพระเยซูคริสต์และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงกางเขน ในการก่อความเข้าใจนี้ เราสร้างความสัมพันธ์กับเขาสัปดาห์แล้วสัปดาห์เล่า คนเหล่านั้นเข้ามาด้วยความรักและวางใจในตัวเรา เรานำพระคำของพระเจ้าไปสู่เขา ไม่ใช่ตั้งหน้าตั้งตาเทศนาเขา เราอ่านพระคัมภีร์ด้วยกัน ทำให้เขาได้อ่านด้วย ตั้งคำถามในวิธีที่มองเห็นคำตอบได้จากพระคำของพระองค์ด้วยตัวเอง สัปดาห์แล้วสัปดาห์เล่า เรามองเห็นเขามุ่งหน้าไปสู่จุดที่เราชื่นชมยินดีนัก เมื่อเขาเปิดและเทใจอย่างเต็มที่ที่จะมอบถวายชีวิตของเขาให้กับพระคริสต์ คนเหล่านั้นรู้ว่ามีเป้าหมายเพียงใดที่จะยอมรับ ติดตาม และอุทิศตนให้กับพระองค์ มันแตกต่างจากวิธีการที่ผู้เผยแพร่พระวจนะทำกันอยู่ในทุกวันนี้อย่างมาก

วิธีที่เราจะสามารถเข้าถึงผู้ที่ยังไม่รู้จักพระเจ้า ก็โดยการเป็นพยานเรื่องส่วนตัวของเราเอง แต่ละคนก็มีคำพยานส่วนตัวอยู่แล้ว เราใช้ไบเบิลสั้น ๆ ของเราเองบ่อยไป ผมเองก็เขียนเรื่อง “ความตายของลูกสาวผม” ซึ่งผมมักจะเอามาอ่านให้หน้าประตูบ้านเขาเมื่อไม่มีคนอยู่บ้าน คนอื่นในทีมสร้างสาวกของเราก็เขียนไบเบิลสั้น ๆ ด้วย ตัวอย่างเช่น “ทาสที่เป็นอิสระ” โดยโจ โรส ผู้ถูกพันธนาการไว้กับสุรา และยาเสพติด เรื่อง “ความตายของขี้ยา” โดยรอกกี ฟอริรี่ ผู้ตกเป็นทาสของยาเสพติดตั้งแต่อายุ 15 ผู้ซึ่งพระเยซูทรงปลดปล่อยเขาให้เป็นอิสระ เราเล่าเรื่องเหล่านี้ ที่หน้าประตูบ้านของผู้คนนั้นแหละ

บางคนบอกว่า “แต่เราไม่มีคำพยานที่ทรงพลังอย่างนั้น ผมไม่มีเรื่องทาร์กฟีนขึ้นจากความตายหลังจากสั้นใจไป 8 นาทีนะ”

ผมทราบดีว่าคนส่วนใหญ่ก็ไม่มีเรื่องพยานอะไรแบบนี้ คุณอาจจะให้คำพยานอื่น เช่น แอนดรูว์ วอมแมคผู้มีฤทธานุภาพของพระเจ้า เคลื่อนไหวอยู่ในชีวิต ตลอดชีวิตวัยเด็กของแอนดรูว์ พระองค์ทรงปกป้องเขาจากบาป สิ่งอนาจาร ความชั่วร้ายต่าง ๆ ที่คนส่วนใหญ่มักต้องเผชิญ แต่ละคนก็มีคำพยานของตัวเอง และถ้าคุณไม่คิดว่าเรื่องของคุณมีพลังพอ ก็ใช้คำพยานของผมได้ เมื่อแรกเริ่มของทีมสร้างสาวก การเข้าหาผู้คนต่าง ๆ โจ โรส ก็ใช้คำพยานของผม หลังจากนั้นสักพัก เขากลับเล่าคำพยานได้ดีกว่าของผมเสียอีก ผมถึงขนาดบอกเขาว่า “เฮ้! โจ เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นกับผมก็ได้”

ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ อัครสาวกเปาโลใช้พยานส่วนตัวของท่านถึงสามครั้ง เพื่อเข้าถึงผู้ที่ยังไม่รู้จักพระเยซู เราก็ทำแบบนี้ได้เช่นกัน ทุกวันนี้เรามีคอมพิวเตอร์ซึ่งบรรจุโปรแกรมต่าง ๆ ทั้งเวอร์ตเพอร์เฟค ไมโครซอฟเวอร์ต เป็นต้น การสร้างไบปลิวเรื่องพยานส่วนตัวสั้น ๆ ของตัวเองเป็นเรื่องง่าย ซึ่งน่าจะเกิดประสิทธิผลมากกว่า ถ้าเราบอกว่า “นี่ไม่ใช่เรื่องที่ผมขอห้ามจากร้านพระคัมภีร์นะครับ มันเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นกับผม และผมอยากแบ่งปันกับคุณ”

ผมอยากให้เรานั่งลงและเริ่มเขียนคำพยานส่วนตัว เขียนสิ่งที่เกิดขึ้นกับเรา ว่ารับเชื่อพระเยซูอย่างไร แล้วนำไปเล่าให้ใครสักคน ฟังเหมือนกับว่ากำลังเล่าให้คนที่เราไปเคาะประตูบ้านเขา

หากอยากจะได้ข้อมูลเพิ่มเติม ขอให้เข้าไปที่เว็บไซต์ผม www.krowtracts.com เข้าไปแล้วก็ดูที่ “เคล็ดในการแบ่งปันความเชื่อ (Tips on Sharing Your Faith)” เขียนคำพยานของตัวเอง ฝึกพูด ฝึกเล่าเรื่อง แล้วก็ศึกษา “เคล็ดในการแบ่งปันความเชื่อ” ที่สำคัญคือเราจะต้องศึกษา ไม่ใช่แค่อ่านอย่างเดียว ขณะที่ออกไปและเผยแพร่พระคำของพระเจ้าให้ทั่วทุกประชาชาติ เผยแพร่ที่ละคนทีละคน ขอพระเจ้าอวยพร

คำถามกับพระคัมภีร์

1. อ่าน มาระโก 16:15 เราจะประกาศข่าวประเสริฐให้แก่ใคร

มาระโก 16:15 - ฝ่ายพระองค์จึงกล่าวสั่งพวกสาวกว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน”

2. อ่าน มัทธิว 28:19-20 ใครที่สมควรได้รับการอบรมเป็นสาวก

มัทธิว 28:19-20 - เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ [20] สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกท่านไว้ ดุเถิด เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นโลก เอเมน

3. อ่าน กิจการ 8:5, 26, 16:13-15, 23, 20:20-21 การประกาศข่าวประเสริฐเกิดขึ้นที่ใด

กิจการ 8:5, 26 - ส่วนฟีลิปจึงลงไปยังเมืองสะมาเรีย และประกาศเรื่องพระคริสต์ให้ชาวเมืองนั้นฟัง [26] แต่ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้สั่งฟีลิปว่า “จงลุกขึ้นไปยังทิศใต้ตามทางที่ลงไปจากกรุงเยรูซาเล็มถึงเมืองกาซา ซึ่งเป็นทางป่าทราย

กิจการ 16:13-15, 23 - ในวันสะบาโตเราได้ออกจากเมืองไปยังฝั่งแม่น้ำ เข้าใจว่ามีที่สำหรับอธิษฐาน จึงได้นั่งสนทนากับพวกผู้หญิงที่ประชุมกันที่นั่น มีหญิงคนหนึ่งชื่อลิวเดียมาจากเมืองทริอาทราเป็นคนขายผ้าสีม่วง เป็นผู้นบสนนพระเจ้า หญิงนั้นได้ฟังเรา และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเปิดใจของเธอให้สนใจในถ้อยคำซึ่งเปาโลได้กล่าว เมื่อหญิงคนนั้นกับทั้งครอบครัวของเธอได้รับบัพติศมา แล้วจึงอ้อนวอนเราว่า “ถ้าท่านเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นคนสัตย์ซื่อต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า เชิญเข้ามาพักอาศัยในบ้านของข้าพเจ้าเถิด” และเขาได้วิงวอนจนเราขัดไม่ได้ ... [23] ครั้นโอบายหลายทีแล้วจึงให้จำไว้ในคุก และกำชับนายคุกให้รักษาไว้ให้มั่นคง

กิจการ 20:20-21 - และสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งเป็นคุณประโยชน์แก่ท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้ามิได้ปิดซ่อนไว้ แต่ได้ชี้แจงให้ท่านเห็นกับได้สั่งสอนท่านต่อหน้าคนทั้งปวงและตามบ้านเรือน [21] ทั้งเป็นพยานแก่พวกยิวและพวกกรีก ถึงเรื่องการกลับใจใหม่เฉพาะพระเจ้า และความเชื่อในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

4. อ่าน มาระโก 4:11-12 ก่อนกลับใจมาเป็นคริสเตียนที่แท้จริง บุคคลนั้นต้อง

- ก. มองเห็น
- ข. รับรู้
- ค. ได้ยิน
- ง. เข้าใจ
- จ. ถูกทุกข้อ

มาระโก 4:11-12 - พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า “ข้อความลึกลับแห่งอาณาจักรของพระเจ้าทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายรู้ได้ แต่ฝ่ายคนนอกนั้นบรรดาข้อความเหล่านี้จะแจ้งให้เป็นการอุปมาทุกอย่าง [12] เพื่อว่าเขาจะดูแล้วดูเล่า แต่มองไม่เห็น และฟังแล้วฟังเล่า แต่ไม่เข้าใจ เกลือกว่าในเวลาหนึ่งเวลาใดเขาจะกลับใจเสียใหม่ และความผิดบาปของเขาจะไต่ยกโทษเสีย

5. อ่าน กิจการ 28:23-24 เมื่อเปาโลแจกแจง อธิบาย เป็นพยานในเรื่องของข่าวประเสริฐ เขาใช้เวลาจนเท่าใดในการโน้มน้าวให้ผู้คนเชื่อในเรื่องของพระเยซู

กิจการ 28:23-24 - เมื่อเขานัดวันพบกับท่าน คนเป็นอันมากก็พากันมาหาอยู่ที่อาศัยของท่าน ท่านจึงกล่าวแก่เขาตั้งแต่เช้าจนเย็น เป็นพยานถึงอาณาจักรของพระเจ้า ชักชวนให้เขาเชื่อถือในพระเยซู โดยใช้ข้อความจากพระราชบัญญัติของโมเสสและจากคัมภีร์ ศาสดาพยากรณ์ คำที่ท่านกล่าววั้นบางคนก็เชื่อบางคนก็ไม่เชื่อ

6. อ่าน กิจการ 16:14 เมื่อบุคคลหันเข้าหาพระคริสต์อย่างแท้จริงเขาต้องเปิด

กิจการ 16:14 - มีหญิงคนหนึ่งชื่อลิเดียมาจากเมืองธิยาทราเป็นคนขายผ้าสีม่วง เป็นผู้นำมารยาทพระเจ้า หญิงนั้นได้ฟังเรา และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเปิดใจของเธอสันใจในถ้อยคำซึ่งเปาโลได้กล่าว

7. อ่าน กิจการ 2:37 เมื่อหัวใจของบุคคลเปิดออกและรู้สึกสำนึก จะเกิดอะไรขึ้น

กิจการ 2:37 - เมื่อคนทั้งหลายได้ยินแล้วก็รู้สึกแปลบปลาบใจ จึงกล่าวแก่เปโตรและอัครสาวกอื่นๆ ว่า “พี่น้องเอ๋ย เราจะทำอย่างไรดี”

8. อ่าน กิจการ 16:31, 2:38 บุคคลนั้นต้องทำอะไร

กิจการ 16:31 - เปาโลกับสิลาสจึงกล่าวว่า “จงเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะรอดได้ทั้งครอบครัวของท่านด้วย”

กิจการ 2:38 - ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวแก่เขาว่า “จงกลับใจเสียใหม่และรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์สืบทุกคน เพราะว่าพระเจ้าทรงยกความผิดบาปของท่านเสีย และท่านจะได้รับของขวัญประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

9. อ่าน กิจการ 2:42 และยอห์น 8:31-32 บุคคลนั้นต้องทำอะไร

กิจการ 2:42 - เขาทั้งหลายได้ตั้งมั่นคงอยู่ในคำสอนของจำพวกอัครสาวก และในการสามัคคีธรรม และร่วมใจกันในการหักขนมปัง และการอธิษฐาน

ยอห์น 8:31-32 - พระเยซูจึงตรัสกับพวกยิวที่เชื่อในพระองค์แล้วว่า “ถ้าท่านทั้งหลายดำรงอยู่ในคำของเรา ท่านก็เป็นสาวกของเรา อย่างแท้จริง [32] ท่านทั้งหลายจะรู้จักความจริง และความจริงนั้นจะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไทย

10. อ่าน โรม 10:14-15 จากข้อ 15 ขึ้นไปหาข้อ 14 ผู้คนเข้ามาหาพระเยซูได้อย่างไร เกิดอะไรขึ้น

โรม 10:14-15 - แต่ผู้ที่ยังไม่เชื่อในพระองค์จะทูลขอต่อพระองค์อย่างไรได้ และผู้ที่ยังไม่ได้ยินถึงพระองค์จะเชื่อในพระองค์อย่างไรได้ และเมื่อไม่มีผู้ใดประกาศให้เขาฟัง เขาจะได้ยินอย่างไรได้ [15] และถ้าไม่มีใครใช้เขาไป เขาจะไปประกาศอย่างไรได้ ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า ‘เท้าของคนเหล่านั้นที่ประกาศข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข และประกาศข่าวประเสริฐแห่งสิ่งอันประเสริฐ ก็งามสักเท่าใด’

บทที่ 15 คำตอบ

1. อ่าน มาระโก 16:15 เราจะประกาศข่าวประเสริฐให้แก่ใคร
ทุกคน
2. อ่าน มัทธิว 28:19-20 ใครที่สมควรได้รับการอบรมเป็นสาวก
ประชาชนทุกชาติ
3. อ่าน กิจการ 8:5, 26, 16:13-15, 23, 20:20-21 การประกาศข่าวประเสริฐเกิดขึ้นที่ใด
ในเมืองในทะเลทราย ริมแม่น้ำ ในเรือนจำ ในสถานที่สาธารณะ และจากบ้านหนึ่งสู่อีกบ้านหนึ่ง
4. อ่าน มาระโก 4:11-12 ก่อนกลับใจมาเป็นคริสเตียนที่แท้จริง บุคคลนั้นต้อง
จ. ถูกทุกข้อ
5. อ่าน กิจการ 28:23-24 เมื่อเปาโลแจกแจง อธิบาย เป็นพยานในเรื่องของข่าวประเสริฐ เขาใช้เวลานานเท่าใดในการโน้มน้าวให้
ผู้คนเชื่อในเรื่องของพระเยซู
จากเช้าจนเย็น อาจจะประมาณหกถึงแปดชั่วโมง
6. อ่าน กิจการ 16:14 เมื่อบุคคลหันเข้าหาพระคริสต์อย่างแท้จริงเขาต้องเปิด
หัวใจ ซึ่งเป็นที่สุดแห่งศูนย์กลางของความเป็นมนุษย์
7. อ่าน กิจการ 2:37 เมื่อหัวใจของบุคคลเปิดออกและรู้สึก จะเกิดอะไรขึ้น
หากเขาเหล่านั้นตอบสนองอย่างถูกต้อง เขาจะถามว่า “ผมต้องทำอะไร”
8. อ่าน กิจการ 16:31, 2:38 บุคคลนั้นต้องทำอะไร
  - กลับใจและเชื่อในพระเจ้าพระเยซูคริสต์
  - รับบัพติศมา
9. อ่าน กิจการ 2:42 และยอห์น 8:31-32 บุคคลนั้นต้องทำอะไร
  - ดำเนินตามหลักคำสอนของอัครสาวก (คำสอน)
  - เรียนรู้และฝึกฝนตามพระคำของพระเยซูอย่างต่อเนื่อง
10. อ่าน โรม 10:14-15 จากข้อ 15 ขึ้นไปหาข้อ 14 ผู้คนเข้ามาหาพระเยซูได้อย่างไร เกิดอะไรขึ้น
  - คนที่ถูกส่งออกไปประกาศ
  - บุคคลจะได้รับการเทศนาและรับการประกาศ
  - เนื่องจากเขาได้ยินพระคำของพระเยซู เขาจึงเชื่อได้
  - เพราะเขาเชื่อ เขาจึงออกพระนามของพระเยซูคริสต์เพื่อความรอดของเขา

ใช้ของประทานของเราทุกคนในการสร้างสาวก

วันนี้เราจะพูดถึงเรื่องการใช้ของประทานของแต่ละคนในการสร้างสาวก เรานำของประทานมาใช้ได้ เราใช้ โปรแกรมการประกาศ ด้วยการสร้างสาวกมาหลายปีแล้ว และประสบผลสำเร็จมหาศาลเลยทีเดียว ได้เห็นชีวิตผู้คนเปลี่ยนแปลงไปจากการเกิดใหม่ รับประทานยาในน้ำ และในพระวิญญาณบริสุทธิ์

ต่อไปนี้เป็นวิธีที่จะนำเอาคริสตจักรที่ปิดกั้นตัวเอง (หมายถึงคนที่มานั่งเฉยๆ ฟังศิษยาภิบาลเทศนา แล้วก็กลับบ้านไป) ให้พวกเขาออกไปสู่โลกภายนอกกำแพงสี่ด้านที่ล้อมรอบคริสตจักรอยู่ อันนี้เป็นสถิติจริงนะ คริสต์ 95% ของคริสเตียนไม่เคยนำใครมาเชื่อพระเจ้าเลย และ 90% ของการประกาศพระวจนะก็มุ่งตรงไปที่คริสเตียน ในคริสตจักรเป็นที่ที่ประกาศพระคำมากที่สุด เราประกาศพระคำในชั้นเรียนพระวิวันอาทิตย์ ในที่สักการะสถาน วิธีการที่เราประกาศในคริสตจักร ราวกับว่าคนในคริสตจักรต้องการกลับใจใหม่

ก่อนหน้านั้นไม่เคยมีอาคารคริสตจักร กระทั่งศตวรรษที่สามภายใต้การปกครองของกษัตริย์คอนสแตนติน มีการสร้างอาคารคริสตจักรขึ้น ตั้งแต่นั้นมา คริสตจักรได้กลายเป็นคริสตจักรปิดและซ่อนตัวอยู่หลังกำแพง ส่วนการเข้าหาผู้ไม่เชื่อทั้งหลาย เราพูดถึงการออกไปนอกกำแพงคริสตจักร เปลี่ยนแปลงจากคริสตจักรปิด ไปสู่คริสตจักรเปิด สู่โลกภายนอก โดยสถิติแล้วมีเพียง 0.5% (น้อยกว่า 1%) ของโครงการในคริสตจักรที่ออกไปนอกกำแพงคริสตจักร นั่นก็คือ ยังไม่มีมีนิกายใดในโลก ที่มีแผนจริงจังในการเข้าถึงผู้ไม่เชื่อ การออกไปสู่โลกภายนอก สร้างสาวกนอกคริสตจักรของเรา เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคริสเตียนที่ต้องมีการรื้อฟื้นใหม่อีกครั้ง

ตลอดการปฏิรูป มาร์ติน ลูเธอร์ ได้นำความเข้าใจเรื่องความชอบธรรมโดยความเชื่อ มาจุดประกายให้คริสตจักร ส่วนในคริสต์ศตวรรษ 1800 มีการเผยแพร่พระคำมากมายจาก ยอห์น เวสลีย์ แต่ดูเหมือนว่ายังไม่มีการค้นพบวิธีสร้างสาวกตัวต่อตัวนับตั้งแต่ยุคอัครสาวก ในส่วนของการเผยแพร่พระวจนะ เรามักคิดว่า “ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร” ขอแสดงให้เห็นว่าฉันไม่ยากเลยที่จะเข้าหาผู้คนด้วยโปรแกรมนี้ ไปพบกับคนใหม่ๆ ที่หน้าประตูบ้านเขา โดยใช้คำพยานส่วนตัวของเราเอง นี่คือนี่ที่เราขอเน้นในตอนนี้นะ นับเป็นข่าวดีครับ

เราอยากจะทำในสิ่งที่ตัวเองต้องการ ไม่ใช่ทำในสิ่งที่คนอื่นต้องการให้ทำ (ซึ่งเราไม่ชอบ) ขอให้มันเป็นสิ่งที่อยากทำจริง ๆ นี่แหละที่เรากำลังพูดถึง เมื่อเราแสดงให้เห็นวิธีการสร้างสาวกแล้ว “สิ่งที่พวกเรากำลังทำกันอยู่คือเข้าไปสัมผัสชีวิตผู้คน ให้พวกเขาได้รับความรอดบังเกิดใหม่ เยี่ยมไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และรับประทานในน้ำ” คนทั้งหลายก็จะชื่นชมกันว่า ‘สุดยอดจริง ๆ’ แต่เมื่อเราบอกว่า “เอาละตอนนี้มีสักกี่คนที่อยากไปกับเรา” ถึงตอนนั้น อาจมีสักสามคนในจำนวนสองร้อยคนกระมังที่จะออกไปด้วย นั่นก็เพราะว่าที่เหลือกลัว หรือไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร เมื่อเราพูดเสริมว่า “อย่ากังวล อย่ากลัว เราจะออกไปจัดกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์และจัดตั้งการสร้างสาวกให้ มีใครอยากจะไปสอนบ้าง” ถึงตอนนั้นก็จะมีประมาณ 10 หรือ 12 คนบอกว่า “เอาเลย ผมจะไปสอน” แต่ก็ไม่มากไปกว่านั้น

สิ่งที่เราอยากทำก็คือ แสดงให้เห็นวิธีการนำของประทานที่ทุก ๆ คนในกายของพระคริสต์มีอยู่ในตัว ไปใช้ในการเรียกผู้ไม่รู้จักพระเจ้าให้เข้ามาหาพระองค์ด้วยความรัก สร้างให้เขาเป็นสาวก ซึ่งต้องอาศัยของประทานทุกอย่าง ของประทานเหล่านั้นจะมีอยู่แต่เฉพาะผู้ที่เปี่ยมพระกายของพระคริสต์เท่านั้น ก็คือในคริสตจักรท้องถิ่น บางคนว่า “ผมชอบอธิษฐานให้คนรับประทานในพระวิญญาณบริสุทธิ์ การรักษาโรค ทำนองนั้น” ช่วงเวลาระหว่างการสร้างสาวก เราจะให้ทำตามนั้น แต่บางคนมีปัญหาว่า “ผมไม่ค่อยสะดวกที่จะทำเท่าไร” ถ้างั้นคุณทำขนมพายได้ไหม คุณส่งการ์ดได้ไหม คุณโทรศัพท์ได้ไหม คุณทาสีรั้วได้ไหม คุณช่วยดูแลเด็กให้แม่เลี้ยงเดี่ยวได้ไหม เพื่อให้เธอมีเวลาเรียนกับเรา สักหนึ่งชั่วโมง เพื่อเธอจะได้ออกนอกบ้าน คุณทำหน้าที่นี้ไหม อธิษฐานเพื่อ พระเจ้าอาจเรียกบางคนในกลุ่มให้อธิษฐานเพื่อ เราจะแนะนำให้คุณได้พบกับทีมงานของเรา ให้รายชื่อคนเหล่านั้นกับคุณ เพื่อจะได้อธิษฐานเพื่อเขา เป็นกลุ่มหรือเดี่ยว อธิษฐานให้พวกเขาและทีมงานสร้างสาวกที่ออกไปทำงานทุกสัปดาห์

มีที่ที่ทุกคนจะได้ออกไปพบผู้คนเพื่อสร้างสาวก มีโปรแกรมที่จะใช้ของประทานทุกอย่าง พัฒนาทีมผู้สอนและผู้ช่วยสอนให้ออกไป

แบ่งปันสร้างสาวกอย่างเต็มรูปแบบ เราให้คนสองคนเข้ามาช่วยงานอยู่เบื้องหลัง ทำในสิ่งที่ทำได้ เช่น ให้อาหาร ทำขนมพาย หรือโทรถามความเป็นไปของทุก ๆ อย่าง เรายังมีผู้คนที่มีอิทธิพลให้เราและทีมงานที่เราทำงานด้วย

ทราบไหมว่าพวกเราเห็นอะไร เราเห็นพระเจ้าเปลี่ยนแปลงชีวิตคน เพราะพวกเขาได้รับการดูแลด้วยพระคำ ได้รับความเอาใจใส่ เพราะความรักของพระเจ้าได้ฉายมาสู่เขา คงจะทราบนะครับว่าผู้ที่กำลังทำงานอยู่ ก็คือวิสุทธิชน ซึ่งสมควรจะเข้าไปทำนั่นเอง เอเฟซัส 4:11 บอกว่า อัครสาวก ศาสดาพยากรณ์ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ศิษยาภิบาล และอาจารย์ เป็นผู้ที่ต้องสอนและเตรียมวิสุทธิชนในการรับใช้ ในพันธกิจ คนในคริสตจักรทุกคนคือผู้ปฏิบัติพันธกิจของพระเจ้า ไม่ใช่แต่เฉพาะ “ศิษยาภิบาล” ที่ยืนอยู่หน้าธรรมาสเท่านั้น เมื่อศิษยาภิบาลสอนและถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ให้กับผู้คนในคริสตจักร เพื่อการทำงาน และรับใช้พระเจ้าแล้ว พวกเขา ก็ออกไปและปฏิบัติตาม นั่นแหละคือความสำเร็จที่แท้จริง

ให้ผมจำลองภาพให้เห็นนะครับ ถ้าเราประกาศสงครามกับอีกชาติหนึ่ง ผู้นำของเราบอกว่า “เราสูญเสียคนมากมายในสงคราม ดังนั้นผมจึงตัดสินใจที่จะยกเลิกกองทัพทหาร แต่จะส่งเฉพาะนายพลออกไปรบแทน” เมื่อนั้นเราก็จะถูกคนทั้งโลกหัวเราะเยาะเย้ย นั่นแหละคือสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น มารมั่งกำลังหัวเราะเยาะ เพราะเราส่งนายพลออกไป เราส่งอัครสาวก ศาสดาพยากรณ์ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ศิษยาภิบาล และอาจารย์ ให้ทำทั้งหมดทุกอย่าง บางคนอาจจะคิดว่า “ให้พวกเขาทำเลย เราถวายเงินให้พันธกิจเขา” เราประสบความสำเร็จในการสร้างกองทัพ พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะพัฒนากองทัพนั้น ซึ่งเราจะนำเอาของประทานที่พระองค์ทรงประทานแก่เราทุกคนออกมาใช้ในการสร้างสาวกของพระองค์ได้

เราประสงค์ที่จะสร้างกองทัพพระเจ้าให้พัฒนารุดหน้าไป จัดเตรียมอาวุธยุทธภัณฑ์ให้เต็มอัตราศึก เปี่ยมล้นไปด้วยสรรพกำลังไม่เพียงแต่ในเมืองของเราที่นั่นเท่านั้น แต่ขยายกว้างออกไปทั่วโลก ที่สามารถรองรับกองทัพของพระเจ้าได้ด้วยเครื่องมือที่เราพัฒนาขึ้น กับบทเรียนการสร้างสาวกและยุทธวิธีต่าง ๆ ที่พระเจ้าทรงประทานให้ ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรเมื่อทุกคนเข้ามาร่วมส่วนกันในการใช้ของประทานแบ่งปันแก่ผู้หลงหาย แก่ผู้เชื่อใหม่ และเพื่อทำตามมหาบัญชาของพระเยซูเจ้า ที่ให้ออกไปและสร้างสาวกแก่ชนทุกชาติ

คำถามกับพระคัมภีร์

1. คำอธิบายสั้นๆ ที่เรานำทีมออกไปทำงานด้วยกัน ไปประกาศ ไปสร้างสาวก วิธีที่เข้าถึงผู้หลงหาย คนในคริสตจักรของท่าน อาจจะอาสาเข้าทำงานในส่วนใดของทีม หากท่านออกไปอย่างสม่ำเสมอ และติดตามผล ใช้ของประทานทุกอย่างในการแบ่งปัน ท่านจะนำคนเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าได้ เขาจะเติบโตทางจิตวิญญาณอย่างรวดเร็ว ต่อไปนี้เป็นแบบสอบถาม สำหรับสมาชิกในคริสตจักร เพื่อที่ท่านจะได้จัดทีมออกไปติดตามผลด้วย

แบบฟอร์มการสร้างสาวก

ข้าพเจ้าสนใจที่จะทำ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เคาะประตู ติดต่อเจ้าของบ้าน
- สอนบทเรียนเรื่องสาวก
- อธิษฐานเพื่อ อธิษฐานเพื่อผู้หลงหาย และทีมงานการสร้างสาวก
- ให้อาหารหรือปัจจัยอื่นกับครอบครัวที่ขาดแคลน
- ติดต่อสื่อสารด้วยโทรศัพท์หรือการเยี่ยมเยียน
- การประกาศด้วยการให้: ทำขนมอบ ส่งการ์ด ช่วยเรื่องที่ช่วยได้
- ทำงานกับแม่เลี้ยงเดี่ยวและลูกๆ ของเธอ
- จัดรถรับส่งไปที่คริสตจักร
- อื่นๆ ข้าพเจ้าต้องการ _____
_____
_____
_____

2. ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างแบบฟอร์มติดตามผลของผู้สอนบทเรียน ที่ใช้หลังจากสอนบทเรียนสววก ซึ่งจะบอกศิษยาภิบาลหรือผู้นำทั้งหลายว่า ท่านได้สอนไปกี่บทแล้ว และผลเป็นอย่างไรในแต่ละบท

แบบติดตามและการประเมินผล

วันที่เยี่ยมเยียน/บทเรียนที่ _____ / _____

ผู้สอนบทเรียน _____

ผู้เรียน _____

สถานที่เรียน _____

หัวข้อบทเรียน _____

การเรียนการสอนเป็นอย่างไร _____

ข้อเสนอแนะ _____

---

3. อ่าน ยากอบ 1:22 หากเราได้ยินพระคำของพระเจ้า แต่ไม่เคยนำไปปฏิบัติ เราได้ทำอะไร

ยากอบ 1:22 - แต่ท่านทั้งหลายจงเป็นคนที่มีประพฤติดำพระวจนะนั้น ไม่ใช่เป็นแต่เพียงผู้ฟังเท่านั้น ซึ่งเป็นการล่อลวงตนเอง

4. อ่าน มัทธีว 7:24-27 ในการเป็นคนมีปัญญา เราจะต้องไม่เพียงแต่ฟังคำสอนของพระเยซูเท่านั้น แต่เราต้อง _____ ด้วย

มัทธีว 7:24-27 - เหตุฉะนั้นผู้ใดที่ได้ยินคำเหล่านี้ของเรา และประพฤติตาม เขาก็เปรียบเสมือนผู้ที่มีสติปัญญาสร้างเรือนของตนไว้บนศิลา [25] ฝนก็ตกและน้ำก็ไหลเชี่ยว ลมก็พัดปะทะเรือนนั้น แต่เรือนมิได้พังลง เพราะว่ารากที่ตั้งอยู่บนศิลา [26] แต่ผู้ที่ได้ยินคำเหล่านี้ของเราและไม่ประพฤติตาม เขาก็เปรียบเสมือนผู้ที่ไม่ฉลาดสร้างเรือนของตนไว้บนทราย [27] ฝนก็ตกและน้ำก็ไหลเชี่ยว ลมก็พัดปะทะเรือนนั้น เรือนนั้นก็พังทลายลง และการซึ่งพังทลายนั้นก็ใหญ่ยิ่งนัก

5. อ่าน เอเฟซัส 4:11-12 ผู้ปฏิบัติงานในพันธกิจคือ

เอเฟซัส 4:11-12 - พระองค์จึงให้บางคนเป็นอัครสาวก บางคนเป็นศาสตพยากรณ์ บางคนเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาล และอาจารย์ [12] เพื่อเตรียมมิชชันนารีให้ครบรอบ เพื่อช่วยในการรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้จำเริญขึ้น

6. อ่าน กิจการ 8: 1,4 ผู้ที่ถูกส่งออกไปทุกที่เพื่อเทศนาพระคำคือ

กิจการ 8: 1, 4 - การที่เขาฆ่าสเตเฟนเสียนั้นเขาโลกก็เห็นชอบด้วย คราวนั้นเกิดการข่มเหงคริสตจักรครั้งใหญ่ในกรุงเยรูซาเล็ม และศิษย์ที่พ้นจากพวกอัครสาวกได้กระจัดกระจายไปทั่วแคว้นแคว้นเดียวเดียวกับสะมาเรีย [4] ฉะนั้นฝ่ายศิษย์ทั้งหลายซึ่งกระจัดกระจายไปก็เที่ยวประกาศพระวจนะนั้น

7. อ่าน กิจการ 8:1, 4 ผู้ที่ไม่ได้ไปเทศนาพระคำทุกแห่งหนคือ

8. อ่าน กิจการ 11:19-22 ในสมัยคริสตจักรเริ่มแรกในพันธสัญญาใหม่ ผู้เชื่อเป็นพนักงานของพันธกิจ และผู้นำในอัครสาวกเป็นผู้ติดตามผล และให้คำสั่งสอน ในคริสตจักรปัจจุบันนี้ ผู้นำคริสตจักรเป็นผู้เริ่มทำงานในพันธกิจ แล้วผู้เชื่อติดตามผล กิจการ 11:19-22 แสดงให้เห็นถึงเรื่องนี้อย่างไร

กิจการ 11:19-22 - คนทั้งหลายที่กระจัดกระจายไปเพราะการเคียดแค้นเนื่องจากสเตเฟน ก็พากันไปยังเมืองฟินิเซีย เกาะไซปรัส และเมืองอันท็อก และไม่ได้กล่าวพระวจนะแก่ผู้ใดนอกจากแก่ยิวพวกเดียว [20] มีบางคนในพวกเขาเป็นชาวเกาะไซปรัสกับชาวไซรีนเมื่อมายังเมือง อันท็อก ก็ได้กล่าวประกาศข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูเจ้าแก่พวกกรีกด้วย [21] และมีมือขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่กับเขา คนเป็นอันมากได้เชื่อและกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า [22] ชาวนี้ก็เล้าลือไปยังคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็ม เขาจึงใช้บารนาบัสให้ไปยังเมืองอันท็อก

9. อ่าน 1 โครินธ์ 12:14-18 แต่ละส่วนในกายของพระคริสต์สำคัญทั้งสิ้น เราไม่ควรเปรียบเทียบตัวเราเองกับผู้อื่น ในการอุทิศการทำงานทั้งหมดให้กับพระคริสต์ ไม่ใช่ต้องทำทุกสิ่งทุกอย่าง แต่เป็นการทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงเตรียมให้เราทำ เราจะทำอะไรกับข้อมูลที่เรารับในบทเรียนนี้

1 โครินธ์ 12:14-18 - เพราะว่าร่างกายมิได้ประกอบด้วยอวัยวะเดียวแต่ด้วยหลายอวัยวะ [15] ถ้าเท้าจะพูดว่า “เพราะข้าพเจ้ามิได้เป็นมือ ข้าพเจ้าจึงมิได้เป็นอวัยวะของร่างกายนั้น” เท้าจะไม่เป็นอวัยวะของร่างกายเพราะเหตุนี้หรือ [16] และถ้าหูจะพูดว่า “เพราะข้าพเจ้ามิได้เป็นตา ข้าพเจ้าจึงมิได้เป็นอวัยวะของร่างกายนั้น” หูจะไม่เป็นอวัยวะของร่างกายเพราะเหตุนี้หรือ [17] ถ้าอวัยวะทั้งหมดในร่างกายเป็นตา การได้ยินจะอยู่ที่ไหน ถ้าทั้งร่างกายเป็นหู การดมกลิ่นจะอยู่ที่ไหน [18] แต่บัดนี้พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะทุกส่วนไว้ในร่างกายตามขอบใจของพระองค์

บทที่ 16 คำตอบ

1. แบบฟอร์มการสร้างสาวก
แบบฟอร์มการสร้างสาวกอยู่ในคำถาม
2. แบบติดตามและการประเมินผล
แบบฟอร์มการติดตามอยู่ในคำถาม
3. อ่าน ยากอบ 1:22 หากเราได้ยินพระคำของพระเจ้า แต่ไม่เคยนำไปปฏิบัติ เราได้ทำอะไร
เราได้ล่องลอยตัวเอง
4. อ่าน มัทธิว 7:24-27 ในการเป็นคนมีปัญญา เราจะต้องไม่เพียงแต่ฟังคำสอนของพระเยซูเท่านั้น แต่เราต้อง _____ ด้วย
เราต้องทำตามด้วย
5. อ่าน เอเฟซัส 4:11-12 ผู้ปฏิบัติงานในพันธกิจคือ
วิสุทธิชนทุกคน ไม่ใช่เฉพาะอาจารย์ หรือ ศิษยาภิบาล หรือ ผู้นำในคริสตจักรเท่านั้น
6. อ่าน กิจการ 8: 1,4 ผู้ที่ถูกส่งออกไปทุกที่เพื่อเทศนาพระคำคือ
ผู้เชื่อที่กระจัดกระจายไป
7. อ่าน กิจการ 8:1, 4 ผู้ที่ไม่ได้ไปเทศนาพระคำทุกแห่งหนคือ
คริสตจักรเริ่มแรกในพันธสัญญาใหม่ คนในคริสตจักรเป็นผู้รับผิดชอบการสร้างสาวก และการประกาศ
8. อ่าน กิจการ 11:19-22 ในสมัยคริสตจักรเริ่มแรกในพันธสัญญาใหม่ ผู้เชื่อเป็นผู้ทำงานของพันธกิจ และผู้นำในอัครสาวกเป็นผู้ติดตามผล และให้คำสั่งสอน ในคริสตจักรปัจจุบันนี้ ผู้นำคริสตจักรเป็นผู้เริ่มทำงานในพันธกิจ แล้วผู้เชื่อติดตามผล กิจการ 11:19-22 แสดงให้เห็นถึงเรื่องนี้อย่างไร
คริสตจักรได้ยินเรื่องการกลับใจใหม่ของผู้เชื่อใหม่ และได้ส่งบารนาบัสไปช่วยพวกเขา (ข้อ 22)
9. อ่าน 1 โครินธ์ 12:14-18 แต่ละส่วนในกายของพระคริสต์สำคัญทั้งสิ้น เราไม่ควรเปรียบเทียบตัวเราเองกับผู้อื่น ในการอุทิศการทำงานทั้งหมดให้กับพระคริสต์ ไม่ใช่ต้องทำทุกสิ่งทุกอย่าง แต่เป็นการทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงเตรียมให้เราทำ เราจะทำอะไรกับข้อมูลที่เรารับในบทเรียนนี้
นำไปปฏิบัติ โดยออกไปสู่โลกภายนอก ใช้ของประทานของเราเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น